JOSIP KOS

ZBIRKA ODLUKA SUDA ČASTI PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA - HGK
SUD ČASTI PRI HGK

ZBIRKA ODLUKA SUDA ČASTI PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

donesenih od 2006. do 2009. godine

i

temeljnih propisa iz područja zaštite kupaca, potrošača i korisnika usluga

SUD ČASTI PRI HGK

H G K 1852 HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA

Izdavač:
Hrvatska gospodarska komora

Kontakt:
Sud časti pri HGK
Heinzelova 69/II
10000 ZAGREB
Tel.: +385 (0)1 48 48 624
Fax: +385 (0)1 48 48 624
E-mail: zkezele@hgk.hr

Pripremio:
mr. sc. Josip Kos – predsjednik Suda časti

Izvršna produkcija:
Privredni vjesnik d.o.o.
Kačićeva 9, Zagreb

Tisak:
PRINTERA GRUPA d.o.o.
Sveta Nedelja

Naklada:
700 primjeraka

Zagreb, travanj 2010.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 737357.

ISBN: 978-953-7622-05-3

Sadržaj

Uvod 5

Bilješke o autoru Zbirke 6

Uvodne napomene autora Zbirke 7

1 Abecedno stvarno kazalo slučajeva iz Zbirke 9

2 Zbirka slučajeva – odluka Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori donesenih od 2006. do 2009. godine, slučajevi od 1. do 134. 21

3 Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori – pročišćeni tekst 371

4 Sadržaj (naslovi i brojevi) bitnih članaka Zakona o obveznim odnosima, dalje ZOO 389

5 Izbor članaka Zakona o obveznim odnosima mjerodavnih za rad Suda časti 393

6 Sadržaj pročišćenog teksta Zakona o zaštiti potrošača te Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/09): Prijelazne i završne odredbe, članci od 73. do 81. 403

7 Zakon o zaštiti potrošača - pročišćeni tekst 411

8 Abecedno stvarno kazalo pojmova iz pročišćenog teksta Zakona o zaštiti potrošača 471

9 Odluka Skupštine HGK o potvrđivanju i tekst Kodeksa etike u poslovanju - Hrvatska gospodarska komora 479

Moral i povjerenje temelj su uspjeha svakog društva

Svaki segment društva mora rasti
i razvijati se.

Moral i povjerenje temelj su uspjeha
svakog društva.

Nemoralno društvo ne može biti sretno.
I zato je Sud časti važan.

Podsjećam da je Sud osnovan s ciljem:

- promicanja i jačanja savjesnosti i poštenja te pravila morala;
- edukacije i etičkog razvitka članica – ukazivanjem na ponašanja koja su protivna dobrim poslovnim običajima i temeljnim načelima obveznog prava te pravilima koja vrijede u njihovu poslovanju;
- zaštite članica i potrošača; unapređivanja gospodarstva i
- komorskog sustava u cjelini.

Svojim djelovanjem Sud pridonosi rasterećenju redovnih i specijaliziranih sudova, bržem rješavanju sporova i promicanju politike zaštite potrošača. Ovo osobito u slučajevima kada se spor riješi mirnim putem, u prethodnom postupku mirenja, pa prijavitelj ostvari svoj imovinsko-pravni zahtjev ili pak ima potrebu samo za moralnom satisfakcijom, a koju ostvaruje utvrđivanjem odgovornosti prijavljenog trgovačkog društva i izricanjem mjere društvene stege.

Naše društvo mora dosegnuti civilizacijski razinu koja se zasniva na uspješnoj komunikaciji i iznošenju stavova čak i kad su suprotstavljeni. Potrebno je stoga podignuti civilizacijski standard te pridonijeti stvaranju civiliziranih odnosa i u ovom segmentu društva.

U Zagrebu, travanj 2010.

Bilješke o autoru Zbirke

Josip Kos, umirovljeni je sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, predsjednik je Suda časti pri HGK te Suda časti i Centra za mirenje Hrvatske obrtničke komore.

Rođen je 28. siječnja 1938. godine u Martincu Orehovičkom, op. Bedekovčina. osnovnu školu završio je u Orehovici, a gimnaziju, pravo na Pravnom fakultetu (1967). i poslijediplomski studij na Ekonomskom fakultetu (1980.) završio je u Zagrebu, gdje i živi od 1950. godine.

Otac je kćerke Tee udate Martinić i sina Maria oženjenog sa Željkom Dolenec te četverostruki djed.

Dvije i pol godine bio je odvjetnički vježbenik te odvjetnik ukupno 19 godina, a sudski savjetnik (2,5 godine) i sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (15 godina).

Na Visokom trgovačkom suda Republike Hrvatske bio je i predsjednik Odjela za evidenciju sudske prakse te posljednjih godinu dana i zamjenik predsjednika, a 29. siječnja 2008. godine umirovljen je u po sili zakona.

Kao odvjetnik je s odvjetnikom Ivicom Palićem 1.6.1996. osnovao odvjetničko društvo u Zagrebu u kojemu je pružao pravnu pomoć mnogim trgovačkim društvima, od pretvorbi do dokapitalizacija i investicija, sastavljajući ugovore i druge pravne akte, a također ih je zastupao u trgovačkim sporovima pred sudovima i arbitražama.

Sudjelovao je na mnogim domaćim i inozemnoim seminarima s pisanim referatima o temama: Izvođenje investicijskih radova (Cavtat 1986.); Vjerodostojnost i dokazna snaga elektroničkih i drugih isprava, Sudska zaštita autorskog i srodnih prava... Objaviljivao je stručne članke: o lihvarskim (zelenaškim) kamatama; o zaštiti tržišnog natjecanja od nelojalne konkurencije i monopolističkog ponašanja i slično.

Nekoliko godina držao je vježbe studentima četvrte godine Pravnog fakulteta u Zagrebu na katedri trgovačkog prava.

Do odlaska u mirovinu bio je i član povjerenstva za javnobilježničke ispite pri Ministarstvu pravosuđa Vlade Republike Hrvatske.

Uvodne napomene autora Zbirke

Zbirka odluka Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori donesenih od 2006. do 2009. godine **i temeljnih propisa** iz područja zaštite kupaca, potrošača i korisnika usluga (dalje: Zbirka), koju izdajemo i dajemo na uporabu čitatelju: fizičkoj i pravnoj osobi, kupcu i potrošaču, proizvođaču i davatelju usluga - sadrži nekoliko dijelova, tekstova koji su navedeni u sadržaju Zbirke.

Sud časti, kao zasebno i nezavisno tijelo HGK, jest savjest članica HGK, proizvođača i davatelja usluga, ali i potrošača te kupaca i korisnika proizvoda i usluga. Članice HGK i potrošači, kupci i korisnici usluga u nerazdvojnom su krugu i jedni bez drugih ne mogu egzistirati.

Savjesnost Suda časti ostvaruje se i vidi iz njegovih odluka. Te odluke moraju biti nepristrane, objektivne i jasne, transparentne. Iz odluka mora biti vidljivo kada je, tko, što, na koji način i kome učinio i je li taj čin suprotan konkretnom pravilu morala ili nije. Iz odluka, izreka i obrazloženja mora se jasno vidjeti što Sud smatra moralnim, što nemoralnim, a što nedokazanim. Nadamo se da je to vidljivo iz pojedinih odabranih odluka – slučajeva u Zbirci. Tako se izgrađuje sudska praksa i poučni slučajevi po kojima se stranke mogu ravnati ubuduće u svojim poslovnim odnosima.

Sud časti ponajprije pokušava pomiriti stranke. Tek nakon neuspješnog mirenja provodi postupak po prijavama, a ti postupci završavaju osuđujućim ili oslobađajućim odlukama.

Smjer očekivanog dužnog ponašanja gospodarstvenika jednako pokazuju osuđujuće kao i oslobađajuće odluke.

Svojim djelovanjem na opisani način Sud časti pridonosi jačanju konkurentnosti članica Komore. Moralno ponašanje svakako je moćno natjecateljsko sredstvo na tržištu. Svatko radije posluje s partnerom koji poštuje pravila poslovnog morala nego s onim koji ih krši.

Na opisani način Sud časti pomaže i stvaranju poslovnog ugleda članica Komore i stvaranju takve filozofije, odnosno načinu poslovanja u kojem će pošteno i korektno zadovoljavati potrebe svojih kupaca, potrošača ili korisnika usluga.

Taj cilj našeg djelovanja naročito je značajan radi približavanja Hrvatske ulasku u Europsku uniju, jer će tada konkurentnost i ugled naših trgovačkih društava dolaziti do izražaja na većem otvorenom tržištu.

Neka i ova Zbirka bude poticaj i djelomični putokaz članicama HGK, kupcima i potrošačima da korektnom suradnjom, svatko na svome mjestu, unapređuju gospodarsko poslovanje, osim u tehničkom i tehnološkom smislu, i u smislu pravila gospodarske nadgradnje: propisa, pravila pojedinih struka te temeljnih pravnih i moralnih načela. Proizvodi i usluge jedino na predloženi način imaju slobodan, nesmetan i sretan put na domaće i svjetsko tržište.

U tu smo svrhu u Zbirku uvrstili i neke bitne propise, kao što se vidi iz *Sadržaja Zbirke* kao i *sadržaja* odabranih dijelova ZOO-a i cijeloga pročišćenog teksta Zakona o zaštiti potrošača jer je riječ o središnjem propisu koji uređuje zaštitu potrošača u Republici Hrvatskoj. Bez poznavanja propisa uvrštenih u ovu Zbirku, kao i brojnih drugih propisa i pravila ponašanja, proizvođači proizvoda i davatelji usluga ne mogu znati svoje obveze i dužnosti, a kupci i potrošači ne mogu znati svoja prava ni dužnosti.

Uvrstili smo u Zbirku i Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori – pročišćeni tekst - koji sadrži bitne postupovne i materijalnopravne odredbe korisne za prijavitelje i prijavljenike u postupcima pred Sudom časti.

Abecedno stvarno kazalo čitatelju će pomoći u pronalaženu bitnih pravila ponašanja odnosno propisa radi izbjegavanja kršenja tih propisa i pravila morala za koje su propisane kažnjive mjere Pravilnikom o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U Zbirku je uvršten i *Kodeks etike u poslovanju,* koji je skupština HGK potvrdila svojom odlukom od 23. svibnja 2005. Taj je akt prirodni sastojak ove zbirke.

Autor zbirke iskreno zahvaljuje predsjedniku HGK Nadanu Vidoševiću na brizi o radu i o unapređivanju rada Suda časti te potpredsjednici HGK Jasminki Trzun, dipl. iur., na podršci i brizi pri izradi pravnih akata Suda časti. Posebna zahvala tajnici Suda časti Zdravki Kezele-Mokorić, dipl. iur., i gospođi Blanši Manevski, administratorici, na velikoj tehničkoj pomoći pri svrstavanju odluka Suda časti u grupe po područjima kako su navedena u *Popisu slučajeva* te na organiziranju opremanja i tiskanja i drugih tehničkih poslova koji su pridonijeli izdavanju ove zbirke.

Za organizaciju, opremanje i tiskanje, kao i druge tehničke i stručne poslove koji su realizirani izdavanjem ove zbirke posebna zahvala gospodinu Darku Bukoviću glavnom uredniku i djelatnicima Privrednog vjesnika.

Predsjednik Suda časti pri HGK
mr. sc. Josip Kos

U Zagrebu, 30. rujna 2009.

1

ABECEDNO STVARNO KAZALO SLUČAJEVA

B

bitna povreda odredaba parničnog postupka, Slučaj 28

D

deklariranje proizvoda
- vidjeti: *oglašavanje zavaravajuće, lažno*

dimnjačarske usluge
- obavljanje izvan područja koncesije, **Slučaj 61, Slučaj 100**

F

financijski poslovi – financijske usluge – kredit, zajam, lizing
- kreditiranje – odgovornost kreditora zbog nekorektnog postupanja, **Slučaj 62**
- davatelj financijskih usluga mora poštovati propise koji predstavljaju njegova pravila struke, **Slučaj 83**
- odgovornost korisnika lizinga za plaćanje naknade i povrat predmeta lizinga, **Slučaj 84**
- odgovornost kreditora za štetu zbog prodavateljeva kašnjenja s isporukom automobila plaćenoga kreditom, **Slučaj 117**
- **neispunjavanje ugovorne obveze –** neplaćanje naknade za lizing i nevraćanje predmeta lizinga, **Slučaj 122**

H

hrana – zdravstvena, higijenska ispravnost
- orahova ljuska u kolaču - prijavljenik je u svojoj slastičarnici poslužio kolač u kojem je bila orahova ljuska koju je zagrizla prijaviteljica i slomila zub, **Slučaj 96**

J

jamstvo - garancija
- garancija se produljuje samo nakon popravaka obavljenih kod ovlaštenog servisera, **Slučaj 11**
- prodavateljeva obveza po jamstvu je bezuvjetna - osnovanom kupčevom prigovoru, kakvoći ili količini kupljene stvari s jamstvom (jamstvenim listom, kao potvrdom jamstva) prodavatelj mora udovoljiti bez postavljanja uvjeta kupcu koji nisu u vezi s prigovorom (reklamacijom), **Slučaj 93**
- prodavatelj – prijavljenik nije prilikom prodaje upoznao kupca da je sjedeća garnitura izrađena od eko (umjetne) kože i nije postupio sukladno jamstvu, **Slučaj 95**

- prodavateljeva odgovornost po jamstvu postoji kroz cijelo jamstveno razdoblje – obveze prodavatelja ili uvoznika, **Slučaj 97**
- obveza prodavatelja na temelju jamstva za ispravno funkcioniranje stvari se ne iscrpljuje samo u popravku, nego i u zamjeni neispravnog proizvoda ispravnim ako popravak ne uslijedi u razumnom roku, **Slučaj 127**
- prijavljenik, izdavatelj garancije odgovara za povredu pravila poslovnog morala i u slučaju kad prihvaća prigovore o nedostacima stroja, ako su kvarovi česti i mnogobrojni i ako su još kupcu mogli prouzročiti štetu**, Slučaj 128**

L

lizing
- odgovornost korisnika lizinga za plaćanje naknade i povrat predmeta lizinga, **Slučaj 84**

N

nadležnost Suda časti
- nije ovlašten odlučivati o prijaviteljevom zahtjevu za naknadu štete, ali bi se i pred tim sudom o tom zahtjevu mogla sklopiti nagodba koja bi bila ovršna isprava**, Slučaj 30**
- nenadležnost za neispunjavanje izvanugovorne obveze, **Slučaj 41**
- Sud časti ne može donijeti odluku kojom naređuje prijavljeniku određenu činidbu, ali stranke u takvom postupku mogu sklopiti nagodbu koja je ovršna isprava**, Slučaj 71**

nedostatak kupljene stvari – nepopravljiv
- u slučaju nepopravljivog nedostatka stvari prodavatelj je dužan zamijeniti stvar ispravnom ili vratiti primljeni novac, **Slučaj 17**
- trgovac nije dužan otkloniti nedostatak za koji on ne odgovara, **Slučaj 21**

O

obrazloženje odluke Suda časti
- rješenje o odbacivanju prijave sud mora obrazložiti, **Slučaj 15**

obujam odgovornosti pred Sudom časti
- odgovornost zbog povrede dobrih poslovnih običaja - etike – morala – povrede načela savjesnosti i poštenja, šira je od odgovornosti zbog povrede propisa, **Slučaj 13**

odgovornost izvođača radova (građevinskih, brodogradnje, obrtničkih)
- za postupanje pažnjom dobrog stručnjaka, **Slučaj 1**
- za eventualnu štetu pri raskidu ugovora, **Slučaj 2**
- naručitelj usluge ne smije izvođaču zabraniti otklanjanje nedostataka dok on ne naknadi (kolateralnu) štetu koju su učinili njegovi radnici, **Slučaj 7**

- za ispunjavanje ugovorne obveze, **Slučaj 8**
- odgovornost izvođača radova mjeri se stupnjem propisane ili ugovorene obvezne pažnje – pažnja i dobrog stručnjaka – profesionalca, **Slučaj 20**
- odgovornost izvođača zbog nekvalitetno izvedenih radova i neprihvaćanja reklamacije - Neplaćanje računa nije opravdanje za nekvalitetu radova i otklon prigovora na kvalitetu, **Slučaj 26, Slučaj 65**
- koji nije postupao po pravilima struke – pažnja dobrog stručnjaka, **Slučaj 29**
- odgovornost za ispunjavanje obveze - ugovor o djelu – izgradnja brodice, **Slučaj 37**
- za kvalitetu izvedenih radova (garažna vrata) – po pravilima struke – pažnja dobrog stručnjaka, **Slučaj 38**
- odgovornost izvođača radova zbog neispunjavanja ugovorne obveze za izvođenje radova, **Slučaj 49**
- prijavljenik nije udovoljio zahtjevu prijaviteljice da popravi ulazna vrata, da zamijeni vrata ispravnima ili da joj vrati primljeni avans, **Slučaj 50**
- za sastavljanje pisanog ugovora, predračuna i za izdavanje računa, **Slučaj 80**
- odgovornost izvođača građevinskih radova - otklanjanje nedostataka građevinskih radova i kršenje pravila struke, **Slučaj 86**
- usluga postavljanja zastora i vodilica **-** nesolidno postavljeni zastori i vodilice - lošije kvalitete od one koju je prijaviteljica naručila, **Slučaj 87**
- odgovornost izvođača radova za poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka – radovi na krovu kuće, **Slučaj 90**
- odgovornost izvođača radova po ugovoru o djelu – za poštivanje pravila struke, pažnja dobrog stručnjaka – postavljanje parketa, **Slučaj 94**
- odgovornost izvođača radova **nasljednicima** naručitelja radova za povrat primljenog avansa ako je došlo do raskida ugovora, **Slučaj 98**
- naručitelj radova mora dopustiti i omogućiti izvođaču otklanjanje nedostataka**, Slučaj 106**
- odgovornost izvođača radova po ugovoru o djelu – za uredno ispunjavanje obveze i za otklanjanje nedostataka, **Slučaj 111**
- nekvalitetno izvedeni građevinski i obrtnički radovi, **Slučaj 113**
- građevinski radovi – bez naloga i računa **–** povreda članaka 7. stavka 4. i 12. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07), **Slučaj 120**
- za otklanjanje nedostataka, **Slučaj 124**
- izvođač odgovara za povredu pravila poslovnog morala ako parketarske radove izvede suprotno tehničkim propisima, posebnim odredbama za parketarske radove i pravilima parketarske struke, **Slučaj 129**
- primitak i nevraćanje predujma za radove koje nije ni počeo izvoditi predstavlja izvođačevu tešku povredu pravila poslovnog morala, **Slučaj 131**
- odgovornost montažera kamina za kakvoću i funkcioniranje dimovoda i zaštitu od požara nije ovisna o upozorenju naručitelja kamina i montaže**, Slučaj 132**

odgovornost i dužnost pogrebnika

- nepravilna naplata pogrebničkih usluga, **Slučaj 39**

odgovornost kemijske čistionice

- poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka - Sud časti ne dosuđuje prijavitelju odštetu, **slučajevi 10, 14, 22, 75**

odgovornost osiguratelja

- osiguratelj čini povredu pravila morala ako ne isplati osiguraniku osiguranu svotu kad se dogodi osigurani slučaj, **Slučaj 12**
- za unošenje u ugovor klauzula štetnih za komitenta (osiguranika), **Slučaj 47**
- za promjenu ugovora koja bi išla na štetu osiguranika - promjena valutne klauzule u osiguranju života, **Slučaj 48**
- pretpostavka za raspravu i utvrđivanje osigurateljeve odgovornosti, zbog nejasnih odredbi ugovora (police i Općih uvjeta) o kasko osiguranju, jest da osiguratelj neke odredbe tumači na štetu prijavitelja, a ako toga nema onda nije ni moglo doći do povrede pravila morala, **Slučaj 130**

odgovornost prodavatelja - trgovca

- obveza zamijeniti neispravnu kupljenu stvar s ispravnom, **Slučaj 4**
- kršenje ugovorne obveze – prijeboj suprotan ugovoru, **Slučaj 5**
- trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije koje mora pismeno odgovoriti potrošačima na primljene reklamacije (čl. 22. Zakona o zaštiti potrošača), **Slučaj 9**
- u slučaju nepopravljivog nedostatka stvari prodavatelj je dužan zamijeniti stvar ispravnom ili vratiti primljeni novac, **Slučaj 17**
- isprave koje moraju pratiti neke prodane stvari, **Slučaj 23**
- obveza povrata uplaćene cijene ako potrošač raskine ugovor, **Slučaj 58**
- odgovornost prodavatelja zbog neprihvaćanje reklamacije - proizvod prodan s nedostatkom, **Slučaj 63**
- odgovornost prodavatelja (zakonska) - za nedostatak ženskih čizmica i za povrat novca, **Slučaj 66**
- za ispravno funkcioniranje automobila i otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku, **Slučaj 72**
- za otklanjanje nedostatka, popravak ili zamjenu automobila, **Slučaj 74**
- za ispunjavanje obveze na vrijeme, **Slučaj 77**
- isključena je odgovornost prodavatelja zbog povrede pravila morala ako prodavatelj i kupac suglasno riješe sporna pitanja, **Slučaj 78**
- odgovornost prodavatelja za stalnost predračunske cijene nakon prihvata ponude kupčevom uplatom, **Slučaj 79**
- za jasnoću i potpunost ugovora, **Slučaj 82**
- odgovornost prodavatelja za urednu isporuku kupljene stvari ili za povrat plaćene cijene ako stvar ne isporuči, **Slučaj 89**
- prodavateljeva obveza po jamstvu je bezuvjetna - osnovanom kupčevom prigovoru, kakvoći ili količini kupljene stvari s jamstvom (jamstvenim listom kao potvrdom jamstva), prodavatelj mora udovoljiti bez postavljanja uvjeta kupcu koji nisu u vezi s prigovorom (reklamacijom), **Slučaj 93**
- prodavatelj – prijavljenik nije prilikom prodaje upoznao kupca da je sjedeća garnitura izrađenu od eko (umjetne) kože i nije postupio sukladno jamstvu, **Slučaj 95**
- prodavateljeva odgovornost po jamstvu postoji kroz cijelo jamstveno razdoblje – obveze prodavatelja ili uvoznika, **Slučaj 97**
- odgovornost prodavatelja za zakonitost sklapanja ugovora – ne obvezuje ugovor koji u ime i za račun pravne osobe potpiše neovlaštena osoba, **Slučaj 104**

- prijavljenik (prodavatelj) nije prihvatio prijaviteljev prigovor (reklamaciju zbog neispravne kosilice) podnesen u jamstvenom roku i nije prijavitelju osigurao ispravnu kosilicu (trimer) ili mu vratio uplaćen novac, **Slučaj 107**
- zbog kašnjenja s isporukom kupljene stvari – automobila, **Slučaj 109**
- za pravodobnu isporuku kupljene stvari – stolca ili za povrat primljenog avansa nakon raskida ugovora, **Slučaj 116**
- za isporuku po cijeni uplaćenoj po prvom predračunu (Članci 2. i 4. Zakona o obveznim odnosima - povreda pravila morala te načela savjesnosti i poštenja, kao i odredbi Zakona o zaštiti potrošača, npr. članci od 107. do 111.), **Slučaj 119**
- prijavljenik nije isporučio kompjutersku opremu koju je prijavitelj naručio i uredno platio, **Slučaj 123**
- odgovornost prodavatelja stvari potrošaču (specifičnosti odnosa po ***potrošačkom ugovoru***), **Slučaj 125**
- uvoznik je odgovoran za ispravnost i funkcioniranje automobila koji je prijavitelju isporučio prijavljenikov ovlašteni serviser jer odgovornost proizlazi i iz jamstvenog lista koji je izdao prijavljeni uvoznik, **Slučaj 126**
- obveza prodavatelja na temelju jamstva za ispravno funkcioniranje stvari se ne iscrpljuje samo u popravku, nego i u zamjeni neispravnog proizvoda ispravnim, ako popravak ne uslijedi u razumnom roku, **Slučaj 127**
- prijavljenik, izdavatelj garancije odgovara za povredu pravila poslovnog morala i u slučaju kad prihvaća prigovore o nedostacima stroja, ako su kvarovi česti i mnogobrojni i ako su još kupcu mogli prouzročiti štetu**, Slučaj 128**

odgovornost servisera – davatelja usluga
- servisiranje i popravak automobila, **Slučaj 33**
- servisiranje i popravak motorne kosilice, **Slučaj 34**
- otklanjanje nedostatka – kvara na mobitelu – problem dokazivanja odgovornosti, **Slučaj 36**
- neispunjavanje ugovorne niti zakonske obveze pri preuzimanju automobila na popravak, **Slučaj 42**
- za ispravnu cijenu servisa ili popravka, **Slučaj 68**
- serviser, profesionalac, dužan je upozoriti vlasnika mobitela na mogućnost gubitka podataka pohranjenih u memoriji mobitela prilikom njegova popravka, **Slučaj 91**
- odgovornost davatelja usluge - postupanje pažnjom dobrog stručnjaka (čl. 10. ZOO-a), **Slučaj 99**
- popravak skutera obavljen u jamstvenom roku (Čl. 410. i 424. Zakona o obveznim odnosima), **Slučaj 112**
- neprihvaćanje reklamacije, **Slučaj 115**

odgovornost sudionika u pravnom prometu - općenito
- odgovornost za moralno postupanje sudionika u pravnom prometu, **Slučaj 56**
- obveza ispunjenja obveze – plaćanja cijene izvođaču ako korisnik usluge preuzme radove bez prigovora, **Slučaj 60**
- svaka ugovorna strana dužna je ispuniti ugovornu obvezu onako kako ona glasi u prihvaćenoj ponudi ili ugovoru, **Slučaj 67**
- odgovornost poslovnog partnera za primanje pismena upućenih na registriranu adresu – obavijest o raskidu ugovora, **Slučaj 92**

- neznatan novčani iznos (53,56 kn) duga ne može biti činjenična osnova za proglašenje dužnika odgovornim, **Slučaj 118**

odgovornost vjerovnika (općenito)
- za postupanje s dužnikovom zadužnicom – pravo na naplatu špediterske naknade i troškova - ne postoji **ugovor o cesiji** ako ga je potpisao samo cedent i nitko drugi, **Slučaj 6**

oglašavanje zavaravajuće, lažno
- zavaravajuće oglašavanje o trajnom uspjehu depilacije, koji nije postignut, spadao je pod zabranjeno ponašanje po članku 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03), **Slučaj 43**
- zavaravajuće oglašavanje (reklama) - zavaravajuća reklama o automobilovoj manjoj potrošnji goriva od stvarne, **Slučaj 53**
- pogrešna – neistinita deklaracija o proizvodu - o koži ženskih čizama Određivanje vrste mjere prema težini povrede, **Slučaj 103**
- zavaravajuće oglašavanje - neistinita reklama je izričito navedena kao povreda pravila morala u odredbi iz čl. 5 alineja 4 *Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne Novine br. 66/06*.), a zabranjeno je i po Zakonu o zaštiti potrošača (ZZP), članci 110.,117., 118. stavak 3. i 119. - **slučajevi 110, 114**

P

pasivna legitimacija u postupku pred Sudom časti HGK
- prijavljeni poslodavac ne odgovara za neprihvaćanje reklamacije za povredu pravila morala koju učini njegov zaposlenik radeći za prijavitelja u svoje ime i za svoj račun, **Slučaj 3**
- odgovornost pravne osobe koja je *nastala iz obrta* (zatvaranjem obrta i osnivanjem trgovačkog društva) za povredu pravila morala učinjenu u vrijeme poslovanja obrta-obrtnika, **Slučaj 24**
- ako je došlo do prodaje dužnikova (prijaviteljeva) stana i do njegove deložacije po odlukama suda, onda vjerovnik - pravna osoba ne može odgovarati za povredu pravila morala koju bi eventualno učinio odvjetnik koji je pravnu osobu zastupao u tom predmetu, **Slučaj 31**
- povreda pravila morala mora se odnositi na poslove prijavljene članice HGK iz njezine registrirane ili sporedne djelatnosti, **Slučaj 52**

pogrebnik - odgovornost i dužnost
- nepravilna naplata pogrebničkih usluga, **Slučaj 39**

ponavljanje postupka
- u postupku pred Sudom časti dopušten je zahtjev za ponavljanje postupka**, Slučaj 26**

postupak pred Sudom časti
- u postupku pred Sudom časti dopušten je zahtjev za ponavljanje postupka**, Slučaj 26**

- povrat u prijašnje stanje u postupku pred Sudom časti, **Slučaj 43**
- rok za podnošenje žalbe u postupku pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori je 15 dana od primitka odluke protiv koje se podnosi žalba. Računanje roka ako posljednji dan pada na dan kada sud ne radi, **Slučaj 133**

povrat u prijašnje stanje
- povrat u prijašnje stanje u postupku pred Sudom časti, **Slučaj 43**

prijava zbog povrede pravila morala – rokovi, pravodobnost i dopuštenost
- subjektivni i objektivni rok, **Slučaj 18**
- odbačaj nepravodobne prijave, **slučajevi 19, 81, 121**
- odbačaj prijave zbog prekoračenog subjektivnog roka i nedopuštenosti, **Slučaj 25**
- odbačaj prijave zbog proteka objektivnog roka, s**lučajevi 27, 35**
- produžena povreda pravila morala – rok za prijavu - Kad povreda pravila morala traje više godina (radnje prijavljenika čine jednu cjelinu), onda se radi o produženoj povredi za koju objektivni zastarni rok za prijavu počinje teći na dan prve nedopuštene radnje, a unutar tog objektivnog roka, subjektivni rok teče od dana spoznaje o povredi i učinitelju, **Slučaj 32**
- na objektivni jednogodišnji zastarni rok za prijavu Sud časti **pazi po** službenoj dužnosti, jer se tu radi o propisu procesne naravi, **Slučaj 34a**
- odbačaj prijave zbog proteka propisanih rokova (objektivnog i subjektivnog), **slučajevi 40, 55, 57**
- odbačaj nepravodobne prijave - Pitanje početka tijeka zastare za subjektivni rok propisan u vrijeme povrede, **Slučaj 69**
- odbačaj prijave zbog presuđene stvari, **Slučaj 102**

putnička agencija – organizator turističkog putovanja
- odgovornost za ispunjavanje obveze sukladno prodanom programu putovanja, **Slučaj 70**
- davatelj usluge ne smije samovoljno mijenjati već prodani program putovanja, **Slučaj 85**
- odgovornost organizatora turističkog putovanja – dužnost potpunog ispunjavanja obveze – ugovora, **Slučaj 88**

R

raskid ugovora - učinci
- ako se ispune pretpostavke za raskid ugovora i kupac to pravo koristi i o tome obavijesti prodavatelja – prodavatelj mu je dužan vratiti primljeni novac s kamatama, **Slučaj 16**
- prava naručitelja kad izvođač ne poštuje prihvaćenu narudžbu, **Slučaj 44,**
- prodavateljeva obveza povrata uplaćene cijene ako potrošač raskine ugovor, **slučajevi 58, 76**
- odgovornost izvođača radova **nasljednicima** naručitelja radova za povrat primljenog avansa ako je došlo do raskida ugovora, **Slučaj 98**

revizija u postupku pred Sudom časti
- odbačaj revizije kao nedopuštene u postupku pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore, **Slučaj 59**

rezervni dijelovi
- obveza proizvođača ili uvoznika da osigura rezervne dijelove za aparate i strojeve, **Slučaj 64**

S

servisiranje (usluge otklanjanja nedostataka, popravka itd.)
- servisiranje i popravak automobila, **slučaj 33, 46**
- servisiranje i popravak motorne kosilice, **Slučaj 34**
- otklanjanje nedostatka – kvara na mobitelu – problem dokazivanja odgovornosti, **Slučaj 36**
- neispunjavanje ugovorne niti zakonske obveze pri preuzimanja automobila na popravak, **Slučaj 42**
- odgovornost servisera - za ispravnu cijenu servisa ili popravka, **Slučaj 68**
- besplatan popravak kvara na kupljenom traktoru, **Slučaj 101**

U

ugovor - ugovaranje
- odgovornost za korektno ponašanje u pregovorima za sklapanje ugovora i za poštovanje dogovorenoga, **slučajevi 45, 51, 54, 73**
- nije nepošteno štititi svoje interese pri pregovorima koji prethode ugovoru, pri sklapanju i ispunjavanju ugovora**, Slučaj 73**
- odgovornost prodavatelja za zakonitost sklapanja ugovora – ne obvezuje ugovor koji u ime i za račun pravne osobe potpiše neovlaštena osoba, **Slučaj 104**
- ne obvezuje *ugovor* koji u ime i za račun pravne osobe potpiše neovlaštena osoba, **Slučaj 108**
- za pravnu osobu ugovor sklapa njen zastupnik po zakonu ili zastupnik po drugim propisanim osnovama, **Slučaj 134**

upravitelj stambene zgrade
- dužnosti, ovlasti i odgovornost upravitelja stambene zgrade, **slučajevi 28 i 105**

V

vještačenje
- mjerodavno je samo vještačenje koje obavi vještak kojega imenuje sud, **Slučaj 21**

Z

zavaravajuće oglašavanje - reklama

- o trajnom uspjehu depilacije, koji nije postignut, spadao je pod zabranjeno ponašanje po članku 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03), **Slučaj 43**
- o automobilovoj manjoj potrošnji goriva od stvarne, **Slučaj 53**

ZBIRKA SLUČAJEVA - ODLUKA (s obrazloženjima) SUDA ČASTI pri HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

donesenih 2006. do 2009. godine

Slučajevi od 1 do 134

2

Odgovornost izvođača radova za postupanje pažnjom dobrog stručnjaka tj. za potpuno i profesionalno izvršavanje ugovornih obveza uključujući i zahtijevano otklanjanje nedostataka u primjerenom roku

Slučaj 1: G-I-225/06 i GŽ-II-71/07.

Izreka odluke G-I-225/06. od 28. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Bs d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je u rujnu mjesecu 2006. godine ugovorio sa prijaviteljima demontažu starih vrata te izradu i montažu novih vratiju na zgradi u Zagrebu, Bogišićeva 14, što je po računu broj 27/06 od 9. rujna 2006. godine naplatio 11.706,00 kn, ali radove nije obavio kvalitetno, jer vrata nisu bila fiksirana i učvršćena, te nije postavljen prag, a zid oko vrata nije ožbukan, te se prijavljenik nakon podignute prijave kod ovog Suda obvezao nedostatke otkloniti početkom drugog mjeseca 2007. godine, što je djelomično i učinio i vrata fiksirao i pričvrstio, ali nije postavio prag i ožbukao oko vrata, što je bio dužan učiniti, čime je postupio protivno odredbama čl. 12 Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom pravila morala u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36 stav. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-225/06. Dana 21. prosinca 2006. godine punomoćnik prijavitelja podnio je prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala, a dopunjena 3. siječnja 2007. godine činjenično i pravno opisanih u izreci presude.

Prema službenoj bilješci od 17. siječnja 2007. godine (list 8 spisa), zastupnik prijavljenika - direktor Zvonimir Biluš, pored isprike zbog nedolaska na ročište o mirenom rješenju spora, priznaje da neke radove nije izvršio, a da su neki radovi vezani uz zidarske radove koje on ne izvodi i za koje ne odgovara. Obvezao se svoj dio radova obaviti do 2. veljače 2007. godine.

Sud je održao raspravu u odsutnosti zastupnika prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana. Među strankama nije sporno da su stranke ugovorile izradu, demontažu i montažu vrata u zgradi Bogišićeva 14, a nije sporna ni cijena. Sporno je jesu li radovi izvedeni kvalitetno i je li prijavljenik bio dužan obaviti i dio zidarskih radova vezanih uz demontažu i montažu vrata.

Punomoćnik prijavljenika priznaje da je prijavljenik u veljači 2007. godine fiksirao i učvrstio prijeporna vrata i sada su funkcionalna. No, nije postavio prag, a niti izveo zidarske radove oko vrata koji su bili ugovoreni.

Kako je prijavljenik izvršio preuzetu obvezu jasno govori to što je vrata učvrstio i fiksirao u veljači 2007. godine, nakon podnošenja prijave ovom Sudu, a uslugu naplatio u rujnu mjesecu 2006. godine.

O tome jesu li bili ugovoreni i zidarski radovi ne vidi se iz računa, a pismenog ugovora nema. Za taj propust odgovornost snosi prijavljenik. To stoga što je on morao dati ponudu ili sačiniti ugovor. Stoga preostaje vjerovati punomoćniku pri-

javitelja da su u tu cijenu uračunati i zidarski radovi. To je i sasvim logično, kako s obzirom na cijenu u računu za jedna vrata od 11.706,00 kn koja je dosta visoka, a isto tako radilo se o montaži samo jednih vrata, pa ne vidim zašto bi se još posebno angažirao zidar. Zbog iznesenog Sud drži da je prijavljenik bio obvezan izvršiti i dio zidarskih radova pri demontaži i montaži vrata.

Da te zidarske radove prijavljenik nije izveo priznaje i sam prijavljenik, pa to govori da u cijelosti nije ispunio ugovornu obvezu što predstavlja povredu pravila morala iz čl. 5 stav. 1 t. 2 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne Novine 66/06), stoga ga je Sud proglasio odgovornim.

Za opisanu povredu Sud mu je temeljem čl. 36. stav. 1. t. 1. citiranog Pravilnika izrekao mjeru opomene koju drži primjerenom.

Po izboru vrste mjere, Sud je cijenio okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenom. Nije našao ni otegotnih, a ni olakotnih okolnosti, te s obzirom na težinu same povrede, Sud drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi. (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-71/07. od 25. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenika Bs d.o.o. (...) kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-225/06 od 28. veljače 2007.

Obrazloženje odluke GŽ-II-71/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika proglasio odgovornim i temeljem članka 36 st.1. toč. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06 i 114/06) izrekao mu opomenu zbog povrede pravila morala zato što je iz provedenih dokaza utvrđena povreda pravila morala jer da ugovoreni posao zamjene ulaznih vrata zgrade prijavitelja nije završio sukladno pravilima struke.

Prijavljenik u podnesku predanom na poštu 30. ožujka 2007., koji naziva "Prigovor na obrazloženje", u biti komentira samo predmetni spor i ugovorni odnos (ponuda i cijena usluge) smatrajući da sud treba vjerovati i njegovim navodima, a ne samo prihvatiti navode prijavitelja. Iz toga ovo vijeće razumije da prijavljenik izjavljuje žalbu samo na odluku o izrečenoj mjeri.

Na žalbu prijavljenoga odgovorio je prijavitelj podneskom od 11. travnja 2007. ponavljajući već rečeno u prvostupanjskom postupku. Predlaže da se odluka donese sukladno propisima.

Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka nesporno je utvrđeno da je prijavitelj naručio, a prijavljenik se nakon prihvata ponude obvezao zamijeniti ulazna vrata zgrade u Bogišićevoj 14 u Zagrebu. Za ugovorene je radove prijavljenik ispostavio račun R-1 broj 27/06 od 09. rujna 2006. na iznos 11.706,00 kn, koji mu je u cijelosti plaćen 14. rujna 2006. Prijavitelj je zahtijevao da prijavljenik u cijelosti završi radove tako da montažu ulaznih vrata dovrši tako da budu u funkciji i da prostor oko njih bude doveden u prijašnje stanje. Prijavljenik je tek nakon početka ovog postupka, u veljači 2007., djelomično izvršio tražene popravke.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih

poslovnih običaja i tako sankcionirano ponašanje prijavljenika. Ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude, pogotovo u odnosu na stupanj odgovornosti prijavljenika.

Ovo vijeće posebno ističe da Sud časti nije ni parnični ni kazneni sud koji treba raspravljati i odlučivati o imovinskim i drugim zahtjevima prijavitelja. Zadaća je i nadležnost ovog Suda raspravljati o povredi pravila morala i sankcionirati utvrđene povrede. Stoga je prvostupanjski sud tijekom postupka i donošenjem pobijane presude odgovorio tom zahtjevu kada je prijavljenome izrečena opomena za utvrđenu povredu društvene discipline. Sud časti ne može donijeti odluku kojom će prijavljenome narediti određenu činidbu, odnosno obvezati ga na završetak ugovorenih radova.

Minimum takvog ponašanja svakako je potpuno i profesionalno izvršavanje ugovornih obveza uključujući i otklanjanje reklamiranih nedostataka u primjerenom roku. Prijavljenik je očito shvatio profesionalni propust tek nakon pokretanja ovog postupka djelomično izvršavajući reklamirane radove na zahtjev prijavitelja, premda su mu radovi bili uredno plaćeni u roku od pet dana od ispostave računa. Neosnovani su i bez utjecaja na ovu odluku prigovori da bi neizvršeni radovi bili izvan njegove ponude odnosno registrirane djelatnosti. Predmet konkretnog ugovora je bila zamjena postojećih ulaznih vrata novim, što je ponudio prijavitelj. Razumljivo je da se postojeća vrata moraju ukloniti da bi se postavila nova, a to sve po prirodi stvari zahtijeva propisno učvršćivanje novih vrata i dovođenje u prvobitno stanje ulaznog prostora. Prijavljenik, kao profesionalac u poslu, nije tako postupio, pa mu je opravdano izrečena mjera društvene discipline.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 367. Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, riješeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac (...)

Odgovornost izvođača – za eventualnu štetu pri raskidu ugovora

Slučaj 2: G-I-222/06 i GŽ-II-185/07

Izreka odluke G-I-222/06. od 9. srpnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik A d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što je dana 17. studenog 2006. godine odbio prihvatiti podne obloge dostavljene od strane prijavitelja i dopustiti mu da te podne obloge postavi u njegov poslovni prostor.*

Obrazloženje odluke G-I-222/06: Prijavitelj u prijavi navodi da je sa prijavljenikom sklopio ugovor o postavljanju PVC podne obloge u veljači 2006. godine. Nadalje navodi da je on nastojao u cijelosti ispuniti ugovor i udovoljiti zahtjevima prijavljenika, ali ga je isti u tome onemogućavao na način da je često usmeno ili pismeno odlagao izvođenje radova što je prijavitelju otežavalo poslovanje. Prijavitelj navodi da kada je postavio PVC obloge prijavljenik je na njegov rad stavio primjedbe vezane uz postavu podne obloge uz staklenu fasadu na južnom dijelu poslovnog prostora i to na nijansu boje i preslikavanja poteza nazubljenog gletera na linoleumu. Nakon dogovora s prijavljenikom prijavitelj je dana 11. rujna 2006. godine postavio na tom dijelu podnu oblogu koja se nalazila u skladištu prijavljenika uz dogovor stranaka da će prijavitelj u roku od tri mjeseca zamijeniti tri podne obloge po želji prijavljenika. Dana 12. rujna 2006. prijavljenik obavještava prijavitelja da ne može preuzeti postavljeni pod zbog neujednačenosti boja i zahtijeva od prijavitelja da digne podne obloge. Isto tako navodi da prijavitelj na primjedbe prijavljenika šalje ponudu da će za prostoriju u kojoj se pojavio problem isporučiti tri role od 120 m2 PVC obloge. Navodi da je dana 6. listopada 2006. godine prijavljenom ponudio povoljnije rješenje tako da se u cijelom prostoru južne strane instalira nova PVC podna obloga lijepljenjem na postojeću, što je prijavljenik prihvatio. Dana 26. listopada 2006. prijavitelj obavještava prijavljenika da je PVC podna obloga carinjena i zaprimljena te prijavljenom dostavlja uzorke svake role radi provjere je li boja odgovarajuća, odnosno predlaže da isti dođe u skladište prijavitelja radi pregleda materijala. Nakon više dopisa prijavitelja prijavljenik određuje termin preuzimanja materijala i to za dan 17. studenoga 2006. No kada su djelatnici prijavitelja došli u objekt prijavljenika on je odbio primiti podne obloge. Ponašanje prijavljenika smatra suprotno dobrim poslovnim običajima koje je usmjereno na rušenje ugleda prijavitelju, te takvim ponašanjem uzrokuje prijavitelju štetu. Predlaže da Sud časti utvrdi odgovornost prijavljenika i izreče najtežu mjeru predviđenu čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da je odmah nakon primitka ponude isplatio avans prijavitelju. S obzirom na to da je u poslovni objekt uložio znatna sredstava, njemu nije bilo u interesu da onemogući prijavitelja u ispunjavanju ugovornih obveza, već naprotiv njegov interes je da se posao što prije završi kako bi on mogao obavljati svoju djelatnost u tom prostoru. Ističe da prijavljenik nema

primjedbi na postavljenu podnu oblogu na sjevernoj strani poslovnog prostora, ali da je prijavitelj na južnom dijelu poslovnog prostora vrlo nestručno postavio podnu oblogu, pa je zato on iznio svoje nezadovoljstvo prijavitelju. Navodi da je prijavitelju četiri puta dopustio da ukloni nedostatke, a on niti nakon višestrukih pokušaja nije uspio ukloniti te nedostatke. Tvrdi da nije onemogućavao prijavitelja u postavljanju podne obloge, nego ga samo moli da se pridržava dogovorenog te da prijavitelj u prvo vrijeme nije htio prihvatiti niti jednu primjedbu prijavljenika tvrdeći da je posao odlično napravljen. Po njegovom mišljenju razlog spora je to što je najvjerojatnije došlo do pogreške kod izrade podne obloge od strane proizvođača. No, prijavljenik u takvom reprezentativnom poslovnom prostoru nije mogao dopustiti tako velika odstupanja. S obzirom na to da je prijavljenik više puta dopustio prijavitelju da izmijeni podne obloge odnosno da ukloni nedostatke, a što on nije uspio pa je prijavljenik raskinuo ugovor, predlaže da ga Sud oslobodi odgovornosti.

U dokaznom postupku saslušani su svjedoci. (...) Uz suglasnost punomoćnika stranaka korišten je nalaz stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Boška Mišlova sačinjen po rješenju Trgovačkog suda Zagreb radi osiguranja dokaza.

Iz iskaza svjedoka (...) čije iskaze Sud u cijelosti prihvaća jer su logični i uvjerljivi utvrđeno je da prijavitelj nije obavio posao u skladu s pravilima struke tj. u južnom dijelu poslovnog prostora postavio je podnu oblogu s različitim nijansama boja. Nadalje je utvrđeno da je prijavljenik u nekoliko navrata omogućio prijavitelju otklanjanje navedenih nedostataka, ali on to nije uspio učiniti.

Iz iskaza svjedokinje (...), djelatnice prijavitelja, proizlazi da je prijavljenik imao primjedbe da u jednom dijelu prostorije boja podne obloge nije ista kao u drugom dijelu. Nakon toga je prijavitelj na taj dio postavio novu traku koju je u skladištu imao prijavljenik. No, prijavljenik je opet imao primjedbe nakon čega je ona pokušala objasniti da zbog loma svjetlosti svatko ima svoj doživljaj nijanse boje, te da će se boja s vremenom izjednačiti i to pod utjecajem svjetla. Nakon toga prijavitelj je pristao isporučiti novu podnu oblogu od 7 rola po 270 m2 i kad je to učinio, prijavljenik je odbio to prihvatiti tvrdeći da boja podne obloge ne odgovara.

Sud ne prihvaća iskaz navedenog svjedoka u dijelu u kojem tvrdi da zbog loma svjetlosti svatko ima svoj doživljaj nijanse boje i da će se boja s vremenom pod utjecajem svijetla izjednačiti, budući je u tom dijelu iskaz nelogičan i neuvjerljiv.

Iz iskaza svjedoka Vlade Mirenića, vanjskog suradnika prijavitelja, utvrđeno je da je prijavljenik imao primjedbe na južni dio podne obloge, te je taj dio maknut i stavljena nova obloga koja je za jedan ton boje u tom momentu bila drukčija. Nakon primjedbi upućenih prijavitelju ponovo je maknuta podna obloga. Svjedok misli da je ta dio podne obloge mijenjan tri puta.

Sud nije cijenio iskaz svjedoka Ivane Cepić budući da je on bila na porodiljnom dopustu u vrijeme izvođenja radova.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl. ing. građ. Boška Mišlova utvrđeno je da je postavljena PVC obloga na dijelu poslovne zgrade u Zagrebu, Jakuševačka cesta 4b, postavljena u okvirima propisane tolerancije, osim u dijelu gdje je obavljena zamjena koja nije iste boje, čime je narušena estetika prostora za fizikalnu terapiju u cijelosti. Po ocjeni vještaka potrebno je kompletno podizanje postavljene PVC obloge te priprema i postavljanje nove PVC obloge na cijelom prostoru radi osiguranja ujednačenosti boje.

Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka budući je dan u skladu s pra-

vilima struke, a na primjedbe prijavitelja očitovao se na ročištu 23. travnja 2007. godine.

Temeljem odredbe čl. 597 ZOO-a (NN 35/05) određeno je da je izvođač dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. Čl. 598. navedenog Zakona propisano je ako se u tijeku izvršenja djela pokaže da se izvođač ne drži uvjeta ugovora i uopće ne radi kako bi trebalo, te da će izvršeno djelo imati nedostatke, naručitelj može upozoriti izvođača na to i odrediti mu primjeren rok da svoj rad uskladi sa svojim obvezama, a ako do isteka tog roka izvođač ne postupi po zahtjevu naručitelja, on može raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete.

Kako je u postupku utvrđeno da prijavitelj nije izvršio djelo u skladu s pravilima struke iako mu je prijavljenik u više navrata omogućio da otkloni nedostatke, to je valjalo odlučiti kao u izreci presude. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-185/07. od 17. prosinca 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u drugostupanjskom vijeću (...) riješio je:

Ukida se presuda *Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-222/06 od 9. srpnja 2007. godine i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-185/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom oslobodio odgovornosti prijavljenika Agmar d.o.o. Zagreb da je počinio povredu morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06) time što je 17. studenoga 2006. odbio prihvatiti podne obloge dostavljene od strane prijavitelja i dopustiti mu da te podne obloge postavi u njegov poslovni prostor.

Tako je Sud odlučio jer prijavitelj nije izvršio djelo u skladu s pravilima struke iako mu je prijavljenik u više navrata omogućio da otkloni nedostatke.

Protiv ove presude žalbu je podnio prijavitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je predmet ovog postupka utvrđivanje činjenice da prijavljenik nije htio prihvatiti rad prijavitelja niti isplatiti cijenu iz razloga koji ne prihvaća niti jedan zakon, poslovni običaj ili poslovno iskustvo, pa je bilo potrebno utvrditi je li postojao poslovni dogovor, činjenicu da je rad izvršen, da je djelomično reklamiran, da je prijavitelj htio bez prigovora uvažiti reklamaciju u cijelosti, što prijavljenik nije dopustio unatoč ranijem dogovoru. Navodi da Sud samo djelomično citira dio nalaza i mišljenja vještaka, dok drugi dio niti ne spominje pa postoji proturječnost između provedenih dokaza i sadržaja obrazloženja, što predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka. Sud pogrešno zaključuje da se u konkretnom slučaju ne radi o djelomičnoj zamjeni podnih obloga već o cjelovitoj zamjeni čitavog poda, a žalitelj ističe da niti u svojoj prijavi nije osporavao da se nijansa jedne trake podne obloge razlikovala od ostalih, te je radi postizanja ujednačene nijanse cijelog područja bio spreman ponovno prekriti cijeli pod, a ne samo jednu traku. Ističe da je u cijeloj stvari bitno da je estetske nedostatke koji su se pojavili prijavitelj htio ispraviti, ali mu nije bilo dopušteno te se poziva na odredbe čl. 597. st. 3. i čl. 610. st. 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, dalje u tekstu: ZOO), dok se Sud poziva na odredbe čl. 597. i čl. 598. ZOO-a koji su upravo suprotni onome što je vještak utvrdio. Navodi da Sud uopće nije cijenio mnogobrojne dopise između prijavitelja i prijavljenika kao ni činjenicu da je na dogovorenom sastanku

17. studenoga 2006., iako je dostavljen pod prema broju i oznaci koja je ugovorena, prijavljenik utvrdio da mu ta nijansa više ne odgovara, čime je onemogućio prijavitelju ispravak nedostatka. Predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i utvrdi da je prijavljenik odgovoran za povredu iz čl. 5. st. 1. alineja 5., 6. i 7. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06, dalje u tekstu: Pravilnik) odnosno da presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen. Žalba je osnovana.

Presuda je ispitana po čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, dalje u tekstu: ZPP) u vezi sa čl. 8. Pravilnika u granicama žalbenih razloga pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U donošenju presude počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, koja uvijek postoji ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Osnovano žalitelj ukazuje na ostvarenje upravo ove bitne povrede odredaba parničnog postupka u pobijanoj presudi.

Iz rezultata prvostupanjskog postupka proizlaze utvrđenima sljedeće činjenice:

Prijavitelj i prijavljenik sklopili su ugovor o djelu u veljači 2006. godine kojim se prijavitelj obvezao u objektu prijavljenika postaviti PVC podne obloge. Prijavljenik je nakon izvedenih radova obavijestio prijavitelja o nedostacima radova koji su se odnosili na neujednačenost boje na dijelu postavljenog poda. Prijavitelj je nekoliko puta uklanjao nedostatke mijenjajući podne obloge, ali je i dalje ostala neujednačenost boje. Prijavitelj je ponovno naručio podne obloge za izmjenu, koje je prijavljenik odbio preuzeti i jednostrano je raskinuo ugovor. Sudski vještak je u nalazu i mišljenju predložio dvije mogućnosti sanacije postavljanje dodatnog sloja podne PVC obloge preko postojećeg PVC poda ili skidanje postojeće PVC obloge poda i postavljanje nove na cijelom prostoru, s tim da je mišljenja da je druga predložena varijanta kvalitetnija.

Iz ovih činjenica Sud je zaključio da prijavitelj nije izvršio djelo u skladu s pravilima struke iako mu je prijavljenik u više navrata omogućio da otkloni nedostatke, a na temelju toga da prijavljenik nije počinio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika.

Prvenstveno valja reći da je Sud pošao od činjenica koje nisu sporne ni za prijavitelja (da je kod postavljanja podne obloge došlo do određenih nedostataka koje je prijavitelj po prigovoru prijavljenika pokušao otkloniti), i na temelju ovih činjenica došao do zaključka da nije učinjena povreda pravila morala od strane prijavljenika, a da nije utvrdio odlučne činjenice koje je prijavitelj istaknuo u prijavi i sada ponovno u žalbi, postojanja dogovora među strankama da prijavitelj ponovno postavi nove podne obloge, te je li nakon takvog dogovora i nakon dobavljanja potrebne količine PVC podnih obloga od strane prijavitelja prijavljenik odbio primiti podne obloge raskinuvši ugovor.

O ovim odlučnim činjenicama prvostupanjska presuda nema razloga, već sud samo reproducira sadržaj iskaza saslušanih svjedoka te nalaza i mišljenja vještaka i to o nespornim činjenicama koje same za sebe i ne upućuju na povredu pravila morala, niti sam prijavitelj tvrdi da bi iz činjenica koje je Sud naveo proizlazila takva

povreda, dok o činjenicama koje upućuju na ponašanje koje bi moglo predstavljati povredu pravila morala i koje prijavitelj ističe kao takve Sud nije rekao ni riječi, nije izveo dokaze radi utvrđivanja tih činjenica niti je ocijenio one dokaze koje je prijavitelj priložio u spis (korespondencija između stranaka).

Naime, ako su stranke postigle sporazum da će prijavitelj, unatoč tome što nije uspio otkloniti nedostatak, ponovno pristupiti otklanjanju nedostataka nabavom novih PVC podnih obloga odgovarajuće boje i njihovom izmjenom, pa ih je nakon što je prijavitelj nabavio potrebnu količinu podnih obloga **prijavljenik odbio preuzeti pritom raskinuvši ugovor, takvo postupanje prijavljenika moglo je prouzročiti štetu za prijavitelja koje je prijavljenik morao biti svjestan. Takvo postupanje predstavljalo bi povredu pravila morala opisanu čl. 5. st. 1. alineja 6. Pravilnika.**

Stoga je nejasno kako je Sud došao do zaključka da nije došlo do povrede pravila morala kad nije ni ocijenio dokaze na temelju kojih bi se moglo utvrditi činjenice koje bi ukazivale na ponašanje koje predstavlja povredu pravila morala.

Zato je valjalo primjenom odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 8. Pravilnika uvažiti žalbu i ukinuti prvostupanjsku presudu te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će ponovno raspraviti sve činjenice od odlučnog značenja, izvesti predložene dokaze te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku. Presudu je potrebno obrazložiti vodeći računa o iznesenim primjedbama. Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković (...)

Pasivna legitimacija za neprihvaćanje reklamacije - Prijavljeni poslodavac ne odgovara za povredu pravila morala koju učini njegov zaposlenik radeći za prijavitelja u svoje ime i za svoj račun

Slučaj 3: G-I-221/06. i GŽ-II-61/07

Izreka odluke G-I-221/06. od 19. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: Prijavljenik: AT d.o.o. (...) **oslobađa se odgovornosti** da bi počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što nije prihvatio reklamaciju prijaviteljice u pogledu šivanja zavjesa i odbio za izvršenu uslugu izdati račun.

Obrazloženje odluke G-I-221/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je sredinom srpnja mjeseca 2006. godine odnijela na šivanje zavjese u poslovne prostorije prijavljenika na adresi Brezovačka cesta 36. Navodi da je i prije surađivala sa prijavljenikom i bila zadovoljna njegovim uslugama, pa joj je otud poznato da je sjedište prijavljenika Nova ves 69. Zavjese na šivanje odnijela je na adresu Brezovačka cesta 36 i to nakon telefonskog razgovora sa gđom Milkom koja je djelatnica prijavljenika. Navodi da joj je gđa Milka objasnila da prijavljenik obavlja svoju djelatnost u prostorijama tvrtke Robotop. Nadalje navodi da je platila za šivanje zavjesa po cjeniku, a da je kasnije, kada je na poziv krojačice došla vidjeti prvi komad sašivene zavjese, krojačica dala do znanja da vlasnici prijavljenika ne spominje šivanje njenih zavjesa.

Isto tako navodi da je zatražila račun kod krojačice, a ona joj je odgovorila da to radi za sebe tj. na crno, pa da ne može izdati račun. Tvrdi da prilikom ugovaranja usluge šivanja nije dogovarala rad na crno niti nižu cijenu šivanja, a zavjese je predala u službenim prostorijama prijavljenika. Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim zbog povrede pravila morala.

U dokaznom postupku pročitana je prijava i saslušane su stranke.

Na ročištu održanom 19. veljače 2007. godine prijavljenik se usprotivio navodima iz prijave tvrdeći da je prijaviteljica donijela zavjese u prostorije šivaone Robotop s kojim prijavljenik ima ugovor o poslovnoj suradnji, a u tim prostorijama radi djelatnica prijavljenika Milka Kunštek. Tvrdi da je Milka Kunštek sašila zavjese na crno, pa se prijavljenik ne osjeća odgovornim budući je prijaviteljica isključivo s krojačicom dogovarala posao. Ističe da prijavljenik ne prima na šivanje zavjese od donesenog materijala nego isključivo od materijala prijavljenika. navodi da je prijaviteljica kod prijavljenika prije sedam godina kupila zavjese. Smatra da prijavljenik nije odgovoran iako je njena šnajderica radila na crno.

Prijaviteljica je ustrajala kod navoda iz prijave iskazujući da je kontaktirala s djelatnicom prijavljenika Milkom Kunštek kojoj je predala zavjese na šivanje, a koja ju je zamolila da o šivanju zavjesa ne obavijesti gđu. Miru, direktoricu prijavljenika. Nadalje je iskazala da joj nije bilo poznato da prijavljenik šiva zavjese isključivo od svog materijala, te da je gđa. Milka sašila 22 dijela zavjesa uredno, dok zadnja tri dijela nije napravila uredno i tri ih je puta pokušala bezuspješno

popraviti.

Nesporno je među strankama da je prijaviteljica ugovorila šivanje zavjesa s djelatnicom prijavljenika te za uslugu platila djelatnici prijavljenika, a za plaćanje usluge nije ispostavljen račun. Isto tako nesporno je da usluga šivanja zavjesa nije obavljena u potpunosti u skladu sa zahtjevom prijaviteljice.

Sporna je odgovornost prijavljenika.

Iz iskaza prijaviteljice proizlazi da je ona i prije surađivala s prijavljenikom, da je konkretni posao ugovorila s djelatnicom prijavljenika Milkom Kunštek kojoj je izvršila plaćanje, te da ju je ista zamolila da o ugovorenom poslu ne obavijesti direktoricu jer ona taj posao obavlja isključivo za sebe.

Budući da je prijaviteljica već i prije surađivala s prijavljenikom, to je po ocjeni ovog Suda istoj morao biti poznat način poslovanja prijavljenika, primjerice tko je ovlašten sklopiti posao, ispostaviti račun i sl. Nadalje i sama prijaviteljica navodi da je djelatnica prijavljenika prilikom šivanja prvog djela zavjesa nju zamolila da ne obavijesti vlasnicu tvrtke o šivanju zavjesa jer to ona radi na crno. Isto tako prijaviteljici je moralo biti poznato da se plaćanje vrši po obavljenom poslu i da za isto mora dobiti račun.

Kako je utvrđeno da je prijaviteljica sklopila ugovor na crno s djelatnicom prijavljenika, a prijavljenik o tome nije imao spoznaja, to ovaj Sud ocjenjuje da prijavljenik nije počinio povrede pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa je prijavljenika oslobodio odgovornosti.

Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-61/07. od 25. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u vijeću (...) presudio je:

Odbija se žalba prijaviteljice M. D. i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Obrazloženje odluke GŽ-II-61/07: Pobijanom presudom je prvostupanjski sud presudio da se prijavljenik "Alto Trade" d.o.o. Zagreb, Nova ves 69, oslobađa odgovornosti da je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što nije prihvatio reklamaciju prijaviteljice u pogledu šivanja zavjesa i odbio za izvršenu uslugu izdati račun.

Prijaviteljica u prijavi navodi da je sredinom srpnja 2006. godine odnijela na šivanje zavjese u poslovne prostorije prijavljenika na adresi Brezovačka cesta 36. Navodi da je prije surađivala s prijavljenikom i bila zadovoljna njegovim uslugama, pa joj je otud poznato da je sjedište prijavljenika Nova ves 69.

Zavjese za šivanje odnijela je na adresu Brezovačka cesta 36 i to nakon telefonskog razgovora s gđom Milkom, koja je djelatnica prijavljenika. Navodi da joj je gđa Milka objasnila da prijavljenik obavlja svoju djelatnost u prostorijama Robotop. Nadalje navodi da je platila za šivanje zavjesa po cjeniku, a da joj je kasnije, kada je na poziv krojačice došla vidjeti prvi komad sašivene zavjese, krojačica rekla da vlasnici prijavljenika ne spominje šivanje njenih zavjesa.

Isto tako navodi da je zatražila račun, a krojačica joj je odgovorila da to radi za sebe tj. na crno, pa ne može izdati račun.

Tvrdi da prilikom ugovaranja usluge šivanja nije dogovarala rad na "crno", niti manju cijenu šivanja, a zavjese je predala u službenim prostorijama prijavljenika.

Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim zbog povrede pravila morala.

U dokaznom postupku prvostupanjski sud je pročitao prijavu te saslušao stranku.

Na ročištu 19. veljače 2007. prijavljenik se usprotivio navodima iz prijave tvrdeći da je prijaviteljica donijela zavjese u prostorijama krojačnice Robotop sa kojima prijavljenik ima Ugovor o poslovnoj suradnji, a u istim prostorijama radi djelatnica Kunštek Milka. Prijavljenik tvrdi da je Kunštek Milka sašila zavjese na "crno" pa se ne osjeća odgovornim, budući je prijaviteljica isključivo sa šnajdericom dogovarala posao. Ističe da prijavljenik ne prima na šivanje zavjese od donesenih materijala, već isključivo od materijala prijavljenika. Prijavljenik je prije sedam godina prodao zavjese prijaviteljici. Prijavljenik smatra da nije odgovoran iako je njegova djelatnica radila na "crno".

Prijaviteljica je i dalje ostala kod navoda kako je kontaktirala djelatnicu prijavljenika Milku Kunštek, koja je od nje zatražila da za posao šivanja ne obavijesti direktoricu Miru Migić. Prijaviteljica je priznala da joj je poznato da prijavljenik šiva zavjese isključivo iz svog materijala.

U postupku pred prvostupanjskim sudom kao nesporno je utvrđeno da je prijaviteljica ugovorila šivanje zavjesa sa djelatnicom prijavljenika, te da za plaćanje usluge nije ispostavljen račun. Isto tako nesporno je da usluga šivanja nije obavljena u potpunosti (zadnja tri dijela nisu napravljena uredno) u skladu sa zahtjevima prijaviteljice.

U cijelom predmetu sporna je odgovornost prijavljenika .

Prvostupanjski sud u obrazloženju navodi da je prijaviteljica već ranije imala iskustva u poslovanju s prijavljenikom te da joj je morao biti poznat način poslovanja prijavljenika, primjerice tko je ovlašten sklopiti posao, ispostaviti račun i sl. Utvrdio je da je sama prijaviteljica navela da joj je djelatnica prijavljenika rekla neka ne prijavi posao šivanja zavjesa kod njene direktorice, odnosno vlasnice, jer se isti posao radi na "crno".

Također navodi da je prijaviteljici moralo biti poznato da se plaćanje vrši po obavljenom poslu i da za obavljeni posao mora biti ispostavljen račun.

Protiv prvostupanjske presude prijaviteljica je podnijela žalbu 14. ožujka 2007. godine.

Prijaviteljica u smatra da se odluka temelji na pogrešnom i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju te je uslijed toga izostala pravilna primjena materijalnog prava.

Prijaviteljica u žalbi ponavlja je krojačica Milka Kunštek zaposlenica prijavljenika donijela zavjese na šivanje u poslovni prostor prijavljenika, da je direktorica- vlasnica znala za šivanje, te da je navedena krojačica i danas zaposlenica prijavljenika.

U žalbi se predlaže da se prvostupanjska presuda preinači ili ukine te predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu od 6. travnja 2007. godine prijavljenik ukazuje da prijaviteljica nije bila u službenim prostorijama "Alto Trade" d.o.o., da je sama prijaviteljica priznala da je dogovorila šivanje na crno.

Također u odgovoru na žalbu navodi da će unutar firme prijavljenika biti utvrđena odgovornost Milke Kunštek.

Žalba nije osnovana. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da prijava prijavitelja nije osnovana. Kako je kao neosporno utvrđeno da je prijaviteljica sklopila ugovor na crno s djelatnicom prijavljenika, a prijavljenik o tome nije imao sazna-

nja, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da prijavljenik nije počinio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa je prijavljenika valjalo osloboditi odgovornosti.

Zbog navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci. Sudac izvjestitelj Ivan Dinčir (...)

Obveza zamjene neispravne kupljene stvari ispravnom

Slučaj 4: G-I-212/06 i GŽ-II-114/07

Izreka odluke G-I-212/06. od 17. travnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) PRESUDIO JE:

Prijavljenik R.D.S. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je na blagajni prodavaonice istaknuo uvjete prodaje koji su u suprotnosti sa zakonskim propisima te što je, unatoč predočenju računa o kupnji obuće i obavijesti kupca o nedostatku unutar zakonskog roka od dana otkrivanja nedostatka, odbio na zahtjev kupca zamijeniti robu, a što je bio dužan učiniti, čime je postupio suprotno odredbama članka 400., 401., 402., 403., 406. i 410. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/05) i članka 5., 7., 15. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja, pa mu se temeljem članka 35. st. 1. t. 2. i čl. 36. st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06) izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-212/06: Dana 28. studenoga 2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja. U svojoj prijavi navodi da je 30. listopada 2006. godine u prodavaonici prijavljenika kupila cipele broj 40 po cijeni od 569,98 kuna i tek nakon dolaska kući shvatila da su joj prodali broj 39. Njen zahtjev za zamjenom robe ili povratom novca, iako je predočila original računa i došla unutar roka od 30 dana (20. studenoga 2007. godine), prijavljenik je odbio, a pritom su zaposlenici prijavljenika bili drski i neljubazni te joj kući poslali djelatnike Policijske uprave.

Nadalje, prijaviteljica je u prethodnom postupku mirenja provedenom 21. veljače 2007. godine svoju prijavu dopunila opisom situacije. Naime, iako je trgovkinja kojoj se najprije obratila bila spremna zamijeniti obuću, šef smjene je odbio zamjenu uz napomenu da su cipele nošene i da nedostaje originalna ambalaža. Prijaviteljica smatra da, upravo zbog činjenice što je prilikom kupnje ostavila ambalažu u prodavaonici, nije odmah primijetila da su cipele broj manje, već tek nakon što ih je jednom nosila, pa su je nažuljale. S obzirom na to da je prodavatelj po zakonu dužan na zahtjev kupca zadržati ambalažu, smatra da prodavatelj ne može uvjetovati zamjenu ili reklamaciju robe originalnom ambalažom.

Odgovarajući na prijavu, u prethodnom postupku mirenja, punomoćnik prijavljenika navodi da je na blagajni trgovine vidno istaknuto da nema mogućnosti zamjene niti reklamacije obuće bez računa i originalne ambalaže, u roku mjesec dana od kupnje. Upravo zbog nedostatka ambalaže šef iz Rijeke nije dopustio zamjenu niti povrat novca kupcu. Policija je pozvana zbog remećenja javnog reda i mira budući da je kupac bio vidno uzrujan i uzeo je cipele bez dopuštenja.

Rasprava je održana u prisutnosti prijaviteljice.

Prijava je osnovana.

Proveden je dokazni postupak čitanjem sljedeće dokumentacije:

Prijaviteljičine prijave od 28. studenog 2006. godine te dokumentacije prilo-

žene prijavi; dopune prijave od 4. prosinca 2006. godine; računa za kupljenu robu izdanog od strane prodavatelja RDS d.o.o. Rijeka, Prodavaonica "In shoe" Robna kuća Sjenjak od 30. listopada 2006. godine; suglasnosti prijaviteljice da se postupak provede u Županijskoj komori Osijek od 11. siječnja 2007. godine; odgovora prijavljenika na poziv za prethodni postupak mirenja od 15. siječnja 2007. godine; službene bilješke tajnika Suda časti od 15. i 18. siječnja 2007. godine o postojanju suglasnosti prijavljenika za provođenje postupka u Županijskoj komori Osijek; očitovanja prijaviteljice o zahtjevu prema prijavljenom od 5. veljače 2007. godine; zapisnika s prethodnog postupka mirenja od 21. veljače 2007. godine; preslika zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka MUP-a PU Osijek od 27 . studenog 2006. godine; preslika rješenja Prekršajnog suda u Osijeku od 3. siječnja 2007. godine; zapisnika s ročišta za glavnu raspravu pred Sudom časti od 17. travnja 2007. godine.

Ispitujući podnesenu prijavu, izjave prijaviteljice i prijavljenika, kao i uzevši u obzir svu dokumentaciju koju je Sud pribavio tijekom postupka, ocijenjeno je da je prijavljenik isticanjem uvjeta prodaje i nepriznavanjem prava kupcu na zamjenu robe ili povrat novca počinio povredu dobrih poslovnih običaja. Naime, čl. 15. st. 4. Zakona o zaštiti potrošača propisuje da "trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodanog proizvoda" te stoga Sud smatra da prijavljenik ne može isticati prodajne uvjete u kojima za ostvarenje prava na reklamaciju zahtijeva vraćanje robe u originalnoj ambalaži. Nadalje, čl. 403. st. 4. Zakona o obveznim odnosima navodi da "kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac nije obvezan pregledati stvar niti je dati na pregled, ali je obvezan obavijestiti prodavatelja o postojanju vidljivih nedostataka u roku od dva mjeseca od dana kad je otkrio nedostatak", a prijavljenik je propisani zakonski rok, suprotno odredbama Zakona, skratio na mjesec dana od dana kupnje.

Slijedom navedenog Sud smatra da je prijavljenik počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 4. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori te ga je temeljem odredbi čl. 35. st. 1. t. 2. proglasio odgovornim, a temeljem čl. 36. st. 1. t. 2. istog Pravilnika izrekao mu mjeru javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore, koju Sud drži primjerenom za ovu vrstu povrede.

Pri izboru vrste mjere Sud je ocijenio sve okolnosti koje idu u korist i na teret prijavljenika te drži da će se ovom mjerom prijavljenika poučiti da se pri obavljanju svoje gospodarske djelatnosti pridržava važećih zakonskih propisa i da ubuduće ne čini ovakvu ili sličnu povredu.

Predsjednica prvostupanjskog vijeća Ljerka Kujundžić, dipl. iur. v.r. Uputa o pravnom lijeku: (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-1141/07. od 17. prosinca 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se prijavljenikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori br. G-I-212/06. od 17. travnja 2007.

Obrazloženje odluke GŽ-II-1141/07: Prvostupanjskom presudom br. G-I-212/06. od 17. travnja 2007. presuđeno je da je prijavljenik odgovoran što je na blagajni prodavaonice istaknuo uvjete prodaje koji su u suprotnosti sa zakonskim

propisima te što je, unatoč predočenju originalnog računa o kupnji obuće i obavijesti kupca o nedostatku, unutar zakonskog roka od dana otkrivanja nedostatka, odbio na zahtjev kupca zamijeniti robu (...) čime je postupio suprotno odredbama čl. 400., 401., 402., 403., 406. i 410. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/05) i čl. 5., 7. i 15. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja, pa mu se temeljem čl. 35. st. 1. t 2. i čl. 36. st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06) izriče mjera javne opomene na objavljivanje na sjednici skupštine Hrvatske gospodarske komore.

Tako je prvostupanjski sud odlučio utvrdivši da je prijaviteljica pravodobno 28. studenoga 2006. podnijela prijavu protiv prijavljenika nakon što je isti povrijedio dobre poslovne običaje na način, da je odbio zamijeniti kupljenu obuću za veći broj. Obuću je kupila 30.10.2006. u prodavaonici prijavljenika po cijeni od 569,98 kn. Tuženik je na blagajni trgovine vidno istakao da nema mogućnosti zamjene niti reklamacije obuće bez računa i originalne ambalaže u roku od mjesec dana od kupnje.

Nakon provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je ocijenio da je prijavljenik isticanjem uvjeta prodaje i nepriznavanjem prava kupcu na zamjenu robe ili povrat novca, postupio prvotno odredbama iz čl. 15 st. 4 Zakona o zaštiti potrošača, koji propisuju da trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodanog proizvoda. Stoga prijavljenik nije mogao istaknuti uvjet za ostvarenje prava na reklamaciju - vraćanje robe u originalnoj ambalaži.

Prvostupanjski sud se nadalje pozvao na odredbu iz čl. 403 st. 4 ZOO-a (NN br. 53/05 - dalje: ZOO) koji propisuje da kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac nije obvezan pregledati stvar niti je dati na pregled. ali je obvezan obavijestiti prodavatelja o postojanju vidljivih nedostatak u roku od 2 mjeseca od dana kada je otkrio nedostatak. te naveo da je prijavljenik "skratio" propisani zakonski rok na mjesec dana od kupnje.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je navedenim propustom. prijavljenik počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 4 i 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. na temelju odredbi iz čl. 35 st. 1 istog Pravilnika proglasio ga odgovornim. a temeljem odredbe iz čl. 36 st. 1 t. Pravilnika izrekao mu mjeru koju smatra primjerenom za navedenu povredu. smatrajući da će ista biti djelotvorna na način da će se prijavljenik ubuduće pridržavati zakonskih propisa i neće počiniti takvu ili sličnu povredu.

Protiv prvostupanjske presude prijavljenik je pravodobno izjavio žalbu ističući da je prvostupanjski sud odlučivao u postupku koji ne ide u sudsku nadležnost, zato što je postupak vođen protiv prijavljenika i R.D.S. d.o.o. Rijeka-Prodavaonica "In shoe" Robna kuća Stjenjak, Osijek, a prodavaonica nije član Hrvatske gospodarske komore te se protiv nje nije mogao voditi postupak.

Prijavljenik nadalje navodi da prvostupanjski sud nije naveo u čemu se sastoji nedostatak prodane stvari. Ističe da je prijaviteljica kupila čizmice manjeg broja od onoga koji inače nosi, da ih je nosila dvadeset dana i onda ih je odlučila vratiti tvrdeći da imaju nedostatak. Tvrdi da je prijaviteljica zamjenu nošenih čizmica za nove čizmice izvršila sama bez odobrenja i dopuštenja prijavljenika. Prijavljenik smatra da prijaviteljica nije dokazala da joj je prijavljenik pogreškom isporučio čizme br. 39 umjesto 40 te da je nejasno na temelju čega je sud zaključio o toj činjenici. Stoga je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, a materijalno pravo pogrešno primijenjeno. Predlaže preinačiti pobijanu presudu na način da se odbaci

prijava prijaviteljice, da se pobijana presuda ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Prvostupanjski sud nije povrijedio odredbe parničnog postupka na koje je ukazivao žalitelj (čl. 354. st. 2. t. 2. i 8. ZPP-a) niti je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, materijalno pravo je pravilno primijenjeno, a izrečena mjera je primjerena učinjenoj povredi dobrih poslovnih običaja.

U prvostupanjskoj presudi je navedena tvrtka prijavljenika (...) koja je odgovorna što je u svojoj prodavaonici "In shoe" Rk (...) počinila predmetnu povredu dobrih poslovnih običaja.

Dakle, postupak je vođen protiv trgovačkog društva kao člana Hrvatske gospodarske komore u skladu s odredbom iz čl. 4. Pravilnika, koje može biti stranka u postupku pred Sudom časti, pa nisu ostvareni razlozi apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2. i 8. ZPP-a.

Između stranaka je nesporno da je prijaviteljica kupila par čizmica, da ih je pokušala zamijeniti za veći broj i da je to učinila nasilno budući da joj u predmetnoj prodavaonici to nisu željeli učiniti pozivajući se na to da nisu ispunjeni uvjeti iz reklamacije koji su bili vidno istaknuti u prodavaonici.

Sadržaj istaknutih uvjeta u prodavaonici prijavljenika također nije sporan među strankama.

Nesporno je da je prijaviteljica prilikom pokušaja zamjene čizmica predočila originalan račun o kupnji obuće, i da je obavijestila kupca o nedostatku kupljene obuće unutar zakonskog roka.

Nesporno je i da je prijaviteljica nasilno zamijenila obuću u prodavaonici prijavljenika. Prijavljenik je tijekom postupka naveo da se prijaviteljici nije mogla izvršiti zamjena cipela zato što su bile bez ambalaže i što su bile nošene. Navodi da su prijaviteljici bile prodane cipele onog broja koji je tražila i da roba nije imala nedostataka.

U pravu je prvostupanjski sud odlučio kad je naveo da je isticanje uvjeta povrata cipela u ambalaži protivno odredbi iz čl. 15. st. 4. Zakona o zaštiti potrošača, zato što trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodanog proizvoda.

Isto tako je prvostupanjski sud ispravno utvrdio da je neodgovarajući broj cipela nedostatak kupljene stvari.

Odredbom iz čl. 403. st. 4. ZOO-a propisano je da kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac nije obvezan pregledati stvari niti je dati na pregled, ali je obvezan obavijestiti predlagatelja o postojanju vidljivih nedostatak u roku od dva mjeseca od dana kada je otkrio nedostatak.

Odredbom iz čl. 406. st. 1. ZOO-a propisano je da u obavijesti o nedostatku stvari kupac nije dužan potanje opisati nedostatak i pozvati prodavatelja da pregleda stvar.

Odredbom iz čl. 410. st. 1. t. 2. ZOO-a propisano je da je kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku može među ostalim zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka.

Odredbom iz čl. 418. ZOO-a propisano je da kupac koji nije u mogućnosti vratiti stvar u stanju u kojem ju je primio gubi pravo na raskid ugovora, ali zadržava ostala prava koja mu daje zakon zbog postojanja nekog nedostatka.

Dakle, prvostupanjski sud je utvrdio da je prijaviteljica originalnim računom dokazala da je kupila cipele u predmetnoj prodavaonici i da je u zakonskom roku obavijestila prodavatelja o nedostacima cipela. Nije bila dužna potanje opisivati nedostatak na cipelama niti je prodavatelj trebao pregledati cipele (čl. 406. st. 1. ZOO-a). Neovisno o tome jesu li cipele koje su vraćene nošene

ili nenošene, prijaviteljica je zadržala pravo tražiti predaju drugih cipela bez nedostataka tj. drugog broja (čl. 418. ZOO-a).

Stoga je prvostupanjski sud potpuno utvrdio činjenično stanje - kupnju cipela 30. listopada 2006., obavijest o nedostatku robe u zakonskom roku 20. studenoga 2006., i na potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo.

Prvostupanjski sud je ispravno zaključio da postavljanje uvjeta kupcima od strane prodavatelja za predaju stvari bez nedostataka, koji su protivni zakonskim odredbama, predstavlja povredu pravila morala tj. dobrih poslovnih običaja, kako je propisano u čl. 4. i 5. Pravilnika, te izrekao primjerenu mjeru društvene stege.

Stoga je temeljem odredbe iz čl. 368. st. 1. ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) u vezi s odredbom iz čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06) odlučeno kao u izreci presude. Sudac izvjestitelj Draženka Deladio, v.r.

Kršenje ugovorne obveze – prijeboj suprotan ugovoru

Slučaj 5: G-I-205/06. i GŽ-II-142/07

Izreka odluke G-I-205/06. od 26. siječnja 2007: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik ŽP d.o.o. (...) ODGOVORAN JE što je prijavitelju odbio platiti tražbinu za isporučenu robu po računu br. 05 V 08 15 od 16. svibnja 2006. godine, suprotno odredbama kupoprodajnog ugovora br. v 01 6 31 08 od 6. ožujka 2006. godine, te izjavio da predmetno potraživanje prebija s ranijim dugom prijavitelja iako je navedenim ugovorom određen način plaćanja toga duga, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I NA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-205/06: Prijavitelj navodi da je dana 6. ožujka 2006. godine sklopio sa prijavljenikom kupoprodajni ugovor temeljem kojeg se obvezao prijavljenom isporučiti mineralna gnojiva, a prijavljenik se obvezao isplatiti ugovorenu cijenu. Navodi da je robu kupio u inozemstvu te uvezao i dana 18. i 19. svibnja 2006. godine isporučio robu prijavljenom u luci Tranzit Osijek, a nakon isporuke prijavljenik je odbio uručiti prijavitelju ugovorene instrumente osiguranja plaćanja za isporučenu robu u vrijednosti preko milijun kuna, što je prijavitelja onemogućilo u njegovom daljnjem poslovanju. Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavu u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da je nesporno da su stranke dana 6. ožujka 2006. godine sklopile kupoprodajni ugovor o isporuci mineralnoga gnojiva u količini od 2000 t i da je krajnji rok isporuke bio koncem travnja 2006. godine. Smatra da je rok ispunjenja bitan sastojak ugovora jer gnojivo koje je predmet isporuke, ovisno o svojoj formulaciji, koristi se za određene vrste ratarskih kultura u točno preciziranom agrotehničkom roku, pa je stoga prijavitelj bio dužan do tog roka isporučiti robu da bi prijavljenik mogao istu dalje distribuirati. Nadalje navodi da prijavitelj u navedenom roku nije isporučio robu pa smatra da je kupoprodajni ugovor raskinut ex lege u trenutku isteka roka za ispunjenje jer je isti bitan sastojak ugovora, o čemu je on usmeno obavijestio prijavitelja, a naknadno i pisanim putem. Isto tako prijavljenik navodi da ga je tri tjedna nakon isteka roka prijavitelj obavijestio da je dopremio 875,28 t, tj. trećinu robe od ugovorene, a pritom jednu vrstu gnojiva uopće nije dopremio. Po njegovoj ocjeni sve ostalo što se događalo je potpuno novi pravni posao te tvrdi da je prijavitelj neodgovoran u svome poslovanju, a da je prijavljenom još dužan iznos od 683.178,50 kn koji je dospio na naplatu 2005. godine.

U dokaznom postupku razgledana je prijava, kupoprodajni ugovor, račun od 16. svibnja 2006., dopis prijavitelja prijavljenome od 17. svibnja 2006. godine i od

31. svibnja 2006., kompenzacija od 1. lipnja 2006., dopis prijavitelja od 1. lipnja 2006. godine prijavljenome te dopisi prijavljenika od 2. i 6. lipnja 2006. godine.

Nesporno je da su stranke dana 6. ožujka 2006. godine sklopile kupoprodajni ugovor za kupnju umjetnog gnojiva u kojem su ugovorili vrstu i količinu robe, rok isporuke, cijenu, instrumente osiguranja plaćanja kao i dinamiku otplate ranijeg duga prijavitelja.

Sporno je je li rok bitan sastojak ugovora i je li on raskinut po samom zakonu.

Temeljem odredbe čl. 361. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) određeno je da je ispunjavanje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora ako su stranke tako ugovorile ili ako to slijedi iz prirode posla.

Na temelju rezultata provedenog postupka utvrđeno je da u ovom slučaju isporuka robe do konca travnja 2006. godine nije bitan sastojak ugovora čije je neispunjenje ima za posljedicu raskid ugovora jer to stranke nisu ugovorom izričito odredile, a niti priroda zaključenog posla na to upućuje.

Nadalje, iako prijavitelj nije isporučio robu do konca travnja 2006. godine prijavljenik je ipak preuzeo robu dana 18. i 19. svibnja 2006. godine pa je svojim ponašanjem iskazao volju da zahtijeva ispunjenje ugovora, a ne kako on to smatra da je ugovor raskinut i da sklopljen novi usmeni ugovor. Ove svoje tvrdnje prijavljenik ničim ne dokazuje.

Isto tako po ocjeni ovog Suda prijavljenik je počinio povredu morala izjavivši prijeboj za dug Agrogradine i Zitoprerade d.o.o. budući je dinamika otplate navedenog duga ugovorena kupoprodajnim ugovorom i to pod točkom razno. Slijedom navedenog ovaj Sud smatra da je ovakvo postupanje prijavljenika dovelo do povrede morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa ga je proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru javne opomene.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja, pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-142/07 od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je: *Žalba ŽP d.o.o. (...) odbacuje se kao nedopuštena.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-142/07: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u svom rješenju br. G-I-205/07 od 19. srpnja 2007. godine obustavio je postupak. Prvostupanjski sud je tako odlučio zato što je nad tvrtkom prijavitelja otvoren i zaključen stečajni postupak, te je naloženo brisanje stečajnog dužnika iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru br. St-37/06 od 12. veljače 2007. koje je postalo pravomoćno rješenjem Visokog trgovačkog suda RH br. Gž-2116107. od 24. travnja 2007., kojim je potvrđena odluka Trgovačkog suda u Bjelovaru.

Protiv navedenog rješenja Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori žalbu je podnijela tvrtka ŽP d.o.o. iz (...) iz svih žalbenih razloga.

Iz povijesnog izvatka iz sudskog registra za tvrtku ŽP d.o.o. (...) utvrđeno je da je ova tvrtka brisana iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru br.

Tt 07-583/1 dana, 11. lipnja 2007. godine.

Brisanjem tvrtke iz sudskog registra, tvrtka prestaje postojati kao pravna osoba, te gubi svojstvo stranke u postupku (čl.77 st. 1 ZPP-a).

Kako je tvrtka ŽP d.o.o. u st. iz Gradine brisana iz sudskog registra 11. lipnja 2007., nije mogla podnijeti žalbu 20. kolovoza 2007. godine.

Stoga je žalba podnesena od osobe koja za to nije ovlaštena, pa je temeljem odredbi iz čl. 380. toč. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a i čl. 381. ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) te odredbe iz čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/106) odlučeno kao u izreci rješenja.

Sudac izvjestitelj Draženka Deladio, v.r.

Odgovornost vjerovnika za postupanje s dužnikovom zadužnicom – pravo na naplatu špediterske naknade i troškova

Slučaj 6: G-I-204/06

Ne postoji ugovor o cesiji ako ga je potpisao samo cedent i nitko drugi

Izreka odluke G-I-204/06. od 26. siječnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: AE d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da je učinio povrede iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što je dao na naplatu bjanko zadužnicu od 1. svibnja 2006. godine koju mu je izdao i predao prijavitelj.*

Obrazloženje odluke G-I-204/06: Prijavitelj u prijavi navodi da je prijavljenik inicirao njegov stečajni postupak kod Trgovačkog suda u Bjelovaru temeljem aktivizacije njegove bjanko zadužnice od 18. svibnja 2006. godine. Navodi da je dva sata kasnije istoga dana za isti posao (troškove prekrcaja i carinske troškove za robu koju je isporučio Žitu d.o.o.) sklopio tripartitni cesijski ugovor na 219.325,35 kn, a kojim ugovorom cesus - dužnik Žito d.o.o. preuzima obvezu namire od cedenta - ustupioca Žitoprerada d.o.o. prema cesionaru - preuzimatelju Anela - Export d.o.o. Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede pravila morala uz izricanje javne opomene uz objavu u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da je on kao špediter morao podmiriti troškove prekrcaja robe, carine i drugih davanja, a koja sredstva je pribavio zaduživanjem. Navodi da nije dobio, a niti potpisao nikakav ugovor o cesiji te da svoje potraživanje još uvijek nije naplatio od prijavitelja.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, bjanko zadužnica, ugovor o cesiji od 18. svibnja 2006., račun br. 05-27-0809 i račun br. 05-27-0855 i očevidnik o redoslijedu plaćanja od FINA Bjelovar.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, utvrđeno je da prijava nije osnovana.

Nesporno je da je prijavitelj sa prijavljenikom sklopio ugovor o obavljanju špediterskog posla za uvezeno umjetno gnojivo, te da je prijavitelj prijavljenom dao bjanko zadužnicu kao garanciju za naplatu obavljene usluge.

Iz ugovora o cesiji od 18. svibnja 2006. godine utvrđeno je da je isti potpisan samo od strane prijavitelja - cedenta, dok navedeni ugovor nije potpisan od strane cesusa i cesionara.

Iz računa br. 05-27-0809 od 19. svibnja 2006. godine utvrđeno je da prijavljenik ima potraživanje za obavljene usluge u iznosu od 219.325,35 kn, a iz računa br. 05-27-0855 od 29. svibnja 2006. godine utvrđeno je da prijavljenik potražuje za pretovar robe iznos od 29.228,15 kn.

Iz izvještaja FINE podružnica Bjelovar utvrđeno je da je prijavitelj na dan 27. listopada 2006. godine po tri osnove naplate iskazane dospjele, a nepodmirene obveze u ukupnom iznosu od 1.006.487,19 kn, a neprekinuto iskazivanje nepod-

mirenih obveza traje 313 dana.

Kako je utvrđeno da prijavljenik nije potpisao ugovor o cesiji na koji se prijavitelj poziva kao i da je pokušao naplatiti svoje potraživanje putem bjanko zadužnice, a koje troškove je morao platiti prilikom pretovara i carinjenja robe. Ovaj Sud ocjenjuje da prijavljenik nije počinio povrede pravila morala iz čl. 5 citiranog Pravilnika pa je Sud prijavljenika oslobodio od odgovornosti. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Naručitelj usluge ne smije izvođaču zabraniti otklanjanje nedostataka dok on ne naknadi (kolateralnu) štetu koju su učinili njegovi radnici

Slučaj 7: G-I-202/06, GŽ-II-105/07 i G-I-189/07

Prva prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-202/06. od 23. travnja 2007: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik MPE (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što je odbio isplatiti naknadu prijaviteljici za uništeni porculan.*

Obrazloženje odluke G-I-202/06: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je prijavljenik dana 15.09.2006. godine obavljao radove postavljanje klima uređaja u njenom stanu, a kojom prilikom su djelatnici prijavljenika premještajući komodu istu prevrnuli te se uništio vrlo vrijedan porculan koji se nalazio u komodi. Nadalje navodi da je od prijavljenika zahtijevala naknadu štete za uništeni porculan, a i da prijavljenik nije instalirao klima uređaj sukladno pravilima struke. Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu i tijekom postupka prijavljenik navodi da njegovi djelatnici nisu imali saznanja što se nalazi u komodi. Smatra da nema odgovornosti na strani prijavljenika. Predlaže da prijaviteljica omogući prijavljenom ulazak u stan kako bi mogao otkloniti nedostatke oko postavljanja klima uređaja. Nadalje navodi da je prijaviteljica postavila previsoki odštetni zahtjev, a komoda u kojoj se nalazio porculan nalazila se ispod mjesta gdje je trebalo ugraditi klimu. Smatra da je istu trebala maknuti sama prijaviteljica, odnosno upozoriti djelatnike da se unutra nalazi porculan. Ističe da je spreman prijaviteljici oprostiti troškove ugradnje klima uređaja kao i otkloniti nedostatke ugradnje i to ne iz razloga što se smatra odgovornim, nego samo da se ne povlači po sudovima.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, razgledan je račun i saslušane su stranke.

Nesporno je među strankama da je prijavljenik dana 15. rujna 2006. godine postavljao klima uređaj u stanu prijaviteljice, kojom prilikom su djelatnici prijavljenika pomaknuli komodu kada se uništio porculan prijaviteljice. Isto tako je nesporno da je prijavljenik ispostavio račun za obavljene usluge koje prijaviteljica nije platila, kao i činjenica da je prijavljenik spreman otkloniti nedostatke ugradnje klima uređaja i oprostiti troškove ugradnje.

Sporna je odgovornost prijavljenika.

Iz navoda prijaviteljice proizlazi da ona nije stigla reći majstorima što se nalazi u komodi, budući je u trenutku dok su micali komodu ona premještala stolicu u dnevnu sobu, te da ona uvjetuje da se u istom paketu riješi naknada štete za servis pa će tek onda dozvoliti prijavljenom da otkloni nedostatke na ugradnji klime.

S obzirom na navedeno te uzimajući u obzir obveze prijavljenika da obavi

radove u skladu s pravilima struke, a koji je spreman otkloniti nedostatke izvedenih radova, činjenicu da prijaviteljica ne dopušta otklanjanje nedostatka uvjetujući to naknadom štete i neplaćanjem računa te činjenicu da prijaviteljica ničim nije dokazala odgovornost prijavljenika za uništeni porculan, ovaj Sud smatra da ovakvim postupanjem prijavljenik nije počinio povredu pravila morala iz čl. 5. navedenog Pravilnika.

Naime, po ocjeni ovog Suda prijaviteljica je sama trebala maknuti stvari koje bi eventualno smetale djelatnicima pri ugradnji klima uređaja, a ne očekivati od njih da moraju znati što se nalazi u komodi, odnosno na koji je način treba premjestiti.

Isto tako Sud je uzeo u obzir i činjenicu da je prijavljenik i pored toga što poriče svoju odgovornost bio spreman prijaviteljici nadoknaditi realnu vrijednost uništenog servisa, dok je prijaviteljica to odbila pozivajući se na emotivnu povezanost sa uništenim servisom.

Kako je utvrđeno da ne postoji odgovornost na strani prijavljenika za uništeni porculanski servis, to je Sud prijavljenika oslobodio odgovornosti.

Predsjednik vijeća Zdenka Bačić v.r. Uputa o pravnom liieku: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od zaprimanja iste. Žalba se podnosi u pet (5) primjeraka za sud u drugom stupnju.

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-105/07 od 28. rujna. 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-202l06 od 23. travnja 2007. godine i predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke GŽ-II-105/07: Prijavitelj ica RŽ iz Zagreba, podnijela je prijavu protiv prijavljenika MPE d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja).

Odlukom navedenom u izreci prvostupanjski je sud prijavljenika oslobodio odgovornosti da je povrijedio pravila morala, kako mu to na teret stavlja podnositeljica prijave u prijavi od 20. studenog 2006. godine.

U obrazloženju svoje odluke prvostupanjski sud navodi da prijaviteljica nije ničim dokazala odgovornost prijavljenika za uništeni porculan te da time prijavljenik nije počinio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, dalje: "Pravilnik"). Prvostupanjski sud smatra da je prijaviteljica trebala sama maknuti stvari koje bi eventualno smetale djelatnicima pri ugradnji klima uređaja, a ne očekivati od istih da moraju znati što se nalazi u komodi te na koji način je treba premjestiti. Ističe da je prijavljenik spreman nadoknaditi realnu štetu uništenog servisa, dok je prijaviteljica to odbila pozivajući se na emotivnu povezanost s uništenim servisom.

Protiv navedene odluke žalbu je podnijela podnositeljica prijave zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Prijavljenik je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da izražava žaljenje zbog predmetnog događaja te ističe da je visina štete oko 800,00 kuna koji je spreman nadoknaditi, a također je i spreman otkloniti eventualne nedostatke kod

montaže klima uređaja ukoliko im prijaviteljica dozvoli ulazak u stan.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99/ 88/01 i 117/03, dalje: "ZPP") u vezi sa čl. 4. i 28. Pravilnika, vijeće ovog Suda drži da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi sa čl. 4. Pravilnika, jer je izreka pobijane presude nejasna, te ista nema razloga o odlučnoj činjenici - postupanju prijavljenika prije prijave prvostupanjskom sudu.

Naime, prvostupanjski sud smatra da je prijavitelj taj koji je trebao osigurati uvjete rada i sa pažnjom ukloniti namještaj koji je prijavljenom smetao pri montiranju klima uređaja. Drugostupanjsko vijeće ne smatra da prijavljenik ne bi bio odgovoran za nastalu štetu. Sukladno čl. 1045. ZOO-a tko drugom prouzroči štetu dužan ju je i nadoknaditi osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a pritom se predmnijeva i obična nepažnja. Djelatnici prijavljenika su trebali prije premještanja komode upitati prijaviteljicu ima li unutra lako lomljivih stvari i zatražiti od prijaviteljice da ga prema potrebi i isprazni prije premještanja. Prema navodima prijaviteljice djelatnici prijavljenika su ušli u stan i počeli micati namještaj bez da su prijaviteljicu pitali da li unutra ima išta lomljivo. Također s obzirom da se sporna komoda ne nalazi točno ispod unutarnje jedinice klima uređaja nju vjerojatno nije trebalo ni pomicati već eventualno samo prekriti.

Prijavljenik također nije ničim pokušao nadoknaditi štetu ni u iznosu od 800,00 kuna kojih priznaje, osim verbalno, a također niti pokušao otkloniti nedostatke pri montiranju klima uređaja na koji prijaviteljica ima primjedbe. Prema navodima iste sa zapisnika od 8. siječnja 2007.: zaštitna lajsna nije dobro napravljena i na vanjskom zidu nije saniran otvor. Iste nedostatke prijavljenik priznaje u svom navodu na istom zapisniku.

Pritom je bitno naglasiti da predmet ovog postupka nije naknada štete već povreda pravila morala (dobrih poslovnih običaja).

Prvostupanjski sud u svojoj presudi također nije odlučio o drugom djelu prijave koji se odnosi na nevaljano instaliranje klime, odnosno sukladno pravilima struke, ni da li je pritom došlo do povrede pravila morala. Dakle, prvostupanjski sud nije odlučio u cijelosti o prijavi, već u samo jednom djelu.

Slijedom navedenoga i temeljem čl. 12. Pravilnika u vezi sa njegovim čl. 8. te čl. 369. st. 1. ZPP-a, valjalo je odlučiti kao u izreci te ukinuti prvostupanjski presudu i vratiti na ponovno suđenje.

U ponovnom suđenju prvostupanjski sud će nakon saslušanja djelatnika prijavitelja te pažljive ocjene iskaza istih donijeti novu, zakonitu i pravilnu odluku u kojoj će iznijeti obrazložene razloge da li je i na koji način došlo do povrede pravila morala i dobrih poslovnih običaja od strane prijavljenika.

Sudac izvjestitelj mr. sc. Zorislav Kaleb, v.r.

Druga prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-189/07 od 28. siječnja 2008: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik MPE d.o.o. (...) OSLOBAĐA SE ODGOVORNOSTI da bi počinio povredu morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što je odbio isplatiti naknadu u iznosu od 500 EUR za uništeni porculan i da nije instalirao klima uređaj sukladno pravilima struke.

Obrazloženje odluke G-I-189/07: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je prijavljenik dana 15.09.2006. godine obavljao radove postavljanje klima uređaja u njenom stanu, a kojom prilikom su djelatnici prijavljenika premještajući komodu istu prevrnuli te se uništio vrlo vrijedan porculan koji se nalazio u komodi. Nadalje navodi da je od prijavljenika zahtijevala naknadu štete za uništeni porculan, a i da prijavljenik nije instalirao klima uređaj sukladno pravilima struke. Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu i tijekom postupka prijavljenik navodi da njegovi djelatnici nisu imali saznanja što se nalazi u komodi. Smatra da nema odgovornosti na strani prijavljenika. Predlaže da prijaviteljica omogući prijavljenom ulazak u stan kako bi mogao otkloniti nedostatke oko postavljanja klima uređaja. Nadalje navodi da je prijaviteljica postavila previsoki odštetni zahtjev, a komoda u kojoj se nalazio porculan nalazila se ispod mjesta gdje je trebalo ugraditi klimu. Smatra da je istu trebala maknuti sama prijaviteljica, odnosno, upozoriti djelatnike da se unutra nalazi porculan. Ističe da je spreman prijaviteljici oprostiti troškove ugradnje klima uređaja kao i otkloniti nedostatke ugradnje i to ne iz razloga što se smatra odgovornim, već iz razloga samo da se ne povlači po sudovima.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, razgledan je račun, saslušane su stranke i saslušan je svjedok Drago Gašljević, djelatnik prijavljenika.

Nesporno je među strankama da je prijavljenik dana 15. rujna 2006. godine postavljao klima uređaj u stanu prijaviteljice, a kojom prilikom su djelatnici prijavljenika pomaknuli komodu kada se je uništio porculan prijaviteljice. Isto tako je nesporno da je prijavljenik ispostavio račun za obavljene usluge koje prijaviteljica nije platila, kao i činjenica da je prijavljenik spreman otkloniti nedostatke ugradnje klima uređaja i oprostiti troškove ugradnje te za uništeni porculan platiti 800,00 kn.

Sporna je odgovornost prijavljenika.

Iz navoda prijaviteljice proizlazi da ona nije stigla reći majstorima što se nalazi u komodi, budući je u trenutku dok su micali komodu ona je premještala stolicu u dnevnu sobu, te da ona uvjetuje da se u istom paketu riješi naknada štete za servis pa će tek onda dozvoliti prijavljenom da otkloni nedostatke na ugradnji klime.

Na ročištu održanom 28. siječnja 2008. prijaviteljica tvrdi da je sve laž što je direktor prijavljenika iskazao te da je isti odmah od nje tražio 1.300,00 kn za troškove ugradnje klime i to bez ispostavljenog računa, što je ona odbila, da bi kasnije putem pošte dobila ispostavljeni račun na 1.299,30 kn. Tvrdi da je prilikom komunikacije putem telefona bio jako neugodan govoreći da je ona sam razbila porculan.

Sud ne poklanja vjeru iskazu prijaviteljice jer je isti nelogičan, neuvjerljiv, a i u suprotnosti je s iskazima direktora prijavljenika i svjedoka Drage Gašljevića čije iskaze Sud u cijelosti prihvaća. Posebno je neuvjerljiv iskaz prijaviteljice da je direktor prijavljenika prema njoj bio neugodan budući da se ovaj Sud uvjerio da je prijaviteljica prema prijavljenom na svim ročištima bila neugodna i pokušavala ga omalovažavati, pa ju je Sud dva puta na ročištu od 28. siječnja 2008. morao opomenuti. Također je neprihvatljiva tvrdnja prijaviteljice da svjedok Drago Galješević uopće nije bio u njenom stanu, budući da je isti pred Sudom napravio skicu prijaviteljičinog stana.

Iz iskaza direktora prijavljenika proizlazi da postoje nedostaci u vezi ugradnje klime koje prijaviteljica navodi, ali da ona ne dopušta ulazak u stan djelatnicima

prijavljenika da otklone nedostatke, kao i da je njen zahtjev za naknadu štete postavljen previsoko. Smatra da je sama prijaviteljica trebala maknuti komodu ili upozoriti djelatnike što se u komodi nalazi. Tvrdi da se je komoda trebala premjestiti jer su se uza zid morale stavljati ljestve zbog ugradnje unutarnje jedinice klime i kanala kao i zato da po istoj ne padnu metalni dijelovi (šarafi, bušilica i sl). Isto tako tvrdi da je prilikom premještanja komode prijaviteljica bila prisutna i sve to gledala i nije ih upozorila što se u komodi nalazi. Predložio je prijaviteljici da će naknaditi vrijednost servisa i oprostiti troškove ugradnje klime. Nakon što se je interesirao za cijenu servisa utvrdio je da ona iznosi 800,00 kn. Smatra da prijavljenik nije odgovoran, a svoj prijedlog prijaviteljici je dao isključivo iz razloga radi izbjegavanja troškova sudskih postupaka; primjerice za dolazak na svako ročište mora preći ukupno 200 km

Sud u cijelosti prihvaća iskaz direktora prijavljenika budući je logičan i uvjerljiv, a pogotovo u dijelu u kojem navodi da se ne smatra odgovornim iako je prijaviteljici ponudio da će naknaditi vrijednost uništenog porculana, a to isključivo iz razloga da izbjegne nepotrebne sudske troškove.

Iz iskaza svjedoka Drage Gašljevića, djelatnika prijavljenika, proizlazi da se prilikom ugradnje klime komoda morala maknuti da se ne bi uništila. Tvrdi da je prijaviteljica dozvolila premještanje komode i kad su oni to činili ona je stajala kod njih. Svjedok nadalje iskazuje da je nakon ugradnje klime trebalo zamijeniti poklopac koji pokriva cijevi zbog male razlike u boji, a nakon prigovora prijaviteljice da svjedok uopće nije bio u stanu, on je napravio skicu prijaviteljičinog stana. Svjedoku nije ništa poznato oko dogovora prijaviteljice i direktora prijavljenika u savezi naknade uništenog porculana jer u to trenutku se nije nalazio u stanu.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz navedenog svjedoka jer je logičan i uvjerljiv, a nakon tvrdnje prijaviteljice da nije uopće bio u njenom stanu on je zorno skicirao stan.

S obzirom na navedeno te uzimajući u obzir obveze prijavljenika da obavi radove u skladu s pravilima struke, a koji je spreman otkloniti nedostatke izvedenih radova, te činjenicu da prijaviteljica ne dopušta otklanjanje nedostatka uvjetujući to naknadom štete i neplaćanjem računa, te činjenicu da prijaviteljica ničim nije dokazala odgovornost prijavljenika za uništeni porculan, odnosno da se kod prijavljenika radi o običnoj nepažnji, ovaj Sud smatra da ovakvim postupanjem prijavljenik nije počinio povredu pravila morala iz čl. 5. navedenog Pravilnika.

Naime, po ocjeni ovog Suda prijaviteljica je sama trebala maknuti stvari koje bi eventualno smetale djelatnicima pri ugradnji klima uređaja ili ih upozoriti što se nalazi u komodi radi pažljivijeg premještanja, a ne očekivati od njih da moraju znati što se nalazi u komodi.

Isto tako Sud je uzeo u obzir i činjenicu da je prijavljenik i pored toga što poriče svoju odgovornost bio spreman prijaviteljici nadoknaditi realnu vrijednost uništenog servisa, dok je prijaviteljica to odbila pozivajući se na emotivnu povezanost s uništenim servisom.

Kako je utvrđeno da ne postoji odgovornost na strani prijavljenika za uništeni porculanski servis, to je Sud prijavljenika oslobodio odgovornosti. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost izvođača za ispunjenje ugovorne obveze - izrada PVC prozora s roletama i klupčicama te ulaznih protuprovalnih vrata

Slučaj 8: G-I-198/06

Izreka odluke G-I-198/06. od 20. prosinca 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik P (...) d.o.o. (...) **odgovoran je** što je dana 12. listopada 2006. godine sa prijaviteljicom sklopio pismeni ugovor 1206 o izradi PVC prozora sa roletama i klupčicama te ulaznih protuprovalnih vrata za iznos od 20.000,00 kn uz prijem avansa od 8.000,00 kn, sve prema narudžbi od 6. listopada 2006. godine, a radove je izveo nekvalitetno, ne odgovaraju narudžbi i nije ih u cijelosti dovršio, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom pravila morala, pa mu se temeljem čl. 36. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA.

Obrazloženje odluke G-I-198/06: Dana 15. studenoga 2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci presude s detaljnijim opisom u pismenoj prijavi (list 1 spisa).

Podneskom od 28. studenoga 2006. godine punomoćnica prijaviteljice dopunila je prijavu i stavila prijedlog (ponudu) zbog mirnog rješenja ovog spora (list 3/5 spisa).

U pismenom odgovoru na prijavu prijavljenik u cijelosti poriče navode prijave. Navodi da mu nakon montaže vrata nije više bilo omogućeno ući u stan i vrata podesiti. Radovi nisu trajali 12 već samo tri dana, a prijaviteljica je išla u bolnicu na preglede, pa su se svaki dan morali prilagođavati njenim željama. Tako prvi dan nije dozvolila skidati sve prozore jer nije sigurna da će se isti dan postaviti, a zidaru nije dala da isti dan završi prvu i završnu obradu.

Svi navedeni sitni nedostaci se mogu otkloniti kroz nekoliko sati. Osim toga nije uplatila avans od 60% cijene.

Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana. Telefonom, prema službenoj bilješci u spisu od 6. prosinca 2006. godine (list 4 spisa), prijaviteljica je otkazala punomoć ranije imenovanoj punomoćnici (...).

Iz pismene ponude od 6. listopada 2006. godine i pismenog ugovora od 12. listopada 2006. godine ustanovljeno je koji su radovi ugovoreni, rok izvedbe i cijena, a što među strankama nije ni sporno.

Sporna je kvaliteta radova i jesu li u cijelosti dovršeni.

Kako u pismenom odgovoru na prijavu tako i na glavnoj raspravi od 20. prosinca 2006. godine prijavljenik priznaje da ugovorene radove nije dovršio i da ima nedostataka, te je pristao ispuniti obvezu prema ugovoru i ponudi. Da izvedeni radovi imaju nedostataka razvidno je iz nalaza vještaka dipl. ing. arh. Reufa Drljevića opisanih pod točkama 1. - 6. Iz mišljenja vještaka nadalje je razvidno da su

nedostaci otklonjivi, te nakon što se otklone, potrebno je izvršiti pismenu predaju, priložiti ateste i izdati garanciju.

Prijavljenik je prigovorio vještaku, jer očevidu nije prisustvovao, ali nije naveo u kom dijelu se ne slaže s nalazom i mišljenjem, zbog čega je prigovor neosnovan.

Na osnovi iznesenog Sud ocjenjuje utvrđenim da prijavljenik ugovorene radove nije izveo kvalitetno i po pravilima struke, što predstavlja povredu pravila morala iz čl. 5 st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), te je zbog toga kao član Komore proglašen odgovornim.

Odgovornost prijavljenika ne ekskulpira ni to što je i sama prijaviteljica u svemu suodgovorna. To proizlazi iz navoda same prijaviteljice kada nije dozvolila prijavljenom da otkloni nedostatke, a oni su otklonjivi, što je mišljenje vještaka, pa je čak i izmijenila vrata koja je ugradio prijavljenik. I ne samo to, već traži da prijavljenik ukloni sve ono što je ugradio i da joj vrati avans od 8.000,00 kn, koliko je platila. Pritom nije omogućila prijavljenom da ukloni nedostatke, što je nudio.

Sud po čl. 36. citiranog Pravilnika ne može odlučivati o imovinsko-pravnom zahtjevu, pa shodno tome ni raskinuti ugovor sklopljen između stranaka, a analogno tome ni povratu avansa.

Za opisane povrede pravila morala Sud je prijavljenom izrekao mjeru opomene po čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili na teret prijavljenika. Kao olakšavajuću okolnost je uzeo to što je priznao nedostatak i bio ih voljan otkloniti, kao i suodgovornost prijaviteljice, a otežavajućih okolnosti nije našao, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...).

Trgovac koji pruža **javnu uslugu dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije**, koje mora pismeno odgovoriti potrošačima na primljene reklamacije (čl. 22. Zakona o zaštiti potrošača)

Slučaj 9: G-I-194/06

Izreka odluke G-I-194/06. od 22. siječnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Vn d.o.o. (...) OSLOBAĐA SE ODGOVORNOSTI zbog povrede pravila morala.

Obrazloženje odluke G-I-194/06: U pismenoj prijavi od 3. studenoga 2006. godine prijaviteljica navodi da je 22. rujna 2006. godine kod prijavljenika kupila mobilni telefon marke Siemens sa slušalicama. Pri uporabi ustanovila je neispravnost, te se obratila u salon gdje je dvoje djelatnika obavilo provjeru te reklo da je sve u redu. Istog dana dolaskom kući, kada je trebalo odgovoriti na dolazne pozive, veza putem uređaja nije se mogla uspostaviti. Ovakvo stanje trajalo je od 22. rujna 2006. do ponedjeljka 25. rujna 2006. godine, ali ni tada se nije mogao utvrditi kvar.

Dana 27. rujna 2006. godine uređaj je odnesen u ovlašteni servis, gdje je ustanovljeno da mobilni telefon nije u kvaru nego slušalice koje prekidaju, pa su 29. rujna 2006. godine zamijenjene.

Upravo u listu Plavi oglasnik od 22. rujna 2006. godine, prijaviteljica nije mogla kontaktirati zainteresirane osobe za lokal - poslovni prostor, zbog čega je trpjela štetu od 2.700,00 kn. Stoga u pravcu mirnog rješenja ovog spora predlaže, da joj prijavljenik isplati navedeni iznos, pa bi u tom slučaju povukla prijavu. Traži da se prijavljenom izreče mjera opomena i naloži isplata 2.700,00 kn.

U odgovoru na prijavu punomoćnik prijavljenika predlaže da se razmotri prethodno pitanje, s obzirom na to da je čl. 22. Zakona o zaštiti potrošača trgovac dužan osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača, koje mora pismeno odgovoriti na reklamaciju. Prijaviteljica se nije obratila povjerenstvu, pa bi to trebalo riješiti kao prethodno pitanje. Aparat nije bio u kvaru nego slušalice, koje su zamijenjene, a telefonski pozivi i odzivi mogu se ostvariti bez slušalice.

Proveden je dokaz pregledom radnog naloga Agramservisa od 27. rujna 2006. godine, certifikata od 28. rujna 2006. godine, Plavog oglasnika od 22. rujna 2006. godine te jamstvenog lista.

Prijava je neosnovana. Prvenstveno Sud mora odgovoriti na procesni prigovor prijavljenika.

U čl. 22. Zakona o zaštiti potrošača se kaže da je trgovac koji pruža javnu uslugu dužan osnovati povjerenstvo za reklamacije koje mora pismeno odgovoriti potrošačima na primljene reklamacije.

Prema citiranoj odredbi, potrošaču se ne nalaže, da se mora obratiti povjerenstvu za reklamacije, već obvezuje trgovca, da ga osnuje. Ni Zakon o zaštiti potrošača, a ni drugi pozitivni zakoni, kao ni Pravilnik o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), ne obvezuju potrošača, u ovom slučaju

prijaviteljicu, da se prije obraćanja državnim tijelima za zaštitu svojih prava mora obratiti povjerenstvu za reklamacije. Stoga je prigovor prijavljenika neosnovan.

Među strankama nije sporno da je prijaviteljica 22. rujna 2006. godine od prijavljenika kupila mobilni telefon sa slušalicama, te da je isti dan doma opet utvrdila kvar, pa se sljedeći radni dan, 25. rujna 2006. godine (ponedjeljak), obratila ovlaštenom servisu, koji je utvrdio kvar na slušalicama, koje je prijavljenik 27. rujna 2006. godine zamijenio.

Sporno je da li je prijavljenik počinio povredu pravila morala te ima li prijaviteljica pravo na naknadu štete - izmaklu dobit.

Prijaviteljica je postupila na uobičajeni način, koji je u skladu sa Zakonom o zaštiti potrošača i Zakonom o obveznim odnosima, kad je uočeni kvar reklamirala i obratila se ovlaštenom servisu, koji je utvrdio kvar slušalica, koje je prijavljenik zamijenio u roku tjedan dana.

Prijavljenik je postupio u skladu sa danim jamstvom, a jamstvo obuhvaća kvar u materijalu ili izradi po točki1. Po točki 4. jamstvo je besplatno. Ako je kvar nemoguće popraviti u roku od deset dana, garantni rok se produljuje, a ako se ne otkloni u roku od petnaest dana od primitka u slučaju nemogućnosti otklanjanja kvara i nedostataka postoji obveza neispravan uređaj zamijeniti. Kako je prijavljenik zamijenio neispravne slušalice u roku sedam dana od kupnje i reklamacije, postupio je u skladu s danim jamstvom, pa analogno tome nije počinio povredu pravila morala iz čl. 4. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Po čl. 36. citiranog Pravilnika ovaj Sud može odgovornoj pravnoj osobi izreći jednu od tri propisane mjere, ali ne može odlučiti o imovinsko-pravnom zahtjevu, što uključuje izmaklu dobit ili naknadu štete, te zbog toga Sud nije odlučivao o zahtjevu prijaviteljice o isplati 2.700,00 kn.

Zbog iznesenog valjalo je prijavljenika osloboditi odgovornosti. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost kemijske čistionice – poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka

Slučaj 10: G-I-191/06

Sud časti **ne dosuđuje prijavitelju odštetu**

Izreka odluke G-I-191/06. od 21.ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Z d.o.o. (...) **oslobađa od odgovornosti** zbog povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Obrazloženje odluke G-I-191/06: Dana 24. studenoga 2006. godine Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori zaprimio je prijavu zbog povrede pravila morala protiv prijavljenika (...). Prijaviteljica u bitnome ističe da je dana 1. kolovoza 2006. godine u Rijeci odnijela u navedenu kemijsku čistionicu na čišćenje haljinu marke Leonarda L. u vrijednosti od 3.000,00 kn koja je imala mrlju od „puštene boje". Prijaviteljica nadalje tvrdi da se prilikom čišćenja, haljina odnosno njen dio koji se sastoji od cvjetića raspao te da su umjesto cvjetića nastale rupe. Prijaviteljica nadalje navodi da vlasnica prijavljenika gđa Helena Zambelli tu činjenicu ne opovrgava, ali da niti ne preuzima odgovornost za štetu uz navodnu izjavu da „će se boriti i rukama i nogama da prijaviteljici ne plati ni kune". Slijedom svega iznijetoga, prijaviteljica smatra da je zastupnica po zakonu (direktorica) prijavljenika tim postupkom povrijedila pravila morala te predlaže izricanje mjere društvene stege iz čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu, ali se odazvao na postupak mirenja koji je prethodio prvostupanjskom postupku.

U provedenom postupku mirenja prijaviteljica je ponovno istaknula da je do oštećenja haljine došlo u postupku čišćenja učinjenog po prijavljeniku te je zatražila da se haljina vrati u provobitno stanje odnosno da se naknadi šteta.

Prijavljenik je osporio da bi do oštećenja došlo njegovom krivnjom jer je kemijsko čišćenje provedeno po deklaraciji proizvođača, da je onečišćenje zbog kojeg je haljina zaprimljena u postupak uklonjeno te se iz tog razloga ne smatra odgovornom zbog nastalih neželjenih promjena na haljini.

Budući da se stranke nisu mogle sporazumjeti oko rješavanja sporne situacije mirnim putem, postupak mirenja nije uspio, pa su stranke upućene na postupak pred vijećem Naslovnog suda.

Prijaviteljica je u tijeku postupka istaknula da je predmetnu haljinu odnijela na kemijsko čišćenje kod prijavljenika te da je predmetni dio haljine koji nije uništen prethodno oprala kod kuće sredstvom "Pervol" . Naime, prijaviteljica je navedenim sredstvom nastojala ukloniti mrlju od vina na haljini, ali je na podstavi očišćenog dijela haljina pustila boju, pa ju je odnijela u kemijsku čistionu na čišćenje zbog uklanjanja navedene boje.

Nakon što je ostavila haljinu kod prijavljenika te izvršila uplatu na ime čišćenja, dobila je uputu da haljinu može podignuti kroz nekoliko dana. Prilikom preuzimanja haljine zaposlenica prijavljenika joj je napomenula da za puštenu boju nije

sigurna da će kemijskom obradom u cijelosti biti uklonjena. Prijaviteljica ističe da je preuzela haljinu i bila jako zadovoljna što je puštena boja uklonjena, ali da se iznenadila što je preostali dio haljine bio uništen. Zbog navedenog razloga da nije htjela preuzeti haljinu te ističe da ju je tom prilikom kontaktirala zz prijavljenika koja je navodno izjavila da je haljina ”loše kvalitete” i za ”jednokratnu uporabu” te da bi se ”kad-tad raspala” . Prijaviteljica tvrdi da je haljina uništena isključivo zbog nestručnog postupanja prijavljenika, koje je protivno poslovnim običajima, a o čemu je kontaktirala s Udrugom potrošača prema kojima je prvotno izvršila prijavu.

Zakonski zastupnik prijavljenika ne spori da je djelatnica kemijske čistione zaprimila spornu haljinu te da je tom prigodom sačinjena primka koja se i inače izdaje prilikom zaprimanja robe na čišćenje. Ističe potom da su na navedenoj primki stavljene tri opaske i to oznaka bez garancije za mrlje, oznaka oprano s uskličnikom na kraju te oznaka puštena boja s uskličnikom na kraju. Upravo zbog toga zz prijavljenika ističe da haljina nije u kemijsku čistionu zaprimljena kao „obična“ haljina. Prijavljenica je potom pojasnila da kemijska čistiona primljenu robu čisti u skladu s deklaracijom proizvođača, a tu činjenicu potvrđuje i zapis na naprijed navedenoj primki. U svom iskazu zz nadalje pojašnjava da ima saznanja da je prijaviteljica prethodno pokušala spornu haljinu očistiti u drugoj kemijskoj čistioni, a koja je navodno odbila to učiniti, iz zz prijavljenika nepoznatog razloga. Nadalje ističe da se sukladno deklaraciji haljina imala tretirati kemijskim sredstvom ”perkloretilenom” , a što je od strane prijavljenika i učinjeno. Naime, zz prijavljenika je istaknula da sukladno njenom iskustvu haljina ima deklaraciju s dovoljno elemenata temeljem kojih se može kemijski tretirati. Ponovno sukladno njenom iskustvu, da joj je poznato da proizvođač koji stavlja materijal u prodaju, pa tako i konkretnu haljinu, mora prethodno testirati materijal kako bi posljedično mogao staviti uputu o načinu održavanja proizvoda. U konkretnom slučaju da je proizvođač dao dopuštenje da se haljina tretira navedenim sredstvom, a da je kojim slučajem prednje sredstvo bilo agresivno zasigurno bi na deklaraciji pored oznake ”P” koja stoji za ”perkloretilen” stajala oznaka ”-”, a koja bi predstavljala da se s proizvodom treba opreznije ponašati odnosno skratiti vrijeme tretiranja. ZZ prijavljenika je naglasila da je prijaviteljica povjerila haljinu na čišćenje prijavljenomu te da je isti prednju haljinu tretirao sukladno deklaraciji proizvođača, slijedom čega u cijelosti osporava odgovornost za nastanak bilo kakve štete za koju joj prijaviteljica stavlja na teret. Nadalje, prijaviteljica iskazuje da je haljina u kemijsku čistionicu zaprimljena već uništena obzirom je ista prethodno tretirana vodom, a koja opcija je na deklaraciji kao takva zabranjena. ZZ prijavljenika je mišljenja da bi se haljina mogla vratiti u prvotno stanje samo zamjenom materijala koji je umetnut na spomenutim dijelovima, a s obzirom na pravilnost oblika cvjetova koja da se ne može korigirati ni glačanjem koje je ponovno sukladno deklaraciji zabranjeno.

Prijaviteljica je učinila nespornim da je predmetnu haljinu prije odlaska u kemijsku čistionicu prijavljenika odnijela u kemijsku čistionicu u Opatiju, kojom prilikom da joj je skrenuta pozornost da se zbog o osjetljivim materijalima za koje navedena čistiona da nije imala adekvatne strojeve i sredstva. Zbog navedenog zaposlenik čistione da je prijaviteljicu uputio na čistionicu ZAMBELLI d.o.o. koja da je takvim strojevima i tehnikom opremljena. Prijaviteljica drži da je prijavljenica odgovorna za štetu koja je nastala na haljini, a koja se odnosi na umetnute dijelove, te da bi naknadu štete temeljila isključivo na vrijednosti materijala koji

ima biti umetnut u haljinu i to da je jedino što od prijavljenika očekuje u smislu obeštećenja.

Na navode prijaviteljice, zz prijavljenika ustrajala je na navodima iznijetih u postupku mirenja odnosno da je voljna participirati u troškovima popravka, ali u polovici troškova bez obzira na visinu, a po prethodno dobivenoj ponudi proizvođača.

Sud je u donošenju predmetne odluke izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, i to e-mailove od 7. kolovoza 2006. godine, 21. kolovoza 2006. godine, Obrazac za pritužbe potrošača od 9. listopada 2006. godina, Pritužbu Društvu za zaštitu potrošača Istre "Potrošač" od 17. listopada 2006. godine, prijavu zbog povrede morala od 21. studenoga 2006. godine, Primku prijavljenika od 1. kolovoza 2006. godine, Izjavu prijavljenika od 7. kolovoza 2006. godine, Zapisnik s provedenog postupka mirenja od 19. prosinca 2006. godine, provedeni dokaz saslušanjem obiju stranaka, izvršen je uvid u spornu haljinu, ponudu o popravku haljine sačinjenu od krojačkog obrta ZIP Opatija, odgovor prijavljenika na predanu ponudu od dana 8. ožujka 2007. godine, Račun broj 000009 Modnog salona LI-LA od dana 21. ožujka 2007. godine.

Analizirajući prijedlog prijaviteljice Sud je našao da je isti u cijelosti neosnovan.

U tijeku postupka obije stranke učinile su nespornim da na dijelu prijeporne haljine postoje oštećenja u vidu nepravilnih rupa u materijalu. Međutim, ono što je sporno jest odgovornost za nastala oštećenja kao posljedica ponašanja stranaka te odnos prijavljenika prema prijaviteljici koji je uslijedio nakon nastanka spornog događaja.

Naime, uvidom u obrazac za pritužbe potrošača od 9. listopada 2006. godine **Sud je utvrdio da je prijaviteljica prije pokretanja postupka uputila pritužbu Udruzi potrošača u kojem je jasno označila da joj je isporučen oštećen proizvod te da je prijavljenik odbio platiti naknadu štete.** Zahtjev kojeg je prijaviteljica označila odnosio se na isplatu štete u visini od 3.000,00 kn.

Međutim, prilikom donošenja odluke Sud se vodio i činjenicom da je prijaviteljičin doprinos nastanku prednje štete značajan s obzirom na to da je na deklaraciji proizvođača haljine precizno i nedvojbeno označeno način održavanja proizvoda. U tom smislu Sud je mišljenja da je prijaviteljica učinila pogrešku trenutkom kada je usprkos jasnoj zabrani tretiranja proizvoda vodom od strane proizvođača predmetnu haljinu oprala u vodi sa sredstvom *Pervol*.

U prilog mišljenju Suda, ide i e-mail prijaviteljice od 7. kolovoza 2006. godine u kojem ista potvrđuje postojanje svijesti oko činjenice da je kemijsko čišćenje jedini dopušteni način tretiranja predmetne haljine, no ista istovremeno ne spori da je prethodno haljinu oprala vodom, kao u konkretnom slučaju, nedopuštenim sredstvom.

Ostalo je neutvrđeno koliku je površinu prijaviteljica doista tretirala odnosno da li je to i koliko kasnije bilo od utjecaja za pranje koje je učinjeno od strane prijavljenika. Međutim, da bi se prednja okolnost s preciznošću mogla utvrditi, a s obzirom na to da Sud ne raspolaže stručnim saznanjima, bilo je potrebno da stranke predlože u tom smislu pripadajuće vještačenje. Kako to u tijeku postupka nije predloženo, Sud sukladno odredbi čl. 7. Zakona o parničnom postupku nije ulazio u provođenje navedenog dokaza.

Ispitujući osnovanost visine postavljenog zahtjeva prijaviteljice, Sud je napra-

vio uvid u ponudu trgovačkog obrta ZIP te uvid u Račun broj 0000009 Trgovačkog obrta Modni Salon Li-La, te je mišljenja da je ponuda obrta ZIP u odnosu na visinu materijala paušalno označen, odnosno da prijaviteljica nije dostavila dokaze kojima bi potkrijepila tvrdnje o visini cijene za sporni materijal, te je isti u prednjoj ponudi, po mišljenju ovog Suda, paušalno određen.

Vodeći računa o iskazu prijaviteljice, Sud ukazuje na činjenicu da je prijaviteljica u svom iskazu kronološki iznijela saznanja tome kada je primijetila štetu pa ga Sud u tom dijelu i prihvaća. Međutim, Sud skreće pozornost na činjenicu da iskaz prijaviteljice ima i drugu stranu, a u kojem je vidljiv subjektivni moment. Naime, za očekivati je da bi prijaviteljica sebe u konkretnom slučaju vidjela kao žrtvu i prevarenu osobu, što prijaviteljica niti jednom radnjom nije pokazala pa je Sud mišljenja da su prijaviteljičini motivi za podnošenje predmetne prijave protiv prijavljenika posve sporedni te iz ovih razloga Sud drži da njen iskaz i ponašanje u tijeku postupka ne može utjecati na drugačiju odluku Suda.

U odnosu na navode prijaviteljice o eventualnoj neposlovnosti i povredama u poslovanju prijavljenika, Sud je na temelju dokaza u postupku nedvojbenim utvrdio da je prijavljenica u skladu s dobrim poslovnim običajima zaprimila proizvod, stavila potrebne primjedbe na primku te konačno nakon nastanka oštećenja i usmene reklamacije prijaviteljice promptno nazvala prijaviteljicu u svrhu razrješenja nastale situacije. Da je bilo tko od zaposlenika prijavljenika pa i odgovorna osoba bila neprimjerenog ponašanja u odnosu na prijaviteljicu, prijaviteljica u tijeku postupka nije dokazala niti jednim pravno relevantnim dokazom.

Kako prijaviteljica nije dokazala povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odnosno čl. 10. i 12. Zakona o obveznim odnosima valjalo je prijavljenika osloboditi od odgovornosti.

Temeljem čl. 45. citiranog Pravilnika svaka stranke snosi svoj dio troška postupka.

S obzirom na sve naprijed iznijeto, a sukladno čl. 35. toč.1. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Garancija se produžuje samo nakon popravaka obavljenih kod ovlaštenog servisera

Slučaj 11: G-I-177/06

Izreka odluke G-I-177/06. od 21. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik B d.o.o. (...) OSLOBAĐA SE ODGOVORNOSTI zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Obrazloženje odluke G-I-177/06: Dana 7. travnja 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Navodi da je 4. prosinca 2004. godine od prijavljenika kupio kombiniranu pušku marke F.A.J.R., a nakon 2 mjeseca po službenom servisu je ustanovljeno da je puška neispravna. Prijavljenik nije dopustio serviseru da otkloni kvar, te je puška vraćena prijavljeniku, a on ju je poslao u Italiju na popravak gdje je bila do 30. kolovoza 2005. godine. Puška je na intervenciju prijavitelja vraćena zapuštena i djelomično zahrđala. Ponovno ju je predao serviseru na upucavanje, a rezultati nisu bili zadovoljavajući. Dana 30. ožujka 2006. godine provjeru puške obavlja sudski vještak, čiji nalaz očekuje, a kako prijavitelj 4. travnja 2006. godine ističe jamstvo poziva prijavljenika da produži jamstvo za onoliko vremena koliko je puška bila servisu, što prijavljenik odbija.

U odgovoru na prijavu zastupnik prijavljenika navodi da nije bilo sporno produljenje jamstva prema Zakonu o obveznim odnosima. Na obavijest prijavitelja da puška nije u redu, otpremljena je proizvođaču u Italiju. Nakon povratka puške stigla je obavijest da je u ispravnom stanju i sugerira se da greška može biti u optici i da ju treba kalibrirati. Od 25. srpnja 2005. godine kada je puška predana prijavitelju kao ispravna, prijavljenik nije dobio nikakvu obavijest da puška nije u redu. Dana 4. travnja 2006. godine prijavitelj se javio telefonom i rekao da je puška neispravna, a prijavljenik mu priopćio da se jamstvo produljuje za onoliko vremena koliko je puška bila na popravku. Kako iz izvješća proizvođača slijedi da je puška ispravna, zamolili su prijavitelja da dostavi nalaz ovlaštenog vještaka o uzrocima eventualne neispravnosti.

Prijavljenik drži, da su prijavitelju istekli jamstveni rokovi i da nema valjane osnove za njegovo produženje.

Ponuđeni su i provedeni dokazi. Prijava je neosnovana.

Među strankama nije sporno da je prijavitelj prijepornu pušku kupio 4. listopada 2004. godine, da je jamstveni rok 18 mjeseci i vrijedi do 4. travnja 2006. godine. Prijava je dostavljena Sudu preporučeno, dana 4. travnja 2004. godine, dakle u roku koji pokriva jamstvo. Nije sporno ni to, da se jamstvo produžava za onoliko vremena koliko je puška bila na servisiranju, a što je regulirano odredbom čl. 425. ZOO-a. Nadalje nije sporno da je puška bila kod prijavljenika od početka 2005. godine do 30. kolovoza 2005. godine. To je još jedan dokaz više da je prijava podnesena u jamstvenom roku, što je potvrdilo drugostupanjsko vijeće ovog Suda pod GŽ-II-94/06 od 27. rujna 2006. godine.

Sporno je da li je prijavljenik počinio povredu, jer je odbio produžiti jamstvo, te da li je sam prijavitelj počinio povredu i u čemu se ona manifestira.

Iskazima stranaka ustanovljeno je da je prijavljenik uvažio reklamaciju prijavitelja početkom 2005. godine na način da je pušku dostavio proizvođaču u Italiju i vraćena prijavitelju uz pismeno pojašnjenje da je u ispravnom stanju. Sam je prijavitelj priznao da je nakon toga puška bez optike davala zadovoljavajuće rezultate, sa optikom ne. Iz ovog valja zaključiti da se prijavljenik ponio odgovorno i u skladu sa dobrim poslovnim običajima.

Nakon povrataka puške iz Italije prijavljenik se prijavljenom nije obraćao sa reklamacijom o nedostacima i to sve da dana 4. travnja 2006. godine kada je i podnio prijavu zbog zaštite svojih prava iz garancije. Prijavitelj navodi da je nakon preuzimanja puške, po povratku iz Italije, išao kod Saše Sedmaka da je ispuca (srpanja 2005. godine), a nakon toga nije se obraćao prijavljenom do početka travnja kada je podnio i prijavu, dakle kroz devet mjeseci. Da je prijavitelj u tom periodu o kvaru upoznao prijavljenika, logično bi bilo zaključiti da bi pristupio otklonu kvara kao što je bilo i sa prvom reklamacijom. Kako za kvar prijavljenik nije znao, slijedi da ga nije ni mogao otkloniti.

Ono što je razlog za ovu prijavu je odbijanje prijavljenika za produživanje garancije.

Pregledom garancije od 4. listopada 2004. godine (list 1/3 spisa) ustanovljeno je da je uredno popunjena i važi 18 mjeseci od kupnje i na sve dijelove.

U garanciji je decidirano navedeno što garancija pokriva i pod kojim uvjetima sa jedne strane, te kada je garancija nevažeća s druge strane. Pored ostalog se navodi da je garancija valjana samo ako je bilo kakva popravka izvršena kod ovlaštenog servisa. Trgovci ili dileri nisu ovlašteni za bilo kakve garantne popravke u ime "F.A.J.R." ili Benthos d.o.o. Među razlozima kada je garancija nevažeća se navodi "ako su vršene neovlaštene prepravke ili popravke". Iskazom prijavitelja je ustanovljeno da je na pušci skratio kundak da bi je prilagodio svojoj fizičkoj konstituciji, te promijenio ciljnik.

Za ove popravke i prepravke prijavitelj niti je tražio suglasnost, a niti su obavljeni u ovlaštenom servisu. Osim toga ciljnik nije od proizvođača F.A.J.R. nego japanske proizvodnje Tasco, model Titan, što se vidi iz nalaza i mišljenja vještaka dipl.ing. Rade Stojanovića. Vještak navodi da su na mušici (dio mehaničkog ciljnika na vrhu cijevi) vidljivi mehanički tragovi brušenja materijala (čelika).

Na osnovi iznesenog Sud prima utvrđenim da je prijavitelj samovoljno prekršio garancijske uvjete i time izgubio pravo na popravke po osnovi garancije i u garancijskom roku od 18 mjeseci ili do 4. travnja 2006. godine, tim više je neosnovan zahtjev za produženje jamstva-garancije i za to sam snosi posljedice. Iz ovih razloga neosnovan je zahtjev prijavitelja iz prijave, pa je prijavljenika valjalo osloboditi odgovornosti i riješiti kao u izreci.

Predsjednik vijeća Rajko Bagić Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 15 dana po prijemu iste, putem ovog Suda za sud u drugom stupnju, a žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka.

Osiguratelj čini povredu pravila morala **ako ne isplati osiguraniku osiguranu svotu kad se dogodi osigurani slučaj**

Slučaj 12: G-I-176/06 i GŽ-II-192/07

Izreka odluke G-I-176/06. od 26. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik GH d.d. PP (...) ***odgovoran je*** *što je protivno dobrim poslovnim običajima odbio prijaviteiju isplatiti naknadu štete, sukladno postignutom Sporazumu između stranaka, a koji se odnosi na način i obračun štete proizašle iz osiguranog slučaja - provalne krađe od dana 17. studenoga 2004. godine u obiteljsku kuću prijavitelja, a koji Sporazum je među strankama zaključen i potpisan dana 17. studenoga 2005. godine, čime je postupio protivno odredbi čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja), u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. st. 1. t. l. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA*

Obrazloženje odluke G-I-176/06: Prijavitelji su podnijeli prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja, činjenično i pravno opisanih u izreci presude.

U dopuni prijave prijavitelji su detaljno opisali kronologiju događaja prigovorili vremenskom okviru rješavanja njihova problema kao i načinu i visini obračuna štete te su uredno potpisali prijavu, a na što su podneskom od strane Suda bili pozvani.

Prijavljenik je pozvan na dostavljanje odgovora i na prethodni postupak zbog pokušaja mirnog rješavanja nastalog spora, s upozorenjem ako postupak ne uspije da će se nastaviti pred prvostupanjskim vijećem Suda časti.

U odgovoru na prijavu prijavljenik je negirao postojanje povrede ističući da se u svom poslovanju pridržava pravila struke pa daje to bio slučaj i u konkretnom predmetu. U bitnome je istaknuto da je na dugotrajnost postupanja i način rješavanja utjecao nedostatak ključnih dokumenata i dokaza za obračun štete.

Prijavljenik je u tijeku postupka nadalje istaknuo da je o svim događajima vezanim uz rješavanje predmetne štete telefonskim putem izvještavao prijavitelja, te da je spor između stranaka nastao oko visine i načina obračuna štete. Nadalje je istaknuto da je od prijavitelja zatražena pomoć oko određivanja štete, a sve kako bi se moglo udovoljiti njegovu zahtjevu. Prijavljenik stoga drži da protek vremena za određivanja visine štete nije od važnosti za predmetni postupak već upravo visina i način obračuna nastale štete. U svom iskazu zz prijavljenika istaknuo je da je prijavitelj dugogodišnji osiguranik.

Prijavitelj je na ročištu održanom dana 9. svibnja 2006. godine istaknuo da je prijavitelju ponudio nagodbu, ali da s strane prijavljenika postoji obveza provjeravanja navoda i utvrđenja činjeničnog stanja na temelju kojeg se ima izvršiti obračun štete. Po navodima prijavljenika pravo je prijavitelja kao osiguranika da ne posjeduje račune za kućanstvo, pa da se upravo iz tog razloga vršilo utvrđivanje temelja za obračun na osnovi starosti aparata.

Prijavitelj nije osporio činjenicu da ne posjeduje račune za kućanske aparate, te priznao da je roba kupljena preko *Plavog oglasnika* u Zagrebu i to nešto povoljnije odnosno za iznos umanjen za iznos PDV -a. Također prijavitelj je izjavio da je neposredno nakon zaključenja dogovora o načinu obračuna nastale štete i aparata popisanih prema policijskom zapisniku, prijavljenik kao temelj uzeo listu proizvoda koja ne odgovora policijskom zapisniku te pored dogovorenog umanjenja na ime amortizacije u visini od 30 posto od novonabavne cijene, protivno postignutom dogovoru potpuno neosnovano ponovno izvršio umanjenje za daljnjih 50 posto. Prijavljenik drži da je prijavitelj postupio protivno dogovoru pa iz tog razloga nije pristao na potpisivanje od strane prijavljenika ponuđene nagodbe.

Nakon donošenja pobijane prvostupanjske odluke prijavljenik je dostavio Sudu podatak da je dana 7. lipnja 2006. godine prijavljenom isplatio po njima obračunati iznos na ime štete čime smatraju da su ispunili svoju ugovornu obvezu.

Na ročištu održanom 16. veljače 2007. godine prijavitelj je učinio nespornim daje zahtjev za otkaz police osiguranja broj 1,609.376 podnio 23.11.2005. godine s danom prestanka 1.12.2005. godine te da je od prijavljenika primio iznos od 6.860,00 kn dana 7. lipnja 2006. godine.

Provedeni su ponuđeni dokazi čitanjem, i to: Police osiguranja stambenih objekata broj police 1,609.376 zaključena 5. lipnja 2001. godine, Općih uvjeta navedenih u ugovoru koji čine sastavni dio police, Opći uvjeti osiguranja imovine ABV 91; Opći uvjeti osiguranja domaćinstva HH 91; Opći uvjeti za osiguranje stambenih objekata EH 91; Posebni uvjeti za osiguranje stambenih i industrijskih objekata i opreme na novu vrijednost AA 90054; Obrazac za imovinske štete sačinjen od ORA WE HRV ATSKA d.d. od dana 19.11. 2004. godine; Sporazum o načinu obračuna štete zaključen između stranaka 17.11.2005. godine; Potvrda o obračunu štete od 18.11. 2005. godine; Zaključni sporazum o visini štete; Potvrdu o prijavi izvršenja kaznenog djela MU, PU Istarska, PP Pula, broj 511-08-21/4-39/833/04 od 3.veljače 2005. godine; Potvrda MUP, PU Istarska, PP Pula broj 51 1-08-2 1/4-K-348 1/04 od 6.rujna 2005. godine; Dopis prijavljenika od 29.kolovoza 2005. godine, 15. prosinca 2005. godine; Dopise prijavitelj a od 20. rujna 2005. godine, 28.11.2005. godine, 30.11.2005. godine, 15. prosinca 2005. godine; Dopis tvrtke CRONEX d.o.o. od 25.11.2005. godine; Potvrdu o prijavi izvršenja kaznenog djela MU, PU Istarska, PP Pula, broj 51 1-08-2 1/4-K-348 1/04 MB od 23. srpnja 2007. godine saslušanje prijavitelja; saslušanje zz prijavljenika.

Prijava je osnovana. Nespornim je utvrđeno, a o tome govore u prilog potvrde MUP, PU Istarska, PP Pula da je provaIna krađa u obiteljskoj kući prijavitelja nastala dana 17.11.2004. godine te da je ista pravodobno prijavljena nadležnim tijelima. Temeljem potvrde nadležnog policijskog tijela potvrđeno je vrijeme, mjesto nastanka obilježja kaznenog djela, tko ga je prijavio i koje su stvari otuđene i uništene. Obzirom na proturječnost podatka oko visine otuđenog novca, dopisom MUP, PU Istarska, PP Pula od 23.siječnja 2007. godine dodatno je pojašnjeno da se zbog o iznosu od 10.000,00 kn i 700 EUR, a po procjeni policije materijalna šteta procijenjena na visinu od 30.000,00 kn.

Nesporna je i činjenica da je prijavitelj kao osiguranik prijavljenika uredno izvršio prijavu nastale štete, istu dokumentirao potrebnom dokumentacijom te od prijavljenika zatražio isplatu naknade štete neposredno nakon nastanka događaja, a o čemu je prijavljenik sačinio zapisnik u smislu obrasca za imovinske štete dana 19.11. 2004. godine, te u tijeku postupka nije osporio osnovu nastanka osiguranog slučaja.

Međutim, okosnica cijeloga spora između stranaka predstavlja pitanje načina i visine obračuna nastale štete koju je prijavljenik bio dužan izvršiti sukladno polici osiguranja zaključeno j s prijaviteljem kao i sukladno važećim općim uvjetima osiguranja.

Naime, iz Police osiguranja stambenih objekata broj police 1,609.376 zaključene 5.1ipnja 2001. godine te Općih uvjeta navedenih u ugovoru koji čine sastavni dio police, Općih uvjeta osiguranja imovine ABV 91; Općih uvjeta osiguranja domaćinstva HH 91; Općih uvjeta za osiguranje stambenih objekata EH 91; Posebnih uvjeta za osiguranje stambenih i industrijskih objekata i opreme na novu vrijednost AA 90054, proizlazi da je prijavitelj osigurao sve predmete domaćinstva, pa i one koji su predmetom nastalog štetnog događaja. Prednja okolnost proizlazi i iz povjerenja između sukobljenih strana, jer da tomu nije tako vjerojatno je da bi osiguratelj uz policu imao popis svih stvari koje su osigurane policom. za suprotne tvrdnje oko popisa otuđenih stvari teret dokaza bio je upravo na prijavljenomu.

Navodi prijavljenika da je prijavitelj imao sličnu provalnu krađu za koju mu je isplaćena naknada i prije predmetnog događaja, nisu od utjecaja za rješavanje predmetnog spora, prvo iz razloga što u tom smislu nisu dostavljeni pravno relevantni dokazi, ali i iz same činjenice da ispitivanje odgovornosti za nastalu krađu i nije u nadležnosti ovog Suda.

Dakle, sukladno polici i uvjetima osiguranja u poglavlju Naknade iz osiguranja, nakon nastanka osiguranog slučaja, naknade štete koje nastanu uslijed osiguranih štetnih događaja ili njihovih posljedica naknađuju u visini novonabavne vrijednosti predmeta iste vrste i kvalitete i to prema novonabavnoj vrijednosti na dan nastanka štete, koji iznos se može umanjiti za amortizaciju, zbog starosti, korištenja itd.

Kako je ranije pojašnjeno uz policu ne prileži popis stvari niti njihova vrijednost, da bi se moglo utvrditi o kojem iznosu se zbog, što bi po mišljenju ovog Suda u daljnjem poslovanju prijavljenika bilo od koristi. Naime, stav je ovog Suda da budući uz policu ne postoji popis predmeta koji se osigurava, postoji svojevrsna obveza osiguravatelja da prihvati popis, u konkretnoj stvari, otuđenih predmeta i gotovog novca, a sukladno policijskom zapisniku.

Naglasak se međutim stavlja na pravilnost određivanja vrijednosti na ime novonabavne cijene, koja za krajnjeg korisnika mora, biti više nego transparentna. U tom smislu za određivanje cijene bilo bi nužno pribaviti cjenike od ovlaštenih zastupnika za takve proizvode ili proizvode sličnih karakteristika i prilikom sklapanja nagodbe podastrijeti dokaze osiguraniku.

U konkretnom slučaju za određivanje vrijednosti robe pravilno je primijenjena odredba iz uvjeta koja visinu isplate štete povezuje s utvrđenjem novonabavne cijene i njenom amortizacijom. To međutim ne znači da bi za osnovanost isplate na ime štete prijavitelj imao obvezu posjedovati račune za otuđene stvari niti otklanjanje odgovornosti prijavljenika za naknadu štete uslijed nedostatka istih - ima uporišta u uvjetima poslovanja, niti u samom zakonu.

Mišljenje je ovog Suda, a to proizlazi i iz provedenih dokaza, da su u okvirima Uvjeta poslovanja u osiguranju, sukobljene stranke postigle dogovor oko načina obračuna visine nastale štete, te svoju volju uobličile u Sporazumu kojeg su vlastoručno potpisale dana 17.11.2005. godine. Konačno, navedenu okolnost na ime reguliranja međusobnih odnosa o načinu obračuna štete i same isplate ne spori niti zz prijavljenika u svom iskazu na ročištu od 16. veljače 2007. godine, stranica 2.,

pasus 4., kada ističe " (...) prijavljenik ne spori da je između stranaka zaključen Sporazum kojim su regulirani međusobni odnosi u načinu isplate štete i obračunu. "

Sukladno prednjem dokumentu glede utvrđivanja "nabavne" vrijednosti robe između stranaka je dogovoreno da ista bude 30 posto manja od novonabavne cijene.

Iz provedenih dokaza proizlazi da se stranke u postupku nisu sporazumjele o visini novonabavne cijene, budući je prijavljenik pribavio vrijednosti otuđenih stvari prema cijenama u 11 mjesecu pribavljeni od tvrtke CRONEX d.o.o., dok je s druge strane prijavljenik na ime iste pribavio cijene specificirane u Izračunu od 18.11.2005. godine, a navodno prema podacima pribavljenim od Elektromaterijala i putem Internet stranica. Prednje prijavljenik doduše nije potkrijepio dokazima, pa Sud nije imao razloga sumnjati u iskaz prijavitelja kao uvjerljivog i istinitog, da mu po prijavljenome, označene vrijednosti novonabavne cijene stvari prethodno nisu bile poznate.

Sud je mišljenja da se prijavitelj našao u nezavidnom položaju, a sve zbog propusta prijavljenika prije svega u pravilnom označavanju novonabavne vrijednosti otuđenih stvari, a koji postupak bi trebao biti transparentan te zbog činjenice da je na tako određenu cijenu bez obrazloženja i pravno relevantne dokumentacije, a pored presudne činjenice da je između stranaka prethodno dogovoren iznos umanjenja od 30%, isti iznos ponovno, potpuno neosnovano, umanjen za daljnjih 50%.

Posebno nije obrazloženo iz kojeg razloga je umanjen iznos otuđenog novca, ako je prijavljen otuđeni iznos od 10.000,00 kn i 700,00 EUR.

Sud je prilikom donošenja odluke bio vođen činjenicom da je prijavljenik u više navrata tražio odgodu ročišta, kao i činjenicom da unatoč preuzetoj obvezi dostavljanja cjelokupne dokumentacije sačinjene povodom nastanka predmetnog osiguranog slučaja, istu nije dostavio, te okolnost da je o po prijavi štete prijavitelja odlučivano u poprilično dugom vremenskom periodu, pa iako to nisu odlučne okolnosti za donošenje pravilne i na zakonu osnovane odluke, iste cijenio kao otegotne po prijavljenika.

Kao olakotne okolnosti Sud je cijenio prethodno nekažnjavanje prijavljenika te je mišljenja da će se izborom određene mjere postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi.

Na osnovi svega prednje iznijetoga Sud je utvrdio da je prijavljenik počinio povredu pravila morala iz čl. 5. st. 1. t.1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa riješeno kao u izreci odluke.

U Puli, 26. rujna 2007. godine. Predsjednica vijeća Ana Blečić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-192/07. od 19. veljače 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se prijaviteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-176/06 od 26. rujna 2007.

Obrazloženje odluke GŽ-II-192/07: Presudom broj G-I-176/06 od 26. rujna 2007. prvostupanjski je sud prijavljenika GH d.d. proglasio odgovornim *što je protivno dobrim poslovnim običajima odbio prijaviteljima isplatiti naknadu štete sukladno postignutom Sporazumu između stranaka od 17. studenog 2005. koji se odnosi na način i obračun štete proizašle iz osiguranog slučaja provalne krađe*

u obiteljsku kuću prijavitelja od 17. studenog 2004., čime je postupio protivno odredbi članka 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu te mu je izrekao mjeru opomene.

U obrazloženju navedene presude prvostupanjski sud je iznio analizu dokaza koje je proveo i činjenice koje je na taj način utvrdio. Zaključio je da odgovornost prijavljenika proizlazi prije svega iz njegova propusta pravilne naznake novonabavne cijene stvari ukradenih prijaviteljima, koji postupak je prema stajalištu prvostupanjskog suda trebao biti transparentan, kao i iz činjenice da je označenu novonabavnu cijenu bez obrazloženja i pravno odlučnih isprava umanjio za 50%, protivno ranijem dogovoru između stranaka o iznosu umanjenja od 30%.

Navedenu presudu žalbom pobijaju prijavitelji, navodeći da je presuda preblaga, iz čega proizlazi da nisu zadovoljni mjerom, izrečenu prijavljenom.

Prijavljenik nije podnio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ovaj drugostupanjski sud smatra da je pobijana presuda u svemu, pa i u odluci o izrečenoj mjeri pravilna i zakonita.

Obrazlažući izrečenu mjeru opomene prvostupanjski se sud pozvao na odredbu članka 36. stavka 1. točke 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Za zaključiti je da je primijenjen Pravilnik koji je Skupština Hrvatske gospodarske komore donijela na sjednici 31. svibnja 2006. (objavljen je u Narodnim novinama 66 od 12. lipnja 2006, a stupio je na snagu 20. lipnja 2006., u daljnjem tekstu: Pravilnik) jer su tim Pravilnikom u članku 36. propisane mjere društvene stege koje se mogu izreći prijavljenima.

U ovom postupku nije bilo mjesta primjeni tog Pravilnika, jer je on pokrenut prijavom podnesenom 9. siječnja 2006., dakle prije njegova stupanja na snagu, a člankom 74. tog Pravilnika propisano je da će se postupci pokrenuti prije njegova stupanja na snagu dovršiti po odredbama ranijeg Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89,69/91,47/00 i 64/01 - pročišćeni tekst).

Međutim, ovaj drugostupanjski sud je ocijenio da bi i uz primjenu ranijeg Pravilnika odluka o izrečenoj mjeri bila pravilna i zakonita.

Naime, odredbom članka 10. tog Pravilnika propisane su mjere istovjetne onima iz članka 36. kasnijeg Pravilnika: opomena, javna opomena uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore i javna opomena uz objavljivanje u tisku. Ovaj sud smatra da je primjenu najblaže mjere - opomene prvostupanjski sud valjano utemeljio na činjenici ranijeg nekažnjavanja prijavljenika, te na ocjeni da će se izborom te mjere postići svrha - da prijavljenik postupak zbog kojeg je oglašen odgovornim ne ponovi.

S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe Članka 368. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05) u vezi s člankom 4. Pravilnika odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu, te je presuđeno kao u izreci.

Sudac izvjestitelj Igor Periša (...)

Neispunjenje obveze plaćanja za preuzetu stvar predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori

Slučaj 13: G-I-174/06 i GŽ-II- 44/07

Karakteristika odgovornosti pred Sudom časti: Odgovornost zbog povrede dobrih poslovnih običaja - etike – morala – povrede načela savjesnosti i poštenja, šira je od odgovornosti zbog povrede kršenja propisa.

Izreka odluke G-I-174/06 Zagreb, 8. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik EM d.o.o. (...) **odgovoran je** što je dana 23.09.2002. godine sa prijaviteljem zaključio pismeni ugovor, temeljem kojeg se prijavitelj obvezuje izvršiti radove za izradu i montažu drvenih kuća za vikend naselje na Bjelolasici, kuće na skladištu te sjenice i sjedeće garniture za cijenu po kući od 45.397,18 EUR, a prijavljenik se obvezao prijavitelju ugovorenu cijenu platiti u tri rate i to:

1. avans od 33% od cijene vrijednosti
2. 33% od vrijednosti ugovora prije isporuke robe i
3. 33% od vrijednosti nakon montaže,

a prijavljenik nije isplatio treću ratu, iako je kuću montiranu preuzeo, čime je postupio protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 2 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE

Naprotiv, prijavljenik EM d.o.o. (...) **oslobađa se odgovornosti**

da bi drvene kuće koje je prijavitelj izgradio za prijavljenika reklamirao kao svoj eko proizvod.

Obrazloženje odluke G-I-174/06: Dana 18. svibnja 2005. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u izreci presude, a detaljnije opisano u pismenoj prijavi (List 1 spisa).

U pismenom odgovoru na prijavu punomoćnik prijavljenika je u cijelosti osporio navode prijave, te istovremeno podnio i protuprijavu. (list 3 i 3/2 spisa).

Ovaj Sud je rješenjem od 30. studenog 2005. godine odbacio prijavu i protuprijavu sa obrazloženjem, da nisu podneseni u roku iz čl. 23. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01).

Prijavljenik protuprijavitelj nije se žalio na rješenje, pa je rješenje o odbačaju protruprijave postalo pravomoćno. Sud u drugom stupnju je uvažio žalbu prijavitelja, ukinuo rješenje u tom djelu i vratio prvostupanjskom vijeću na ponovnu odluku.

Provedeni su svi ponuđeni dokazi. Rasprava je održana u odsutnosti punomoćnika prijavljenika. Prijava je djelomično osnovana.

Prijava je podnesena u roku. Prema čl. 7. ugovora od 23. rujna 2002. godine, prijavljenik se obvezao treću ratu od 33% platiti nakon montaže kuće. Prema zapisniku od 27. travnja 2005. godine na kući su dana 26. i 27. travnja 2005. godine otklonjeni nedostaci i to: kompletno stepenište, sva vrata i prozori podešeni, sve lajsne i podovi, pa te konstatacije same za sebe presumiraju da je i kuća montirana. Prema tome rok za prijavu teče od 27. travnja 2005. godine. Prijava je podnesena 18. svibnja 2005. godine, dakle unutar subjektivnog roka iz čl. 23. citiranog Pravilnika.

Odlučujući o meritumu spora, opravdano drugostupanjsko vijeće ukazuje, da je pored ostalih činjenica, nužno utvrditi volju stranaka. U tom pravcu iskazi stranaka su identični, a to je da su ugovorili poslovnu suradnju. Tako prijavitelj Zoran Lujić iskazuje, da ta suradnja obuhvaća projektiranje vikend naselja na Bjelolasici i izgradnju dvadeset drvenih kuća.

Zastupnik prijavljenika (...) također priznaje dogovor o poslovnoj suradnji, a shodno tome ugovorili su izgradnju jedne drvene kuće sa pravom reklamiranja iste i čak zastupanja prijavitelja.

U skladu sa tim načelnim dogovorom o poslovnoj suradnji, stranke se dana 23. rujna 2002. godine sačinile pismeni ugovor. Tim ugovorom prijavitelj se obvezao izvršiti radove na izradu i montažu kuća za vikend naselje na Bjelolasici i kuće na skladištu, te sjenice i sjedeće garniture, a za cijenu od 43.397,18 EUR, sa pravima i obvezama navedenih u ugovoru. Stranke ne spore postojanje, sadržaj i valjanost ugovora. Jedino što valja primijetiti je to da se cijena od 45.397,18 EUR odnosi na jednu drvenu kuću, a što među strankama nije ni sporno.

Sporno je među strankama, je li prijavljenik ispunio ugovornu obvezu, što se posebno odnosi na isplatu treće zadnje rate od 33% od ugovorene cijene. Temeljem čl. 7. ugovora, prijavljenik se obvezao isplate izvršiti u tri rate po 33% od ugovorene cijene, a treću ratu nakon montaže.

Isplata treće rate prijavljenika, uvjetovana je montažom kuće po prijavitelju. Iskazima prijavitelja te svjedoka Pere Bubnjevića, Zorana Oparice i Nedjeljka Markovića ustanovljeno je da je kuća montirana i dovršena.

Prijavitelj i svjedok Pero Bubnjević su ustvrdili i to da je kuća zapisnički predana prijavljenom 27. travnja 2005. godine.

Iz tog zapisnika je razvidno da je prijavitelj uklonio nedostatke na kući dana 26. i 27. travnja 2005. godine, i to: komplet stepenište, sva vrata i prozori su podešeni i sve lajsne i podovi. Bez obzira što se u zapisniku ne navodi da je izvršena primopredaja, to po svom sadržaju jest. To stoga što se eksplicitno konstatira, da su se otklonili nedostaci, a ti radovi su komplet stepenište, sva vrata, sve lajsne i podovi, što samo za sebe govori da se zbog o završnim radovima, a s druge strane nisu navedeni i drugi nedostaci. Ovo tim više što je prijavljenik pismeno dana 11. siječnja i 18. travnja 2005. godine pozvao prijavitelja da ukloni nedostatke navedene u tim dopisima. Kako je taj zapisnik od 27. travnja 2005. godine, a nedostaci otklonjeni poslije reklamacije od 11. siječnja i 18. travnja 2005. godine logično je za pretpostaviti i zaključiti da je prijavitelj nedostatke u cijelosti otklonio i sa svoje strane obvezu iz ugovora ispunio. Pored iznesenog valja istaći da je kuća montirana i ranije 16. prosinca 2004. godine, kada je svečano obilježen početak rada "Eko masa" d.o.o. i tom prilikom je ta drvena kuća otvorena i prezentirana javnosti. To je vidljivo iz dnevnog tiska - "Novi list" od 17. prosinca 2004. godine.

Da je bilo još nekih nedostatka poslije 27. travnja 2005. godine prijavljenik bi na njih upozorio i predložio dokaze.

Točno je to da se između stranaka vodi postupak kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod P -1982/05 po tužbi prijavitelja za isplatu 12.954,78 EUR, što je treća rata iz ugovora. Prijavljenik je osporio zahtjev, a ujedno ustao sa protutužbom. Ovaj Sud nije provodi dokaz uvidom u navedeni spis, jer po Pravilniku o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, paralelno se može voditi postupak i kod drugih sudova, ali svaki odlučuje u okviru svojih nadležnosti. Ovaj sud po čl. 10. citiranog Pravilnika nije ovlašten odlučivati o imovinsko pravnom zahtjevu, ali može izreći jednu od propisanih mjera. Stoga drži suvišnim provoditi dokaz uvidom u citirani spis.

Ovaj Sud drži da je odgovornost zbog povrede dobrih poslovnih običaja, etike i morala (što je u ovlasti ovog Suda) šira od odgovornosti zbog povrede kršenja pozitivnih zakonskih normi.

U ovom slučaju nedvojbeno je utvrđeno da je prijavitelj ispunio ugovornu obvezu i to ne samo montiranjem drvene kuće, već i uklanjanjem nedostataka po reklamaciji prijavljenika (zapisnik od 27. travnja 2005. godine), pa je prijavljenik priredio otvorenje i prezentaciju drvene kuće popraćenu putem medija ("Novi list" od 17. prosinca 2004. godine). Ispunjenjem te svoje obveze, prijavitelj je stekao pravo tražiti da prijavljenik i sa svoje strane ispuni ugovornu obvezu. Da tu svoju obvezu nije ispunio priznao je i sam prijavljenik. Upravo to neispunjenje obveza prijavljenika (uplata treće rate) predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, zbog čega je prijavljenika kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim.

Za navedenu povredu Sud mu je temeljem čl. 10. st. 1. t. 2. citiranog Pravilnika izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore, koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere, Sud je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Sud nije našao ni olakotnih ni otegotnih okolnosti, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da povredu ne ponovi.

Prijava u odnosu na reklamiranje drvene kuće nije osnovana.

Iz dnevnog tiska "Novi list" od 17. prosinca 2004. godine ustanovljeno je da je u Brodu na Kupi obilježen početak rada "Eko masa" d.o.o., te je predstavljena jedna izgrađena eko drvena kuća, a predviđeno je izraditi ukupno 20 takvih drvenih kuća što je obećao vlasnik "Eko masa" d.o.o. Tomislav Madija. Ovaj novinski članak je novinska vijest, a ne oglašavanje proizvoda ili usluga u smislu čl. 89. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača, poglavito stoga što se u tom članku ne oglašava, a niti se iz njega to može iščitati. Iz navedenih razloga citirani novinski članak ne potvrđuje navode prijave. Svjedok Marin Radmanović iskazao je, da je kao odvjetnički vježbenik, prijavitelju davao savjete u svezi neisplate radova od strane prijavljenika, a pretražujući preko Interneta pronašao je da je prijavljenik drvenu kuću koju je izgradio prijavitelj reklamirao kao hrvatski proizvod, što je krajem travnja ili početkom svibnja 2005. godine prenio prijavitelju.

Svjedok je decidirano potvrdio da je prijavljenik drvenu kuću oglašavao (reklamirao) kao "hrvatski proizvod", što nije isto kao da ga je oglasio kao vlastiti proizvod prijavljenika "Eko masa" d.o.o.

Prijavitelj nije dokazao da je prijavljenik oglašavao (reklamirao) - oglasima, preko elektroničkih medija i sl. drvene kuće kao proizvod prijavljenika" Eko Masa" d.o.o., pa je prijavljenika valjalo osloboditi odgovornosti sa dijelom prijave da je proizvod prijavitelja (drvena kuća) reklamirana kao proizvod prijavljenika "Eko masa" d.o.o.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 15 dana po prijemu iste, putem ovog Suda za sud u drugom stupnju, a žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka.

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II- 44/07. od 25. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbijaju se žalbe *prijavitelja i prijavljenika kao neosnovane i potvrđuje se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori br. G-I-174/06. od 8. veljače 2007.*

Obrazloženje odluke GŽ-II- 44/07: Prvostupanjskom presudom br. G-I-174/06. potvrđeno je da je prijavljenik EM d.o.o. iz (...) odgovoran što je 23.9.2002. s prijaviteljem zaključio pismeni ugovor, temeljem kojeg se prijavitelj obvezao izvršiti radove na izradi i montaži drvenih kuća za vikend naselje na Bjelolasici, kuće na skladištu te sjenice i sjedeće garniture za cijenu po kući od 45.397,18 EUR, a prijavljenik se obvezao prijavitelju ugovorenu cijenu platiti u 3 rate i to: 1. avans od 33% od cijene vrijednosti, 2. 33% od vrijednosti ugovora prije isporuke robe i 3. 33% od vrijednosti nakon montaže, a prijavljenik nije platio treću ratu, iako je kuću montiranu preuzeo, čim je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore, dok se prijavljenik (...) oslobađa odgovornosti da bi drvene kuće koje je prijavitelj izgradio za prijavljenika reklamirao kao svoj eko proizvod.

Tako je prvostupanjsko vijeće odlučilo utvrdivši da je prijavitelj podnio pravovremenu prijavu protiv tuženika, da su stranke 23.9.2002. sačinile pismeni ugovor o poslovnoj suradnji kojim se prijavitelj obvezao izvršiti radove na izradi i montaži kuća na skladištu, sjenice i sjedeće garniture, a prijavljenik se obvezao za jednu drvenu kuću isplatiti cijenu u visini 45.397,18 EUR u tri rate kako je gore navedeno. Na temelju provedenog dokaznog postupka: saslušavanjem stranaka, svjedoka i pregledom priloženih isprava sud je utvrdio da je kuća zapisnički predana prijavljenom 27.4.2005., a da je 16.12.2004. drvena kuća otvorena i prezentirana javnosti, što je zabilježio dnevni list ”Novi list” od 17.12.2004. Stoga prvostupanjsko vijeće drži da prijavitelj, odbijajući platiti treću ratu za preuzetu kuću, povređuje dobre poslovne običaje, te mu je izreklo mjeru opomene navedenu u izreci presude, smatrajući da će se njome postići svrha mjere te poučiti prijavljenika da sličnu povredu ne ponovi.

Prvostupanjsko vijeće je dio prijave koji se odnosi na reklamiranje drvene kuće od strane prijavljenika ocijenilo neosnovanim, smatrajući da je tekst u ”Novom listu” od 17.12.2004., novinska vijest, a ne oglašavanje proizvoda ili usluga u smislu čl. 89 st. Zakona o zaštiti potrošača, te da se u navedenom novinskom članku prijavitelj nije reklamirao kao proizvođač predmetne drvene kuće već se u članku govori o ”hrvatskom proizvodu” .

Protiv ove presude žalbu su podnijeli prijavitelj i prijavljenik.

Prijavitelj pobija presudu u dijelu kojim je prijavljenik oslobođen odgovornosti tvrdeći da je naveden novinski članak iz “Novog lista” od 17.12.2004. ujedno

i oglašavanje proizvoda - drvenih kuća koje proizvodi prijavljenik, te predstavlja komercijalni dobitak za prijavljenika.

Prijavljenik pobija presudu u dijelu kojim je proglašen odgovornim zbog neisplate treće rate ugovorene cijene za izrađenu i montiranu drvenu kuću, i to iz svih žalbenih razloga. Tvrdi da sud tijekom postupka nije saslušao svjedoke koje je predložio prijavljenik, da je sud interpretirao zapisnik od 27.4.2005. samo u okviru iskaza prijaviteljevih svjedoka, te da je obrazloženje presude kontradiktorno. Ističe da je sam dovršio (montirao) predmetnu kuću, te da nije dužan ispuniti svoju obvezu ako druga strana nije ispunila svoju obvezu.

Žalbe nisu osnovane.

Sud prvog stupnja tijekom postupka nije povrijedio odredbe parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, materijalno pravo je pravilno primijenjeno, a izrečena mjera je primjerena učinjenoj povredi dobrih poslovnih običaja.

Presuda prvostupanjskog suda je razumljiva i ne proturječi razlozima presude iz obrazloženja. Navedeni razlozi su jasni i odgovaraju sadržaju isprava i iskazima stranaka i svjedoka navedenim u zapisnicima sa ročišta za glavnu raspravu.

Ovaj sud također drži da je na temelju provedenog dokaznog postupka osnovano utvrđeno da je predmetna kuća zapisnički predana prijavljenom 27.4.2005., kada su otklonjeni svi nedostaci koji se navode: komplet stepenište, sva vrata, sve lajsne i podovi. Dopisima od 11.1. i 18.4.2005. prijavljenik je pozvao prijavitelja da te nedostatke otkloni. Pretpostavlja se da bi prijavitelj reklamirao i druge nedostatke na predmetnoj kući da ih je bilo. I ovaj sud smatra da je navedeni zapisnik od 27.4.2005. ključna isprava koja dokazuje činjenicu da je prijavitelj ispunio svoju preuzetu ugovorenu obvezu. Ne plativši u cijelosti ugovorenu cijenu za obavljene radove, prijavljenik je povrijedio dobre poslovne običaje (čl. 21 st. 1 ZOO-a, NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01), a izrečena mjera za ovu povredu je primjerena.

U pogledu iznesenih žalbenih razloga koji se odnose na oslobađajući dio prvostupanjske presude, a koji se sastoje od stavova prijavitelja što je to novinski članak, ovaj sud navodi da u cijelosti bez nepotrebnog ponavljanja prihvaća razloge prvostupanjskog vijeća i da se u novinskom članku objavljenom u "Novom listu" 17.12.2004. nije radilo o reklamiranju prijavljenika već o informaciji.

Temeljem odredbe iz čl. 4 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64 od 17.6.2001.) te odredbe iz čl. 368. st. 1 ZPP odlučeno je kao u izreci presude. Sudac izvjestitelj Draženka Deladio (...)

Odgovornost kemijske čistionice – odbijena reklamacija i zahtjev za odštetu

Slučaj 14: G-I-166/06

Izreka odluke G-I-166/06. od 27. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik D d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što nije prihvatio reklamaciju prijaviteljice i odbio joj isplatiti obeštećenje za muški kaput kojeg je dala na čišćenje kod prijavljenika.*

Obrazloženje odluke G-I-166/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je dana 18062006. godine dala muški zimski kaput na čišćenje kod prijavljenika te da su nakon prvog čišćenja na kaputu ostali vidljivi svi flekovi. Nadalje navodi da je predmetni kaput čišćen još dva puta, ali da flekovi nisu očišćeni, a da je kaput prilikom čišćenja oštećen, a bio je nov i kvalitetan te ga zbog toga ne želi primiti natrag.

Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim uz Izricanje odgovarajuće mjere.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da je prva reklamacija prijaviteljice bila opravdana te da je kroz ponovni tretman učinio sve da otkloni prvotne nedostatke i postupi u skladu sa pravilima struke tvrdeći da je sporni kaput očišćen i da nije uništen.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, saslušane su stranke i razgledan je kaput na ročištu održanom dana 27.10.2006. godine.

Neosporno je među strankama da je prijaviteljica dala očistiti muški zimski kaput kod prijavljenika kao i da prilikom prvog tretmana isti nije bio adekvatno očišćen. Sporno je li navedeni kaput adekvatno očišćen prilikom drugog tretmana i da li je isti uništen kake to tvrdi prijaviteljica.

Na ročištu održanom dana 7.10.2006. godine prijavljenik je predočio Sudu kaput te je Sud osobnim opažanjem utvrdio da na kaputu ne postoje fleke kao i da isti nije uništen.

Sijedom navedenog Sud je prijavljenika oslobodio odgovornosti iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Obrazloženje odluke - rješenje o odbacivanju prijave sud mora obrazložiti

Slučaj 15: G-I-164/06 i GŽ-II-200/06

Izreka odluke G-I-164/06 Zagreb, 25. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava prijavitelja BV(...) protiv prijavljenika C d.d. iz (...) zbog povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja) odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje odluke G-I-164/06: Dana 20. rujna 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja), a iz razloga, što je iz spisa Web stranice "Dobit u osiguranju života" od 22. studenog 2005. godine i 8. rujna 2006. godine utvrdio da je ista prosječna stopa osnovice za pripis dodatne osigurane svote od 6,6%, a radi se o različitom vremenskom razdoblju. To oglašavanje je protivno odredbama čl. 89. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003).

Detaljnije je sve opisao u pismenoj prijavi (list 1 spisa). Prijava je izvan roka.

Upravo se prijavitelj u ovoj prijavi poziva na spis ovog Suda br. G-I-49/06 u koji je izvršen uvid.

Pregledom citiranog spisa ustanovljeno je da je prijava rješenjem od 17. svibnja 2006. godine odbačena uz obrazloženje, da je podnesena izvan roka pozivom na čl. 23. st. 2. tada važećeg Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01).

Prijaviteljeva prijava G-I-49/06 poslana je Sudu preporučeno 17. ožujka 2006. godine, pa je do toga dana o navodnim povredama Sud izrekao pravorijek rješenjem od 17. svibnja 2006. godine. Kako prijavitelj i u ovoj prijavi se poziva i na to razdoblje, valja odgovoriti da se radi o presuđenoj stvari, što isključuje pravo na raspravljanje. Rješenje br. 49/06 još nije pravomoćno (prijavitelj je izjavio žalbu), pa po odredbama Zakona parničnog postupka, koje se supsidijarno primjenjuju kod ovog Suda u nedostatku odgovarajućih odredbi u Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), čl. 8., primjenjuju odredbe glave l-XXVI Zakona o Parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP). Po odredbama ZPP-a o istoj stvari ne mogu teći i voditi se dva postupka, zbog čega je prijavu do 17. ožujka 2006.

Iz spisa G-I-49/06 kao i obrazloženja rješenja od 17. svibnja 2006. godine razvidno je, da je prijavitelj dana 27. veljače 2006. godine zatražio od prijavljenika bezuvjetan raskid ugovora. Prijavljenik je prijavitelju isplatio iznos raskida police, koji naziva "otkupom" 13. ožujka 2006., a o čemu je prijavitelj pismeno obaviješten 16. ožujka 2006. godine.

Znači od 16. ožujka 2006. godine kao roka o raskidu ugovora stranke nisu u ugovornom odnosu, pa prijavitelj nema pravo na podnošenje prijave ni interesa za ovaj postupak.

Po odredbama čl. 4. i 5. citiranog Pravilnika Sud odlučuje o povredama ugovornih obaveza, i ne o izvanugovornim. Stranke nisu u ugovornoj obvezi od 16.

ožujka 2006. godine, pa je i nakon tog roka prijavu valjalo odbaciti.

Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-200/06 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u drugostupanjskom vijeću (...) riješio je:

Ukida se rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-164/06 od 25. rujna 2006. godine i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje odluke GŽ-II-200/06: Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbacio prijavu prijavitelja BV protiv prijavljenika C d.d. Zagreb. Tako je sud odlučio uz obrazloženje da je prijava podnesena dana 20. rujna 2006. godine što je izvan roka za njeno podnošenje, da se prijavitelj u prijavi poziva na spis toga suda broj G-I49/06, a u kojemu je prijava odbačena rješenjem od 17. svibnja 2006. jer je podnesena izvan roka, a kako se prijavitelj i u ovoj prijavi poziva na isto razdoblje zbog čega se o presuđenoj stvari. Navodi i da rješenje broj G-I-49/06 još nije pravomoćno jer je prijavitelj izjavio žalbu, a kako se o istoj stvari ne mogu voditi dva postupka valjalo je prijavu odbaciti. Kao razlog odbacivanja navodi i činjenicu da je prijavitelj 27. veljače 2006. zatražio od prijavljenika raskid ugovora, da je prijavljenik isplatio prijavitelju iznos raskida police, koji naziva otkupom, dana 13. ožujka 2006., o čemu je prijavitelj pismeno obaviješten 16. ožujka 2006. pa od tada stranke više nisu u ugovornom odnosu pa prijavitelj nema pravo ni pravni interes za ovaj postupak.

Protiv ovog rješenja žalbu je podnio prijavitelj. U žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio bitnu povredu odredaba postupka. Navodi da se u predmetu koji se vodi pod brojem G-I-49/06 ne zbog o istoj stvari kao u ovom predmetu, jer se u prvom predmetu zbog o izdanju web stranice "Dobit u osiguranju života" od 30. rujna 2005. godine za razdoblje 1995. do 2003. godine, a u ovom predmetu se zbog o izdanju web stranice od 8. rujna 2006. za razdoblje 1995. do 2005. godine, dakle, zbog se o web stranicama različitog sadržaja, različitog vremena izdavanja, različitog izgleda i za različita vremenska razdoblja. Ističe i da je pogrešno utvrđenje prvostupanjskog suda da ugovorni odnos stranaka ne postoji jer on postoji tako dugo dok prijavljenik ne izvrši sve preuzete obveze prema polici, odnosno dok u cijelosti ne isplati dobit koju se ugovorom obvezao isplatiti prijavitelju.

Odgovor na žalbu nije podnesen. Žalba je osnovana.

Prema odredbi čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), prijava se može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od kada je povreda učinjena.

Iz prijave žalitelja razvidno je da je podnesena 11. rujna 2006., a u prijavi se navodi da je na web stranici prijavljenika s naslovom "Dobit u osiguranju života" za dva različita desetogodišnja razdoblja objavljena ista prosječna stopa osnovice za pripis dodatne osigurane svote od 6,6%. Radi se o razdoblju 1994.-2004. i o razdoblju 1995.-2005. godine, a s obzirom na kretanje godišnjih stopa matematički nije moguće za oba razdoblja ostvariti istu prosječnu stopu. Smatra da budući da se na webu prikazuje samo prosječna desetogodišnja stopa i uskraćena je predodžba o

godišnjim stopama radi se o nekorektnom oglašavanju, a kad se uz to objavi i viša desetogodišnja stopa od stvarne riječ je o zavaravajućem oglašavanju opisanom u čl. 89. st. 2. Zakona o zaštiti potrošača.

Prijavitelj je kao dokaz svojih tvrdnji da je za različita desetogodišnja vremenska razdoblja prijavljenik objavio istu prosječnu stopu priložio ispis web stranice "Dobit u osiguranju života" od 22. studenoga 2005. i od 8. rujna 2006., što ne znači da se prijava u ovom predmetu odnosi na istu povredu i na isto razdoblje na koje se odnosi prijava u predmetu broj G-I-49/06. Upravo suprotno razvidno je da se prijava odnosi na desetogodišnje razdoblje 1995. - 2005. za koje prijavitelj tvrdi da je prijavljenik objavio visinu prosječne stope koja ne odgovara stvarnoj visini.

Kako prvostupanjski sud u obrazloženju navodi samo da je u predmetu broj G-I-49/06 prijava odbačena i da se zbog o istoj stvari kao u ovom predmetu, a da pri tom **ne navodi ni što je sadržaj prijave u ranije pokrenutom postupku niti je ta prijava priložena ovom predmetu, ovaj sud ne može ispitati jesu li pravilno primijenjene odredbe o litispendenciji.** U odnosu na to da prvostupanjski sud kao razlog odbacivanja prijave navodi i da se radi o presuđenoj stvari napominje se da već iz obrazloženja proizlazi da taj razlog za odbacivanje nije bio ispunjen jer je navedeno da je protiv rješenja podnesena žalba i da nije pravomoćno, a s obzirom na to da samo pravomoćno presuđena stvar dovodi do odbacivanja u postupku pokrenutom među istim strankama o istom zahtjevu (arg. iz čl. 333. st. 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori).

Kad se uzme u obzir da se prosječna stopa za navedeno razdoblje i nije mogla znati prije isteka 2005. godine, nego tek u 2006. godini, i to, ovisno o vremenu kad ju je objavio prijavljenik, u čijoj je to i nadležnosti, te da je prema navodima prijave prijavitelj saznao za prosječnu stopu koja je objavljena posjetom web stranici 8. rujna 2006., a da je prijavu podnio 11. rujna 2006., može se zaključiti da je prijava podnesena unutar objektivnog roka od godinu dana te subjektivnog roka od šest mjeseci propisanih odredbom čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 66/06), pa je pravovremena.

Prijavitelj je prijavio prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja i zbog neisplate dodatne osigurane svote za 2005. godinu na temelju police broj 428100000887 (točka III.b prijave). Razvidno je iz police osiguranja života broj 428100000887 da je zaključena s početkom osiguranja od 1. ožujka 1995. i istekom osiguranja 1. ožujka 2005. godine, pa ako u skladu s ugovorom o osiguranju i posebnim uvjetima osiguranja prijavitelj ima pravo na pripis dodatne osigurane svote tada bi to pravo imao sve do isteka osiguranja. Osiguranje je prijavitelju isteklo 1. ožujka 2005. pa ako za razdoblje cijelog trajanja osiguranja, dakle i za razdoblje prva dva mjeseca 2005. godine, prijavitelju nije isplaćen sav ostvareni dobitak prijavitelj ima tražbinu prema prijavljenom na temelju ugovornog odnosa, a time i pravni interes na podnošenje prijave zbog povrede dobrih poslovnih običaja ako smatra da ih je prijavljenik počinio, pa ni ovaj razlog odbacivanja prijave nije osnovan.

Niti u ovom slučaju nije došlo do proteka prekluzivnih rokova za podnošenje prijave.

Naime, prijavitelj u prijavi navodi da je na njegov upit Ispostavi prijavljenika, hoće li mu biti isplaćena dodatna osigurana svota za 2005. godinu, dobio odgovor 1. rujna 2006. da Centrala u Zagrebu nije dostavila takav nalog. Dakle, subjektivni

rok od šest mjeseci, koji teče od dana saznanja za povredu i učinioca, počeo je teći od 1. rujna 2006. U svakom slučaju taj rok nije mogao početi teći prije 16. ožujka 2006., kojega dana je datiran dopis prijavljenika kojim je obavijestio prijavitelja o isplati po polici, pa ako tom isplatom nije izvršeno plaćanje po svim osnovama na koje prijavljenik ima pravo on je najranije tada o tome mogao imati saznanja. Stoga čak i kad bi se početak tijeka subjektivnog roka računao od nastupa ove činjenice, budući da je prijava podnesena 11. rujna 2006., podnesena je u propisanom roku.

Zbog navedenih razloga žalba je osnovana pa ju je valjalo uvažiti, prvostupanjsko rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak na temelju odredbe čl. 380. t. 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će ponovno ocijeniti sadržaj prijave, zbog li se o istom zahtjevu, bilo djelomično bilo u cijelosti, kao i u prijavi podnesenoj u predmetu broj G-I-49/06, imajući u vidu kako povredu o kojoj se zbog tako i razdoblje na koje se odnosi svaka prijava, vodeći računa da se u predmetnoj prijavi navode dvije različite povrede iz istog pravnog odnosa stranaka, te donijeti novu, na zakonu osnovanu i valjano obrazloženu odluku. Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković v.r.

Raskid ugovora - Ako se ispune pretpostavke za raskid ugovora i kupac to pravo koristi i o tome obavijesti prodavatelja – prodavatelj mu je dužan vratiti primljeni novac s kamatama

Slučaj 16: G-I-163/06

Izreka odluke G-I-163/06. od 8. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Ms d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je njegov pravni prednik Th d.o.o. (...) prodao prijavitelju masažnu fotelju po cijeni od 7.777,50 kn, a koja se prvog dana uporabe 10.03.2006. godine pokvarila, pa je ovlašteni servis zamijenio masažni motor, ali je opet pri sljedećoj uporabi 23.03.2006. godine ponovo došlo do kvara, a prijaviteljica ju je dana 27.03.2006. godine predala na popravak istom ovlaštenom servisu ACM Mehanizaciji d.o.o., koji u jamstvenom roku nije izvršio popravak, a prijavIteljica je dopisom od 3.04.2006. godine prednika prijavljenika Th d.o.o. obavijestila da raskida ugovor, te zatražila povrat novca i stavila na raspolaganje fotelju, a koja se nalazi kod njihovog ovlaštenog servisa, ali tu reklamaciju i raskid ugovora nije prihvatio, a prijeporna stolica - fotelja je i sada u servisu, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala - dobrih poslovnih običaja, pa mu se temeljem čl. 36 stav. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB TRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE,* i

riješio je:

Prijavljenik ***AC M*** *d.o.o. iz (...) OSLOBAĐA SE ODGOVORNOSTI zbog povrede pravila morala.*

Obrazloženje odluke G-I-163/06: Dana 11.09.2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv Th d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala.

U prijavi navodi da je temeljem ugovora o kreditu od Th d.o.o. kupila masažnu fotelju za 7.777,50 kn, a pri prvoj uporabi 10.03.2006. godine došlo je do kvara. Kvar je otklonio ovlašteni servis zamjenom masažnog motora, ali je ponovo pri prvoj uporabi 23.03.2006. godine opet došlo do kvara. Fotelja je opet predana na popravak ovlaštenom servisu ACM Mehanizaciji d.o.o.

Zbog opravdane sumnje u lošu kvalitetu, 3.04.2006. godine prijaviteljica je uputila dopis Th d.o.o. te zatražila da se raskine ugovor. Detaljnije (list 1 spisa sa prilozima).

U tijeku postupka punomoćnik prijaviteljice je proširio prijavu protiv ACM Mehanizacija d.o.o. ovlaštenog servisa koga drži suodgovornikom, a isto tako ispravio prijavu protiv pravnog slijednika, a to je Ms d.o.o. iz (...)

Punomoćnik prijavljenika ACM Mehanizacija d.o.o. istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije, jer nije pravni slijednik Tehnoherca d.o.o., pa ne može snositi odgovornost, ali je priznao, da je fotelja u servisu i da je popravljena te da je prijaviteljica može preuzeti.

Zastupnik prijavljenika Motosrce d.o.o. nije dao odgovor na prijavu. Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika Motosrce d.o.o.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava u odnosu na Ms d.o.o. je osnovana.

Među strankama nije sporno, da je prijaviteljica od Th d.o.o. kupila fotelju dana 9.01.2006. godine. To je vidljivo i iz ugovora o potrošačkom kreditu od 9.01.2006. godine.

Iz provjerenog izvatka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu (list 15 spisa) ustanovljeno je, da je Ms d.o.o. (...) pravni slijednik Th-a d.o.o. iz (...) Prema tome prijavljenik Ms d.o.o. je pasivno legitimiran u ovom predmetu.

Prijeporna fotelja je imala nedostatke koje je prijaviteljica reklamirala ovlaštenom servisu ACM Mehanizaciji d.o.o. Prvi put je izvršena zamjena masažnog motora, što prijaviteljica priznaje, ali nakon tog popravka pri prvoj uporabi, kvar se ponovio. To je kod prijaviteljice, kako sama navodi izazvalo sumnju u kvalitetu proizvoda - fotelje. Fotelju je ponovo predala u servis, ali je prodavatelju Tehnoherca d.o.o. na ruke gosp. Mrvelju uputila pismeni zahtjev za raskid ugovora o kupnji fotelje (list 1/1 spisa). Znači zahtjev je upućen prodavatelju na koji nije pismeno odgovorio, a niti je ugovor raskinut. U tom zahtjevu za raskid ugovora obavještava da se fotelja nalazi na popravku u ovlaštenom servisu, ali ni servis, a ni prijavljenik na poduzimaju ništa u pravcu da je fotelja popravljena, a poglavito o raskidu ugovora, premda prijaviteljica u zahtjevu za raskid decidirano navodi svoje uvjete. Da je fotelja popravljena doznala je tek kada je pokrenut ovaj postupak, dakle nakon više od šest mjeseci, kada je već istekao jamstveni rok. Prema jamstvenom listu (list 13/4 spisa) fotelja se je morala popraviti u roku od 45 dana, što nije učinjeno, jer ni prodavač ni servis ne pružaju dokaze, da su prijaviteljicu o tome obavijestili. Prijavljenik Motosrce d.o.o. ne samo da nije osporio navode prijaviteljice, već izbjegava pozive ovoga Suda, a što je još gore preregistracijama kroz dvije godine svjesno skriva svoj identitet.

Nedostaci na fotelji su evidentni, a nisu otklonjeni, a za to odgovornost snosi prijavljenik Motosrce d.o.o.

Na opisani način Sud ocjenjuje utvrđenim, da je prijavljenik Motosrce d.o.o. počinio povredu pravila morala iz čl. 5. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa ga je kao člana Komore proglasio odgovornim.

Za ovu povredu Sud mu je temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika (Narodne novine 66/06) izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanju u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili na teret prijavljenika nije našao ni olakotnih, a ni otegotnih okolnosti, ali obzirom na težinu same povrede, Sud drži da će samo ova mjera na prijavljenika utjecati da djelo ne ponovi.

Po čl. 36. citiranog Pravilnika, ovaj Sud ne može odlučivati o imovinsko-pravnom zahtjevu, pa prema tome nije odlučivao o novčanoj isplati, a ni raskidu ugovora.

Prijava u odnosu na prijavljenika ACM Mehanizacija d.o.o. nije osnovana.

Prijavljenik ACM Mehanizacija d.o.o. priznaje da je ovlašteni servis Tehnoherc d.o.o., shodno tome po reklamaciji prijaviteljice kvar je otklonio zamjenom masažnog motora na fotelji. Kada se kvar ponovio, fotelju je ponovo primio na popravak 27. 03. 2006. godine. Ne čekajući ovaj popravak, punomoćnik prijaviteljice od prijavljenika Tehnoherc d.o.o., sada Motosrce d.o.o. dana 3. 04. 2006. godine

pismeno traži raskid ugovora. U tom dopisu od 3. 04. 2006. godine prijaviteljica detaljno obrazlaže i iznosi razloge za raskid ugovora. Čak prijaviteljica navodi da je razgovarala sa djelatnikom prijavljenika Tehnoherc d.o.o. Željkom, koji je telefonom predložio da je voljan zadržati fotelju, a prijaviteljici odobriti 50% cijene. No do realizacije nije došlo. Prijaviteljica zbog zahtjeva za raskid ugovora nije ni inzistirala u servisu da se izvrši popravak fotelje. Po jamstvenom listu ako se popravak proizvoda ne izvrši u roku od 45 dana, proizvod će se zamijeniti novim. Prijaviteljica je po drugi put u servis dostavila fotelju 27. 03. 2006. godine. Prema tome rok za popravak je 20. 04. 2006. godine kada je prijaviteljica stekla pravo da traži zamjenu, raskid ugovora i dr. Taj rok prijaviteljica ne čeka, jer već 3. 04. 2006. godine zahtjeva raskid ugovora. To upravo ukazuje na to da prijavljenik ACM Mehanizacija d.o.o. kao serviser proizvoda - fotelje ne samo da ne snosi odgovornost za lošu kvalitetu, jer oni i nisu bili u obvezno pravnom odnosu, osim u onom dijelu o servisiranju. No, ni u tom pravcu prijavljenik ACM Mehanizacija d.o.o. ne snosi odgovornost jer je prijaviteljica tražila od prodavača Tehnoherc d.o.o. raskid ugovora, a ne popravak fotelje od prijavljenika servisa.

Zbog svega iznesenog Sud nije utvrdio odgovornost prijavljenika servisa ACM Mehanizacija d.o.o., pa ga je valjalo osloboditi odgovornosti.

Predsjednik vijeća Rajko Bagić v.r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 15 dana po prijemu iste, putem ovog Suda za sud u drugom stupnju, a žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka.

Nedostatak kupljene stvari – nepopravljiv: U slučaju nepopravljivog nedostatka stvari prodavatelj je dužan zamijeniti stvar ispravnom ili vratiti primljeni novac

Slučaj 17: G-I-158/06

Izreka odluke G-I-158/06. od 28. svibnja 2007: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

*Prijavljenik G d.o.o. **(...) odgovoran je** što prijaviteljici JB iz (...) nije prihvatio reklamaciju kao kupca cipela i odbio zamijeniti cipele novim parom u istoj protuvrijednosti ili vratiti prijaviteljici novac koliko je platila za sporne cipele, čime je počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 36. st. 2 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-158/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je dana 25.03.2006. godine u prodavaonici G u Zagrebu, Importane centru kupila cipele za iznos od 810,00 kn, a na kojima su dana 10.08.2006. godine pukle obje pete. Nadalje navodi da je od prijavljenika zahtijevala naknadu štete povratom novca ili odobrenjem novog para cipela u istoj protuvrijednosti, a što je prijavljenik odbio.

Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da treba utvrditi uzrok zbog kojeg su obje pete na cipelama popucale, pa stoga predlaže da prijaviteljica cipele dostavi u njegovu centralu u Splitu, da bi stručne osobe procijenile da li je reklamacija osnovana. Ukoliko se utvrdi da je reklamacija osnovana on je spreman prijaviteljici dati zamjenske cipele u istoj protuvrijednosti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, dopis prijavljenika zaprimljen na ovom Sudu dana 24.10. 2006. godine i provedeno je vještačenje po sudskom vještaku ing. Marijanu Povodniku.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana.

Iz dopisa prijavljenika od 24. 10. 2006. godine utvrđeno je da je prijaviteljica udovoljila prijedlogu prijavljenika i dostavila sporne cipele na uvid, a zbog utvrđenja uzroka oštećenja cipela, te da komisija prijavljenika nije sa sigurnošću mogla utvrditi uzrok oštećenja obiju potpetica spornih cipela, a prijaviteljičina reklamacija je uslijedila pred sam kraj reklamacijskog roka.

Nalazom i mišljenjem vještaka Marijana Povodnika utvrđeno je da je greška u materijalu i samoj konstrukciji koja je prouzrokovala zamor materijala i pucanje peta cipela.

Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka budući je isti dan u skladu s pravilima struke, a na koji nalaz niti stranke nisu imale primjedbe.

Sud je odbio prijedlog prijavljenika za provođenje još jednog vještačenja iz ra-

zloga što na već provedeno vještačenje nije imao primjedbi, a niti je naveo razloge zbog kojih traži novo vještačenje.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijaviteljice, pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Rok za prijavu – subjektivni i objektivni

Slučaj 18: G-I-153/06

Početak tijeka roka činjenično (faktičko) je pitanje koje se utvrđuje od slučaja do slučaja

Prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci od dana saznanja za povredu i učinioca (subjektivni rok), a najkasnije u roku godinu dana od dana kada je povreda učinjena (objektivni rok).

Izreka odluke G-I-153/06. od 1. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori po sucu pojedincu (...) riješio je:

Prijava prijaviteljice ZK iz (...) protiv prijavljenika E d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala odbacuje se kao prekasno podnesena.

Obrazloženje odluke G-I-153/06: U pismenoj prijavi od 25. kolovoza 2006. godine prijaviteljica navodi da je u predstavništvu prijavljenika u Osijeku naručila stroj za čišćenje Multiseven. Narudžbenicom br. 712100 od 21. rujna 2005. godine prijavljenik se obvezao isporučiti stroj najkasnije u roku od 90 dana od dana uplate odnosno dobivanja autorizacije po kreditnoj kartici.

Stroj nije isporučen u roku, a unatoč urgenciji, a uz obrazloženje da imaju probleme sa isporukom. Tako je i zadnja rata isplaćena 17. kolovoza 2006. godine, stroj nije isporučen, a niti potvrđen datum isporuke pa prijaviteljica ovim želi otkazati ugovor i traži povrat uplaćenih sredstava.

Prema čl. 21. Pravilnika o Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06) prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku godinu dana od dana kada je povreda učinjena.

Iz narudžbenice br. 712100 od 21. rujna 2005. godine razvidno je da je rok isporuke najkasnije 90 dana od dana uplate, dobivanja autorizacije po kreditnoj kartici ili odobrenju kredita. Prema tome, rok isporuke teče od zaključenja narudžbenice 21. rujna 2005. godine pa je zadnji dan isporuke bio 21. prosinca 2005. godine, a to je ujedno i dan kada je prijaviteljica saznala za povredu (isporuka stroja), a ujedno i učinioca. Od tog dana joj i teče rok za prijavu od 6 mjeseci (subjektivni), pa je krajnji rok za podnošenje prijave 21. lipnja 2006. godine. Kako je prijaviteljica podnijela prijavu 25. kolovoza 2006. godine, valja zaključiti da je podnesena izvan roka pa je prijavu valjalo odbaciti po čl. 23. st. 1. t. 4. citiranog Pravilnika. Na rokove za podnošenje prijave Sud pazi po službenoj dužnosti po čl. 22. st. 1. Praviinika.

Valja napomenuti da ovaj Sud nije ovlašten raskidati ugovor niti naložiti povrat uplaćenih sredstava po čl. 36. Pravilnika, jer je to u nadležnosti redovnih sudova, a može izreći samo jednu od mjera iz navedenog propisa. Predsjednik vijeća Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u četiri primjerka za sud u drugom stupnju .

Odbačaj nepravodobne prijave

Slučaj 19: G-I-154/06

Izreka odluke G-I-154/06. od 1. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je :

Prijava prijaviteljice MB iz (...) protiv prijavljenika E d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala odbacuje se kao prekasno podnesena.

Obrazloženje odluke G-I-154/06: Dana 25. kolovoza 2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika, navodeći da je u predstavništvu prijavljenika u Osijeku dana 22. rujna 2005. godine naručila stroj za čišćenje Multiseven. Narudžbenicom br. 712115 od 22. rujna 2005. godine prijavljenik se obvezao isporučiti stroj najkasnije u roku od 90 dana od dana uplate.

Kako je prijaviteljica uplatila stroj isti nije isporučen pored intervencija sa obrazloženjem, da prijavljenik ima problema sa isporukom.

Prijaviteljica traži raskid ugovora i povrat isplaćenog iznosa.

Po čl. 31 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06) prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku godinu dana od dana kada je povreda učinjena. Rok za podnošenje prijave teče od 22. rujna 2005. godine, kada je stroj naručen narudžbenicom br. 712115. Znači da je zadnji rok za podnošenje prijave 22. lipnja 2006. godine.

Naime, Sud ovdje uzima rok od 6 mjeseci kao subjektivni, jer je prijaviteljica znala za povredu i učinioca.

Kako je prijava podnesena 25. kolovoza 2006. godine to je ista podnesena izvan roka, pa ju je temeljem čl. 22. st. 1. t. 4. valjalo odbaciti, jer na taj rok Sud pazi po službenoj dužnosti po čl. 22. st. 1. citiranog Pravilnika.

Valja napomenuti da ovaj Sud nije nadležan odlučivati o raskidu ugovora ili povratu uplaćenog iznosa, već po čl. 36 citiranog Pravilnika može izreći jednu od predviđenih mjera.

Ova odluka Suda ne isključuje pravo prijaviteljice da raskid ugovora i povrat novca ne zatraži kod općinskog suda mjesno nadležnog, jer je to u njegovoj nadležnosti. Predsjednik vijeća Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u četiri primjerka za sud u drugom stupnju.

Pažnja i odgovornost dobrog stručnjaka - odgovornost izvođača radova mjeri se stupnjem propisane ili ugovorene obvezne pažnje – pažnja i dobrog stručnjaka – profesionalca

Slučaj 20: G-I-150/06

Izreka odluke G-I-150/06. od 27. listopada 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik LMR d.o.o. iz (...) **odgovoran je** što je s prijaviteljem ugovorio zavarivanje kanalizacije, a koje je obavio dana 18. svibnja 2006. godine te naplatio 253,15 kn, a posao nije obavio u skladu s pravilima struke, niti je postupio po zamolbama prijavitelja da otkloni nedostatke, čime je počinio povrede iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-150/06: Prijavitelj u svojoj prijavi navodi da je prihvatio ponudu prijavljenika da mu prijavljenik obavi zavarivanje kanalizacijske cijevi. Nadalje navodi da je prijavljenik do 18. svibnja 2006. godine obavio zavarivanje za koje je izdao račun u iznosu od 253,15 kn i jamstvo na rok od 5 godina. Isto tako prijavitelj navodi da je dana 19. svibnja 2006. godine ustanovio propuštanje cijevi na mjestu vara, te pozvao prijavljenika da otkloni nedostatak, koji je pokušao otkloniti ali bezuspješno pa ga je prijavljenik ponovno pozvao da otkloni nedostatak, a na koji se poziv prijavljenik nije odazvao stoga je prijavitelj bio prisiljen izmijeniti kanalizacijsku cijev.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, račun, jamstvo i poziv prijavitelja prijavljenome na sklapanje nagodbe.

Iz naprijed navedenog utvrđeno je da je prijavitelj od prijavljenika naručio popravak kanalizacijske cijevi i to zavarivanjem te je nakon obavljenog posla prijavljenik ispostavio račun u iznosu od 253,15 kn, a koji je prijavitelj podmirio. Nadalje je utvrđeno da je prijavljenik za obavljeni posao dao jamstvo na rok od 5. godina, a iz poziva na nagodbu je utvrđeno da se prijavljenik nije odazvao pozivu prijavitelja radi otklanjanja nedostataka.

Ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama čl. 600., 607., 618., 620. i 621. Zakona o obveznim odnosima ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu, a sam prijavljenik tijekom ovog postupka je izbjegavao pristupiti na zakazana ročišta pa ovaj Sud prihvaća navode prijavitelja i proglasio prijavljenika odgovornim za povredu pravila morala. **Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)**

Nedostaci za koje ne odgovara prodavatelj - trgovac nije dužan otkloniti nedostatak za koji on ne odgovara.

Slučaj 21: G-I-149/06, GŽ-II-122/07 i G-I-190/07

Vještačenje - mjerodavno je samo vještačenje koje obavi vještak kojega imenuje sud.

Prva prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-149/06. od 23. travnja 2007: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Vn d.o.o. iz (...) i Esc .o.o.o. ***(...) oslobađaju se odgovornosti*** *da bi počinili povredu morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.*

Obrazloženje odluke G-I-149/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je prvo prijavljenik postupio protivno dobrim poslovnim običajima što se nije pisanim putem očitovao na njene pritužbe upućene 4. i 13. travnja 2006. godine, kao i na pritužbu na obrascu za pritužbe potrošača od 21. travnja 2006., a to je bio dužan učiniti u roku od 15 dana, te da je svoju odgovornost, vezanu uz prodani proizvod, u potpunosti prebacio na servis čime joj je uskratio prava iz čl. 404., 410., 423. i 425. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje navodi da je drugoprijavljenik odbio otkloniti kvar na mobilnom uređaju, a koji je nastao u jamstvenom roku tražeći za otklon kvara 500,00 kn, a potom 353,80 kn jer po tvrdnjama drugoprijavljenika radi se o mehaničkom oštećenju mobilnog uređaja koji ne podliježe jamstvu. Predlaže da Sud prijavljeniku izreče mjeru javne opomene uz objavu u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prvoprijavljenik navodi da nije povrijedio pravila morala. Isto tako navodi da proizvođač određuje uvjete jamstva, a da je serviser utvrdio da se radi o kvaru koji ne podliježe jamstvu iz razloga što je oštećenje aparata nastalo uslijed djelovanja mehaničke sile. Tvrdi da je na pritužbe prijaviteljice odgovorio telefonskim i pismenim putem. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što proizvođač odgovara za ispravno funkcioniranje stvari. Predlaže da Sud donese odluku kojom će odbiti zahtjev prijaviteljice.

Drugoprijavljenik u svom odgovoru na prijavu navodi da su u konkretnom slučaju uređaj pregledali dva servisera i to Boris Kulundžić i Petar Milović i da su pregledom nezavisno jedan od drugoga došli do istog zaključka da se zbog o mehaničkom oštećenju, a koje po t. 4. jamstvenog lista ne podliježe pod garanciju. Napominje da je uređaj pregledan od strane stručno obučenih servisera. Protivi se nalazu i mišljenju vještaka kojeg je uz prijavu priložila prijaviteljica, predlaže provođenje novog vještačenja, predlaže da Sud drugoprijavljenika oslobodi odgovornosti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, saslušani su svjedoci: Ivan Rapić, Boris Kulundžić i Petar Milović, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku Vladimiru živčiću, dipl.ing. elektrotehnike.

Svjedok Ivan Rapić, suprug prijaviteljice, iskazuje da je on mobitel odnio na popravak i to otprilike dva tjedna nakon kupnje i da su mu u servisu rekli da je kvar nastao gnječenjem te da za popravak treba platiti 500 kn.

Svjedok Boris Kulundžić iskazuje da je on kao djelatnik servisa ustanovio da je na mobitelu puknut display i to vizualnim pregledom, a navedeno puknuće moglo je nastati uslijed mehaničke sile, te je on otvorio radni nalog i konstatirao da navedeni kvar ne podliježe jamstvu. Iskazuje da je stranci rekao da popravak mobitela iznosi negdje oko 500 kn s PDV-om.

Svjedok Petar Milović iskazuje da je vizualno ustanovio da se radi o mehaničkom oštećenju.

Iz nalaza i mišljenja vještaka Vladimira Živčića proizlazi da uzrok oštećenja ne može biti "gnječenje" ili neka tipična mehanička sila. Ako je mobitel bio izložen utjecajem požara postoji osnovana sumnja da je oštećenje iniciramo visokom temperaturom. Vještak navodi da je količina od 3500 mobitela prvoprijavljenika bila izložena požarom u prosincu 2005. godine, pa je moguće da je i sporni mobitel bio izložen utjecaju požara.

Iz dopunskog nalaza proizlazi da je predmetni mobitel proizveden u petom tjednu 2006. godine te isti nije mogao biti sa spomenutim požarom. Vještak napominje da se vještačenjem teško može utvrditi uzrok i uzročnik oštećenja, jedino se može izraziti mišljenje ili sumnja pa je s tog razloga on sklon mišljenju da se ne zbog o tipičnom mehaničkom uzroku oštećenja, ali pribaviti dokaz za to u ovom slučaju izgleda gotovo nemoguće.

S obzirom na činjenicu da iz vještačkog nalaza Sud nije mogao utvrditi uzrok kvara na spornom mobitelu, a po iskazu djelatnika drugoprijavljenika da je uzrok kvara mehanička sila, a prijaviteljica tijekom postupka nije predložila neke druge dokaze kojima bi dokazala odgovornost prijavljenika to je Sud prijavljenike oslobodio od odgovornosti iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-122/07. od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-149/06. od 23. travnja 2007. godine i predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke GŽ-II-122/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljene oslobodio od odgovornosti da bi počinili povredu pravila morala iz članka 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U obrazloženju pobijane odluke prvostupanjski sud navodi da s obzirom na činjenicu da iz vještačkog nalaza i mišljenja Vladimira Živčića Sud nije mogao utvrditi uzrok kvara na spornom mobitelu, a po iskazu djelatnika drugoprijavljenika da je uzrok kvara mehanička sila, te prijaviteljica tijekom postupka nije predložila neke druge dokaze kojima bi dokazala odgovornost prijavljenih to je Sud prijavljene oslobodio od odgovornosti iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06, dalje: Pravilnika).

Protiv presude žalbu je podnijela prijaviteljica zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi se u bitnom navodi da prvostupanjski sud

nije uvažio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za informatiku prof. dr. Marijana Đureka kojega je prijaviteljica angažirala prije pokretanja postupka te je zanemario mišljenje istog. Ističe i iskaz svjedoka Borisa Kulundžića da je u to vrijeme taj tip mobitela donošen na servis od stranaka 3 do 5 puta dnevno te su joj u servisu dali dva puta različite cijene popravka. Također ističe da ima dokaz - potvrdu o primitku pritužbe na koju Vip net d.o.o. nije odgovorio i to potvrdu o primitku pošiljke.

Prvoprijavljenik Vip net d.o.o. je podnio odgovor na žalbu u kojemu otklanja svoju odgovornost, te da je djelatnik VIP neta zaprimio uređaj na servis i na obrascu naveo da je bez vidljivih oštećenja, no on nije stručnjak - seviser da bi bio ovlašten utvrđivati način ili uzrok oštećenja. Protivi se korištenju nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Marijana Đureka jer ga je privatno angažirala prijaviteljica.

Drugoprijavljenik Em servis centar d.o.o. je podnio odgovor na žalbu u kojemu ističe da nije utvrđena njihova odgovornost, a ni propust, te da je kvar mobitela nastao vjerojatno uslijed pada te se također protivi korištenju nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Marijana Đureka jer je privatno angažiran od prijaviteljice.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99 88101 i 117/03, dalje: ZPP) u vezi s čl. 4. i 28. Pravilnika, Vijeće ovog Suda drži da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 4. i 28. Pravilnika, jer pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i jer su navedeni razlozi nejasni.

Ovo Vijeće smatra da nije ispravno mišljenje prvostupanjskog suda da "prijaviteljca tijekom postupka nije predložila neke druge dokaze kojima bi dokazala odgovornost" prvoprijavljenika i drugoprijavljenika. Naime, Sud je zanemario dostavljeni dokaz od strane prijaviteljice - nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za informatiku prof. dr. Marijana Đureka. Točno je da vještačenje i vještaka određuje Sud sukladno čl. 251. ZPP-a, no Sud je trebao provjeriti njegov nalaz dodatnim očitovanjem vještaka određenog po sudu Vladimira Živčića, dipl. ing., a po potrebi i suočiti iste vještake kako bi usuglasili nalaz i mišljenje. S druge strane vještak Vladimir Živčić, dipl. ing., nije se tijekom postupka decidirano izjasnio o uzroku kvara te time kao stručna osoba nije pomogao Sudu.

Također prvoprijavljenik Vip net d.o. ne može od sebe kao prodavatelja neispravnog uređaja prebaciti u potpunosti odgovornost samo na Servis.

U ponovljenom postupku Sud će pozvati vještaka Vladimira Živčića, dipl. ing. da se očituje na nalaz vještaka angažiranog po prijaviteljici, prof. dr. Marijana Đureka kako bi se utvrdio točan urok kvara mobitela. Sud će prema potrebi i suočiti iste vještake kako bi otklonili kontradiktornosti u svojim nalazima. Sud će saslušati vještaka prof. dr. Marijana Đureka ukoliko se prvoprijavljenik i drugoprijavljenik ne protive njegovu saslušanju kao vještaka ili suočenju. U protivnom ga Sud može pozvati i saslušati kako svjedoka kojem se je prijaviteljica obratila nakon događaja u vezi predmetnog kvara na mobitelu.

Nakon tako provedenih dokaza vijeće će ocijeniti da li se zbog o povredi pravila morala (dobrih poslovnih običaja) te o istome donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Sudac izvjestitelj mr. sc. Zorislav Kaleb, v.r.

Druga prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-190/07. od 28. siječnja 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: Vn d.o.o. iz (...) i ESc d.o.o. iz (...) ***oslobađaju se odgovornosti*** *da bi počinili povredu morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.*

Obrazloženje odluke G-I-190/07: Prijaviteljica u prijavi navodi da je prvo prijavljenik postupio protivno dobrim poslovnim običajima što se nije pisanim putem očitovao na njene pritužbe upućene 4. i 13. travnja 2006. godine, kao i na pritužbu na obrascu za pritužbe potrošača od 21. travnja 2006., a što je bio dužan u roku od 15 dana, te što je svoju odgovornost vezanu uz prodani proizvod u potpunosti prebacio na servis čime joj je uskratio prava iz čl. 404., 410., 423. i 425. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje navodi da je drugoprijavljenik odbio otkloniti kvar na mobilnom uređaju, a koji je nastao u jamstvenom roku tražeći za otklon kvara 500,00 kn, a potom 353,80 kn jer po tvrdnjama drugoprijavljenika radi se o mehaničkom oštećenju mobilnog uređaja koji ne podliježe jamstvu. Predlaže da Sud prijavljeniku izreče mjeru javne opomene uz objavu u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prvoprijavljenik navodi da nije povrijedio pravila morala. Isto tako navodi da proizvođač određuje uvjete jamstva, a da je serviser utvrdio da se zbog o kvaru koji ne podliježe jamstvu iz razloga što je oštećenje aparata nastalo uslijed djelovanja mehaničke sile. Tvrdi da je na pritužbe prijaviteljice odgovorio telefonskim i pismenim putem. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što proizvođač odgovara za ispravno funkcioniranje stvari. Predlaže da Sud donese odluku kojom će odbiti zahtjev prijaviteljice.

Drugoprijavljenik u svom odgovoru na prijavu navodi da su u konkretnom slučaju uređaj pregledali dva servisera i to Boris Kulundžić i Petar Milović i da su pregledom nezavisno jedan od drugoga došli do istog zaključka da se radi o mehaničkom oštećenju, a koje po t. 4. jamstvenog lista ne podliježe pod garanciju. Napominje da je uređaj pregledan od strane stručno obučenih servisera. Protivi se nalazu i mišljenju vještaka kojeg je uz prijavu priložila prijaviteljica, predlaže provođenje novog vještačenja, predlaže da Sud drugoprijavljenika oslobodi odgovornosti.

Rješenjem drugostupanjskog suda ukinuta je presuda ovog suda broj G-I-122/07 od 23. travnja 2007. godine i predmet vraćen ovom Sudu na ponovno suđenje s uputom da nalaz i mišljenje vještaka Marijana Đureka provjeri dodatnim očitovanjem vještaka Vladimira Živčića kojeg je odredio Sud, a po potrebi i suočiti iste vještake kako bi usuglasili nalaz i mišljenje kao i da vještak Vladimir Živčić decidirano se izjasni o uzroku kvara i eventualno saslušati vještaka Marijana Đureka kao svjedoka.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, saslušani su svjedoci: Ivan Rapić, Buris Kulundžić i Petar Milović, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku Vladimiru Živčiću, dipl.ing. elektrotehnike, a koji je dopunski saslušan na ročištu 28. 01. 2008. godine.

Svjedok Ivan Rapić, suprug prijaviteljice, iskazuje da je on mobitel odnio na popravak i to otprilike negdje dva tjedna nakon kupnje i da su mu u servisu rekli da je kvar nastao gnječenjem te da za popravak treba platiti 500 kn.

Svjedok Boris Kulundžić iskazuje da je on kao djelatnik servisa ustanovio

da je na mobitelu puknut display i to vizualnim pregledom, a navedeno puknuće moglo je nastati uslijed mehaničke sile, te je on otvorio radni nalog i konstatirao da navedeni kvar ne podliježe jamstvu. Iskazuje da je stranci rekao da popravak mobitela iznosi negdje oko 500 kn sa PDV.

Svjedok Petar Milović iskazuje da je vizualno ustanovio da se radi o mehaničkom oštećenju.

Iz nalaza i mišljenja vještaka Vladimira Živčića **proizlazi da uzrok oštećenja ne može biti "gnječenje" ili neka tipična mehanička sila.** Ako je mobitel bio izložen utjecajem požara postoji osnovana sumnja da je oštećenje iniciramo visokom temperaturom. Vještak navodi da je količina od 3500 mobitela prvoprijavljenika bila izložena požarom u prosincu 2005. godine pa je moguće da je i sporni mobitel bio izložen utjecaju požara.

Iz dopunskog nalaza proizlazi da je predmetni mobitel proizveden u petom tjednu 2006. godine te isti nije mogao biti u vezi sa spomenutim požarom. Vještak napominje da se vještačenjem teško može utvrditi uzrok i uzročnik oštećenja, jedino se može izraziti mišljenje ili sumnja pa je s tog razloga on sklon mišljenju da se ne radi o tipičnom mehaničkom uzroku oštećenja, ali pribaviti dokaz za to u ovom slučaju izgleda gotovo nemoguće.

Podneskom od 4.01.2008. godine vještak Vladimir Živčić navodi ako je predmetni mobitel bio izložen utjecaju požara postoji osnovana sumnja da je oštećenje mobitela inicirano visokom temperaturom kojoj je mogao biti izložen za vrijeme požara. Na nalaz vještaka Marijana Đureka navodi da je poznato iz prakse da u elektroničkim uređajima kvarovi i oštećenja često nastaju iz razloga koje prof. dr. Marijan Đurek navodi u svom vještačenju, te također navodi da je gotovo nemoguće pribaviti dokaz za mišljenje koje u svom vještačenju navodi vještak Marijan Đurek.

Na ročištu održanom 28.01.2008. godine vještak Vladimir Živčić je ustrajao kod svog nalaza i mišljenja, a na postavljeno pitanje drugoprijavljenika na koji način može doći do puknuća displaya na mobitelu odgovara da to može biti mehanička sila, visoka temperatura, kemijski utjecaj i sl.

U ponovnom postupku Sud nije cijenio vještački nalaz sudskog vještaka Marijana Đureka iz razloga što ga je angažirala sama prijaviteljica. Naime, značaj nalaza i mišljenja vještaka ima samo nalaz i mišljenje onog vještaka kojeg je u tom svojstvu odredio Sud, a ne i nalaz i mišljenje osobe koju je angažirala jedna od stranaka, a što je sukladno i mišljenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev. - 797/01 od 25.09.2001. godine). Isto tako Sud nije suočio iste vještake kako bi otklonili kontradiktornosti u svojim nalazima iz razloga što su se prvoprijavljenik i drugoprijavljenik tome usprotivili. Također Sud nije saslušao vještaka Marijana Đureka u svojstvu svjedoka jer nijedna od stranaka u postupku to nije ni predložila.

S obzirom na činjenicu da iz vještačkog nalaza, a niti ni nakon dodatnog saslušanja vještaka **Sud nije mogao utvrditi uzrok kvara na spornom mobitelu, a po iskazu djelatnika drugoprijavljenika da je uzrok kvara mehanička sila, a prijaviteljica tijekom postupka nije predložila neke druge dokaze kojima bi dokazala odgovornost prijavljenika to je Sud prijavljene oslobodio od odgovornosti** iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost kemijske čistionice

Slučaj 22: G-I-148/06 i GŽ-II-123/07

Nadležnost Suda časti - Zadaća je i nadležnost Suda časti raspravljati o povredi pravila morala - dobrih poslovnih običaja i sankcionirati utvrđene povrede. Taj sud nije ni parnični ni kazneni sud koji bi trebao raspravljati i odlučivati o imovinskim i drugim zahtjevima prijavitelja.

Izreka odluke G-I-148/06. od 23. travnja 2007: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik L d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što prilikom čišćenja tepiha prijaviteljice nije posao obavio u skladu s pravilima struke uslijed čega je došlo do određenih promjena obojenja tepiha što je narušilo njegov prvobitni izgled, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2 t. 1 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-148/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je početkom lipnja 2006. godine dala tepihe na čišćenje kod prijavljenika koji je nakon njenog požurivanja (zbog svadbe) u par navrata dostavio neke tuđe tepihe, a nakon što je dostavio njene utvrdila je da su mijenjane resice u neodgovarajuću boju, da su boje razmazane, a zbog zamjena resice ostale su i rupe. Navodi da se obraćala prijavljeniku sa zahtjevom za uklanjanje štete nakon čega je direktor prijavljenika odgovorio da je spreman vratiti iznos koji je platila za čišćenje.

Na postupku mirenja održanog dana 3.10.2006. godine prijaviteljica je odustala od zahtjeva za obeštećenje kuhinjskog tepiha, tepiha iz hodnika i staze, dok je ustrajala kod zahtjeva sobnog tepiha u vidu novog tepiha iste kvalitete.

U postupku mirenja i tijekom postupka punomoćnik prijavljenika navodi da su djelatnici prijavljenika pogriješili što prilikom preuzimanja tepiha nisu upozorili prijaviteljicu na mogućnost oštećenja tepiha prilikom kemijskog tretmana.

Navodi da se u konkretnom slučaju zbog o više godina starim tepisima pa su se zbog dotrajalosti počeli raspadati, a prijavljenik je poduzeo sve što je bilo u njegovoj mogućnosti da stranka bude zadovoljna krajnjim rezultatom. Napominje da je više puta čistio svih pet tepiha, odvozio i dovozio tepihe svaki put nakon reklamacije prijaviteljice, obrubljivao i stavljao nove resice, nakon čega je dostavio tepihe prijaviteljici koja ih je preuzela potvrđujući i sama da su tepisi stari. Nakon nekog vremena prijaviteljica je ponovo reklamirala preuzete tepihe, a na upit prijavljenika što ona doista želi, ista je zahtijevala da joj se kupi novi tepih. Smatra nerealnim zahtjev prijaviteljice da joj prijavljenik isplati iznos od 8000 kn, voljan je vratiti plaćeni iznos za troškove čišćenja i isplatiti iznos od 1000 kn naknade za oštećeni tepih.

U dokaznom postupku pročitana je prijava i provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za tekstil, kožu i obuću ing. Marijan Povodnik.

Iz nalaza i mišljenja vještaka Marijana Povodnika utvrđeno je da su određene

preinake kao izmjene ukrasnih resa i obruba učinjene s materijalima koji nisu iste kvalitete kao prvobitni, te da je došlo do određenih promjena obojenja tepiha što je vidljivo narušilo njegov prvobitni izgled.

Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka budući je dana u skladu s pravilima struke, a na primjedbe prijavljenika detaljno se očitovao na ročištu od 23.04.2007. godine.

Kako je iz vještačkog nalaza utvrđeno da prijavljenik nije obavio posao u skladu s pravilima struke, to je Sud utvrdio da je prijavljenik odgovoran za povrede tih pravila.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijaviteljice, kao i spremnost prijavljenika da prijaviteljici naknadi štetu u iznosu od 1000 kn, pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvari svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-123/07. od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se kao neosnovana žalba prijaviteljice SJ iz (...) i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-148/06 od 23. travnja 2007.

Obrazloženje odluke GŽ-II-123/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika proglasio odgovornim i temeljem članka 36 stav. 2. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrekao mu opomenu zbog povrede dobrih poslovnih običaja, zato što je iz provedenih dokaza utvrđena povreda dobrih poslovnih običaja jer da ugovoreni posao čišćenja prijaviteljičina tepiha nije izvršio sukladno pravilima struke, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Prijaviteljica u žalbi predanoj na poštu 2. srpnja 2007. izražava nezadovoljstvo izrečenom mjerom, tvrdeći da nije adekvatna počinjenoj povredi, predlažući da se postupak ponovi kako bi se na odgovarajući način sankcionirala počinjena povreda pravila struke.

Na žalbu nije odgovoreno. Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka nesporno je utvrđeno da je prijaviteljica naručila čišćenje više tepiha koje su preuzeli radnici prijavljenika. Nakon što su tepisi vraćeni prijaviteljici ista je utvrdila znatna oštećenja koja je prijavljenik neuspješno pokušavao otkloniti te da su boje razmazane. Nadalje je utvrđeno da je prijavljenik priznao pogrešku i da je pristao vratiti prijaviteljici iznos plaćen za čišćenje. Nakon djelomično uspjelog mirenja, prijaviteljica je ustrajala u naknadi za obeštećenje za veliki sobni tepih, tražeći novi tepih iste kvalitete. Nakon provedenog vještačenja, prvostupanjski je sud utvrdio da prijavljenik nije obavio naručeni posao čišćenja tepiha sukladno pravilima struke, pa mu je, utvrdivši njegovu odgovornost, izrekao opomenu. Pritom su u obzir uzete sve okolnosti, a osobito priznanje i spremnost za naknadu štete prijaviteljici.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih

poslovnih običaja i tako sankcionirano ponašanje prijavljenika. Ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude, pogotovo u odnosu na stupanj odgovornosti prijavljenika.

Posebno ističe da Sud časti nije ni parnični ni kazneni sud koji treba raspravljati i odlučivati o imovinskim i drugim zahtjevima prijavitelja. Zadaća je i nadležnost ovog Suda raspravljati o povredi dobrih poslovnih običaja i sankcionirati utvrđene povrede. Stoga je prvostupanjski sud tijekom postupka i donošenjem pobijane presude odgovorio tom zahtjevu kada je prijavljenome izrečena opomena za utvrđenu povredu društvene discipline.

Minimum takvog ponašanja svakako je potpuno i profesionalno izvršavanje ugovornih obveza uključujući i otklanjanje reklamiranih nedostataka u primjerenom roku. Prijavljenik je očito shvatio profesionalni propust koji je uočen nakon provedenog postupka čišćenja tepiha. Neuspješno je pokušao umanjiti štetu popravcima uočenih oštećenja (rese tepiha), ali se oštećene boje očito više nisu mogle vratiti na stanje prije čišćenja. U tom svjetlu je ispravno prvostupanjski sud vrednovao priznanje i spremnost na povrat primljene naknade za čišćenje tepiha. Od profesionalaca se i očekuje takvo ponašanje, ali to opet ne znači da njihovi propusti neće biti sankcionirani. Ovdje je očito propušten dužni nadzor i profesionalna pažnja prilikom preuzimanja tepiha i početka čišćenja. Prijavljenik, kao profesionalac u poslu, nije u potpunosti izvršio preuzeti posao pa mu je opravdano izrečena mjera društvene discipline.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe ćl. 367 Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, riješeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac (...)

Isprave koje moraju pratiti neke prodane stvari

Slučaj 23: G-I-144/06

Prodaja posuđa bez računa, deklaracije i prijevoda upute o korištenju na hrvatski jezik, a posuđe nema ni prezentiranu kvalitetu i svojstva – sve je suprotno načelu savjesnosti i poštenja i odgovarajućim odredbama Zakona o zaštiti potrošača

Izreka odluke G-I-144/06. od 27. studenog 2006: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik S d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je prijaviteljici u okviru prezentacije prodala set posuđa K.B.S.G. International bez računa, deklaracije i prijevoda o korištenju suđa na Hrvatski jezik, a koje suđe nema prezentiranu kvalitetu i svojstva, čime je počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori - pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-144/06: Prijaviteljica u prijavi navodi da je dana 29.6. 2006. godine kupila od prijavljenika, u okviru prezentacije u njenom domu, set posuđa K.B.S.G. International za 1.500,00 kn, a suradnica tvrtke Ksenija Gavran nije joj predala račun, deklaraciju i prijevod na hrvatski jezik upute za upotrebu posuđa, obećavši da će to dostaviti naknadno. Nadalje navodi da joj prijavljenik naknadno ništa nije dostavio te da je prilikom korištenja suđa utvrdila da ono nema prezentiranu kvalitetu i svojstva te je zbog navedenog pokušala stupiti u kontakt sa suradnicom prijavljenika gospođom Ksenijom Gavran, ali bezuspješno. Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje odgovarajuće mjere.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu niti je pristupio na zakazano ročište.

U dokaznom postupku razgledana je prijava, uplatnice, reklama za sporno suđe i izvadak iz Sudskog registra.

Iz naprijed navedenog je utvrđeno da je prijaviteljica od prijavljenika kupila set posuđa K.B.S.G. International za 1.500,00 kn te da prilikom kupnje od prijavljenika nije dobila račun, deklaraciju i prijevod upute za korištenje suđa na hrvatski jezik. Iz navoda prijaviteljice je utvrđeno da sporno suđe nema kvalitetu kakva je prijaviteljici predočena na dan prezentacije.

Kako je utvrđeno da je prijavljenik počinio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri hrvatskoj gospodarskoj komori, a isti je tijekom ovog postupka izbjegavao pristupiti na zakazana ročišta pa ovaj sud prihvaća navode prijaviteljice te je proglasio prijavljenika odgovornim za povredu morala.

Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost pravne osobe koja je *nastala iz obrta* (zatvaranjem obrta i osnivanjem trgovačkog društva) za povredu pravila morala učinjenu u vrijeme poslovanja obrta-obrtnika

Slučaj 24: G-I-140/06

Izreka odluke G-I-140/06. od 7. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

*Prijavljenik L **d.o.o.** iz (...) **oslobađa se odgovornosti** da bi povrijedio pravila morala na taj način što je 20. svibnja 2006. godine naredio prijavitelju da radi od 10 sati do podne pa do pet sati ujutro drugog dana, tj. 21. svibnja 2006. te istog dana od 12 sati pa do 19 sati te što mu nije isplatio nikakvu naknadu, a prema Ugovoru o naukovanju sklopljenog 28. rujna 2004. godine, a koji je raskinut 29. lipnja 2006. godine*.

Obrazloženje odluke G-I-140/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda jer tvrdi da je s prijavljenikom sklopio ugovor o naukovanju za zanimanje konobara i to dana 28.09.2004. godine, da je radio kod prijavljenika i izvršavao sve svoje obveze, a na gore navedene dane tj. 20. i 21. svibnja 2006. godine morao je raditi cijelu noć kao i idućeg dana također poslijepodne do navečer, a da mu prijavljenik nikada ništa nije isplatio na ime naknade kako je to navedeno u čl. 5. toga Ugovora, pa zato traži zaštitu kod ovog Suda i predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenica se odazvala pozivu Suda i pristupila na ročište za glavnu raspravu koja je održana 11. listopada 2006. i tom prilikom je Ivka Tušek kao direktorica prijavljenika izjavila da bi bila voljna prijavitelju isplatiti 2.000,00 kn godišnje za dvije godine naukovanja, dakle ukupno 4.000,00 kn ali da privremeno nije u mogućnosti to isplatiti pa se obvezala taj iznos isplatiti prijavitelju najkasnije u roku od 6 mjeseci, a obzirom da nije tako postupila prijavitelj je o tome izvijestio Sud dopisom od 10. travnja 2007. godine i tražio da se postupak nastavi pa je zato i određena glavna rasprava za dan 7. svibnja 2007. godine na koju prijavljenica nije pristupila pa je Sud odlučio postupak provesti i završiti bez prisutnosti zastupnice prijavljenika.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 7. 07. 2006. godine te čitanjem Ugovora o naukovanju sklopljenog među strankama 28. 09. 2004. godine te dopis Hrvatske obrtničke komore od 18. 07. 2006. godine upućen ovom Sudu kao i odluku o raskidu ugovora o naukovanju od 29. 06. 2006. godine pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka, utvrdio je da prijavljenik nije učinio povredu pravila morala na štetu prijavitelja pa ga je zato temeljem čl. 35. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/2006 i 114/2006) oslobodio odgovornosti.

Naime, iz dokumentacije u spisu utvrđeno je da je prijavitelj sklopio Ugovor o naukovanju s ugostiteljskim obrtom Libertas, vlasništvo Ivke Tušek iz Zagreba, Ljerke Šram 6. Nadalje je utvrđeno da je prijavu podnio Sudu časti Hrvatske

obrtničke komore 7. 07. 2006. godine. Predmetni Sud je dopisom od 18. 07. 2006. godine predmetnu prijavu dostavio u nadležnost ovom Sudu. Ovo uz obrazloženje da je prijavljenik ugostiteljski obrt vlasništvo Ivke Tušek iz Zagreba, Ljerke Šram otkazao obrt sa danom 29. 06. 2005. godine te da stoga više nije član Hrvatske obrtničke komore, no kako je u međuvremenu registrirano trgovačko društvo Liberatas d.o.o. to predmetnu prijavu dostavlja u nadležnost Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Kako je prijavitelj nastavio postupak kod ovog Suda protiv tvrtke Libertas d.o.o. iz Zagreba, Kriška 93, to je ovaj Sud nastavio postupak protiv te pravne osobe. Ovo tim više što je zastupnica prijavljenika izjavila da je voljna isplatiti prijavitelju 4.000,00 kn naknade za dvije godine naukovanja kod ugostiteljskog obrta Libertas. Međutim, prijavljenik nije dobrovoljno isplatio naknadu, a kako ni nije u obvezi prema prijavitelju, budući Libertas d.o.o. kao pravna osoba nije bio ni u kakvom poslovnom odnosu sa prijaviteljem to ni nije mogao na njegovu štetu povrijediti pravila morala pa ga je ovaj Sud oslobodio odgovornosti (...)

Odbačaj prijave zbog prekoračenog subjektivnog roka

Slučaj 25: G-I-138/06, GŽ-II-159/06 i Zpa-12/2007-9 (Us-I –1120/07 -9 Upravni sud Republike Hrvatske)

Zahtjev u upravnom sporu protiv odgovorne osobe odbačen kao nedopušten
Zahtjev za zaštitu prava, zasnovano na odredbi članka 66. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine 53/91, 9/92 i 77/92), **protiv rješenja** Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori GŽ-II-159/06 **odbijen kao neosnovan**

Prvostupanjska odluka:
Izreka odluke G-I-138/06. od 17. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:
Prijava prijavitelja dipl. ing. I. Ž. protiv prijavljenika banke E (...) d.d. i dr. zbog povrede pravila morala, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-138/06: Dana 11. srpnja 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala (list x spisa).
Iz prijave je razvidno da je prijavljena banka protiv prijavitelja pokrenula ovršni postupak 25. rujna 2001. godine To je vidljivo i iz prijedloga za ovrhu Općinskom sudu Zagreb od 24. rujna 2001. (list Y spisa)
Po čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarske] komori (Narodne Novine 66/06), prijava se može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godine dana kada je povreda učinjena
Kako je prijavitelj za povredu i učinioca doznao u rujnu 2001. godine, a prijavu je podnio 11. srpnja 2006., to znači izvan roka, to ju je valjalo odbaciti temeljem čl. 22 st. 2. citiranog Pravilnika. Ovo sve uz napomenu da na ovaj rok Sud pazi po službenoj dužnosti.
Isti propisi odnose se i na ostale prijavljenike.
Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u pet primjeraka za sud u drugom stupnju.

Drugostupanjska odluka:
Izreka odluke GŽ-II-159/06. od 3. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:
Odbija se žalba prijavitelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-138/06 od 17. srpnja 2006.

Obrazloženje odluke GŽ-II-159/06. Rješenjem broj G-I-138;06 od 17. srpnja 2005. prvostupanjski sud odbacio je kao nepravodobnu prijaviteljevu prijavu zbog povrede pravila morala.
U obrazloženju se navodi da je prijavitelj za povredu zbog koje je podnio prijavu saznao u rujnu 2001. godine, a prijava da je podnesena 11. srpnja 2006. godine.

Prvostupanjski sud smatra da je prijava nepravodobna, s obzirom da je podnesena nakon proteka roka propisanog odredbom članka 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, dalje Pravilnik), prema kojoj se prijava može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana prijaviteljevog saznanja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godine dana od kada je povreda učinjena.

Navedeno rješenje žalbom pobija prijavitelj. U žalbi u bitnome ističe da je za povredu mogao saznati tek 8. svibnja 2006. godine, po pravomoćnom okončanju sudskog postupka koji je E (...) vodila protiv njega, a tijekom kojeg je počinjen niz povreda kodeksa dobre bankovne prakse. U ostalom dijelu žalbe prijavitelj ponavlja navode iznesene u prvostupanjskom postupku.

Prijavljenici nisu podnijeli odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Iz samih navoda prijave jasno je da prijavitelj povredu zbog koje je podnio predmetnu prijavu nalazi u postupanju prijavljene banke 2001. godine prilikom pokretanja sudskog postupka zbog naplate prijaviteljevih obveza iz ugovora o kreditu. Stoga je pravilan stav prvostupanjskoga suda da je prijavitelj s danom pokretanja postupka mogao znati za povredu i učinioca. Što se tiče postupanja banke tijekom samog sudskog postupka, to postupanje može biti predmet ocjene u tom sudskom postupku. Što se tiče zahtijeva iz prijave koji se odnose na prijavljene fizičke osobe - odgovorne osobe prijavljene banke, valja reći da iz odredaba članaka 4. i 23. Pravilnika proizlazi da Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odlučuje o povredama pravila morala koje počine članice Komore (a to je u ovom slučaju prijavljenica banka), a ne i odgovorne osobe članica.

S obzirom na navedeno, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio kako je predmetna prijava podnesena nakon proteka roka iz odredbe članka 21. Pravilnika, te ju je odbacio kao nepravodobnu. Prijavu protiv odgovorne osobe prvostupanjski sud mogao je odbaciti i kao nedopuštenu.

Stoga je valjalo na osnovi odredbe 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 8. Pravilnika odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Sudac izvjestitelj Igor Periša v.r. Predsjednica vijeća Branka Stilinović Petrović v.r.

Presuda Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Zpa-12/2007-9 od 30. siječnja 2008: *Upravni sud Republike Hrvatske* (...) u vijeću sastavljenom od sudaca Darka Vlahinje kao predsjednika vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Marije Kriletić kao članova vijeća, te sudske savjetnice Jadranke Jelić kao zapisničarke, u upravnom sporu podnositelja zahtjeva (...) protiv predsjednika Hrvatske gospodarske komore i rješenja Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, broj: Gž-II-159/06 od 3. studenog 2006. godine, zbog povrede pravila morala, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 30. siječnja 2008. **presudio je**:

Zahtjev se odbacuje u odnosu na predsjednika Hrvatske gospodarske komore.

Zahtjev se odbija u odnosu na rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Obrazloženje odluke Upravnog suda Republike Hrvatske: Tužitelj je dana 25. svibnja 2007. godine podnio ovom Sudu tužbu protiv predsjednika Hrvatske gospodarske komore i protiv rješenja Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, ali je iz sadržaja tužbe razvidno da se u stvari radi o zahtjevu za zaštitu Ustavom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina u smislu odredbe članka 66. Zakona o upravnim sporovima na koju se tužitelj u tužbi i poziva.

Osporenim rješenjem Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, broj: Gž-II-159/06 od 3. studenoga 2006. godine odbijena je žalba podnositelja zahtjeva kao neosnovana i potvrđeno rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, broj: G-I-138/06 od 17. srpnja 2006. godine, kojim je prijava podnositelja zahtjeva (...) zbog povrede pravila morala odbačena kao nepravodobna.

Tužitelj je podnio zahtjev za zaštitu Ustavnom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina u smislu odredbe članka 66. Zakona o upravnim sporovima, a zbog povrede Ustavnom zajamčenih prava i sloboda iz članka 19. Ustava Republike Hrvatske, kojim se jamči sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti. Ističe da je od prvotuženog kao osobe koja je temeljem članka 9. stavka 2. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori odgovoran za zakonitost njenog rada, a također i temeljem članka 19. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske zatražio da se ispita jedinstvena primjena Zakona u postupku koji se vodio pod brojem: G-I-138/06; pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u prvom stupnju, te pod brojem: Gž-II-159/06, pred navedenim Sudom u drugom stupnju u kojem postupku je njegova prijava odbačena pozivanjem na proizvoljno određivanje roka u kojem je ta prijava podnijeta. Zatražio je da Sud naloži prvotuženom donošenje rješenja o odluci drugotuženog, te da naloži drugotuženom donošenje rješenja u postupku, broj: Gž-II-159/06, u skladu sa zakonom i Ustavom Republike Hrvatske.

Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori je u odgovoru na zahtjev naveo da je u dijelu zahtjeva koji se odnosi na drugostupanjsko rješenje Suda, Sud u predmetnoj pravnoj stvari u cijelosti postupao sukladno važećim postupovnim i materijalnim propisima te da nema povreda iz članka 66. Zakona o upravnim sporovima, pa stoga predlaže da se u tom dijelu zahtjev odbije. U odnosu na dio zahtjeva kojim se podnositelj zahtjeva protivi, kao što i sam navodi dopisu Hrvatske gospodarske komore od 21. svibnja 2007. godine, ističe da se ne radi o upravnom aktu, odnosno drugom aktu kojim se odlučuje o pravima stranke, već o odgovoru na predstavku, pa stoga predlaže da se u tom dijelu predmetni zahtjev odbaci.

Zahtjev u odnosu na predsjednika Hrvatske gospodarske komore nije dopušten.

Podnositelj zahtjeva je zatražio da se predsjedniku Hrvatske gospodarske komore naloži da donese rješenje o odluci drugostupanjskog vijeća Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u skladu s odredbama članka 9. stavka 2. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U postupku povodom zahtjeva za zaštitu Ustavom zajamčenog prava i sloboda čovjeka i građanina ne može se voditi postupak zbog nedonošenja rješenja, što tužitelj zahtjevom upravo traži, a niti je u disciplinskim stvarima predsjednik Hrvatske gospodarske komore nadležan odlučivati, pa je stoga u tom dijelu zahtjev valjalo odbaciti.

Zahtjev u odnosu na rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori nije osnovan.

Podnositelj zahtjeva je svoj **zahtjev za zaštitu prava** zasnovao na odredbi članka 66. Zakona o upravnim sporovima (NN 53/91, 9/92 i 77/92) prema kojoj o zahtjevu za zaštitu ustavnom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina, ako je takva sloboda i pravo povrijeđeno konačnim pojedinačnim aktom, a nije osigurana druga sudska zaštita, odlučuje sud nadležan za upravne sporove odgovarajućom primjenom tog zakona**.**

Iz navedene odredbe slijedi da je pretpostavka za pružanje sudske zaštite prema toj odredbi kumulativno ispunjenje slijedećih uvjeta:

- da se zahtjev odnosi na prava i slobode čovjeka i građanina izričito zajamčene Ustavnom Republike Hrvatske,
- da je moguća povreda prava počinjena konačnim pojedinačnim aktom koji nema prirodu upravnog akta, te
- da u pravnom sustavu nije osigurana druga sudska zaštita.

Podnositelj zahtjeva **smatra da je povrijeđeno ustavno jamstvo** iz članka 19. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 41/01 i 55/01) kojim je propisano da se **zajamčuje sudska kontrola zakonitost pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti.**

Međutim, Sud nalazi da se podnositelj zahtjeva neosnovano poziva na odredbu članka 19. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, jer ta ustavna odredba ne sadrži ljudsko pravo ni temeljnu slobodu na kojoj se može temeljiti zahtjev u smislu citiranog članka 66. Zakona o upravnim sporovima, nego samo zajamčuje sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koje imaju javne ovlasti.

Na temelju svega izloženog, a na osnovi odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, u svezi s člankom 66. istog Zakona, valjalo je presuditi kao u izreci. U Zagrebu 30. siječnja 2008. Zapisničarka: Jadranka Jelić, v. r. Predsjednik vijeća: Darko Vlahinja, v. r.

Odgovornost izvođača zbog nekvalitetno izvedenih radova i neprihvaćanja reklamacije

Slučaj 26: G-I-136/06, GŽ-II-189/06 i G-I-136/06 (rješenje)

Neplaćanje računa nije opravdanje za nekvalitetu radova i otklon prigovora na kvalitetu

U postupku pred Sudom časti **dopušten je zahtjev za ponavljanje postupka**

Izreka prvostupanjske odluke G-I-136/06. od 6. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: P d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je dana 16. veljače 2006. godine s prijaviteljicom ZG ugovorio dostavu i ugradnju protuprovalnih vrata, a nakon što je ranije 15. veljače 2006. godine izvršio izmjeru, kasnio je sa radovima i izvedeni su nekvalitetno: loša montaža (loše uzete mjere), razmak između vrata i poda je veći od 1.5 cm, vidljive rupe između zida i štoka, ukrasne lajsne različite boje, brtve na vratima labave, te kada je pozvan i zamoljen da ukloni nedostatke, prijaviteljici je odgovoreno, da sa njom ne žele ni razgovarati, čime je postupio protivno odredbama iz članka 5. st. 1. t. 1., a u svezi članka 4. Pravilnika Suda časti o Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 3. st. 1. t. 3. toga Pravilnika izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U DNEVNOM TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-136/06: Dana 6. srpnja 2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci presude, a detaljnije obrazloženo u pismenoj prijavi (list 1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika po članku 29, stavka 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine br. 66/06).

Provedeni su ponuđeni dokazi. **Prijava je osnovana**.

Pregledom ugovora br. 12/06 (list 113 spisa) ustanovljeno je, da se prijavljenik obavezao izvršiti dostavu i ugradnju sigurnosno - protuprovalnih vrata (...) , s ostalim pravima i obvezama stranaka, a između ostalog i jamstvo od 24 mjeseca.

Prijavljenik je ispostavio predračun na iznos od 7.300,00 Kn. Prijavljenik je izveo radove iz navedenog ugovora, ali nekvalitetno i u tom pravcu prijaviteljica prigovara i ističe nedostatke (reklamira).

Ti nedostaci, pored navoda u prijavi gdje su detaljno upisani, vidljivi su i iz priloženih fotografija.

Na opisani način Sud prima utvrđenim, da radovi nisu izvedeni shodno ugovoru i po pravilima struke. Ovo tim više što nije uvažio reklamaciju prijaviteljice, a niti osporio navode prijave na ovom Sudu, što mu je bilo omogućeno. I ne samo što navode prijave nije osporio, nije se ni odazvao na ročište o mirenju, a ni na glavnu raspravu, pa valja zaključiti, da je svjestan propusta u radovima.

Temeljem iznesenog Sud utvrđuje, da je prijavljenik počinio povrede pravila morala iz članka 5. st. 1. točke 1., a u s vezi članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa ga je kao člana Komore proglasio odgovornim.

Za navedene povrede Sud mu je temeljem članka 36. citiranog Pravilnika izrekao mjeru javne opomene na objavljivanje u dnevnom tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore, koju drži primjerenom.

Iz prijave je razvidno, da prijavljenik nije uvažio reklamaciju iz razloga, jer radovi nisu plaćeni. Neplaćanje računa nije opravdanje za nekvalitetu radova i otklon reklamacije. To stoga, što plaćanje slijedi nakon preuzimanja radova, ako izvedenim radovima nema prigovora. Kada bi prijavljenik sa svoje strane valjano ispunio svoju ugovorenu obavezu, a prijaviteljica ne ispuni svoju, sudu se mogao za zaštitu svojih prava obratiti ovom ili redovnom sudu ovisno o nadležnosti istih.

Pri izboru vrste mjere Sud polazi od individualizacije, te je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Olakšavajućih okolnosti nije našao, dok je kao otežavajuću uzeo ne suradnju sa Sudom. To se ugleda u tome, što se nije ni pismeno ni usmeno očitovao na navode prijave, a poglavito, jer nije se odazvao na poziv Suda o ročištu za mirno rješenje spora, a ni na glavnu raspravu, što upućuje na to da ignorira ne samo ovaj Sud, nego i Hrvatsku gospodarsku komoru čiji je član, pa se drži da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti, da djelo ne ponovi.

Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-189/06. od 17. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenika kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-136/06 od 6. rujna 2006,

Obrazloženje odluke GŽ-II-189/06: Presudom broj G-I-136/06 od 6. rujna 2006. godine prvostupanjski je sud presudio da je prijavljenik P d.o.o. iz Zagreba odgovoran što je dana 16. veljače 2006. godine s prijaviteljicom ugovorio dostavu i ugradnju protuprovainih vrata, a nakon što je ranije, 15. veljače 2006. godine izvršio izmjeru, kasnio je s radovima i izvedeni su nekvalitetno: loša montaža' (loše uzete mjere), razmak između vrata i poda je veći od 1,5 cm, vidljive rupe između zida i štoka, ukrasne lajsne različite boje, brtve na vratima labave, te kada je pozvan i zamoljen da ukloni nedostatke, prijaviteljici je odgovoreno da s njom ne žele ni razgovarati, čime je postupio protivno odredbama iz članka 5. st. 1. t. 1., a u svezi članka 4. Pravilnika Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. pa mu se temeljem čl. 3. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera javna opomena uz objavljivanje u dnevnom tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Navedenu presudu prijavljenik pobija žalbom zbog svih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 12/99, 88/01 i 117/03, u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s člankom 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (u daljnjem tekstu: Pravilnik), te predlaže ukinuti pobijanu presudu. U žalbi navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, jer mu prvostupanjski sud nije omogućio raspravljati. Ovo stoga što je u obrazloženju pobijane presude navedeno da je prijavljenom

poziv za glavnu raspravu navodno uručen, i to za vrijeme godišnjeg odmora, ali taj poziv direktor prijavljenika nikada nije primio, te je, ako je poziv uopće stigao na adresu prijavljenika, bio primljen od neovlaštene osobe. Smatra da je Činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer prvostupanjski sud nije u obzir uzeo dokumentaciju prijavljenika te nije saslušao ni direktora prijavljenika ni vještaka strojarske struke, zbog čega je i materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

U odgovoru na žalbu prijaviteljica osporava žalbene navode.

Žalba nije osnovana.

Neosnovano žalitelj ističe da mu u prvostupanjskom postupku nije omogućeno raspravljati pred sudom zbog navodne povrede pravila o dostavi poziva na raspravu. Iz odredbe članka 134. stavka 1. ZPP-a ne proizlazi da se pismena i pozivi pravnoj osobi dostavljaju samo na način da se predaju njenom zastupniku po zakonu, pa stoga nije odlučno što je poziv uručen drugoj ovlaštenoj osobi u sjedištu prijavljenika .

Prijavljenik u prvostupanjskom postupku nije osporio niti jednu prijaviteljičinu tvrdnju o odlučnim činjenicama koje se tiču nekvalitete vrata koja joj je prijavljenik ugradio, niti je predložio bilo kakve dokaze. Prijavljenik u dopisu od 26. rujna 2006. godine potpisanom po direktoru Dušku Bjelotomiću navodi da je u vezi s prigovorima na kvalitetu ugrađenih vrata bio u stalnom kontaktu s prijaviteljičinim punomoćnikom te da je spreman zadovoljiti i prijaviteljičine realne zahtjeve, posebno navodeći da "lajsne koje nisu idealno spojene, naravno, spremni smo popraviti". Stoga nije osnovan niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

S obzirom na navedeno, pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo utvrdivši da je prijavljenik povrijedio pravila morala time što je prodao proizvod i pružio uslugu loše kvalitete.

Napominje se da ovaj Sud nema razloga ne vjerovati tvrdnji prijavljenika iz navedenog dopisa koja glasi: „Mi smo do sada prodali i instalirali preko 15.000 vrata. Preko 60% naših novih klijenata su preporuke (...)" , dakle da prijavljenik svoj posao zbog kvalitetno. Zato i prijaviteljica treba dobiti kvalitetna vrata u ugovorenoj izvedbi. Nije bilo niti jednog razloga da prijavljenik do sada već nije popravio nedostatke na ugrađenim vratima.

Stoga je valjalo na osnovi odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 8. Pravilnika odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu. Predsjednica vijeća Branka Stilinović Petrović Sudac izvjestitelj Igor Periša (...)

Odluka o izvanrednom pravnom lijeku:

Izreka odluke G-I-136/06. od 6. lipnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori po sucu pojedincu Rajku Bagiću (...) riješio je: *Odbija se prijedlog predlagatelja P (...) d.o.o. Zagreb (...) za ponavljanje postupka.*

Obrazloženje odluke G-I-136/06: Predlagatelj-prijavljenik je po punomoćniku stavio prijedlog za ponavljanje postupka G-I-136/06, GZ-II-189/06.

Razloge za ponavljanje postupka vidi u povredi procesnih odredbi, jer je prijavljenom poziv za glavnu raspravu kada je donesena presuda, nije valjano dostavljen i da je uručen neovlaštenoj osobi, pa nije znao za ročište, te na isto nije pristupio, a niti je mogao imenovati punomoćnika.

Pored ostalog navodi da je protustranka-prijaviteljica odustala od vođenja ovog postupka.

Protustranka-prijaviteljica se pismeno usprotivila ponavljanu postupka, a to je i na ročištu ponovila, te ustvrdila da ne povlači prijavu.

Prijedlog je neosnovan.

Pregledom povratnice za ročište od 6. rujna 2006. godine ustanovljeno je da je na njoj žig prijavljenika i nečitak potpis. U to se uvjerio i zastupnik prijavljenika na ročištu za ponavljanje postupka od 6. lipnja 2007. godine.

Ta je dostava valjana temeljem čl. 134 st. 1 Zakona parničnog postupka koji se analogno primjenjuje u nedostatku procesnih odredbi u Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06. i 114/06) da je prijavljenom dostava poziva valjano uručena temeljem čl. 134 st. 1 ZPP-a valjano je obrazložio drugostupanjski sud Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa se upućuje na obrazloženje u presudi da bi se izbjeglo ponavljanje.

Tko je kod prijavljenika ovlašten za prijem pošte i rukovanjem žigom to je unutarnja stvar organizacije prijavljenika. Stoga i ako je djelatnik prijavljenika nehajno ili svjesno pogriješio i nije poziv dostavio zastupniku prijavljenika, posljedice tog se ne mogu prebaciti ovom Sudu.

Prema iznijetom ne stoji razlog da prijavljenom nije bilo omogućeno raspravljanje pred ovim Sudom. Razlog tome može tražiti unutar svog društva.

Nije osnovan ni navod da je protustranka-prijaviteljica izjavila da povlači prijavu. Pismeno se protivila ponavljanju postupka, što je potvrdila i na ročištu od 6. lipnja 2007. godine.

Predlagatelj-prijavljenik je u prijedlogu za ponavljanje postupka naveo iste razloge kao i u žalbi na prvostupanjsku presudu bez uspjeha pa je temeljem čl. 422 st. 1 ZPP-a prijedlog za ponavljanje postupka valjalo odbiti. Sudac Rajko Bagić (...)

Odbačaj prijave zbog proteka objektivnog roka

Slučaj 27: G-I-133/06

Izreka odluke G-I-133/06. od 13. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori po sucu pojedincu Rajku Bagiću (...) riješio je:

Prijava prijaviteljice KS iz (...) protiv prijavljenika K d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-133/06: U pismenoj prijavi od 27. lipnja 2006. godine prijaviteljica navodi da je početkom 2005. godine od prijavljenika naručila parcelaciju nekretnina, te mu predala svu potrebnu dokumentaciju, a u dva navrata za taj posao platila 2.500,00 kn, a za što nije izdao potvrdu - priznanicu.

Kako posao nije obavio 13. svibnja 2006. godine zatražila je povrat dokumenata i povrat novca. Tog dana vratio joj je dokumentaciju, ali nije novac, pa ga je 2. lipnja 2006. godine ponovno pozvala na povrat novca. Sama prijaviteljica priznaje da je parcelaciju naručila početkom 2005. godine i u dva navrata platila 2.500,00 kn, a nije dobila račun (priznanicu), pa valja uzeti kao dan saznanja za povredu i učinioca, početak 2005. godine. Sud drži, da je upravo ne izdavanje računa (potvrde), ključ same povrede, jer da joj je izdao potvrdu - račun o primitku novca, onda bi ga vratio kao i dokumentaciju. Po čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/05), prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci, od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku godinu dana od dana kada je povreda učinjena.

Prijava je poslana preporučeno 23. lipnja 2006. godine, a povreda učinjena početkom 2005. godine, što jasno govori da je podnesena po isteku roka, pa ju je temeljem čl. 22. st.2 citiranog Pravilnika valjalo odbaciti.

Sve i kada bi prijava bila podnesena u roku i bila osnovana, Sud temeljem čl. 21. Pravilnika ne bi mogao prijaviteljici dosuditi traženi iznos, već bi povrat novčanog iznosa mogla tražiti putem redovnog suda.

Stoga bez obzira na ovakvu odluku Suda, prijaviteljica zaštitu svojih prava može tražiti kod redovnog suda. Sudac Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka za sud u drugom stupnju .

Upravitelj stambene zgrade: Dužnosti i odgovornost upravitelja zgrade

Slučaj 28: G-I-132/06 i GŽ-II-216/06

Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku

Izreka odluke G-I-132/06. od 21. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Rs d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi izvršio povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja), a kako je to opisano u prijavi prijaviteljice MB zaprimljenoj kod ovoga suda 4. srpnja 2006. godine.*

Obrazloženje odluke G-I-132/06: Prijaviteljica traži zaštitu kod ovog Suda protiv prijavljenika trgovačkog društva Rega stan d.o.o. iz Zagreba, Selska 217 kao upravitelja zgrade u kojoj prijaviteljica ima stan u vlasništvu te smatra da prijavljenik ne obavlja svoju dužnost upravitelja kao što je to predviđeno u propisima koji normiraju to područje pa tako npr. ne obavještava vlasnike stanova o tome na koji način posluje i obavlja svoje dužnosti te npr. nema na oglasnoj ploči izvješća o trošenju pričuve, a kad se izvode razni radovi na zgradi prijaviteljica nema uvid u troškovnik te uvid u račune za iznajmljivanje podrumskih prostorija u zgradi pa niti na pisano urgiranje prijaviteljice ne odgovara niti na te dopise, a niti postupa u skladu sa zahtjevima prijaviteljice pa zato prijaviteljica predlaže da se protiv prijavljenika provede postupak zbog povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja) pa da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene stege.

Prijavljenik se protivi navodima prijave i smatra da postupa kao dobar upravitelj zgrade i svoje dužnosti izvršava na vrijeme i u skladu s propisima koji normiraju to područje i sa zahtjevima prijaviteljice i ostalih vlasnika zgrade, a da o svom poslovanju redovno izvješćuje sve vlasnike stanova na način da komunicira uglavnom preko predstavnika zgrade pa tako i predstavnika zgrade u kojoj ima stan i prijaviteljica, a da prijaviteljica može u svako doba pristupiti u prostorije prijavljenika i koji će joj omogućiti uvid u svu dokumentaciju ukoliko je i potrebno izvršit će i fotokopiranje dokumentacije kako bi ju mogla odnijeti i provjeriti, ali samo na njen trošak pa zbog toga svega smatra da prijava nije osnovana te predlaže da se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitajući prijavu od 4. srpnja 2006. godine i dokumentaciju priloženu prijavi te ostalu dokumentaciju koju su stranke naknadno predale u spis pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da se ne bi moglo zaključiti iz provedenih dokaza i navoda stranaka da bi prijavljenik povrijedio pravila morala prema čl. 4 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa ga je zato oslobodio odgovornosti temeljem čl. 35 istog Pravilnika.

Naime ovaj Sud smatra da prijavljenik nije niti mogao postupati na način kako to zahtjeva prijaviteljica jer na vrstu, način i obim svog poslovanja kao i na obveze prema prijaviteljici i ostalim vlasnicima stanova u zgradi, a poštivajući propise

koje normiraju poslovanje prijavljenika morao je uskladiti svoje poslovanje u skladu sa tim zahtjevima, a prijaviteljici je dao mogućnost ako posebno želi provjeravati njegovo poslovanje da joj uvijek stoji na raspolaganju, ali na način kako on smatra da je to prihvatljivo pa i ovaj Sud smatra da je prijavljenik ispravno postupio te da u njegovom postupanju nema elemenata povrede pravila morala pa ga je zato oslobodio odgovornosti (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-216/06 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-132/06 od 21. rujna 2006. godine te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke GŽ-II-216/06: Pobijanom presudom prvostupanjski sud je prijavljenika oslobodio od odgovornosti da bi izvršio povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja) na način opisan u prijavi podnositeljice prijave od 4. srpnja 2006. godine.

Prema obrazloženju navedene presude podnositeljica je podnijela predmetnu prijavu smatrajući da je prijavljenik povrijedio pravila morala jer ne obavlja svoju dužnost upravitelja zgrade na način predviđen propisima koji reguliraju to područje. Nakon provedenog dokaznog postupka u kojem je pročitana prijava podnositeljice od 4. srpnja 2006. godine, dokumentacija priložena prijavi te dokumentacija koju su stranke naknadno dostavile, utvrđeno je da se iz takvih dokaza ne bi moglo zaključiti da bi prijavljenik povrijedio pravila morala pa je oslobođen od odgovornosti. Zaključeno je da prijavljenik nije mogao postupati na način kako to zahtijeva podnositeljica prijave jer na vrstu, način i obim svog poslovanja kao i na obveze prema podnositeljici prijave i ostalim vlasnicima stanova u zgradi, a poštivajući propise koji normiraju poslovanje prijavljenika, svoje poslovanje morao je uskladiti s tim zahtjevima, a podnositeljici prijave dao je mogućnost posebno provjeriti njegovo poslovanje, ako ona to želi, ali na način koji prijavljenik smatra prihvatljivim. Zbog navedenog, sud je takvo ponašanje prijavljenika ocijenio ispravnim ne nalazeći u njemu elemente povrede pravila morala.

Protiv takve presude žalbu je podnijela podnositeljica prijave zbog bitne povrede odredaba postupka, nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama pa se ne može ispitati. Ističe da je neprijeporno da se prijavljenik neodgovorno odnosio prema suvlasnicima zgrade, u konkretnom slučaju prema podnositeljici prijave. Dodaje da je prijavljenik i sam izjavio da je posao obavljao usput, pa da navedeno ukazuje na činjenicu da je postupao protivno dobrim poslovnim običajima. Zbog navedenog, smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje što je rezultiralo pogrešnom primjenom materijalnog prava. Predlaže, stoga, ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Prijavljenik nije dostavio odgovor na žalbu. **Žalba je osnovana**.

Ispitujući pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03), koji se na temelju odredbe članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj

komori (Narodne novine 66106) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude uopće nije moguće zaključiti zbog čega je prijavljenik oslobođen od odgovornosti, odnosno nije moguće zaključiti zbog kojih je razloga prvostupanjski sud utvrdio da prijavljenik nije počinio povredu dobrih poslovnih običaja postupanjem na način naveden u prijavi i dodatnim podnescima podnositeljice prijave te zbog čega je postupanje prijavljenika prema podnositeljici prijave ocijenio ispravnim. Ovo iz razloga što su dani razlozi nerazumljivi te ne predstavljaju razloge o odlučnim činjenicama. Podnositeljica je, naime, prijavom te nizom podnesaka dostavljenih tijekom postupka, potkrjepljujući ih različitim dokazima, obrazlagala zbog čega ponašanje prijavljenika smatra neprihvatljivim i protivnim dobrim poslovnim običajima. Imajući u vidu navode podnositeljice prijave te dostavljene dokaze, ovaj sud nalazi da iz općenite tvrdnje prvostupanjskog suda, u odnosu na navode podnositeljice prijave i ponašanje prijavljenika, sadržane u obrazloženju pobijane presude ne proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio dokaze koje je tijekom postupka podnositeljica prijave dostavila.

Budući da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a dani razlozi nejasni su i nerazumljivi, pobijanu presudu nije moguće ispitati. **Stoga je donošenjem takve presude počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku koja presudu čini nepravilnom i nezakonitom, pa ju podnositeljica osnovano pobija svojom žalbom.**

Valjalo je stoga temeljem odredbe članka 369. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će, imajući u vidu navode iz ukidnog rješenja, ponovno utvrditi jesu li osnovani navodi iz podnositeljičine prijave te je li prijavljenik, i kakvim postupanjem, u konkretnom slučaju, povrijedio dobre poslovne običaje, te će nakon toga donijeti novu odluku, koju će valjano obrazložiti (...)

Odgovornost izvođača radova koji nije postupao po pravilima struke – pažnja dobrog stručnjaka

Slučaj 29: G-I-131/06

Izreka odluke G-I-131/06. od 26. siječnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: Lt d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što prijaviteljici DOŠ nije prihvatio reklamaciju kao naručitelju ugradnje vrata - klizni sistem i otklonio nedostatke u izvođenju radova, odnosno radove nije obavio u skladu sa pravilima struke, čime je počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-131/06: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je od prijavljenika naručila ugradnju vrata (talijanski proizvod), klizni sistem sa ugradbenom kazetom te da je za naručene radove uplatila akontaciju dana 6. 02. 2006. godine.

Nadalje navodi da prijavljenik ne samo što nije poštivao dogovoreni rok, isti nije obavio radove kako je dogovoreno, kao i da je proizvod djelomično talijanski i to samo vrata dok je kazeta slovenska, a što je po njenoj ocjeni otežalo ugradnju, a krajnji ishod je neestetski koji narušava izgled stambenog prostora, odnosno proizvod i ugradnja ne odgovaraju dogovorenom. Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim uz izricanje odgovarajuće mjere.

U odgovoru na prijavu danom na ročištu 4. 09. 2006. godine prijavljenik navodi da su ugovorena samo talijanska vrata, a ne i kazeta te da je on vrata ugradio u skladu sa pravilima struke, tvrdeći da pločice vire ispod vrata iz razloga što su postavljene ukoso kao i zid te da prijavljenik nije odgovoran za građevinske radove.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, ponuda prijavljenika za ugradnju vrata, reklamacija prijaviteljice, provedeno je građevinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl. ing. Zlatku Omerhodžiću.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana. Nesporno je da je prijaviteljica naručila ugradnju vrata - klizni sistem sa ugradbenom kazetom kao i da je platila akontaciju.

Iz reklamacije prijaviteljice proizlazi da su radovi obavljeni sa nedostacima i da ona poziva prijavljenika da otkloni nedostatke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da zbog odabranog tipa kliznih vrata koji s donje strane nema trn i donju vodilicu nego samo gornju pa se s tog razloga vertikalno pomicanje ne može spriječiti. Isto tako zbog odabranog tipa vrata tvornički je predviđeno da na gornjem rubu imaju metlice koje sprečavaju ulazak prašine u vodilicu. Vještak utvrđuje da brtva postavljena uzduž ruba štoka kliznih vrata slabo prianja uz podlogu, a što je propust prijavljenika kao i otežano pomicanje vrata. Vještak navodi da estetski izgled kompletnog sklopa nije odgovarajući. Na

okolnost virenja pločica ispod vrata vještak utvrđuje da se zidna knauf stijena i nije pomicala pločice bi ostale vidljive, a da bi se vidljivost istih spriječila potrebno bi bilo pomaknuti zidnu knauf stijenu 9 cm prema ravnini hodnika, a to bi sprečavalo normalni prolaz kroz hodnik.

Vještak je mišljenja da prijavljenik nije adekvatno i stručno prezentirao sav postupak i moguće posljedice ugradnje, a koja se mogla izvesti kroz 3D tehnički prikaz budućih kliznih vrata.

Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka budući je izrađen u skladu s pravilima struke, a na primjedbe prijaviteljice se očitovao na ročištu 8.01.2007. godine .

Iz iskaza prijaviteljice proizlazi da se ista interesirala kod drugih trgovina zbog ugradnje kliznih vrata te su djelatnici dolazili mjeriti zbog postavljanja vrata, ali su nakon mjerenja rekli da se to ne može napraviti kako to ona zahtijeva, dok je suradnik prijavljenika Leskovar Davor rekao da se vrata mogu ugraditi onako kako to prijaviteljica zahtjeva i da će to biti savršeno.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz prijaviteljice budući je uvjerljiv i logičan. Ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama čl. 596 st. 3 i čl. 597 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) ne ispunivši u potpunosti svoje obveze iz ugovora o djelu.

Sud je cijenio nepristupanje na ročište Davora Leskovara koji je obavio mjerenje za ugradnju vrata na način da isti izbjegava dati iskaz pa je i to jedna od činjenica koje ukazuju na odgovornost prijavljenika.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale prijaviteljici pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Nadležnost Suda časti

Slučaj 30: G-I-130/06, GŽ-II-2/07 i odluka Upravnog suda RH Zpa-12/2007 - 7

Sud časti nije ovlašten odlučivati o prijaviteljevom zahtjevu za naknadu štete, **ali bi se,** i pred tim sudom o tom zahtjevu**, mogla sklopiti nagodba koja bi bila ovršna isprava**

Izreka odluke G-I-130/06 od 6. lipnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: TPU d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *zbog povrede pravila morala.*

Obrazloženje odluke G-I-130/06: Prijavitelju u prijavi navode da su od prijavljenika kao ovlaštenog distributera Gopeland zatražili ponudu za kompresor Gopeland 6GG-6BM. Objasnili su da je kompresor namijenjen za niske temperature, te su prijavitelji zatražili i napisali da je namijenjen za rad na - BOG.

Dana 23 studenog 2005. godine dobili su ponudu br. 1130, a dana 7. prosinca 2005. godine br. 1136, koju su prijavitelji prihvatili i potvrdili pečatom i cjelokupni iznos cijene u ponudi platili 12. prosinca 2005. godine. Kompresor je preuzet dana 1 . veljače 2006. godine, te izravno isporučen Imunološkom zavodu.

Prilikom zamjene kompresora utvrđeno je da nije namijenjen niskim temperaturama. Dana 23. svibnja 2006. godine poslali su prijavljenom prijavu o odstupanju proizvoda. Direktor prijavljenika gosp. Popović pokazao je volju za rješavanje problema.

U pismenom odgovoru na prijavu, prijavljenik u cijelosti osporava navode prijave. Navodi, da je na usmeni zahtjev prijavitelja prijavljenik dana, 23. studenog 2005. godine poslao ponudu br. 1130 i ponudio kompresor Gopeland 6GG-6BM, koji prijavitelji nisu prihvatili jer kompresor ne odgovara hrvatskom standardu zbog prekomjernih izlučivanja štetnih tvari i tražili kompresor koji zadovoljava standarde. Prijavljenik dana 7. prosinca 2005. godine dostavlja prijaviteljima ponudu br. 1136 u kojoj nudi kompresor Gopeland 6GG 6B ELR-507 sukladno hrvatskom standardu jer koristi rashladni medij R-507. Već 12. prosinca 2005. godine prijavitelji vrše uplatu temeljem ponude br. 1136. Dana 1. veljače 2006. godine otpremnicom br. 1024 kompresor je isporučen i na taj način okončan postupak narudžbe i otpreme. Dana 23. svibnja 2006. godine prijavitelji telefaksom priopćavaju prijavljenom da kompresor ne odgovara prethodnom i da nema propisno hlađenje.

Prijavljenik nije ovlašteni distributer Gopelanda, a prijaviteljima je isporučio naručenu robu. Ne može prijavljenik snositi odgovornost ako kompresor nema performanse potrebne za potrošača (Imunološki zavod), jer to prijavljenik nije znao niti mogao znati. Nikad nije primio dopis prijavitelja da je kompresor namijenjen za niske temperature - 80e. Taj dopis je priložen uz prijavu pa se postavlja pitanje kada je pisan, a na njemu stoji 5. studenog 2006. godine, a sigurno da tada nije pisan pa se sumnja na njegovu autentičnost.

Predlaže da se prijava odbaci. Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je neosnovana.

Poslovni odnos između prijavitelja i prijavljenog je obvezno pravni odnos, koji obvezuje samo ugovorne stranke. Analogno tome sa svim pravima ili obvezama isključene su treće pravne ili fizičke osobe. U konkretnom slučaju Imunološki zavod, koji ima zaseban odnos sa prijaviteljima pa taj odnos nema utjecaja na ugovorni odnos između prijavitelja i prijavljenika. Isto tako ni firma E (...) kao proizvođač nema prava ni obveze prema strankama, već eventualno prema prijavljenom, što je drugi obvezno pravni odnos.

Iz spisa je razvidno da su se stranke prvotno telefonski ili neposredno usmeno dogovorile glede kompresora. Na osnovi toga dogovoreno je da prijavljenik prijaviteljima dostavi pismenu ponudu. Dana 23. studenog 2005. godine prijavljenik dostavlja ponudu br. 1130 na kompresor Gopeland 6ee 68M na iznos od 42. 612,16 kn uz napomenu da je isporuka 4 tjedna od uplate. Ta ponuda nije prihvaćena pa prema tome ne proizvodi pravne učinke. Prijavitelj i su tražili kompresor na ekološki plin i novu ponudu. Dana 7. prosinca 2005. godine prijavljenik dostavlja ponudu koju prijavitelji prihvaćaju i pečatom potvrđuju narudžbu, a već dana 12. prosinca 2005. godine prijavitelji uplaćuju cjelokupni iznos cijene. Prijavitelji su kompresor preuzeli 1. veljače 2006. godine i odmah ga isporučili Imunološkom zavodu.

Kada su prijavitelji pristupili instaliranju kupljenog kompresora ustanovilo se je da nije namijenjen niskim temperaturama - 80 e te da je isporučen neadekvatan kompresor.

Upravo je među strankama sporno da li je prijavljenik upoznat i na koji način da je kompresor namijenjen niskim temperaturama .

Kako su stranke pravne osobe za njih vrijedi načelo da je valjan pismeni sporazum (dogovor). To proizlazi iz postupanja prijavitelja kada traže pismenu ponudu. Pismena ponuda br. 1136 sadrži samo naziv kompresora, cijenu i rok isporuke. No, ponuda ne sadrži dodatne podatke o osobinama - performanse o djelovanju i radu kompresora. Isto tako ni ponuda br. 1130 ne sadrži ništa više osim naziva robe, cijene i plaćanja. Po nazivu kompresora razvidno je da nije na ekološki plin zbog čega nije prihvaćeno, nego broj 1136 U toj ponudi nema pojašnjenja da je predviđen za rad na niskim temperaturama.

Prijavitelji navode da su sa prijavljenikom dogovarali da kompresor zbog na niskim temperaturama - 80 e. Čak navode da su prijavljenika o tome upozoravali pismeno, te se pozivaju na dopis od 5. studenog 2006. godine (list 1/1 spisa kao prilog prijavi). Nesporno je da je kompresor isporučen-preuzet 1. veljače 2006. godine. Stoga se opravdano valja zapitati kako prihvatiti valjanim i vjerodostojnim dopis prijavitelja od 5. studenog 2006. godine kojim se traži da kompresor zbog na temperaturi - 80 e, a prijavitelju isporučen 1. veljače 2006. godine. Kad se kronološki usporedi dopis od 5. studenog 2006. godine sa danom isporuke kompresora 1. veljače 2006. godine, upućuje na logičan zahtjev da prijavljenik nije ni mogao, a ni znao za ovu performansu pa ne može snositi posljedice. Nije manje važno upozoriti na dopis prijavitelja od 5. studenog 2005. godine upućen prijavljenom da je kompresor 6CC 68M Copeland namijenjen za niske temperature na -80 C. Taj dopis ne samo da nije potpisan ni poštambiljan pa ne može biti vjerodostojan i valjan. Oba dopisa prijavitelja od 5. studenog 2005. i 5. studenog 2006. godine se međusobno isključuju, te upućuje na zaključak da su prijavitelji pokušali na ova-

kav način dokazati kako je prijavljenik upoznat i pismeno obaviješten o namjeni kompresora. To je učinjeno vrlo nespretno, pa čak čineći povredu zakona, a što posebno govori o povredama etičkih i moralnih normi.

Kada su prijavitelji odbili ponudu br. 1130 jer kompresor ne zbog na ekološki plin pa je uslijedila ponuda br. 1136 koja nudi kompresor sa ekološkim plinom i ta je prihvaćena, onda su mogli staviti i taj zahtjev za rad na niskim temperaturama. To poglavito stoga što za sebe tvrde da kao servis imaju dugogodišnju praksu u servisiranju rashladne opreme pa su bili dužni i pored ostalog i ovo ugovoriti, a ne tražiti od prijavljenika da prijavitelje upozna sa performansama kompresora jer da prijavitelji nisu mogli znati koji tip kompresora zadovoljava njihove potrebe što je vidljivo iz raspravnog zapisnika od 6. lipnja 2007. godine. Ovaj prigovor ne bi bio osnovan sve i kad bi znao za koga je naručen, što prijavitelji poriču.

Sud je odbio prijedlog punomoćnika prijavitelja za provođenje dokaza saslušanjem stranaka jer su se stranke detaljno i opširno očitovale i usmeno i pismeno te je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke. Osim toga na glavnoj raspravi od 21. ožujka 2007. godine odlučeno je provesti dokaz saslušanjem stranaka pa je naloženo da punomoćnici o tome obavijeste svoje stranke. Prijavitelji nisu pristupili, a nisu ni opravdali nedolazak pa Sud drži da je prijedlog prijavitelja u tom pravcu stavljen zbog odugovlačenja ovog postupka. Isto tako Sud drži suvišnim saslušati šefa tehničke službe Imunološkog zavoda pa ni taj dokaz nije proveden.

Prijavitelji nisu dokazali da je prijavljenik počinio povredu pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06 i 114/06), pa ga je valjalo osloboditi odgovornosti. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-2/07 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba podnositelja prijave kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-128/06 od 9. listopada 2006. godine.

Obrazloženje odluke GŽ-II-2/07: Pobijanom presudom prvostupanjski sud je oslobodio odgovornosti prijavljenika da bi počinio povredu pravila morala kada je dopisom od 21. lipnja 2006. godine odbio zahtjev podnositelja prijave od 21. travnja 2006. godine radi naknade štete.

Prvostupanjski sud je tako odlučio jer iz provedenih dokaza i navoda stranaka, proizlazi da je prijavljenik nakon razmatranja zahtjeva podnositelja prijave proveo postupak kroz nadležna tijela svoje uprave i utvrdio sve činjenice potrebne za odlučivanje o zahtjevu podnositelja prijave, pa time što je dopisom od 21. lipnja 2006 . godine odbio zahtjev podnositelja prijave i obrazložio ga na valjani način, zaključeno je da prijavljenik takvim postupanjem nije počinio povredu pravila morala. Zbog navedenog, prijavljenik je oslobođen od odgovornosti.

Protiv navedene presude žalbu je podnio podnositelj prijave navodeći da je oštećen zbog postupanja HOK Osiguranja d.o.o. Zagreb koje smatra neprofesionalnim i protivnim Kodeksu dobre osiguravateljne prakse, ukazujući na nedostatke i nepravilnosti u Uvjetima za osiguranje od odgovornosti odvjetnika na temelju kojih prijavljenik postupa i na koje se poziva odbijajući zahtjeve za naknadu štete

iz polica osiguranja odvjetnika. Iz navoda žalbe proizlazi prijedlog za ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Prijavljenik nije dostavio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presude, na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03), koji se temeljem odredbe članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi kako je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

Iz dokumentacije koja prileži spisu razvidno je da je u povodu zahtjeva podnositelja prijave radi naknade štete prema polici osiguranja od odgovornosti iz odvjetničke djelatnosti odvjetnika Želimira Para iz Zagreba, Komisija prijavljenika postupila na način propisan Uvjetima za osiguranje od odgovornosti odvjetnika te je na temelju provedenog postupka zaključila da je zahtjev za naknadu štete podnositelja prijave neosnovan. Za takvo utvrđenje, u dopisu od 21. lipnja 2006. godine upućenom podnositelju prijave, prijavljenik je naveo razloge, dodajući pritom da podnositelj prijave ima mogućnost protiv prijavljenika pokrenuti redovnu parnicu za naknadu štete pred redovnim sudom, stvarno i mjesno nadležnim.

Imajući u vidu navedeno, žalbeni sud nalazi pravilnim utvrđenje prvostupanjskog suda da prijavljenik opisanim postupanjem nije počinio povredu pravila morala u smislu članka 5. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Naime, iz navoda podnositelja prijave proizlazi da je nezadovoljan zbog toga što je njegov zahtjev za naknadu štete odbijen. Međutim, ovaj sud nije ovlašten ocjenjivati je li zahtjev za naknadu štete podnositelja prijave valjano odbijen, već je samo ovlašten ocijeniti postupanje prijavljenika prema tako podnesenom zahtjevu u odnosu na dobre poslovne običaje. Podnositelj prijave, međutim, ima mogućnost u parnici pred redovnim sudom zahtijevati naknadu štete protiv prijavljenika ako smatra da su za to ispunjene pretpostavke.

Budući da žalitelj svojim navodima žalbe nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude, njegova je žalba neosnovana .

Valjalo je stoga temeljem odredbe članka 368. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Sudac izvjestitelj Vanda Franjić (...) Napomena: Protiv ove presude nije predviđen pravni lijek u postupku u kojem je donesena.

Odluka Upravnog suda Republike Hrvatske:

Broj: **Zpa-12/2007 - 7** od 30. siječnja 2008:

(...) Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Darka Vlahinje kao predsjednika vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Marije Kriletić kao članova vijeća, te sudske savjetnice Jadranke Jelić kao zapisničarke, u upravnom sporu podnositelja zahtjeva Ivana Žurića iz Zagreba, protiv presude Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, broj: Gž-II-2/07 od 8. ožujka 2007. godine, zbog povrede pravila morala, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 30. siječnja 2008. presudio je: ***Zahtjev se odbija***.

Obrazloženje odluke Zpa-12/2007 - 7 od3 0. siječnja 2008: Tužitelj je dana 25. svibnja 2007. godine podnio ovom Sudu tužbu protiv presude Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, ali je iz sadržaja tužbe razvidno da se ustvari zbog

o zahtjevu za zaštitu Ustavnom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina u smislu odredbe članka 66. Zakona o upravnim sporovima na koju se tužitelj u tužbi i poziva.

Osporenom presudom odbijena je žalba podnositelja zahtjeva kao neosnovana i potvrđena presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, broj: Gž-I-128/06 od 9. listopada 2006. godine, kojom je prijavljenik "HOK-osiguranje" d.o.o. iz Zagreba oslobođen od odgovornosti da bi počinio povredu pravila morala kada je dopisom od 21. lipnja 2006. godine odbio zahtjev prijavitelja Ivana Žurića zbog naknade štete, a prema njegovom zahtjevu od 21. travnja 2006. godine.

Tužitelj je podnio zahtjev za zaštitu Ustavnom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina u smislu odredbe članka 66. Zakona o upravnim sporovima, a zbog povrede Ustavnom zajamčenih prava i sloboda iz članka 19. Ustava Republike Hrvatske, kojim se jamči sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne

ovlasti. Zatražio je da sud naloži Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori donošenje rješenja u postupku, broj: Gž-JI-2/07, u skladu sa zakonom i ustavom Republike Hrvatske.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostalo je kod razloga navedenih u obrazloženju osporene presude, te je istaklo da nema povrede iz članka 66. Zakona o upravnim sporovima i predložilo da se predmetni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba "HOK-osiguranje" d.d. Zagreb je po svojim punomoćnicima dostavila odgovor na tužbu i predložila da Sud tužbu odbaci, podredila da istu odbije kao neosnovanu, a predlagatelja obveže na naknadu troškova postupka u iznosu od 2.440,00 kn.

Zahtjev nije osnovan.

Podnositelj zahtjeva je svoj zahtjev za zaštitu prava zasnovao na odredbi članka 66. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine 53/91, 9/92 i 77/92) prema kojem o zahtjevu za zaštitu ustavnom zajamčenog prava i slobode čovjeka i građanina, ako je takva sloboda i pravo povrijeđeno konačnim pojedinačnim aktom, a nije osigurana druga sudska zaštita, odlučuje sud nadležan za upravne sporove odgovarajućom primjenom tog zakona.

Iz navedene odredbe slijedi da je pretpostavka za pružanje sudske zaštite prema toj odredbi kumulativno ispunjenje slijedećih uvjeta: da se zahtjev odnosi na prava i slobode čovjeka i građanina izričito zajamčenih Ustavnom Republike Hrvatske, da je moguća povreda prava počinjena konačnim pojedinačnim aktom koji nema prirodu upravnog akta, te da u pravnom sustavu nije osigurana druga sudska zaštita.

Podnositelj zahtjeva smatra **da je povrijeđeno ustavno jamstvo iz članka 19. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske** (Narodne novine 41/01 i 55/01) kojim je propisano da se zajamčuje sudska kontrola zakonitost pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koje imaju javni ovlasti.

Međutim, Sud nalazi da se podnositelj zahtjeva neosnovano poziva na odredbu članka 19. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, jer ta ustavna odredba ne sadrži ljudsko pravo ni temelju slobodu na kojoj se može temeljiti zahtjev u smislu citiranog članka 66. Zakona o upravnim sporovima, nego samo zajamčuje sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koje imaju javne ovlasti.

Prema odredbi članka 61. Zakona o upravnim sporovima, svaka stranka podmiruje svoje troškove, pa je neutemeljen zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova postupka.

Na temelju svega izloženog, a na osnovi odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, u svezi s člankom 66. istog Zakona, valjalo je presuditi kao u izreci. U Zagrebu 30. siječnja 2008. Predsjednik vijeća: Darko Vlahinja (...)

Pasivna legitimacija u postupku pred Sudom časti HGK – pitanje pasivne legitimacije stranke koju je zastupao odvjetnik

Slučaj 31: G-I-128/06

Ako je došlo do prodaje dužnikova (prijaviteljeva) stana i do njegove deložacije po odlukama suda, onda vjerovnik, pravna osoba, ne može odgovarati za povredu pravila morala koju bi eventualno učinio odvjetnik koji ga je zastupao u tom predmetu

Izreka odluke G-I-128/06. od 9. listopada 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: H O d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu pravila morala kada je dopisom od 21. lipnja 2006. godine odbio zahtjev prijavitelja IŽ radi naknade štete, a prema njegovom zahtjevu od 21. travnja 2006. godine.*

Obrazloženje odluke G-I-128/06: Prijavitelj je tražio zaštitu kod ovoga Suda protiv prijavljenika, a zbog povrede pravila morala navodeći da je pretrpio štetu zbog toga što ga njihov odvjetnik, Ž.P. iz Zagreba nije zastupao u skladu s propisima koji normiraju ovo područje pa je zato zbog neplaćenog duga u iznosu od oko 53.000.00 kn došlo do prodaje stana u vlasništvu prijavitelja u Zagrebu, Ulica Frane Petrića 1 i prisilne deložacije prijavitelja iz tog stana pa smatra da je prijavljenik svojim dopisom od 21. lipnja 2006. neosnovano i neargumentirano odbio njegov zahtjev za naknadu štete koju je pretrpio zbog neodgovarajućeg zastupanja navedenog odvjetnika, a koji je bio osiguran kod prijavljenika. Stoga predlaže da se kod ovoga Suda provede postupak zbog povrede pravila morala da se prijavljenika proglasi odgovornim i da mu se Izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijavitelja te smatra da nije povrijedio pravila morala da je lj primjerenom roku odgovorio prijavitelju na njegov zahtjev za naknadu štete i to argumentirano te i dalje smatra da ne bi mogao odgovarati za štetu koja je eventualno nastupila prijavitelju, a zbog takvog postupanja odvjetnika Želimira Para pa je zato predložio da ga se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 30. lipnja 2006. godine te dokumentacije priložene prijavi pa nakon što je ocijenio ove navode i dokaze stranaka utvrdio je da prijavljenik nije povrijedio pravila morala prema članku 21 Zakona o obveznim odnosima i čl. 4 i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa ga je zato oslobodio odgovornosti temeljem čl. 35 citiranog Pravilnika.

Naime, kraj nespornih navoda stranaka da je prijavitelj dao punomoć odvjetniku Želimiru Paru iz Zagreba da ga zastupa u parničnom postupku te da je protiv njega pokrenula postupak i Erste & Steiermaerkische bank d.d. iz Zagreba zbog povrata duga kao i da ga isti zastupa u ovršnom postupku povodom pravomoćnog dovršenog parničnog postupka te nesumnjivo nastale štete na strani prijavitelja, kad mu je prodan stan i kad je deložiran iz stana kojem je bio vlasnik u Ulici Frana

Petrića 1. Međutim, uzimajući u obzir sve propise na koje se poziva prijavitelj i to na Kodeks osiguravateljne prakse te na uvjete za osiguranje od odgovornosti odvjetnika ovaj Sud ne nalazi da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio pravila morala iz čl. 21 ZOO-a. Naime, nakon razmatranja zahtjeva prijavitelja prijavljenik je proveo postupak i kroz nadležna tijela svoje Uprave je utvrdio sve činjenice potrebne za odlučivanje o zahtjevu prijavitelja pa kad je dopisom od 21. lipnja 2006. odbio zahtjev prijavitelja i obrazložio ga na valjani način onda u takvom postupanju prijavljenika nema povrede pravila morala pa je zato ovaj Sud prijavljenika oslobodio odgovornosti.

Predsjednik vijeća Željko Orešković (...)

Produžena povreda pravila morala – rok za prijavu

Slučaj 32: G-I-127/06

Kad povreda pravila morala traje više godina (radnje prijavljenika čine jednu cjelinu) onda se radi o produženoj povredi za koju objektivni zastarni rok za prijavu počinje teći na dan prve nedopuštene radnje, a unutar tog objektivnog roka, subjektivni rok teče od dana spoznaje o povredi i učinitelju

Izreka odluke G-I-127/06. od 13. srpnja 200: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori po sucu pojedincu Rajku Bagiću (...) riješio je:

Prijava prijaviteljice S (...) obrt (...) iz (...) protiv prijavljenika Du d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-127/06: U pismenoj prijavi od 29. lipnja 2006. godine prijavitelj navodi da je prijavljenik tijekom 2006. godine pružao dimnjačarske usluge na području mjesne zajednice Medveščak, Šalata i Voćarska, a to je područje Koncesijskim ugovorom dano prijaviteljici, te je na taj način počinio povredu pravila morala i nanio joj materijalnu štetu.

Ispitujući prijavu u prethodnom postupku dana 13.7.2006. u odsutnosti stranaka riješeno je kao u izreci.

Pregledom spisa ovog Suda G-I-96/06 ustanovljeno je, da je prijaviteljica podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja (povreda pravila morala), jer je tijekom 2005. i 2006. godine obavljao dimnjačarske usluge neovlašteno na području Zagreba, a koje je Ugovorom o koncesiji dodijeljeno prijaviteljici. Prijava je odbačena jer je podnesena izvan roka čl. 23. st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01).

Ovom prijavom prijaviteljica vidi povrede počinjene u 2006. godini. Na istom području i na isti način.

Sud drži, da se ovdje ne radi o zasebnoj povredi. To stoga što mu ranije nije izrečena mjera po ovom Sudu, pa da je nakon toga počinio drugu novu povredu. Naprotiv, **Sud drži da sve ove radnje prijavljenika čine jednu cjelinu, te u tom smislu ove povrede treba cijeniti tako da saznanje za prvu povredu i učinioca treba biti početak roka za podnošenje prijave.** Radi se o jednoj produženoj povredi.

Član 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), koji je stupio na snagu 21. lipnja 2006. godine, prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od dana kada je povreda učinjena.

Ni ovaj Pravilnik u bitnome ne ide u korist prijaviteljice. To naročito iz razloga, jer se o ranijim povredama iz 2005. i početka 2006. godine zbog presuđene stvari, odbačaj prijave u predmetu G-I-96/06.

Zbog iznesenog i ovu prijavu valjalo je odbaciti temeljem članka 22. st. 2 citiranog Pravilnika. Sudac Rajko Bagić (...)

Odgovornost servisera - servisiranje i popravak automobila

Slučaj 33: G-I-126/06

Izreka odluke G-I-126/06. od 16. listopada 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik AM d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *zbog povrede dobrih poslovnih običaja.*

Obrazloženje odluke G-I-126/06: Dana 24.10.2005. godine primljena je prijava prijavitelja protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja. U prijavi navodi, da je 28. ili 29.9.2005. godine (nije upisan datum), završen popravak vozila marke Peugeot 405 GRDT reg. Br. 163 PH, a prema računu br. 87 ili 83/2005., zamijenjena pumpa za vodu, te zupčasti remen i natezač istog, time, da je ovo zadnje izmijenjeno po preporuci prijavljenika.

Dana 5.10.2005. godine oko 7 sati pri skretanju mijenjao je iz veće III (treće) brzine u II (drugu), osjetio je jači glasniji rad motora, a pri parkiranju motor se ugasio. Nazvao je servis, te je vozilo u servis *došlepano*. Pomislio je da je taj kvar u svezi prijašnjeg popravka.

Od prijavljenika je dana 10.10.2005. godine dobio obavijest da preuzme vozilo. Na upit što je uzrok kvara, dobio je odgovor da je bosch pumpa generalno uređena, zamijenjena sva 4 grijača, da je izmjerena kompresija, te da je preskočio zupčasti remen, a na upit o cijeni rečeno je oko 3.500,00 Kn. Kako nije platio radove, jer je sumnjao u vjerodostojnost računa vozilo nije ni preuzeo. Detaljan tijek događanja, te u čemu vidi povredu dobrih poslovnih običaja, razvidan je iz pismene prijave (List 1 spisa).

Zastupnik prijavljenika porekao je osnovanost prijave, te detaljno odgovorio na sve točke prijave (list 3 spisa).

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je neosnovana.

Stalni sudski vještak ing. Čedomir Čović dao je pismeni nalaz i zaključak mišljenje.

Nalaz je detaljno obrađen na gotovo 6 tiskanih stranica, pa da se izbjegne ponavljanje upućuje se na isti, a zaključak-mišljenje se citira: ”Radovi koji su na motoru vozila tužitelja rađeni prema računu br. 83/2005, a dovršeni su 28. ili 29.9.2005. godine, odnose se na zamjenu pumpe rashladne tekućine i zamjenu zupčastog remena motora sa zatezačem. Radovi koji su rađeni po dolasku vozila u servis 6 dana kasnije, 5.10.2005. godine, a u skladu s računom 019/05 od 13.10.2005., odnose se na popravak sustava za dobavu goriva iz spremnika i sustava za ubrizgavanje goriva u prostor za izgaranje.

Nakon dovršenog prvog popravka, vozilo predlagatelja je s vlastitim pogonom napustilo radionu i prema podacima u spisu, korišteno je još 5-6 dana prije nego što je došlo do drugog kvara.

Za slučaj da je prilikom zamjene pumpe za vodu i zupčastog remena došlo do pogreške u montaži, motor vozila prijavitelja ne bi bilo moguće pokrenuti, ili bi

pokretanje bilo otežano, motor ne bi imao dovoljno snage i radio bi neravnomjerno uz kliktanje, što bi i prosječan vozač odmah po pokretanju motora primijetio.

Budući, da se prijavitelj s vozilom odvezao iz servisa i koristio ga još 5-6 dana prije nastavka drugog kvara, može se sa sigurnošću reći, da su radovi prilikom prvog popravka izvedeni korektno.

Tehnički nije moguće povezati nastanak kvara na sustavu za dobavu i ubrizgavanje goriva sa radovima, koji su vršeni prilikom popravka sustava za hlađenje motora.

Iz navedenog zaključka razvidno je, **da je vještak decidirano odgovorio, da između prvog servisiranja i popravka nema uzročne veze sa nastalim kvarom koji se desio 5-6 dana vožnje poslije servisiranja.**

Unatoč jasnom stručnom i obrazloženom nalazu i zaključku (mišljenju) vještaka, prijavitelj pismeno 3.5.2006. godine prigovara, te traži da vještak dopuni nalaz i mišljenje i odgovori na dva pitanja iz tog prigovora.

Vještak očitovanjem od 18.6.2006. godine odgovara pismeno na prigovore glede moguće greške prilikom ugradnje remena, tako da je motor sa pogrešno ugrađenim remenom moguće pustiti u pogon, ali se ta pogreška uočava trenutno i čim se motor stavi u pogon, a ne nakon 5-6 dana vožnje.

Sud poklanja vjeru vještaku, jer se zbog o stručnoj osobi, nezainteresiranoj. a nalaz i mišljenje je obrazloženo, određeno i jasno, pa ga Sud u cijelosti i prihvaća.

Tako su prema utvrđenim, da je obavljeni popravak i servisiranje od 25. i 29.9.2005. godine obavljeno stručno i po pravilima stranke, te da nastali kvar na vozilu prijavitelja 5-6 dana poslije nije u uzročnoj vezi sa ranijim popravkom-servisom.

Provedenim dokazima Sud nije utvrdio povredu dobrih poslovnih običaja prijavljenika, pa ga je oslobodio odgovornosti.

Stoga je nužno upozoriti da ova dva servisiranja-popravka nisu u međusobnoj ovisnosti, pa analogno tome ove usluge se moraju i platiti. Prijavitelj. odbija platiti ovu posljednju, jer drži da kao reklamacija ide na teret prijavljenika što nije dokazao, te kad je odbio platiti uslugu, prijavljenik mu nije predao vozilo, koje je u radionici više od godinu dana. Pravo je prijavitelja da sam odlučuje o tome što će poduzeti.

Odlučujući o prijavi i ovaj Sud se ograničio na svoje ovlasti, a to je da li su povrijeđeni dobri poslovni običaji čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01). Ova odluka Suda ne isključuje pravo obiju stranaka da se obrate i drugim tijelima vlasti. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost servisera - servisiranje i popravak motorne kosilice

Slučaj 34: G-I-124/06 i GŽ-II-13/07

Izreka odluke G-I-124/06. od 17. studenog 2006: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik M d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da je učinio povrede iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što nije popravio prijaviteljevu kosilicu u jamstvenom roku.*

Obrazloženje odluke G-I-124/06: Dana 21.06.2006. godine prijavitelj je podnio prijavu kod ovog Suda u kojoj navodi da je u trgovačkom centru Baumax Zagreb, Škorpikova 11 kupio benzinsku kosilicu TS 45BRE-b, a koja od trenutka kupnje ne funkcionira, odnosno da istoj ne radi samohodni mehanizam (getriba) te je istu u više navrata nosio na popravak u ovlašteni servis Motorama, ali da servis nije otklonio kvar, a niti mu zamijenio kosilicu novom ispravnom.

Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede pravila morala Izricanje odgovarajuće mjere.

U postupku mirenja prijavitelj je iskazao da je u međuvremenu kupio novu kosilicu pa je predložio da mu prijavljenik spornu kosilicu zamijeni motornom prskalicom, a koji prijedlog je prijavljenik prihvatio.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, jamstveni list, dopis Državnog inspektorata prijavitelju i ponuda prijavljenika prijavitelju za motornu prskalicu. Saslušane su stranke.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđene je da prijava nije osnovana. Neosporno je među strankama da je prijavitelj u više navrata donosio kosilicu na popravak kod prijavljenika, a koju je na kraju ostavio kod prijavljenika. Sporno je da li je kosilica mogla ispravno funkcionirati zbog kvara na getribi ili zbog nepostupanja prijavitelja po tehničkim uputama o rukovanju.

Iz iskaza direktora prijavljenika Radoja Marušića proizlazi da je predmetna kosilica ispravna i da ista zbog, ali da se do problema došlo iz razloga što prijavitelj nije pravilno održavao kosilicu i to na način perući je vodom tj. minivošem, a uslijed čega je korodirala sajla koja pokreće motor. Iskazuje da je prijavitelj dolazio kod prijavljenika prije košnje jer se kosilica nije mogla pokrenuti upravo iz razloga što je istu oprao i pospremio. Ustrajući kod tvrdnje da je kosilica ispravna unatoč pristanku da prijavitelj u za kosilicu daje prskalicu, a sve zbog mirnog rješenja spora.

Iz iskaza prijavitelja proizlazi da je kosilicu prao vodom i to iz razloga što je prijavljenik ne bi primio prljavu.

Iz uvjeta jamstva utvrđeno je da jamstvo ne važi pored ostalog za kvarove koji su nastali mehaničkim oštećenjem uslijed neznanja, nestručnog rada te nepridržavanja uputa za korištenje.

Kako je utvrđeno da je prijavitelj kosilicu prao vodom uslijed čega je došlo do korozije, odnosno nije se pridržavao uputa za korištenje pa je Sud prijavljenika

oslobodio od odgovornosti jer smatra da prijavljenik nije učinio povredu pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-13/07 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se žalba podnositelja prijave kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 17. studenog 2006. broj G-I-124/06.

Obrazloženje odluke GŽ-II-13/07: Odlukom navedenom u izreci prvostupanjski sud je oslobodio prijavljenika odgovornosti da je učinio povrede iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06 i 114/06, dalje: "Pravilnik"). Nesporno je da je podnositelj prijave više puta nosio kosilicu prijavljenom na popravak. Kosilicu je na kraju ostavio kod prijavljenika. Sporna je sposobnost kosilice da ispravno funkcionira uslijed kvara na getribi ili zbog nepostupanja prijavitelja po tehničkim uputama o rukovanju. Direktor prijavljenika je naveo da je problem uzrokovan postupanjem podnositelja prijave - polijevanja kosilice vodom (što je potvrdio i prijavljenik), zbog čega je sajla korodirala. Prijavljenik je pristao zamijeniti kosilicu prskalicom. Iz uvjeta jamstva proizlazi da isto ne vrijedi zbog mehaničkog oštećenja uslijed neznanja, nestručnog rada i nepridržavanja uputa za korištenje.

Protiv navedene odluke žalbu je podnio podnositelj prijave.

U bitnome navodi da u prvostupanjskom postupku nisu utvrđeni pravi razlozi za podnošenje prijave, već samo okolnosti u pogledu propalog pokušaja mirenja. Pobijana odluka nema razloga o odlučnoj činjenici u vidu neispravnosti na elektropokretaču kosilice, koja nikada nije otklonjena, unatoč brojnim zahtjevima podnositelja prijave.

Prijavljenik nije podnio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92,112/99, 88/01 i 117/03, dalje: "ZPP") u vezi s čl. 8. i 40. Pravilnika, ovaj Sud drži da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Iz prvostupanjskog postupka proizlazi da je prijavljenik nudio prskalicu u zamjenu za predmetnu kosilicu i to povodom zahtjeva podnositelja prijave za takvom zamjenom. Nakon što je prijavljenik napravio ponudu u vezi prskalice, podnositelj prijave je odustao uz paušalni navod da mu je ta ponuda dostavljena izvan roka i da mu ne odgovara po specifikacijama.

Sama zamjena je uslijedila zbog neispravnosti na kosilici. Prijavljenik tvrdi da je kvar uzrokovan postupanjem podnositelja prijave u vidu prskanja kosilice vodom, što podnositelj prijave nije osporio tijekom postupka .

Dakle, zbog kvara na kosilici, za koji je odgovoran podnositelj prijave, prijavljenik je na zahtjev podnositelja prijave ponudio prskalicu u zamjenu za kosilicu (što nije bio dužan zbog uvjeta jamstva), koju je podnositelj prijave odbio stoga iz opisanog postupanja prijavljenika ne proizlazi da isto predstavlja povredu pravila morala.

Slijedom navedenog i temeljem čl. 40. Pravilnika u vezi sa njegovim čl. 8. kao i čl. 368. st. 1. ZPP-a, valjalo je odlučiti kao u izreci. Sudac izvjestitelj Ivan Vukas

Objektivni zastarni rok - Sud časti **pazi po službenoj dužnosti**

Slučaj 34a: G-I-123/06

Na objektivni jednogodišnji zastarni rok za prijavu Sud časti **pazi po službenoj dužnosti**, jer se tu radi o propisu procesne naravi

Izreka odluke G-I-123/06. od 3. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava prijavitelja AK iz (...) protiv prijavljenika Atv d.o.o. iz (...) zbog povrede pravila morala, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-123/06: U pismenoj prijavi, prijavitelj navodi, da je pravomoćnom presudom u ovršnom postupku, koji je trajao preko 2 godine, prijavitelj stekao pravo naplate duga od prijavljenika. Već 3 mjeseca naplatu nije moguće ostvariti jer je žiro račun prijavljenika prazan. Prijavljenik se zaštitio od ovrhe najvjerojatnije preusmjeravanjem poslovnih sredstava izvan Hrvatske.

Nadalje navodi da je prijavljenik aktivno društvo, sa širokom djelatnosti (trgovina, projektiranje i graditeljstvo). Prijavljenik se bavi nezakonitim prisvajanjem tuđe imovine i prijevarom što predstavlja povredu pravila morala (povredu dobrih poslovnih običaja), te predlaže da ga se proglasi odgovornim i izreče mjera po Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Ujedno prijavitelj moli, da mu ovaj Sud dade pravne savjete na pitanja pod toč. L- 4 iz prijave (list 1 spisa).

Ispitujući prijavu, dana 3. srpnja 2006. godine u odsutnosti stranaka sudac pojedinac riješio je kao u izreci.

U prijavi stavak prvi, prijavitelj navodi, da je sudski postupak protiv prijavljenika trajao preko 2 godine. Pri tome je irelevantno da li parnični ili ovršni ili oba zajedno. Oba postupka, ovršni i parnični čine jednu cjelinu usmjerenu na to da se utvrdi dug i isti naplati. Analogno tome valja zaključiti, da je prijavitelj prije dvije i više godina znao za povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja), iz čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06).

Temeljem čl. 21. citiranog Pravilnika prijava se može podnijeti u roku 6 mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od dana kada je povreda učinjena, prijava je predana pošti preporučeno 20. lipnja 2006. godine, a primljena 21. lipnja 2006. godine, iz čega nedvojbeno slijedi da je podnesena izvan roka od 6 mjeseci i onog od jedne godine. Ovo valja reći, da na ovaj rok Sud pazi po službenoj dužnosti, jer se radi o propisu procesne naravi.

Zbog svega iznesenog Sud je temeljem čl. 22. citiranog Pravilnika riješio kao u izreci rješenja.

Po čl. 4. st. 2. citiranog Pravilnika, ovaj Sud ne obavlja poslove pravne pomoći. Zbog toga ovaj Sud nije mogao odgovoriti na zatražene pravne savjete.

No, ono što valja reći je to, da ova odluka ne isključuje pravo prijavitelja, da zaštitu traži ili nastavi tražiti kod nadležnog ovlaštenog tijela.

Sudac Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u peti primjeraka za sud u drugom stupnju .

Odbačaj prijave zbog proteka objektivnog zastarnog roka

Slučaj 35: G-I-122/06

Izreka odluke G-I-122/06 od 3. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava prijaviteljice Nataše Zekan iz Splita, protiv prijavljenika PBZ C. d.o.o. Zagreb, L. zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-122/06: Preporučeno, dana 19. lipnja 2006. godine, a primljenu u Sudu 21. lipnja 2006. godine, prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Povredu vidi u tome, što je tijekom srpnja 2004. godine prema svojoj nepotpunoj evidenciji uplatila posljednji obrok duga u svezi otkaza PBZ kartice. Kako nije dobila nikada cjelovito izvješće o dugu, to je dana 23. 7.2004. godine, putem javnog bilježnika zatražila podatke, a nepotpuni podaci su dostavljeni u rujnu 2005.

Razmatrajući prijavu sa prilozima u prethodnom postupku, Sud je na izvanraspravnom ročištu u odsutnosti stranaka riješio kao u izreci.

Iz prijave je razvidno, da je prijaviteljica u srpnju 2004. godine uplatila posljednji obrok duga u svezi otkaza PBZ kartice, a dana 23. srpnja 2004. godine, putem javnog bilježnika zatražila podatke, a nepotpuni podaci su joj dostavljeni u rujnu 2005. godine.

Po članu 23. st. 2 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01), prijava se mogla podnijeti u roku 3 mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku 6 mjeseci od dana kada je povreda počinjena.

Prijaviteljica sama priznaje, da je dana 23. srpnja 2004. godine putem javnog bilježnika od prijavljenika zatražila podatke o dugu.

Javni bilježnik Slobodan Zlokić je pismeno 4. kolovoza 2004. godine od prijavljenika zatražio obavijest o dugu prijaviteljice.

Kada se prijaviteljica za pomoć obratila javnom bilježniku upućuje na logičan zaključak, da njihovi poslovni odnosi nisu u suglasju. Stoga valja kao dan saznanja za povredu i učinioca, uzeti dan kada je javni bilježnik uputio prijavljenom zahtjev ”obavijest o dugu” a to je 4. kolovoza 2004. godine.

Od tada pa do podnošenja prijave proteklo je nepune 2 godine, što govori da je podnesena izvan roka, pa je prijavu valjalo odbaciti. Valja reći, da je ovaj rok procesne naravi i da Sud na isti pazi po službenoj dužnosti.

Bez obzira na to što ovaj Sud prijavu nije razmatrao iz navedenih razloga, ne lišava pravo prijaviteljice, da zaštitu svojih prava traži kod nadležnog državnog tijela. Sudac Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u peti primjeraka za Sud u drugom stupnju .

Servisne usluge

Slučaj 36: G-I-116/06

Otklanjanje nedostatka – kvara na mobitelu – problem dokazivanja odgovornosti

Izreka odluke G-I-116/06. od 28. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik MIE d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti****.*

Obrazloženje odluke G-I-116/06: Dana 14. lipnja 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja. Povredu vidi u tome. što ovlašteni servis mu nije otklonio kvar na mobitelu, a uz obrazloženje da je utvrđeno oštećenje elektroničkog modula zbog utjecaja tekućine. Kvar uzrokovan utjecajem tekućine na unutrašnjost mobilnog telefona nije obuhvaćen jamstvenim uvjetima, Prijavitelj osporava da je uzrok kvara tekućina u unutrašnjosti aparata jer je nije moglo biti. Priznaje, da je samo u mobitel unio pogrešan PIN, a to nije mogao biti uzrok kvara. Detaljnije obrazloženje je vidljivo iz prijave (list 1 spisa) i predstavke društva potrošač (list 1/1 spisa). Punomoćnik prijavljenika osporio je navode prijave. Iz izvještaja o servisiranju, te izvješća Državnog inspektorata razvidno je da su utvrđene sve činjenice, koje su bitne za ostvarivanje prava iz jamstvenog lista, odnosno za donošenje odluke o odgovornosti tvrtke MOBIS za štetu koju trpi prijavitelj. Iz oba izvješća nedvojbeno proizlazi da je do oštećenja došlo zbog lošeg rukovanja aparatom, pa je došlo do oštećenja modula zbog utjecaja prodora tekućine, što nije pokriveno jamstvom, pa stoga prijavljenik nije ni mogao obeštetiti prijavitelja (detaljnije raspravni zapisnik od 17. srpnja 2006. list 7 spisa). Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je neosnovana. Među strankama je sporna vrsta i uzrok oštećenja.

Pregledom izvješća o servisiranju mobilnog telefona od 29.4.2006., ustanovljeno je oštećenje elektroničnog modula zbog utjecaja tekućine. Kvar utvrđen utjecajem tekućine nije pokriven jamstvenim uvjetima.

Državni inspektorat dopisom od 7. lipnja 2006. godine u okviru svojih ovlasti nije našao propuste, ali je prijavitelja uputio ovom Sudu ili redovnom sudu. Prema tome s jedne strane imamo izvješće ovlaštenog servisa da je uzrok kvara oštećenja električnog modula zbog utjecaja tekućine. S druge strane prijavitelj smatra, da kvar ne može nastati unošenjem pogrešnog PIN-a.

Jedini mogući način utvrđenja činjenica je bio vještačenje po vještaku za telekomunikacije i telefoniju.

Prijavitelju je pružena mogućnost da se takovo vještačenje provede. No, prijavitelj je od tog odustao iz razloga ekonomičnosti postupka, jer isto vještačenje iznosi 900,00 kn, koje bi on morao predujmiti, a nije da će mu se naknaditi. Ali ono što ovdje valja još dodati je da ovaj Sud nema svojih sredstava za troškove vještačenja. Zbog svega iznesenog ovaj dokaz nije ni proveden.

Kako prijavitelj nije uspio dokazati uzrok kvara na mobitelu, a naročito onaj

koji je pokriven jamstvom, to je prijavljenika valjalo osloboditi odgovornosti zbog povrede dobrih poslovnih običaja. Sudac Rajko Bagić (...)

Odgovornost za ispunjenje obveze - ugovor o djelu – izgradnja brodice

Slučaj 37: G-I-115/06

Zakon o obveznim odnosima (ZOO) članak 9: *Dužnost ispunjavanja obveze*
Sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjavanje.

Izreka odluke G-I-115/06. od 2. listopada 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: *Prijavljenik N d.o.o.* ***odgovoran je***
što je s prijaviteljem ugovorio izgradnju i isporuku brodice Onix 540 dužine 5,40 m, širine 2,05 m te naplatio 13.981,20 kn, a radove nije ni započeo niti isporučio naručenu brodicu čime je postupio protivno odredbama čl. 4. i 9. Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-115/06: Prijavitelj je podnio prijavu dana 14.06.2006. godine kod ovog Suda u kojoj navodi da je gosp. Damir Kralj vlasnik i direktor tvrtke Nostromo d.o.o. pridobio materijalnu korist u iznosu od 13.981,20 kn ne ispunivši poslovnu obvezu izgradnje i isporuke brodice za prijavitelja.

Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, pismo gosp. Kralja prijavitelju, ponuda i račun prijavljenika, te dopisi između prijavitelja i prijavljenika putem e-maila. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana.

Iz naprijed navedene dokumentacije utvrđeno je da je prijavitelj od prijavljenika naručio izradu brodice pod oznakom 540-3 Console AFT za cijenu od 34.800,00 kn + PDV, te da je prijavitelj izvršio uplatu avansa u iznosu od 13.981,20 kn, a prijavljenik se obvezao isporučiti prijavitelju brodicu u roku od 45 dana od uplate avansa. Isto tako je utvrđeno da prijavljenik nije ispunio svoju obvezu što proizlazi iz dopisa prijavljenika kojim moli produljenje roka za isporuku ili eventualno povrat uplaćenog iznosa.

Ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama čl. 600., 607., 618., 620. i 621. Zakona o obveznim odnosima ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu, pa je prijavljenik odgovoran za povredu dobrih poslovnih običaja.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Odgovornost izvođača radova za kvalitetu izvedenih radova (garažna vrata) – po pravilima struke – pažnja dobrog stručnjaka

Slučaj 38: G-I-111/06

Izreka odluke G-I-111/06. od 25. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik M d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je dana 3.11.2004. godine prijavitelju N d.o.o. Zagreb, isporučio rolo garažna vrata za zgrade na lokaciji (...) loše kvalitete, te su se u jamstvenom roku počela kvariti, popucale lamele, iskrivila se, zapinjala i stvarala buku pri uporabi pa kada ista nisu bila u funkciji, od prijavljenika je zatraženo, da ugradi nova vrata o svom trošku, pa su u tom pravcu stranke i vodile pregovore, ali do konačnog suglasja nije došlo, da bi prijavljenik dopisom od 30.3.2006. godine otklonio reklamaciju prijavitelja priopćenjem "peremo ruke" od svega, pa ga je prijavitelj opetovano pozvao na dogovor prije poduzimanja mjera kod nadležnog suda i Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, prijavljenik se ponovno oglušio, a prijavitelj da udovolji kupcima garaža, o svom trošku zamijenio dvoja vrata i od prijavljenika zatražio naknadu troška od 110.056,32 Kn, prijavljenik se opet oglušio čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona parničnog postupka, a što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. t.3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-111/06: Dana 12.6.2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u izreci presude sa detaljnijim obrazloženjem u pismenoj prijavi (List 1 spisa) kao i dokazanim prilozima.

U pismenom odgovoru na prijavu punomoćnik prijavljenika osporio je navode prijave. Priznanje da je prijavljenik isporučio i ugradio vrata, koja su po karakteristikama odgovarala upitu prijavitelja od 23. veljače 2004. godine, iako je prijavljenik nudio druga rješenja. Tijekom garantnog roka od prijavljenika je zatražena intervencija zbog otklanjanja kvarova, koje je prijavljenik i obavio. Kada su problemi sa vratima postali veći i učestaliji (nakon isteka jamstvenog roka), prijavljenik je pokazao spremnost na dogovor i daljnju suradnju zbog servisiranja vrata, te predlagali način otklanjanja problema.

Konačno 10. veljače 2006. godine, prijavljenik je pokazao spremnost preuzeti dio troškova za nabavu drugih vrata, demontažu starih, spajanje na postojeće daljinske upravljače i montažu novih čak i za slučaj, da vrata budu od proizvođača Horman, a samo uz jedan uvijek i to da prijavljenik sudjeluje u odabiru dobavljača.

Prijavitelj bez obrazloženja ne prihvaća ni jednu od ponuda prijavljenika, te traži povrat-isplatu iznosa od 110.056,32 Kn koliko je prijavitelj platio za popravku.

Budući je prijavljenik ugradio u cijelosti opremu, koja je odgovarala narudžbi, te bila u uporabi više od godinu dana, pa prijavljenik drži, da zahtjev za povrat

troška popravka nije osnovan i u tom smislu prijavitelju odgovorio pismeno 29. ožujka 2006. godine. Detaljnije obrazloženje u pismenom odgovoru (list 4 spisa).

Provedeni su svi ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Među strankama nije sporno, da je prijavljenik prijavitelju po osnovi ugovora isporučio i ugradio rolo garažna vrata.

Sporno je da li su radovi izvedeni kvalitetno po pravilima struke.

U jamstvenom roku vrata su se više puta kvarila, jer su pucale lamele krivile se, zapinjale i stvarale buku pri uporabi.

Vještak ing. Nenad Crnić jer dao pismeni nalaz i zaključak (mišljenje) od 5. svibnja 2006. godine u kom je detaljno opisao nedostatke i sve potkrijepio fotografijama. Zaključkom (mišljenjem) je čak dao prijedlog za otklanjanje utvrđenih nedostataka. Nalaz i mišljenje vještaka Sud prihvaća u cijelosti, jer je dat od ovlaštene osobe, jer je detaljno opisao utvrđene nedostatke, te dao prijedlog za njihovo otklanjanje. Da se izbjegne ponavljanje upućuje se na pismeni vještački nalaz. a tim nedostacima prijavitelj je još u 2004. godini obavijestio prijavljenika i zatražio da se otklone, što se vidi iz pismene prepiske. Prijavljenik je i priznao određene nedostatke i pristao na otklanjanje istih, te predložio da se rolo vrata zamjene kvalitetnijim.

Tijekom pregovora o načinu otklanjanja nedostataka nije između stranaka došlo do suglasja, pa je prijavitelj na koncu zatražio od prijavljenika povrat (isplatu) u visini iznosa plaćenog za oporavak vrata, koje je platio prijavitelj, a što je prijavljenik otklonio.

Na osnovi iznesenog, Sud prima dokazanim da su rolo vrata na garažama, koja je isporučio i ugradio prijavljenik imala nedostatke, a nakon reklamacije prijavljenik ih nije otklonio. Takav postupak predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu iz čl. 9 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01), pa ga je kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim.

Na ovo utvrđenje suda ne utječe spremnost prijavljenika, da nedostatke otkloni uz svoje uvjete, koje prijavitelj nije prihvatio. To stoga, što je upravo zadaća ovog suda da utvrdi jesu li radovi izvedeni kvalitetno i po pravilima, a nije ovlašten nalagati otklanjanje nedostataka ili nalagati činidbu i sl., po čl. 10. citiranog Pravilnika. Upravo po tom propisu za povrede dobrih poslovnih običaja Sud može jednu od predviđenih mjera.

Kako je Sud prijavljenika proglasio odgovornim za povredu dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 10., t. 1. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru Opomena, koju drži primjerenom.

Prilikom izbora mjere Sud se rukovodio individualizacijom prijavljenika na način, da je uzeo u obzir okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Otežavajućih okolnosti Sud nije našao, dok je kao olakšavajuću uzeo suradnju sa Sudom, djelomično priznanje djela kao i spremnost na uklanjanje nedostataka, pa će se i ovom mjerom postići svrha i poučiti da djelo ne ponovi. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost i dužnost pogrebnika - nepravilna naplata pogrebničkih usluga

Slučaj 39: G-I-104/06 i GŽ-II-115/07

Izreka odluke G-I-104/06 od 19. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je*: Prijavljenik IMZ d.o.o. za pogrebne usluge iz (...)* ***oslobađa se odgovornosti*** *da je počinio povredu iz čl. 9 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/2001 - pročišćeni tekst) time što je prijaviteljima (...) ispostavio račun na veći iznos od onog koji mu po cjeniku pripada.*

Obrazloženje odluke G-I-104/06

Prijavitelji u prijavi navode da je I.G. od prijavljenika zatražila uslugu organizacije sprovoda njene pokojne majke M.Č. dana 18. svibnja 2006. godine te uplatila 5.000,00 kn akontacije, a nakon pokopa majke 23. svibnja 2006. platila je još 7.286,40 kn za ostatak troškova pogreba. Nadalje navode da su dana 5. lipnja 2006. godine putem pošte primili specifikaciju računa u kojem su utvrdili mnoge nepravilnosti nakon čega je I.G. sa suprugom otišla reklamirati račun kod prijavljenika. Nakon toga je prijavljenik predložio da neka dođu neki drugi dan zbog utvrđivanja stvarnih troškova ukopa te je 8. lipnja 2006. suprugu prijaviteljice isplatilo 3.000,00 kn, predao mu preslike cjenika, isplatnicu na iznos od 2.982,90 kn, te specifikaciju troškova. Predlažu da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da za troškove ukopa nije mogao odmah dobiti račun od groblja pa je s tog razloga naknadno ispostavio račun. Cvijeće je naručeno za 650,00 kn plus PDV, račun za pjevanje iznosi 1.350,00 kn, a za pjesme koje nisu na repertoaru plaća se dodatnih 450,00 kn. U podnesku predanom na ročištu 26. siječnja 2007. godine navodi da je u konkretnom slučaju gradski prijevoz iznosio 1.200,00 kn, a da je za iznos troškova urne saznao tek 30. svibnja 2006. godine i da je razlika prijaviteljima vraćena dana 8. lipnja 2006. godine. Tvrdi da je privremeni račun napisao na uporno traženje stranke.

U dokaznom postupku razgledana je prijava, uplatnica br. 112/06 i 116/06, račun od 20. svibnja 2006., račun br. 121/06 i br. 88, uplatnica br. 121/06, cjenik pogrebnih usluga, isplatnica br. 8/06, razlika troškova od 8. lipnja 2006., račun o troškovima kremiranja, zaključnica, račun gradskog groblja, saslušani su svjedoci Davor Jović i Krunoslac Špacapan.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da prijava nije osnovana.

Neosporno je da je prijavljenik dana 20. svibnja 2006. ispostavio račun prijaviteljima na iznos od 8.340,05 kn za troškove ukopa majke prijaviteljice, a koji račun se po ocijeni ovog Suda ima smatrati predračunom budući je isti ispostavljen prije obavljene usluge.

Naime, konačni račun je moguće ispostaviti nakon obavljene usluge i to u konkretnom slučaju 23. svibnja 2006. godine kada je obavljen ukop majke prijaviteljice.

Isto tako neosporno je da je prijavljenik prihvatio reklamaciju prijaviteljice izvršio povrat više uplaćenog iznosa dana 8. lipnja 2006. godine.

Obzirom na činjenicu da je prijavljenik prihvatio reklamaciju prijavitelja na ispostavljeni predračun od 20. svibnja 2006. godine ovaj Sud ocjenjuje da prijavljenik nije počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa je prijavljenika oslobodio od odgovornosti...

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-115/07 od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) presudio je*:*

Preinačuje se presuda *Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-104/06 od 19. veljače 2007. godine i sudi: prijavljenik IMZ d.o.o. za pogrebne usluge iz (...)* ***odgovoran je*** *što je: nakon što je (...) angažiran od strane prijavitelja za uslugu organizacije sprovoda majke IG dana 18. svibnja 2006., te pošto su isti uplatili 5.000,00 kuna akontacije i nakon sahrane prijaviteljičine majke dana 23. svibnja 2006. platili još 7.286,40 kuna za ostatak troškova, te dana 5. lipnja 2006. putem pošte primili specifikaciju računa u kojem su utvrdili brojne nepravilnosti te kada su otišli dana 7. lipnja 2006. reklamirati isti, prijavljenikov djelatnik im je rekao neka dođu neki drugi dan zbog utvrđivanja stvarnih troškova ukopa bez da im je dao uvid u cjenik koji nije ovjeren od Porezne uprave, te je naknadno tek na reklamaciju prijaviteljice po pojedinim stavkama utvrdio da je račun preplaćen za 3.000,00 kuna jer je obračunao više nego po cjeniku, nakon čega je prijaviteljima isplatio 3.000,00 kuna, i tek im tada predao preslike i isplatnicu na iznos od 2.982,90 kuna i specifikaciju troškova, čime je povrijedio dobre poslovne običaje, pa mu se temeljem čl. 10. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01 - pročišćeni tekst) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-115/07: Presudom od 19. veljače 2007. navedenom u izreci prvostupanjski je sud oslobodio od odgovornosti prijavljenika (IN MEMORIAM - ZAGREB d.o.o. za pogrebne usluge, Zagreb, Gajeva 32, zbog povrede dobrih poslovnih običaja po prijavi prijavitelja I. i M. G.

Prvostupanjski sud je pobijanom presudom presudio da se prijavljenik oslobađa odgovornosti što je prijaviteljima (...) ispostavio račun na veći iznos od onog koji mu po cjeniku pripada. a također im nije dao odmah na uvid cjenik, čime je počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U prvostupanjskom postupku prvostupanjski sud je utvrdio da su Iva i Mirsad Grcić od prijavljenika zatražili uslugu organizacije sprovoda njene pokojne majke (...) dana 18. svibnja 2006. godine te uplatili 5.000,00 kuna na ime akontacije, a nakon sahrane prijaviteljičine majke koja je obavljena dana 23. svibnja 2006. godine su na zahtjev djelatnika prijavljenika platili još 7.286,40 kn za ostatak troškova pogreba. Nadalje su dana 5. lipnja 2006. godine putem pošte primili specifikaciju računa u kojem su utvrdili mnoge nepravilnosti nakon čega su prijavitelji (...) otišli reklamirati isti kod prijavljenika. Djelatnik prijavljenika (...) je predložio neka dođu neki drugi dan zbog utvrđivanja stvarnih troškova ukopa, te je tek 8. lipnja 2006. prijaviteljima (...) isplatilo 3.000,00 kn, i predao im preslike cjenika neovjerenog od strane Porezne uprave, te isplatnicu na iznos od 2.982,90 kn i točnu specifikaciju troškova.

U odgovoru na prijavu prijavljenik je naveo da za troškove ukopa nije mogao odmah dobiti račun od groblja pa je s tog razloga naknadno ispostavio račun. Cvi-

jeće je naručeno za 650,00 kn plus PDV, račun za pjevanje iznosi 1.350,00 kn, a za pjesme koje nisu na repertoaru plaća se dodatnih 450,00 kn. U podnesku predanom na ročištu 26. siječnja 2007. godine naveo je da u konkretnom slučaju gradski prijevoz iznosio 1.200,00 kn, a da je za iznos troškova urne saznao tek 30. svibnja 2006. godine i da je razlika prijaviteljima vraćena dana 8. lipnja 2006. godine. Privremeni račun je napisao na uporno traženje stranke.

Protiv ove presude žalbu su podnijeli prijavitelji ne navodeći točno iz kojih razloga istu podnose, a Sud je utvrdio da se isti žale zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Odgovor na žalbu podnio je prijavljenik u kojem navodi da je zahtjev prijavitelja neosnovan te predlaže da se ista odbije.

Žalba je osnovana.

Vijeće je utvrdilo kako je neosporno da je prijavljenik dana 20. svibnja 2006. godine ispostavio račun prijaviteljima na iznos od 8.340,05 kn za troškove ukopa prijaviteljičine majke, a koji račun se po ocijeni ovog vijeća ne može smatrati predračunom budući da je uračunat i PDV.

Isto tako neosporno je da djelatnik prijavljenika nije odmah prihvatio reklamaciju prijavitelja i nije im odmah na njihov zahtjev predao cjenik već im je rekao da dođu drugi dan. Točno je da je djelatnik prijavitelja izvršio povrat više uplaćenog iznosa dana 8. lipnja 2006. godine i to u iznosu od 3.000,00 kuna, no tek na reklamaciju prijavitelja koji su utvrdili pretplatu iznosa i to stavku po stavku. Dakle, **obračunao im je za 3.000,00 kuna usluge više. te ih na taj način prevario za isti iznos.** Posebice im je više naplatio usluge cvijeća i pogrebnog pjevanja. Prijavljenik je zlouporabio stanje u kojem se prijaviteljica nalazila nakon smrti majke misleći da ista neće tražiti cjenik te detaljnu specifikaciju računa. Da je on sam slučajno pogriješio u obračunu radilo bi se o pogrešci u jednoj stavci, a ne u više i to gotovo svim, te bi je sam uočio ispravio i obavijestio prijavitelje o tom, a ne tek na njihovo uporno insistiranje na detaljnoj specifikaciji računa.

Time je prijavljenik po mišljenju ovog Vijeća počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89, 69/91, 47100, 64/01 - pročišćeni tekst).

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP) u vezi s čl. 4. i 28. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ovo Vijeće je utvrdilo da je prvostupanjski sud iz činjenica što ih je utvrdio izveo nepravilan zaključke te na istim utemeljio svoju odluku i na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo.

Iz navedenih razloga valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu temeljem odredbe čl. 373. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) u vezi s čl. 4. i 28. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i prijavljenika utvrditi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Temeljem odredbe čl. 10. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrečena mu je mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku, pri čemu je Sud uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela kao i štetne posljedice, držeći da će izrečena mjera ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ubuduće ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Odbačaj prijave zbog proteka vrijedećih propisanih rokova (objektivnog i subjektivnog)

Slučaj 40: G-I-100/06

Izreka odluke G-I-100/06 od 14. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u vijeću sastavljenom od Rajka Bagića (...) riješio je:

Prijava prijavitelja ML iz (...) protiv prijavljenika Pc d. o. o. iz (...) zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-100/06: Dana 6. lipnja 2006. godine zaprimljena je prijava, a poslana preporučeno 5. lipnja 2006. godine.

U prijavi navodi da je kao stranka oštećen

1) glede rokova i odgovornosti za kvalitetu isporučene robe i usluge,

2) očitom prijevarom o nagradi za kupnju preko 15.000,00 Kn,

3) otklanjanjem odgovornosti za štetu nastalu nestručnim pružanjem usluge.

Predlaže da se prijavitelj zaštiti kao potrošač.

Na izvanraspravnom ročištu od 14. lipnja 2006. godine u odsutnosti stranaka Sud je riješio kao u izreci.

Prijavitelj je uz prijavu priložio dokazne prijedloge. Tako je iz reklamacije od 28. listopada 2005. godine razvidno, da je prijavitelj reklamirao nedostatke na kuhinji 16. ožujka 2005. godine, a djelatnik prijavljenika Soldo obećao da će to biti riješeno u roku desetak dana. Znači da je prijavitelj za navodnu povredu i učinioca saznao krajem ožujka 2005. godine. Iz zahtjeva za naknadu štete od 12. studenog 2005. godine razvidno je da prijavitelj od prijavljenika traži naknadu štete, koja je specificirana u tom zahtjevu (List Y, spisa), poziva se na zapisnik o utvrđivanju nedostataka od 16. ožujka 2005. godine.

Ponuda je od 1. ožujka 2005. godine.

Po čl. 23. st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, prijava se može podnijeti u roku 3 mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku 6 mjeseci od kada je povreda učinjena (Narodne novine 64/01).

Kada je prijavitelj reklamirao nedostatke 16. ožujka 2005. godine uz obećanje, da će biti otklonjeni kroz desetak dana, znači da je povredu i učinioca doznao najkasnije krajem ožujka 2005. godine.

Zatražio je naknadu štete dopisom od 12. studenog 2005. godine, dok se reklamacijom od 29. prosinca 2005. godine (List ll, spisa) poziva samo na zapisnik o nedostacima od 16. ožujka 2005. godine.

Stoga valja zaključiti, da je prijava, koja je podnesena 5. lipnja 2006. godine, podnesena izvan oba roka (objektivnog 6 mjeseci i subjektivnog 3 mjeseca), pa je prijavu valjalo odbaciti i riješiti kao u izreci.

Valja reći da na ove rokove Sud pazi po službenoj dužnosti jer se radi o procesnoj, a ne materijalnoj odredbi.

Predsjednik vijeća Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u četiri primjerka za Sud u drugom

Nadležnost Suda časti - nenadležnost za neispunjavanje izvanugovorne obveze

Slučaj 41: G-I-93/06

Izreka odluke G-I-93/06 od 31. svibnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je: *Prijava prijavitelja suvlasnika Stambene zgrade (...) protiv prijavljenika D iz (...) zbog povrede dobrih po*slovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-93/06: Dana 24. svibnja 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika i to I. prijavljenika Difuzije d.o.o. kao vlasnika lokala i II. prijavljenika (...) kao zakupca i izvođača radova u lokalu.

U prijavi se navodi da su radovi započeli 20. ožujka 2006. godine, čime se ugrožava stabilnost zgrade, jer su izrezani noseći armirano betonski zidovi, te se stanari ometaju u mirnom korištenju svojih stanova.

Ispitujući prijavu u prethodnom postupku u odsutnosti stranaka na izvanraspravnom ročištu riješeno je kao u izreci.

Po čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN Broj: 64/01), Sud časti sudi članicama Komore zbog povrede dobrih poslovnih običaja u obavljanju gospodarskih djelatnosti i prometa roba i usluga na području Komore, kao i zbog povrede Statuta i drugih općih akata. Drugim riječima to znači zbog povrede ugovorenih obaveza. U konkretnom slučaju radi se o izvanugovornoj obvezi, a što se ne može podvesti pod nadležnost ovog Suda.

Osim toga ovaj Sud nije ovlašten izreći zabranu gradnje ili drugu činidbu, već je po čl. 10. citiranog Pravilnika ovlašten izreći jednu od predviđenih mjera ukoliko utvrdi povredu dobrih poslovnih običaja. Kako opisana povreda ne spada u nadležnost ovog Suda valjalo je prijavu odbaciti.

To što se ovaj Sud proglasio nenadležnim za ovaj slučaj, ne isključuje prava prijavitelja da se za zaštitu svojih prava koja drži ugroženim obrati drugim državnim tijelima. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Servisne usluge – odgovornost servisera

Slučaj 42: G-I-90/06 i GŽ-II-37/07

Neispunjenje ugovorne niti zakonske obveze povodom preuzimanja automobila na popravak

Iz**reka** odluke G-I-90/06 od 9. listopada 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: MMA d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što nije izvršio popravak prijaviteljeva automobila Renault 19 reg. ZG4751-C, a prema radnom nalogu od 13. prosinca 2005. godine, već mu je dana 24. prosinca 2005. navedeni automobil pao s dizalice i znatno se oštetio pa se je obvezo u roku od deset dana popraviti oštećeni automobil i obvezao prijavitelju isplatiti iznos od 3.500,00 kn, a nijednu obvezu nije ispunio do završetka glavne rasprave, čime je postupio protivno čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se čl. 10 st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-90/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovog Suda protiv prijavljenika navodeći da mu je predao automobil da se izvrši pregled i popravak dana 13. prosinca 2005. godine da je doznao da je prijavljenik vršio popravak na automobilu, ali mu je automobil pao sa dizalice pa se je znatno oštetio pa je nakon toga prijavljenik obećao da će u roku od deset dana popraviti automobil i isplatiti prijavitelju osigurninu koju je primio od Alianz osiguravajućeg društva, međutim da prijavljenik nije tako postupio pa predlaže da se protiv prijavljenika provede postupak zbog povrede dobrih poslovnih običaja da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima u prijavi te ističe da je do oštećenja automobila sa dizalice došlo zato jer je automobil bio u dotrajalom stanju pa je zbog svoje težine propao sa dizalice, ali da je osiguravatelj prijavljenika isplatio prijavljenome 3.500,00 kn što je voljan isplatiti prijavitelj u i prepustiti mu vozilo pa smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje te predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 15. svibnja 2006. godine te dokumentaciju priloženu prijavi pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik učinio povredu dobrih poslovnih običaja jer je postupio protivno odredbama čl. 21 ZOO-a pa ga je zato proglasio odgovornim i temeljem čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrekao mu mjeru društvene discipline i to javnu opomenu koja će se objaviti u tisku, nakon pravomoćnosti ove presude, a temeljem propisa navedenih u izreci ove presude.

Naime, ovaj Sud smatra da je prijavljenik učinio povredu dobrih poslovnih običaja jer kada je već preuzeo na popravak automobil prijavitelja pa kada je došlo do nezgode na način da je automobil 24. prosinca 2005. godine, pao sa dizalice i

znatno se oštetio i kad je već obećao prijavitelj u da će automobil popraviti u roku od deset dana, a ništa nije učinio zbog ispunjenja svojih obveza sve do završetka glavne rasprave, onda u takvom postupanju ovaj Sud nalazi težu povredu dobrih poslovnih običaja. Stoga je zato prihvatio zahtjev prijavitelj a i proglasio prijavljenika odgovornim za takvu povredu dobrih poslovnih običaja.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koju je počinio te štetu koja je nastala prijavitelj u te mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini više ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja...

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-37/07 od 25. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenog MMA (...) kao neosnovana i potvrđuje se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj: G-I90/06. od 09. listopada 2006.

Obrazloženje odluke GŽ-II-37/07: Pobijanom presudom prijavljenik je proglašen odgovornim što nije izvršio popravak automobila prijavitelja Renault 19 reg. ZG 4751-C, a prema radnom nalogu od 13. prosinca 2005. godine, već mu je dana 24. prosinca 2005. navedeni automobil pao s dizalice i znatno se oštetio, pa se je obvezao u roku od deset dana izvršiti popravak automobila, te se je obvezao prijavitelj u isplatiti iznos od 3.500,00 kuna, a nijednu obvezu nije ispunio do završetka glavne rasprave, pa mu je izrečena javna opomena uz objavljivanje u tisku.

Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je Sud zauzeo takvo stajalište jer je utvrdio da prijavljenik nije izvršio popravak automobila, a koji se obvezao izvršiti u roku od 10 dana, te da prijavitelju nije isplatio iznos od 3.500,00 kuna, koji je sam predložio isplatiti, te da je prijavljenik time zanemario moralni i materijalni interes prijavitelja, što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, a samo neizvršavanje popravka automobila kvalificira se kao teška povreda dobrih poslovnih običaja.

Protiv prvostupanjske presude žali se prijavljenik MMA zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi u bitnome navodi da je između stranaka sporna odgovornost za nastanak štetnog događaja, jer se prijavljenik poziva na dotrajalost vozila (višu silu); da je sporna i sama visina štete; da stoga nije dokazana povreda dobrih poslovnih običaja, pozivajući se na koncesije za RENAULT i CITROEN, koji raspolažu sredstvima i stručnjacima za otklanjanje štete prijavitelju; da prijavljenik nije izbjegavao pomoći prijavitelju niti mu je lažno obećavao rokove i popravak štete, da je stvarni razlog nepopravka automobila - činjenica da je prijavitelj od prijavljenika tražio naknadu štete veće od tržišne cijene automobila na dan štetnog događaja, odbijajući popravak automobila kako je to predložila prijavljenica; te da je pogrešna primjena materijalnog prava uslijedila kao posljedica pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i da je sud pogrešno ocijenio izvedene dokaze.

Stoga predlaže da se žalba usvoji i da se ukine/preinači prvostupanjska presuda, te predmet vrati na ponovno postupanje.

Žalba nije osnovana. Ispitujući pobijanu presudu ovaj sud nalazi da nisu ostvareni žalbeni razlozi iz žalbe.

Prijavljenik se u žalbi poziva na dotrajalosti vozila kao uzrok nastanka štete, te da ista predstavlja višu silu, pri čemu tijekom postupka ničim nije dokazao da je vozilo u servisu prijavljenika palo s dizalice zbog dotrajalosti, kao ni postojanje više sile. Visina štete ne predstavlja relevantnu činjenicu za ovaj postupak, jer predmet ovog postupka nije utvrđivanje visine štete, već povrede dobrih poslovnih običaja.

lako se prijavljenik u svojoj žalbi poziva na svoje koncesije za RENAULT i CITROEN za iste nije priložio dokaze. Osim toga, da je i priložio dokaz o istima, one ne bi bile dokaz da je prijavljenik u konkretnom slučaju postupao sukladno dobrim poslovnim običajima, jer su za postupanje prijavljenika mjerodavne aktivnosti koje je poduzeo, odnosno propustio poduzeti prema prijavitelju u konkretnom slučaju, a ne ugovori i poslovni odnosi koje prijavljenik ima s trećim osobama. Naprotiv, tijekom postupka je dokazano da povreda dobrih poslovnih odnosa sastoji upravo u tome da je prijavljenik propustio izvršiti popravak automobila prijavitelja.

Isto tako prijavljenik u svojoj žalbi navodi da je prijavitelj odbio popravak automobila, koju činjenicu tijekom postupka nije ničim dokazao, već naprotiv spisu prileži dokaz kojim prijavitelj poziva prijavljenog na popravak automobila prije pokretanja postupka pred ovim sudom.

Tvrdnja prijavljenika iz žalbe da nije izbjegavao pomoći prijavitelju niti da mu je lažno obećavao rokove i popravak štete je netočna i neistinita, jer je među strankama nesporno da do završetka glavne rasprave pred ovim sudom prijavljenik nije popravio automobil prijavitelja.

Navod prijavljenika iz žalbe da je sud pogrešno ocijenio izvedene dokaze nije točan, iz razloga jer prijavljenik za svoje navode tijekom postupka nije priložio dokaze temeljem kojih dokazuje svoje navode, niti je pružio dokaz o izvršenom popravak automobila, pa iste sud nije mogao pogrešno ocijeniti.

Iz svega navedenog žalba prijavljenika MINIMOTO AUTOMOBILI d.o.o., Zagreb, Martićeva 17 ukazuje se kao neosnovana, pa je istu valjalo odbiti i presuditi kao u izreci ove presude (...) Sudac izvjestitelj Gordana Štanfel (...)

Zavaravajuće oglašavanje o trajnom uspjehu depilacije, koji nije postignut, spadao je pod zabranjeno ponašanje po članku 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03)

Slučaj 43: G-I-89/06 od 28. studenoga 2006, GŽ-II-199/06 i G-I-89/06 od 25. rujna 2006.

Povrat u prijašnje stanje u postupku pred Sudom časti

Prva prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-89/06. od 28. studeni 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijavljenikov prijedlog za povrat u prijašnje stanje se odbija

Obrazloženje odluke G-I-89/06: Dana 22. studenog 2006. godine punomoćnik prijavljenika ovom Sudu podnio je prijedlog za povrat u prijašnje stanje, na način da se ukine presuda G-I-89/06 od 25. rujna 2006. godine jer na raspravi iz opravdanih razloga nije pristupio zastupnik prijavljenika. Pored ostalih razloga ističe da direktorica prijavljenika VGI je već nakon zakazivanja ročišta za 25. rujna 2006. godine zatražila odgodu ročišta zbog neodgodiva službena puta izvan zemlje, a zahtjev nije uvažen. Kako prijavljenika nitko osim direktorice nije mogao valjano zastupati, krenula je na put s namjerom da će se do ročišta vratiti, ali nije stigla do ročišta te je dala nalog da se faksom uputi isprika Sudu i zamolba za odgodu.

Prijedlog je neosnovan.

Sud priznaje da je direktorica VGI tražila drugi termin za ročište premda to nije navedeno u zapisniku. Isto tako se apelira na savjest iste da je upoznata o tome da Sud (vijeće) ne radi svakodnevno, a naredni dan 25. rujna 2006. godine za ovo raspravno vijeće već je ranije određen, a ono što je najvažnije je to da joj je dana uputa zbog imenovanja punomoćnika iz reda odvjetnika ili pak imenovanja punomoćnika iz reda svojih djelatnika. Za to je imala dovoljno vremena od 6. do 25. rujna 2006. godine te umjesto toga opetovano faksom moli odgodu, a koji je u spis uložen nakon zaključenja rasprave.

Sud drži da nije povrijedio postupovne odredbe, a razlozi za povrat u prijašnje stanje neosnovani, to više što je prijavljenik pored ovog prijedloga uložio i žalbu pa će drugostupanjsko vijeće svojim pravorijekom konačno odlučiti.

Uputa o pravnom liieku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog, Žalba se podnosi u pet primjeraka za sud u drugom stupnju.

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-199/06 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Ukida se rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-

86/06 od 28. studenog 2006. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje odluke GŽ-II-199/06: Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud odbio prijedlog prijavljenika za povrat u prijašnje stanje.

Iz obrazloženja proizlazi da je prijavljenik stavio prijedlog za povrat u prijašnje stanje zbog propuštenog ročišta održanog 25. rujna 2006. godine, kada je donesena i presuda kojom je prijavljenik proglašen odgovornim za povredu dobrih poslovnih običaja. Kao razlog za povrat prijavljenik je istaknuo da je njegova direktorica zatražila odgodu propuštenog ročišta zbog neodgodivog službenog puta, a kako njenom prijedlogu nije udovoljeno, krenula je na ročište, ali nije na vrijeme stigla. Dalje prvostupanjski sud, obrazlažući postupak direktorice prijavljenika, navodi da "apelira na savjest iste", da ju je uputio da može opunomoćiti nekoga za zastupanje te da je prijavljenik podnio i žalbu protiv presude o kojoj će drugostupanjsko vijeće odlučiti.

Navedeno rješenje žalbom pobija prijavljenik zbog bitne povrede postupovnih odredaba i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te ga predlaže ukinuti.

Žalba je osnovana.

Sukladno odredbi čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89, 69/91, 47/00 i 64/01, dalje: Pravilnik) u postupku pred Sudom časti na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP).

Prema odredbi čl. 117. st. 1. ZPP-a ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje kakve radnje u postupku i zbog toga izgubi pravo na poduzimanje te radnje, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti da naknadno obavi tu radnju ako ocijeni da postoje opravdani razlozi za povrat.

Dakle, da bi ocijenio osnovanost prijedloga za povrat u prijašnje stanje, sud je morao ocijeniti jesu li razlozi na osnovi kojih je povrat zatražen opravdani.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud međutim ne iznosi jasne razloge iz kojih proizlazi neopravdanost razloga za propuštanje koje je istaknuo prijavljenik. Sud naime nije odgovorio na pitanje je li nedolazak direktorice prijavljenika na propušteno ročište, na koje je ona navodno imala namjeru doći izravno sa službenog puta, uzrokovan opravdanim ili neopravdanim razlogom - prijavljenik se inače poziva na umor direktorice uslijed noćne vožnje. Umjesto toga, sud se poziva na savjest direktorice, no nije jasno kakve to ima veze s opravdanošću razloga zbog kojih je zatražen povrat.

Ni činjenica da je direktorica prijavljenika upozorena da može nekoga opunomoćiti za zastupanje u slučaju svoje spriječenosti ne govori o opravdanosti razloga za povrat. Točno je da prijavljenika u ovom postupku može zastupati i punomoćnik umjesto direktorice kao zastupnice po zakonu. Međutim, direktorica prijavljenika je odlučila sama zastupati prijavljenika na propuštenom ročištu i nije obvezna angažirati za zastupanje punomoćnika. Druga je pak stvar je li zbog toga opravdan zahtjev prijavljenika za povrat koji se zasniva na činjenici kašnjenja na ročište, no o tome sud mora dati jasne razloge.

Kako ti razlozi nisu navedeni, pobijano rješenje nije moguće ispitati, čime je počinjena bitna povreda postupovnih odredaba iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

S obzirom na navedeno, valjalo je pobijano rješenje na osnovi odredaba čl.

369. st. 1., čl. 380. t. 3. i čl. 381. ZPP-a ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak .

U nastavku postupka prvostupanjski će sud ponovno ocijeniti jesu li razlozi za povrat u prijašnje stanje koje je prijavljenik u prijedlogu naveo opravdani ili nisu, te će obrazlažući odluku o tome navesti jasne i valjane razloge. Pri tome je dužan na odgovarajući način primijeniti sva pravila propisana ZPP-om kojime je uređen institut povrata u prijašnje stanje, pa i odredbu čl. 121. st. 2. ZPP-a, prema kojoj će u vezi s prijedlogom sud zakazati ročište, osim ako su činjenice na kojima se prijedlog temelji opće poznati

Sudac izvjestitelj Igor Periša v.r.

Druga prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-89/06 od 25. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio j e:

Prijavljenik: A d.o.o. za unutarnju, vanjsku trgovinu i marketing iz (...) ***odgovoran je*** *što je u dnevnom tisku Večernji list oglasio zavaravajuće oglašavanje između ostalog i ovo: " Novi sustav pulsirajuće svjetlosti - epil flash za brzo i trajno te potpuno bezbolno uklanjanje dlačica omogućuje, da se uz upotrebu sonde tretiraju velike površine, a posve kompjuteriziran sustav pokazuje automatsku selekciju tipa kože, dlačica i trajanje tretmana i dr." , što je bio razlog da se prijaviteljica (...) odlučila za tretman zbog uklanjanja dlačica s brade i nausnice, ali usluga iz oglašavanja nije ostvarena čime je prijaviteljica dovedena u zabludu, a na reklamaciju prijaviteljice, da oglašavajuća usluga nije ostvarena (trajno uklanjanje dlačica), te tražila povrat plaćene usluge od 1.800,00 kn, što je prijavljenik odbio, a to je protivno odredbama čl. 89. - 95. (dio III. - oglašavanje proizvoda i usluga) Zakona o zaštiti potrošača, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što ujedno predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu temeljem čl. 10. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU.*

Obrazloženje odluke G-I-89/06: Dana 12. svibnja 2006. godine, prijaviteljica je podnijela pismenu prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u presudi, a detaljnije obrazloženo u prijavi (list 1 spisa), te reklamaciji od 6.4.2006. godine (list1/1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu. Rasprava je održana u odsutnosti zastupnice prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana.

Sukladno čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), u postupku pred Sudom časti ukoliko nije drukčije regulirano ovim Pravilnikom ili drugim aktima Suda časti na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, i 88105 dalje u tekstu ZPP).

Zastupnica prijavljenika je dana 25. rujna 2006. godine ovom Sudu poslala faksom dopis ovog sadržaja:" Ovim putem Vas obavještavam o nemogućnosti dolaska zastupnice VGI na zakazani termin zbog neodgodivih poslovnih obaveza (službenog putovanja). Fax je poslan u 7.31 h u Sudu primljen iza 9 sati, a u spis uložen iza 10 sati, glavna rasprava zakazana u 9 sati, što je sve vidljivo iz zabilješke predsjednika Vijeća.

Sud je bez znanja o poslanom faxu, održao raspravu u odsutnosti zastupnice prijavljenika temeljem čl. 24 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, analogno čl. 295 ZPP, jer do početka glavne rasprave nije dobio ispriku zastupnice prijavljenika za izostanak sa ročišta, a osim toga nije ni tražena odgoda. Ova zamolba ne može se cijeniti odvojeno, već u kontekstu sa ranijim postupcima zastupnice prijavljenika.

Zastupnica prijavljenika dobila je obavijest o glavnoj raspravi dana 6. rujna 2006. godine, te je na toj raspravi umjesto odgovora uz prijavu zamolila odgodu zbog konsultacije o prijedlogu prijaviteljice, koja je dala ponudu da je spremna povući prijavu ukoliko joj prijavljenik isplati 1.800,00 kn koliko je platila za uslugu, pa je tada zakazao raspravu za 25. rujna 2006. godine zbog očitovanja prijavljenika. Na zakazano ročište nije pristupila, a niti se očitovala o prijedlogu prijaviteljice, za što je imala dovoljno vremena od 19 dana. Nije se odazvala ni na dva ročišta o postupku mirenja 30.6. i 17.7.2006. godine sa isprikom spriječenosti u poslu, a da nije dala odgovor na prijavu. Zbog iznesenog i ovu zamolbu zastupnice prijavljenika Sud prima i cijeni kao zlouporabu prava, koja strankama pripadaju u postupku po čl. 10. ZPP-a.

Ukoliko je zastupnica toga dana 25. rujna 2006. bila na službenom putu, mora se zaključiti da je za to znala ranije, pa je mogla tražiti odgodu ili opunomoćiti drugu osobu iz društva ili opunomoćiti odvjetnika. Za sve te propuste sama snosi posljedice.

Pregledom evidencije prijavljenika o pružanju usluga (list 1/1 i Y, priloga), ustanovljeno je, da je prijaviteljica bila na tretmanu kod prijavljenika, zbog uklanjanja dlačica, kada je bila, koliko je tretmana bilo, vrsta usluge i vrijeme trajanja.

Iz pismene reklamacije (list 1/1 spisa) vidljivo je da je prijaviteljica tražila povrat uplaćenog iznosa od 1.800,00 kn za uslugu.

Prijaviteljica tvrdi, da se na tretman uklanjanja dlačica odlučila nakon oglašavanja u Večernjem listu (list 1/6 spisa). U tom dnevnom listu objavljen je tekst s naslovom „Pulsirajuća svjetlost protiv dlačica“. U samom članku se navodi da svi oni koje muči neželjeni problem dlačica sada mogu iste trajno, bezbolno i bezopasno ukloniti putem novog sustava pulsirajuće svjetlosti - epil flash za brzo i trajno te potpuno bezbolno uklanjanje dlačica, koji omogućuje da se uz upotrebu sonde tretiraju velike površine, a posve kompjuteriziran sustav prikazuje automatsku selekciju tipa kože, dlačica i i trajanje tretmana. Nadalje se navode još daljnja objašnjenja i upute dr. med. Dragice Kelam iz Centra zdravlja i ljepote ”Twinlab” u Vukovarskoj 74. Uz navedeni članak je i fotografija dr. Dragice Kelam kao i fotografija tehnike rada.

Bez obzira na to što ovaj novinski članak ne sadrži standardni - klasični oblik oglašavanja, te mimo nedostatka forme, ali je prepoznatljivo oglašavanje u okviru svog zanimanja ili poslovne djelatnosti, a usmjereno je na promociju nekog proizvoda ili usluge, čl. 89. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača.

Nakon što je prijaviteljica pročitala ovaj članak, podvrgla se u dobroj vjeri tretmanu, a poglavito jer joj je dr. Dragica Kelam poručila da će dlačice biti trajno uklonjene (reklamacija list 1/1 spisa). Čak poslije 5-7 tretmana nije prijaviteljica osjetila poboljšanje, a u razgovoru sa dr. Dragicom Kelam, koja joj je savjetovala da bude strpljiva i nastavi terapiju, što je prihvatila. No, i nakon 29 tretmana rezultat je izostao, zbog čega je reklamirala pismeno, te tražila povrat uplaćene usluge od 1.800,00 kn, a na to se prijavljenik oglušio. Ne samo da se oglušio na

reklamaciju prijaviteljice, nije odgovorio na navode prijave, premda je za to imao dovoljno vremena.

Ovo oglašavanje Sud cijeni kao zavaravajuće, jer dovodi u zabludu osobe kojima upućeno čl. 89. st. 2. Zakona o zaštiti potrošača.

Zavaravajući oglašavanjem Sud drži ono, kada se ne realiziraju obećanja iz tog oglašavanja.

Temeljem čl. 90 Zakona o zaštiti potrošača zabranjeno je zavaravajuće oglašavanje.

Na temelju svega navedenog Sud prima dokazanim, da je prijavljenik počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa ga je kao člana Komore proglasio odgovornim.

Za opisanu povredu Sud mu je temeljem čl. 10. t. 3. Pravilnika izrekao mjeru javne opomene uz oglašavanje u tisku koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud se držao principa o individualizaciji, cijeneći sve okolnosti koje idu kako u korist tako i na teret prijavljenika (...)

Raskid ugovora – prava naručitelja kad izvođač ne poštuje prihvaćenu narudžbu

Slučaj 44: G-I-88/06

Raskid ugovora zbog neispunjenja ako za raskid odgovara proizvođač – prijavljenik, jer nije izradio krevet sukladno prijaviteljevoj narudžbi – **prava naručitelja**

Izreka odluke G-I-88/06 od 4. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: S. d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što prijaviteljici MŠ nije prihvatio reklamaciju kao kupca kreveta i odbio ga preuzeti uz povrat isplaćene cijene u iznosu od 2.000,00 kn čime je postupio protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. i 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-88/06: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je prijavljenik odbio udovoljiti njenoj reklamaciji na način da raskinu ugovor o narudžbi te da prijavljenom vrati naručeni krevet koji nije izrađen sukladno narudžbi, tj. nije izrađen od naručenog hrastovog drva i da dimenzije ne odgovaraju narudžbi, te da joj vrati novac u iznosu koji je platila za naručeni krevet.

Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja i da mu se izreče odgovarajuća mjera.

U postupku mirenja prijavljenik navodi da je ležaj izveo u skladu sa narudžbom i odbija preuzeti sporni ležaj kao i vratiti prijaviteljici iznos od 2.200,00 kn, a podneskom od 19.06.2006. godine ustraje kod tvrdnje da je proizvod izrađen po pravilima struke.

U dokaznom postupku razgleda na je narudžba, reklamacija prijaviteljice, prijava Sudu časti i podnesak prijavljenika od 19.06.2006. godine i obavijesti Državnog inspektorata prijaviteljici od 5.07.2006. godine.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana.

Iz narudžbe utvrđeno je da je prijaviteljica od prijavljenika naručila izradu kreveta po mjeri i skici sukladno dogovoru za ugovorenu cijenu u iznosu od 2.200,00 kn sa rokom isporuke od tri tjedna od dana primanja avansa, a koji je primljen dana 4.03.2006. godine u iznosu od 1.000,00 kn.

Iz reklamacije prijaviteljice utvrđeno je da sporni krevet u pogledu kvalitete i dimenzija ne odgovara uvjetima iz narudžbe te da prijaviteljica odustaje od preuzimanja istog i zahtjeva povrat isplaćene cijene u iznosu od 2.200,00 kn. Iz obavijesti Državnog inspektorata utvrđeno je da je isti protiv prijavljenika izvršio neposredni inspekcijski nadzor i podnio zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, a prijaviteljicu uputio da svoja građanska prava ostvari građanskom parnicom.

Temeljem odredbe čl. 600 ZOO-a (Zakona o obveznim odnosima) ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, a naručitelj se obvezuje da mu zato plati naknadu, a odredbom čl. 607 navedenog zakona izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima posla, a čl. 618 navedenog zakona određeno je da naručitelju pripada pravo zahtijevati od izvođača da nedostatke otkloni ili da sam ukloni nedostatke na račun izvođača čl. 620 ZOO-a, ili da smanji cijenu za izvedene radove s nedostatkom čl. 621 ZOO-a ili da raskine ugovor. Nadalje čl. 132 ZOO-a određeno je da raskidom ugovora obje strane su oslobođene svojih obveza izuzev obveze za naknadu štete, a ako je jedna strana izvršila ugovor potpuno ili djelomično ima pravo da joj se vrati ono što je dala.

Kako je prijaviteljica u svojoj reklamaciji izjavila da raskida ugovor to se u konkretnom slučaju imaju primijeniti naprijed navedene odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Obzirom na činjenicu da je protiv prijavljenika Državni inspektorat podnio zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, a prijavljenik tijekom ovog postupka je izbjegavao pristupiti na zakazana ročišta pa ovaj Sud prihvaća navode prijaviteljice te je prijavljenika proglasio odgovornim za povredu dobrih poslovnih običaja.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale prijaviteljici pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.
Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost za korektno ponašanje u pregovorima za sklapanje ugovora i za poštivanje dogovorenoga

Slučaj 45: G-I-83/06

Izreka odluke G-I-83/06. od 8. prosinca 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: Prijavljenici I. Gcu d.o.o. (...) i II. Gc d.o.o. (...) **odgovorni su** što su od lipnja 2005. godine vodili pregovore s prijaviteljem za zakup poslovnog prostora u City centru Zagreb, a nakon što su mijenjali veličinu i lokaciju poslovnog prostora i konačno pozvali prijavitelja dopisom od 3. ožujka 2006. godine da dostavi obvezujuću ponudu za poslovni prostor pod šifrom B74 površine 56 m2, dopisom od 4. travnja 2006. godine obavijestili prijavitelja da odustaju od zaključivanja ugovora o zakupu za taj poslovni prostor, čime su postupili protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa im se čl. 10. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE,

a nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-83/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovog Suda protiv prijavljenih zbog povrede dobrih poslovnih običaja te navodi da je sa prijavljenima pregovarao o iznajmljivanju poslovnog prostora u City centru Zagreb, a za potrebe svog poslovnog partnera Geox Export Department pa da su nakon dugotrajnih pregovora i izmjena lokacija i veličine poslovnog prostora konačno ugovorili da će se prijavitelju iznajmiti poslovni prostor pod šifrom B74 površine 56 m2 i da su prijavljenik dopisom od 3. ožujka 2006. godine konačno pozvali prijavitelja da dostavi obvezujuću ponudu za zakup tog poslovnog prostora pa kad je prijavitelj tako i postupio onda su ga dopisom od 4. travnja 2006. godine prijavljenik obavijestili da odustaju od zaključenja ugovora o zakupu poslovnog prostora pa prijavitelj smatra da su na ovakav način povrijedili dobre poslovne običaje i predlaže da ih se proglasi odgovornim i da im se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik su se protivili navodima u prijavi te su obećavali u dva navrata da će osigurati prijavitelj u drugi poslovni prostor pod istim uvjetima u istom centru, a prema potrebama prijavitelja, ali nisu nikada o tome obavijestili prijavitelja, a niti Sud tj. o kojem se poslovnom prostoru zbog i što nude prijavitelju pa je prema navodima prijavitelja došlo do potpunog prestanka komuniciranja između stranaka i prijavitelj je ostao bez ikakvog poslovnog prostora u navedenom centru.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 5. svibnja 2006. godine te dokumentacije priložene prijavi, kao i dokumentacije koju je naknadno dostavio prijavitelj i kad je ocijenio navode stranaka i provedene dokaze utvrdio je da su prijavljenik postupali protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, da su povrijedili dobre poslovne običaje pa ih je Sud zato proglasio odgovornima i temeljem propisa navedenih u izreci ove presude izrekao im mjeru društvene discipline.

Naime, **nakon dugotrajnih pregovora u trajanju od gotovo deset mjeseci kad je sve već bilo dogovoreno sve bitno, prijavitelj je imao u izgledu dobiti u zakup poslovni prostor koji je odgovarao njemu i njegovom poslovnom partneru i kad je s obzirom na sadržaj pregovaranja prijavitelj već osnovano smatrao da je posao priveden kraju i da će biti sklopljen ugovor o zakupu za navedeni poslovni prostor i kad ga su ga upravo o tome obavijestili prijavljenik dopisom od 3. ožujka 2006. godine te kad je dostavio obvezujuću ponudu prijavljenima. onda su prijavljenici 4. travnja 2006. godine bez obrazloženja obavijestili prijavitelja da odustaju od iznajmljivanja poslovnog prostora prijavitelju pa u ovakvom postupanju** Sud nalazi povredu dobrih poslovnih običaja na štetu prijavitelja. Ovo tim više što su prijavljenik i nakon pokretanja postupka pri ovom Sudu preko svog zastupnika izjavljivali da imaju još slobodnih poslovnih prostora i da će pokušati riješiti zahtjev prijavitelja i omogućiti mu zakup izvjesnog poslovnog prostora pa ni tada nisu postupali u skladu sa svojim izjavama pa i to upućuje da je postupanje prijavljenika u protivnosti sa dobrim poslovnim običajima.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud im je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koju su počinili te štetne posljedice koje su nastale prijavitelju i njegovom poslovnom partneru pa im je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljene da ne čine više ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Odgovornost servisera - servisiranje i popravak osobnog automobila

Slučaj 46: G-I-80/06

Izreka odluke G-I-80/06. od 2. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik CŠM d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je voditelj prijavljenika (...) dana 21. veljače 2006. primio osobno računalo prijavitelja ŽO radi popravka sa pismenim opisom kvara (problema) i molbom za ugradnju pržilice, a prijavitelju je uručena ovjerena primka uz obećanje, da će se popravak obaviti istog dana do 9.30 sati, taj rok nije poštivan, pa je prijavitelj zamoljen da sutradan nazove telefonom zbog odgovora, pa tek nakon više poziva od prijavljenika je dobio informaciju da je računalo poslano u Zagreb pa kad im se vrati poslat će ga prijavitelju poštom, a putem pošte mu je uručen 2. ožujka 2006. godine ali je morao platiti pošti 622,51 kn ali opet nije bio popravljen te su iz servisa prijavitelju davali upute telefonom za instaliranje i uporabu ali sve bez uspjeha te se prijavitelj obratio majstoru Lipovšaku koji je konstatirao, da je prijavljenik ugradio staru pržilicu, a prijavitelj je za ugradnju naručio novu nakon čega je prijavitelj od prijavljenika tražio pismeno i usmeno obeštećenje jer se osjeća prevarenim i oštećenim ali bez uspjeha, čime je prijavljenik postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra i povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. s1.1. 1.3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU.*

Obrazloženje odluke G-I-80/06: Dana 18. travnja 2006. godine, zaprimljena je prijava prijavitelja, a otposlana preporučeno. Prijava je podnesena zbog povreda dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u presudi, a detaljno obrazloženo u prijavi (List 1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana.

Iz servisne primke br. 2501 od 21. veljače 2006. godine ustanovljeno je da je prijavljenik zaprimio kutiju od MB sa driverima, a primljeno je vraćeno 2. ožujka 2006. godine. Ovom primkom potkrijepljen je i navod prijave.

Da je prijavljenik primio računalo na popravak, te izvršio popravku vidljivo je iz računa od 11111-2006. godina (List JI, spisa).

Ono što je sporno i zbog čega je podnesena ova prijava je to da se utvrdi i odgovori u čemu se sastoji propust prijavljenika.

Prijavitelj je u prijavi detaljno opisao tijek poslovnog odnosa između stranaka, a konačni zaključak je, da prijavljenik nije ne samo u obećanom roku popravio računalo, već nije ni u primjerenom roku, pa je prijavitelj za popravak angažirao drugu osobu.

Navode u prijavi Sud prihvaća točnim, jer su detaljno opisani, te potkrijepljeni pismenom dokumentacijom s jedne strane, a s druge što prijavljenik, iste nije osporio, a što mu je bilo omogućeno. I ne samo da navode prijave nije osporio ni usmeno ni pismeno, već se nije ni odazvao na dva ročišta kod ovog Suda. Kada se ovako odnosi prema Sudu, onda je to jedan od razloga više u točnost navoda iz prijave.

U postupcima prijavljenika Sud nalazi povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) pa ga je kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim. Po čl. 10. st.1. t.3. citiranog Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javna opomena uz objavljivanje u tisku koju drži primjerenom.

Temeljem čl. 10 Pravilnika, ovaj Sud ne može odlučivati o činidbi ili šteti, već je to u ovlasti redovnog suda.

Sud po čl. 29. - 31. Pravilnika ne može strankama dosuđivati troškove strankama za sudjelovanje u postupku.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Tako Sud nije našao olakotnih okolnosti, a kao otegotnu mu je uzeo težinu povrede kao i nesuradnju sa ovim Sudom, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost osiguratelja životnog osiguranja - unošenje u ugovor klauzula štetnih za komitenta (osiguranika)

Slučaj 47: G-I-56/07 i Gž-II-131/07

Izreka odluke G-I-56/07. od 24. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Co d.d. (...) ***odgovoran je*** *što je protivno t. 3., t. 1. Kodeksa poslovne i osiguravateljne i reosiguravateljne etike kod sklapanja ugovora o životnom osiguranju sa prijaviteljicom B. B., a glede police osiguranja života br. 428480015494 od 1. studenoga 2003. godine dao suprotne odredbe valutne klauzule u posebnim uvjetima za osiguranje života s valutnom klauzulom i ponude za osiguranje života s valutnom klauzulom s ugovornim odredbama koje su suprotne načelu savjesnosti i poštenja te na taj način čini štetu prijaviteljici te nije udovoljio molbi prijaviteljice da ne primjenjuje tu štetnu klauzulu pogotovo zato što se ta klauzula više ne primjenjuje na nove ugovore sklopljene nakon 1. siječnja 2004. godine pa ju je tako doveo u neravnopravan položaj u odnosu prema drugim strankama, iako je prijaviteljica kod sklapanja tog ugovora bila upozorena da će od 1. siječnja 2004. godine prijavljenik prestati koristiti spornu klauzulu za ugovore koji će se sklapati nakon toga dana, a što je i učinio međutim u odnosu na prijaviteljicu nije prestao primjenjivati tu klauzulu pa je svojim postupanjem doveo u zabludu, čime je postupio protivno čl. 21 Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijaviteljice, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-56/07: Prijaviteljica stavlja na teret prijavljenom povredu dobrih poslovnih običaja jer da je prilikom sklapanja ugovora osiguranja na temelju police osiguranja života br. 428480015494 zaključene dana 1. studenog 2003. godine dovedena u zabludu od strane prijavljenika jer je obećano da će se od 1. siječnja 2004. godine promijeniti sada sporna klauzula u tom ugovoru i polici, a koja tereti i oštećuje prijaviteljicu, a koja određuje da tijekom trajanja osiguranja iznos obveze ugovorene u kunama ne može biti manji od početnog iznosa koji je utvrđen prilikom sklapanja ovog osiguranja. Smatra da bi prijavljenik trebao primjenjivati klauzulu navedenu u posljednjim uvjetima za osiguranje života, a koja je tiskana na poleđini police, a navedena u čl. 10 st. 2. i u čl. 18. st. 3. za uplatu premije za isplatu osigurane svote. a u domaćoj valuti po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske te tvrdi da je argumentirano tražila i molila da prijavljenik izmijeni svoju odluku. da udovolji njenim molbama, ali da prijavljenik na to nije pristao. a za takvo postupanje nije niti navodio valjane i uvjerljive razloge. Stoga predlaže da se kod ovog Suda provede postupak protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja, da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijavitelj ice te smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje. da je postupio u skladu sa pravilima svoje struke i da nije bio

dužan udovoljiti prijedlozima prijaviteljice i prestati primjenjivati spornu klauzulu čak ni iako je 1. siječnja 2004. godine na ugovore koji su sklapani nakon toga dana prestao primjenjivati takvu klauzulu pa predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitanjem dokumentacije koja se nalazi u spisu, prijave od 19.04.2006. godine. te dokumentaciju i dopise koje su stranke međusobno izmjenjivale te pročitao Kodeks poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijaviteljice pa ga je zato proglasio odgovornim temeljem čl. 33. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) i temeljem čl. 10. st. 1. t. 1. citiranog Pravilnika izrekao mjeru društvene discipline tj. opomenu kao u izreci ove presude.

Naime. analizirajući cjelokupnu situaciju u odnosima među strankama te tvrdnje i priloge stranaka kao rezultate provedenih dokaza Sud je utvrdio da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio Kodeks poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike t. 3., t. 1. jer je propustio prijaviteljicu prilikom sklapanja ugovora o osiguranju potpuno i istinito izvijestiti o cjelokupnoj situaciji u svezi sklapanja spornog ugovora kao i svojoj namjeri da od 1. siječnja 2004. godine prestane primjenjivati tu klauzulu koja je sada predmet spora. a šteti prijaviteljici. nije pozitivno odgovorio i nije prestao primjenjivati tu klauzulu pa je prijaviteljicu doveo u neravnopravan položaj u odnosu na druge ugovorne stranke koje sklapaju ugovore o osiguranju po tim novim i povoljnijim uvjetima. a očigledno da je prijavljenik shvatio svoju poslovnu politiku i svoju situaciju u odnosu na sklapanje novih ugovora o osiguranju nakon toga dana jer je do tada sklapajući ugovore o osiguranju postupao na neprimjeren način.

Stoga ovaj Sud smatra da su ništave ovakve odredbe normativnih akata kojim prijavljenik regulira svoje poslovanje kao u vrijeme kad je sklapao ugovor s prijaviteljicom. a naročito nakon 1. siječnja 2004. godine kada je sam izmijenio takve odredbe pa pozivajući se na odredbe čl. 143. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i ovaj Sud smatra da prijavljenik nije smio tako postupati i da je njegovo takvo postupanje usmjereno upravo na štetu prijaviteljice.

Isto tako ovakvo postupanje prijavljenika nije u skladu sa odredbama čl. 99. -101. ZOO-a jer kad se radilo o nejasnim ili nepovoljnim odredbama i uvjetima na koje je pristala prijaviteljica onda se nejasne i neodređene odredbe trebaju tumačiti u korist prijaviteljice, a prijavljenik ni u tom pravcu nije uskladio svoje poslovanje.

Odlučujući o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu. značaj i težinu dijela koje je počinio kao i razloge zbog kojih je došlo do učinjenja toga dijela kao i štetu koje je nastale kod prijaviteljice pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini više ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke Gž-II-131/07. od 19. veljače 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-56/07 od 24. svibnja 2007. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke Gž-II-131/07: Presudom broj G-I-56/07 od 24. svibnja 2007. godine prvostupanjski je sud prijavljenika proglasio odgovornim "što je protivno t. 3. t. 1. Kodeksa poslovne i osiguravateljne i reosiguravateljne etike kod sklapanja ugovora o doživotnom osiguranju s prijaviteljicom Blaženkom Barišić, a glede police osiguranja života br. 428480015494 od 1. studenog 2003. dao suprotne odredbe valutne klauzule u posebnim uvjetima za osiguranje života s valutnom klauzulom s ugovornim odredbama koje su suprotne načelu savjesnosti i poštenja te na taj način čini štetu prijaviteljici te nije udovoljio molbi prijaviteljice da ne primjenjuje tu štetnu klauzulu pogotovo što se ta klauzula više ne primjenjuje na nove ugovore sklopljene nakon 1. siječnja 2004. godine pa ju je tako doveo u neravnopravan položaj u odnosu prema drugim strankama, iako je prijaviteljica prilikom sklapanja tog ugovora bila upozorena da će od 1. siječnja 2004. prijavljenik prestati koristiti spornu klauzulu za ugovore koji će se sklapati nakon toga dana, a što je i učinio međutim odnosu na prijaviteljicu nije prestao primjenjivati tu klauzulu pa je svojim postupanjem doveo u zabludu, čime je postupio protivno čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijaviteljice, a to se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajeno poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče opomena".

Protiv navedene presude žalbu je podnio prijavljenik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te je predložio da ovaj drugostupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Prijaviteljica je podnijela odgovor na žalbu u kojoj predlaže da drugostupanjski sud odbije žalbu kao neosnovanu.

Žalba je osnovana.

Ovaj drugostupanjski sud smatra da pobijanu presudu nije moguće ispitati, jer u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, zbog čega je počinjena bitna povreda postupovnih odredaba iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88105, dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 15/89., 69/91., 47/00. i 64101 - pročišćeni tekst, dalje: Pravilnik).

Prije svega valja napomenuti da je osnovan žalbeni navod da prvostupanjski sud nije utvrdio činjenicu je li predmetna prijava podnesena nakon proteka roka, što je žalitelj tijekom prvostupanjskog postupka istaknuo. O tome se u obrazloženju pobijane presude ništa ne govori.

U vezi s tim ističe se da je prijaviteljica u odgovoru na žalbu navela. "Prijavitelj je povredu počinio 29. listopada 2005. g. kada sam primila Poziv na uplatu godišnje premije da umjesto ugovorenih 910 € (6.717,00 kn) trebam platiti 936,26 € (6.916,63 kn). Tada sam saznala da na moj Ugovor prijavljenik primjenjuje spornu, a od 1.1. 2004. ukinutu valutnu klauzulu". Dakle, proizlazi da je prijaviteljica za povredu za koju tvrdi da je počinjena saznala 29. listopada 2005. pri tome prijaviteljica ističe da nije prošao šestomjesečni rok od dana saznanja za povredu do podnošenja prijave.

Odredbom članka 23. stavka 2. Pravilnika propisano je da se prijava može podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za učinjenu povredu i učinitelja, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena. Propisan je da-

kle subjektivni rok od tri mjeseca koji se računa od saznanja za počinjenu povredu, uz objektivni rok koji ističe nakon šest mjeseci od učinjene povrede.

Prijava je sukladno navedenoj zakonskoj odredbi podnesena pravovremeno ako je podnesena unutar oba ova roka, i subjektivnog i objektivnog. S obzirom na to da prijaviteljica tvrdi da je za povredu saznala 29. listopada 2005., a prijavu je podnijela 19. travnja 2006., proizlazi da je prijava podnesena nakon proteka roka od tri mjeseca od dana saznanja za navodnu povredu koja se tiče primjene sporne ugovorne klauzule, što prvostupanjski sud nije utvrđivao.

Međutim, ovo se odnosi samo na dio povrede koji se tiče primjene valutne klauzule.

No, prijaviteljica je istaknula i da joj je daljnja povreda počinjena i kasnije, na način da se prijavljenik nije očitovao u roku iz Kodeksa poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike o njenoj žalbi protiv odgovora na opomenu za neplaćanje zaračunate premije, što je prijaviteljica doista istaknula u prijavi.

Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude nije razumljivo na temelju čega je prvostupanjski sud utvrdio da su odredbe ugovora između stranaka "protivne načelu savjesnosti i poštenja", te na osnovi čega je zaključio da prijaviteljica nije dužna postupiti po odredbama sklopljenog ugovora o osiguranju, odnosno da je prijavljenik bio dužan ugovorni odnos s prijaviteljicom izmijeniti sukladno ugovorima koje je sklapao kasnije. Osobito nije jasno otkud zaključak da su "ništave ovakve odredbe normativnih akata kojim prijavljenik regulira svoje poslovanje kao u vrijeme kad je sklapao ugovor s prijaviteljicom". Naime, za takav zaključak prvostupanjski sud nije dao niti jedan razlog osim same tvrdnje o ništavosti.

S obzirom na navedeno, valjalo je na osnovi odredbe članka 369. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 4. Pravilnika ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U nastavku postupka prvostupanjski će sud prije svega utvrditi je li osnovan prigovor prijavljenika da je predmetna prijava nepravovremena. Ako utvrdi da je prijava pravovremena, raspravit će sporna pitanja između stranaka, te će o prijaviteljičinom zahtjevu odlučiti novom presudom u kojoj će jasno navesti koje je činjenice tvrdio i na osnovi kojih dokaza. Pri tome će prvostupanjski sud ponovno ocijeniti može li predmetom utvrđenja povrede dobrih poslovnih običaja biti pitanje ništavosti ugovora, te može li se povredom dobrih poslovnih običaja smatrati postupak prijavljenika kojim postupa u skladu s odredbama ugovora koji je zaključen. Sudac izvjestitelj Igor Periša (...)

Odgovornost osiguratelja za promjenu ugovora koja bi išla na štetu osiguranika

Slučaj 48: G-I-74/06 i GŽ-II-147/06

- promjena valutne klauzule u osiguranju života (životno osiguranje)

Izreka odluke G-I-74/06 od 8. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) PRESUDIO JE:

Prijavljenik Co d.d. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi povrijedio dobre poslovne običaje kako mu to stavljaju na teret prijavitelji M i B B iz (...) u prijavama od 19. travnja 2006.*

Obrazloženje odluke G-I-74/06: Prijavitelji stavljaju na teret povredu dobrih poslovnih običaja jer da je s njima sklopio ugovore o životnom osiguranju 1. prosinca 2003. godine te da prijaviteljima između ostalog ne odgovara primijenjena sporna odredba valutne klauzule iz ponude za osiguranje života s valutnom klauzulom, a koja glasi:

"Tijekom trajanja osiguranje iznos obveze ugovorene u kunama ne može biti manji od početnog iznosa koji je utvrđen prilikom sklapanja ovog osiguranja", pa da je prijavljenik 1. siječnja 2004. godine ukinuo ovakvu klauzulu pa su prijavitelji tražili da se promijeni navedena klauzula u njihovom ugovoru o osiguranju i da se primijeni klauzula navedena u posljednjim uvjetima za osiguranje života s valutnom klauzulom tiskanom na poleđini police, a polica navedena u čl. 10 stav. 2 za uplatu premije i u čl. 18 stav. 3. za isplatu osigurane svote, "a u domaćoj valuti po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske" jer da je u policama koje su sklopljene i u ugovorima koji su sklopljeni iza 1. siječnja 2004. godine došlo do takve promjene pa su tražili od prijavljenika da i on prihvati njihove molbe i izvrši promjene u njihovim životnim osiguranjima. Međutim, prijavljenik je to odbio pa zato smatraju da je na taj način povrijedio dobre poslovne običaje te predlažu da se protiv prijavljenika provede postupak pred ovim Sudom da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima u prijavama prijavitelja. Smatra da je ispravno postupio kad je s njima sklapao ugovore o osiguranju, a prema policama od 1. prosinca 2003. godine i da su stranke tada slobodno ugovorile međusobne odnose te prava i obveze pa da nije dužan sada udovoljiti prijedlogu prijavitelja i izmijeniti navedene odredbe kako su to zatražili prijavitelji pa kad to odbija smatra da ne povređuje dobre poslovne običaje na štetu prijavitelja pa zato predlaže da ga se oslobodi odgovornosti te ujedno da Sud prijave odbaci zbog toka što su prekasno podnesene i protivno odredbama Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijava od 19. travnja 2006. godine te dokumentaciju priloženu prijavama kao i dokumentaciju koje su stranke naknadno predale u spis pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka potvrdio je da prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja kako to smatraju prijavi-

telji pa ga je zato oslobodio odgovornosti temeljem čl. 33 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Naime ocjenjujući provedene dokaze i navode stranaka Sud smatra da je u pravu prijavljenik kada tvrdi da nije povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijavitelja jer da su stranke sklopile ugovor o osiguranju i prema policama od 1. prosinca 2003. godine pod uvjetima kakve je onda nudio prijavljenik za sklapanje takvih ugovora jer da je u to vrijeme prijavljenik poslovao na takav način pa su prijavitelji u cijelosti prihvatili takvu ponudu i sklopili sporne ugovore i potpisali police, a kad je došlo do promjena u poslovanju prijavljenika, a koji je ukinuo spornu klauzulu čiju izmjenu traže prijavitelji tj. nakon 1. siječnja 2004. godine pravilno smatra prijavljenik da nije bio dužan udovoljiti prijedlozima i traženjima prijavitelja i izmijeniti te klauzule u njihovim ugovorima o osiguranju i policama, a niti ovaj Sud smatra takvo postupanje prijavljenika povredom dobrih poslovnih običaja pa je zato donio odluku kao u izreci i oslobodio prijavljenika odgovornosti. Predsjednik vijeća Željko Orešković (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-147/06 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 8. rujna 2006. broj G-I-74/06 u odnosu na podnositeljicu prijave B.B. i predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke GŽ-II-147/06: Prvostupanjskom odlukom prvostupanjski je sud prijavljenika oslobodio odgovornosti da bi povrijedio dobre poslovne običaje, kako mu to na teret stavljaju podnositelji prijave u prijavama od 19.4. 2006.

Ovako je prvostupanjski sud postupio jer su stranke sklopile ugovor o osiguranju i policama od 1.12.2003. pod uvjetima, kakve je onda nudio prijavljenik za sklapanje tih ugovora, jer su podnositelji prijave u cijelosti prihvatili takvu ponudu, a kada je došlo do promjene prijavljenikovih uvjeta poslovanja on nije bio dužan o tome obavijestiti prijavitelje (...)

Protiv navedene odluke žalbu je podnijela podnositeljica prijave. Odluku pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U bitnome navodi da pobijana odluka nema razloga o svim navodima prijave. Predmetna klauzula, sukladno kojoj iznos obveze ugovorene u kunama ne može biti manji od početnog iznosa utvrđenog prilikom sklapanja ugovora, ne štiti osiguranika od pada vrijednosti domaće valute, već štiti prijavljenika u vidu neosnovane dobiti. Podnositeljica prijave je tražila da se navedena klauzula ne primjenjuje već da se primjenjuje klauzula prijavljenika, sukladno kojoj se premija plaća u domaćoj valuti u unaprijed ugovorenim rokovima prema srednjem tečaju tečajne liste Hrvatske narodne banke na dan plaćanja obroka odnosno u roku od 8 dana od ispostavljanja računa. Podnositeljica prijave je podnijela prijavu i u vezi ponašanja prijavljenika u odnosu na njihove pritužbe prije postupka pred Sudom časti.

Prijavljenik nije podnio odgovor na žalbu. Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92,112/99, 88/01 i 117/03, dalje: "ZPP") u vezi s čl. 4. i 28. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne

novine 15/89, 69/91, 47/00 i 64/01, dalje: "Pravilnik"), ovaj sud drži da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 4. Pravilnika, jer je njena izreka nejasna, dok je razlog iz obrazloženja u pogledu odlučne činjenice - nepoštenosti predmetne ugovorne klauzule, nejasan te ista nema razloga o odlučnoj činjenici - postupanju prijavljenika prije prijave prvostupanjskom sudu.

U izreci pobijane odluke nije reproduciran sadržaj prijave, već je samo navedeno da se "prijavitelj oslobađa odgovornosti kako mu stavljaju na teret prijavitelji (...)". Zbog navedenog je izreka nejasna.

S tim u vezi valja istaći i to da pobijana odluka nema razloga u odnosu na dio prijave koji se odnosi na postupanje prijavljenika prije njezinog podnošenja prvostupanjskom sudu, pri čemu se prijavitelji pozivaju i na Kodeks poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike kao i na Zakon o zaštiti potrošača (NN , broj 96/03).

Nejasno je zašto bi podnositeljičinim prihvaćanjem predmetne klauzule, koju je sastavio prijavljenik, ta klauzula automatski obvezivala podnositeljicu prijave bez obveze prijavljenika da ju izmijeni, kako to drži prvostupanjski sud. Naime u čl. 143. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje: "ZOO") i čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača, propisana je ništavost ugovornih odredbi, koje su suprotne svrsi ugovora ili dobrim poslovnim običajima odnosno ništavost nepoštenih ugovornih odredbi.

Slijedom navedenoga i temeljem čl. 28. Pravilnika u vezi sa njegovim čl. 4. te čl. 369. st. 1. ZPP-a, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U ponovnom suđenju prvostupanjski sud će donijeti novu, zakonitu i pravilnu odluku u kojoj će iznijeti obrazložene razloge u vezi poštenosti predmetne klauzule, uzimajući u obzir navedene zakonske odredbe te po potrebi i odredbe o tumačenju ugovora iz čl. 99. - 101. ZOO-a. U novoj odluci prvostupanjski sud će iznijeti također i razloge također u odnosu na dio prijave u vezi postupanja prijavljenika prije njezinog podnošenja prvostupanjskom sudu. Sudac izvjestitelj Ivan Vukas (...) Predsjednica vijeća Branka Stilinović Petrović (...)

Odgovornost izvođača radova zbog neispunjenja ugovorne obveze za izvođenje radova

Slučaj 49: G-I-73/06

Izreka odluke G-I-73/06 od 19. veljače 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik P. d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što nije prihvatio prijaviteljičinu reklamaciju prilikom izvođenja radova u njenom stanu te odbio završiti izvođenje preostalih radova, čime je postupio protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine 53/91, 73/91, 3194) što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-73/06: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je prijavljenik odbio udovoljiti njenoj reklamaciji na izvođenje radova u njenom stanu prilikom adaptacije stana pa je nakon njene reklamacije prestao sa izvođenjem preostalih radova, a koji su već bili plaćeni. Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim uz izricanje odgovarajuće mjere.

U postupku mirenja prijavljenik navodi da u cijelosti osporava prijavu iz razloga što je prijaviteljica tijekom izvođenja radova sa svakim radnikom osporavala ugovoreni iznos radova i napominjala kako može naći jeftinijeg izvođača pa su iz tog razloga radnici odbili nastaviti s radovima. Ističe da se to prvenstveno odnosi na postavljanje centralnog grijanja, ličilačke radove te zidarske radove koji su se izvodili u većem opsegu nego što je bilo dogovoreno, a što je rezultiralo većim troškovima nego što je bilo ugovoreno. Navodi da prijaviteljica nije prijavljenom platila za uslugu za odvoz šute.

Prijavljenik smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje jer se tijekom izvođenja radova pojavila potreba za izvođenjem radova koji nisu bili predviđeni troškovnikom, a kojima se je prijaviteljica usprotivila, pa isključivo zbog njenog ponašanja kooperanti prijavljenika su morali prekinuti radove. Na primjedbe izvedenih radova u kupaonici tvrdi da su oni izvedeni na način kako je to bilo moguće prema postojećem stanju u stanu.

Navodi da prijaviteljicu nije pismeno obavijestio o potrebi izvođenja dodatnih radova iz razloga što se zbog o adaptaciji stana i to u takvim poslovima nije uobičajeno.

U dokaznom postupku pročitani su predračuni, računi, dopisi prijaviteljice prijavljenom, saslušani su svjedoci (...) Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza Sud je utvrdio da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijaviteljice pa je istoga proglasio odgovornim.

S obzirom na naprijed navedeno, a naročito ocjenu provedenih dokaza i navoda stranaka te uzimajući u obzir obveze prijavljenika da obavi radove iz ugovora, kao i da prijaviteljicu obavijesti o potrebi izvođenja dodatnih radova te uzimajući u obzir činjenicu da prijavljenik ničim nije dokazao da radovi nisu završeni isključi-

vo zbog ponašanja prijaviteljice, ovaj Sud smatra da je ovakvo postupanje prijavljenika povreda dobrih poslovnih običaja na štetu prijaviteljice pa ga je proglasio odgovornim.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijaviteljici pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost izvođača radova za uredno ispunjenje obveze i za otklanjanje nedostataka, odnosno za povrat primljenog novca

Slučaj 50: G-I-71/06 i GŽ-II-26/07

Prijavljenik nije udovoljio zahtjevu prijaviteljice da popravi ulazna vrata, da zamijeni vrata ispravnima ili da joj vrati novac

Izreka odluke G-I-71/06 od 8. prosinca 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je*: Prijavljenik K (...) d.o.o. iz (...)* ***odgovoran je*** *jer - nakon što je 16. prosinca 2005. godine prijaviteljici isporučio i montirao ulazna vrata i prozor na njenom stanu u Šibeniku, a na reklamaciju prijaviteljice od 20. prosinca 2005. godine i na nalaz Državne inspekcije od 2. ožujka 2006. godine - nije reagirao te niti do završetka glavne rasprave u ovom postupku nije udovoljio zahtjevu prijaviteljice i to da popravi ulazna vrata, da zamijeni vrata ispravnima ili da joj vrati novac, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se čl. 10 st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-71/06: Prijaviteljica je zatražila zaštitu kod ovog Suda protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja navodeći da joj je prijavljenik prodao, isporučio i montirao ulazna vrata i prozor na njenom stanu u Šibeniku, ali da nije bila zadovoljna sa kvalitetom ulaznih vrata jer joj se nisu mogla pravilno i dvostruko zaključati pa je odmah na to upozorila prijavljenika i to reklamacijom od 20. prosinca 2005. godine, ali on nije udovoljio njenom zahtjevu i nije otklonio nedostatke na vratima pa je zatražila i zaštitu državnog inspektora, a koji je sastavio zapisnik 22. ožujka 2006. godine i o tome upoznao prijavljenika. No prijavljenik ni tada nije reagirao na način kako je zahtijevala prijaviteljica pa zato predlaže da se protiv prijavljenika provede postupak zbog povrede dobrih poslovnih običaja, da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijaviteljice i smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje, da je sve poduzeo da otkloni kvarove i nedostatke na vratima koje je prodao i ugzbogo u stanu prijaviteljice, ali zbog njenog nerazumijevanja nije došlo do sporazuma i do izvršenja njegovih obveza u tom pravcu, navodeći da je i dalje voljen udovoljiti svim zahtjevima prijaviteljice pa zato predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

U postupku provođenja dokaza pročitana je prijava od 18. travnja 2006. godine te dokumentacija priložena prijavi te provedeno vještačenje po Branku Sekuliću, vlasniku obrta "Keppy" iz Šibenika te pročitan nalaz i mišljenje vještaka od 14. studenog 2006. Pročitana je i dokumentacija koju je Sudu predočio prijavljenik, a u svezi komunikacije između stranaka, a povodom reklamacija prijaviteljice pa

nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka, Sud je utvrdio da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje kod prijaviteljice pa ga je zato proglasio odgovornim temeljem čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Naime, obzirom na nesporne navode stranaka te na utvrđeno činjenično stanje u tijeku ovog postupka ovaj Sud smatra da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijaviteljice jer je propustio u primjerenom roku reagirati na usmene i pismene reklamacije prijaviteljice, a naročito na pismenu reklamaciju od 20. prosinca 2005. godine kao i na nalaz državne inspekcije od 22. ožujka 2006. godine, te je na razne načine odgađao izvršenje svoje obveze u kontaktu sa prijaviteljicom, tako da ni do završetka ove glavne rasprave nije udovoljio ni jednom njenom zahtjevu pa ga je zato Sud proglasio odgovornim za povredu dobrih poslovnih običaja i izrekao mu mjeru društvene discipline temeljem propisa navedenih u izreci ove presude .

Nisu osnovani navodi prijavljenika da je on sve poduzeo kako bi otklonio nedostatke na ugrađenim vratima na stanu prijaviteljice jer iz nalaza i mišljenja vještaka nesumnjivo proizlazi da se zbog o lako otklonivim nedostacima na tim vratima pa je prijavljenik trebao odmah po reklamaciji prijaviteljice otkloniti te nedostatke, a ne upuštati se u ovakve dugotrajne procese, a da ništa nije učinio po prijavi prijaviteljice.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika, Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koju je počinio te štetu koja je nastala prijaviteljici pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini više ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.

Predsjednik vijeća Željko Orešković (...)

Drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-26/07 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Ukida se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-71/06 od 8. prosinca 2006. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje odluke GŽ-II-26/07: Presudom broj G-I-71/06 od 8. prosinca 2006. godine prvostupanjski je sud presudio da je prijavljenik K (...) d.o.o. odgovoran stoga što je "nakon što je 16. prosinca 2005. godine prijaviteljici isporučio i montirao ulazna vrata i prozor na njenom stanu u Šibeniku, a na reklamaciju prijaviteljice od 20. prosinca 2005. godine i na nalaz Državne inspekcije od 2. ožujka 2006. godine nije reagirao te niti do završetka glavne rasprave u ovom postupku nije udovoljio zahtjevu prijaviteljice i to da popravi ulazna vrata, da zamijeni vrata ispravnima ili da joj vrati novac, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju" te mu je izrekao javnu opomenu uz objavu u tisku nakon pravomoćnosti navedene presude.

U obrazloženju se navodi:

da je prijavljenik prodao i montirao prijaviteljici ulazna vrata i prozor na nje-

nom stanu u Šibeniku, da prijaviteljica nije bila zadovoljna s kvalitetom ulaznih vrata jer se ona nisu mogla pravilno i dvostruko zaključati. na što je odmah upozorila prijavljenika i to reklamacijom od 20 prosinca 2005. godine, ali on nije udovoljio njenom zahtjevu i nije otklonio nedostatke na vratima,

da je prvostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza utvrdio da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje,

jer je propustio u primjerenom roku reagirati na usmene i pisane reklamacije prijaviteljice, a naročito na pisanu reklamaciju od 20. prosinca 2005. godine, kao i na nalaz državne inspekcije te je na razne načine odgađao izvršenje svoje obveze, a iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da se radi o lako otklonjivim nedostacima, pa je prijavljenik trebao odmah po reklamaciji otkloniti te nedostatke.

Navedenu presudu žalbom prijavljenik pobija zbog bitne povrede postupovnih odredaba, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i odbaciti prijavu kao nepravovremenu ili ju preinačiti na način da se prijavljenika oslobodi odgovornosti.

Prijaviteljica je podnijela odgovor na žalbu u kojem predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Žalba je osnovana. Ovaj drugostupanjski sud smatra da pobijanu presudu nije moguće ispitati, jer u njoj nisu navedeni svi razlozi o odlučnim činjenicama, a razlozi koji su navedeni nejasni su i proturječni te ne proizlaze iz provedenih dokaza, zbog čega je počinjena bitna povreda postupovnih odredaba iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje ZPP).

Prvostupanjski sud smatra, kako je to navedeno u obrazloženju pobijane presude, da prijaviteljica "nije bila zadovoljna kvalitetom ulaznih vrata jer joj se nisu mogla pravilno i dvostruko zaključati, pa je odmah na to upozorila prijavljenika i to reklamacijom od 20 prosinca 2005. godine, ali on nije udovoljio njenom zahtjevu i nije otklonio nedostatke na vratima".

Međutim, iz reklamacije koju je prijaviteljica potpisala 20. prosinca 2005. godine uopće ne proizlazi da se prijaviteljica žalila na problem koji se tiče pravilnosti zaključavanja vrata, već se jedini njen prigovor odnosio na navodno lošu zvučnu izolaciju vrata .

Prijaviteljica je nakon toga ponovno podnijela pisanu reklamaciju prijavljenom, a ona je datirana s 30. prosinca 2005. godine. Iz sadržaja ovog prijaviteljičinog dopisa također proizlazi da se ona žali isključivo na nedostatak zvučne izolacije vrata.

Stoga nije jasno kako je prijavljenik mogao počiniti povredu dobrih poslovnih običaja time što već po reklamaciji od 20. prosinca 2005. godine nije otklonio nedostatak koji se tiče nepravilnog zaključavanja, kada ni sama prijaviteljica nije u toj reklamaciji, pa ni u reklamaciji upućenoj deset dana kasnije, istaknula nedostatak koji se tiče nepravilnog zaključavanja. Problem koji se tiče zaključavanja vrata prijaviteljica je prvi put istaknula tek u prijavi kojom je pokrenula ovaj postupak. Stoga je za ocjenu postupanja prijavljenika u odnosu na reklamacije od 20. i 30. prosinca 2005. godine, u kojima se kao nedostatak ugrađenih vrata navodi jedino loša zvučna izolacija, neodlučno utvrđenje vještaka koje se odnosi na nedostatak koji se tiče zaključavanja vrata.

Nadalje, prijavljenik je pobijanom presudom proglašen odgovornim zato što "nije udovoljio zahtjevu prijaviteljice i to da popravi ulazna vrata, da zamijeni

vrata ispravnima ili da joj vrati novac". Međutim, iz dokaza u spisu ne proizlazi da je prijaviteljica od prijavljenika zahtijevala da vrata popravi ili da ih zamijeni novima. Vrata su nesporno postavljena na ulaz prijaviteljičina stana 16. prosinca 2005. godine. Prvu reklamaciju prijaviteljica je nesporno istaknula 20. prosinca 2005. godine i iz njenog sadržaja je vidljivo da prijaviteljica nije predložila način rješenja istaknutog nedostatka. Međutim, iz 30. prosinca 2005. godine pisane prijaviteljičine reklamacije, podnesene dakle petnaest dana nakon postavljanja vrata, proizlazi da ona uopće ne ostavlja mogućnost prijavljenom ukloniti navodne nedostatke popravkom postavljenih vrata ili njihovom zamjenom novima. Prijaviteljica naprotiv ima samo jedan zahtjev, a to je povrat plaćene cijene postavljanja vrata, a navedeni njen dopis je i naslovljen kao "Zahtjev za povrat novca".

Stoga nije jasno kako je prijavljenik mogao dobre poslovne običaje povrijediti kada nije popravio i zamijenio vrata, za što, za sada, proizlazi da prijaviteljica nije tražila, odnosno da nije pristala na drukčiji način rješenja navodnih nedostataka, osim vraćanjem uplaćenog novca. Inače, odredbom čl. 620. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 53/91, 73/91, 3194, 7/96 i 112/99) propisano je da kad izvršeni posao ima nedostatak zbog kojeg djelo nije neupotrebljivo odnosno kad posao nije izvršen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora, naručitelj je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak ukloni. Ovo se napominje stoga što prvostupanjski sud u pobijanoj presudi navodi da se u ovom slučaju zbog o "Iako otklonjivim nedostacima".

Što se tiče pozivanja prvostupanjskog suda na nalaz Državne inspekcije od 2. ožujka 2006. godine ističe se da iz obrazloženja pobijane presude nije jasno koje činjenice proizlaze iz ovog dokaza.

S obzirom na navedeno, valjalo je na osnovi odredbe 369. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89, 69/91, 47100 i 64/01) ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje .

U nastavku postupke, prvostupanjski će sud sazvati novu glavnu raspravu i ponovno ocijeniti dokaze predložene po strankama, te će u novoj odluci iznijeti jasnu ocjenu svih provedenih dokaza, a ocijenit će i prigovor prijavljenika na nepravovremenosti predmetne prijave. Sudac izvjestitelj Igor Periša (...)

Odgovornost za pošteno ponašanje pri sklapanju ugovora – prodaja CD-roma *registra poduzeća*

Slučaj 51: G-I-69/06 i GZ-II-168/06

Izreka odluke G-I-69/06 od 5. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) PRESUDIO JE:

Prijavljenik E (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je 1. kolovoza 2005. godine isporučio prijavitelju prema ugovoru-otpremnici broj: 030410 dva CD-roma publikacije Registra poduzeća u hrvatskoj i "Hrvatskog poslovnog imenika", a da nije upozorio prijavitelja na detaljne i bitne odredbe ugovora o načinu opoziva i o plaćanju pretplate za daljnjih pet godina, pa nije prihvatio otkaz narudžbe i ugovora i potražuje od prijavitelja iznos 4.782,40 kn pa bi u tom slučaju pristao na raskid ugovora, čime je postupio protivno odredbama članka 21 Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem članka 10 stav.1 toč.3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče*

JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-69/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda zbog povrede dobrih poslovnih običaja od strane prijavljenika navodeći da je prijavljenik postupao kao što je opisano u izreci ove presude uz naglasak da nije upozorio osobu s kojom je kontaktirao kod prijavitelja na posljedice sklapanja ugovora - otpremnice od 1. kolovoza 2005. godine pa je prijavitelj to tek shvatio kada je htio otkazati ugovor koji je ta osoba potpisala jer nije bio zainteresiran za publikacije koje mu je uručio prijavljenik pa ni sada u tijeku ovog postupka ne želi odustati od toga ugovora već traži da mu prijavitelj isplati gore navedeni iznos pa zbog toga smatra da je prijavljenik svojim postupanjem učinio povredu dobrih poslovnih običaja pa predlaže da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijave i smatra te da je postupao na ispravan način te da nije povrijedio dobre poslovne običaje te je djelatnik prijavljenika detaljno upozorio osobu koja je preuzela publikacije od strane prijavitelja i obveze iz ugovora - otpremnice koje je ta osoba potpisala pa predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava od 12. travnja 2006. godine, te je pročitan ugovor- otpremnica Broj: 030410 od 1. kolovoza 2005. godine te opomena Broj: 2/2005 od 24. kolovoza 2005. godine te opomena pred ovrhu od 31. ožujka 2006. godine pa nakon što je Sud ocijenio provedene dokaze i saslušao svjedokinju Anu Kovač djelatnicu prijavljenika te utvrdio da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje pa ga je zato proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru društvene discipline kao u izreci ove presude.

Naime, **iz provedenih dokaza i navoda stranaka nesumnjivo proizlazi** da je

prijavljenik ponudio sklapanje ugovora osobi prijavitelja koja nije za to ovlaštena, a niti je toj osobi objasnio pravu prirodu ugovora kojeg sklapa i obveze prijavitelja iz tog ugovora jer kad prijavitelj sam tvrdi da mu nisu ni potrebne te publikacije koje je izdao i isporučio mu prijavljenik pogotovo da ne želi biti u takvoj obvezi prema prijavljenome daljnjih pet godina kao što stoji u ugovoru - otpremnici, kad se uzme u obzir objašnjenje svjedokinje Ane Kovač djelatnice prijavitelja kad objašnjava na koji način je potpisivala i sklapala sporni ugovor, te da je " djelatnica valjda pročitala da se zbog o ugovoru na pet godina ", onda je očigledno da se zbog o neprimjerenom načinu poslovanja i postupanja i ponude na sklapanje ugovora sa ovakvim teškim posljedicama jer prijavljenik ni sada u tijeku ovog postupka pred Sudom ne želi pristati na raskid takvog ugovora, već jedino pod uvjetom da mu prijavitelj uplati navodno dužni iznos za dvije godine u ukupnom iznosu od 4. 782,40 kn pa ovo sve uzimajući u obzir Sud smatra da način kako prijavljenik sklapa ugovore nije u skladu sa elementarnim principima koje je potrebno poštivati prilikom zaključivanja poslovnih odnosa pa u ovakvom postupanju nalazi sve elemente povrede dobrih poslovnih običaja, a na štetu prijavitelja.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koju je učinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja, pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline jer smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GZ-II-168/06 od 3. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenika kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-G9/06 od 5. lipnja 2006.

Obrazloženje odluke GZ-II-168/06: Pobijanom presudom prvostupanjski sud je utvrdio kako je prijavljenik odgovoran što je dana 1. kolovoza 2005. godine isporučio podnositelju prijave prema ugovoru otpremnici broj 030410 dva CD-roma publikacije Registra poduzeća u Hrvatskoj i "Hrvatskog poslovnog imenika" , a da nije upozorio prijavitelja na detaljne i bitne odredbe ugovora o načinu opoziva i o plaćanju pretplate za daljnjih pet godina, te nije prihvatio otkaz narudžbe i ugovora, te potražuje od podnositelja prijave iznos 4.782,40 kn u kojem bi slučaju pristao na raskid ugovora, čime je povrijedio dobre poslovne običaje. Za navedenu povredu izrečena mu je mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku.

Prvostupanjski sud je tako odlučio jer iz provedenih dokaza i navoda stranaka, proizlazi da je prijavljenik ponudio sklapanje ugovora osobi podnositelja prijave koja nije ovlaštena za sklapanje takvih poslova, te joj nije niti objasnio pravu prirodu ugovora kojeg potpisuje i obveze prijavitelja iz tog ugovora, pa imajući u vidu način na koji je potpisan predmetni ugovor, zaključeno je da se zbog o neprimjerenom načinu poslovanja i postupanja, kao i ponude na sklapanje ugovora s takvim posljedicama. Budući da je utvrđeno da način na koji prijavljenik sklapa ugovore nije u skladu s elementarnim principima koje je potrebno poštivati prilikom zaključivanja poslovnih odnosa, u takvom postupanju prijavljenika nalazi povredu dobrih poslovnih običaja na štetu podnositelja prijave.

Protiv navedene presude žalbu je podnio prijavljenik zbog svih zakonom pro-

pisanih žalbenih razloga Ističe da je sama djelatnica podnositelja prijave propustila postupiti s pažnjom koja se u prometu zahtijeva, jer iz njene izjave proizlazi da nije niti gledala što potpisuje Navodi da se takav "prigovor potpisane a nepročitane isprave" u praksi ne uzima u obzir. Upućuje na iskaz svjedokinje, djelatnice prijavljenika, iz kojeg proizlazi da je potpisnicu ugovora u usmeno informirala o sadržaju sklopljenog pravnog posla, koja je izjavila da je ovlaštena za zastupanje podnositelja prijave. Zbog navedenog, dodaje kako iz presude nije jasno o kakvim se povredama dobrih poslovnih običaja u konkretnom slučaju zbog. Predlaže ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Podnositelj prijave dostavio je odgovor na žalbu navodeći kako se izjava njegove djelatnice u žabi stavlja u krivi kontekst, dodajući kako je ista naglasila da na spomenutoj otpremnici nije pisao nikakav novčani iznos niti naziv robe koja se dostavlja. Navodi da je djelatnik prijavljenika istu samo zatražio potpis i pečat na donesenu robu bez ikakvog objašnjenja o vrsti robe, cijeni te uvjetima prihvata i plaćanja, pa smatra da je takvim postupanjem njegova djelatnica izmanipulirana jer joj je na potpis podmetnuta otpremnica koju prijavljenik smatra ugovorom, a takve je ugovore za podnositelja prijave ovlašten potpisivati jedino ravnatelj. Iz navedenog proizlazi prijedlog za odbijanje žalbe kao neosnovane.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presude, temeljem odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03), koji se temeljem odredbe članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 64101) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi kako je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

Prema ocjeni ovog suda pravilno je zaključio prvostupanjski sud da je prijavljenik postupio suprotno dobrim poslovnim običajima, a postupanje u skladu s dobrim poslovnim običajima jedno je od osnovnih načela Zakona o obveznim odnosima, propisano odredbom članka 21. toga Zakona (po novom ZOO-u, čl. 4. i 10.), prema kojoj su sudionici u obveznim odnosima dužni u pravnom prometu postupati u skladu s dobrim poslovnim običajima. Navedeno znači obvezu moralnog postupanja sudionika u poslovnom prometu.

Na pravilan zaključak prvostupanjskog suda upućuje činjenica da je ugovor ujedno i otpremnica br. 030410, te da u jednom dijelu ima sadržaj otpremnice, u kojoj su navedeni roba koja je isporučena, njena količina i cijena, a tek u drugom dijelu navedena isprava ima sadržaj ugovora, u kojem su sitno pisanim tekstom, bez vidljive naznake da se zbog o ugovoru, navedeni bitni sastojci ugovora. Imajući u vidu činjenicu da je takav ugovor potpisala osoba koja kod podnositelja prijave nije ovlaštena sklapati ugovore, već je ugovor potpisala prilikom isporuke robe označene u otpremnici, da na ugovoru nije vidljiv datum jer je preko rukom pisanih brojki stavljen pečat Izdavatelja, iako je u tekstu naznačeno da je punovažan datumom potpisivanja, da se njime naručitelj obvezuje na pretplatu daljnjih pet godina, da su utvrđeni vrlo nepovoljni uvjeti otkazivanja ugovora za naručitelja, da je označen rok plaćanja cijene od sedam dana od dana izdavanja fakture, a u slučaju zakašnjenja daje se ovlaštenje izdavaču naplatiti iznos cijene uvećan 100% kao odštetu, a uz to i zatezne kamate, te da su sve navedene odredbe ugovora napisane sitnim, jedva čitljivim slovima, navedeno ukazuje na namjeru prijavljenika dovesti u zabludu drugu stranu. Ovakvo postupanje pri sklapanju ugovora suprotno

je savjesnosti i poštenju te općem etičkom ponašanju ugovornih strana u obvezno pravnim odnosima.

Imajući u vidu navedeno, drugostupanjski sud nalazi da je postupanje prijavljenika već kod pristupanja zasnivanju obvezno pravnog odnosa bilo suprotno načelu savjesnosti i poštenja, jer prijavljenik nije pristupio sklapanju ugovora na način koji se očekuje od sudionika u pravnom prometu.

Na ovo upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora, i u tijeku prvostupanjskog postupka, budući da ne želi pristati na raskid ugovora, već raskid ugovora uvjetuje plaćanjem iznosa 4.782,40 kn od strane podnositelja prijave, i to raskid u pogledu buduće isporuke.

Prema tome, opisanim postupanjem prijavljenik je počinio povredu dobrih poslovnih običaja, a izrečena mjera je, prema ocjeni ovog suda, primjerena počinjenoj povredi, pri čemu se razlozi dani za istu prihvaćaju u cijelosti

Valjalo je, stoga. temeljem odredbe članka 368. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu...

Pasivna legitimacija za postupak pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore - **povreda pravila** morala mora se odnositi na poslove prijavljene članice HGK iz njezine registrirane ili sporedne djelatnosti

Slučaj 52: G-I-63/06

Izreka odluke G-I-63/06 od 3. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava *prijavitelja ZG (...) protiv prijavljenika Hd d.o.o. (...) zbog povrede dobrih poslovnih običaja* ***odbacuje se****.*

Obrazloženje odluke G-I-63/06 Dana 5. travnja 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja. Povredu vidi u tome, što mu prijavljenik uporno šalje uplatnice s pogrešnim nazivom ulice Palmotića Junija, a ispravno je Junija Palmotića.

Na ročištu o prethodnom postupku mirenja od 25. travnja 2006. godine, punomoćnik prijavljenika navodi kako se u konkretnom slučaju radi o tome, da je u računalnom sustavu (programu) prijavljenika upisan naziv ulice Palmotića Junija, a ne Junija Palmotića. Ističe, da će povjerenstvo za prigovore potrošača pokušati ispraviti redoslijed riječi, a o čemu će kroz 30 dana obavijestiti ovaj Sud.

Podneskom od 21. lipnja 2006. godine punomoćnik prijavljenika, navodi da prijavljenik nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu prijavitelja, pa će mu i u buduće slati uplatnice kao i do sada, a koje uredno prima.

Prijava je neosnovana.

Po čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) Sud časti sudi članicama Komore zbog povrede dobrih poslovnih običaja u obavljanju gospodarskih djelatnosti i prometa roba i usluga na području Komore, kao i zbog povrede Statuta i drugih općih akata Komore, bilo da to članice učine u međusobnom poslovanju ili prema trećim osobama kad je za takvo ponašanje predviđeno izricanje mjere protiv narušavanja društvene discipline.

Povreda na koju se prijavitelj poziva u prijavi ne može se provesti pod odredbu čl. 9. citiranog Pravilnika, pa Sud nije ni raspravljao o osnovanosti prijave.

Ispravno je po Hrvatskom pravopisu, pri pisanju imena i prezimena prvo napisati ime, a potom prezime. Tako je napisano i na ploči ulice. Valja reći da naziv ulice na uplatnici za prijavitelja nije pisan da se povrijede njegovi osjećaji ili ugrozi neko njegovo pravo, već iz tehničkih i programskih razloga - rješenja, zbog čega prijavljenik nije ni mogao u informatičkom sustavu izvršiti ispravak, a unatoč iskazanoj želji.

Opisana povreda ne spada u nadležnost ovog Suda pa je prijavu valjalo odbaciti. Sudac Rajko Bagić Uputa o pravnom liieku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka za sud u drugom stupnju .

Zavaravajuće oglašavanje (reklama) - zavaravajuća reklama o automobilovoj manjoj potrošnji goriva od stvarne

Slučaj 53: G-I-62/06 i GŽ-II-181/06

Izreka odluke G-I-62/06 od 28. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: P.H. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je zavarao prijavitelja reklamom o deklariranoj potrošnji goriva i naveo ga na kupnju automobila P. za koji se ispostavilo da mu je potrošnja znatno veća od deklarirane, čime je postupio protivno čl. 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se čl. 10. st. 1 t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-62/06: Prijavitelj stavlja na teret prijavljenom povredu dobrih poslovnih običaja jer je povjerovao reklami prijavljenika i kupio automobil Peugeot 307 1.4 HOl smatrajući da mu upravo takav automobil odgovara jer je bio zadovoljan reklamiranom i deklariranom potrošnjom goriva. Međutim, u tijeku uporabe vozila utvrdio je da je potrošnja daleko veća od deklarirane pa smatra da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje na opisani način te predlaže da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline. Prijavljenik se protivi navodima iz prijave i smatra da je prijavitelju prodao ispravno vozilo, koje odgovara po kvaliteti svim vozilima u toj seriji te smatra da prijavitelj nije na objektivan način utvrdio stvarnu potrošnju vozila koja ne može biti takva kako je opisuje prijavitelj te smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje i predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

U postupku provođenja dokaza pročitana je prijava od 27. srpnja 2005. godine te dokumentacija priložena prijavi kao i dopis prijavljenika od 10. svibnja 2005. godine upućen prijavitelju, a nakon što je Sud ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje, a prema čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, te je zlorabio povjerenje potrošača i istinitost oglašavanja jer je reklamiranjem niske potrošnje goriva svog vozila koja ne odgovara stvarnoj potrošnji, zlorabio povjerenje podnositelja prijave te ga takvom reklamom izravno zaveo u pogledu potrošnje goriva predmetnog vozila koje je vozilo podnositelj prijave i kupio.

Zbog toga ovaj Sud je prijavljenika proglasio odgovornim temeljem čl. 33 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i izrekao mu mjeru društvene discipline kao u izreci ove presude.

Naime, iz provedenih dokaza na nesumnjiv način je utvrđeno, naročito iz radnog naloga 392892 od 1. lipnja 2005. godine Auto Otok d.o.o., Horvatova 80 u Zagrebu koji je ovlašteni serviser za vozila prijavljenika da vozilo prijavitelja troši daleko veću količinu goriva od deklarirane tj. umjesto 4.5 I na 100/km u kombiniranoj vožnji vozilo je trošilo 6 I na 100/km, a što je 44% više od deklarirane

potrošnje pa kad se uzme u obzir da je to testiranje izvršio upravo ovlašteni serviser prijavljenika onda ne može prijavljenik osnovano prigovarati da nije sa sigurnošću utvrđeno da li zaista sporno vozilo troši daleko više od deklarirane potrošnje, a ako prijavljenik smatra da je sporno vozilo ispravno i da odgovara svim ostalim vozilima iz te serije onda to tek ukazuje na težinu djela koje je prijavljenik učinio reklamirajući na opisani način potrošnju goriva.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakvu ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-181/06 3. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenika kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-62/06 od 28. lipnja 2006.

Obrazloženje odluke GŽ-II-181/06: Pobijanom presudom prvostupanjski sud je utvrdio kako je prijavljenik odgovoran što je zavarao podnositelja prijave reklamom o deklariranoj potrošnji goriva i naveo ga na kupnju automobila Peugeotu 307 1.4 HOl za kojeg se ispostavilo da mu je potrošnja znatno veća od deklarirane, čime je počinio povredu dobrih poslovnih običaja, pa mu je izrečena mjera - javna opomena uz objavljivanje presude u tisku, a nakon pravomoćnosti presude.

Prvostupanjski sud je izrekao takvu mjeru jer je na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdio

da je prijavljenik svojim postupanjem povrijedio dobre poslovne običaje prema odredbi članka 21. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 53/91, 73/91, 3194, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), te je zlorabio povjerenje potrošača u istinitost oglašavanja jer je reklamiranjem niske potrošnje gorive svog vozila koja ne odgovara stvarnoj potrošnji izravne zaveo podnositelja prijave u pogledu potrošnje goriva predmetnog vozila pa je takvo vozilo podnositelj i kupio.

Budući da iz radnog naloga Auto Otok d.o.o. Zagreb, broj 392892 od 1. lipnja 2005. godine, koji je ovlašteni serviser za vozila prijavljenika, proizlazi da vozilo podnositelja prijave troši daleko veću količinu goriva, odnosno da troši 44% više od deklarirane potrošnje, imajući u vidu okolnost da je takvo testiranje izvršio upravo ovlašteni serviser prijavljenika, zaključeno je da prijavljenik neosnovano prigovara da nije sa sigurnošću utvrđeno troši li predmetno vozilo daleko više od deklarirane potrošnje. Za takvu povredu dobrih poslovnih običaja izrečena mu je mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku cijeneći pritom vrstu. značaj i težinu djela koje je počinio, kao i štetne posljedice koje su nastale, zaključujući da će takva mjera utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakvu ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.

Protiv navedene presude žalbu je podnio prijavljenik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da se prvostupanjski sud nije očitovao na navode iz njegovog podneska od 25. svibnja 2006. godine, da je svoj zaključak utemeljio isključivo na iskazu podnositelja prijave, a da pritom nije ispi-

tao je li deklarirana potrošnja goriva stvarno oglašavana ili ne, dodajući da tehnički podaci uz proizvod nisu usmjereni na promociju proizvoda i ne mogu se smatrati reklamom. Nadalje, navodi da je kao ključni dokaz o navodnoj prevelikoj potrošnji goriva predmetnog vozila prihvaćen radni nalog jednog od servisera prijavljenika, ali ističe kako takvo ispitivanje potrošnje predstavlja izvansudskim vještačenjem koje se ne može smatrati dokazom u postupku, te da se činjenica potrošnje goriva mogla utvrditi jedino vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke, a da je vještaka trebao odrediti sud. U nastavku žalbe prijavljenik obrazlaže faktore o kojima ovisi potrošnja goriva. Ističe da nije smio deklarirati potrošnju svojih vozila niti na jedan drugi način osim na način na koji je to učinio, pozivajući se na Direktive Europske komisije, kojima je striktno uređeno testiranje potrošnje goriva i njegovog deklariranja u Europskoj uniji. Zbog navedenog, ističe da je svoja vozila deklarirao na jedini mogući način, postupajući u skladu s prisilnim propisima. Predlaže, stoga, preinačenje prvostupanjske presude i odbijanje podnositelja prijave s njegovim zahtjevom, podredno ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Podnositelj prijave nije dostavio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presude, temeljem odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99,88/01 i 117103), koji se temeljem odredbe članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi kako je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

Iz podnositeljeve prijave proizlazi da je zavaran reklamom prijavljenika odlučio kupiti predmetni osobni automobil koji ima deklariranu potrošnju goriva od 5,5 liU100 km za gradsku vožnju (hladni motor), 4,0 liU100 km za vožnju otvorenom cestom, te 4,5 liU100 km za kombiniranu vožnju, ali da je ubrzo uočio enormnu potrošnju goriva. Isto je reklamirao u servisu, gdje su ga uvjeravali da se potrošnja goriva ne može korigirati, te da će se smanjiti kod promjene filtra, međutim navodi da i nakon obavljenog servisa na 60.000 km automobil i dalje prekomjerno troši. Budući da je i ovlašteni serviser prijavljenika, radeći test vožnju, uočio prekomjernu potrošnju, navodi da je o tome obavijestio prijavljenika, ali mu isti, navodeći da ga razumije, nije ponudio rješenje problema, zbog čega takav dopis smatra uvredljivim i neprimjerenim dobrim poslovnim običajima.

Iz dokumentacije koja prileži spisu, poglavito iz radnog naloga broj 392890 od 1. lipnja 2005. godine kojeg je nakon testiranja predmetnog vozila sastavio ovlašteni serviser prijavljenika Auto Otok d.o.o. Zagreb, doista proizlazi da je potrošnja goriva vozila podnositelja prijave znatno veća od deklarirane potrošnje, jer vozilo pri kombiniranoj vožnji troši cca 6.5 litl100 km, dok je deklarirana potrošnja goriva 4,5 litl100 km. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da je testiranje izvršio upravo ovlašteni serviser prijavljenika, pravilno je zaključio prvostupanjski sud da je stvarna potrošnja goriva predmetnog automobila znatno veća od one deklarirane.

U odnosu na navode prijavljenika da se zbog o izvansudskom vještačenju koje ne može biti dokaz u postupku, ističe se da je takav dokaz sud ocijenio kroz ukupnost navoda podnositelja prijave kojima isti ukazuje osnovanost svoje prijave, a ne kao dokaz proveden vještačenjem. Takve navode i dokaze podnositelja prijave, prijavljenik tijekom postupka nije s uspjehom osporio jer za svoje navode nije dostavio nikakve dokaze. Ovo iz razloga što je prijavljenik imao mogućnost, ako je smatrao da je testiranje potrošnje goriva provedeno na neodgovarajući način,

dostaviti dokaz kojim bi opravdao svoje navode da bi u slučaju drugačijeg, po njemu pravilnog, načina testiranja potrošnje goriva, rezultat testiranja bio drugačiji.

Budući da je upravo deklariranje niske potrošnje goriva, podnositelja prijave navelo na kupnju predmetnog automobila, ako se i prihvate navodi prijavljenika da se ne može govoriti o reklamiranju u doslovnom smislu, prijavljenik je odgovoran jer je deklarirao potrošnju goriva svog vozila, koja ne odgovara stvarnoj potrošnji, te je time izravno naveo podnositelja prijave na kupnju vozila.

Slijedom navedenog, pravilno je zaključio prvostupanjski sud da je opisanim postupanjem prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje, a razloge zbog kojih mu je izrečena mjera iz izreke prvostupanjske presude, ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Valjalo je, stoga. temeljem odredbe članka 368. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu .

Sudac izvjestitelj Vanda Franjić (...)

Odgovornost za pošteno ponašanje pri pregovorima radi sklapanje ugovora

Slučaj 54: G-I-61/06. i GŽ-II-29/07

Izreka odluke G-I-61/06 od 22. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: *Prijavljenik T j.t.d. iz (...)* ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi neovlašteno, a na štetu prijavitelja vodio pregovore o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenja kretanja cestovnog i trajektnog prometa te sa Hrvatskim auto klubom sklopio ugovor 31. siječnja 2005. godine u Zagrebu, pa da bi time postupio protivno odredbama članka 21. Zakona o obveznim odnosima, zanemarivši moralni i materijalni Interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja II uobičajenom poslovanju,*

pa da bi na taj način izvršio povredu dobrih poslovnih običaja .

Odbacuje se prijavljenikova protuprijava protiv prijavitelja kao nepravovremena.

Obrazloženje odluke G-I-61/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda jer smatra da je prijavljenik izvršio povredu dobrih poslovnih običaja na njegovu štetu time što je neovlašteno i bez njegovog odobrenja i pristanka vodio pregovore sa Hrvatskim auto klubom i sklopio ugovor o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenje kretanja cestovnog i trajektnog prometa, i to, dana 31. siječnja 2005. godine, iako su stranke sklopile sa HAK-om već ranije ugovor od 25. veljače 2004. godine prema kojemu je prijavljenik bio u obvezi, za sklapanje sada spornog ugovora, ravnopravno uključiti i prijavitelja. Obzirom da nije tako postupio prijavitelj predlaže da se protiv prijavljenog provede postupak kod u roku od 6 mjeseci od dana od kada je povreda učinjena, a prema čl. 23. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Naime, prijavljenik u svojim podnescima od 15. srpnja 2005. te 5. listopada 2005. i 17. listopada 2005. godine navodi da bi Sud zapravo trebao utvrditi tko je izvršio povredu dobrih poslovnih običaja, da li prijavljenik ili upravo prijavitelj pa je Sud iz ovih navoda mogao zaključiti da se zbog o protu prijavi. Ovo tim više što je prijavljenik tek na završetku rasprave, 17. listopada 2005. godine izjavio da se zbog o protuprijavi, a obzirom da iz žalbe od 31. prosinca 2005. godine na prvostupanjsku odluku, proizlazi da je prijavljenik pokretanjem ovog postupka saznao za ovakvo postupanje prijavitelja tj. 16. svibnja 2006. godine, kada je primio prvi poziv za pristupanje ovom Sudu i prijavu te priloge prijavi to Sud utvrđuje da je od toga dana, pa do izjašnjavanja prijavljenika da se zbog o protuprijavi tj. do 17. listopada 2005. godine, proteklo više od tri mjeseca u kojem roku se mora podnijeti prijava pa je zato prijavu odbacio kao nepravodobnu i odlučio kao u izreci ove presude (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-29/07. od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u drugostupanjskom vijeću (...) presudio je:

Odbija se žalba podnositelja prijave kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-61/06 od 22. studenoga 2006. godine u točki I. njene izreke.

Obrazloženje odluke GŽ-II-29/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom oslobodio odgovornosti prijavljenika da bi neovlašteno, a na štetu prijavitelja vodio pregovore o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenja kretanja cestovnog i trajektnog prometa te s Hrvatskim auto klubom sklopio ugovor 31. siječnja 2005. u Zagrebu, pa da bi time postupio protivno čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju (točka I. izreke).

Protuprijava prijavljenika odbačena je kao nepravodobna (točka II. Izreke).

Prvostupanjski sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnim odnosima i da su s HAK-om **sklopile ugovor o poslovnoj suradnji i pri realizaciji projekta** od 25. veljače 2004. **prema kojemu su stranke imale svaka svoje obveze u odnosu na HAK i realizaciju projekta**. Nakon toga došlo je do pregovora između stranaka i HAK-a o sklapanju ugovora o održavanju, a tom prilikom **prijavitelj nije želio pristati na ponuđeni iznos** od 400,00 kn mjesečno po kameri za održavanje cijelog projekta, da je upravo HAK želio da prijavitelj sudjeluje u sklapanju ugovora i u održavanju tog projekta, ali prijavitelj nije htio pristati na iznos manji od 800,00 kn mjesečno **pa je upravo zbog toga došlo do pregovaranja i sklapanja ugovora između prijavljenika i HAK-a 31. siječnja 2005**., **ali na iznos od 600,00 kn** mjesečno za što je prijavljenik imao interes. Sud je ocijenio da postupajući na ovakav način prijavljenik nije povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijavitelja te ga je oslobodio odgovornosti.

Protuprijava prijavljenika odbačena je kao nepravovremena pozivom na odredbu čl. 23. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 64/01- pročišćeni tekst), jer je podnesena nakon proteka roka od tri mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca.

Protiv ove presude žalbu je podnio podnositelj prijave, i to protiv dijela presude kojim je odbijena prijava (točka I. izreke), zbog svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da je presuda zahvaćena bitnom povredom postupka opisanom u čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, u daljnjem tekstu: ZPP) jer nema razloga o odlučnim činjenicama, te da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo odnosno da se niti ne navodi koje je materijalno pravo primijenjeno niti se to može zaključiti iz obrazloženja. Iznosi cijelu kronologiju događaja te svoje viđenje pravne situacije odnosa među strankama. Predlaže da drugostupanjsko vijeće preinači prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i oglasi prijavljenika odgovornim, podredno predlaže ukinuti presudu u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu podnio je prijavljenik koji žalbu smatra neosnovanom te predlaže da se žalba odbije a prvostupanjska presuda potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Prvenstveno se napominje da se na ovaj postupak primjenjuju odredbe Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 64/01-pročišćeni tekst) a na temelju odredbe čl. 74. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN broj 66/06) jer je postupak pokrenut prije stupanja na

snagu ovog Pravilnika.

Iz rezultata prvostupanjskog postupka proizlaze utvrđenima sljedeće činjenice:

Hrvatski autoklub Zagreb (u daljnjem tekstu: HAK) je 5. prosinca 2003. objavio natječaj za odabir strateškog partnera za realizaciju Projekta "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa".

- HAK je 8. siječnja 2004. objavio rezultate natječaja prema kojima je kao najpovoljnijeg ponuđača odabrao Web-info d.o.o. u suradnji sTehnomobil j.t.d. kao izvođače.

- 25. veljače 2004. sklopljen je Ugovor o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta između HAK-a, kao naručitelja, te Web-info d.o.o. i Tehnomobil j.t.d., kao izvođača.

17. ožujka 2004. sklopljen je Ugovor br. 1357104 između Tehnomobil j.t.d., kao naručitelja i Web-info d .. o.o., kao izvođača, o međusobnim pravima i obvezama pri realizaciji Projekta HAK-a "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa".

- 24. svibnja 2004. HAK je dostavio prijedlog ugovora o održavanju, koji bi sklopili HAK kao naručitelj s Web-info d.o.o. i Tehnomobil j.t.d. kao izvođači, u kojemu je mjesečna naknada za izvršenje obveza 400,00 kn po svakoj postavljenoj kameri.

29. svibnja 2004. Web-info d.o.o. vraća HAK-u prijedlog ugovora o održavanju s ispravljenim dijelovima, gdje cijenu održavanja mjesečno navodi u iznosu od 800,00 kn po kameri za prvih 100 kamera, za sljedećih 50 popust od 10%, za sljedećih još 50 kamera popust od 20% i za sljedećih 200 pa na više popust od 30%, time da u prijedlogu navodi samo sebe kao izvođača.

24. studenoga 2004. HAK dostavlja ponudu Web-info d.o.o. kojom predlaže naknadu za troškove održavanja od 600,00 kn po kameri mjesečno, 400,00 kn za održavanje uređaja i opreme i 200,00 kn za održavanje aplikacija, nadogradnju i unapređenje sustava.

29. studenog 2004. Web-info d.o.o. ne prihvaća prethodnu ponudu HAK-a.

30. prosinca 2004. HAK dostavlja Web-info d.o.o. prijedlog Sporazuma o reguliranju spornih odnosa u sferi održavanja sistema vezanog uz projekt "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa"

Sporazum nije prihvaćen od strane Web-info d.o.o.

31. siječnja 2005. sklopljen je Ugovor o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenje kretanja cestovnog i trajektnog prometa između HAK-a kao naručitelja i Tehnomobil j.t.d. kao izvođača, kojim je ugovorena mjesečna naknada za izvršenje obveza u iznosu od 600,00 kn mjesečno po svakoj postavljenoj kameri.

Ugovorom o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. ugovoreno je u čl. 3. da ako pojedina pitanja činjenične naravi nisu pobliže uređena tim Ugovorom, odnosno ako u njemu nije navedeno kako će ona biti regulirana posebnim ugovorom ili dodatkom ovom Ugovoru, mjerodavnim se imaju smatrati navodi sadržani u Ponudi.

Međutim, u čl. 8. st. 2. Ugovora ugovoreno je da je održavanje sistema vezanog za Projekt u svim ostalim segmentima, uključujući i iznos naknade koja za održavanje pripada izvršitelju, predmet posebnog ugovora.

Prema tome, **kako je izričito ugovoreno da će iznos naknade koja za odr-**

žavanje pripada izvršitelju biti predmet posebnog ugovora u tom dijelu je isključena primjena odredaba ponude. Osim toga, HAK je već prilikom odabira stranaka kao najpovoljnijih ponuđača naglasio da si zadržava pravo i preporuča da se s odabranim strateškim partnerom posebno raspravi i dogovori cjenovno povoljnije uvjete realizacije projekta s obzirom na novo nastale okolnosti te dinamiku realizacije, a posebno se to odnosi na količinu kamera po mjestu snimanja, cijenu održavanja cjelokupnog sistema, prilagodbu softvera karte potrebama i uvjetima alarm centrale te izvedbi kontrolnih centara.

Stoga suprotno navodima podnositelja prijave nema mjesta primjeni odredaba čl. 31. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3194, 1196, 112/99, u daljnjem tekstu: ZOO) već upravo čl. 41. ZOO, budući da je sklopljen ugovor koji ne sadrži u svemu sastojke koje sadrži i ponuda stranaka.

Dakle, već kod sklapanja Ugovora od 25. veljače 2004. bilo je jasno da slijedi sklapanje posebnog ugovora o održavanju sustava kojim će biti ugovoren i iznos naknade za održavanje.

Iz daljnjeg slijeda događanja razvidno je da se podnositelj prijave nije mogao usuglasiti s HAK-om o cijeni za održavanje po svakoj postavljenoj kameri. HAK je najprije ponudio sklapanje ugovora s cijenom od 400,00 kn mjesečno po svakoj kameri, kasnije je ponudio cijenu od 600,00 kn po svakoj kameri, a podnositelj prijave je predlagao cijenu od 800,00 kn. Iz cjelokupne dokumentacije priložene spisu proizlazi da su u pregovorima sudjelovali HAK i podnositelj prijave, koji su i postavljali međusobne uvjete, time da je u ponudama HAK-a za sklapanje ugovora uvijek na strani izvođača uz podnositelja prijave bio naznačen i prijavljenik, dok je u ponudi za sklapanje ugovora od 29. svibnja 2004. koju je podnositelj prijave dostavio HAK-u, izostavljen kao izvođač prijavljenik, što bi čak upućivalo na neetično ponašanje podnositelja prijave. Nakon što podnositelj prijave nije s HAK-om postigao sporazum o cijeni održavanja HAK je sklopio ugovor samo s prijavljenikom, kojim je ugovorena ista cijena koju je HAK u pregovorima s podnositeljem prijave nudio.

Ocjenjujući postupanje prijavljenika u cjelokupnom poslovnom odnosu s aspekta moralnih okvira unutar kojih se trebaju kretati postupci sudionika u međusobnom poslovnom prometu drugostupanjsko vijeće nalazi da postupanje prijavljenika nije bilo suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Naime, tek nakon što podnositelj prijave i HAK nakon dugotrajnih pregovora nisu uspjeli postići sporazum o cijeni održavanja, sklopljen je ugovor između HAK-a i prijavljenika s cijenom koju je HAK već ponudio i podnositelju prijave. Prema shvaćanju drugostupanjskog vijeća činjenica što podnositelj prijave nije pristao na sklapanje ugovora pod uvjetima koje je dirigirao HAK ne može se staviti na teret prijavljenom. Iz pregovora koji su vođeni može se zaključiti da HAK ni u kom slučaju nije imao namjeru sklopiti ugovor s cijenom koju je uvjetovao podnositelj prijave, pa kad niti jedna od stranaka pregovora nije htjela odustati od svojih zahtjeva znači da među njima nije bilo moguće sklapanje ugovora. **Kad je u takvoj situaciji, nakon neuspjelih pregovora, prijavljenik sklopio ugovor s HAK-om njegovo postupanje ne može se ocijeniti kao protivno poslovnom moralu te nema značenje povrede pravila dobrih poslovnih običaja .**

Stoga je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da opisanim postupanjem prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja i presudom oslobodio prijavljenika odgovornosti.

Zbog navedenih razloga valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu na temelju čl. 368. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...)

Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković (...)

Odbačaj prijave zbog proteka vrijedećih propisanih rokova (objektivnog i subjektivnog)

Slučaj 55: G-I-59/06 i GŽ-II-171/06

Izreka odluke G-I-59/06 od 17. srpnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava prijavitelja SP - vlasnice obrta B (...) protiv prijavljenika KM AG d.o.o. iz (...) zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-59/06: Dana 4. travnja 2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja, detaljno opisano u pismenoj prijavi (list 1 spisa), a sve sa prilozima 1/1 - 1/51.

Iz prijave je razvidno da se vozilo prijaviteljice nalazi u servisu prijavljenika od 16. lipnja 2005. godine. To se vidi i iz dopisa prijaviteljice od 24. siječnja 2006. godine zadnji stavak (list 1/1 spisa).

Na glavnoj raspravi od 17. srpnja 2006. godine prijaviteljica je priznala da se vozilo nalazi kod prijavljenika od lipnja 2005. godine.

Punomoćnik prijavljenika osporio je navode prijave u cijelosti. Priznaje, da je vozilo primljeno u servis 16. lipnja 2005. godine i otvoren je radni nalog. Vozilo je popravljeno u razumnom roku prije 45 dana od preuzimanja, te već 15. srpnja 2005. godine pozvao prijaviteljicu da preuzme vozilo, ali se ona oglušila. Poziv za preuzimanje vozila prijavljenik je uputio i pismeno 12. rujna 2005. godine i 4. listopada 2005. godine (list 5/3 spisa).

Po čl. 23 st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01) prijava se može podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana kada je povreda učinjena.

Nesporno je među strankama da se prijeporno vozilo kod prijavljenika nalazi od 16. lipnja 2005. godine. Znači da je to dan saznanja za povredu i učinioca.

Prijava je podnesena u travnju 2006. godine pa slijedi zaključiti da je podnesena izvan roka, pa ju je valjalo odbaciti jer na taj rok Sud pazi po službenoj dužnosti.

Primjenjujući citiranu odredbu za ovaj Sud nije ni bitno stanje vozila, pa u tom pravcu Sud nije provodio dokaze, a ni provedene posebno cijenio (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-171/06 od 3. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se prijaviteljeva žalba *kao neosnovana, te se rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-59/06 od 17. Srpnja 2006. Godine i rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-59/06 od 12. listopada 2006****. potvrđuje****.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-171/06: Pobijanim rješenjem je prvostupanjski sud riješio da se odbacuje prijava prijavIteljice (...) vlasnice obrta B (...) iz (...) protiv prijavljenika KMAG d.o.o. iz Zagreba, zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Protiv prvostupanjske presude je podnositelj prijave podnio pravovremenu žalbu.

Žalba nije osnovana.

Po članku 23. stavak 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN broj 64/01) prijava se može podnijeti u roku od 3 mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od 6 mjesecu od kada je povreda učinjena.

Prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja 3. travnja 2006. godine zaprimljeno u Sudu 4. travnja 2006. godine. Iz prijave i priznanja prijaviteljice je razvidno da se vozilo prijaviteljice nalazi na servisu prijavljenika od 16. lipnja 2005. godine. Vozilo je popravljeno u razumnom roku kraćem od 45 dana, a prijavljenik je dana 15. srpnja 2005. godine pozvao prijaviteljicu da preuzme vozilo. Poziv za preuzimanje vozila je ponovljen 20. srpnja 2005. godine.

Kako se prijaviteljica već tada, to jest u srpnju 2005. godine oglušivala na preuzimanje vozila, smatra se da je to nepobitni trenutak od kojeg valja cijeniti rok iz članka 23. stavak 2. citiranog Pravilnika

Kako je od dana saznanja za povredu i učinioca do dana podnošenja prijave prošao prekluzivni rok, to je odluka prvostupanjskog Suda pravilna i na zakonu osnovana. Okolnost na koju se poziva prijaviteljica u žalbi da je prijava uložena nakon dugotrajnih pregovora stranaka ide na štetu prijaviteljice, jer je ona morala voditi računa o prekluzivnim rokovima.

Što se pak tiče žalbe na Rješenje od 12. listopada 2006. godine, ista je žalba također neosnovana, te se potvrđuje prvostupanjsko Rješenje od 12. listopada 2006. godine kao pravilno i zakonito jer se u zapisnik kod Suda unosi ono što se stranke očituju. Zapisnik se ispravlja samo zbog očite greške u pisanju, a što je nebitno za konkretni predmet, s obzirom na gore riješeno.

Stoga je temeljem odredbe članka 28 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori te temeljem članka 368. Zakona parničnog postupka, a u vezi sa člankom 4. citiranog Pravilnika valjalo presuditi kao u izreci.

Sudac izvjestitelj Branko Grašić, v.r. Napomena: Protiv ove Presude nije predviđen pravni lijek u postupku u kojem je donesena .

Odgovornost za moralno postupanje sudionika u pravnom prometu

Slučaj 56: G-I-54/06 i GŽ-II-180/06

Po članku 21. Zakona o obveznim odnosima **(NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje ZOO)** sudionici u obveznim odnosima dužni su u pravnom prometu postupati u skladu s dobrim poslovnim običajima, što znači obvezu moralnog postupanja sudionika u poslovnom prometu, a

sada vrijedi članak 4. Zakona o obveznim odnosima (*Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008).

Izreka odluke G-I-54/06 od 28. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: I.F. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je dana 26. listopada 2005. godine na neprimjeren način uručio prijavitelju pošiljku sa dva CD-a, i to CD-ROM Registar računa poslovnih subjekata Republike Hrvatske i CD-ROM Telefonski imenik brojeva u zatvorenoj koverti bez adrese i pošiljaoca i preslika obrasca o primitku pošiljke i na taj način obvezao prijavitelja na pretplatu narednih pet godina na publikacije koje izdaje prijavljenik te mu krajem studenog 2005. godine poslao račun na iznos 2.293,60 kn, a kasnije svoj pristanak na raskid ugovora uvjetovao plaćanjem toga računa, čime je postupio protivno čl. 21 Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se čl. 10 st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN Broj: 64/01) izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-54/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda zbog postupka prijavljenika i stavlja prijavljenome na teret povredu dobrih poslovnih običaja jer da je na način kako je to opisano u izreci ove presude prijavljenik postupao i obvezao prijavitelju na ispunjenje odredbi ugovora u daljnjem roku od pet godina i obvezao na primanje publikacija koje izdaje prijavljenik iako prijavitelj niti je naručio, a niti ni trebao publikacije koje mu je na navedeni način uručio dostavljač prijavljenika pa predlaže da se prijavljenik proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima iz prijave i smatra da je na normalan način sklopljen pravni posao u kojem je dostavljač prijavljenika utvrdio da pregovara sa ovlaštenom osobom i da su nakon obavljenog razgovora i dogovora sklopili sada sporni ugovor, a kojega je predstavnik prijavitelja potpisao na otpremnici br. 070976 dana 26. listopada 2005. godine i preuzeo sve obveze iz tog ugovora - otpremnice, a kao što je među strankama dogovoreno pa prema tome smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje te predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

U postupku provođenja dokaza pročitana je prijava od 28. ožujka 2006. godine te ugovor - otpremnica od 26. listopada 2006. godine i račun izdan od strane

prijavljenika br. 732/2005 od 21. studenog 2005. godine na iznos od 2.293,60 kn te saslušan svjedok Davor Preksavec pa nakon što je ovaj Sud ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje na način opisan u izreci ove presude pa ga je zato proglasio odgovornim temeljem čl. 33 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i izrekao mu mjeru društvene discipline kao u izreci ove presude.

Naime, iz provedenih dokaza nesumnjivo proizlazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje prema čl. 21 Zakona o obveznim odnosima jer je na način kako je postupio njegov dostavljač, a koji je neprimjeren za sklapanje ugovora u gospodarstvu uručio prijavitelju pošiljku u zatvorenoj koverti bez adrese i bez mogućnosti da bi prijavitelj mogao reagirati i vratiti spornu pošiljku pa nije niti mogao ništa poduzeti sve dok nije dobio račun iz kojega je vidljivo što se iz njega potražuje te nadalje nakon što je prijavljenik na sve upozoren te nakon pokretanja ovog postupka i dalje tvrdi da je postupao na ispravan način i uvjetuje raskid ugovora plaćanjem iznosa iz navedenog računa, a bez obzira na prigovore prijavitelja da niti je tražio, a niti su mu posebno edicije prijavljenika i to roba koju je primio, a pogotovo na izjavu prijavitelja da uopće ne želi sudjelovati u nikakvom poslovanju sa prijavljenikom daljnjih pet godina kao što se to obvezao u navedenom ugovoru - otpremnici pa ovakvo postupanje prijavljenika nadalje ukazuje na to da ni postupak pokrenut kod ovoga Suda ne djeluje na prijavljenika da promijeni svoj stil postupanja.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja te daljnje ustrajanje na tome da je ispravno postupio sklapajući ugovor sa prijaviteljem pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakvu ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-180/06 od 3. studenog 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se žalba *prijavljenika kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-54/06 od 28. lipnja 2006.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-180/06: Presudom broj G-I-54/06 od 28. lipnja 2006. godine prvostupanjski je sud utvrdio da je prijavljenik INFO-FIN d.o.o. odgovoran što je 26. listopada 2005. godine na neprimjeren način uručio prijavitelju pošiljku sa dva CD-a, i to CD-ROM Registar računa poslovnih subjekata Republike Hrvatske i CD-ROM Telefonski imenik brojeva u zatvorenoj koverti bez adrese i pošiljatelja i preslike obrasca o primitku pošiljke i na taj način obvezao prijavitelja na pretplatu narednih pet godina na publikacije koje izdaje prijavljenik te mu krajem studenog 2005. godine poslao račun na iznos 2.293,60 kn, a kasnije svoj pristanak na raskid ugovora uvjetovao plaćanjem toga računa, čime je postupio protivno odredbi članka 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarivši prijaviteljev moralni i materijalni interes, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju. Na osnovi odredbe članka 10. stavka 1. točke 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine" broj 64/01, dalje Pravilnik) prijavljenom

je izrečena javna opomena uz objavu u tisku nakon pravomoćnosti navedene presude .

Navedenu presudu prijavljenik pobija žalbom zbog svih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03, dalje ZPP) u vezi s člankom 4. Pravilnika, te predlaže ukinuti ili preinačiti pobijanu presudu. Smatra da je sud izveo pogrešne zaključke o činjeničnom stanju, jer nije uzeo u obzir iskaz osobe koja je za prijavitelja primila pošiljku, koja je izjavila da nije niti gledala što je u pošiljci, te nije upitao prijavitelja zašto nije vratio robu nakon što je saznao adresu prijavljenika. Primjerak ugovora otpremnice prijavljenik je sasvim sigurno ostavio prijavitelju. Prijavitelj je propustio postupati s dužnom pažnjom, pa je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Dalje ističe da iz dijela obrazloženja pobijane presude, naime tvrdnje da "niti postupak pokrenut kod ovoga suda ne djeluje na prijavljenika da promijeni stil poslovanja" proizlazi da je prijavljenik bio osuđen i prije dovršetka postupka.

Prijavitelj nije podnio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ovaj drugostupanjski sud prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda prema kojoj je prijavljenik na opisani način postupio suprotno dobrim poslovnim običajima.

Sukladno odredbi članka 21. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 53/91, 73/91, 3/94,7/96 i 112/99, dalje ZOO) sudionici u obveznim odnosima dužni su u pravnom prometu postupati u skladu s dobrim poslovnim običajima, što znači obvezu moralnog postupanja sudionika u poslovnom prometu.

Iz utvrđenog postupanja prijavljenika, promatranog sa stajališta moralnih okvira unutar kojeg se trebaju kretati postupci sudionika u poslovnom prometu, proizlazi da je već prilikom pristupanju zasnivanja obveznopravnog odnosa s prijaviteljem postupio protivno načelu savjesnosti i poštenja.

Naime, nije sporno da je prijavljenik prijavitelju predao CD-ROM-ove uz ispravu naslovljenu kao "Ugovor-otpremnica" . Iz sadržaja i oblika te isprave proizlazi da je ona, u svojem većem dijelu što se tiče površine lista papira formata A4 na kojem je ispisana, otpremnica u odnosu na dva CD-a. U manjem dijelu ova isprava ima međutim sadržaj ugovora o prodaji. Taj je dio napisan bitno manjim slovima od onog dijela koji predstavlja otpremnicu, jedva čitljivim, te su u njemu, bez vidljive naznake da se zbog o ugovoru, navedeni sastojci ugovora - prijaviteljeve preuzete obveze u narednih pet godina. Neprihvatljiv je u moralnom smislu postupak jedne stranke, koja, nenajavljeno dolazeći drugoj strani u poslovne prostorije, koristi predaju neke robe u zatvorenoj omotnici, bez oznake pošiljateljevog naziva i adrese, i koja traži potpis druge stranke na predanoj ispravi, koji potpis je potvrda primitka robe, ali istovremeno i suglasnost na sklapanje ugovora o prodaji petogodišnjeg trajanja. Kod takvog načina pristupanja ugovornom odnosu za pretpostaviti je da protivna stranka nije upoznata sa sadržajem obveze koju je potpisom preuzela.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja i daljnji postupak prijavljenika, naime neosporena činjenica da se prijavljenik nakon navedenog događaja nije prijavitelju javljao na višekratne telefonske pozive upućene na telefonske brojeve koje je upravo prijavljenik naveo kao svoje na spornoj ispravi, a za koje je prijavitelj kasnije utvrdio da se uopće ne vode na prijavljenika već na fizičke osobe. Naime, ako je prijavljenik s prijaviteljem imao namjeru zasnovati petogodišnji ugovorni obveznopravni odnos, minimum pravila poslovnog morala bio je da

omogući prijavitelju svakodobno kontakt u svezi s predmetnim pravnim poslom.

S obzirom na navedeno, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio odgovornost prijavljenika sukladno odredbi članka 21. ZOO-a, prema kojoj su sudionici u obveznim odnosima dužni u pravnom prometu postupati s dobrim poslovnim običajima, a žalbeni navodi nisu od utjecaja na ovakvo utvrđenje.

Stoga valjalo je na osnovi odredbe 368. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03) u vezi s člankom 4. Pravilnika odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu (...)

Odbačaj prijave zbog proteka propisanih rokova (objektivnog i subjektivnog)

Slučaj 57: G-I-53/06

Izreka odluke G-I-53/06 od 5. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je :

Prijava prijavitelja K.Ć. iz (...) protiv prijavljenika D d.o.o. V, zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-53/06: Dana 28.3.2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja detaljnije opisanih u pismenoj prijavi (list 1. spisa).

Povredu vidi u tome što je prijavljenik ugradio dva podrumska prozora lošije kvalitete (II klase), suprotno dogovoru i onome što je platio, a što je reklamirao odmah, nadalje navodi, da mu prijavljenik nije isporučio dogovoreni rukohvat za ulazna vrata.

Prijavitelj u prijavi navodi da je temeljem ponude prijavljenika od 28. 6. 2005. godine ugovor potpisao 30.6.2005. godine i izvršio uplatu od 3.000,00 EUR, a ugradnja je izvršena 14.7.2005. godine, dok mu je prijavljenik račun br. 295 ispostavio 25. 10. 2005. godine.

Još navodi da je dana 28. 8. 2005. godine naručio prozorske klupčice, te ih je prijavljenik trebao ugraditi u roku 3 dana, no radove je izveo tek 26. 9. 2005. godine, a ugradio je jednu pogrešnu prozorsku klupčicu.

U računu za ove radove ponovno su zaračunati rukohvati ulaznih vrata. Na traženje prijavljenik nije otklonio nedostatke.

Temeljem člana 23. stav. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), prijava ovom Sudu može se podnijeti u roku tri mjeseca od dana saznanja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena.

Prva faza radova ugovorenih 30. 6. 2005. godine izvedena je 14. 7. 2005. godine, a plaćena 16. 7. 2005.godine, kada je trebao dobiti i račun.

Znači za ovu povredu prijavitelju teče rok za prijavu najkasnije 16. 7. 2005. godine. Druga faza radova je dovršena 26. 9.2005. godine.

Krajnji rok za podnošenje prijave za prvu fazu radova je 16. 1. 2006. godine, a za drugu 26. 3. 2006. godine, pa oba roka (objektivni 6 mjeseci i subjektivni 3 mjeseca) su istekla, premda bi se ovdje imao primijeniti subjektivni od 3 mjeseca, jer je prijavitelj danom završetka radova saznao za povredu i učinioca.

Kako je prijava podnesena 28.3.2006. godine proizlazi, da je podnesena izvan roka po citiranoj odredbi Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, te je prijavu valjalo odbaciti.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u 5 (pet) primjerka za sud u drugom stupnju.

Prodavateljeva obveza povrata uplaćene cijene ako potrošač raskine ugovor

Slučaj 58: G-I-51/06

Izreka odluke G-I-51/06 od 26. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik E. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je dana 17. 10. 2001. godine s prijaviteljicom (...) iz Belog Manastira zaključio Ugovor o kupoprodaji broj: 943192 stroja za čišćenje "Eureco" za iznos od 8.060,00 kn sa obročnom otplatom, uz obavezu isporuke 30 dana od konačne isplate, te joj je prijavljenik ponudio bolju verziju ekološkog sustava Eureco multiseven, ali uz nadoplatu od 3.999,00 Kn, što je uplatila 24.6.2005. godine u cijelosti, ali joj prijavljenik stroj nije isporučio u roku 30 dana nakon cjelokupne isplate kako ga obavezuje čl. 4. Ugovora o kupoprodaji, pa je prijaviteljica pozivom na odredbu čl. 31. Zakona o zaštiti potrošača dana 8.12.2005. godine, obavijestila prijavljenika pismenom preporukom da raskida ugovor i zatražila povrat uplaćenog iznosa, što joj je obećao djelatnik prijavljenika, ali nije izvršio ni do zaključenja rasprave, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU*

Obrazloženje odluke G-I-51/06: Dana 22.3.2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude, a detaljnije opisano u pismenoj prijavi (List 1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

Sud je održao raspravu u odsutnosti prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana. Pregledom Ugovora o kupoprodaji broj: 943192 od 17.10.2001. godine. ustanovljeno je, da je prijavitelj ica kupila stroj za čišćenje "Eureco" za iznos od 8.060,00 Kn sa obročnom otplatom, a prijavljenik se obavezao isporučiti stroj u roku 30 dana od cjelokupne isplate.

Citirani Ugovor predstavlja obvezu i prava stranaka, te ih obvezuje. Prijaviteljica sama priznaje da je prihvatila ponudu djelatnika prijavljenika da kupi bolju verziju ekološkog sustava "eureco" uz nadoplatu od 3.999,00 Kn. Tu nadoplatu je ispunila 24.6.2005. godine (List 1/3 spisa).

Za isporuku vrijedi rok iz narudžbenice od 24.6.2005. godine, a određen je sa 60-90 dana. Kako prijavljenik u ugovorenom roku nije isporučio stroj, prijaviteljica je prema ugovoru i čl. 31 Zakona o zaštiti potrošača stekla pravo na povrat uplaćenog iznosa. Tim pravom prijaviteljica se i koristi. Ona dopisom od 8.12.2005. godine (List 1/5) spisa), koji je poslala preporučeno, otkazuje narudžbenicu od 24.6.2005. godine i traži povrat uplaćenog iznosa, a što joj je obećano.

Tako je nedvojbeno utvrđeno da prijavljenik nije u roku isporučio naručeni

stroj i prijaviteljica je stekla pravo na raskid ugovora, a ostala je obveza prijavljenika da vrati primljeni iznos, što nije ispunio unatoč obećanju.

Ovakvo ponašanje prijavljenika predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, te ga je kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim.

Za opisanu povredu sud mu je temeljem čl. 10 st. 1. t.3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01) izrekao mjeru javne opomene na objavljivanje u tisku koju drži primjerenom. Po čl. 10. citiranog Pravilnika ovaj Sud nije mogao obavezati prijavljenika na povrat novca, a što je u ovlasti redovnog suda.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti pa nalazi da će se ovom mjerom prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...)

Odbačaj nepravovremeno podnesene prijave

Slučaj 59: G-I-49/06 (17. svibnja 2006. i 20. prosinca 2006) i GŽ-II-107/06 (27. rujna 2006. i 8. ožujka 2007.)

Odbačaj revizije kao nedopuštene u postupku pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore.

Prva prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-49/06 od 17. svibnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava prijavitelja BV (...) protiv prijavljenika Co d.d. (...) zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacuje se.

Obrazloženje odluke G-I-49/06: Dana 20. ožujka 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja. Povredu vidi u tome, što mu je prijavljenik, DOS za 2004. godinu po polici 428100000 isplatio 23. rujna 2005. godine, a po polici 428100003988 pripisan je u kolovozu 2005. godine.

Razlog zašto je DOS-a za 2004. najmanji u dugoj tradiciji društva, pokušao je pronaći među poslovnim podacima društva na Web-u. Utvrdio je, da Web stranica ”Dobit u osiguranju života” predstavlja primjer životnog osiguranja dvostruke dobiti u odnosu na policu prijavitelja za isto desetogodišnje razdoblje.

Obračunom dobiti za 2004. godinu je oštećen, jer prijavljenik nije poštivao odredbe čl. 3. 3 kodeksa Društva. Sve detaljnije obrazloženo u pismenoj prijavi od 24. ožujka 2006. godine.

U pismenoj dopuni prijave od 23. ožujka 2006. godine navodi, da je nakon što je obznanio raskid police zbog postupka prijavljenika protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO) i za i prijavljenome uputio 27. veljače 2006. godine potrebnu dokumentaciju, da bi se provela isplata po raskidu, prijavljenik isplatio iznos raskida police koji naziva ”otkupom” . 13. ožujka 2006. godine, a pismeno obavijestio prijavitelja koje pismeno je primio 16. ožujka 2006. godine.

Isplatom ”otkupa” police, koja je uslijedila 13. ožujka 2006. godine prijavljenik je faktično učinio povredu dobrih poslovnih običaja i to unutar prekluzivnog roka od 3 mjeseca od podnesene prijave, a detaljnije opisano u pismenoj dopuni od 23. ožujka 2006. godine.

Na ročištu u prethodnom postupku mirenja od 12. travnja 2006. godine prijavitelj je predložio isplatu od 4.761,65 kn, te je spreman obustaviti postupak.

U odgovoru na prijavu i dopunu prijave, punomoćnik prijavljenika je izrazio žaljenje i ispričao se prijavitelju za spor koji je nastao u svezi njihove suradnje. Uvažavanje prijedloga prijavitelja značilo bi odstupanje od zakona, podzakonskih propisa, uvjeta pod kojim je predmetni ugovor sklopljen, a što bi imalo dalekosežne posljedice za prijavljenika u pogledu njegovog poslovanja. Do mirnog rješenja nije došlo.

Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je podnesena izvan roka.

Po čl. 23. st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), prijava se može podnijeti u roku 3 mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku 6 mjeseci od dana kada je povreda učinjena.

Iz navoda u prijavi je razvidno, da je prijavljenik prijavitelju obračunao dobit za životno osiguranje po polici za 2004. godinu i isplatio na tekući račun prijavitelja 23. rujna 2005. godine. Prema tome, dana 23. rujna 2005. godine prijavitelj je saznao za povredu i učinioca, pa mu od tog dana teče rok za podnošenje prijave.

Prijava je podnesena 17. ožujka 2006. preporučeno putem pošte, a u Sudu primljena 20. ožujka 2006. godine.

Prema tome, prijava je podnesena po isteku roka od 3 mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca pa ju je valjalo odbaciti.

Prijavitelj je i sam svjestan, da je prijava podnesena izvan roka pa je dopunom prijave želio održati rok, što se dade zaključiti iz završnog prijedloga na glavnoj raspravi.

U dopuni prijave prijavitelj je dokazao, da je dana 27. veljače 2006. godine zatražio bezuvjetni raskid ugovora. Prijavljenik mu je isplatio iznos raskida police koji naziva "otkupom" 13. ožujka 2006. godine. i o tome ga pismeno obavijestio dopisom kojeg je primio 16. ožujka 2006. godine. Po prijavitelju od tog dana 16. ožujka 2006. godine teče rok za prijavu, pa je prijava podnesena u roku.

Ovakvo tumačenje prijavitelja nije pravno utemeljeno. To iz razloga što raskid ugovora po zahtjevu prijavitelja, a potom obračun i isplata dobiti do raskida, ne može se cijeniti i razmatrati odvojeno od obračuna i isplate dobiti za 2004. godinu što je bio predmet prijave. To iz razloga, jer je i sam raskid ugovora u uzročnoj vezi, kao i isplata dobiti nakon toga sa neslaganjem prijavitelja u pogledu obračuna dobiti za 2004. godinu. Kako je prijavitelj sam tražio raskid ugovora nezadovoljan obračunom dobiti za 2004. godinu, to nije ni mogao očekivati drugačiji obračun.

Stoga Sud drži, da su oba obračuna i isplate dobiti u uzročnoj povezanosti i čime jednu cjelinu, pa mora uzeti saznanje za povredu i učinioca kao rok za podnošenje prijave, ono navedeno u prijavi 23. rujna 2005. godine, pa od tada do podnošenja prijave proteklo je više od 3 mjeseca, pa Sud nije ni mogao raspravljati o osnovanosti prijave.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u peti primjeraka za sud u drugom stupnju.

Prva drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-107/06 od 27. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Odbija se žalba prijavitelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-49/06 od 17. svibnja 2006. godine.

Obrazloženje odluke GŽ-II-107/06: Rješenjem broj G-I-49/06 od 17. svibnja 2006. godine prvostupanjski je sud prijavu prijavitelja BV protiv prijavljenika Co d.d., zbog povrede dobrih poslovnih običaja, odbacio kao nepravodobnu.

U obrazloženju se navodi da prijavitelj povredu dobrih poslovnih običaja vidi u činjenici da je oštećen obračunom prijavljenika dodatne osigurane svote (DOS) po polici životnog osiguranja, koju mu je prijavljenik isplatio 23. rujna 2005. go-

dine. Prvostupanjski sud smatra da je prijava nepravodobna, s obzirom da je podnesena nakon proteka roka od tri mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca.

Navedeno rješenje prijavitelj pobija žalbom zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje ZPP). U žalbi u bitnome navodi da prvostupanjski sud "bez iznimke" datum saznanja za učinjenu povredu i učinioca poistovjećuje s datumom činidbe povrede, te ističe da datum saznanja o povredi dobrog poslovnog običaja i saznanja o učiniocu ne mora nužno biti istovjetan s datumom činidbe povrede, obrazlažući da je prijavljenik povredu dobrih poslovnih običaja počinio sofisticiranim i promišljenim kršenjem zakonskih odredbi, te da je do saznanja o povredi, naime da mu je prijavljenik navodno isplatio manju svotu po osnovi DOS-a od one koja mu pripada, došao tek nakon proučavanja odgovora prijavljenika na njegove primjedbe, te nakon konzultacije sa stručnjacima.

Prijavljenik nije podnio odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Nije sporno da je prijavljenik 23. rujna 2005. godine isplatio prijavitelj u određeni iznos po osnovi dodatne osigurane svote po polici životnog osiguranja, a prijavitelj da taj iznos smatra manjim od pripadajućeg. Prijava je podnesena 17. ožujka 2006. godine.

Pravilan je stav prvostupanjskoga suda da je prijavitelj s danom 23. rujna 2005. godine mogao znati za povredu i učinioca. Naime, predlagatelj je osiguranik u obveznom odnosu s prijavljenikom kao osigurateljem, te na osnovi sklopljenog ugovora treba znati koja mu prava pripadaju, pa tako i iznos DOS-a. Danom primljene uplate osiguranik zna je li mu isplaćena svota koja mu pripada .

Sukladno odredbi članka 23. stavka 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (dalje Pravilnik) prijava se može podnijeti u roku od tri mjeseca od saznanja za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena.

Stoga je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da predmetna prijava nije podnesena u roku od tri mjeseca od saznanja za nju i učinioca, te je pobijanim rješenjem prijavu odbacio kao nepravodobnu.

S obzirom na navedeno, valjalo je na osnovi odredbe 380 točka 2. ZPP-a u svezi s člancima 4. i 28. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu. Sudac izvjestitelj Igor Periša, V.r. NAPOMENA: Protiv ovog rješenja nije predviđen pravni lijek u postupku u kojem je donesen.

Druga prvostupanjska odluka:

Izreka odluke G-I-49/06 od 20. prosinca 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijaviteljev zahtjev za reviziju *drugostupanjskog rješenja br. GŽ-II-107/06 od 27. rujna 2006. godine* ***odbacuje se kao nedopušten***.

Obrazloženje odluke G-I-49/06: Dana 8. prosinca 2006. godine, a zaprimljen kod Suda 12. prosinca 2006. godine, prijavitelj je podnio zahtjev za reviziju drugostupanjskog rješenja br. GŽ-II-107/06, od 27. rujna 2006. godine, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka sa detaljnim obrazloženjem u pismenom zahtjevu.

Zahtjev je nedopušten.

Odredbom čl. 41. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06) propisano je da je odluka drugostupanjskog vijeća Suda konačna s danom donošenja odluke drugostupanjskog vijeća te da protiv nje nije dopušten pravni lijek.

Zahtjev prijavitelja je pravni lijek koji također nije dopušten pa ga je valjalo odbaciti. Sudac Rajko Bagić v.r. Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog Rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od zaprimanja istog. Žalba se podnosi u pet primjeraka za sud u drugom stupnju.

Druga drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-107/06 od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) riješio je:

Odbija se prijaviteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-49/06 od 20. prosinca 2006 (...)

Obrazloženje odluke GŽ-II-107/06

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud kao nedopuštenu odbacio prijaviteljevu reviziju protiv rješenja drugostupanjskog vijeća Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj GŽ-II-107/06 od 27. rujna 2006. godine.

Svoju odluku prvostupanjski sud zasniva na odredbi čl. 41. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06, dalje: Pravilnik) .

Navedeno rješenje prigovorom (pravilno žalbom) pobija prijavitelj zbog "bitne povrede tumačenja Pravilnika o Sudu časti".

Žalba nije osnovana. Odredbom čl. 41. Pravilnika propisano je da protiv odluke drugostupanjskog vijeća Suda časti nije dopušten pravni lijek. Predlagatelj je protiv takve odluke broj GŽ-II107/06 od 27. rujna 2006. godine podnio reviziju, koja je izvanredni pravni lijek u smislu odredbe čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP) koji se na odgovarajući način primjenjuje u ovom postupku na osnovi odredbe čl. 8. Pravilnika. Stoga je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 41. Pravilnika odbacivši reviziju kao nedopušteni pravni lijek.

Neosnovano prijavitelj ističe da iz Pravilnika proizlazi da pravni lijek protiv odluke drugostupanjskog vijeća nije u svakom slučaju nedopušten, a što da proizlazi upravo iz odredbe čl. 8. Pravilnika koja uređuje primjenu ZPP-a na postupke pred Sudom časti. Naime, navedeni propis upućuje na odgovarajuću primjenu ZPP-a na pitanja procesno pravne naravi koja nisu uređena Pravilnikom. Kako je odredbom čl. 41. Pravilnika izričito propisano da protiv odluke drugostupanjskog vijeća Suda časti pravni lijek nije dopušten, to je pitanje dopuštenosti pravnog lijeka Pravilnikom uređeno, pa ne dolazi u obzir primjena pravila ZPP-a o pravnim lijekovima protiv drugostupanjskih odluka.

Također neosnovano žalitelj ističe i da je podnoseći reviziju zapravo zahtijevao dopunu drugostupanjskog rješenja. Iz sadržaja prijaviteljevog podneska nazvanog kao "Zahtjev za reviziju drugostupanjskog rješenja" jasno je da on misli na reviziju kao izvanredni pravni lijek kojim pobija drugostupanjsku odluku u smislu ZPP-a. Naime, predlagatelj je u podnesku naveo da reviziju zahtjeva "temeljem odredaba Glave dvadeset šeste "Izvanredni pravni lijekovi" Zakona o parničnom postupku".

S obzirom na navedeno, valjalo je odbiti prijaviteljevu žalbu kao neosnovanu

potvrditi prvostupanjsko rješenje, te je riješeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Igor Periša (...)

Obveza ispunjenja obveze – plaćanja cijene izvođaču ako korisnik usluge preuzme radove bez prigovora

Slučaj 60: G-I-48/06

Izreka odluke G-I-48/06 od 2. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: *Prijavljenik: B (...) S (...) d.o.o. (...)* ***odgovoran je*** *što je dana 29. kolovoza 2005. godine sa prijaviteljem zaključio ugovor o izvođenju* ***soboslikarskih i ličilačkih radova*** *na lokaciji K. sa pravima i obvezama utvrđenim u pismenom ugovoru, pa unatoč tome što je prijavitelj radove dovršio i prijavljenik ih je preuzeo bez prigovora na kakvoću ili količinu, iste radove nije u cijelosti isplatio (po prijavitelju 12.937,00 Kn), a (po prijavljenom 936,66 Kn), te što je prijavitelju 12.000,00 kn isplatio gotovinom iz ruke u ruku, a ne preko žiro računa kod PBZ d.d. što je suprotno čl. 4. citiranog Ugovora, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se sve smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-48/06: Dana 20. ožujka 2006. godine prijavitelj je podnio pismenu prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja činjenično i pravno opisanih u presudi, a detaljnije obrazloženje u prijavi (List 1. spisa).

U odgovoru na prijavu, zastupnik prijavljenika navodi da je prijavitelj izmiren. Priznaje, da je sa prijaviteljem ugovorio izvođenje soboslikarskih i ličilačkih radova, pa mu je prijavljenik isplatio 10.000,00 kn 9. rujna. 2005. godine, 2.000,00 kn 20. listopada 2005. godine kompenzacijom 5.063,34 kn, 23. prosinca 2005. godine, a 10.000,00 kn plaćeno mu je 3. veljače 2006. godine. Od fakture ostalo je za platiti 936,66 kn, pa smatra da ni to nije dužan platiti jer prijavitelj na radove nije dao garanciju.

Prijavitelj priznaje da je po osnovi kompenzacije primio navedeni iznos, dakle 5.063,34 kn, te još iznose od 10.000,00 kn i 2.000,00 kn, a ostao kod svog zahtjeva iz prijave.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Iz pismenog ugovora o izvođenju radova od 29. kolovoza 2005. godine, utvrđeno je da su stranke bile u poslovnom odnosu sa pravima i obavezama iz tog ugovora.

Prijavitelj je izvršio svoju obvezu, a na količinu i kvalitetu prijavljenik nije prigovorio ni prije samog podnošenja prijave, a ni u tijeku ovog postupka. Prema tome ostala je obveza prijavljenika da plati radove.

Prijavitelj priznaje da mu je ukupno plaćeno 17.063,34 kn. Prema navodi-

ma prijavljenika 27.063,34 kn, a poslovi su bili ugovoreni sa 30.000,00 kn, osim 20.000,00 kn su se trebali podijeliti između stranaka, ali uz uvjet da se taj iznos naplati od poduzeća Gradnja ln. Navode odgovora u potpunosti je potvrdio svjedok Damir Ćupor. Iskaz ovog svjedoka je logičan, jer je suvlasnik prijavljenika, pa ne može biti objektivan, dok je iskaz svjedoka Damira Mahrnet irelevantan, jer je ustvrdio da je prijavljenik prijavitelju isplatio 10.000,00 kn, a što prijavitelj ne spori.

Kada se zbroje iznosi po navodima prijavljenika da prijavitelju i odbije od dužnog iznosa proizlazi dug prijavljenika od 2.936,66 kn, a ne kako prijavljenik tvrdi iznos od 936,66 Kn, a prema prijavitelju 12.936,66 kn.

Prijavitelj je podneskom od 1. lipnja 2006. godine priložio rukom pisani obračun, pa je zastupnik prijavljenika priznao da ga je on pisao. No svaka od stranaka na svoj način ga tumači. No, ono što valja naglasiti, je da je u obračunu naveden i PDV, ali se ne vidi da je plaćen.

Po stajalištu ovog Suda bitno je to, da prijavljenik nije isplate vršio preko žiro računa kod PBZ d.d. kako je bilo ugovoreno čl. 4. Ugovora, pa Sud sa sigurnošću nije mogao utvrditi koji je iznos plaćen, odnosno koliki je dug, ali je nedvojbeno da u cijelosti nije izmiren, što priznaje i prijavljenik. Opravdanje da ga nije dužan izmiriti, dok prijavitelj ne dade garanciju nije opravdan.

Kako ovaj Sud po čl. 10,. citiranog Pravilnika ne može naložiti novčanu isplatu, pa se zadovoljio time što je nedvojbeno utvrdio, da isplata nije izvršena u cijelosti, da nije plaćanje vršeno preko žiro računa kako je zakonom i običajima bila dužnost, a u takovom ponašanju prijavljenika nalazi povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), pa ga je proglasio odgovornim.

Po čl. 10. st. 1. t. 2. citiranog Pravilnika Sud mu je za opisane povrede izrekao mjeru javne opomena uz objavu na sjednici Skupštine Komore, koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti koje idu kako u korist tako i teret prijavljenika. Kao olakotnu okolnost mu je uzeo suradnju sa Sudom, kao i to, da je i prijavitelj sa svoje strane jednim dijelom doprinio ponašanju prijavljenika, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...)

Dimnjačarske usluge, koncesija – obavljanje usluga na području tuđe koncesije

Slučaj 61: G-I-45/06

Izreka odluke G-I-45/06 od 17. svibnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik D. usluge d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je obavljao i obavlja dimnjačarske usluge na dimnjačarskom području br. 50 Zagreb, koje je ugovorom o koncesiji dodijeljeno prijavitelju, čime je postupio protivno odredbama iz čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA*

Obrazloženje odluke G-I-45/06: Dana 13. ožujka 2006. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja jer je vršio dimnjačarske usluge na području koje je ugovorom o koncesiji dodijeljeno prijavitelju.

U odgovoru na prijavu prijavljenik priznaje, da je vršio dimnjačarske usluge na području Zagreb i to najviše u Centru grada, jer mu grad Zagreb nije ugovorom o koncesiji dodijelio dimnjačarsko područje i to bespravno jer mora od nečeg živjeti, a to je činio i na području prijavitelja.

Prijavljenik je nadalje obećao da neće zalaziti u područje prijavitelja.

Obzirom na obećanje prijavljenika, prijavitelj je prijavljenom ponudio pismenu nagodbu kojom se obavezuje, da ubuduće neće vršiti dimnjačarske usluge na području koje je koncesijom dodijeljeno prijavitelju, te da će u tom slučaju povući prijavu.

Unatoč obećanja da neće vršiti usluge na području prijavitelja, nije pristao potpisati ponuđenu nagodbu.

Prijava je osnovana. Prijavljenik priznaje, da mu na području Zagreba ugovorom o koncesiji nije dodijeljeno područje za vršenje dimnjačarskih usluga, a priznaje da ih obavlja, među ostalim i na području prijavitelja.

Nije prihvatio i potpisao ponuđenu nagodbu da neće zadirati u područje prijavitelja, uz njegovo obećanje, da će u tom slučaju povući prijavu.

Na osnovi iznesenog nedvojbeno je utvrđeno, da je prijavljenik neovlašteno vršio dimnjačarske usluge na dimnjačarskom području prijavitelja, pa te radnje predstavljaju ne samo povredu ugovora o koncesiji, nego i povrede dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN broj: 64/01), kao i povredu etičkog kodeksa dimnjačarske službe, pa ga je kao člana ove Komore valjalo proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede Sud mu je izrekao mjeru Opomena po čl. 10. st. 1. t. 1. citiranog Pravilnika.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti. Kao olakšavajuću okolnost mu je uzeo priznanje povrede kao i obećanje, da neće dimnjačarske usluge vršiti na području prijavitelja, a unatoč toga što nije potpisao ponuđenu nagodbu jer je

ostavio mogućnost, da će je naknadno potpisati, pa Sud drži, da će se ovom mjerom postići svrha, te prijavljenika poučiti da povrede ne ponovi (...)

Financijski poslovi – kreditiranje – odgovornost kreditora zbog nekorektnog postupanja

Slučaj 62: G-I-44/06

Izreka odluke G-I-44/06 od 8. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: S (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je nakon dogovora s prijaviteljicom dana 3. prosinca 2005. godine primio uplatu u iznosu od 3.286,00 kn za izradu ugovora o kreditu koji je prijavljenik trebao odobriti prijaviteljici, a u iznosu od 20.000 EUR, a nakon tri mjeseca poslao je dopis prijaviteljici da je ona odustala od ugovora br. 306/2005 i da joj ne može vratiti uplaćeni iznos, a koji se odnosi na troškove postupka, čime je postupio protivno odredbama članka 21 Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijaviteljice, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem članka 10 stav.1 toč.3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-44/06: Prijaviteljica je tražila zaštitu kod ovoga Suda protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja navodeći da je s prijavljenikom ugovorila da će joj odobriti kredit od 20.000 EUR pa mu je dostavila svu potrebnu dokumentaciju i uplatila iznos od 3.286,00 kn na ime troškova izrade tog ugovora, a sve prema nalogu prijavljenika pa kad je očekivala da će se realizirati taj ugovor o kreditu dobila je od njega dopis s kojim joj on vraća svu dokumentaciju koju mu je ona dostavila uz upozorenje da je ona raskinula ugovor o kreditu i da joj ne može vratiti uplaćeni iznos, a da je nakon toga u više navrata pokušala kontaktirati sa prijavljenikom, ali nikada nije uspjela uspostaviti nikakav kontakt pa predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik je bio uredno pozvan u više navrata od strane Suda ali se nikada nije odazvao sudskom pozivu i nije pristupio na ročišta, a niti je pisanim putem osporio navode u prijavi, a niti je ispričao izostanke sa ročišta za glavnu raspravu pa je Sud odlučio raspravu provesti i završiti u odsutnosti prijavljenika.

Sud je proveo dokaze čitanjem dokumentacije koja se nalazi u spisu kao i prijave od 13. ožujka 2006. godine te dopisa prijavljenika prijaviteljici o odustajanju od ugovora o kreditu, potvrde o uplati na iznos od 3.286,00 kn od 3. prosinca 2005. godine, čitanjem ugovora br. 306/2005 pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode prijaviteljice utvrdio je da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijaviteljice pa ga je zato proglasio odgovornim temeljem čl. 33 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i izrekao mu mjeru društvene discipline temeljem propisa navedenih u izreci ove presude .

Naime, iz provedenih dokaza i navoda prijaviteljice jasno proizlazi da je prijavljenik postupao protivno dobrim poslovnim običajima jer je najprije od prijaviteljice zatražio uplatu za troškove sastavljanja ugovora o kreditu pa kad je pri-

javiteljica u svemu postupila po nalogu prijavljenika i očekivala da se realizira taj kredit obavijestio je prijaviteljicu dopisom bez datuma da je ona odustala od ugovora o kreditu te da joj vraća svu priloženu dokumentaciju, a odbio je vratiti uplaćeni iznos navodeći da je utrošen na pripreme i realizaciju ugovora o kreditu pa je nakon toga onemogućio prijaviteljici bilo kakav kontakt sa bilo kojom osobom ili zaposlenikom prijavljenika pa u ovakvom postupanju ovaj Sud nalazi povrede dobrih poslovnih običaja na štetu prijaviteljice jer je ovakvo postupanje protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koju je učinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijaviteljice, pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja (...)

Odgovornost prodavatelja za neprihvaćanje reklamacije - proizvod prodan s nedostatkom

Slučaj 63: G-I-39/06 i GŽ-II-110/06

Izreka odluke G-I-39/06 od 10. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik V-n. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što prijavitelju DT nije prihvatio reklamaciju kao kupcu mobilnog aparata Sony Ericsson T-630 i odbio zamijeniti aparat drugim novim ispravnim aparatom ili vratiti mu novac koliko je platio za taj aparat, čime je postupio protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA*

UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-39/06: Prijavitelj je podnio prijavu dana 27. veljače 2006. godine kod ovog Suda u kojoj navodi da je prijavljenik odbio udovoljiti njegovoj reklamaciji na način da mu neispravni mobilni aparat zamijeni novim ili da mu vrati novac u iznosu u kojem je platio aparat. Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja i da mu se izreče mjera društvene discipline.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da nije povrijedio pravo prijavitelja kao niti postupio u suprotnosti s dobrim poslovnim običajima. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da proizvođač garantira za ispravno funkcioniranje stvari. Nadalje navodi da je prijavitelja uz mobilni aparat dobio i jamstveni list pa se temeljem istog obratio ovlaštenom serviseru iz tog razloga smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje. U podnesku od 5. travnja 2006. godine navodi da prodavatelj nema nikakvih ovlasti utjecati na jamstvene uvijete koje određuje proizvođač, a kako je oštećenje aparata nastalo pod utjecajem korozije što proizlazi iz izvješća servisera te da navedeni kvar ne podliježe jamstvu. Ustraje kod tvrdnje da proizvođač garantira za ispravno funkcioniranje stvari pa predlaže zahtjev prijavitelja odbiti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, pritužba od 20. prosinca 2005. godine, radni nalog EM SERVIS CENTAR d.o.o. i račun o kupnji mobilnog aparata.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana.

Iz računa o kupnji mobilnog aparata utvrđeno je da je prijavitelj dana 18. lipnja 2005. godine kupio od prijavljenika mobilni aparat za iznos od 767,27 kn.

Iz radnog naloga EM SERVISA CENTAR d.o.o. od 15. prosinca 2005. godine utvrđeno je da su metalni dijelovi unutar uređaja oštećeni djelovanjem korozije, a koji su vidljivi u području matične ploče, a da navedena oštećenja ne podliježu jamstvu, a popravak izvan jamstva nije isplativ.

Obzirom da je aparat kupljen 18. lipnja 2005. godine, a po ovlaštenom servisu je utvrđeno dana 15. prosinca 2005. godine da je oštećen djelovanjem korozije, a po navodima prijavitelja aparat se počeo kvariti nakon nepuna dva mjeseca i da se

on obraćao servisu nekoliko puta, a isti nije evidentirao zaprimanje aparata nego je to učinio tek 12. prosinca 2005. godine. Ovaj Sud ocjenjuje da je navedeni aparat prodan prijavitelju sa nedostatkom.

Prigovor promašene pasivne legitimacije je neosnovan.

Temeljem odredbe čl. 501 Zakona o obveznim odnosima kad je prodavatelj aparata predao kupcu jamstveni list kupac može ako aparat ne funkcionira ispravno zahtijevati od prodavatelja ili od proizvođača da aparat popravi u razumnom roku, a ako to ne učini da mu preda stvar koja funkcionira ispravno. Nadalje temeljem odredbe čl. 502 navedenog zakona kupac može zbog neispravnog funkcioniranja zahtijevati od prodavatelja odnosno od proizvođača popravak ili zamjenu stvari u jamstvenom roku.

Iz navedenih odredbi proizlazi da za ispravno funkcioniranje stvari u jamstvenom roku odgovara proizvođač i prodavatelj, a ne serviser kako to tvrdi prijavljenik, pa je prijavljenik odgovoran za povredu dobrih poslovnih običaja ne pridržavajući se odredbi iz jamstva.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja...

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-110/06 28. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se prijavljenikova žalba kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-39/06 od 10. travnja 2006. godine.

Obrazloženje odluke GŽ-II-110/06: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika proglasio odgovornim i temeljem članka 10. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i izrekao mu javnu opomenu uz objavu u tisku, zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Prijavljenik u žalbi od 08. lipnja 2006. godine napada prvostupanjsku presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog bitne povrede postupka. Navodi da na temelju provedenih dokaza nije bilo moguće izreći mjeru javne opomene uz objavu u tisku. Posebno upozorava da se prvostupanjska presuda poziva na pogrešne odredbe Zakona o obveznim odnosima {ZOO) te na pogrešan stav o (ne)odgovornosti servisera. Posebno ističe prigovor da prijavitelj prethodno nije poštovao postupak propisan općim uvjetima poslovanja prijavljenika jer da nije izjavio posebnu žalbu nakon što je dobio pisani odgovor Službe za korisnike na izjavljen u reklamaciju. S obzirom na ranije izraženi stav Suda časti i na iskazane navode, predlaže da se pobijana presuda u cijelosti stavi izvan snage.

Prijavitelj u odgovoru na žalbu od 20. lipnja 2006. godine ukratko ponavlja razloge iz prijave tvrdeći da je žalba neosnovana jer je on prije podnošenja pritužbe bezuspješno "šetao od trgovca do servisa" jer da su svi negirali svoju odgovornost

Žalba nije osnovana.

S obzirom na odredbu čl. 74. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospo-

darskoj komori (Narodne Novine br 66/2006.) na ovaj se postupak primjenjuju odredbe ranijeg Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne Novine br. 64/01. -pročišćeni tekst).

Tijekom prvostupanjskog postupka nesporno je utvrđeno da je prijavljenik prodao prijavitelju "VIP me komplet SONY ERICSSON T630" dana, 18. lipnja 2005. godine i da je tom prigodom prijavljenik, kao prodavatelj izdao i ovjerio jamstveni list iz kojeg je vidljivo da je ovlašteni servis "EM SERVIS CENTAR d.o.o." s podacima o adresi u Splitu i Zagrebu.

S obzirom na činjenicu da je ovlašteni servis dana 15. prosinca 2005. godine izvijestio prijavitelja da uočeni nedostaci na uređaju ne podliježu jamstvenim uvjetima te ujedno upućuju da je neisplativ popravak izvan jamstva, prijavitelj se obratio prijavljenome zbog zamjene uređaja.

Tijekom postupka pred Sudom časti nijednom se nije pojavio punomoćnik prijavljenika premda je u podnescima uredno negirao vlastitu odgovornost upućujući na ovlašteni servis, ali nije prigovarao tijeku postupka niti se pozivao na primjenu svojih općih uvjeta poslovanja.

U očitovanju od 20. ožujka 2006. godine, prijavljenik smatra da kupac nakon obraćanja servisu gubi isto pravo prema prijavljenome kao prodavatelju, pozivajući se na odredbu čl. 501 ranijeg ZOO. U žalbi pogrešno upućuje na odredbe čl. 423 novoga ZOO (NN 35/05) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006. godine pa se ne primjenjuje u ovom slučaju.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je, kod nespornog činjeničnog stanja, prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih poslovnih običaja.

Ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude te dodaje da je prijavljenik u odnosu prema prijavitelju kao kupcu očito ignorirao činjenicu da tom istom kupcu on pruža uslugu mobilne telefonije koja se ne može koristiti ako je uređaj neispravan.

Prodajom "VIP me kompleta" prijavljenik se obvezao prijavitelju kao kupcu pružati određene usluge kao i svim drugim korisnicima, a

bez ispravnog uređaja kupcu su uskraćene usluge zbog kojih je sklopio poseban ugovor s prijavljenikom kupujući "u paketu" uređaj i korisnički broj!

Upravo zbog velikog broja korisnika koji uz uslugu mobilne telefonije kupuju i uređaje (vjerojatno po povoljnijim uvjetima!) važno je upozoriti da kupac ni na koji način ne treba trpjeti posljedice koje bi mogle proizići iz poslovnih odnosa proizvođača, prodavatelja i servisera tehničke opreme.

Prijaviteljev je zahtjev posve u skladu s odredbom čl. 502 ZOO i prijavljenik je morao zamijeniti uređaj ako je ovlašteni serviser utvrdio neisplativost popravka! Eventualni regres prijavljenika prema proizvođaču je isključivo stvar poslovnog odnosa s proizvođačem, odnosno dobavljačem uređaja.

U odnosu na žalbeni navod o ranijoj i drugačijoj praksi Suda časti ovo vijeće ističe da svaka prijava zaslužuje posebnu obradu i utvrđivanje svih relevantnih činjenica pa je konačna odluka rezultat brižljivog ispitivanja utvrđenih činjenica u konkretnom poslovnom odnosu stranaka i u odnosu na dobre poslovne običaje.

Prijavljenik uporno negira svoj propust pogrešno tumačeći primjenjive propise kako bi odgovornost usmjerio na druge pa je time još i ustrajavao u neposlovnom odnosu prema prijavitelju kao kupcu svojih usluga. Stoga ovo

vijeće smatra da mu je izrečena primjerena mjera društvene discipline jer svaki trgovac mora postupati savjesno i pošteno prema kupcu.

Imajući u vezi navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 368. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa čl. 4 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odlučilo kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac (...)

Rezervni dijelovi - Obveza proizvođača ili uvoznika da osigura rezervne dijelove za aparate i strojeve

Slučaj 64: G-I-38/0 i GŽ-II-113/06

Izreka odluke G-I-38/06 od 10. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik E. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je prijavitelju SB prodao usisivač "Multi seven" za iznos od 8.060.00 kn, a nakon kvara istog ovlašteni servis nije ga popravio u propisanom roku jer prijavljenik nije osigurao rezervne dijelove, a niti mu je ponudio novi ispravni usisivač, čime je postupio protivno odredbama čl. 21 Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-38/06: Prijavitelj je podnio prijavu kod ovog Suda u kojoj navodi da je prijavljenik odbio dostaviti ovlaštenom serviseru rezervne dijelove za popravak usisivača "Multi seven", kao i što je odbio njegov zahtjev za novi usisivač i zahtjev za povratom novca. Predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, razgledan je račun od 24. listopada 2003. godine, ugovor o kupoprodaji, pročitan je dopis prijavitelja za zamjenski sustav i potvrda elektro-servisa "D"

Iz računa i ugovora o kupoprodaji utvrđeno je da je prijavitelj od prijavljenika kupio usisivač za iznos od 8.060,00 kn.

Iz dopisa prijavitelja od 28. rujna 2005. godine utvrđeno je da isti od prijavljenika zahtjeva novi zamjenski sustav zbog kvara na kupljenom aparatu. Iz potvrde elektro-servisa "D" utvrđeno je da je prijavitelj poslao aparat eureco (Multi seven) na servis dana 4. srpnja 2005. godine, a servis nije realiziran jer prijavljenik nije isporučio dijelove za popravak istog.

U postupanju prijavljenika Sud nalazi povrede dobrih poslovnih običaja iz čl. 21. Zakona o obveznim odnosima jer isti nije dostavio rezervne dijelove servisu za popravak aparata, a niti je prijavitelju predao novi aparat koji funkcionira.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.

Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-113/06 od 27. rujna 2006. riješio je:

Utvrđuje se da je podnositelj prijave povukao prijavu, pa se postupak u ovom predmetu obustavlja.

Obrazloženje odluke GŽ-II-113/06: Pobijanom presudom prvostupanjski sud je utvrdio kako je prijavljenik odgovoran što je podnositelju prijavitelju prodao usisivač "Multi seven" za iznos 8.060,00 kn, a nakon kvara istog ovlašteni servis nije ga popravio u propisanom roku jer prijavljenik nije osigurao rezervne dijelove, niti je podnositelju ponudio novi ispravni usisivač, čime povrijedio dobre poslovne običaje u uobičajenom poslovanje. Zbog toga mu je izrečena mjera - javna opomena uz objavljivanje u tisku.

Protiv prvostupanjske presude prijavljenik je podnio žalbu navodeći da je prijavitelju u cijelosti izvršen povrat duga u iznosu 8.060,00 kn, pa budući da je ispunio sve obveze prema podnosiocu prijave, predlaže ukidanje izrečene mjere. Žalbi prilaže dokaze o izvršnoj uplati.

Podneskom od 6. lipnja 2006. godine podnositelj prijave je izvijestio Sud kako mu je prijavljenik isplatio dug u iznosu 8.060,00 kn, što je cijena aparata za čišćenje, pa kako je samo htio isplatu navedenih sredstava, izjavljuje povlači prijavu podnesenu zbog povrede dobrih poslovnih običaja protiv prijavljenika.

Imajući u vidu navedeno, valjalo je, temeljem odredbe članka 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/00) i odredbe članka 193. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03), odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Sutkinja izvjestiteljica Vanda Franjić (...)

Odgovornost izvođača radova za kvalitetu radova i otklanjanje nedostataka

Slučaj 65: G-I-34/06

Izreka odluke G-I-34/06 od 26. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: A.S.Š. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što se temeljem ponude br. 034/2005-10-31 od 31.10.2005. godine, koju je prihvatila prijaviteljica Marija Novak, obavezao izvesti radove u lokalu, navedene u ponudi, uz cijenu i rokove iz ponude, ali je kasnio sa izvedbom, radove izveo nekvalitetno, nije uvažio reklamaciju, niti je prijaviteljici izdao račun, a naplatio je ugovorenu cijenu, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što ujedno predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU*

Obrazloženje G-I-38/06: Dana 14.2.2006. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja, detaljnije opisane u pismenoj prijavi (List 1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Prijava je osnovana. U prijavi je prijaviteljica detaljno opisala sve nedostatke i propuste prijavljeno, od kašnjenja dovršetka radova, kao i nedostatke u kvaliteti.

Navode iz prijave, prijavljenik nije osporio, a što mu je bilo omogućeno.

Ne samo da se nije očitovao o prijavi, već izbjegava primiti poziv ovog Suda, te na taj način opstruira Sud, ali upravo na taj način sam snosi i posljedice takvog postupka. Upravo takvo ponašanje prijavljenika jasno govori da su njegovi postupci suprotni etici, moralu i običajima kao i pozitivnim zakonskim propisima.

Punomoćnik prijavitelja na ročištu od 26.4.2006. godine ponovio je navode prijave da prijavljenik izbjegava svaki kontakt. Dopunio je navode prijave navodeći da prijavljenik, da nije izdao račun, a potpisao je prijem novca.

To što je prijavljenik kasnio s izvođenjem radova, što radove nije izveo kvalitetno i po pravilima struke, reklamaciju nije uvažio i prijaviteljici nije izdao valjani račun za obavljene radove u smislu čl. 12. Zakona o zaštiti potrošača, počinio je povrede dobrih poslovnih običaja iz čl. 9 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), pa ga je kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim. Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, Sud mu je temeljem čl. 10. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika izrekao mjeru javna opomena uz objavljivanje u tisku, koju drži primjerenom. Pri izboru vrste mjere, Sud je ocijenio sve okolnosti, kako one koje idu u korist, tako i one koje idu na teret prijavljenika, pa drži da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da ubuduće ne počini isto ili slično djelo.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo

žalbe u roku od 15 dana po prijemu iste, putem ovog Suda za sud u drugom stupnju, a žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka.

Odgovornost prodavatelja (zakonska) - za nedostatak ženskih čizmica i za povrat novca

Slučaj 66: G-I-32/06 i GŽ-II-134/06

Izreka odluke G-I-32/06 od 19. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik J d . d.o.o za trgovinu i usluge (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz članka 21. Zakona o obveznim odnosima, time što nije prihvatio reklamaciju prijaviteljice BT kao kupca ženskih čizmi i odbio joj vratiti novac u iznosu koliko je za njih platila.*

Obrazloženje odluke G-I-32/06: Prijaviteljica zahtjeva zaštitu kod ovog Suda predlažući da se protiv prijavljenika provede postupak zbog povrede dobrih poslovnih običaja iz razloga što je odbio udovoljiti njenoj reklamaciji i vratiti joj novac koliko je platila za ženske čizme. Predlaže da se prijavljenika oglasi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja i da mu se izrekne mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijaviteljice jer smatra da on nije povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijaviteljice iz razloga što smatra da je oštećenje na čizmi nastalo nepravilnom uporabom obuće. Predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava od 14. veljače 2006., reklamacijski list od 9. prosinca 2005., zahtjev za povrat novca od 15. prosinca 2005., ponovljeni zahtjev za povrat novca od 21. siječnja 2006., i provedeno je vještačenje po vještaku postolarske struke Janku Boćaku na okolnost uzroka odljepljivanja čizme.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da prijava nije osnovana. Iz iskaza vještaka Boćak Janka kojeg Sud u cijelosti prihvaća jer je isti dan u skladu s pravilima struke a na koji iskaz niti stranke nisu imale primjedbe, utvrđeno je da je na spornoj čizmici sirova guma a koja se mogla odlijepiti uslijed temperature ili ako je prilikom nošenja noga zapela o tlo, te da kvaliteta materijala nije uzrok odljepljivanju čizme.

Kako je utvrđeno da je uzrok odljepljivanja čizme temperatura ili nepažnja prijaviteljice pri upotrebi spornih čizama to po ocjeni ovog Suda prijavljenik nije povrijedio dobre poslovne običaje kako to smatra prijaviteljica, kada je istoj odbio vratiti novac za sporne čizme, pa je Sud prijavljenika oslobodio odgovornosti iz čl. 32 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori jer smatra da prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja.

Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-134/06 od 27. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) presudio je:

Odbija se prijaviteljičina žalba kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 19. lipnja 2006. broj G-I-32/06

Obrazloženje odluke GŽ-II-134/06: Odlukom navedenom u izreci prvostupanjski je sud oslobodio prijavljenika od odgovornosti.

Protiv navedene odluke žalbu je podnijela prijaviteljica.

Žalbu podnosi zbog svih razloga navedenih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88101 i 117/03) u vezi sa čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/2001 - pročišćeni tekst, dalje: "Pravilnik").

Prvostupanjska odluka temeljena je na nalazu i mišljenju vještaka Janka Boćaka koji je iskazao da kvaliteta materijala nije uzrok odljepljivanja sirove gume na spornoj čizmici. Sirova guma mogla se odlijepiti uslijed temperature ili prilikom nošenja ako je noga zapela o tlo.

Žaliteljica u žalbi navodi da je prvostupanjski sud zanemario njezine tvrdnje da je oštećenje nastalo već nakon nekoliko dana nošenja te da se isto oštećenje počelo pojavljivati i na drugoj čizmi. Tvrdi da Sud nije proveo suočenje stranaka. Tvrdi da su sporne čizme bile smještene kod prijavljenika nekoliko mjeseci u nepoznatim uvjetima, u kojima je prijavljenik s njima mogao proizvoljno postupati.

Predlaže ukinuti pobijanu odluku. Prijavljenik je podnio odgovor na žalbu.

Ističe da je u predmetnom slučaju odlučna činjenica u tome da kvaliteta materijala nije uzrok odljepljivanju. Prijaviteljica je navela da se oštećenje dogodilo već nakon nekoliko dana, a oštećenje prijavila tek nakon 48 dana. Cijena čizama i način njihovog skladištenja od strane prijavljenika ne utječe na činjenično stanje. Suočavanje stranaka bi bila tek formalnost jer je strankama omogućeno sudjelovanje u postupku.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92,112/99 88/01 i 117/03) u vezi sa čl. 4. i 28. Pravilnika, ovaj sud drži da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Prvostupanjska odluka se temelji na mišljenju vještaka na koje stranke nisu imale primjedbe i sud smatra stručnim i logičnim da kvaliteta materijala na predmetnoj čizmi nije uzrok predmetnom nedostatku. Nebitno je, koji je vanjski utjecaj bio uzrokom predmetnog nedostatka.

Ovaj stav prihvaća i drugostupanjski sud.

Slijedom navedenog i temeljem čl. 28. Pravilnika u vezi sa njegovim čl. 4. kao i čl. 368. st. 1. Zakona o parničnom postupku, valjalo je odlučiti kao u izreci.

Sudac izvjestitelj Ivan Vukas, v.r. Predsjednica vijeća: Draženka Deladio (...)

Odgovornost svake stranke za ispunjenje obveze - Svaka ugovorna strana dužna je ispuniti ugovornu obvezu onako kako ona glasi u prihvaćenoj ponudi ili ugovoru

Slučaj 67: G-I-29/06

Izreka odluke G-I-29/06 od 26. travnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik A.B (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je prijaviteljima R. i S. M. temeljem ponude bez broja i datuma u 2005. godini prodao dva automobila OPEL ASTRA, a nije priznao bonus prema ponudi, pa su prijavitelji oštećeni: -10% od vrijednosti vozila Opel Astra 2,0 DI kao popust za kupljeno drugo vozilo i -10% na ime dogovorenog i odlukom potvrđenog propusta zbog kašnjenja u isporuci od cca 100 dana te - Gift Vaučer-željeno putovanje također u vrijednosti 10% od vrijednosti vozila, a drugo vozilo je kupljeno za 69.185,10 kn, te unatoč višestrukih poziva da ispuni obavezu, prijavljenik se oglušio, čime je postupio protivno odredbi čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 10. stav. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU*

Obrazloženje odluke G-I-29/06: Dana 2.3.2006. godine Sud je zaprimio prijavu prijavitelja, protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja (List 1 spisa). Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu. Sud je održao raspravu u odsutnosti zastupnika prijavljenika, kojeg je Sud o danu i satu ročišta obavijestio putem djelatnika prijavljenika. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Pregledom ponude (List 1/1) utvrđene su 4 (četiri) garancije prijavljenika, a ukoliko se kupnja realizira.

Iz računa br. 68/05 od 25.10.2005. godine i br. 65/05 od 22.7.2005. godine ustanovljeno je, da su prijavitelji kupili po jedno vozilo pa im prema citiranoj ponudi pripada bonus za dvije osnove po 10% (ukupno 20%), kao i specijalni bonus jer su prijavitelji stekli za to uvjete.

Prijavitelji, kako u prijavi, tako i u tijeku ovog postupka tvrde da im bonus nije nadoknađen unatoč višekratnih zamolbi i obećanja.

O poslovnoj djelatnosti prijavljenika najuvjerljivije govori članak iz Večernjeg lista od 21.3.2006. godine ”Pokraden i prevaren” , u kom Jerko Tomas detaljno opisuje kako je uplatio 200.000,00 Kn za dva ”Pasata” , a ostao bez svega. Tu se ne zbog samo o povredi dobrih poslovnih običaja nego i kaznenom djelu. Na sličan način govori i članak iz istog lista od 22.3.2006. godine ”Istraga o automafiji” kao i članak od 24.3.2006. godine pod naslovom ”Tužiteljstvo uporno šalje optužnice” .

Čitajući novinska izvješća valja konstatirati da su prijavitelji dobro i prošli, jer su makar dobili vozila.

Bez obzira na to što u radnjama prijavljenika ima elemenata kaznenog djela, što je u ovlasti drugog tijela, samim time što prijavljenik nije ispunio obaveze iz

ponude o bonusu, počinio je povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01) i čl. 21. Zakona o obveznim odnosima (NN 3/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje Zakon o obveznim odnosima). Zbog toga je kao član Komore proglašen odgovornim.

Temeljem čl. 10. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika, Sud mu je izrekao navedenu mjeru koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere sud je ocijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika.

Olakšavajućih okolnosti nije našao, a kao otegotnu okolnost je uzeo težinu povrede, pa Sud drži da će se samo ovom mjerom prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost servisera - za ispravnu cijenu servisa ili popravka

Slučaj 68: G-I-27/06

Izreka odluke G-I-27/06. od 8. ožujka 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: AZ d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi povodom servisa bojlera dana 24.01.2006. godine izdao prijavitelju dana 25.01.2006. godine neispravan račun na iznos od 150,00 kn za obavljene usluge, pa da bi time učinio povredu dobrih poslovnih običaja.*

Obrazloženje odluke G-I-27/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda, te navodi da je 24.01.2006. godine pozvao prijavljenika zbog popravka 5 litarskog plinskog bojlera, da je serviser izvršio popravak i osposobio bojler za redovan rad, te da je idućeg dana prijavitelj u servis došao podmiriti račun, te mu je račun izdan na 150,00 kn, pa smatra da mu je izdan račun u prevelikom iznosu obzirom da mu je bojler radio svega pet dana, pa je nakon toga nestalo plina, a onda je pozvao drugog servisera koji mu je izvršio popravak bojlera, te zamijenio termostat i membranu, pa da bojler ispravno radi, pa predlaže da se protiv prijavljenika provede postupak zbog povrede dobrih poslovnih običaja, da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijavitelja, te smatra da je ispravno postupio, da je izvršio servis bojlera kod prijavitelja i da mu je izdao račun koji odgovara uslugama koje je serviser tj. prijavljenik učinio i da je tako račun u skladu sa cjenikom usluga Valliant servis sistema, prema kojemu prijavljenik vrši servise bojlera i ispostavlja račune, pa je tako postupio i u ovom slučaju, a obzirom da prijavitelj tvrdi da mu je nakon pet dana bojler prestao raditi, smatra da je prijavitelj trebao ponovno nazvati prijavljenika da mu obavi servis, kao što je to učinio drugi serviser, a obzirom da prijavitelj nije tako postupio smatra da nije niti inače povrijedio dobre poslovne običaje, te predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 2.02.2006. godine, te uplatnice od 25.01.2006. godine i radnog naloga broj: 30106 od 25.01.2006. godine, te pregledao cjenik usluga Valliant servisa sistema, pa nakon što je ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik postupao u skladu sa propisima koji normiraju njegovo poslovanje, da je ispostavio ispravan račun, a koji je u skladu sa obavljenom uslugom i sa cjenikom usluga *Vaillant servis sistema*, pa da prema tome nije povrijedio dobre poslovne običaje, kako ga tereti prijavitelj.

Naime, prihvatljive su tvrdnje prijavljenika da je obavio servis u skladu sa pravilima struke i da je izdao valjani račun u skladu sa cjenikom Vaillant servis usluga prema kojem obavlja poslovanje i ispostavlja račune, a da mu se prijavitelj više nije javljao nakon što mu je bojler prestao raditi nakon pet dana od izvršenog servisa, pa prema tome prijavljenik nije niti mogao dalje ništa poduzimati kako bi otklonio eventualne nedostatke u ranijem popravku .

Zbog gore navedenih razloga ovaj Sud je prijavljenika oslobodio odgovorno-

sti, te smatra da prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja prema čl. 21. Zakona o obveznim odnosima. Predsjednik vijeća Željko Orešković (...)

Odbačaj nepravovremene prijave - **Pitanje početka tijeka zastare** za subjektivni rok propisan u vrijeme povrede

Slučaj 69: G-I-19/06 i GŽ-II-169/06

Izreka odluke G-I-19/06. od 22. svibnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Odbacuje se prijava kao nepravodobna, a postupak se obustavlja.

Obrazloženje odluke G-I-19/06: Prijavitelj je podnio prijavu ovome Suda dana 25. siječnja 2006. godine, te navodi da je 5. siječnja 2006. godine doznao da je prijavljenik Servis vatrogasnih aparata d.o.o. iz Karlovca ugovorio sa upraviteljem prijavitelja Lingrad d.o.o. iz Zagreba servisiranje protupožarnih aparata, a da je cijena servisiranja jednog aparata koštala 253,30 kn, a što je daleko više od cijene novog aparata odnosno po cijeni deset puta većoj u odnosu na druge servise koji vrše takvo servisiranje protupožarnih aparata pa predlaže da se kod ovoga Suda provede postupak protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja te da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se nije odazivao pozivima Suda iako je uredno pozvan niti je pisanim putem osporio navode u prijavi, a niti je ispričao izostanak sa rasprava pa je Sud odlučio postupak provesti i dovršiti bez prisutnosti prijavljenika.

Analizirajući navode u prijavi i razgledavajući priloženu dokumentaciju Sud je utvrdio da je povreda dobrih poslovnih običaja nastala izvršenjem servisa protupožarnih aparata kod prijavitelja tako i ispostavljanjem računa, a od 9. svibnja i 12. svibnja 2005. godine pa je prema tome prošao krajnji rok od šest mjeseci u kojemu je prijavitelj trebao podnijeti prijavu protiv prijavljenika jer prema čl. 26. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori postupak se pokreće prijavom, a prijava se može podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena pa obzirom da je od dana 12. svibnja 2005. godine prošlo više od šest mjeseci do dana podnošenja prijave tj. 25. siječnja 2006. godine Sud je odlučio da se prijava odbaci kao nepravovremena te da se postupak obustavi. (...)

Drugostupanjska odluka

Izreka odluke GŽ-II-169/06. od 3. studenog 2006.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Odbija se žalba prijavitelja TM kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjsko rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G1-19/06 od 22. svibnja 2006.

Obrazloženje odluke GŽ-II-169/06: Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbacio kao nepravodobnu prijavu koju je prijavitelj podnio Sudu časti 25. siječnja 2006. i obustavio postupak. Tako je odlučeno jer je tijekom prvostupanj-

skog postupka utvrđeno da je prijavitelj predmetnu prijavu podnio izvan propisanog roka koji je prekluzivne naravi.

Iz prijaviteljeve žalbe od 11. rujna 2006. godine proizlazi njegovo nezadovoljstvo prvostupanjskom odlukom te i dalje smatra da je on postupio ispravno i u propisanim rokovima, jer da se rok za podnošenje prijave treba početi računati tek od 5. siječnja 2006. godine kada je prijavitelj primio financijske kartice za zgradu koje mu je podnio Lingrad d.o.o. Stoga predlaže žalbu uvažiti i ponovno razmotriti podnijetu prijavu.

Prijavljenik nije odgovorio na žalbu. Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka je utvrđeno da je prijava podnijeta 25. siječnja 2006. godine, a da je sporna usluga - servis vatrogasnih aparata, izvršena 9. i 12. svibnja 2005. godine. Prijavitelj tvrdi da je tek 5. siječnja 2006. godine dobio financijske kartice zgrade i da je tek tada saznao za cijenu sporne usluge koju je obavio prijavljenik Prijavitelj smatra da je naplaćena cijena previsoka i ne odgovara tržišnim prilikama jer da druge tvrtke istu uslugu pružaju za nižu cijenu. Prvostupanjski je sud od Lingrad d.o.o. iz Zagreba, koji upravlja zgradom, zatražio dostavu ugovora koji je kao upravitelj sklopio s prijavljenikm. Lingrad d.o.o. je dopisom od 3. svibnja 2006. godine odgovorio da ne posjeduju ugovor s prijavljenikom. Tijekom prvostupanjskog postupka prijavljenik se nije odazivao pozivima Suda niti je na drugi način sudjelovao u postupku.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je, kod nespornog činjeničnog stanja, pobijanim rješenjem pravilno primijenjeno postupovno pravo i donijeta pravilna odluka kojom je prijava odbačena, a postupak obustavljen.

Drugostupanjsko vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjskog rješenja te dodaje da je ovaj postupak neovisan o eventualnim drugim postupcima koje prijavitelj poduzima ili može poduzeti prema prijavljenome ili upravitelju zgrade koji je odobrio i isplatio sporne usluge s računa zgrade. Ispravan je stav prvostupanjskog vijeća da je prijavitelj za samu uslugu saznao u vrijeme kada je ista pružena, tj. u vrijeme servisiranja vatrogasnih aparata u stambenoj zgradi. Stoga i rok za podnošenje prijave ovom sudu teče od toga dana.

Ovo vijeće posebno upućuje prijavitelja na ugovorni odnos s upraviteljem zgrade koji je odgovoran za racionalno gospodarenje sredstvima suvlasnika stambene zgrade. Naime, očito je iz prijave i priloženih dokaza da u konkretnom slučaju ne postoji izravni poslovni odnos prijavitelja i prijavljenika jer su računi ispostavljeni na teret tvrtke Lingrad d.o.o. iz Zagreba koja upravlja zgradom i koja je račune očito platila iz sredstava zgrade, bez da je za to pribavila suglasnost ovlaštenog predstavnika suvlasnika te zgrade.

Za povredu dobrih poslovnih običaja nije dovoljan subjektivni stav prijavitelja, već takvo stanje mora biti objektivno utvrđeno u propisanom postupku! Pretpostavka za provedbu takvog postupka je poštivanje propisanih rokova koji su prekluzivne naravi i ni na koji način ne ovise o Sudu časti već isključivo o prijavitelju. Kraj nesporne činjenice da je prijavitelj predmetnu prijavu podnio Sudu časti nakon proteka više od tri mjeseca od saznanja za ponašanje prijavljenika, jasno je da ne postoje propisane pretpostavke za daljnje postupanje Suda časti.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 380. t. 2) Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 4 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, riješeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac, v.r.

Putnička agencija – odgovornost za ispunjenje obveze sukladno kupljenom programu putovanja

Slučaj 70: G-I-10/06

Izreka odluke G-I-10/06. od 8. ožujka 2006: sud časti pri hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: Aat. d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi propustio izvršiti svoje obveze prema programu putovanja Sicilija Novogodišnja tura 30.12.2005. - 2.01.2006. godine, a što se tiče smještaja u hotelima u Palermu i Cataniji, jer da je smještaj bio organiziran u hotelima koji su izvan grada i centra tih gradova, pa da je zbog toga od prijavitelja naplatio preveliki iznos od 3.840,00 kn zbog takvog smještaja, pa da bi time povrijedio dobre poslovne običaje* .

Obrazloženje odluke G-I-10/06: Prijavitelj traži zaštitu kod ovoga Suda, te smatra da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje jer se nije držao svog programa putovanja na Siciliju novogodišnja tura, a kako je opisano u izreci ove presude, jer da prijavitelj i ostali izletnici nisu bili smješteni u hotelima navedenim u centru grada odnosno na periferiji grada pa nisu bili u mogućnosti poslije obaveznog programa odlaziti u te gradove u šetnju i na drugi način se zabavljat, već su bili prisiljeni ostati u hotelu, pa su tako prvog dana bili onemogućeni autobusom krenuti u grad jer je autobus bio blokiran na parkiralištu od nepoznatih vozila, a drugi dan im je voditeljica puta organizirala prijevoz u grad uz naplatu od 10 EUR po osobi, a prijavitelj uspoređuje cijenu usluge i usluge sa cijenom usluga i usluga koje je izvršio Jambotours d.o.o. iz Zagreba, Britanski trg 5/1 koji je smještaj za svoje izletnike organizirao u centru gradova Palerma i Catanije, pa je za istovrsnu uslugu ta pravna osoba naplatila 3.840,00 kn, a prijavitelj je za uslugu kod prijavljenika uplatio iznos od 4.050,00 kn, pa zbog toga smatra da je prijavljenik izvršio povredu dobrih poslovnih običaja, kako zbog neadekvatnog smještaja tako i zbog više cijene druge pravne osobe, pa predlaže da se kod ovoga Suda provede postupak protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja, da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima u prijavi i smatra da je postupio u skladu sa svojim programom putovanja kojeg je objavio i podijelio svim izletnicima pa tako i prijavitelj u, da je izvršio svoje obaveze prema svim putnicima pa i prema prijavitelju, a kao što i sam prijavitelj navodi uvečer nisu mogli krenuti autobusom u grad iz razloga što mu je bio blokiran prolaz na parkiralištu od strane nepoznatih vozila, a drugu večer su izletnike, pa i prijavitelja vozili u grad uz naplatu od 10 EUR po osobi, a prijavljenik se nije niti obvezao da će smještaj prijavitelju i ostalim izletnicima osigurati u centrima navedenih gradova, a što se tiče cijene na cjelokupnom programu putovanja navodi da je prijavitelj bio upoznat sa svim detaljima pa je mogao odabrati uslugu kakvu je želio, pa zbog svega toga smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje, te predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

Ovaj Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 11.01.2006. godine, te čitanjem programa putovanja prijavljenika i Jambo-toursa d.o.o. iz Zagreba, Britanski

trg II, pa kad je ocijenio ove dokaze i navode stranaka utvrdio je da je prijavljenik postupao u skladu sa svojim obvezama s programa putovanja, da nije povrijedio dobre poslovne običaje prema čl. 21. Zakona o obveznim odnosima.

Naime, prijavljenik je javno objavio svoj program putovanja Sicilija Novogodišnja tura od 30.12.2005. - 2.01.2006. godine i javno je objavio svoje obveze tog programa, kao i cijenu cjelokupnog programa, a na koju je prijavitelj pristao i uplatio, a u tom se programu prijavljenik nije obvezao da će smještaj u hotelima biti u centru gradova Palerma i Catanije, a s obzirom na to da je smještaj bio izvan centra tih gradova omogućio je izletnicima pa i prijavitelju da se za cijenu od 10 EUR po osobi koriste prijevozom autobusa prijavljenika, u grad i natrag, osim tu večer kada to nije bilo moguće iz objektivnih razloga, s obzirom na blokirani autobus prijavljenika na parkiralištu kod hotela.

Isto tako nije osnovano uspoređivati cijenu iste usluge kod prijavljenika i kod Jambotoursa d.o.o. iz Zagreba, a koja je pravna osoba imala nižu cijenu za slično putovanje, a prijavitelj je slobodno odabrao za sebe organizatora putovanja u prijavljenome, pa kad je Sud uzeo u obzir sve provedene dokaze i navode stranaka smatra da prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja pa ga je zato oslobodio odgovornosti (...)

Nadležnost Suda časti: Sud časti ne može biti zastupnik potrošača u odnosima s trgovcima.

Slučaj 71: G-I-6/06 i GŽ-II-63/07

Zadaća je i nadležnost ovog Suda časti je raspravljati o povredi dobrih poslovnih običaja i sankcionirati učinitelje povreda.

Sud časti ne može donijeti odluku kojom naređuje prijavljeniku određenu činidbu, ali **stranke u takvom postupku mogu sklopiti nagodbu koja je ovršna isprava.**

Izreka odluke G-I-6/06. od 22. siječnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik HaH d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *zbog povrede dobrih poslovnih običaja.*

Obrazloženje odluke G-I-6/06: Državni inspektorat Rijeka, svojim dopisom od 3. siječnja 2006. godine proslijedio je ovom Sudu prijavu prijavitelja kao nadležnom tijelu.

Prijavitelj navodi, da je od prijavljenika kupio vozilo "Accent" 1.5 SOHC, nakon što se iz prospekta upoznao o potrošnji goriva kao i o ostalim karakteristikama istog. Tako u prospektu stoji, da je potrošnja goriva po gradu 9,0 I, izvan grada 5,3 I, a kombinirano 6,7 I. Po dobivenoj informaciji u prvih 2000 km može doći do veće potrošnje dok se ne stabilizira. Nakon prijeđenih 3.500 km, potrošnja goriva po gradu kreće se od 12 do 12,5 I na 100 km ili 30% više. Kako vozilo nije proizvedeno u Hrvatskoj, predlaže da se nametne obveza zastupnicima, da proizvođač deklarira tehničke podatke sa stvarnim, te moli odgovor, da li će zbog toga dobiti obeštećenje.

U odgovoru na prijavu punomoćnik prijavljenika vidi rješenje spora u tome, da se prijavitelj obrati ovlaštenom servisu ili generalnom zastupniku u Hrvatskoj.

U dopuni prijave (list 5 spisa) prijavitelj navodi, da je potrošnja goriva veća za 35 - 45% od deklariranih u ponudi. Zbog toga traži umanjenje cijene vozila ili pak zamjenu vozila za drugo, koje će trošiti deklariranu količinu goriva. Ako se ne prihvati njegov prijedlog temeljem čl. 89 st. 2 Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003) pokrenut će postupak pred Državnim inspektoratom Republike Hrvatske.

Na glavnoj raspravi od 14. ožujka 2006. godine (list 18 spisa), prijavitelj je predložio, da ovaj Sud i Hrvatska gospodarska komora se obrate prijavljenom, da se svi atesti i druga kontrola performansi vozila preispita i provjeri kod nadležnog tijela u republici Hrvatskoj, te na taj način zaštite kupci i spriječi obmana.

Punomoćnik prijavljenika se obvezao, da će o svemu obavijestiti kolegij, a prijavitelj u podnijeti izvješće.

Prijavljenik je odgovorio očitovanjem od 8. srpnja 2006. godine (list 23/1 spisa) na način, da je potrošnja goriva iskazana u materijalima, koji se distribuiraju

zastupnicima po cijelom svijetu, pa tako i u Republici Hrvatskoj, a dobivena mjerenjem u određenim uvjetima, te se iznosi kao okvirna.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Sud je održao i zaključio raspravu u odsutnosti prijavitelja.

Prijava je neosnovana. Među strankama je sporno, da li potrošnja goriva vozila odgovara onoj koja je navedena u prospektu.

Tako prijavitelj navodi, da je prema njegovom mjerenju, potrošnja goriva u prosijeku veća za oko 30-35% od one po prospektu.

Da bi na objektivan i stručan način utvrdio navode prijavitelja, Sud je odlučio provesti dokaz vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke sa liste sudskih vještaka Županijskog suda u Zagrebu. No, prijavitelj je insistirao, da se vještačenje obavi u Puli, što je ovaj Sud odbio kao neosnovano.

Zašto je prijavitelj tražio, da se vještačenje obavi u Puli, zna samo prijavitelj, pa Sud o razlozima nema potrebe nagađati.

Ali razlozi za imenovanje vještaka sa Županijskog suda u Zagrebu su zakoniti i logični jer ima veći izbor vještaka nego u Puli i sa potrebnom užom specijalizacijom.

Sud je rješenjem naložio provesti vještačenje, te ga imenovao u osobi ing. Juraja Petrlića i pozva da navede visinu naknade, a potom pozvati prijavitelja da uplati predujam od 1.725,00 kn .

Prijavitelj je odustao od ovog dokaza nakon što je dobio od suda objašnjenje, da ovaj Sud može izreći mjere društvene stege, ali ne može odlučivati o imovinsko pravnim zahtjevima, te naknadi troška postupka.

Prema tome Sud nije proveo dokaz vještačenjem zbog utvrđenja o potrošnji goriva. Znači, **da prijavitelj nije dokazao osnovanost svoje prijave** iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/2002.), pa je prijavljenika valjalo osloboditi od odgovornosti.

Po čl. 10. citiranog Pravilnika, ovaj sud ne može odlučivati o imovinsko pravnom zahtjevu, pa zbog toga nije ni mogao raspravljati i odlučivati o umanjenju vrijednosti vozila zbog navodno veće potrošnje goriva (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-63/07. od 25. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavitelja Josipa Antona Rupnika iz Pule, Viška 12 kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-6/06 od 22. siječnja 2007. godine.

Obrazloženje odluke GŽ-II-63/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika oslobodio odgovornosti zbog povrede dobrih poslovnih običaja jer nije dokazana osnovanost prijave o pogrešno deklariranoj potrošnji goriva vozila „Accent“ 1.5.S0HC koje je prijavitelj kupio od prijavljenika.

Prijavitelj u pravodobnoj žalbi prigovara prvostupanjskoj presudi jer da je ista protivna Zakonu o zaštiti potrošača kao i da se na opisani način u nepovoljan položaj dovode domaći potrošači, a favoriziraju strani proizvođači, odnosno prodavači stranih proizvoda. Smatra da se na taj način bez posljedica obmanjuju domaći potrošači.

Na žalbu prijavitelja nije odgovorio prijavljenik. Žalba nije osnovana.

S obzirom na odredbu čl. 74. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/2006) na ovaj se postupak primjenjuju odredbe ranijeg Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/2001 - pročišćeni tekst).

Tijekom prvostupanjskog postupka bilo je određeno vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku s liste sudskih vještaka Županijskog suda u Zagrebu, a prijavitelj je pozvan na plaćanje predujma potrebnih troškova. Prijavitelj je odbio uplatiti traženi iznos i usprotivio se takovom imenovanju vještaka, ali je nakon potrebnih obavijesti od Suda i odustao od vještačenja. Slijedom takvog stanja prvostupanjsko vijeće nije moglo provesti vještačenje, a tako nije bilo moguće niti dokazati osnovanost prijave. Stoga je prijavljenik oslobođen odgovornosti.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda, premda u obrazloženju iste nedostaje ocjena ponašanja samog prijavitelja.

Ovo vijeće posebno **dodaje da Sud časti nije ni parnični ni kazneni sud koji treba raspravljati i odlučivati o imovinskim i drugim zahtjevima prijavitelja, a najmanje može biti zastupnik potrošača u odnosima s trgovcima. Zadaća je i nadležnost ovog Suda raspravljati o povredi dobrih poslovnih običaja i sankcionirati utvrđene povrede. Sud časti ne može donijeti odluku kojom će prijavljenome narediti određenu činidbu**, odnosno obvezati ga na bilo kakvu isplatu obeštećenja ako se utvrdi neispravnost u deklaraciji proizvoda, a niti utjecati na izmjene sklopljenih ugovora.

Isto tako, svaka povreda dobrih poslovnih običaja mora biti dokazana na nedvojben način, u propisanom postupku. Stoga se i provode potrebni dokazi po prijedlozima i o trošku stranaka jer troškovi dokazivanja ne spadaju u troškove koji terete Hrvatsku gospodarsku komoru.

Međutim, za dokazivanje povrede dobrih poslovnih običaja prvenstveno je važna aktivna suradnja prijavitelja od samog podnošenja prijave pa sve do okončanja postupka. U konkretnom slučaju prijavitelj je svojim podnescima prigovarao potrošnji goriva kod kupljenog vozila bez da je na bilo koji način prijavljenome pružena prilika da takve navode provjeri. Nesporno je u tijeku postupka utvrđeno da prijavljenik nije dovezao automobil u ovlašteni servis kako mu je preporučeno od strane Državnog inspektorata, Područna jedinica Zagreb, pismom od 13.07.2005. Isto je tako u postupku mirenja, 24. siječnja 2006. punomoćnik prijavljenika pozvao prijavitelja da predmetno vozilo doveze u bilo koji ovlašteni servis kako bi se izvršila potrebna ispitivanja. Nadalje, podneskom od 09. veljače 2006. prijavljenik je ustvrdio da prijavitelj nikada nije pokrenuo reklamacijski postupak zbog utvrđivanja eventualne pogreške na vozilu. Prijavitelj je i nakon takvih poziva ustrajao u svojim tvrdnjama koje nisu mogle biti provjerene bez odgovarajućeg stručnog pregleda vozila. Kako je odbio predujmiti i troškove vještačenja, prvostupanjsko vijeće nije imalo na raspolaganju nijedan dokaz kojim bi se dokazala eventualna odgovornost prijavljenika za povredu poslovnih običaja.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 367 Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 4 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, riješeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac (...)

Odgovornost prodavatelja za ispravno funkcioniranje automobila – otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku

Slučaj 72: G-I-4/06 i GŽ-II-145/06

Izreka odluke G-I-4/06. od 31. svibnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: PZA d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da ne bi udovoljio zahtjevu prijavitelja i predao mu automobil iste marke i tipa koji funkcionira ispravno, a odgovarajući automobilu prijavitelja marke Volkswagen Passat 1,9 TDI Highline, te preuzeo prijaviteljevo vozilo, čime bi počinio povrede čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, a što ujedno predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu.*

Obrazloženje odluke G-I-4/06: Dana 5. siječnja 2006. godine punomoćnik prijavitelja podnio je prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Povredu dobrih poslovnih običaja vidi u tome što je od prijavljenika kupio novo vozilo, a nakon prijeđenih 30.000 km uočio kvar u vidu trešnje, a u ovlaštenom servisu Dojkić ga je servisirao, ali se isti kvar ponovio pa se po preporuci iz tog servisa obratio servisu prijavljenika gdje je otklonjen isti kvar, ali se opetovano ponavljao pa stoga drži da kvar u jamstvenom roku nije otklonjen. Zbog toga je prijavitelj dopisom od 21. studenog 2005. godine zatražio da u roku 30 dana isporuči mu drugo vozilo, a preuzme vozilo prijavitelja. Sve je detaljnije obrazložio u pismenoj prijavi (List 1 spisa).

U pismenom odgovoru na prijavu punomoćnik prijavljenika navodi, da je prijava u cijelosti neosnovana. Naročito poriče da bi vozilo imalo nedostatak, neispravnost ili grešku posebice neotklonjivu i da je opasno za vožnju, a na poziv prijavljenika da preuzme vozilo prijavljenik se oglušio. Nadalje se detaljno očitava to kronološki od kupnje vozila do prijave te iznio činjenično i pravno viđenje ovog spora, pa da se izbjegne ponavljanje upućuje se na podnesak (List 3. spisa).

I punomoćnik prijavitelja u podnesku od 2. veljače 2006. godine, također je iznio činjenično i pravno viđenje ovog spora po prijavitelju (List 6/1 spisa).

Provedeni su svi ponuđeni dokazi. Prijava je neosnovana.

Među strankama nije sporno da je prijavitelj od prijavljenika kupio predmetni automobil kao i da je kupcu (prijavitelju) predan jamstveni list s jamstvom ispravnog funkcioniranja stvari tijekom određenog vremena. Nije sporno ni to, da je za vrijeme važenja jamstvenog roka vozilo bilo na popravcima kod ovlaštenog servisera, prvotno Dojkića, a potom prijavljenika kako je to navedeno u prijavi, a nije se radilo o kvarovima za koje je bio odgovoran prijavitelj.

Sporno je da li je vozilo popravljeno do mjere da je sigurno u prometu, da li je u vrijeme kupnje imalo skrivene mane i da li će se raniji kvar ponoviti, te najzad da postoji valjan razlog za zamjenu vozila.

Iz nalaza vještaka Nevena Ereša od 30. svibnja 2005. godine ustanovljeno je da je vozilo dana 29. studenog 2001. godine sa prijeđenih 30.000 km bilo na

servisu ”Dojkić” te je izvršena izmjena lamele, košare i ležaja spojke, na drugom 14. rujna 2002. godine na prijeđenih 52.000 Km izmijenjen zamašnjak i trećem 16. prosinca 2003. godine na prijeđenih oko 70,000 km izmijenjen kompletan mjenjač i spojke, a sve u istom servisu. Nakon probne vožnje vještak je dao mišljenje da ni nakon tri zahvata ovlaštenog servisa nije otklonjena tehnička neispravnost u vidu trešnje i podrhtavanja prilikom hvatanja što znači da je tehnički neispravan i da je realno očekivati da će vožnja biti otežana i onemogućena uporaba vozila.

Kako nakon tri servisa kod Dojkića nedostaci nisu otklonjeni prijavitelj se obratio servisu prijavljenika. Prijavljenik je uvažavao reklamacije prijavitelja i sve kvarove na koje je ukazivao prijavitelj u primjerenom roku o svom trošku otklonjeno. Stranke su čak pregovarale o zamjeni vozila, ali uz nadoplatu prijavitelja što on nije prihvatio, pa to niti ne utječe na odluku Suda makar je prijavitelj tu ponudu prijavljenika cijenio ”vrlo nemoralnom” .

Kada je prijavitelj kvar na vozilu reklamirao u servisu prijavljenika, nedostaci i kvar je otklonjen u razumnom (primjerenom) roku, te kako se isti nakon izvjesnog vremena ponovio, a korespondencijom i dogovorom spor nije riješen, ali su se ipak dogovorili da se ponude vještačenje po trojici vještaka i to da 2 (dva) odredi prijavljenik i 1 (jednog) prijavitelj, pa je vještačenje i povjereno ing. Zlatku Tothu, ing. Nevenu Erešu i ing. Milanu Utoviću. Oni su zajedno i pismeno dali nalaz i mišljenje (List 1/5 spisa). Nakon kronološkog opisa poduzetih radnji dali su zajedničko mišljenje koje glasi:

Prilikom pregleda i probne vožnje vozila VW Passat TOI, registarskih oznaka ZG 4325-T, dana 5. srpnja 2005. godine utvrdili smo:

trešnja i podrhtavanje vozila kod otpuštanja kvačila izuzetno je jakog intenziteta, odnosno vozilo s tako izraženim intenzitetom trešnje i podrhtavanja nalazi se u tehnički neispravnom stanju.

uzrok trešnje i podrhtavanja vozila samo vizualnim pregledom rastavljenog zamašnjaka i dijelova kvačila nije bilo moguće utvrditi. prilikom pregleda i probne vožnje dana 7. srpnja 2005. godine utvrdili smo da je nakon ugrađenog novog zamašnjaka i komplet svih sklopova kvačila na vozilu više nema trešnje i podrhtavanja vozila kod otpuštanja kvačila, te da se vozilo nalazi u tehnički ispravnom stanju.

Nasuprot tome što su vještaci Toth, Ereš i Utović suglasno utvrdili da je vozilo dana 7. srpnja 2005. godine u tehnički ispravnom stanju, a u takovo stanje je dovedeno nakon što je 5. srpnja 2005. godine po vještacima utvrđena neispravnost, prijavitelj preko punomoćnika upućuje dopis 21. studenog 2005. godine.

Dopisom prijavitelj priopćava prijavljenom da su vještaci utvrdili da se zbog o grešci koju nije moguće otkloniti, a vozilo nije sigurno za vožnju. Svi dijelovi kvačila koji su 4 puta mijenjani, a uzrok greške nije utvrđen. Traži da mu se u roku 30 dana isporuči novo vozilo iste marke, a uz istovremeno preuzimanje prijepornog.

Ukoliko u tom roku ne dobije pozitivan odgovor tražit će zaštitu svojih prava. Prijavljenik nije prihvatio prijedlog prijavitelja.

Prema odredbi čl. 501. stav. 1. Zakona o obveznim odnosima kad je prodavalac nekog stroja, motora kakvog aparata ili sličnih stvari koje spadaju u takozvanu tehničku robu predao kupcu garancijski list kojim proizvođač garantira ispravno funkcioniranje stvari u toku određenog vremena računajući od njezine predaje kupcu, kupac može ako stvar ne funkcionira ispravno zahtijevati kako od prodavaoca tako i od proizvođača da stvar popravi u razumnom roku ili ako to ne učini da mu

mjesto nje preda stvar koja funkcionira ispravno .

U servisu Dojkić sva tri puta su uvažili reklamaciju, izvršili zamjenu dijelova o svom trošku i u razumnom roku što se vidi iz nalaza i mišljenja vještaka ing. Ereša od 30. svibnja 2005. godine. Isto tako i u servisu prijavljenika kvar je utvrđen 5. srpnja 2005. godine, a otklonjen 7. srpnja 2005. godine što se vidi iz mišljenja sva tri vještaka. Prema mišljenju vještaka dana 7. srpnja 2005. godine vozilo se nalazi u tehnički ispravnom stanju. Prema tome prijavljenik je u cijelosti postupio u skladu sa citiranom odredbom Zakona o obveznim odnosima, a što prijavitelj nije preuzeo popravljeno vozilo sam snosi posljedice.

To što na zamijenjenim dijelovima nije nađeno mehaničko oštećenje ne govori da oni nisu bili u uzročnoj vezi sa kvarom, pa da bi se u tom slučaju zboglo o skrivenoj mani i neotklonjivoj grešci. To u prvom redu stoga što se u tom pravcu trebalo provesti vještačenje (ekspertiza). Ono što je najvažnije valja reći to da kada zamijenjeni dijelovi na vozilu ne bi bili uzrok kvara onda trešnja i podrhtavanje vozila ne bi prestalo nakon obavljenog servisa. Iz nalaza vještaka i priznanja prijavitelja kvar se osjećao poslije servisa nakon prijeđenih 15.000 km i više km. To se vidi i po tome što su bile 4 reklamacije, a vozilo je prešlo cca 120.000 km.

Točno je to da su vještaci suglasno izjavili da postoji mogućnost da se raniji kvar ponovi. U tom dijelu njihov iskaz je hipotetski. To znači da može, a ne mora. Sud ne može donijeti odluku na hipotetskoj pretpostavki nego na objektivnoj i dokazanoj činjenici. Stoga u tom dijelu ne prihvaća iskaze vještaka.

Iskaze stranaka Sud je cijenio u svezi sa citiranim i obrazloženim dokazima. Tako je prijavitelj u svom iskazu kronološki iznio saznanja o tome kad je primijetio kvar, kako je vozilo servisirano i reklamacije pa je u tom dijelu njegov iskaz u suglasju sa nalazom i mišljenjem svih vještaka, pa ga Sud i prihvaća. Njegov iskaz ima i drugu stranu, a u kom iznosi subjektivni moment tako sebe vidi kao žrtvu i prevarenu osobu. To naročito vidi se po zahtjevu iz pismene prijave kad traži novo vozilo bez nadoplate uz preuzimanje njegova, koje ima prijeđenih cca 120.000 km, a u uporabi je bilo oko 5 godina. Dakle zanemaruje ekvivalente vrijednosti i objektivne momente. To slijedi i iz njegova prigovora na ponudu prijavljenika za drugo vozilo uz nadoplatu kada je tu ponudu nazvao ”nemoralnom” . Iz ovih razloga Sud drži da njegov iskaz ne može utjecati na drugačiju odluku Suda.

Zastupnik prijavljenika Miroslav Čunčić potkrijepio je navode odgovora na prijavu što je i logično pa u bitnome nije ni mogao utjecati na odluku Suda. Cijeneći provedene dokaze zasebno u međusobnoj povezanosti i u cjelini, Sud u djelovanju prijavljenika u odnosu na prijavitelja nije utvrdio ni povrede pozitivnih zakona, ni ugovora, ni garancijskih odredbi, kao ni povrede dobrih poslovnih običaja iz čl. 9. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01), kao ni povredu etičnosti i morala, pa ga je valjalo osloboditi od odgovornosti.

Temeljem čl. 29. - 31. citiranog Pravilnika stranke nemaju pravo na naknadu troška postupka (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-145/06. od 28. rujna 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u drugostupanjskom vijeću (...) presudio je: *Preinačuje se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I4/06 od 31. svibnja 2006. godine i sudi:*

Prijavljenik P.Z. A. d.o.o. (...) odgovoran je što nije udovoljio zahtjevu prija-

vitelja i predao mu automobil iste marke i tipa koji funkcionira ispravno, a odgovarajući automobilu prijavitelja marke volkswagen passat 1 ,9 TDI highline, te što nije preuzeo vozilo prijavitelja, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, što ujedno predstavlja povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa mu se temeljem čl. 10., st 1. toč. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA.

Obrazloženje odluke GŽ-II-145/06: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom presudio da se prijavljenik oslobađa odgovornosti što nije udovoljio zahtjevu prijavitelja i predao mu automobil iste marke i tipa koji funkcionira ispravno, a odgovarajući automobilu prijavitelja marke volkswagen passat 1,9 TDI highline, te preuzeo vozilo prijavitelja, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu.

U prvostupanjskom postupku je utvrđeno da je prijavitelj četiri puta prijavljivao isti kvar na automobilu, da su reklamacije uvažene i izvršena je zamjena dijelova na trošak prijavljenika, na zamijenjenim dijelovima nije bilo vidljivih oštećenja, a kad se kvar ponovno pojavio sporazumno je provedeno vještačenje po tri vještaka. Vještaci su dana 5. srpnja 2005. godine utvrdili da se vozilo nalazi u tehnički neispravnom stanju zbog izraženog intenziteta trešnje i podrhtavanja čiji se uzrok nije mogao utvrditi vizualnim pregledom rastavljenog zamašnjaka i dijelova kvačila, a nakon ugrađenog novog zamašnjaka i kompleta svih sklopova kvačila na vozilu dana 7. srpnja 2005. godine više nije bilo trešnje te su konstatirali da se sad nalazi u tehnički ispravnom stanju, ali da postoji mogućnost da se raniji kvar ponovi. Prvostupanjski sud ocjenjuje da s obzirom da je prijavljenik svaki put u razumnom roku otklonio kvar, da se vozilo nakon toga nalazilo u tehnički ispravnom stanju, da je prijavljenik ponudio i zamjenu vozila uz nadoplatu prijavitelja, koju ponudu prijavitelj nije prihvatio, prijavljenik nije povrijedio ni pozitivne propise, ni ugovorne odredbe kao ni povredu dobrih poslovnih običaja, etičnosti i morala, pa ga je oslobodio odgovornosti.

Protiv ove presude žalbu je podnio prijavitelj zbog svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski sud izveo neargumentiran zaključak koji je u kontradikciji s ostalim razlozima presude, a taj je da je mišljenje vještaka o tome da je moguće da se navedeni nedostatak ponovno pojavi samo hipotetsko mišljenje, ovo i pored činjenice da je prijavitelj na ročištu 18. travnja 2006. godine predao u spis radne naloge ovlaštenog servisera iz kojih je razvidno da se nedostatak na vozilu ponovno pojavio i nakon zamijenjenih dijelova, koje opisuju vještaci u svom zajedničkom nalazu, dakle, automobil ima neotklonjivu skrivenu manu. Pogrešno je utvrdio i da je prijavljenik nudio prijavitelju u zamjenu automobil s istim karakteristikama koji funkcionira ispravno, jer je ponuđeni automobil bio bitno drugačijih karakteristika i nije nuđen kao zamjena već je prijavitelj za njega trebao platiti znatna financijska sredstva. Ističe da je Sud propustio pravilno primijeniti odredbu čl. 423. st. 1. (čl. 501. st. 1.) Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3194, 1196, 112/99, u daljnjem tekstu: ZOO) jer je prijavljenik bio dužan automobil koji nije funkcionirao ispravno popraviti u razumnom roku ili predati kupcu drugi koji funkcionira ispravno, a što prijavljenik nije napravio, štoviše nakon proteka svih razumnih rokova prestao je čak i bezuspješno mijenjati uvijek iste ispravne dijelove. Smatra da je takvo ponašanje

prijavljenika trebalo okarakterizirati kao povredu dobrih poslovnih običaja te ga oglasiti odgovornim i izreći mu mjeru javne opomene. Predlaže da drugostupanjsko vijeće preinači prvostupanjsku presudu na način da prijavljenika proglasi odgovornim i izrekne mu mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku.

Odgovor na žalbu podnio je prijavljenik u kojem navodi da je zahtjev prijavitelja neosnovan jer da bi obveza prijavljenika u svojstvu uvoznika postojala u slučaju da je na vozilu prijavitelja bio utvrđen takav nedostatak ili neispravnost vozila za koji je odgovoran proizvođač. Pri tome se u smislu odredbe čl. 478. st. 1. i 2. ZOO kao relevantan može uzeti samo onaj materijalni nedostatak koji je na vozilu postojao u času prijelaza rizika na kupca, bez obzira na to je li mu to bilo poznato, odnosno onaj materijalni nedostatak koji se pojavi nakon prijelaza rizika na kupca ako je posljedica uzroka koji je postojao prije toga. Navodi da pregledom i ispitivanjem vozila od strane vještaka nije utvrđeno da bi trešnja i podrhtavanje bile posljedica neispravnosti koja je na vozilu postojala još prije nego je ono predano prijavitelju, da nisu uočeni nikakvi tragovi neispravnosti ili nedostaci na zamijenjenim dijelovima koji bi mogli uzrokovati 64/01- pročišćeni tekst) u vezi s čl. 74. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06) i čl. 21. ZOO-a.

Zbog navedenih razloga valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu temeljem odredbe čl. 373. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) u vezi s čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i prijavljenika utvrditi odgovornim zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Temeljem odredbe čl. 10. st. 1. toč. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrečena mu je mjera opomene, pri čemu je Sud uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela kao i štetne posljedice, te okolnost da prijavljenom do sada nije izricana mjera, držeći da će izrečena mjera ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ubuduće ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja. Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković (...)

Odgovornost svake stranke za poštene pregovore o budućem ugovoru

Slučaj 73: G-I-1/06 i GŽ-II-29/07

Nije nepošteno štititi svoje interese pri pregovorima koji prethode ugovoru, pri sklapanju i ispunjenju ugovora.

Izreka odluke GŽ-II-29/07. od 8. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u drugostupanjskom vijeću (...) presudio je:

Odbija se žalba podnositelja prijave kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-61/06 od 22. studenoga 2006. godine u točki I. njene izreke.

Obrazloženje odluke GŽ-II-29/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom oslobodio odgovornosti prijavljenika da bi neovlašteno, a na štetu prijavitelja vodio pregovore o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenja kretanja cestovnog i trajektnog prometa te s Hrvatskim auto klubom sklopio ugovor 31. siječnja 2005. u Zagrebu, pa da bi time postupio protivno čl. 21. Zakona o obveznim odnosima, zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju (točka I. izreke).

Protuprijava prijavljenika odbačena je kao nepravodobna (točka II. Izreke).

Prvostupanjski sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnim odnosima i da su s HAK-om sklopile ugovor o poslovnoj suradnji i pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. prema kojemu su stranke imale svaka svoje obveze u odnosu na HAK i realizaciju projekta. Nakon toga došlo je do pregovora između stranaka i HAK-a o sklapanju ugovora o održavanju, a tom prilikom prijavitelj nije želio pristati na ponuđeni iznos od 400,00 kn mjesečno po kameri za održavanje cijelog projekta, da je upravo HAK želio da prijavitelj sudjeluje u sklapanju ugovora i u održavanju tog projekta, ali prijavitelj nije htio pristati na iznos manji od 800,00 kn mjesečno pa je upravo zbog toga došlo do pregovaranja i sklapanja ugovora između prijavljenika i HAK-a 31. siječnja 2005., ali na iznos od 600,00 kn mjesečno za što je prijavljenik imao interes. Sud je ocijenio da postupajući na ovakav način prijavljenik nije povrijedio dobre poslovne običaje na štetu prijavitelja te ga je oslobodio odgovornosti.

Protuprijava prijavljenika odbačena je kao nepravovremena pozivom na odredbu čl. 23. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 64/01 - pročišćeni tekst), jer je podnesena nakon proteka roka od tri mjeseca od dana saznanja za povredu i učinioca.

Protiv ove presude žalbu je podnio podnositelj prijave, i to protiv dijela presude kojim je odbijena prijava (točka I. izreke), zbog svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da je presuda zahvaćena bitnom povredom postupka opisanom u čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, u daljnjem tekstu: ZPP) jer nema razloga o odlučnim činjenicama, te da je pogrešno primijenjeno materijalno

pravo odnosno da se niti ne navodi koje je materijalno pravo primijenjeno niti se to može zaključiti iz obrazloženja. Iznosi cijelu kronologiju događaja te svoje viđenje pravne situacije odnosa među strankama. Predlaže da drugostupanjsko vijeće preinači prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i oglasi prijavljenika odgovornim, podredno predlaže ukinuti presudu u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu podnio je prijavljenik koji žalbu smatra neosnovanom te predlaže da se žalba odbije a prvostupanjska presuda potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Prvenstveno se napominje da se na ovaj postupak primjenjuju odredbe Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine broj 64/01-pročišćeni tekst) a na temelju odredbe čl. 74. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN broj 66/06) jer je postupak pokrenut prije stupanja na snagu ovog Pravilnika.

Iz rezultata prvostupanjskog postupka proizlaze utvrđenima sljedeće činjenice:

Hrvatski autoklub Zagreb (u daljnjem tekstu: HAK) je 5. prosinca 2003. objavio natječaj za odabir strateškog partnera za realizaciju Projekta "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa".

- HAK je 8. siječnja 2004. objavio rezultate natječaja prema kojima je kao najpovoljnijeg ponuđača odabrao Web-info d.o.o. u suradnji sTehnomobil j.t.d. kao izvođače.

- 25. veljače 2004. sklopljen je Ugovor o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta između HAK-a, kao naručitelja, te Web-info d.o.o. i Tehnomobil j.t.d., kao izvođača.

17. ožujka 2004. sklopljen je Ugovor br. 1357104 između Tehnomobil j.t.d., kao naručitelja i Web-info d.o.o., kao izvođača, o međusobnim pravima i obvezama pri realizaciji Projekta HAK-a "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa".

- 24. svibnja 2004. HAK je dostavio prijedlog ugovora o održavanju, koji bi sklopili HAK kao naručitelj s Web-info d.o.o. i Tehnomobil j.t.d. kao izvođači, u kojemu je mjesečna naknada za izvršenje obveza 400,00 kn po svakoj postavljenoj kameri.

29. svibnja 2004. Web-info d.o.o. vraća HAK-u prijedlog ugovora o održavanju s ispravljenim dijelovima, gdje cijenu održavanja mjesečno navodi u iznosu od 800,00 kn po kameri za prvih 100 kamera, za sljedećih 50 popust od 10%, za sljedećih još 50 kamera popust od 20% i za sljedećih 200 pa na više popust od 30%, time da u prijedlogu navodi samo sebe kao izvođača.

24. studenoga 2004. HAK dostavlja ponudu Web-info d.o.o. kojom predlaže naknadu za troškove održavanja od 600,00 kn po kameri mjesečno, 400,00 kn za održavanje uređaja i opreme i 200,00 kn za održavanje aplikacija, nadogradnju i unapređenje sustava.

29. studenog 2004. Web-info d.o.o. ne prihvaća prethodnu ponudu HAK-a.

30. prosinca 2004. HAK dostavlja Web-info d.o.o. prijedlog Sporazuma o reguliranju spornih odnosa u sferi održavanja sistema vezanog uz projekt "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa".

Sporazum nije prihvaćen od strane Web-info d.o.o.

31. siječnja 2005. sklopljen je Ugovor o održavanju sustava za nadzor stanja na cestama i praćenje kretanja cestovnog i trajektnog prometa između HAK-a kao naručitelja i Tehnomobil j.t.d. kao izvođača, kojim je ugovorena mjesečna naknada za izvršenje obveza u iznosu od 600,00 kn mjesečno po svakoj postavljenoj kameri.

Ugovorom o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. ugovoreno je u čl. 3. da ako pojedina pitanja činjenične naravi nisu pobliže uređena tim Ugovorom, odnosno ako u njemu nije navedeno kako će ona biti regulirana posebnim ugovorom ili dodatkom ovom Ugovoru, mjerodavnim se imaju smatrati navodi sadržani u Ponudi.

Međutim, u čl. 8. st. 2. Ugovora ugovoreno je da je održavanje sistema vezanog za Projekt u svim ostalim segmentima, uključujući i iznos naknade koja za održavanje pripada izvršitelju, predmet posebnog ugovora.

Prema tome, kako je izričito ugovoreno da će iznos naknade koja za održavanje pripada izvršitelju biti predmet posebnog ugovora u tom dijelu je isključena primjena odredaba ponude. Osim toga, HAK je već prilikom odabira stranaka kao najpovoljnijih ponuđača naglasio da si zadržava pravo i preporuča da se s odabranim strateškim partnerom posebno raspravi i dogovori cjenovno povoljnije uvjete realizacije projekta s obzirom na novo nastale okolnosti te dinamiku realizacije, a posebno se to odnosi na količinu kamera po mjestu snimanja, cijenu održavanja cjelokupnog sistema, prilagodbu softvera karte potrebama i uvjetima alarm centrale te izvedbi kontrolnih centara.

Stoga suprotno navodima podnositelja prijave nema mjesta primjeni odredaba čl. 31. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3194, 1196, 112/99, u daljnjem tekstu: ZOO) već upravo čl. 41. ZOO-a, budući da je sklopljen ugovor koji ne sadrži u svemu sastojke koje sadrži i ponuda stranaka.

Dakle, već kod sklapanja Ugovora od 25. veljače 2004. bilo je jasno da slijedi sklapanje posebnog ugovora o održavanju sustava kojim će biti ugovoren i iznos naknade za održavanje.

Iz daljnjeg slijeda događanja razvidno je da se podnositelj prijave nije mogao usuglasiti s HAK-om o cijeni za održavanje po svakoj postavljenoj kameri. HAK je najprije ponudio sklapanje ugovora s cijenom od 400,00 kn mjesečno po svakoj kameri, kasnije je ponudio cijenu od 600,00 kn po svakoj kameri, a podnositelj prijave je predlagao cijenu od 800,00 kn. Iz cjelokupne dokumentacije priložene spisu proizlazi da su u pregovorima sudjelovali HAK i podnositelj prijave, koji su i postavljali međusobne uvjete, time da je u ponudama HAK-a za sklapanje ugovora uvijek na strani izvođača uz podnositelja prijave bio naznačen i prijavljenik, dok je u ponudi za sklapanje ugovora od 29. svibnja 2004. koju je podnositelj prijave dostavio HAK-u, izostavljen kao izvođač prijavljenik, što bi čak upućivalo na neetično ponašanje podnositelja prijave. Nakon što podnositelj prijave nije s HAK-om postigao sporazum o cijeni održavanja HAK je sklopio ugovor samo s prijavljenikom, kojim je ugovorom ugovorena ista cijena koju je HAK u pregovorima s podnositeljem prijave nudio .

Ocjenjujući postupanje prijavljenika a u cjelokupnom poslovnom odnosu s aspekta moralnih okvira unutar kojih se trebaju kretati postupci sudionika u međusobnom poslovnom prometu drugostupanjsko vijeće nalazi da postupanje prijavljenika nije bilo suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Naime, tek nakon što podnositelj prijave i HAK nakon dugotrajnih pregovora nisu uspjeli postići sporazum o cijeni održavanja, sklopljen je ugovor između HAK-a i prijavljenika s cijenom

koju je HAK već ponudio i podnositelju prijave. Prema shvaćanju drugostupanjskog vijeća činjenica što podnositelj prijave nije pristao na sklapanje ugovora pod uvjetima koje je dirigirao HAK ne može se staviti na teret prijavljenom. Iz pregovora koji su vođeni može se zaključiti da HAK ni u kom slučaju nije imao namjeru sklopiti ugovor s cijenom koju je uvjetovao podnositelj prijave, pa kad niti jedna od stranaka pregovora nije htjela odustati od svojih zahtjeva znači da među njima nije bilo moguće sklapanje ugovora. **Kad je u takvoj situaciji, nakon neuspjelih pregovora, prijavljenik sklopio ugovor s HAK-om njegovo postupanje ne može se ocijeniti kao protivno poslovnom moralu te nema značenje povrede pravila dobrih poslovnih običaja .**

Stoga je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da opisanim postupanjem prijavljenik nije učinio povredu dobrih poslovnih običaja i presudom oslobodio prijavljenika odgovornosti.

Zbog navedenih razloga valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu na temelju čl. 368. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković (...)

Odgovornost prodavatelja – za otklanjanje nedostatka, popravak ili zamjenu automobila

Slučaj 74: G-I-14/05

Izreka odluke G-I-14/05. od 5. lipnja 2006: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenci AKG d.o.o. i (...) RM d.o.o. (...) te NH d.o.o. (...) ***odgovorni su*** *što nisu prihvatili osnovanu reklamaciju prijaviteljice i otklonih grešku na vozilu prijaviteljice registarskih oznaka Ši 129 BV "Renault Thalia" 1.5 OCI, a niti su pristali u zamjenu dati prijaviteljici drugo vozilo, čime su postupili protivno čl. 21 Zakona o obveznim odnosima zanemarivši moralni i materijalni interes prijavitelja, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju, pa im se temeljem čl. 10 st. 1 t. 1 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01) izriče OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-14/05: Prijaviteljica traži zaštitu kod ovoga Suda protiv prijavljenih zbog povrede dobrih poslovnih običaja te tvrdi da je kupila vozilo 10. prosinca 2002. godine kod drugoprijavljenika RM d.d. iz Zadra te da odmah nije bila zadovoljna kvalitetom kupljenog vozila pa se odmah obratila prijavljenima koji su istina sudjelovali u otklanjanju tih nedostataka, ali nisu nikada u cijelosti udovoljili zahtjevu prijaviteljice i u cijelosti otklonili nedostatke ili joj dali drugo vozilo umjesto sada spornoga kako ni nakon pokretanja ovog postupka, tako ni sada pri kraju postupka sve do nalaza i mišljenja vještaka Dr.sc. Zdravka Perana dipl. ing. prometa od 15. travnja 2006. godine iz kojega je i sada vidljivo da vozilo ima tehničku grešku koju je trebalo otkloniti ili zamijeniti vozilo pa zato predlaže da se protiv prijavljenih provede postupak zbog povrede dobrih poslovnih običaja, da ih se proglasi odgovornima i da im se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protive navodima prijave i tvrde da su više od desetak puta vršili kontrole i popravke vozila i otklanjali nedostatke i uvijek stavljali nove dijelove pa su smatrali da su na najbolji mogući način izvršili svoje obveze prema prijaviteljice pa sada predlažu da se prijavljene oslobodi odgovornosti. Prvoprijavljenik i drugoprijavljenik nisu redovno sudjelovali u postupku pred ovim Sudom iako su uvijek bili obavještavani o radnjama koje je Sud poduzimao i dostavljani su im svi podnesci prijaviteljice i trećeprijavljenika pa je Sud odlučio postupak provesti i dovršiti bez prvoprijavljenika i drugoprijavljenika, obzirom na takav njihov odnos prema ovom Sudu.

U postupku provođenja dokaza Sud je pročitao prijavu od 8. prosinca 2003. godine te dokumentaciju priloženu prijavi kao i ostalu dokumentaciju koju su stranke priložile u spis te je pročitao nalaz i mišljenje vještaka Mihe Vukovića od 20. veljače 2004. godine i od 10. listopada 2005. godine te pročitao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za promet i motorna vozila Dr.sc. Zdravka Perana, dipl.ing. prometa od 19. travnja 2006. godine pa nakon što je ocijenio sve ove dokaze i navode stranaka, utvrdio je da su prijavljenik učinili povredu dobrih poslovnih običaja jer su postupali protivno čl. 21 Zakona o obveznim odnosima pa ih

je zato proglasio odgovornima temeljem čl. 33 Pravilnika o Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 64/01)i izrekao im mjeru društvene discipline kao u izreci ove presude.

Naime, kad se uzme u obzir sveukupna situacija prijavljenih prema prijaviteljici mora se istaći da su prijavljenici zaista u više navrata prihvatili reklamacije prijaviteljice i trudili se i otklanjali i otklonili nedostatke na vozilu pa su zaista s te strane postupili u skladu sa dobrim poslovnim običajima. Međutim, nisu u cijelosti ispunili svoje obveze prema prijavitejici jer posljednji nalaz sudskog vještaka Dr.sc. Zdravka Perana dipl.ing. prometa ukazuje da **vozilo ima tehničku grešku, jer je,** kako je utvrđeno probnom vožnjom brzinom od oko 50km/h u lijevom i desnom zavoju i vožnjom na ravnom dijelu ceste kod naglog mijenjanja pravca u lijevo i u desno **te pri intenzivnom kočenju prisutna pojava šumova i vibracija (isprekidani zvukovi), a jačina šumova vibracija proporcionalna je brzini vožnje pa je to takva tehnička greška koju je potrebno otkloniti ili zamijeniti vozilo prijaviteljice za drugo vozilo.**

Naime, osim toga još treba istaći da se zbog o ovom nedostatku na vozilu o kojem je prijaviteljica upozoravala još prilikom pregleda od 2. veljače 2004. godine, o kojem je sastavljen zapisnik, a taj nedostatak tada je nazvan "kloparanje u zadnjem dijelu vozila" pa je očito da se zbog o grešci na vozilu koja je primijećena odmah nakon kupnje vozila, a do danas nije otklonjena pa zato pravilno smatra prijaviteljica i Sud podržava njeno stajalište da prijavljenik nisu sve poduzeli što su mogli i morali, a da bi otklonili ovaj nedostatak na vozilu pa i tu leži njegova odgovornost za povredu dobrih poslovnih običaja. Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenih Sud im je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu povrede koje su počinili kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijaviteljice pa im je zato izrekao ovakvu mjeru društvene discipline za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svrhu kažnjavanja, obzirom na sve okolnosti ovoga slučaja i utjecati na prijavljene da više ne čine ovakvu ili slične povredu dobrih poslovnih običaja, dok im je kao olakšavajuće uzeo u obzir da su se zaista trudili oko prijaviteljice i u više navrata pokušali otkloniti nedostatke na vozilu...

Odgovornost kemijske čistionice za poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka

Slučaj 75: G-I-194/07

Članak 3. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (*Narodne novine* 66/06, 114/06 ispr., 129/2007 i ispr. 8/08).

Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (ZOO, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008) glasi: ***U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.***

Izreka odluke G-I-194/07. od 28. siječnja 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik O.p. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što prilikom čišćenja kaputa prijavitelja nije obavio posao u skladu s pravilima struke uslijed čega je došlo do pojave izrazite mrlje oštrih rubova na prednjem dijelu kaputa, čime je počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-194/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je kod prijavljenika dao na čišćenje kaput izvrsne kvalitete, a koji je preuzela djelatnica MH. Prilikom preuzimanja ona je kaput pažljivo pregledala i utvrdila da nema nikakvih mrlja na kaputu. Nadalje navodi da je u trenutku preuzimanja kaputa zamijetio tri izrazite mrlje oštrih rubova na prednjem dijelu kaputa. Zbog navedenog odbio je preuzeti kaput, a djelatnici prijavljenika su mu rekli da će pokušati otkloniti mrlje i da sutra dan dođe preuzeti kaput. Nakon ponovnog dolaska da preuzme kaput ustanovio je da su mrlje ostale s malo manje oštrim rubovima te je s tog razloga odbio preuzeti kaput. Predlaže da Sud časti izreče prijavljeniku mjeru javne opomene uz objavu u tisku i na WEB stranici Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U postupku mirenja prijavljenik poriče navode prijave u cijelosti. Tvrdi da se radi o kaputu od materijala brušene mikrofibre te s tog razloga kad je kaput donesen mrlje se nisu primijetile nego tek onda kad se kaput očistio. Navodi da se radi o dvije male sićušne mrlje na desnoj strani džepa. Ističe da prijavljenik u stroju koristi perpoletilen, a njegovo kemijsko svojstvo je gušće od vode i naglašava mrlje koje su topive u vodi, a dugo ostaju u materijalu te iz tih razloga ne prihvaća odgovornost. Navodi da je način poslovanja prijavljenika takav da se prilikom prijema robe ista pregleda i ako ima nekih primjedbi onda se to zapisnički konstatira. U konkretnom Slučaju osoba koja je primila robu nije dostavila upozorenje o uočenim nedostacima.

U dokaznom postupku pročitana je prijava i razgledan je račun.

Iz naprijed navedenog utvrđeno je da je prijavitelj dao na čišćenje kod prijavljenika kaput i za uslugu je platio 45 kn, a nakon obavljenog čišćenja na kaputu su

se pojavile mrlje što prijavljenik niti ne spori tvrdeći da je za pojavu mrlja uzrok u materijalu.

Sud ne prihvaća navod prijavljenika da je uzrok pojava mrlja na kaputu isključivo svojstvo materijala od kojeg je kaput napravljen i da je on obavio posao u skladu s pravilima struke. Ovo iz razloga što se prijavljenik profesionalno bavi kemijskim čišćenje odjeće pa istome mora biti poznato kakva sredstva djeluju na određene materijale pa je trebao upozoriti prijavitelja na eventualne posljedice procesa kemijskog čišćenja. Nadalje i sam punomoćnik prijavljenika je iskazao da se roba prilikom prijema pregleda i ako ima nekih primjedbi to se zapisnički konstatira, a što u konkretnom Slučaju nije učinjeno, dakle kaput je preuzet bez mrlja.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa mu je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost prodavatelja - raskid ugovora – povrat novca: Prodavatelj je dužan kupcu vratiti primljenu kupovninu s kamatama ako je (kupac) osnovano raskinuo ugovor

Slučaj 76: G-I-193/07

Povreda načela savjesnosti i poštenja - Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (ZOO, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008.) glasi: *U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja*

Izreka odluke G-I-193/07. od 27. ožujka 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik E. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije u ugovorenom roku isporučio prijavitelju stolac A-AU (...) veličine C kojeg je prijavitelj naručio i platio, niti je po obavijesti prijavitelja o raskidu ugovora i pozivu da izvrši povrat sredstava uplaćenih po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. godine u iznosu od 10.450,36 kn vratio prijavitelju iznos koji je uplatio, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude*

Obrazloženje odluke G-I-193/07: Dana 21. studenog 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije u ugovorenom roku od 60 dana isporučio prijavitelju stolac Aeron AU 123 AWB AJ/PJG1C73D01 veličina C kojeg je prijavitelj naručio i platio po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. u iznosu od 10.450,36 kn.

Prijavitelj je naveo u prijavi kako je u nekoliko navrata pozivao prijavljenika da ispuni svoju obvezu i isporuči naručeni i plaćeni stolac, što prijavljenik nije učinio. Prijavitelj je dopisima od 12. lipnja 2007. i 19. lipnja 2007. izvijestio prijavljenika da raskida ugovor i pozvao ga da izvrši povrat sredstava uplaćenih po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. što prijavljenik nije učinio.

Prijavitelju do zaključenja glavne rasprave nije vraćen iznos uplaćen za naručeni, a neisporučeni stolac, a niti mu je isti stolac isporučen.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio od!;lovor na prijavu prijavitelja, već samo ispriku za izostanak prijavljenikovog direktora VS u prethodnom postupku mirenja zakazanog za dan 30. siječnja 2008. poslanu Sudu putem telefaksa iz kojeg podneska nije bilo moguće utvrditi osobu koja ga je potpisala budući je potpis nečitak, a isti podnesak nije niti ovjeren pečatom tvrtke, niti je pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem...

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je postupanje prijavljenika protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih

bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavitelj je uplatio po predračunu iznos za stolac kojeg je naručio od prijavljenika, a prijavljenik je, prema predračunu bio obvezan isporučiti naručeni stolac u roku do 60 dana, što nije učinio, odnosno nije ispunio preuzetu obvezu, niti je prijavitelju po obavijesti prijavitelja da raskida ugovor te pozivu da izvrši povrat sredstava izvršenih po predračunu, vratio uplaćeni iznos, čime je povrijedio dobre poslovne običaje...

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost prodavatelja – za ispunjavanje obveze na vrijeme

Slučaj 77: G-I-191/07

Izreka odluke G-I-191/07. od 25.siječnja 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori...presudio je:

Prijavljenik: HAAB d.d. (...) ***odgovoran je*** *što nije uvažio zahtjev prijavitelja za naknadom štete koju je prijavitelj pretrpio uslijed kašnjenja s isporukom vozila, čime je povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-191/07: Dana 15. studenog 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući mu prijavljenik ne želi naknaditi štetu koju je imao prilikom kupnje osobnog vozila putem zajma zbog neurednog ispunjenja obveza iz ugovora o kupoprodaji.

Prijavljenik je kupio osobno vozilo od tvrtke A(...)p (...) d.o.o. iz V. (...), a plaćanje je izvršeno prijavljenikovim kreditom. Ugovor o kreditu zaključen je 18.12. 2006. Rok isporuke vozila prijavitelju je, sukladno ponudi tvrtke A.p. d.o.o. br.1765/2006 od 29.11.2006. i ugovoru o prodaji novog vozila br.1765/2006 od 29.11.2006., bilo 30 dana od uplate kapare. Prijavljenik je dopisima od 25.01.2007. i 06.02.2007. pozvao prijavitelja da mu dostavi original knjižice vozila i presliku obaveznog osiguranja od automobilske odgovornosti koje dokumente tada prijavitelj nije mogao dostaviti budući mu naručeno i uplaćeno vozilo još nije bilo isporučeno.

Prijavitelj također smatra da je prijavljenik, kada je odlučivao o njegovom zahtjevu za kredit za kupnju osobnog vozila imao podatke o tvrtki od koje je automobil kupio kreditima. Osobito stoga što je prijavitelj u auto kući bio upućen da svoj kredit ostvari upravo kod prijavljenika. Prijavljenik je, prema mišljenju prijavitelja, povrijedio pravila morala time što je plasirao kredit tvrtki koja je bila pred stečajem.

Prijavljenik se očitovao na prijavu ističući da je pristao naknaditi prijavitelju trošak korištenja autobusnog prijevoza u razdoblju od 29.12.2006. do 30.05.2007. uz predočenje svih računa autobusnih karata, naknaditi trošak dodatne opreme koju je prijavitelj sam kupio nakon isporuke automobila uz prezentaciju računa, naknaditi iznos kamata na kredit za razdoblje dok prijavitelj nije mogao koristiti vozilo i najviše dvije radnje odvjetničkih troškova, a smatrao je neosnovanim naknaditi neimovinsku štetu. Prijavljenikova punomoćnica nije se mogla očitovati na navod prijavitelja da je prijavljeniku bila poznata činjenica da je auto kuća A. p. d.o.o. bila u blokadi već nekoliko mjeseci prije no što je prijavitelj zatražio i dobio kredit za kupnju vozila iz razloga što se radi o podacima klijenta čiju tajnost su obvezani čuvati jer se radi o bankarskoj tajni.

Prijava je osnovana. (...) Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja

nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je plasirao kredit tvrtki koja se nalazila pred pokretanjem stečajnog postupka, a što mu je moglo biti poznato u trenutku odobravanja kredita.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije, nakon što ga je prijavitelj pozvao na naknadu štete koju je imao uslijed kašnjenja isporuke vozila, traženu štetu nadoknadio.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st.1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost prodavatelja zbog povrede pravila morala **je isključena** ako prodavatelj i kupac suglasno riješe sporna pitanja.

Slučaj 78: G-I-188/07

Upravo je i cilj propisa o zaštiti kupaca i potrošača kao i postupaka pred Sudom časti – da se ostvari stanje svijesti i volje u kojem stranke mirnim putem rješavanju sporove iz ovoga područja.

Izreka odluke G-I-188/07. od 14. svibnja 2008: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljeni H (...) E (...) (...) **oslobađa se odgovornosti** zbog povrede pravila morala.

Obrazloženje odluke G-I-188/07: Dana 13. studenog 2007. godine prijavitelji su podnijeli pismenu prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala s činjeničnim opisom u prijavi.

U odgovoru na prijavu, punomoćnik prijavljenika navodi, da je dug za kamate podmiren, pa prijavljenik više nema potraživanja prema prijavitelju. Izvršena je korekcija računa, što se vidi iz priloga prijavi. Osim toga navodi, da iz prijave nije razvidno, na što se odnosi reklamacija, jer je po svim prigovorima (reklamacijama) postupano.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je neosnovana. Iz prijave je razvidno da su nesporazumi između stranaka počeli u mjesecu prosincu 2006. godine. Svi su nesporazumi nakon reklamacija prijavitelja usuglašeni i svaka strana je svoje obveze izmirila. Ono što je ostalo sporno prema prijavi prijavitelja je iznos duga od 53,00 kn.

Prema dopisu prijavljenika od 25. srpnja 2007. godine upućenom prijavitelja radi se o iznosu od 53,56 kn, koji se odnosi na kamate, ali je nakon uplate dana 24. siječnja 2007. i ta stavka zatvorena. Prijavljenik nadalje navodi da prema prijaviteljima nema daljnjih potraživanja, a sa svoje strane je učinio sve da prijavitelji kao potrošači budu zadovoljeni pa je po svim reklamacijama prijavitelja udovoljeno, zbog čega i nadalje opskrbljuju prijavitelje električnom energijom.

Tko je na račun prijavitelja izvršio uplatu nije relevantno. Najvažnije je da je dug podmiren i otvorena stavka tom uplatom zatvorena. U tom pravcu govori i izjava prijavitelja Z. od 13. svibnja 2008. da je gosp. M. izjavio da će podmiriti dug od 53,00 kn. Točan dug je 53,56 kn i dana 9. siječnja 2008. uplatio ga je gosp. M. I sam prijavitelj Z. u navedenoj izjavi priznaje da je tom uplatom problem riješen, čime na indirektan način stavio do znanja da je ovaj postupak time okončan. Na osnovi iznesenog Sud na strani prijavljenika nije našao i utvrdio povrede pravila morala iz čl. 4, a u svezi čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 129/07 i 8/08), pa ga je oslobodio odgovornosti (...)

Odgovornost prodavatelja - za stalnost predračunske cijene nakon prihvata ponude kupčevom uplatom

Slučaj 79: G-I-177/07

Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (ZOO, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08. od 9. travnja 2008) glasi: ***U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.***

Izreka odluke G-I-177/07. od 8. siječnja 2008.: Sud časti pri hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenici TCZ d.o.o. iz (...) i TC d.o.o. (...) ***odgovorni su*** *što su nakon zaprimljene uplate po predračunu izdali prijavitelju novi predračun na viši iznos, različit od ponude, čime su, u obveznim odnosima, postupili protivno odredbama čl.4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) i odredbama članka 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa im se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče javna opomena uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore, nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-177/07: Dana 16. listopada 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenih zbog povrede dobrih poslovnih običaja u kojoj navodi da je namjeravao kupiti kod prvoprijavljenika vozilo Land Cruiser koji mu je izdao ponudu br. 72156 od 4.07.2007. godine. prema kojoj je rok isporuke bio kraj kolovoza i početak rujna, a opcija ponude 3 dana, na osnovu čega je uplaćen garancijski avans da je vozilo naručeno i rezervirano. Kako je cijena ponude bila formirana na temelju Potvrde o novčanoj donaciji iz inozemstva, predočeni su predstavniku prodavača originalni dokumenti dana 13.07.2007. godine. i tražili provjeru vjerodostojnosti ponuđene cijene. Prodavač prvo prijavljenika izdao prijavitelju predračun br.01-07-2007 od 24.07.2007. u kojem je bila navedena ukupna cijena vozila u iznosu od 274.025,60 kn, a temeljem kojega je prijavitelj izvršio uplatu i prema prodavaču ispunio u cijelosti ugovornu obvezu, a nije mu isporučeno kupljeno vozilo. Dana 28.08.2007. prvoprijavljenik je izdao prijavitelju novi predračun na viši iznos, a isti prijavitelj smatra neosnovanim i čudnim za ozbiljno poslovanje. Također navodi kako je prijavitelju iznos uplate vraćen protiv njegove volje. Zastupnik prijavitelja ukazuje da prodavač nije mogao ponuditi cijenu bez konzultacije s generalnim uvoznikom za što je imao prilike od 13.07.2007., kada su dostavljeni podaci o donaciji, do 24.08.2007. kada je ispostavi o predračun. Također ukazuje kako je u predračunu od 24.08.2007. navedena ukupna cijena vozila bez specifikacije što ona sve sadrži, kao i u predračunu od 28.08.2007. izdanom na viši iznos u kojem je na isti način definirana cijena vozila bez državnih davanja i

ukupna cijena vozila koje su obje više od cijene koja je izražena u predračunu od 24.08.2007. godine.

Punomoćnica prvo i drugoprijavljenika navela je kako je zaposlenik I. prijavljenika izračunao cijenu koja je izražena u predračunu na osnovu usmenih informacija i kako je protumačio pravila o donaciji. Kada je zaprimljena uplata po predračunu kod II. prijavljenika, koji i formira cijene, utvrđeno je da obračunata cijena ne sadrži sva potrebna davanja (carinu i trošarinu) te je radi toga prvo-prijavljenik izdao novi predračun na višu cijenu. Također je navela kako prodavači imaju programe s potrebnim podacima za određivanje cijene vozila koje dobiju od generalnog uvoznika, ovdje II. prijavljenika. Navela je kako je način izražavanja cijene u predračunu također programski definiran i kako program nema predviđenu varijantu kada je kupac oslobođen od nekog od davanja. Također je navela kako program ima razrađeno po stavkama sve obveze koje se uračunavaju u cijenu, ali da se ti podaci ne unose u predračun i da predstavljaju poslovnu tajnu.

Prijava je osnovana. (...) Sud nalazi da su prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupili protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njihovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. I. i II. prijavljenik su nakon zaprimljene uplate po predračunu izdali prijavitelju novi predračun na viši iznos.

Neprihvatljiv je, sa stajališta dobrih poslovnih običaja, postupak prijavljenika koji ne poštuje ugovorne obveze koje proizlaze iz njegove ponude prijavitelju koju je prijavitelj prihvatio uplatom ukupnog iznosa iz te ponude.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio preuzetu obvezu i isporučio prijavitelju naručeno i plaćeno vozilo.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz citiranoga čl. 5. Pravilnika i članka 4. Zakona o obveznim odnosima, valjalo je prijavljene proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. s1.1. I. 3. Pravilnika Sud im je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore (...) Predsjednik vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost izvođača radova za sastavljanje pisanog ugovora, predračuna i za izdavanje računa

Slučaj 80: G-I-174/07

Članak 3. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (*Narodne novine* 66/06, 114/06 ispr.,129/2007 i ispr. 8/08).

Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (ZOO, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008.) glasi: *U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.*

Članak 7. stav 4. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07 od 30. srpnja 2007. Stupio na snagu 7. kolovoza 2007. osim članka 103., 104., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140. i 141., koji stupaju na snagu na dan prijma Hrvatske u EU).

Izreka odluke G-I-174/07. od 20. prosinca 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik H d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je s prijaviteljem BP ugovorio izvođenje građevinskih radova usmenom pogodbom i bez predračuna, ugovorio cijenu bez PDV-a, a nakon završetka radova u mjesecu rujnu 2007. godine naplatio radove u iznosu od 14.600,00 kn, bez PDV-a i nije prijavitelju izdao račun, čime je postupio protivno odredbama članka 4. Zakona o obveznim odnosima i čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, a što se ujedno smatra povredom pravila morala u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera javna opomena uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore, nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-174/07: Prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci presude, sa detaljnijim opisom u pismenoj prijavi (list 1 spisa).

U odgovoru na prijavu zastupnik prijavljenika navodi, da je u radnom odnosu u trgovačkom društvu Inženjer graditelj d.o.o. (...) , te da je radove na objektu prijavitelja izvodio kao zaposlenik tog društva, a da svoju tvrtku nije aktivirao. Napominje da je sa prijaviteljem bila ugovorena cijena 9 EUR po m2, bez ispostave računa, odnosno 13 EUR, ako račun bude ispostavljen. Ističe da je prijavitelj pristao na cijenu od 9 EUR bez ispostave računa, te da je prijavitelj po završetku radova izjavio, da je zadovoljan sa kvalitetom radova, te nije imao prigovora na utvrđenu cijenu. Smatra kako kod izračuna ako i postoji neka razlika u kvadraturi nikako nije moglo biti obračunato 30 kvadrata više od stvarne kvadrature, ostavlja mogućnost da je razlika maksimalno 10 -15 m2 obzirom na otvore. Prilikom izvođenja radova ugrađeno je sedam klupčica, a za čiju ugradnju je dogovorena cijena od 50 kn po klupčici, a da u konačnici ugradnja istih nije uračunata u cijenu.

Rasprava je održana u odsutnosti prijavljenika temeljem čl. 29 stav. 2. Pravil-

nika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u daljnjem tekstu Pravilnika (NN 66/06 i 114/06).

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana. Kako zastupnik prijavljenika H.B. navodi da je u radnom odnosu u trgovačkom društvu Inženjer graditelj d.o.o. (...) radove je za prijavitelja izvodio kao zaposlenik navedenog društva jer svoju tvrtku nije aktivirao. Navedeni prigovorom želi istaći prigovor promašene pasivne legitimacije. Taj prigovor zastupnik prijavljenika ničim nije potkrijepio, a niti je izdan valjani račun za te radove, a plaćeni su u gotovini i to zastupniku prijavljenika. Zato se sa sigurnošću ne može prihvatiti prigovor prijavljenika. S druge strane priznaje da je radove izvodio on i sa prijaviteljem ugovorio radove. I najzad ono što je najvažnije je to da je prijavljenika trgovačko društvo H. d.o.o. registrirano u sudskom registru trgovačkih društava u (...) 2005. godine, što se vidi iz izvatka iz registra, a da u tok izvatku nije naveden suspenzivni uvjet ili dan početka radova prijavljenika društva. Naprotiv, samim upisom u sudski registar, stekao je pravo na obavljanje registrirane djelatnosti, a među ostalim i građevinarstvom. Kako je registracija obavljena 2005. godine od tada ima pravo na obavljanje djelatnosti. Zbog toga je valjalo odbiti prigovor promašene pasivne legitimacije, a to tim više što prijavitelj tijekom cijelog postupka, a i u pismenoj prijavi ističe da je samo sa prijavljeniku ugovorio radove i njemu osobno platio.

Prijavljenik priznaje da je cijena bila ugovorena po m2 9 EUR bez ispostave računa, a 13 EUR ako se ispostavi račun. Upravo po tom ugovoru prijavitelj je isplatio prijavljeniku 14.600,00 kn bez PDV i bez računa. Poslovanjem na opisani način prijavljenik je oštetio Državni proračun i prekršio odredbe Poreznog zakona, što samo po sebi predstavlja i kazneno djelo, a ne samo povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja).

(...) Kao prvo, prijavljenik je bio dužan ispostaviti predračun, jer se radi o proizvodu iznad 500 kn , što je uvjet po članku 7. stav 4. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07), a što nije izvršeno. Nije izdao valjani račun po čl. 12. citiranog Zakona. Kako je naglasak "valjan račun" znači da treba biti sastavljen u skladu sa citiranim propisom, a kako prijavljenik nije izdao takav račun, prijavitelj nije mogao kontrolirati ni količinu ni cijenu radova, a niti tko je ugovorna stranka - trgovačko društvo radove izvodilo. Čak i sam prijavljenik dozvoljava mogućnost da je obračunato više kvadrata nego što je izvedeno. Navedeni propusti u poslovanju prijavljenika predstavljaju ujedno povredu pravila morala iz čl. 5. stav. 1 t. 3., 6., 8. i 9., a svezi s čl. 4. Pravilnika pa ga je valjalo proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede pravila morala prijavljeniku je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore po čl. 36. stav. 1 t. 3. koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud se rukovodio individualizacijom sankcija, te je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Olakotnih okolnosti nije našao, dok je kao otegotnu okolnost uzeo težinu povrede pa drži da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti, da djelo ne ponovi (...)

Odbačaj nepravodobne prijave

Slučaj 81: G-I-172/07

Izreka odluke G-I-172/07. od 31. listopada 2007: Sud časti pri hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Odbacuje se prijava prijavitelja V.a. d.o.o. (...) protiv prvoprijavljenika C.H. d.o.o. (...) i drugoprijavljenika H.L.K. d.o.o. (...) zbog povrede pravila morala – kao nepravodobna.

Obrazloženje odluke G-I-172107: Prijavitelj je 11. rujna 2007. podnio prigovor Predsjedniku Hrvatske gospodarske komore, koji je ocijenjen prijavom Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i proslijeđen naslovnom Sudu kod kojeg je prijava zaprimljena 4.10.2007. godine.

Prijavitelj u prijavi navodi da mu je vozilo marke C (...) oznake ZG (...) isporučeno 7. veljače 2003. godine. Dana 18. travnja 2005. godine predmetno vozilo je pokazalo neispravnost, te ga je prijavitelj predao u ovlašteni servis (...) gdje je vozilo popravljeno i preuzeto, ali se kvar nakon jednog dana ponovio, vozilo je ponovno preuzeto u servis, popravljeno i preuzeto, ali se vozilo nekoliko puta ponovno pokvarilo, (...) Na traženje prijavitelja da se vozilo mora popraviti da bude pouzdano, na inzistiranje prijavitelja, dano mu je zamjensko vozilo do konačnog popravka spornog vozila.

Dana 21. rujna 2005. godine prijavitelj je zaprimio dopis tvrtke C.C. d.o.o. da dođe po svoje vozilo. Kako prijavitelj nikada nije dostavio svoje vozilo na održavanje ili popravak navedenoj tvrtki (C.C. d.o.o.), obratio se uvozniku i distributeru C.H. d.o.o. da mu objasni kako se vozilo koje je preuzeto na popravak u tvrku A.P. d.o.o. podiže s popravka u drugoj tvrtki (...) zatražio je od prvoprijavljenika C. H. d.o.o. objašnjenje Čijim je nalogom vozilo prebačeno iz jednog servisa u drugi bez znanja ili obavijesti prijavitelja, te zatražio na uvid i u posjed dokumentaciju o tijeku popravka i razlozima zašto je popravak trajao toliko dugo. Prvoprijavljenik (...) nije udovoljio davanjem traženih dokumenata i izvješća o tijeku i razlozima duljine popravka vozila, iako je isto morao dati bez prethodnog poziva, a ponudio je da otkupi staro vozilo i za razliku u cijeni isporuči novo vozilo.

Sam prijavitelj navodi kako je iz postupanja tvrtke C.H. d.o.o. bilo razvidno da mora potražiti pomoć od vlasnika vozila. Prijavitelj je 20. prosinca 2005. godine obavijestio vlasnika vozila - tvrtku H.L.K. d.o.o. o problemima u kojima se našao, a isti je umjesto pomoći koja je od njega zatražena, preuzeo vozilo od tvrke CIB Commerce d.o.o dana 11. siječnja 2006. godine, iako su imali obavijest prijavitelja da ne preuzimaju vozilo. Prema zapisniku o preuzimanju, vozilo je bio u vrlo lošem stanju, sa cca 4.000 više prijeđenih kilometara, prljave unutrašnjosti, dotrajalih guma. Prijavitelj navodi da su sve njegove obaveze prema H.L.K. d.o.o. bile redovito podmirivane usprkos nemogućnosti njegovog korištenja, a smatra da drugoprijavljenik H.L.K. d.o.o. nije niti pokušao zaštititi svoje vlasništvo - vozilo kojim se prijavitelj služio i o kojem se skrbio temeljem jamstvenih obaveza uvoznika. Drugoprijavljenik je jednostrano otkazao prijavitelju ugovor o najmu 10.

travnja 2006. bez ijednog valjanog i u ugovoru o leasingu nabrojenog razloga iako je prijavitelj do tada platio ukupno 37 rata za predmetno vozilo.

Ovakvo ponašanje prijavljenih prijavitelj je mogao ocijeniti povredom pravila morala i zatražiti zaštitu od naslovnog suda. Sukladno čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori prijava se može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od dana kada je povreda učinjena. Budući se prijavitelj, nezadovoljan postupanjem prvoprijavljenika, obratio za pomoć drugoprijavljeniku dana 20. prosinca 2005. godine, a drugoprijavljenik je nakon svih zamolbi za pomoć jednostrano otkazao ugovor o najmu dana 10. travnja 2006. godine, prijava prijavitelja podnijeta naslovnom Sudu dana 11. rujna 2007. podnijeta je nakon proteka roka od godinu dana od dana kada je povreda učinjena, te je stoga valjalo odlučiti kao u izreci. (...)

Odgovornost trgovca za jasnoću i potpunost ugovora

Slučaj 82: G-I-154/07 i GŽ-II-196/07

Sastavljanje i sklapanje nejasnih i nepotpunih ugovora u pravnom prometu smatra se povredom načela savjesnosti i poštenja - dobrih poslovnih običaja (čl. 5. Pravilnika). Osim toga i članak 10 Zakona o obveznim odnosima (NN-35/05: dalje ZOO) uređuje ponašanje sudionika u ispunjavanju obveza i ostvarivanju prava.

Izreka odluke G-I-154/07.od 29. listopada 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: AcF d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je prijavitelju A.B. (...) prodao rabljeni automobil marke Hyundai Sonata 2.0 GLS, proizvodnje 1999. godine i predao 13. siječnja 2007. godine uz jamstvo od šest mjeseci, a dana 3, svibnja 2007. vozilo se pokvarilo, a prijavljenik ga nije mogao popraviti, te se obvezao vratiti uložena sredstva prijavitelju dopisom od 6. lipnja 2007., a što nije ispunio, te što se bavio prodajom vozila bez ovlaštenja, čime je postupio protivno odredbama čl. 10. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. stav. 1 t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera javna opomena uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore (...)*

Obrazloženje odluke broj: G-I-154/07 od 29. listopada 2007: Prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala, činjenično i pravno opisanih u izreci presude.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika temeljem čl. 29. stav. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u daljnjem tekstu Pravilnika (NN 66/06 i 114/06).

Provedeni su priloženi dokazi. Prijava je osnovana.

Prijavljenik AcF d.o.o. nije dao odgovor na prijavu, a niti se na drugi način očitovao bilo usmeno bilo pismeno.

Odgovor na poziv na prethodni postupak mirenja od 24. rujna 2007. godine dostavio je V. F. Navodi, da prijavljenik AcF d.o.o. nije prodavatelj vozila već on kao ovlašteni punomoćnik.

Iz ugovora o kupoprodaji vozila evidentno je, da je V.F. kao punomoćnik V.B. izvršio prodaju vozila prijavitelju. Dana 13. siječnja 2007. VF je imao rođendan te je u odsutnosti ovlastio prijavljenika da od prijavitelja primi gotovinu za vozilo i izvrši sve radnje vezane za isporuku kao npr. probne tablice, izda jamstvo, a time prestaje obveza prijavljenika prema prijavitelju. I u dopisu od 16. listopada 2007. VF ističe da je on kao fizička osoba sudjelovao u svojstvu punomoćnika u prodaji vozila, a ne prijavljenik, a prijavljeniku ga dovezao radi popravka.

VF nije stranka u ovom postupku pa stoga njegov "odgovor na prijavu" ne

može imati utjecati na tijek i okončanje ovog postupka. Prijava je usmjerena prijavljeniku AcF d.o.o., koji se nije očitovao.

U odnosu na prijavljenika

Iz izvješća Državnog inspektorata od 18. kolovoza 2007. ustanovljeno je da prijavljenik nije registriran za prodaju automobila, jer prostor ne udovoljava uvjetima te da mu je izrečena mjera zabrane rada i stavljen prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka. Potvrdom prijavljenika od 13. siječnja 2007. ustanovljeno je, da je prijavitelj platio za prijeporno vozilo 7.050 EUR i 5.390,00 kn za kupnju vozila, a da se nigdje ne spominje VF ili druga osoba, a niti se navodi u čiju se korist (račun) navedeni iznos uplaćuje, a potpisali su je prijavitelj i prijavljenik (potpis nečitak, list 1/6 spisa). Iz potvrde prijavljenika od 13. siječnja 2007. (list 1/8 spisa) ustanovljeno je, da je prijavljenik prijavitelju izdao probne pločice. Isto tako prijavljenik je na svom obrascu formularu od 13. siječnja 2007. odobrio preuzimanje vozila po prijavitelju. Ni na ovom obrascu-formularu se ne navodi VF kao punomoćnik prodavatelja i vlasnika vozila.

Podneskom od 6. lipnja 2007. kojeg je prijavljenik e-mailom uputio prijavitelju, prvenstveno se ispričao što je sa vozilom imao poteškoće i moli za strpljenje radi popravka ili zamjene za drugo vozilo. Na kraju se obvezuje prijavitelju izvršiti povrat sredstava.

Navedene potvrde i formular (obrazac), snabdjeveni su sa žigom prijavljenika i potpisani od prijavljenika i prijavitelja. Kako se radi o obvezno-pravnom odnosu, koji obvezuje samo ugovorne stranke, a treće su osobe isključene, pa je time nedvojbeno utvrđeno da su to prijavitelj i prijavljenik, a analogno tome isključen je VF.

Ugovor o kupoprodaji motornog vozila od 13. siječnja 2007. (list Y. spisa) nije pravno valjan. Prvenstveno što nije potpisan po prijavitelju, zaključen je između fizičkih osoba, te za pravnu valjanost nužna je ovjera javnog bilježnika, što nije učinjeno. Nadalje u glavi ugovora se navodi prodavatelj po punomoćniku, a u potpisu se navodi samo ime i prezime prodavatelja, a potpis nečitak i nema potpisa prijavitelja. I na kraju punomoć izdana Vjekoslavu Fabjancu nije ovjerena od javnog bilježnika što je nužno za pravnu valjanost, a datirana je sa 27. travnja 2007., a prodaja je izvršena u siječnju 2007. pa ovakva punomoć nije pravno valjana.

Stoga ovdje valja navesti da preuzimanje odgovornosti od strane Vjekoslava Fabjanca, ni u kom slučaju ne isključuje odgovornost prijavljenika prema prijavitelju. Dapače u ovom Slučaju odgovoran je jedino prijavljenik.

Vjekoslav Fabjanac se poziva na kupoprodajni ugovor od 13. siječnja 2007. kao obvezno-pravni odnos između njega i prijavitelja sa očitim ciljem, da ekskulpira odgovornost prijavljenika, a da pri tome gubi iz vida nedostatke kupoprodajnog ugovora, koji ga čine pravno nevaljanim. To još jednom potvrđuje da Vjekoslav Fabjanac nije stranka u ovom postupku te njegova očitovanja nemaju pravnog utjecaja na odluku Suda.

Iz izvješća Državnog inspektorata od 18. kolovoza 2007. (list 1/1 spisa) ustanovljeno je, da prijavljenik nije registriran za prodaju automobila te mu je izrečena zabrana rada i podnesen zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka pa je time počinio povredu pravila morala iz čl. 5. stav. 2. Pravilnika.

Nije sporno, da je u jamstvenom roku prijavitelj reklamirao kvar, koji nije otklonjen, a prijavljenik se obvezao otkloniti ga ili dati drugo vozilo ili pak izvršiti povrat novčanih sredstava, a što nije učinio. Na taj način učinio je povredu pravila

morala iz čl. 5 stav. 1. t. 1., 2., i 3. u svezi čl. 4. Pravilnika pa ga je zbog učinjenih povreda Sud proglasio odgovornim.

Za opisane povrede Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore koju smatra primjerenom.

Pri izboru vrste mjere, Sud je cijenio sve okolnosti, koje idu u korist ili na teret prijavljeniku. Olakotnih okolnosti nije našao, a kao otegotnu okolnost uzeo je težinu same povrede, zatim što je nije na valjan način surađivao sa ovim Sudom i što je u ovaj postupak pokušao uključiti drugu osobu sve sa ciljem skidanja odgovornosti, pa smatra da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...)

Obrazloženje odluke GŽ-II-196/07. od 19.veljače 2008: Prvostupanjskim rješenjem Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori br. G-I154/07 od 29. listopada 2007. prijavljenik AcF d.o.o. iz Splita proglašen je odgovornim što je prijavitelju Anti Begi iz Šibenika prodao rabljeni automobil marke Hyundai Sanata 2.0. GLS, proizvodnje 1999. i predao ga 13. siječnja 2007. na jamstvo od 6 mjeseci, a nakon što se vozilo 3. svibnja 2007. pokvarilo, a prijavljenik ga nije mogao popraviti te se obvezao vratiti prijavitelju uložena sredstva dopisom od 6. lipnja 2007., što nije ispunio, te što se bavio prodajom vozila bez ovlaštenja čime je postupio protivno odredbama iz čl. 10. Zakona o obveznim odnosima što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu, te mu je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore .

U obrazloženju svoje presude prvostupanjski sud navodi da je iz Izvješća Državnog inspektorata od 18. kolovoza 2007. ustanovljeno da prijavljenik nije registriran za prodaju automobila jer prostor ne udovoljava uvjetima te mu je izrečena mjera zabrane rada i stavljen je prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka.

Sud je utvrdio da je prijavitelj bio u poslovnom odnosu sa prijavljenikom, a ne s Vjekoslavom Fabjancem, iz potvrde prijavljenika prijavitelj u utvrđeno je da je prijavljenik izdao prijavitelj u probne pločice, a iz obrasca prijavljenika od 13. siječnja 2007. utvrđeno je da je prijavljenik odobrio preuzimanje vozila po prijavitelju. Isto tako iz e-maila prepiske između stranaka utvrđeno je da se prijavitelj obratio upravo prijavljeniku, te se prijavljenik obraća prijavitelju i obvezuje mu se izvršiti povrat uplaćenih sredstava. Kako se na svim potvrdama i obrascu nalaze potpisi stranaka i pečat prijavljenika, Sud je zaključio da su očito stranke ovog postupka bile u poslovnom odnosu, a ne Vjekoslav Fabjanac, kao fizička osoba, kako on tvrdi pozivajući se na Ugovor o kupoprodaji motornog vozila od 13. siječnja 2007.

Prvostupanjski sud smatra da taj ugovor nije pravovaljan zato što nije potpisan po prijavitelju, potpisi stranaka nisu ovjereni kod javnog bilježnika, punomoć izdana Vjekoslavu Fabjancu nije ovjerena kod javnog bilježnika, punomoć je datirana sa 27. travnja 2007., a prodaja je izvršena u siječnju 2007. godine.

Prvostupanjski sud je nadalje utvrdio da je između stranaka nesporno da je prijavitelj u jamstvenom roku reklamirao kvar koji nije otklonjen, prijavljenik se obvezao otkloniti ga ili dati drugo vozilo ili izvršiti povrat novčanih sredstava, što nije učinio. Takvo ponašanje čini povredu morala, pa mu se izriče gore navedena mjera za koju smatra da će se postići svrha i poduka prijavljenika da takvo djelo više ne ponovi.

Protiv ove presude žalbu podnosi prijavljenik tvrdeći da prijavljenik nije prodao predmetno vozilo, već je to učinio Vladimir Boschi putem punomoćnika Vjekoslava Fabijanca. Prijavljenik je obavio neke radnje po nalogu Vjekoslava Fabjanca uključujući servis vozila i pri tome su korišteni obrasci prijavljenika. Žalitelj smatra da ovaj Sud ne može utvrđivati nikakvu materijalnopravnu odgovornost sudionika predmetnog pravnog posla.

Predlaže ukinuti prvostupanjsku presudu, ili podredno, preinačiti je. U odgovoru na žalbu prijavitelj navodi da prijavljenik želi odgovornost prebaciti na njemu nepoznate osobe.

Žalba nije osnovana. Prvostupanjski sud nije povrijedio odredbe parničnog postupka na koje sud pazi po službenog dužnosti. Činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, materijalno pravo je pravilno primijenjeno, a izrečena mjera je primjerena učinjenoj povredi dobrih poslovnih običaja.

Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 - dalje: Pravilnik) u članku 4. propisuje da Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odlučuje o povredama pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u obavljanju gospodarskih djelatnosti i prometa roba i usluga, a u članku 5 su navedeni primjeri koji se smatraju povredom pravila morala.

Članak 10. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, dalje ZOO) govori o ponašanju sudionika u obveznom odnosu. Odlučujući o tome da li je sudionik u obveznom odnosu postupio na način koji predstavlja povredu dobih poslovnih običaja, Sud je sudio o predmetu iz svoje nadležnosti. Sud se nije upuštao u odlučivanje o materijalno pravnoj odgovornosti prijavljenika, jer o tome odlučuje redovni sud u sudskom postupku.

Sud je detaljno naveo zašto smatra da je prijavljenik, a ne Vladimir Fabjanac odgovoran za počinjene povrede dobih poslovnih običaja: pozvao se na isprave koje su priložene u predmetni spis: formular prijavljenika za preuzimanje vozila od 13. 1. 2007., potvrda prijavljenika o uplati cijene za predmetno vozilo od 13. siječnja 2007., potvrda prijavljenika o izdavanju pokusne pločice od 13. siječnja 2007., e-mail prepiske od 6. lipnja 2007. kojom je utvrđena reklamacija od strane kupca prijavitelja i preuzimanje odgovornosti prijavljenika za nemogućnost otklanjanja kvara i povrata uplaćenih sredstava.

Dakle, radilo se o kupoprodajnom odnosu - prijavljenik je kao prodavatelj predao prijavitelju predmetno vozilo u vlasništvo, a prijavljenik je za to vozilo isplatio prijavljeniku određenu cijenu (č1.376 st. 1 ZOO-a).

Sud je naveo zašto smatra da pravni odnos kupoprodaje nije nastao između prijavitelja i Vjekoslava Fabjanca kao punomoćnika Vladimira Boschija: zato što ugovor nije potpisao prijavitelj kao kupac i zato što punomoć nije ovjerena po javnom bilježniku.

Upravo takovo zaključivanje nejasnih i nepotpunih ugovora u prometu roba i usluga se smatra povredom dobih poslovnih običaja (č1.5. Pravilnika).

Nesporno je da je unutar jamstvenog roka došlo do kvara vozila, da se prijavljenik obvezao vratiti prijavitelju uplaćeni iznos i to nije učinio. Dakle, radilo se o svjesnom preuzimanju obveza bez namjere da ih se ispuni, što također predstavlja taksativno navedenu povredu dobrog poslovnog običaja iz čl. 5. Pravilnika.

Prvostupanjski sud je potpuno i točno utvrdio činjenično stanje i na njega pravilno primijenio materijalno pravo, te izrekao primjerenu mjeru društvene stege.

Temeljem odredbe iz čl. 368. st.1. ZPP-a (NN 53/91 , 91/92, 112/99, 88/01

i 117/03) u vezi s odredbom iz čl. 8 Pravilnika odlučeno je kao u izreci presude.
Sudac izvjestitelj Draženka Deladio (...)

Financijske usluge

Slučaj 83: G-I-150/07

Davatelj financijskih usluga mora poštovati propise koji predstavljaju njegova pravila struke

Npr. bivši članak 63. st. 9. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, glasi: *Knjiga naloga i knjiga transakcija mora se voditi na način koji onemogućava naknadne izmjene unesenih podataka.*

Napomena: Zakon o tržištu vrijednosnih papira prestao je vrijediti 1. siječnja 2009. stupanjem na snagu **Zakona o tržištu kapitala** (Narodne novine 88/08 od 28. srpnja 2008. i ispravak NN 146/08. ZTK je stupio na snagu 1. siječnja 2009., ali je primjena nekih njegovih članaka, navedenih u člancima 595. i 596. odgođena za dan prijma Republike Hrvatske u Europsku uniju)

Izreka odluke G-I-150/07. od 28. ožujka 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik H (...) d.d. Z (...) ***odgovoran je*** *što dana 17. travnja 2007. godine knjigu naloga i knjigu transakcija nije vodio na način koji, onemogućuje naknadne izmjene unesenih podataka, tako što je naknadno izmijenio nalog zadan po klijentu I.B. za prodaju 1000 dionica izdavatelja PIF (...) d.d. od 16. travnja 2007. godine i nalog za prodaju 2000 dionica izdavatelja PIF (...) d.d., koji je isti klijent izdao 17. travnja 2007. godine na način, da je ta dva zasebna naloga u knjigu naloga upisao kao jedan nalog br. 07120107-P od 16. travnja 2007. za prodaju 3000 dionica izdavatelja PIF (...) d.d., čime je postupio protivnom odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja), u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36 st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE NA SJEDNICI SKUPŠTINE HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-150/07: Dana 23. kolovoza 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu zbog povrede pravila morala (dobrih poslovnih običaja) opisanih u pisanoj prijavi (...)

U odgovoru na prijavu prijavljenikov punomoćnik porekao je navode prijave i mišljenja je, da niti u jednom trenutku nije postupio nesavjesno i neprofesionalno te ni na koji način svojim djelovanjem nije povrijedio pravila morala u obavljanju gospodarske djelatnosti (pismeni odgovor od 18. rujna 2007. i zapisnik o prethodnom postupku mirenja od 19. rujna 2007.).

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Među strankama nije sporno da je prijavitelj dana 16. travnja 2007. izdao nalog prijavljenikovoj Direkciji brokerskih poslova za prodaju 1000 dionica, a dana 17. travnja 2007. 2000 dionica.

Sporno je, da li je prijavljenik sa nalozima prijavitelja postupao u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima, a ujedno i pravilima morala i dobrih poslovnih običaja u uobičajenom prometu.

Iskazom svjedoka M.P. ustanovljeno je, da je kao prijavljenikov djelatnik ovlašten primati naloge klijenata pa je tako od prijavitelja dobio drugi nalog za 2000 dionica dana 17. travnja 2007. oko 12.05 sati i proslijedio brokeru u 12.17 sati i time je njegov posao završen. Nije rekao prijavitelju, da su oba naloga prošla. Priznaje da se razgovori sa klijentom snimaju ali da su poslovna tajna. No, snimku prijavljenik nije predočio Sudu uz obrazloženje, da se momentom upisa naloga u knjigu naloga snimke više ne čuvaju što je bilo i u ovom predmetu.

Iskaz ovog svjedoka je irelevantan za odluku Suda u dijelu koji ima neposredna saznanja i obim poslova koje obavlja, a to je samo prijem naloga od klijenata.

U nedostatku snimke, objektivno je nemoguće utvrditi sadržaj razgovora između svjedoka i prijavitelja, o tome da li je svjedok prijavitelju priopćio da li su ili ne prošla oba naloga.

Međutim, ono što je relevantno za odluku Suda je to, da li se prijavljenik u okviru svog djelovanja držao pozitivnih propisa, pravila morala i dobrih poslovnih običaja u prometu.

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (HANFA) dopisom od 7. ožujka 2008. obavještava ovaj Sud, da je sukladno članku 15. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (NN 140/05) i članka 14. st. 1. i 2. Zakona o tržištu vrijednosnih papira (NN 84/02 i 38/06) te Sudu dostavila presliku zahtjeva za pokretanje postupka protiv prijavljenika zbog toga jer je postupila protivno odredbama članka 63. st. 9. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, a koji glasi:

"Knjiga naloga i knjiga transakcija, mora se voditi na način, koji onemogućava naknadne izmjene unesenih podataka."

Izvješće HANFE i Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka predstavljaju javnu ispravu u smislu članka 230. st. 1. ZPP-a te potvrđuje istinitost onoga što se u njima potvrđuje. Isto tako dopušteno je dokazivati neistinitosti tih činjenica prema st. 3. članka 230. ZPP-a. Tu činjenicu prijavljenik niti je osporio, a niti pokrenuo postupak za osporavanje. Naprotiv ju je priznao u podnesku od 14. ožujka 2008. strana 2. alineja prva. No, kako time nije prijavitelj u nastala šteta, prijavljenik se zbog toga ne smatra odgovornim.

Po članku 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06.) Sud nije ovlašten raspravljati o šteti ili drugim imovinskopravnim zahtjevima, zbog čega nije ni u ovom Slučaju utvrđivao štetu jer je to u ovlasti redovnog suda. Naprotiv ovaj Sud utvrđuje i odlučuje o povredama pravila morala (dobrih poslovnih običaja) iz članka 4. citiranog Pravilnika.

Kako je nedvojbeno utvrđeno, da je prijavljenik dva naloga od 16. travnja 2007. na 1000 dionica i 17. travnja 2007. na 2000 dionica u knjigu naloga dao upisati kao jedan, što je protuzakonito, počinio je povredu pravila morala iz članka 5. st. 1. t. 1. i st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri HGK, pa ga je valjalo proglasiti odgovornim.

Za opisanu povredu Sud mu je temeljem članka 36. st. 1. t. 2. Pravilnika izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore koju drži primjerenom.

Pri zboru vrste mjere Sud se rukovodio načelom individualizacije izbora mjere i cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Kao olakšavajuću okolnost Sud je uzeo u obzir da prijavljenik do sada nije sankcioniran, zatim priznanje činjenice i kooperativnost sa Sudom, dok otežavajućih okolnosti nije našao, pa ovu mjeru drži primjerenom i da će se njome postići svrha te prijavljenika poučiti da ubuduće ne počini ovakvu ili sličnu povredu morala (...)

Odgovornost korisnika lizinga za plaćanje naknade i povrat predmeta lizinga

Slučaj 84: G-I-149/07

Članak 3. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (*Narodne novine* 66/06, 114/06. ispr., 129/2007. i ispr. 8/08).

Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (**ZOO**, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08. od 9. travnja 2008) glasi: *U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.* **Članak 10. stavak 3. ZOO-a glasi**: ***(3) Sudionik u obveznom odnosu dužan je u ostvarivanju svog prava suzdržati se od postupka kojim bi se otežalo ispunjenje obveze drugog sudionika.***

Izreka odluke G-I-149/07. od 30. studenog 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik D.J. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije redovito podmirivao rate leasinga prema sklopljenim Ugovorima o financijskom leasingu broj 16276/06 i 16241/06 te što nije nakon raskida navedenih Ugovora podmirio dospjelo potraživanje u roku od 8 dana, odnosno izvršio povrat predmeta leasinga, i to, vozila marke AUDI (...) godina proizvodnje 2006. i stroja BAGER HYUNDAI ROBEX (...) i HIDRAULiČNI ČEKIĆ HYUNDAI (...) sa svom dodatnom opremom, već iste i dalje drži u posjedu, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima* (sada članak 4. ZOO-a) *i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-149/07: Dana 20. kolovoza 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije plaćao rate leasinga sukladno sklopljenim Ugovorima o financijskom leasingu broj 16241/06 i 16241/06, te što prijavljenik nije nakon raskida navedenih Ugovora podmirio dospjelo potraživanje u roku od 8 dana, odnosno nije izvršio povrat predmeta leasinga, i to, vozilo marke AUDI, tip vozila A6 3.0 TDI QUATTRO, broj šasije WAUZZZ4FX6N142042, god. proizvodnje 2006. i stroja BAGER HYUNDAI ROBEX 290 NLC, broj šasije N0111354, god. proizvodnje 2005. i HIDRAULIČNI ČEKIĆ (...) serijski broj 2326 sa svom dodatnom opremom.

Prijavitelj u prijavi navodi da je prijavljenik dana 20. ožujka 2006. godine sklopio Ugovor o financijskom leasingu broj 16241/06 po kojem je predmet leasinga bilo vozilo-marke Audi, tip vozila A6 3.0 TDI quattro, broj šasije (...) god. proizvodnje 2006. na vrijeme leasinga od 60 mjeseci od dana preuzimanja predmetnog vozila uz obvezu plaćanja rate leasinga sukladno sklopljenom Ugovoru i dana 28. ožujka 2006. godine sklopio Ugovor o financijskom leasingu broj 16241/06 po

kojem je predmet leasinga bio stroj BAGER HYUNDAI ROBEX 290 NLC, broj šasije N0111354, god. proizvodnje 2005. i HIDRAULIČNI ČEKIĆ HYUNDAI 0110115, serijski broj 2326 sa svom dodatnom opremom. Predmete leasinga - vozilo Audi i stroj Hyundai i hidraulični čekić Hyundai je u ime prijavljenika osobno preuzeo direktor prijavljenika g. Ante Mitrović.

Prijavitelj također navodi da je zbog neplaćanja rata određenih Ugovorima o financijskom leasingu broj 16241/06 i broj 16276/06, sukladno odredbama Ugovora i Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu koji su bili sastavni dio oba Ugovora, kao i Zakona o obveznim odnosima preporučenim dopisima raskinuo navedene Ugovore i pozvao prijavljenika da u roku od 8 dana podmiri dospjelo potraživanje prijavitelja odnosno da izvrši povrat predmeta leasinga. Dopise o raskidu Ugovora prijavljenik je zaprimio dana 6. travnja 2006. godine, ali po istima nije postupio, odnosno nije podmirio dospjela potraživanja po predmetnim Ugovorima niti je vratio predmete leasinga - vozilo, stroj i opremu u posjed prijavitelja, već je iste zadržao i danas ih drži u protupravnom posjedu, iste skriva od prijavitelja i odbija ih vratiti.

Prijavitelj navodi da je prije raskida predmetnih Ugovora o leasingu putem ovlaštenog društva AVS INFORMACIJE d.o.o., Zagreb, Savska Opatovina 109 putem intervencija tijekom veljače, ožujka i travnja 2007. godine u više navrata pokušavao ovlaštenoj i odgovornoj osobi prijavitelja naglasiti da postoji dospjelo dugovanje, pozvao ga da dugovanje podmiri što prije jer će prijavitelj biti prisiljen raskinuti predmetne Ugovore i tražiti povrat vozila, stroja i opreme koji su vlasništvo prijavitelja te je pokušao doći u posjed predmetnog vozila, stroja i opreme, ali ovlaštena osoba prijavitelja, te gđa. G.B.M koja je prilikom nekoliko odlazaka zatečena na adresi sjedišta prijavljenika nisu dopuštali pristup predmetima leasinga, već ih je prijavljenik skrivao i dalje ih skriva, a prilikom intervencija su izjavili ”da potraživanje ne mogu i neće platiti, da će ga platiti kada budu mogli, a da predmete neće i nemaju namjeru vratiti Podnositelju prijave” . Također navodi da su tijekom intervencija djelatnici društva AVS INFORMACIJE d.o.o. došli do saznanja da se predmetni stroj nalazi u Pločama i da ga je prijavljenik dao u podnajam bez suglasnosti prijavitelja, a da je registracija vozila Audi istekla i da postoji mogućnost da ga ovlaštena osoba prijavljenika gosp. M. i dalje vozi, čime je prijavitelj doveden u situaciju da mu prijeti još veća šteta odgovornost za moguće prometne i druge prekršaje kao vlasnika vozila.

Prijavitelj također navodi da je putem sredstava osiguranja koje mu je prilikom sklapanja predmetnih Ugovora dao prijavljenik na ime sredstava osiguranja, pokušao namiriti svoje dospjelo potraživanje, ali bezuspješno, budući je račun prijavljenika blokiran, a Društvo nema imovine, kao niti jamac-gosp. A.M.

Prijavitelj navodi da je protiv odgovorne osobe prijavljenika g. A.M. pokrenuo kazneni postupak zbog kaznenog djela utaje iz čl. 220. st. 1. i 4. KZ-a, a šteta prijavitelja u trenutku podnošenja kaznene prijave iznosila je 57.677,92 EUR-a. Prijavitelj je također priložio presliku zapisnika s glavnih rasprava u parničnom postupku kojeg kao tužitelj vodi protiv prijavljenika kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1937/07 radi povrata stvari i rješenje o određivanju privremene mjere kojim se protivniku osiguranja (ovdje prijavljeniku) zabranjuje da otuđi ili optereti vozilo Audi, stroj Hyundai i hidraulični čekić Hyundai koji su predmeti leasinga i u postupku kod naslovnog suda. Punomoćnik prijavitelja također je naveo kako prijavitelj ima saznanje da prijavljenik s predmetnim radnim

strojevima koje protupravno drži u posjedu pokušava i protupravno raspolagati nudeći ih drugim leasing društvima kao zalog pri sklapanju novih ugovora o leasingu. Također je naveo da je prijavljenik zadnju ratu uplatio u prosincu 2006. godine i ukazao na praksu prijavitelja da nakon tri do četiri neplaćene rate prvo angažira posredničku kuću koja poziva dužnike na podmirenje njihovih obveza, nakon toga poziva dužnika na vraćanje predmeta zaloga i tek ako i to ne uspije raskida ugovor.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije pristupio na rasprave pred prvostupanjskim vijećem, a podneskom od 5. studenog 2007. godine se očitovao na prijavu ističući da je upravo prijavitelj povrijedio pravila poslovnog morala kada je bez ikakvog obzira trenutno raskinuo oba ugovora tvrdeći da je po Ugovoru broj 16241/06 bila podmirenja svaka rata, a po Ugovoru broj 16276/06 nije bila podmirenja jedna i pola rate. Navodi da je prijavitelj sredstva s Ugovora broja 16241/06 prebacivao na Ugovor broj 16276/06 te je na taj način nastalo dugovanje po oba Ugovora i da je prijavitelj trenutno napravio raskid oba Ugovora.

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik nije podmirio svoje obveze preuzete Ugovorima o financijskom leasingu, nije postupio po pozivu prijavitelja i vratio predmete leasinga i nakon raskida Ugovora i dalje drži u protupravnom posjedu predmete leasinga.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne poštuje ugovorne obveze preuzete Ugovorima o financijskom leasingu koje je sklopio s prijaviteljem, niti u pogledu svojih obveza na plaćanje ugovorenih rata leasinga za predmetno vozilo, stroj i opremu, niti vraćanja prijavitelju predmeta leasinga - vozila Audi, stroja Hyundai i hidrauličnog čekića Hyundai.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio svoju ugovornu obvezu i podmirivao rate leasinga, odnosno, nije nakon raskida Ugovora o financijskom leasingu vratio prijavitelju predmete leasinga niti nakon što ga je prijavitelj na to pozvao.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora, a prije raskida Ugovora kada ga je prijavitelj putem ovlaštenog društva upozoravao na nepodmirene dospjele obveze i pozivao na njihovo ispunjenje, odnosno plaćanje duga ili povrat predmeta leasinga.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Usluge putničkih agencija – davatelj usluge ne smije samovoljno mijenjati već prodani program putovanja

Slučaj 85: G-I-139/07 i GŽ-II-206/07

Članak 3. i 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (*Narodne novine* 66/06, 114/06 ispr.,129/2007 i ispr. 8/08).

Članak 4. Zakona o obveznim odnosima (ZOO, *Narodne novine* 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008.) glasi: *U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.*

Izreka odluke G-I-139/07. od 30. studenog 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik ATA d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što nije ispunio ugovornu obvezu i osigurao prijavitelju putovanje kakvo je ponudio i za koje primio uplatu, odnosno, nije se očitovao na prigovore prijavitelja koje je iznio nakon povratka prijavitelja s putovanja, odnosno što je nakon zaključenja pravnog posla i primljene uplate aranžmana samovoljno izmijenio plan putovanja bez da je o istom obavijestio prijavitelja, te je pružio prijavitelju uslugu lošije kvalitete od plaćene, a kada je prijavljenik po povratku s putovanja reklamirao pruženu uslugu, prijavitelj se na njegove reklamacije oglušio, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Napomena: U otpravku odluke, u izreci je greškom naveden članak 12. ZOO-a.

Obrazloženje odluke G-I-139/07 od 30. studenoga 2007. Dana 24. srpnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja jer je prijavljenik izmijenio aranžman i plan putovanja o čemu prijavitelja nije obavijestio prije polaska na put. Prijavitelj navodi da je u aranžmanu prijavljenika putova no u Maroko od 7. do 18. travnja 2007. godine te da je unaprijed uplatio cijenu aranžmana. Ističe da je za promjenu plana putovanja saznao tek na putu kad su stajali na parkiralištu u Italiji na što je odmah prigovorio vodiču putovanja kako nije uplatio takav aranžman, nije obaviješten o promjeni putovanja, niti je dao suglasnost za izmjenu putovanja. Također navodi da je znao za izmjenu da ne bi putovao, te da smatra da ga je prijavljenik prevario. Prijavitelj navodi da je vrijeme putovanja trajektom povećano, a skraćeno vrijeme provedeno u Maroku jer se na štetu sudionika promijenila trasa putovanja te je putovanje produženo za jedan dan. Navodi da je nakon povratka s puta, dana 10. lipnja 2007. godine, uputio prijavljeniku dopis vezano za problematiku vezanu uz organizaciju predmetnog putovanja s prijedlogom barem simboličkog obeštećenja, ali do danas nije dobio nikakav odgovor. Dana 23. srpnja 2007. godine posjetio je prijavljenika

tražeći Knjigu žalbi na što je djelatnica prijavljenika odbila dopustiti prijavitelju da u Knjigu žalbe upiše svoje prigovore tvrdeći da ona mora znati što će prijavitelj u nju upisati, a postupak, način i razgovor prelazio je okvire korektnoga, pristojnoga i etički ispravnog poslovnog ponašanja prijavljenika. Također ističe da je prijavitelj pružio uslugu koja je lošije kvalitete od plaćene, da je svjesno preuzeo obaveze bez namjere da ih ispuni, da je svjesno postupao na način da se prijavitelju prouzroči šteta i da je povrijedio odredbe strukovnih kodeksa za tu vrstu usluga.

Prijavljenik nije pristupio na prethodni postupak mirenja, nije dostavio odgovor na prijavu prijavitelja i nije pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana. (...) Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je nakon uplate aranžmana samovoljno izmijenio plan putovanja bez da je o istom obavijestio prijavitelja te je pružio prijavitelju uslugu lošije kvalitete od plaćene, a kada je prijavljenik po povratku s putovanja reklamirao pruženu uslugu, prijavitelj se na njegove reklamacije oglušio.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji se ne pridržava preuzetih obaveza koje je sam definirao svojom ponudom aranžmana, a koju ponudu aranžmana je prijavitelj prihvatio i uplatio u cijelosti.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio ugovornu obvezu i osigurao prijavitelju putovanje kakvo je ponudio i za koje primio uplatu, odnosno, nije se očitovao na prigovore prijavitelja koje je iznio nakon povratka prijavitelja s putovanja.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević v.r. (...)

Izreka i obrazloženje odluke GŽ-II-206/07: od 19. veljače 2008:

Odbija se žalba prijavljenika ATA d.o.o. iz (...) kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-139/07 od 30. studenog 2007. godine.

(...) Protiv prvostupanjske odluke prijavljenik je podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te u žalbi ističe da je postupao sukladno Općim uvjetima i uputama dok se prijavljenik nije pridržavao čl. 9. istih koji se odnose na pritužbe i žalbe te citira isti članak. Ističe da je reklamaciju prijavitelj trebao uložiti u roku od 8 dana od povratka s putovanja. Navodi da nije postupio suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te predlaže da se presuda ukine i da se oslobodi od odgovornosti.

Prijavljenik je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da ga prijavljenik nije obavijestio o izmjeni putovanja i produžetku istog od 24 h zbog čega je pretrpio poslovni gubitak. Ističe da je kod predstavnika Agencije (vodiča) odmah stavio pri-

mjedbe već sam prvi dan putovanja, a nakon toga i pisanim putem no do danas nije dobio nikakav odgovor. Ističe da je bilo i drugih nezadovoljnih putnika. Također mu po putovanju na njegovo traženje u Agenciji nije dana knjiga žalbe. Predlaže da se potvrdi prvostupanjska presuda.

Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka sud je nesporno utvrdio, a iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja . Prijavljenik je nakon uplate aranžmana samovoljno izmijenio plan putovanja bez da je o istom obavijestio prijavitelja prije putovanja pismeno ili usmeno te je pružio prijavitelju uslugu lošije kvalitete od plaćene. Kada je prijavitelj tijekom putovanja vodiču, a i po povratku s putovanja pisanim putem reklamirao pruženu uslugu, prijavljenik se na njegove reklamacije oglušio te mu uopće nije odgovorio na reklamaciju.

Neprihvatljivo je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji se ne pridržava preuzetih obaveza koje je sam definirao svojom ponudom aranžmana, a koju ponudu aranžmana je prijavitelj prihvatio i uplatio u cijelosti. Možda prijavitelj ne bi ni pristao na takvo putovanje da je znao za takav plan i jedan dan duže i dr.

Drugostupanjsko vijeće nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio ugovornu obvezu i osigurao prijavitelju putovanje kakvo je ponudio i za koje primio uplatu. Također se isti nije očitovao na prigovore prijavitelja koje je iznio nakon povratka s putovanja bez obzira što prema čl. 9. Općih uvjetima i uputstvima to nije učinjeno u roku od 8 dana po povratku s putovanja. Naime, prijavitelj je primjedbe dao već prvi dan usmeno kod predstavnika Agencije (vodiča) koje je iste trebao zabilježiti i po povratku proslijediti u Agenciju. Ako je Agencija smatrala da primjedbe nisu pravodobno predane od strane prijavitelja bili su mu dužni odgovoriti pismeno na njegovu prigovor i isto mu to navesti.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, drugostupanjsko vijeće također nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

Potrebno je istaknuti i pasivno držanje prijavljene Agencije tijekom ovog postupka koja nije dala očitovanje na prijavu, kao ni na prethodne pisane primjedbe prijavitelja, a predstavnik iste nije pristupio na dva zakazana ročišta i u postupak se uključio tek u žalbenom postupku. Također uz svoju žalbu nije dostavio nikakve dokaze pa čak ni svoje Opće uvjete i uputstva na koje se poziva.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je kod neospornog činjeničnog stanja, prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih poslovnih običaja, te ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude.

U odnosu na izrečenu mjeru prijavljenik u žalbi negira svoj propust kako bi otklonio odgovornost pa time još i ustrajava u neposlovnom odnosu prema prijavitelju kao kupcu svojih usluga. Stoga ovo vijeće smatra da mu je izrečena primje-

rena mjera društvene discipline jer svaki prodavač usluga mora postupati savjesno i pošteno prema kupcu.

Imajući u vezi navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 368 Zakona o parničnom postupku, u vezi sa čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odlučilo kao u izreci.

Sudac izvjestitelj mr. sc. Zorislav Kaleb...

Odgovornost izvođača građevinskih radova - otklanjanje nedostataka građevinskih radova i kršenje pravila struke

Slučaj 86: G-I-134/07

Izreka odluke G-I-134/07. od 19. ožujka 2008. Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik *GP (...)* ***odgovoran je što nije*** *ispunio ugovorne obveze za adaptaciju kuće u Crikvenici i prihvatio učestale reklamacije naručiteljice glede kvalitete i kvantitete građevinskih i ostalih radova te otklonio nedostatke u izvođenju radova, odnosno radove nije obavio u skladu sa pravilima struke,* ***čime je*** *počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori* ***pa mu se*** *temeljem čl. 36. st. 2 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori* ***izriče*** *mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-134/07: Prijaviteljica u svojoj prijavi navodi da je od prijavljenika naručila adaptaciju kuće u Crikvenici, Grižani, Dolinei. U tom smislu zaključila je 9. ožujka 2007. godine ugovor s izvoditeljem radova Građevinarstvo i promet d.o.o., Španovićeva 17, Zagreb. Cijelo vrijeme je izvoditelj radova podizao cijene, a da je pri tome sve radove trebalo izvoditi dva i više puta jer su bili loše izvedeni, a za svaki takav popravak izvoditelj je tražio naplatu kroz neki drugi oblik radova specificiran naknadno u troškovniku. U izvođenju radova nisu poštovane stvarne površine, a pokušalo se naplatiti nešto što stvarno nije bilo izvedeno. U kući ima mnogo toga za popraviti, zidovi nisu ravni, keramika je loše postavljena, grilje na prozorima ne mogu se otvoriti, ulazna vrata kao i vrata u kući vise i ne prianjaju uz vratnicu, vodovodne instalacije ne rade i treba ih staviti u funkciju, a pitanje hidroizolacije nije riješeno.

U postupku mirenja zastupnik prijavljenika izvijestio je da je spreman na mirno rješenje spora te u načelu pristaje na prijedloge prijaviteljice vezane uz nalazi i mišljenje sudskog vještaka radi utvrđivanja vrijednosti radova koji su potrebni za otklanjanje štete koja je nastala prilikom izvođenja radova, a za koje prijaviteljica smatra da nisu izvršeni po pravilima struke. Stranke su tada bile obostrano suglasne da se zastane s prethodnim postupkom mirenja te da se isti nastavi nakon što prijaviteljica dobije nalaz i mišljenje sudskog vještaka. Nadalje je prijaviteljica izjavila u svezi prethodnog postupka mirenja 30. siječnja 2008. godine da nije suglasna da se ponovno zakazuje prethodni postupak mirenja jer je vidljivo da prijavljenik onemogućava provođenje postupka osiguranja dokaza pri Općinskom sudu u Crikvenici, a do sada nije kontaktirao prijaviteljicu niti poduzeo bilo kakve radnje u svrhu uvažavanja reklamacija i otklanjanja istih.

Predlaže da se postupak nastavi pred prvostupanjskim vijećem ovog Suda, obzirom da u cijelost ostaje kod svoje prijave.

Prijava je osnovana.

Nesporno je da je prijaviteljica naručila, a prijavitelj - izvoditelj se obvezao

izvesti građevinske i druge radove po ponudi br. 15 na objektu na Crikvenici kuća za odmor.

Prijavljenik za cijelo vrijeme od podnošenja prijave nije s prijaviteljicom stupio u kontakt radi eventualnog otklanjanja štete ili dogovora o sanaciji radova, budući da iz reklamacije prijaviteljice i drugih dokaza koji prileže spisu predmeta proizlazi da su građevinski radovi obavljeni sa nedostacima.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz prijaviteljice budući je uvjerljiv i logičan.

Sud ocjenjuje da je prijavitelj u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima te suprotno načelu savjesnosti i poštenja

Prijavljenik nije nakon reklamacija otklonio učinjenu štetu. Stoga je neprihvatljivo ponašanje prijavljenika koji se ne pridržava preuzetih obveza koje je sam definirao svojom ponudom.

Sud je ocijenio nepristupanje na ročište prijavljenika, iako je bila uredno iskazana dostava, da isti izbjegava dati iskaz pa je i to jedna od činjenica koje ukazuju na odgovornost prijavljenika .

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale prijaviteljici pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala (...)

Usluga postavljanja zastora i vodilica - nesolidno postavljeni zastori i vodilice - lošije kvalitete od one koju je prijaviteljica naručila (...)

Slučaj 87: G-I-126/07

Izreka odluke G-I-126/07 od 29. listopada 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik AD d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što, nakon reklamacije prijaviteljice na nesolidno postavljene zastore i vodilice lošije kvalitete od one koju je prijaviteljica naručila, nije provjerio osnovanost reklamacije prijaviteljice i provjerio kvalitetu izvršenih radova, odnosno popravio nedostatke u postavljanju zastora na koje ga je prijaviteljica upozorila i pozvala da ih otkloni, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-126/07:

Dana 13. srpnja 2007. godine prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da smatra da je posao obavljen neprofesionalno, estetski neukusno i s cijenom neprihvatljivom za pruženo. Prijaviteljica je navela kako je od prijavljenika zaručila zastore, platila akontaciju, a ostatak duga platila je nakon montaže zastora. Prijaviteljica je u prijavi navela kako je prijavljenik s raznim izlikama pomicao datum montaže, a kad su zastori montirani, u stanu su bili prijaviteljičini roditelji koji su, iako nisu bili zadovoljni učinjenim, uz negodovanje platili preostali iznos. Prijaviteljica je navela kako je smatrala da će se svi nedostaci riješiti u hodu. Prijaviteljica je, u prilog svojih navoda o nesolidno obavljenom poslu, uz prijavu priložila i fotografije spornih zastora. Također je navela da joj je prijavljenik montirao običnu vodilicu čija cijena je, prema njezinoj procjeni, 150,00 kn po metru, a naplatio cijenu kvalitetne vodilice u iznosu od 815,20 kn za 2,40 m dužine vodilice. Također je navela da je dogovoreno da paneli (zastori) budu na metalnom nosaču kako bi bili ravni i zategnuti, a postavljeni su na obične plastične žabice na koje se stavljaju obične zavjese, te da u gornjem dijelu nisu montirane letvice koje panel drže u ravnini. Prijaviteljica je također navela kako je od prijavljenika zatražila da netko od prijavljenika dođe pogledati učinjeno, što joj je prijavljenik i obećao da će učiniti, ali do dana održavanja rasprave, nitko od prijavljenika nije došao pogledati učinjeno, odnosno provjeriti kvalitetu učinjenog posla, na što ga je prijaviteljica pozvala.

Prijavljenik nije pristupio postupku mirenja, a u pisanim očitovanjima na prijavu prijaviteljice porekao je navode prijaviteljice tvrdeći da je u cijelosti izvršio preuzetu obvezu i montirao prijaviteljici zastore koje je sama odabrala i u dogovorenom roku. Također je naveo da prijaviteljica nije imala nikakvih primjedbi na dan montaže, već je reklamaciju izvršila kroz pet dana kad je prošlo slavlje koje je imala u kući. Smatra da je u cijelosti ispoštovao narudžbu, te da stoga ne smatra da je dužan stranci vratiti novac, a kako je to prijaviteljica zatražila od njega prilikom reklamacije.

Prijava je osnovana .

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijaviteljicu, Sud nalazi da je postupanje prijavljenika protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijaviteljica je, nezadovoljna uslugom prijavljenika, za koju je smatrala da nije izvršena u duhu dobrih poslovnih običaja, reklamirala prijavljeniku kvalitetu izvršenih radova i zatražila od prijavljenika da pošalje nekoga da vidi što je učinjeno i da ukloni nedostatke u postavi zastora, a podredno da joj vrati uplaćeni iznos. Prijavljenik nije uvažio reklamaciju prijaviteljice , nije se niti odazvao na njezin poziv da dođe provjeriti kvalitetu obavljenog posla, a posebice nije popravio učinjeno. Prijavljenik nije, u duhu dobrih poslovnih običaja niti razmotrio eventualnu osnovanost reklamacije nezadovoljnog kupca, čime je povrijedio dobre poslovne običaje.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije niti pokušao provjeriti osnovanost prijaviteljičine reklamacije, odnosno, što nije savjesno i kvalitetno izvršio preuzeti posao, a što se obvezao učiniti prihvaćanjem narudžbe prijaviteljice.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim i izreći mu mjeru opomenu. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost organizatora turističkog putovanja – dužnost potpunog ispunjenja obveze – ugovora

Slučaj 88: G-I-125/07

Izreka odluke G-I-125/07. od 18. veljače 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: T- t d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije u potpunosti ispunio obveze iz Ugovora o putovanju u London sklopljen s prijaviteljicom dana 9. ožujka 2007., čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-125/07: Prijaviteljica u prijavi navodi da je s prijavljenikom ugovorila putovanje u London u razdoblju od 6. travnja 2007. do 12. travnja 2007. godine. Navodi da je u cijenu putovanja bila uključena povratna avionska karta na relaciji Graz - London - Graz (charter avion) transfrer autobusom Graz - Zagreb - Graz, 6 noćenja s doručkom u hotelu sa tri zvjezdice u centru Londona, prijevoz aerodrom - hotel - aerodrom u Londonu, izleti, aerodromska pristojba, pratitelj putovanja iz Zagreba i organizacija izleta. Nadalje navodi da su pri dolasku u Graz doživjeli dvije neugodnosti i to: let nije obavljan standardnim charter letom nego low - costerom Ryanairom te da su zbog propusta agencije morali platiti pristojbu da smjeste prtljagu u avion jer prijavljenik nije rezervirao mjesto za prtljagu, za što su bili primorani platiti 12 EUR bez obzira na težinu prtljage, a što je u suprotnosti s člankom 10. Uvjeta putovanja. Nakon dolaska u London umjesto smještaja u hotel sa tri zvjezdice u centru Londona, smješteni su u hotel sa dvije zvjezdice na periferiji Londona, zbog čega su morali koristiti javni prijevoz koji za tjedan dana iznosi 27,47 funti što je bio neplanirani trošak. Pri povratku iz Londona također su morali platiti za smještaj prtljage u avionu iznos od 10 funti, odnosno ona je morala platiti još i iznos prekoračene prtljage preko 15 kg Ryanairu, dok je charter letovima dozvoljena težina prtljage od 20 kg. Tvrdi da je svoje nezadovoljstvo usmeno iskazala pratitelju putovanja, a pismeno se sukladno Uvjetima putovanja obratila prijavljenoj od koje je dobila po njenoj ocjeni neprimjeren odgovor u kojem se navodi da nigdje u programu nije navedeno da je u cijenu aranžmana uključena i tarifa plaćanja prtljage, a što je u suprotnosti s člankom 10. Uvjeta.

U odgovoru na prijavu prijavljena navodi da su sve stranke bile obaviještene o hotelu u kojem prijavljena godinama organizira sve grupe koje borave u Londonu. Navodi da je ista organizirala istu turu u svibnju u istom hotelu za Mirovinski fond, a grupa je bila prezadovoljna hotelom, smještajem i ostalim. Kao dokaz predlaže saslušati svjedoke iz Mirovinskog osiguranja. Budući da je prijaviteljica dobila ime i link od hotela, mogla je vidjeti da hotel nije u prvoj zoni pa nije morala uplatiti aranžman. Smatra da se prijaviteljica prema članku 11. Općih uvjeta trebala odmah žaliti na licu mjesta hotelu i vodiču koji taj nedostatak moraju prihvatiti, a

ukoliko ga ne prihvate trebala je tražiti pismenu potvrdu o nedostatku usluge. Prijavljena nije niti od vodiča, a niti od hotela dobila informaciju da je netko od putnika nezadovoljan jer bi u protivnom stranku smjestili u drugi hotel. Obzirom da je usluga konzumirana smatra da je neosnovan zahtjev prijaviteljice za povratom novca. U pogledu troškova prtljage ističe da se prijaviteljica obrati avioprijevozniku jer u Općim uvjetima stoji da je prtljaga uključena u aranžman, ali višak prtljage iznad utvrđene težine naplaćuju aviokompanije. Tvrdi da je program u potpunosti proveden i protivi se navodima iz prijave.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, ponuda prijavljenika, Opći uvjeti putovanja, odgovor na reklamaciju i saslušan je svjedok Vjera Brčić.

Nesporno je među strankama da je bio ugovoren smještaj u centru Londona u hotelu sa tri zvjezdice, kao da je isti obavljen u hotelu sa dvije zvjezdice, dakle niže kategorije i treće zone Londona, da je prijaviteljica platila prijevoz prtljage i korištenje javnog prijevoza u Londonu.

Iz uvjeta putovanja utvrđeno je da je prijevoz prtljage zrakoplovom besplatan do težine koju određuje zračni prijevozni.

Iz odgovora na reklamaciju prijavljene utvrđeno je da ista ne može uvažiti reklamaciju prijaviteljice iz razloga što u programu nije navedeno da je u cijenu aranžmana uključena i tarifa plaćanja prtljage. Iz navedenog proizlazi da je neosnovan navod prijavljene da nije dobila nikakvu reklamaciju od prijaviteljice kao i tvrdnja da u programu nije navedeno da je u cijenu aranžmana uključeno i plaćanje prtljage.

Iz iskaza svjedoka Vjere Brčić koja je u istom terminu koristila uslugu prijavljene proizlazi da prijavljena nije ispunila svoje ugovorne obveze jer je let bio ugovoren iz Zagreba, no isti je započet iz Graza do kojeg su prevezeni autobusima, da bi u Grazu ustanovili da nije plaćena prtljaga, što je prijavljenoj bila obveza. Nakon dolaska u London pratitelj je imao problema oko pronalaska autobusa koji ih je trebao odvesti do hotela. Hotel se nalazio na periferiji i to sa dvije zvjezdice zbog čega su morali kupiti karte za gradski prijevoz. Prilikom povrataka imali su isti problem sa prtljagom koju su morali dodatno platiti, prijevoz je obavljen Ryanairom iako je bio ugovoren charterom.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz navedenog svjedoka budući je isti logičan i uvjerljiv, a svjedoku kao putniku ugovorenog aranžmana sve je poznato iz neposrednog opažanja.

Iz provedenog postupka utvrđeno je da je prijavljena ugovorila smještaj u hotelu sa tri zvjezdice, a osigurala hotel sa dvije zvjezdice, da je ugovoren let charterom, a obavljen je Ryanairom kojem je prijaviteljica morala platiti za prtljagu iako je to u obvezi bila prijavljena, kao i da je prijaviteljica uputila reklamaciju prijavljenoj.

Neosnovan je navod prijavljene da je prijaviteljica nakon što je dobila link hotela mogla otkazati putovanje budući ista ne poznaje London pa niti ne može znati gdje se hotel nalazi, a upravo iz razloga upoznavanja Londona ista je išla na to putovanje. Isto tako neosnovan je navod prijavljene da se prijaviteljica trebala žaliti upravi hotela iz razloga što ista nema primjedbe na rad hotela nego na kategoriju hotela, kao i navod da nije tražila da je se premjesti u drugi hotel iz razloga što je ugovoren smještaj u hotelu sa tri zvjezdice, a ne sa dvije zvjezdice.

Dakle u postupku je utvrđeno da prijavljena nije poštovala ugovorne odredbe pa Sud ocjenjuje da je prijavljena odgovorna za povrede pravila morala

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljene Sud joj je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinila kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijaviteljice pa joj je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenu da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala.

Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost prodavatelja za urednu isporuku kupljene stvari ili za povrat plaćene cijene ako stvar ne isporuči

Slučaj 89: G-I-121/07

Izreka odluke G-I-121/07. od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik MB d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije isporučio naručene i plaćene dvije vanjske tipkovnice za ICOM uređaje, QSYER-IC, niti je izvršio povrat uplaćenih 1.533,93 kn budući da nije isporučio naručenu opremu na što ga je prijavitelj pozvao, čime je postupio protivno odredbama članka 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-121/07. Dana 02. srpnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije isporučio opremu koju je prijavitelj naručio i uredno platio. Prijavljenik je dana 18. siječnja 2007. g. poslao prijavitelju ponudu br. 11/1/2007 kojom je ponudio prijavitelju dvije vanjske tipkovnice za ICOM uređaje, QSYER-IC po cijeni od 628,66 kn, odnosno ukupnoj cijeni s PDVom u iznosu od 1.533,93 kn s rokom isporuke od 14 radnih dana po prijemu uplate.

Prijavitelj je na žiro račun prijavitelja uplatio dana 19. siječnja 2007. g. iznos od 1.533,93 kn. Kako naručena i plaćena oprema nije bila isporučena u roku, predsjednik Radiokluba slijepih ”Louis Sraille” nazvao je krajem veljače 2007. g. vlasnika trgovačkog društva ”Mali brodovi” d.o.o. gosp. Slobodana Vargu koji mu je rekao da će roba stići na carinu za desetak dana. Također je telefonski razgovarao s gosp. Vargom i dva puta u ožujuku 2007. g. i svaki put je odgovor bio da roba stiže za 8 dana, ali naručena oprema nije isporučena niti nakon navedenih telefonskih razgovora. Tijekom mjeseca travnja 2007.g. gosp. Varga se više nije javljao na telefonske pozive, niti je odgovarao na poruke ostavljene na telefonskoj sekretarici. Stoga je prijavitelj uputio i dva pisana dopisa prijavljeniku i to 14. svibnja 2007. kojim poziva prijavljenika da mu se javi kako bi razjasnili nastalu neželjenu situaciju i 30. svibnja 2007. g. kojim poziva prijavljenika da izvrši povrat uplaćenog iznosa od 1.533,93 kn budući da naručena roba nije isporučena. Prijavljenik je oba dopisa zaprimio, što je vidljivo iz potpisanih povratnica, ali nije prijavljeniku isporučio naručen u opremu niti izvršio povrat novca.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio odgovor na prijavu prijavitelja i nije pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu,

suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je poslao prijavitelju ponudu s opisom predmeta ponude i naznakom cijene, te rokom važenja ponude, broja žiro računa na koji je potrebno uplatiti iznos iz ponude, ukoliko prijavitelj prihvati ponudu, te rok u kojem se obvezuje isporučiti ponuđenu robu.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja (načela savjesnosti i poštenja ili poslovnog morala) postupak prijavljenika koji ne isporuči robu koju je ponudio i u roku koji je sam odredio, a za čiju prodaju je primio novac od prijavitelja i koji na sve pozive prijavitelja na ispunjenje preuzete obveze ne samo da nije naknadno isporučio naručenu i plaćenu robu, već nije niti vratio prijavitelju novac koji je bio pozvan vratiti budući da nije isporučio naručenu robu. Prijavljenik je svojim ponašanjem postupio suprotno odredbi čl. 389. ZOO-a budući da nije predao kupcu-prijavitelj u stvar u vrijeme i na mjestu predviđenom ugovorom, odnosno u roku od cca 14 radnih dana po prijemu uplate FCO Zagreb.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio ugovornu obvezu i isporučio prijavitelju naručenu robu, odnosno, nije vratio uplaćeni iznos niti nakon što ga je prijavitelj na to pozvao.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora i proteka roka za ispunjenje ugovorne obveze kad se nije prijavitelju javljao na višekratne telefonske pozive, odnosno primljene dopise i pozive na ispunjenje ugovora, odnosno kasnije poziv na povrat uplaćenog novca.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st.1. t.3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i WEB stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost izvođača radova za poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka – radovi na krovu kuće

Slučaj 90: G-I-120/07

Izreka odluke G-I-120/07 od 8. siječnja 2008. Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik KT d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije izveo krov na kući prijavitelja u Soblincu, Bosanska 6, sukladno pravilima struke i stavkama ponude br. 0061/07 od 11.04.2007. godine, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-120/0.: Dana 2. srpnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala budući da prijavljenik nije izveo krov na kući prijavitelja u Soblincu, Bosanska 6, sukladno pravilima struke i stavkama ponude br. 0061/07 od 11.04.2007. godine.

Prijavitelj u prijavi navodi da mu je g. Stjepan Teklić, vlasnik prijavljenika, dana 11. travnja 2007. godine dostavio ponudu za izradu i postavu trapeznog lima na gotovu krovnu drvenu konstrukciju broj 0061/07 u kojoj su navedene sve radnje i sav materijal potreban za izgradnju krovišta na predmetnoj kući. Prijavitelj je naveo da je prihvatio navedenu ponudu iz razloga što je smatrao da su u njoj navedeni svi radovi koji su nužni za izradu krovišta i da je u njoj ponuđena odgovarajuća kvaliteta materijala. Nakon dovršetka radova prijavitelj je utvrdio da krovište nije napravljeno sukladno dogovoru i ponudi, kako u pogledu kvalitete materijala, tako i u pogledu samih radova. Također je naveo da se obratio ovom sudu nakon što prijavljenik nije na njegov zahtjev uklonio nedostatke.

Prijavitelj je naveo je prijavljenik umjesto lima debljine 0,56 cm, plastificiranog s obje strane, postavio tvornički obojan lim debljine 0,50 cm koji nije plastificiran. Također je naveo da prijavljenik nije izveo i poletvao prihvatnu podkonstrukciju na osnom razmaku od 60 cm, već na razmaku od 350 cm te da nije postavio snjegobrane i zračnike na što se obvezao u ponudi koju je prijavitelj prihvatio u dobroj vjeri.

Prijavljenik se očitovao na prijavu na način da je ukratko obrazložio način na koji su izvedeni sporni radovi. Naveo je da je krovna ploha prekrivena trapeznim pločastim limom T22 standard pokrova, a da su ploče izvedene po mjeri i postavljeni tipizirani žljebovi, kuke i slivne odvodne cijevi. Također je naveo da su ploče učvršćene u donjoj zoni, budući je to način pričvršćivanja u tvrdu plohu i međusobni spoj ploča u gornju zonu preklopa. Prijavljenik je također naveo da smatra da su radovi izvedeni u skladu s pravilima struke i da su izvedeni svi ugovoreni radovi.

Sud je u postupku proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ane Sabljaković, supruge prijavitelja i vještačenje po vještaku građevinske struke mr. sc. Zlatku Omerhodžiću, dipl.ing.građ. Svjedokinja Ana Sabljaković također je iskazala kako

je predmetni krov izveden s dosta nedostataka u izvedbi. Navela je kako je pad žlijeba okrenut na pogrešnu stranu te se voda skuplja za zatvorenoj strani žlijeba umjesto da se skuplja i ocjeđuje na onu stranu gdje je postavljena okomita cijev koja odvodi vodu s krova. Također je navela da se voda s krovišta, na dijelu gdje se spaja lim koji odvaja njihovo i susjedovo krovište, ocjeđuje izravno na zemlju te da kod jače kiše curi u mlazu, zbog čega imaju problema sa susjedima te da je postavljen tanji lim od dogovorenog.

U svojem nalazu i mišljenju vještak je naveo da prijavljenik u ponudi nije naveo podatak o debljini niti vrsti trapeznog lima iako je to bila njegova obaveza prema protivnim građevinskim propisima. Okolnost debljine pokrovnog lima vještak nije mogla biti utvrđena budući da u prijavi nije niti bila navedena. Također navodi da snjegobrani nisu izvedeni prema ponudi, a nisu izvedeni niti prema pozitivnim pravilima za krovopokrivačke i limarske radove te da odzračnici nisu bili predviđeni u ponudi, nisu izvedeni, ali da su trebali biti uvršteni u ponudi i da su trebali biti izvedeni prema pozitivnim pravilima za korovopokrivačke i limarske radove. Prema mišljenju vještaka, vijci za pričvršćivanje pokrova na krovištu nisu izvedeni prema pozitivnim pravilima za krovopokrivačke i limarske radove. Također je naveo da su horizontalni žljebovi i veter lajsne na krovištu kuće prijavitelja izvedeni prema ponudi, ali da nisu izvedeni prema pozitivnim pravilima za krovopokrivačke i limarske radove.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik nije izveo sve radove sukladno ponudi, a izvedeni radovi nisu izvedeni prema pravilima za krovopokrivačke i limarske radove.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne poštuje ugovorne obveze koje proizlaze iz njegove ponude prijavitelju, odnosno pravila struke za krovopokrivačke i limarske radove.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio preuzetu obvezu u skladu s pravilima struke, odnosno što nije uklonio nedostatke niti nakon što ga je na to prijavitelj pozvao.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika u postupku mirenja kada je prijavitelj ponovno predložio da prijavljenik otkloni sve utvrđene nedostatke, odnosno poslove izvrši u skladu s pravilima struke, kada prijavljenik nije imao prijedloga za mirno rješenje spora smatrajući da nema nedostataka u izvedenim radovima.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost servisera - serviser, profesionalac, dužan je upozoriti vlasnika mobitela na mogućnost gubitka podataka pohranjenih u memoriji mobitela prilikom njegova popravka.

Slučaj 91: G-I-116/07

Ta obveza proizlazi iz odredbi članka 10. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima po kojima (citat): *Sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju obveze iz svoje **profesionalne djelatnosti** postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima **(pažnja dobrog stručnjaka).***

Izreka odluke G-I-116/07. od 8. siječnja 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

*Prijavljenik M-S-C d.o.o. (...) **odgovoran je** što nije upozorio prijavitelja na mogućnost gubitka podataka pohranjenih u memoriji mobilnog uređaja prilikom njegovog popravka, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-116/07: Dana 11. lipnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući su mu prilikom servisiranja mobilnog uređaja uništene ili izbrisane sve slike koje su slikane mobilnim uređajem, a za prijavitelja su imale neprocjenjivu vrijednost jer se radio o slikama njegovog tek rođenog djeteta u bolnici prilikom rođenja. Također navodi da nije bio upozoren da može doći do brisanja odnosno uništenja slika iako je prilikom predaje uređaja na popravak naveo da slike ne smiju biti dirane pod cijenu da više nikad ne koristi uređaj. Naveo je da mu je na njegovo upozorenje da nikako ne želi izgubiti slike, serviser je iz mobitela izvadio memorijsku karticu i rekao ”to je to” , a on je smatrao da su ovim postupkom njegovi podaci zaštićeni.

Prijavitelj u prijavi navodi da mu radni nalog nije dan na potpis, već samo servisni nalog sa datumom isporuke i to tek nakon preuzimanja, što je bilo 5 dana kasnije. Naveo je da se potpisao na donju liniju kako je voljan da se njegovi podaci koriste za ankete kako i uopće mogao dobiti uređaj natrag, ali nije potpisao da je primio upute prilikom predaje uređaja.

Prijavitelj je naveo da prilikom ostavljanja mobitela na popravku nije uz kopiju radnog naloga dobio nikakav dokument koji bi ga upozorio da je kod servisiranja moguće da se izbrišu podaci koji se nalaze u memoriji telefona, a iz radnog naloga ista mogućnost nije vidljiva.

Prijavljenik je se očitovao na prijavu na način da smatra navode iz prijave u cijelosti neistinitim i neosnovanim i protivni sadržaju isprava koje prileže u spisu. Punomoćnik prijavljenika naveo je da je prijavitelju okolnost da je prilikom servisiranja njegovog mobilnog uređaja bio moguć gubitak osobnih podataka pohranje-

nih u memoriji uređaja bila poznata i morala biti poznata iz najmanje dva izvora. Naveo je da su u servisnoj primopredajnoj predajnici sastavljenoj dana 10.03.2007. navedene napomene korisniku, a u tč.7. prijavljenik je izrijekom naveo da ne odgovara za gubitke osobnih sadržaja u memoriji uređaja koji mogu nastupiti tijekom dijagnostike i servisiranja, koju ispravu je prijavitelj potpisao te prijavljenik smatra da je prijavitelj bio upoznat sa sadržajem te isprave. Također je naveo da su u prostoru servisa prijavljenika na svakom radnom mjestu, na velikom LCD displayu te po zidovima servisa izvješene obavijesti kojima se korisnici servisa pozivaju da podatke iz memorije uređaja pohrane prilikom servisiranja, obzirom na mogućnost gubitka tih podataka tijekom servisa. Navod prijavitelja kako mu je djelatnik servisa rekao da se s podacima koji se nalaze u memoriji njegovog mobitela neće ništa dogoditi ocijenio je proizvoljnim i neprovjerljivim budući da, svi zaposlenici u servisima imaju uputu vezano uz pohranjivanje podataka i nitko od radnika u servisu ne može stranci dati uputu da nije potrebno pohraniti memorirane podatke negdje drugdje. Porekao je i navod prijavitelja da nije prilikom ostavljanja mobitela na popravku nije ništa potpisao budući da na servisnoj primopredajnici i radnom nalogu postoji potpis ili paraf korisnika. Također smatra da je nebitno u koju rubriku je prijavitelj stavio svoj potpis smatrajući da potpisom kojim kupac daje suglasnost, kupac daje suglasnost i na sve napomene, uvjete i obveze navedene su u primopredajnici.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, **Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja .** Prijavljenik nije jasno upozorio prijavitelja na mogućnost gubitka podataka u memoriji mobilnog uređaja, već se samo u servisnoj primopredajnici koju je predao prijavitelju prilikom preuzimanja uređaja s popravka ogradio od odgovornosti za eventualne gubitke osobnih sadržaja u memoriji uređaja.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije prijavitelja jasno upozorio na mogućnost gubitka podataka memoriji mobilnog uređaja.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. s. 1. 1. t. č. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević v.r. (...)

Odgovornost poslovnog partnera za primanje pismena upućenih na registriranu adresu – obavijest o raskidu ugovora

Slučaj 92: G-I-111/07

Izreka odluke G-I-111/07. od 5. rujna 2007. *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je (...)*

Prijavljenik: K. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je odbio primiti pismenu obavijest o raskidu poslovnog odnosa, što ga prijavitelj zahtijevao od prijavljenika 22. ožujka 2007. godine, koja mu je dostavljena preporučeno, a na adresu iz sudskog registra, kao i onu dobivenu od Hrvatske gospodarske komore, te izbjegava telefonski i svaki drugi kontakt, sve radi izbjegavanja prijma obavijesti o raskidu poslovnog odnosa s prijaviteljem, da bi nakon 22. ožujka 2007. godine prijavitelju dostavio novu pošiljku zbirki br. 80. - 88. po četiri primjerka svakog broja, čime je postupio protivno odredbama čl. 10. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i NA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-111/07. od 5. rujna 2007.: Dana 14. lipnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala, činjenično i pravno opisanih u izreci presude sa detaljnijim obrazloženjem u pismenoj prijavi (list 1 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu. Sud je održao raspravu u odsutnosti zastupnika prijavljenika.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Iz izvoda sudskog registra trgovačkih društava u RH ustanovljeno je, da je prijavljenik kao sjedište naveo Z (...)

Dopisom bez datuma prijavitelj je prijavljeniku otkazao poslovni odnos, kojim se odnosi na pročišćene tekstove propisa, a koji je prijavljeniku dostavljen preporučeno 22. ožujka 2007. godine, ali je dopis vraćen sa napomenom "vratitinije tražio" (list 1/3 spisa). Prijavitelj potom 16. svibnja 2007. godine prijavljeniku upućuje i drugi dopis, kojim priopćuje, da mu je 22. ožujka 2007. poslan dopis na adresu Ilica 158 o raskidu poslovnog odnosa po isporuci redakcijskih pročišćenih tekstova propisa, ali ni taj dopis nije primio, pa mu ovaj dopis šalje na adresu pribavljenu putem Hrvatske gospodarske komore. I ovaj dopis je vraćen neuručen uz zabilješku preporučene povratnice "ne prima".

Prijavljenik je prijavitelju dostavio račun R1 primljen 12. ožujka 2007., sa adrese Ilica 158, ali kada prijavitelj prijavljeniku dostavlja pismena (s obavijesti o raskidu poslovnog odnosa), prijavljenik ista ne želi preuzeti.

Istinitost navoda prijave potkrijepljena je i putem ovog Suda. Naime, poziv ovog Suda poslan je na adresu iz sudskog registra ali ga prijavljenik ne prima, a na način da je poziv za raspravu vraćen sa napomenom "vratiti-nije tražio",

dakle postupa identično kao i sa pismenima prijavitelja upućene prijavljeniku.

Napomena na povratnici pretpostavlja, da u poslovnom prostoru nitko nije zatečen. Iz tog valja zaključiti, da prijavljenik svjesno ne posluje sa adrese iz registra, a nije naveo drugo sjedište društva. Izbjegavanjem kontakta sa poslovnim partnerom, što unosi nesigurnost u pravni promet počinio je povredu pravila morala, a što je sankcionirano čl. 5. stav. 1 t. 2 i st. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06) pa ga je i proglasio odgovornim.

Za opisanu povredu Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore koju smatra primjerenom.

Pri izboru vrste mjere, Sud je cijenio sve okolnosti, koje idu u korist ili na teret prijavljeniku. Olakotnih okolnosti nije našao ali je imao u vidu težinu same povrede, jer izbjegava kontakt i komunikaciju u onom dijelu kojom nije zadovoljan, pa smatra da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi....

Odgovornost prodavatelja - Prodavateljeva obveza po jamstvu je bezuvjetna - Osnovanom kupčevom prigovoru, kakvoći ili količini kupljene stvari s jamstvom (jamstvenim listom, kao potvrdom jamstva), prodavatelj mora udovoljiti bez postavljanja uvjeta kupcu koji nisu u vezi s prigovorom (reklamacijom)

Slučaj 93: G-I-107/07

Nedopušteno uvjetovanje - Ispunjavanje ugovorne ili zakonske obveze ne smije se uvjetovati činidbom koja nije u vezi s konkretnim poslom

Izreka odluke G-I-107/07 od 19. prosinca 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik: L.d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je odbio udovoljiti osnovanoj prijaviteljevoj reklamaciji za zamjenu dječje sobe FLEXA već je uvjetovao udovoljavanje tog zahtjeva da prijavitelj objavi u novinama "24 sata" i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore tekst naveden u dopisu prijavljenika od 20. rujna 2007., a koji glasi: " L (...) d.o.o. je svom kupcu gosp. O (...) Z (...) odlučila izaći u susret i pristala na isporuku druge sobe o svom trošku kako je kupac i tražio. Kao renomirana firma koja je uvijek spremna riješiti svaki nesporazum, a sve u svrhu održavanja dobrog odnosa sa svojim kupcima, Lesnina d.o.o. je odlučila izaći u susret svom kupcu gosp. Obad ić Zoranu iako reklamaciju nije bila dužna riješiti na taj način", čime je povrijedila pravila morala u obavljanja prometa roba i usluga, pa se prijavljenoj temeljem članka 36 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i NA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-107/07: Prijavitelj je protiv prijavljenika zatražio zaštitu kod ovog Suda, a zbog povrede pravila morala navodeći da je kupio dječju sobu FLEXA 26.06.2006., a 22.02.2007. je prijavio neispravnost na toj sobi te da su drveni dijelovi popucali, kao i rupe na tim drvenim dijelovima pa je obzirom na jednogodišnje jamstvo tražio da mu prijavljenik isporuči drugu sobu ili da mu vrati novac, navodeći da je do oštećenja na drvenim dijelovima sobe došlo kod redovne uporabe te sobe, a da koristeći sobu nije mogao ispuniti uvjete iz upute o uporabi te sobe gdje se preporuča da bude normalna temperatura između 18 i 20 stupnjeva Celzijusa uz vlažnost od 77 do 75% i da mu je prijavljenik dopisima priznao da je došlo do oštećenja kao i svoju odgovornost i volju da mu zamjeni sobu za neku drugu sobu. No, do toga nije došlo jer mu je prijavljenik uvjetovao dopisom od 20.09.2007. godine da mora objaviti članak u novinama "24 sata" i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore, a koji je citiran u izreci ove presude. Ovo zbog toga jer je prijavitelj već ranije u novinama "24 sata" ishodio članak o svojim problemima s prijavljenikom, pa je odbio prijedlog prijavljenika da sam objavi takav tekst kakav je opisan u izreci ove presude i smatra da je prijavljenik svojim postupanjem

povrijedio pravila morala o robnom prometu i predlaže da ga se proglasi odgovornim te da mu se izreče mjera društvene stege.

Prijavljenik se protivi navodima u prijavi i smatra da je ispravno postupio i da nije povrijedio pravila morala kako mu to stavlja na teret prijavitelj, jer da je zaista prodao dječju sobu prijavitelju, ali mu je uz račun i uz sobu uručio i jamstveni list kao i upute za uporabu u kojima jasno stoji na koji način se smije soba koristiti, tj. da u prostoriji treba vladati normalna toplina od 18-20 stupnjeva Celzijusa sa relativnom vlažnosti od 70 - 75%, a pošto prijavitelj nije koristio sobu u takvim uvjetima pa je zato i došlo do oštećenja i pucanja na drvenim dijelovima sobe. Prijavljenik je bio pogođen člankom kojeg je prijavitelj dao objaviti u novinama "24 sata", 12.06.2007. godine pa je zato tražio da prijavitelj još objavi članak u tim novinama i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore, ali da objavi članak kako ga je sastavio prijavljenik, a koji je naveden u izreci ove presude, pa da bi onda u cijelosti udovoljio zahtjevu prijavitelja i zamijenio mu sobu drugom sobom od proizvođača. Stoga predlaže da ga se oslobodi odgovornosti.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 11.06.2007. godine te dokumentacije priložene prijavi kao i dopisa prijavljenika od 10.05.2007. i 25.05.2007. te dopisa prijavljenika od 20.09.2007. i teksta članka koji je objavljen u novinama "24 sata", 12.06.2007., pa nakon što je **Sud ocijenio sve ove dokaze i navode stranaka utvrdio** je da je prijavljenik svojim postupanjem izvršio povredu pravila morala u obavljanju prometa roba i usluga, prema članku 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori te ga je sukladno članku 35. i 36. istog Pravilnika proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru društvene stege kao u izreci ove presude.

Naime, iako je prijavljenik odmah po zahtjevu prijavitelja priznao da je reklamacija osnovana i to u više navrata pisanim putem i samim time potvrdio prijavitelju ipak nije postupio u skladu sa svojim izjavama i dopisima i nije prijavitelju zamijenio sobu, a niti mu je vratio novac, kao što je to prijavitelj zahtijevao, već je neosnovano odgađao izvršenje tih svojih obveza sve dok nije uvjetovao prijavitelju da će mu ispuniti njegove zahtjeve i izvršiti svoje obveze tek kad objavi članak, a naročito tekst koji je citiran u izreci ove presude. Na navedeno prijavitelj nije htio, niti je mogao pristati pa ovaj Sud smatra da se ovdje radi o neshvatljivom pritisku prijavljenika na prijavitelja da objavi taj članak, a kako bi ostvario svoja osnovana prava povodom reklamacije na robu koju je kupio kod prijavljenika pa je očigledno da se ovdje radi o težoj povredi pravila morala u obavljanja prometa roba i usluga od strane prijavljenika.

Odlučujući o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj, i težinu povrede koju je počinio kao i znatnu štetu koja je nastupila kod prijavitelja pa mu je zato izrekao najtežu mjeru društvene stege smatrajući da će obzirom na gore navedeno takva mjera djelovati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala u obavljanju prometa roba i usluga (...)

Odgovornost izvođača radova po ugovoru o djelu – za poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka – postavljanje parketa

Slučaj 94: G-I-102/07

Članci 597. i 608. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05), ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu prijavljenik je učinio povrede morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komore

Izreka odluke G-I-102/07 od 21. rujna 2007.: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...)* ***presudio je****:*

Prijavljenik T. d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je s prijaviteljima ugovorio postavljanje parketa na novoizgrađenoj obiteljskoj kući u zagrebu, Sjevernjak 2, za koje je naplatio iznos od 51.093,47 kn, a ugovorene radove nije obavio u skladu s pravilima struke, niti je postupio po zamolbama prijavitelja da otklone nedostatke izvedenih radova, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-102/07: Prijavitelji u prijavi navode da su u prosincu 2006. godine kupili parket i dogovorili da će ga prijavljenik postaviti. Nadalje navode da su djelatnici prijavljenika započeli s radovima dana 5.02.2007. godine i iste završili 9.02.2007. godine. Nakon čišćenja postavljenih parketa prijavitelji su ustanovili veliki broj grešaka i oštećenja na postavljenom parketu i drvenim ukrasnim lajsnama i to: ostatak ljepila i mase za izravnavanje podloge kao i otiske cipela, te da se nivelacija između prostorija razlikuje na pojedinim mjestima gotovo 1 cm. po uočenim nedostacima pozvali su prijavljenika da iste otkloni, nakon čega je direktor prijavljenika došao provjeriti navode prijavitelja i utvrdio da su radovi izvedeni s propustima te se obvezao otkloniti nedostatke. Tvrde da je prijavljenik pokušao otkloniti nedostatke u više navrata ali nije uspio pa je prijaviteljima ponudio iznos od 2.500,00 kn, a kao iznos štete za propuste koje je napravio prilikom izvođenja radova.

Na ročištu održanom dana 21. rujna 2007. godine direktor prijavljenika priznaje da posao nije obavljen u potpunosti s pravilima struke ali smatra da je zahtjev prijavitelja nerealan ističući da je on prijavite lj ima u prethodnom postupku mirenja predlagao provođenje vještačenja, a radi utvrđivanja visine štete koju je on bio spreman nadoknaditi nakon procjene vještaka.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, računi br. 113009, br. 110077 i reklamacije prijavitelja.

Nesporno je među strankama da su sklopile ugovor o postavljanju parketa u kući prijavitelja i da su prijavitelji isplatili ugovorenu cijenu u cijelosti, te da prijavljenik nije obavio ugovorene radove u skladu s pravilima struke

kao niti na poziv prijavitelja nije otklonio nedostatke ugovorenih radova.

Po ocjeni ovog Suda ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama čl. 597. i 608. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05), ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu, a čime je počinio povrede morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komore pa ga je Sud proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost prodavatelja za uredno ispunjenje obveze: Prodavatelj – prijavljenik nije prilikom prodaje upoznao kupca s tim da je sjedeća garnitura izrađena od eko (umjetne) kože i nije postupio sukladno jamstvu

Slučaj 95: G-I-94/07 i GŽ·II-210/07 od 19. veljače 2008.

Izreka odluke G-I-94/07 od 30. studenog 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik D. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije prilikom prodaje upoznao prijavitelja da je sjedeća garnitura izrađena od eko kože i što nije postupio sukladno izdanom jamstvenom listu, čime je postupio protivno odredbama čl. 21. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-94/07: Dana 21. svibnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući je iz odgovora na reklamaciju kojom je reklamirao kvalitetu kože sjedeće garniture "Silva" od 8. veljače 2007. godine zaprimljene od Državnog inspektorata (...) saznao da "prema izjavi prodavatelja kupljena je garnitura od eko kože (umjetna koža) bijelo-bež boje" . Prijavitelj u svojoj prijavi navodi da je dana 3. siječnja 2002. godine kupio u prodavaonici namještaja prijavljenika sjedeću garnituru od "prave" kože "Silva" proizvođača TOM MIRNA d.o.o. koja se sastoji od trosjeda, dvosjeda i fotelje te klub stol Trend. Također navodi da je kod narudžbe i sklapanja posla uplatio predujam u iznosu od 500,00 kn, a preostali iznos uplatio je prilikom isporuke namještaja 15. veljače 2002. godine. Također navodi da je kod isporuke za navedenu garnituru dobio garancijski list na 7 godina. Navodi da se u nekoliko navrata interesirao u prodavaonici prijavitelja zašto svaki pojedini komad namještaja nema na sebi deklaracije iz kojih se može vidjeti sastav i kvaliteta materijala, koji su ugrađeni u navedeni namještaj i datum proizvodnje. Tada je od djelatnika prijavljenika dobio izvješće Šumarskog fakulteta u Zagrebu koji je izvršio ispitivanje namještaja i utvrđeno je da su uvjeti kakvoće 01-posebno visoki, a izdržljivost i trajnost, kao i otpornost površine i kakvoća materijala izrade također 01. Navodi kako je prijavitelj u više navrata dolazio u prodavaonicu reklamirati kvalitetu kože i čvrstoću sjedalice na dvosjedu i budući da je kupljena garnitura prema uvjerenju prijavitelja još bila u garantnom roku, zatražio je od prijavljenika da samostalno ili u dogovoru s proizvođačem otkloni nedostatke, odnosno zamijeni vidno oštećene i neispravne dijelove i garnituru dovede u ispravno stanje. Prijavitelj je uz prijavu priložio originalni račun R- br. 2/2002 od 3. siječnja 2002. godine i presliku Garancijskog lista na kojem je originalni potpis i pečat prodavatelja-prijavljenika u ovom predmetu, za kojeg je vidljivo da prodavač daje garanciju u trajanju od 7 godina za kutnu garnituru 0678902453 i presliku deklaracije za ojastučenu garnituru Silva.

Prijavitelj je tek nakon očitovanja Državnog inspektorata saznao da garnitura koju je kupio nije izrađena od prave kože, već od eko kože (umjetne kože). Iz navedenog očitovanja također je vidljivo da je jamstveni rok proizvoda 12 mjeseci, a da dio jamstvenog lista priložen uz račun nije od sjedeće garniture, već od kutne garniture za koju je prodavatelj ovdje prijavljenik istaknuo da nije dana uz proizvod. Također je iz istog očitovanja vidljivo da skupno izvješće o ispitivanju S2/160-99 od 10.09.1999. za ojastučenu garnituru "Silva" (presvučene samo kožom) kojom je navedena garnitura ocjenjena posebno visokom kvalitetom nije izdano na Šumarskom fakultetu, te da predmetna garnitura zadovoljava visoke uvjete kvalitete, a izvješće također prilaže u spisu rubriciranog predmeta.

Prijavitelj je istaknuo kako ga je vlasnik prijavljenika i zaposleni u trgovini uvjeravali da se radi o garnituri izrađenoj od prave kože, a i cijena je bila kao što su bile cijene garnitura izrađenih od prirodne kože.

Prijavljenik je istaknuo da njegovim postupanjem nije došlo do povrede pravila morala pozivajući se na svoje očitovanje upućeno Državnom inspektoratu, Odsjeku inspekcijskog nadzora Bjelovar, od 23. veljače 2007. godine, u kojem su naveli da je jamstveni rok za sjedeću garnituru „Silva" iznosio 12 mjeseci uz normalnu uporabu i da je isti istekao 15.03.2003. godine, te da je kupac kupio garnituru eko koža (umjetna koža), te da jamstveni list kojeg je prijavitelj priložio državnom inspektoratu nema veze sa kupljenom garniturom i da mu prijavitelj nije dao priloženi jamstveni list, kao ni skupno izvješće Šumarskog fakulteta.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je izdao prijavitelju jamstveni list s rokom jamstva. od 7 godina, ali je u istom pogrešno naveo da se radi o kutnoj garnituri, a očitujući se na prijavu prijavitelja podnijetu Državnom inspektoratu u istoj naveo da je prijavitelj kupio garnituru od eko kože na koju je jamstvo bilo 12 mjeseci od dana isporuke.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne priznaje jamstvo koje je sam izdao, odnosno da uz isporučeni proizvod ne izdaje činom isporuke deklaraciju i jamstveni list, već naknadno na zahtjev kupca. Prijavljenik je svojim ponašanjem postupio suprotno dobrim poslovnim običajima i principima profesionalnog poslovnog morala i etike.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika na reklamacije prijavitelja, odnosno očitovanje Državnom inspektoratu u kojem navodi da je predmetna garnitura izrađena od eko kože, a koju garnituru je prodao kupcu kao garnituru izrađenu od prirodne kože.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je odlučiti kao u izreci. Predsjednik vijeća Narcisa Knežević v.r. (...)

Izreka odluke GŽ-II-210/07 od 19. veljače 2008.**:** *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori...presudio je:*

***Odbija se žalba prijavljenika** D. d.o.o. (...) , kao neosnovana i **potvrđuje** prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-94/07 od 30. studenog 2007. godine.*

Obrazloženje odluke GŽ·II-210/07**:** Prijavitelj V.K. podnio je protiv prijavljenika D. d.o.o. (...) prijavu Sudu časti zbog povrede pravila morala.

Odlukom navedenom u izreci presude prvostupanjski je sud prijavljenika proglasio odgovornim što nije prilikom prodaje upoznao prijavitelja da je garnitura izrađenu od eko kože, a ne od prave kože i što nije postupio sukladno izdanom jamstvenom listu, čime je postupio protivno odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (načelo savjesnosti i poštenja) u obveznim odnosima. Temeljem članka 36 st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatske gospodarske komore (NN 66/06) i izrekao mu javnu opomenu uz objavu u tisku i web stranici Hrvatske gospodarske komore, zbog povrede pravila morala.

Protiv navedene odluke žalbu je podnio prijavljenik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te u žalbi ističe da nije dao pogrešan jamstveni list na 7 godina te da svaki proizvod ima jamstvo proizvođača na 1 godinu. Ne obrazlaže navod da nije kupca upozorio da se ne radi o pravoj već o eko koži, a također ni zašto nije bilo deklaracije o vrsti kože. Tvrdi da nije postupio suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Predlaže da se presuda ukine i da se oslobodi od svake odgovornosti.

Prijavljenik je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da prijavljenik nije izdao pogrešan jamstveni list već presliku prve stranice originalnog jamstvenog lista u koju je djelatnik prijavljenika upisao da garancija važi 7 godina ovjerio žigom firme i potpisao i to tek na zahtjev prijavitelja sljedeći dan. Predlaže da se potvrdi prvostupanjska presuda.

Žalba nije osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, drugostupanjsko vijeće također nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih pravila kao okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Nesporno je da je prijavljenik izdao prijavitelju jamstveni list s rokom jamstva od 7 godina, te u istoj pogrešno naveo da se radi o kutnoj garnituri. Očitujući se na prijavu prijavitelja podnijetu Državnom inspektoratu u istoj naveo da je prijavitelj kupio garnituru od eko kože na koju je jamstvo bilo 12 mjeseci od dana isporuke.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne priznaje jamstvo koje je sam izdao, odnosno da uz isporučeni proizvod ne izdaje činom isporuke deklaraciju i jamstveni list, već naknadno na zahtjev kupca. Također je kupca trebao upozoriti pri kupnji da se radio eko koži, a ne pravoj te je isto moralo pisati i na deklaraciji uz namještaj. Prijavljenik je svojim ponašanjem postupio suprotno dobrim poslovnim običajima i principima profesionalnog poslovnog morala i etike.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika na reklamacije prijavitelja, odnosno **očitovanje Državnom inspektoratu u kojem navodi da je predmetna garnitura izrađena od eko kože, a koju je prodao kupcu kao garnituru izrađenu od prirodne kože**. Dakle on je tek u navedenom očitovanju potvrdio da se radi o eko koži, a ne pravoj koži. U svojoj žalbi prijavljenik ne navodi nikakve bitne okolnosti te se čak uopće ne očituje na to da nije kupca upozorio o kojoj se vrsti kože radi, a također ni zašto nije bilo deklaracije o vrsti kože, te time na taj način dijelom priznaje prvostupanjsku presudu.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je, kod nesporno utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih poslovnih običaja, te ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude.

U odnosu na izrečenu mjeru prijavljenik uporno negira svoj propust kako bi otklonio odgovornost pa je time još više ustrajava u neposlovnom odnosu prema prijavitelju kao kupcu svojih usluga. Stoga ovo vijeće smatra da mu je izrečena primjerena mjera društvene discipline jer svaki trgovac mora postupati savjesno i pošteno prema kupcu.

Imajući u vezi navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 368. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori odlučilo kao u izreci.

Sudac izvjestitelj mr. sc. Zorislav Kaleb, v.r.

Prijavljenik je u svojoj slastičarnici **poslužio kolač u kojem je bila orahova ljuska** koju je zagrizla prijaviteljica i slomila zub (...)

Slučaj 96: G-I-91/07

Hrana – orahova ljuska u kolaču

Izreka odluke G-I-91/07 od 11. srpnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik N. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je u svojoj slastičarnici N (...) 5. ožujka 2007. kada je prijaviteljica NC, dok je konzumirala kolač, zubom zahvatila ljusku od oraha što je prouzročilo puknuće zuba, a koji je ujedno nosač četiri ostale krunice, što je odmah reklamirala i pokušala se sa prijavljenikom nagoditi, ali bez uspjeha, a za popravak zubi platila je 7.200,00 kn, čime je postupio protivnom odredbama čl. 4. Zakona o obveznim odnosima, što se ujedno smatra povredom pravila morala (protiv načela savjesnosti i poštenja), u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06) izriče mjera OPOMENA*

Obrazloženje odluke G-I-91/07: Prijaviteljica je podnijela prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala dobrih poslovnih običaja, činjenično i pravno opisanih u izreci presude.

U dopuni prijave prijaviteljica je predložila da joj prijavljenik plati 7.200,00 kn i u tom slučaju bi povukla prijavu.

U odgovoru na prijavu zastupnik prijavljenika ne pristaje na ponuđenu nagodbu plaćanjem iznosa od 7.200,00 kn za popravak zubi. Rješenje spora vidi u tome, da se ispriča prijaviteljici te je počasti kolačima. Navodi da nabavlja već očišćene orahe, a djelatnice imaju obvezu pri izradi kolača izvršiti pregled očišćenih oraha, ali uvijek postoji mogućnost da se u kolaču nađe koja ljuskica. Kremasti kolač se konzumira nepcem, a ne zubima.

Rasprava je održana u odsutnosti zastupnika prijavljenika jer se prijavljenik na uredan poziv Suda nije odazvao raspravi.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Nesporno je da je prijaviteljica navedenog dana u slastičarnici prijavljenika konzumirala kolače i tom prilikom zagrizla ljusku oraha koja je bila u kolaču, te joj je pukao zub koji je nosač četiri krunice što je odmah reklamirala.

Sporno je da li je prijavljenik za to odgovoran.

Zastupnik prijavljenika navodi da kupuju očišćene orahe, koje djelatnice prije uporabe pregledaju i očiste, ali unatoč tome zna se dogoditi da se u kolaču nađe ljuskica. Upravo to se dogodilo u ovom Slučaju sa prijaviteljicom.

Prijaviteljica ni ne tvrdi da je to učinjeno namjerno, ali je prilikom čišćenja učinjen propust te se u kolaču našla ljuska oraha.

Tko je od djelatnika učinio propust, za prijaviteljicu nije bitno jer za propust odgovara prijavljenik.

Da je u kolaču bila ljuska od oraha, koja je oštetila zub prijaviteljice govori i isprika zastupnika prijavljenika, kao i protuponuda za nagodbu u vidu čašćenja kolačima, a i sam dozvoljava mogućnost da se u kolaču nađe ljuska što govori da se to i ranije dešavalo.

Prigovor prijavljenika da se kremasti kolači ne grizu nego konzumiraju nepcem je više nego neosnovan, pa ga je s tim prigovorom valjalo odbiti.

Na osnovi iznesenog Sud je utvrdio da je prijavljenik počinio povredu pravila morala, iz čl. 5. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06), pa ga je proglasio odgovornim. Za opisanu povredu Sud mu je temeljem čl. 36 st. 1. t. 1. citiranog Pravilnika izrekao mjeru opomene koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...)

Odgovornost prodavatelja po jamstvu kroz cijelo jamstveno razdoblje – obveze prodavatelja ili uvoznika

Slučaj 97: G-I-76/07

Prijavljenik nije popravio na računalu kvar koji se pojavio u jamstvenom roku i odbio je zamijeniti ga ispravnim.

Temeljem odredbe čl. 424. ZOO-a kupac može zbog neispravnosti stvari zahtijevati od prodavatelja, odnosno proizvođača popravak ili zamjenu stvari **u tijeku jamstvenog roka bez obzira na to kad se nedostatak pojavio**.

Izreka odluke G-I-76/07 od 21. rujna 2007.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik P.(...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što prijavitelju MM nije otklonio kvar na računalu u jamstvenom roku i odbio zamijeniti računalo novim ispravim računalom, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-76/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je 2006. godine od prijavljenika kupio računalo koje se pokvarilo u jamstvenom roku, te ga je dana 21. siječnja 2007. odnio na popravak kod prijavljenika. No međutim prijavljenik nije otklonio kvar u jamstvenom roku, a niti mu je zamijenio računalo drugim novim ispravnim, već je prijavitelju vratio neispravno računalo dana 11. travnja 2007. godine. Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim uz izricanje mjere iz čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

U postupku mirenja koje je održano dana 6. srpnja 2007. godine punomoćnik prijavljenika istaknuo je da nema saznanja nakon koliko vremena je prijavitelju sporno računalo vraćeno iz servisa, te da ne prihvaća prijedlog prijavitelja za isplatom iznosa od 20.00,00 kn, a do zaključenja glavne rasprave nije dao konkretan odgovor na prijavu.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, izvješće Državnog inspektorata od 7. veljače 2007., jamstveni list i servisna primka.

Iz jamstvenog lista utvrđeno je da se prodavatelj obvezuje na svoj trošak, odnosno besplatno otkloniti svaki kvar i tehnički nedostatak ili zamijeniti neispravnu komponentu ako popravak nije moguć u roku od 30 dana.

Iz servisne primke utvrđeno je da je prijavitelj predao računalo na popravak dana 21. siječnja 2007. godine zbog toga što se operativni sistem ne podiže iz diska.

Temeljem odredbe čl. 410. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 dalje u tekstu ZOO) propisano je da kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku može po svom izboru zahtijevati od prodavatelja da nedostatak ukloni, zahtijevati da mu preda drugu stvar bez nedostatka, zahtijevati sniženje cijene i zahtijevati raskid ugovora. U svakom od navedenih Slučajeva kupac ima

pravo na popravljanje štete prema općim pravilima odgovornosti za štetu. Nadalje temeljem odredbe čl. 423. navedenog zakona propisano je kada prodavatelj preda kupcu jamstveni list kojim proizvođač jamči ispravnost stvari u tijeku određenog vremena kupac može zahtijevati od prodavatelja kako i od proizvođača da stvar popravi u razumnom roku ili ako to ne učini da umjesto nje preda stvar koja je ispravna. Navedeno ne isključuje primjenu pravila odgovornosti prodavatelja za nedostatke stvari. Temeljem odredbe čl. 424. ZOO-a kupac može zbog neispravnosti stvari zahtijevati od prodavatelja, odnosno proizvođača popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka bez obzira na to kad se nedostatak pojavio.

Kako je u tijeku postupka utvrđeno da se kvar na računalo dogodio u tijeku jamstvenog roka, a prijavljenik nije otklonio nedostatak niti je prijavitelju predao drugo ispravno računalo iz čega proizlazi da je prijavljenik odgovoran za povredu pravila morala.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić v.r. (...)

Odgovornost izvođača radova nasljednicima naručitelja radova za povrat primljenog avansa ako je došlo do raskida ugovora

Slučaj 98: G-I-74/07

Izreka odluke G-I-74/07 od 21. svibnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik BMG d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nakon raskida ugovora sklopljenog između pok. MB i prijavljenika nije vratio njegovim nasljednicima akontaciju od 15.500,00 kn u cijelosti, a što se usmeno obvezao učiniti, ali nije niti izvršio obvezu koju je preuzeo raskinutim ugovorom, čime je postupio protivno odredbama čl. 10. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U DNEVNOM TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-74/07: Dana 11. travnja 2007. godine prijaviteljice su podnijele prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije nakon otkaza ugovora vratio primljenu akontaciju, ali nije se niti javio u vezi sa dogovorenim radovima na koje se obavezao ugovorom. Pokojni g. MB (naručitelj) je dana 2. studenoga 2006. godine sklopio s prijaviteljem ugovor br. 102/06 kojim se prijavljenik obvezao ugraditi PVC stolariju u stanu naručitelja s cijenom radova u iznosu od 31.000,00 kn. Naručitelj je, sukladno obvezi preuzetoj ugovorom, uplatio predujam u iznosu od 15.500,00 kn. Budući da je g. Borković umro prije početka radova, njegovi nasljednici su obavijestili prijavitelja da odustaju od ugovorenog posla i dogovorili vraćanje uplaćene akontacije u ratama u razdoblju od veljače do travnja 2007. godine. Prijavljenik je vratio prijaviteljicama samo iznos od 2.000,00 kn.

Prijavljenik je na postupku mirenja izjavio da je spreman izvršiti ugovorene radove, odnosno da bi preostali iznos od 13.500,00 kn mogao vratiti prijaviteljicama u ratama, ali da se ne može izjasniti o roku u kojem bi taj iznos bio isplaćen.

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijaviteljice, Sud nalazi da je postupanje prijavljenika protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijaviteljice su raskinule ugovor i zatražile povrat uplaćenog iznosa, a prijavljenik se obvezao da će im vratiti uplaćenu akontaciju u iznosu od 15.500,00 kn u cijelosti, uplatio je samo 2.000,00 kn, do zaključenja glavne rasprave nije vratio ostatak uplaćenog iznosa, ali nije niti ispunio ugovorom preuzetu obvezu, čime je povrijedio dobre poslovne običaje.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad prijaviteljicama nije izvršio povrat uplaćenog iznosa, a što se obvezao učiniti.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u dnevnom tisku i WEB stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost davatelja usluge - postupanje pažnjom dobrog stručnjaka (čl. 10. ZOO-a)

Slučaj 99: G-I-73/07 i GŽ-II-151/07

Prijavljenik nije postupao pažnjom dobrog stručnjaka, sukladno ugovoru s prijaviteljem, jer nije provjerio uvjete za izdavanje lokacijske dozvole i upoznao prijavitelja s njima i unaprijed ga obavijestio da na njegovoj parceli ne postoje uvjeti za izdavanje lokacijske dozvole.

Izreka odluke G-I-73/07 od 2. srpnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik HP (...) d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što nije postupao s pažnjom dobrog stručnjaka i provjerio uvjete za izdavanje lokacijske dozvole i upoznao prijavitelja s njima i unaprijed ga obavijestio da na njegovoj parceli ne postoje uvjeti za izdavanje lokacijske dozvole, čime je postupio protivno odredbama članka 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče OPOMENA.*

Obrazloženje odluke G-I-73/07: Dana 10. travnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući se prijavljenik, sukladno ugovoru sklopljenom između prijavitelja i prijavljenika, obvezao izraditi idejno rješenje za ishođenje lokacijske dozvole za izgradnju obiteljske kuće u Kvintičkoj ulici bb, na dijelu k.č.br. 699 k.o. Gračani i u roku od 20 dana od potpisa ugovora predati zahtjev za ishođenje lokacijske dozvole, a prijavitelj mu je dao punomoć za izradu idejnog rješenja za ishođenje lokacijske dozvole, ishođenje lokacijske dozvole i sve druge poslove vezane uz ishođenje lokacijske dozvole. Prijavitelj je u cijelosti podmirio ugovorenu obvezu plaćanja. Prijavitelj je tijekom postupka saslušan kao svjedok, te je iskazao da je suvlasnik u jednoj polovini zemljišta u Gračanskom dolju u Kvintičkoj ulici, te da je na svojoj polovini zajedničke parcele namjeravao sagraditi obiteljsku kuću. Iskazao je da je, prilikom dogovora o poslu i zaključivanja ugovora s prijavljenikom, predao mu svu potrebnu dokumentaciju, a da ga prijavljenik nije upozorio da postoji mogućnost da neće moći dobiti lokacijsku dozvolu zbog postojećih urbanističkih uvjeta. Iskazao je da je obveza prijavljenika, kao stručne osobe, bila da provjeri uvjete gradnje i da ga upozori da zbog postojećih uvjeta neće moći dobiti lokacijsku dozvolu za gradnju na svojoj polovici parcele, te da stoga nije bilo niti potrebe za izradom idejnog projekta. Prijavitelj je također naveo da se nekoliko puta interesirao o tijeku postupka i da je svaki puta prijavljenik opravdavao dugotrajnost postupka sporošću administracije, a niti jednom nije spomenuo mogućnost nedobivanja lokacijske dozvole. Također je iskazao da je bio kod g. Jelavića te gđe Šulentić u Gradskom

uredu za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, te da su mu oni rekli da prema važećim propisima nema mogućnosti da mu se izda lokacijska dozvola. Također su mu napomenuli da je obveza projektanta bila da provjeri urbanističke uvjete prije podnošenja zahtjeva i da ga obavijesti o eventualnim zaprekama.

Prijavljenik je u svojem očitovanju na navode prijave iskazao da je prijavitelj zatražio izdavanje lokacijske dozvole samo iz razloga da bi mogao realizirati parcelaciju zemljišta u Gračanskom dolju 6. Naveo je da je idejno rješenje radio prema tada važećim urbanističkim uvjetima, a da je prije podnošenja zahtjeva za izdavanje lokacijske dozvole kontaktirao prijavitelja koji se složio s predloženim idejnim rješenjem. Također je naveo da je obavijestio prijavitelja o dopisu Odsjeka za prostorno uređenje kojim ga se poziva da nadopuni podneseni zahtjev, te da je zajedno sa prijaviteljem bio na razgovoru kod referentice koja je vodila predmet i kod šefice Odsjeka. Ističe da misli da je priložio svu potrebnu dokumentaciju, ali da postoji mogućnost da nije priložio posjedovni list i izvod iz zemljišne knjige jer iste nije dobio od prijavitelja. Ističe da je ugovornu obvezu u cijelosti izvršio, a da su obveze preuzete u punomoći njegovo pravo, ali ne i obveza.

Sud je u postupku saslušao gđu Marinu Šulentić, šeficu Prvog Područnog odsjeka za prostorno uređenje u Gradskom uredu za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Grada Zagreba. Svjedokinja je iskazala da se od parcele prijavitelja cca 819 m2 nalazi u zoni u kojoj je dozvoljena gradnja, a veći dio u zoni u kojoj gradnja nije dozvoljena, te da predloženo dijeljenje parcele na dvije, nije moguće prema propozicijama GUP-a. Iskazala je da se u predmetnom Slučaju, osim članka 69. GUP-a koji se odnosi na zonu ”2.2.” , a prema kojemu novoformirana parcela treba imati minimalno 600 m2, primjenjuje i članak 23. GUP-a koji se odnosi na formiranje građevinskih parcela ako se njihov dio nalazi u zoni u kojoj gradnja nije dopuštena, što u praksi znači da se katastarska čestica koja ima više od nužne polovice površine (300 m2 od ukupno 600 m2) u zoni za gradnju može smatrati građevinskom česticom. Također je iskazala da se isto ne odnosi na podjelu čestice koja se kao postojeća već smatra građevinskom česticom na dvije substandardne čestice od kojih bi svaka polovica imala manje od 600 m2 u zoni za gradnju. Također je iskazala kako je projektant to mogao znati, ali da često projektanti griješe kod primjene članka 23. GUP-a Grada Zagreba, a da se i djelatnici Ureda vrlo često međusobno konzultiranju kod primjene navedenog članka.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je postupanje prijavljenika protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je bio dužan provjeriti uvjete za gradnju, te je mogao znati da na novoformiranoj parceli nema uvjeta za dobivanje lokacijske dozvole i bio je dužan na to upozoriti prijavitelja.

Prijavljenik je također bio dužan, u skladu s Kodeksom strukovne etike hrvatskih arhitekata i inženjera u graditeljstvu, odbiti posao ukoliko su uvjeti takvi da se ne mogu ispuniti ili ako ne postoje pretpostavke za njegovo izvršenje.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije prije podnoše-

nja zahtjeva provjerio uvjete za gradnju na predmetnoj parceli i o tome obavijestio prijavitelja.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st 1. tč.1. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru opomene. Predsjednica vijeća: Narcisa Knežević v.r. (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-151/07 od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se prijavljenikova žalba (...) kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-73/07 od 2. srpnja 2007. godine.

Obrazloženje odluke GŽ-II-151/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika proglasio odgovornim i temeljem čl. 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrekao mu opomenu zbog povrede pravila morala, zato što je iz provedenih dokaza utvrđena povreda dobrih poslovnih običaja jer da ugovoreni posao pribavljanja lokacijske dozvole za gradnju na prijaviteljevoj parceli nije izvršio sukladno pravilima struke, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima i tako povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima.

Prijavljenik u žalbi predanoj na pošti 24. kolovoza 2007. izražava nezadovoljstvo izrečenom mjerom tvrdeći da ovaj Sud nije nadležan za ovaj Slučaj te da činjenično stanje nije točno utvrđeno. Smatra da nikakvu odgovornost ne snosi prijavljenik kao pravna osoba već da bi eventualnu odgovornost mogao imati samo ovlašteni arhitekt koji je napravio projekt. Dodatno navodi da je u potpunosti izvršen ugovoreni posao kako je prijavitelj naručio, tj. parcelacija zemljišta kao posljedica provedbe rješenja o nasljeđivanju, odnosno dioba između prijavitelja i njegove sestre.

Na žalbu nije odgovoreno. Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka nesporno je utvrđeno da je prijavitelj s prijavljenikom sklopio ugovor broj 039/2006 od 14.08.2006. godine te da je istog dana prijavitelj izdao punomoć prijavljeniku, kojega zastupa direktor Bodo Rukavina za poslove izrade idejnog rješenja za ishođenje lokacijske dozvole za izgradnju obiteljske kuće u Zagrebu, Kvintička bb, na k.č. br. 699 (dio) u k.o. Gračani, te za ishođenje lokacijske dozvole. Iz teksta punomoći dalje slijedi da je opunomoćenik ovlašten obavljati i sve druge poslove vezane uz ishođenje lokacijske dozvole. Za predmetni je posao ugovorena naknada u iznosu od 1.000.00 Eura, a što je nesporno prijavitelj isplatio. **Prijavitelj tvrdi da ga prijavljenik nije obavijestio o nemogućnosti dobivanja lokacijske dozvole za namjeravanu gradnju, a što je morao kao profesionalac znati i učiniti**. Štoviše, nije prijavitelja uopće izvijestio o zahtjevima nadležnih službi Grada Zagreba, a niti o tome da je zahtjev konačno odbijen. Slijedom provedenih dokaza prvostupanjski je sud našao da je prijava osnovana jer da je ponašanje prijavljenika bilo protivno dobrim poslovnim običajima pa mu je zbog toga izrečena opomena kao odgovarajuća mjera društvene discipline.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi dobrih poslovnih običaja i tako sankcionirano ponašanje prijavljenika. Ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude, pogotovo u odnosu na stupanj odgovornosti prijavljenika.

U pogledu žalbenog prigovora nenadležnosti, ovo vijeće smatra da su isti potpuno neosnovani. Prijavljenik je kao pravna osoba po svom zakonskom zastupniku sklopila ugovor za konkretan posao, primila ugovorenu naknadu pa je obvezna preuzete obveze ispuniti sukladno pravilima struke, savjesno i profesionalno. Naravno, za pravnu osobu sve to moraju napraviti profesionalno angažirane fizičke osobe koje posjeduju potrebne kvalifikacije i znanja. Stoga prigovor nenadležnosti ovog Suda nije pravno utemeljen .

S druge strane, eventualni zahtjevi naručitelja prema ovlaštenom projektantu nisu predmet ovog postupka pa su irelevantni za odlučivanje o žalbi. Zadaća je i nadležnost ovog Suda raspravljati o povredi dobrih poslovnih običaja i sankcionirati utvrđene povrede. Stoga je prvostupanjski sud tijekom postupka i donošenjem pobijane presude odgovorio tom zahtjevu kada je prijavljeniku izrečena opomena za utvrđenu povredu društvene discipline.

Minimum takvog ponašanja svakako je potpuno i profesionalno izvršavanje ugovornih obveza uključujući i pravodobno izvješćivanje naručitelja u Slučaju nastanka problema koji mogu biti od utjecaja na izvršenje ugovorene obveze. U konkretnom je Slučaju očit interes prijavitelja, kao naručitelja posla, ishođenje lokacijske dozvole za konkretno određenu lokaciju. Stoga je takvu uslugu naručio od prijavljenika i dao potrebnu punomoć.

Bez obzira iz kojih razloga, nesporna je činjenica da nadležna tijela vlasti Grada Zagreba nisu izdala zatraženu lokacijsku dozvolu, a to opet znači da prijavitelj nije izvršio uslugu koju je ugovorio i naplatio. Iz provedenih dokaza prvostupanjski je sud zaključio da **je prijavljenik kao profesionalac morao znati za aktualne propise Grada Zagreba i da je propustio o tome upoznati naručitelja kao što je mogao raskinuti ugovor i otkazati posao zbog nemogućnosti provedbe**. Dodatno, prijavljenik uopće nije izvijestio prijavitelja o negativnoj odluci tijela vlasti, tj. nije mu podnio konačno izvješće o ugovorenom poslu. Ispravno je stoga zaključio prvostupanjski sud da je prijavljenik opisanim ponašanjem povrijedio pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa je proglašen odgovornim.

Dodatno, ovo vijeće smatra da je prijavljenik, kao profesionalac u poslu, propustio svoja profesionalna znanja upotrijebiti u poslovnom pristupu i odnosu prema naručitelju posla pa je time još više otežao svoj položaj kao ugovorne strane, bez obzira iz kojih razloga nije izvršio preuzeti posao. Svaka stranka kao naručitelj usluge minimalno očekuje razumno izvješće o rezultatu rada te osobito o zaprekama za ispunjenje ugovora. Stoga je prijavljeniku opravdano izrečena mjera društvene discipline.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 367 Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 8 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, riješeno kao u izreci.

Sudac izvjestitelj Stanko Šarac...

Dimnjačarske usluge – obavljanje izvan područja koncesije - Prijavljenik je obavljao dimnjačarske usluge na području na kojem je koncesionar i ovlašteni dimnjačar prijavitelj.

Slučaj 100: G-I-66/07

Izreka odluke G-I-66/07 od 9. srpnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik D (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je u obavljao dimnjačarske usluge na području br. 51 u Zagrebu, a na kojem području je koncesionar i ovlašteni dimnjačar prijavitelj, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06), pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I NA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude,*

Obrazloženje odluke G-I-66/06: Prijavitelj u prijavi navodi da je prijavljenik povrijedio pravila morala na način da je tijekom 2006. godine neovlašteno obavljao dimnjačarsku službu na dimnjačarskom području br. 51 na kojem je koncesionar i ovlašteni dimnjačar prijavitelj, a temeljem ugovora o koncesiji sa gradom Zagrebom od 23. rujna 2003. godine. Predlaže da Sud časti izreče prijavljeniku javnu opomenu uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu, a u postupku mirenja prvotno je bio spreman sklopiti nagodbu sa prijaviteljem u kojoj će se utvrditi da je obavljao poslove na području prijavitelja, te da će se ubuduće suzdržavati od obavljanja dimnjačarskih poslova na područjima na kojima koncesiju ima prijavitelj, te da će istom isplatiti iznos od 30.000,00 kn za poslove koje je naplatio na području koje pripada prijavitelju. No međutim kasnije je istu nagodbu odbio potpisati.

Prijava je osnovana.

U dokaznom postupku razgledan je ugovor o koncesiji za obavljanje dimnjačarske službe od 23. rujna 2003., atesti (list 1/4 i 1/5 spisa), račun (list 1/7, 1/8 spisa), dimnjačarski nalaz (list 1/9 spisa).

Iz atesta i računa utvrđeno je da je prijavljenik vršio dimnjačarske usluge na području koje je ugovorom o koncesiji dodijeljeno prijavitelju, a što niti sam prijavljenik ne poriče te time počinio povredu pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Za opisane povrede Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavu u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore temeljem čl. 36 st. 2 t. 3 navedenog Pravilnika.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijavitelj u , te i činjenicu da je prijavljenik presudom ovog Suda br. G-I-45/06 od 17. svibnja 2006. godine proglašen odgovornim pa mu je izrečena mjera opomene i to zbog obavljanja dimnjačarskih usluga na području br. 49. Sud je izrekao mjeru za koju

smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić v.r.
(...)

Servisne usluge – besplatan popravak kvara na kupljenom traktoru

Slučaj 101: G-I-64/07

Izreka odluke G-I-64/07 od 28. svibnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik ACM M (...) d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori tako što nije izvršio popravak traktora Foton Europard 804.*

Obrazloženje odluke G-I-64/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je dana 18.08.2006. godine sa Hypo-leasing Croatien zaključio ugovor o namjenskom zajmu za kupovinu traktora, a temeljem kojeg ugovora je prijavljenik dana 10.09.2006. godine isporučio prijavitelju traktor Foton Europad 804, godina proizvodnje 2006. Nadalje navodi da je početkom veljače 2007. godine na traktoru nastao kvar tj. puknula je korpa mjenjača, o čemu je obavijestio prijavljenika sa pozivom da otkloni kvar, ali je prijavljenik otklanjanje kvara uvjetovao plaćanjem predračuna u iznosu od 650 kn, a koji iznos je prijavitelj uplatio dana 15.02.2007. godine, iako smatra da je prijavljenik bio dužan bez naknade otkloniti materijalne nedostatke isporučenog traktora. No međutim, iako je prijavitelj uplatio uslugu prijavljenik nije otklonio kvar i zbog takvog ponašanja prijavljenika, prijavitelj trpi veliku štetu zbog poljoprivrednih radova. Predlaže da Sud prijavljenika proglasi odgovornim i izreče mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu.

U dokaznom postupku pročitana je prijava o namjenskom zajmu, razgledan je račun br. 0095 i saslušan je prijavitelj.

Iz iskaza prijavitelja utvrđeno je da se predmetni traktor pokvario u siječnju mjesecu 2007. godine o čemu je on obavijestio prijavljenika, a djelatnici prijavljenika su popravili cilindar hidrauličnog volana, a nakon isteka mjesec dana popravili su i korpu mjenjača i isporučili mu traktor. Nakon toga na traktoru je pukao vanjski pogonski kardan o čemu je ponovo obavijestio prijavljenika koji mu je odgovorio da taj dio mora naručiti iz Kine, a kada će taj dio dobiti nije mogao odgovoriti.

Iz navedenog proizlazi da je prijavljenik postupio po zahtjevu prijavitelj i otklonio kvar na traktoru koji se dogodio početkom 2007. godine, kao i da nije odbio zahtjev prijavitelja da će otkloniti kvar koji je nastao nakon tog popravaka, ali da za otklon tog novog kvara mora naručiti dijelove iz Kine, to po ocjeni ovog Suda prijavljenik nije počinio povrede pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri hrvatskoj gospodarskoj komori.

Nadalje isto tako prijavitelj svoju tvrdnju da je prijavljenik bio dužan otkloniti o svom trošku kvar traktora ničim nije dokazao, a uz prijavu nije dostavio jamstveni list da bi Sud to mogao utvrditi. Obzirom da je u postupku utvrđeno da ne postoji odgovornost na strani prijavljenika to je Sud prijavljenika oslobodio odgovornosti. Predsjednik vijeća Zdenka Bačić v.r. (...)

Odbačaj prijave zbog presuđene stvari temeljem čl. 23. st.1. t. 3. Pravilnika o Sudu

Slučaj 102: G-I-62/07

Izreka odluke G-I-62/07 od 6. lipnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Prijava *prijavitelja D i D P od 19. ožujka 2007. godine i 22. svibnja 2007. godine protiv prijavljenika N. d.. d.o.o. (...)* ***odbacuje se.***

Obrazloženje odluke G-I-62/07: Dana 19. ožujka 2007. godine prijavitelji su podnijeli prijavu protiv prijavljenika zbog toga što nije izvršio prvi dio nagodbe od 24. siječnja 2007. godine (nije presložio crjepove na južnoj strani krovišta objekta), a što je bio dužan učiniti do 15. ožujka 2007. godine.

Prijavom od 21. svibnja 2007. godine navode da prijavljenik nije ispunio ni drugi dio nagodbe od 24. siječnja 2007. godine (trebao je urediti u cijelosti fasadu na južnoj strani pročelja objekta do 15. svibnja 2007. godine), a nije izvršio nij jasnu obvezu preuzetu nagodbom.

Uzet je uvid u ovosudni spis G-I-10/07.

Pregledom citiranog spisa ustanovljeno je da su stranke na ročištu od 24. siječnja 2007. godine zaključile nagodbu kojom se prijavljenik obvezao posložiti krovište na objektu prijavitelja do 15. ožujka 2007. godine, te u cijelosti urediti fasadu na južnoj strani pročelja do 15. svibnja 2007. godine .

U t. 5 nagodbe od 24. siječnja 2007. godine konstatirano je da je nagodba ovršna isprava i zaključena u skladu sa čl. 26 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06) pa je taj postupak pravomoćno okončan.

Kako su ove prijave podnesene zbog povrede o kojoj je Sud već raspravljao i pravomoćno odlučio, te se radi o presuđenoj stvari pa je temeljem čl. 23. st.1. t. 3. citiranog Pravilnika prijavu valjalo odbaciti.

Za provedbu ovršne nagodbe prijavitelji se mogu obratiti redovnom sudu.

Sudac Rajko Bagić v.r.

Pogrešna – neistinita deklaracija o proizvodu - o koži ženskih čizama

Slučaj 103: G-I-58/07 i GŽ-II-170/07 od 17. prosinca 2007.

Određivanje vrste mjere prema težini povrede

Izreka odluke G-I-58/07 od 18. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj Gospodarskoj komori (...) presudio je :

Prijavljenik T. M. d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je dana 10. siječnja 2007. godine prodao kupcima L. i Z. B. ženske čizme koje su pogrešno deklarirane u pogledu materijala od kojeg je obuća izrađena, jer je na njima bila istaknuta deklaracija kojom je označeno da se radi o ženskim čizmama izrađenim od kože, dok je vještačenjem kvalitete tih čizama, izvršenim na zahtjev kupaca, utvrđeno da su glavni dijelovi tih čizama, i to, gornjište i podstava izrađeni od tekstila, a ne kao što je naznačeno na deklaraciji od kože te su time kupci dovedeni u zabludu od čega je obuća izrađena, čime je prijavljenik postupio protivno odredbi čl. 18. Zakona o zaštiti potrošača, što ujedno predstavlja i povredu dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju,* pa mu se temeljem čl. 36. st. 1. toč. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj Gospodarskoj komori izriče mjera OPOMENA (...)

Obrazloženje odluke G-I-58/07: Dana 14. ožujka 2007. godine Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori zaprimio je prijavu zbog povrede pravila morala protiv prijavljenika (...) Prijavitelji su u svojoj prijavi naveli da su dana 10. siječnja 2007. godine u trgovini Micam d.o.o. i to trgovini br. 3 u Zagrebu, Iblerov trg 10, koja posluje u sklopu Importanne galerije kupljene ženske čizme, te da je kupac doveden u zabludu glede materijala od kojeg je obuća izrađena. Naveli su da se reklamacija nije mogla obaviti, a do šefa se nije moglo doći. Na zamolbu da ih vlasnik nazove na telefonski broj koji su ostavili, isti ih nikada nije nazvao. Također su naveli da su se istom obratili i dopisom (pritužbom potrošača) koji je vlasniku uredno poslan, ali ga kao primatelj nije htio preuzeti. Naveli su da im je povrijeđeno dostojanstvo i kao osobe i kao kupca, te su stoga predložili da se po čl. 36. Pravilnika o Sudu časti izreče istima javna opomena uz objavljivanje u tisku i web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu, te se nije odazvao na postupak mirenja koji je prethodio prvostupanjskom postupku.

U tijeku postupka provedena je glavna rasprava na kojoj je prijavitelj u cijelosti ostao kod svoje prijave, te je sudac izvršio uvid u Izvod iz registra Trgovačkog Suda za I. okr. pravnu osobu; presliku Računa za ženske čizme i Obrazac za pritužbe potrošača. Sudac je također izvršio uvid u Potvrdu o provedenom vještačenju br. 2/07, predmet kojeg su bile ženske čizme Paciotti, uvoznika Trgovina Micam d.o.o., Zagreb, Skalinska 3, artikl uvoznika 1163, te prema istoj Potvrdi čiji zada-

tak vještačenja je bilo utvrditi da li deklarirana kvaliteta materijala glavnih dijelova predmetne obuće odgovara stvarnoj, a zaključak vještačenja je da deklarirana kvaliteta materijala izrade ne odgovara utvrđenoj. Prema tome, prijavljenik su kao uvoznici navedenih čizama, a suprotno odredbi čl. 18. stavak 2. Zakona o zaštiti potrošača koji propisuje da svi podaci iz deklaracije moraju biti istiniti, istaknuli na čizmama deklaraciju čiji podaci su neistiniti u smislu materijala od kojeg su iste izrađene, te su na taj način doveli u zabunu kupce u pogledu kvalitete materijala od kojeg je proizvod izrađen, a na zahtjev kupca da se izvrši reklamacija su se oglušili te na taj način povrijedili dobre poslovne običaje.

Stoga im je temeljem odredbe čl. 10. st. 1. toč. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj Gospodarskoj komori izrečena mjera opomena pri čemu je Sud uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela, kao i štetne posljedice, te držeći da će izrečena mjera ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ubuduće ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.

Temeljem čl. 45. cit. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori svaka stranka snosi svoj dio troškova postupka (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka drugostupanjske odluke GŽ-II-170/07 od 17. prosinca 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Preinačuje se presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I58/07 *od 18. svibnja 2007. godine u pobijanom dijelu točke I. izreke u kojem je izrečena mjera,* ***i sudi****:*

Prijavljeniku (...) zbog povrede pravila morala opisane u točki I. izreke citirane presude, na temelju čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ***izriče se*** *mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke GŽ-II-170/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom presudio da je prijavljenik odgovoran što je dana 10. siječnja 2007. godine prodao L. i Z. B. kao kupcima, ženske čizme koje su pogrešno deklarirane u pogledu materijala od kojeg je obuća izrađena, jer je na čizmama bila istaknuta deklaracija na kojoj je označeno da se radi o ženskim čizmama od kože, dok je vještačenjem kvalitete istih ženskih čizama izvršenim na zahtjev kupaca utvrđeno da su glavni dijelovi tih čizama i to gornjište i podstava izrađeni od tekstila, a ne kao što je naznačeno na deklaraciji od kože te su time kupci dovedeni u zabludu o tome od čega je obuća izrađena, čime je prijavljenik postupio protivno odredbi čl. 18. stavak 2. novoga Zakona o zaštiti potrošača (prijašnji Zakon o zaštiti potrošača, Narodne novine broj 96/03), čl. 17. stavak 3.), što ujedno predstavlja i povredu dobrih poslovnih običaja. Za navedenu povredu izrekao mu je mjeru opomene iz čl. 36. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06, dalje u tekstu: Pravilnik).

Protiv ove presude žalbu su podnijeli prijavitelji ne navodeći žalbene razloge. Iz sadržaja žalbe se može zaključiti da je podnesena protiv dijela presude kojim je izrečena mjera, budući da je izrečena najblaža od propisanih mjera.

Odgovor na žalbu nije podnesen. Žalba je osnovana.

Prvostupanjski sud je pri izricanju mjere cijenio vrstu, značaj, težinu djela te štetne posljedice smatrajući da će se najblažom propisanom mjerom (opomenom) ostvariti svrha. Ovaj Sud, međutim smatra da prvostupanjski sud nije pravilno oci-

jenio značaj i težinu djela, a uopće nije cijenio ponašanje prijavljenika koji je odbio prihvatiti reklamaciju prijavitelja, izbjegavajući bilo kakav kontakt s prijaviteljima, a pritužbu potrošača koja mu je poslana nije htio preuzeti.

Ocjenjujući postupanje prijavljenika u cjelokupnom poslovnom odnosu s aspekta moralnih okvira unutar kojih se trebaju kretati postupci sudionika u međusobnom poslovnom prometu, ovaj Sud cijeni da sve navedene utvrđene okolnosti koje su od utjecaja na izricanje mjere daju podlogu za prihvaćanje žalbe i preinačenje pobijane presude u odluci o izrečenoj mjeri tako da je prijavljeniku za povredu pravila morala za koje je pobijanom presudom proglašen odgovornim izrečena mjera iz čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika javna opomena uz objavljivanje u dnevnom tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Ovom će se mjerom, po ocjeni ovog Suda, utjecati i na prijavljenika da ubuduće ne čini ovakve povrede, a i na sve druge potencijalne počinitelje takve ili slične povrede pravila morala.

Zbog navedenih razloga valjalo je na temelju čl. 373. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) u vezi s čl. 8. Pravilnika preinačiti prvostupanjsku presudu u odluci o mjeri društvene stege na način kao što je učinjeno u izreci (čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika). Sudac izvjestitelj Branka Ćiraković (...)

Odgovornost prodavatelja za zakonitost sklapanja ugovora – ne obvezuje ugovor koji u ime i za račun pravne osobe potpiše neovlaštena osoba.

Slučaj 104: G-I-87/07

Ugovor se smatra sklopljenim prema odredbi čl. 247. Zakona o obveznim odnosima kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Volja za sklapanje ugovora može se sukladno odredbi čl. 249 st. 1. ZOO-a izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave.

Izreka odluke G-I-87/07. od 21. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik TI d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je tijekom školskih praznika na neprimjeren način uručio prijavitelju telefonski imenik na CD-ROM-u budući da je osoba koja je isporučila CD-ROM navela da se radi isključivo o potvrdi primitka, a nije upozorio da se radi o potpisu narudžbe/ugovora, koju potvrdu je tajnica škole u dobroj namjeri potpisala i ovjerila pečatom, iako za to nije ovlaštena, da je 15. siječnja 2007. godine dostavio račun u iznosu od 1.769,00 kn, te da nije primio vraćeni CD, račun, narudžbenicu i dopis kojim prijavitelj raskida ugovor, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U DNEVNOM TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE*

Obrazloženje odluke G-I-87/07: Dana 12. ožujka 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući je tijekom školskih praznika prijavitelju došla osoba koja je donijela CD-ROM i od djelatnice prijavitelja (tajnice), tražila potpis za primitak telefonskog imenika na CD-ROM-u. Kako je navedena osoba tvrdila da se radi isključivo o potvrdi primitka CD-a, djelatnica prijavitelja je potpisala dokument za koji je smatrala da je potvrda o primitku pošiljke, jer da je bila upozorena da se radi o potpisu narudžbe istu ne bi potpisala budući da nije ovlaštena osoba za njezino potpisivanje. Nakon nekoliko dana prijavitelju je poštom dostavljen račun i narudžbenica za telefonski imenik na CD-ROM-u po cijeni od 1.769,00 kn. Prijavitelj je, budući da nije naručio telefonski imenik, pokušao telefonom kontaktirati prijavitelja, ali se nitko nije javljao. Prijavitelj je također putem pošte uz popratni dopis vratio CD, račun i narudžbenicu, ali se pošiljka vratila s naznakom "ne prima".

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio odgovor na prijavu prijavitelja i nije pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu sklapanja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima,

odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je sklapanje ugovora ponudio osobi prijavitelja koja nije ovlaštena za sklapanje takvih poslova, te joj nije niti objasnio pravu prirodu dokumenta kojeg potpisuje, odnosno da se radi o ugovoru, a osobito nije ukazao na obveze prijavitelja iz tog ugovora.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji predajući pošiljku traži potpis druge strane koji će potvrditi primitak robe, ali koji potpis je istovremeno i suglasnost na sklapanje ugovora o kupoprodaji s petogodišnjim trajanjem. **Ugovor se smatra sklopljenim prema odredbi čl. 247. Zakona o obveznim odnosima kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Volja za sklapanje ugovora može se sukladno odredbi čl. 249 st. 1. ZOO-a izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave**, a sukladno st. 3. istog članka izjava volje mora biti učinjena slobodno i ozbiljno. Iz samog načina uručivanja CD-roma i ishođenja potpisa i ovjere ugovora od strane neovlaštene osobe, vidljivo je da prijavljenik nije poštivao niti dobre poslovne običaje ali niti zakonske odredbe koje je potrebno poštivati prilikom zaključivanja poslovnih odnosa i izražavanja suglasnosti stranaka pri zaključenju ugovora.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad prijavitelju nije jasno objasnio sadržaj ponude i omogućio mu da ugovor potpiše tek nakon što je sa sigurnošću utvrđena volja stranaka.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora kad se nije prijavitelju javljao na višekratne telefonske pozive upućene na broj koji je upravo prijavljenik naveo kao svoj, te nepreuzimanje pošiljke prijavitelja od 16. siječnja 2007. godine upućene na njegovu adresu, a kojom mu vraća CD-rom koji nije naručio i obavještava ga da prijavitelj nikada nije naručio predmetni CD, te da narudžba nije potpisana po ovlaštenoj osobi, odnosno da na strani prijavitelja nije bilo suglasne volje za sklapanje ugovora.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u dnevnom tisku i WEB stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća sutkinja Narcisa Knežević (...)

Odgovornost upravitelja stambene zgrade

Slučaj 105: G-I-54/07

Dužnosti i ovlasti te odgovornosti upravitelja stambene zgrade uređene su Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 73/00, 114/01)

Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, članci 44. i 45., a osobito **članak 93. stavak 4.** koji glasi:

Upraviteljeve dužnosti i ovlasti Članak 93. (...) (4) Upravitelj je obvezan koliko je najviše moguće čuvati interese svih suvlasnika nekretnine i u obavljanju poslova redovite uprave slijediti upute većine, a izvanredne poslove poduzimati samo na temelju suglasnosti svih suvlasnika ili odluke suda koja je zamjenjuje; uz to je osobito dužan:

- položiti svakom suvlasniku uredan račun o poslovanju u prethodnoj kalendarskoj godini i staviti mu na prikladan način na uvid isprave na kojima se temelji, i to najkasnije do 30. lipnja svake godine,

- izraditi pregled predviđenih poslova za održavanje i poboljšice, kao i predvidivih troškova i opterećenja u narednoj kalendarskoj godini, te to na prikladan način objaviti u kući najkasnije do isteka tekuće kalendarske godine,

- prikupiti više ponuda za poslove održavanja koji se ponavljaju u razmacima duljim od jedne godine, kao i za veće radove radi poboljšice.

(5) Suvlasnici, u čije ime upravitelj upravlja nekretninom, dužni su o promjeni osobe upravitelja ili o promjenama njegovih ovlasti koje se i njih tiču obavijestiti najmoprimce i zakupnike na prikladan način; ono što bi neobaviješteni najmoprimci i zakupnici ispunili osobi koja više nije upravitelj, ili više nije ovlaštena primiti ispunjenje, valjano je ispunjeno i oslobađa dužnike obveze, ali samo ako nisu znali za tu promjenu.

Izreka odluke G-I-54/07. od 19. prosinca 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: F.S. d.o.o. iz (...) ***odgovoran je*** *što je u obavljanju gospodarske djelatnosti i pružanja usluga upravljanja zgradom pružao prijaviteljici usluge loše kvalitete pa tako:* ***a)*** *vlasnike stanova stambene zgrade u ulici S. B. (...) propustio obavijestiti na oglasnoj ploči o potrošnji pričuve****; b)*** *nije podnosio na uvid utrošak na građevinske i ostale radove na zgradi, nije davao na uvid natječaju dokumentaciju i cijene s kalkulacijama na izvedene radove na zgradi,* ***c)*** *nije polagao svakom suvlasniku račune za poslovanje u prethodnoj godini s uvidom u potrebnu dokumentaciju, što* ***d)*** *nije polagao račune za utrošena sredstva od iznajmljivanja zajedničkih prostorija****, e)*** *te što je zahtijevao od prijaviteljice plaćanje preslikavanja dokumentacije koju je tražila na uvid, a u vezi s poslovanjem za tu stambenu zgradu* ***- pa je na taj način onemogućio*** *prijaviteljici i ostalim suvlasnicima zgrade u Zagrebu, S.B. (...) uvid u poslovanje prijavljenika i dokumentaciju u vezi s tim poslovanjem, dakle prijavljenik je u obavljanju gospo-*

darske djelatnosti pružao usluge loše kvalitete prijaviteljici, pa mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ***izriče mjera OPOMENA***

Obrazloženje odluke G-I-54/07: Prijaviteljica prijavom od 4.07.2006. godine traži zaštitu kod ovoga Suda protiv prijavljenika trgovačkog društva kao upravitelja zgrade u kojoj ona ima stan u suvlasništvu u Zagrebu, Slavka Batušića 6 jer da prijavljenik ne obavlja svoju dužnost upravitelja kao što je to predviđeno u propisima koji normiraju to područje. Tako npr. ne obavještava vlasnike stanova o tome na koji način posluje i obavlja svoje dužnosti jer na oglasnoj ploči nema izvješća o trošenju pričuve, a kad se izvode razni radovi na zgradi prijaviteljica nema uvid u troškovnik te uvid u račune za iznajmljivanje podrumskih prostorija i za obračun tih prihoda te da prijavljenik ne polaže svake godine račune o poslovanju za proteklu godinu pa i ih ne prikazuje prijaviteljici i ostalim stanarima kao i dokumentaciju o tom poslovanju pa smatra da prijavljenik postupa protivno odredbama Vlasničkog ugovora koje su stranke sklopile kao i protivno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Stoga predlaže da se prijavljenika proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline. zbog ovakvog obavljanja gospodarske djelatnosti i pružanja usluge loše kvalitete.

Prijavljenik se protivi navodima prijaviteljice i smatra da posluje ispravno i u skladu s propisima, a da o svom cjelokupnom poslovanju izvješćuje sve vlasnike stanova i predstavnika zgrade te da je uvijek na raspolaganju svim vlasnicima stanova u zgradi i omogućuje im potreban uvid i fotokopiranje dokumentacije koju žele pogledati i provjeriti pa smatra da nije povrijedio propise kako to njemu na teret stavlja prijaviteljica.

Sud je proveo dokaze čitanjem prijave od 4.07.2006. godine kao i dokumentacije priložene prijavi, čitanjem dopisa koje su stranke međusobno razmjenjivale te je proveo dokaz i saslušanjem svjedoka: Branislava Boltara, Milivoja Tomasa, Vere Stanojević, Ružice Dravinec, Vesne Briškić Šetić i Dobromira Radušića pa je temeljem ovih dokaza i navoda prijaviteljice utvrdio da je prijavljenik postupao na način kako je to opisano u izreci ove presude, a što je protivno članku 4 i 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa ga je Sud proglasio odgovornim temeljem članka 35. istog Pravilnika temeljem članka 36. istog Pravilnika i izrekao mu mjeru društvene stege tj. opomenu.

Naime iz iskaza navedenih svjedoka i dopisa prijaviteljice i prijavljenika te iz navoda same prijaviteljice proizlazi da je prijavljenik zaista tako postupao, a navedeni svjedoci i dokumentacija potvrdili su da su navodi prijaviteljice istiniti te da je prijavljenik obavljao svoje poslovanje na takav način da prijaviteljica, a i ostali vlasnici stanova u zgradi nisu mogli kontrolirati poslovanje prijavljenika u odnosu na poslove za njihovu zgradu kako je to opisano u izreci ove presude. Ovo unatoč toga što su prijaviteljica i ostali stanari u više navrata tražili da se takav način poslovanja izmjeni, no prijavljenik nije udovoljavao njihovim zahtjevima i molbama, već je poslovao na gore opisan način, a protivno ugovoru o upravljanju stambenom zgradom ul. Slavka Batušića 6, koji su stranke sklopile 29.12.1997. godine.

Odlučujući o odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj, i težinu povrede koju je počinio kao i štetu koja je nastupila prijaviteljici i ostalim stanarima pa mu je zato izrekao ovakvu mjeru društvene stege za koju smatra da će u cijelosti opravdati svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala (...)

Odgovornost izvođača radova – poštovanje pravila struke – pažnja dobrog stručnjaka

Slučaj 106: G-I-51/07

Naručitelj radova mora omogućiti izvođaču otklanjanje nedostataka

Izreka odluke G-I-51/07 od 25. listopada 2007.: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik: K. PVC (...) d.o.o. iz (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi - nakon što je 16. prosinca 2005. godine prijaviteljici isporučio i montirao ulazna vrata i prozor na njenom stanu u Šibeniku, a na reklamacije prijaviteljice od 20. i 30. prosinca 2005. godine - propustio reagirati i da ne bi udovoljio zahtjevima prijaviteljice i popravio ulazna vrata, odnosno zamijenio vrata ispravnima ili joj vratio novac za vrata i ugradnju, čime bi postupio protivno odredbama članka 21. Zakona o obveznim odnosima zanemarujući moralni i materijalni interes prijaviteljice, a što se smatra povredom dobrih poslovnih običaja u uobičajenom poslovanju*

Obrazloženje odluke G-I-51/07: Prijaviteljica je zatražila zaštitu kod ovoga Suda zbog povrede dobrih poslovnih običaja, navodeći da joj je prijavljenik, prodao, isporučio i montirao ulazna vrata i prozor na njenom stanu u Šibeniku, ali da nije bila zadovoljna kvalitetom ulaznih vrata, naročito zbog toga jer se nisu mogla pravilno i dvostruko zaključati te vrata nisu imala odgovarajuću zvučnu izolaciju. Odmah 20. i 30. prosinca 2005. uputila pisane reklamacije prijavljeniku zbog tih nedostataka s tim što nije u tim dopisima i reklamacijama navodila da nije niti brava ispravna te da se vrata ne mogu pravilno zaključavati jer joj je svaki put serviser kod prijavljenika rekao da će to odmah nedostatke otkloniti da je to sitnica i da se radi o takovom nedostatku koji će sam po sebi prestati kad se vrata malo olabave, a obzirom da prijavljenik nije ništa poduzeo niti udovoljio niti jednom zahtjevu prijaviteljice predlaže da ga se proglasi odgovornim i da mu se izreče mjera društvene discipline.

Prijavljenik se protivi navodima prijaviteljice, te smatra da nije povrijedio dobre poslovne običaje, da je postupio prema pravilima struke, da je prodao, isporučio i montirao ispravna vrata bez nedostataka, ali da je uvijek bio voljan otkloniti nedostatke i uvažiti reklamacije prijaviteljice, a da je uvijek bio onemogućen po tom postupanju protivljenjem prijaviteljice, a da je naročito nakon dostave nalaza i mišljenja sudskog vještaka koji je utvrdio da se radi o lako uklonjivim nedostacima htio udovoljiti zahtjevima prijaviteljice, ali je ona ponovno to odbijala do završetka postupka pred ovim Sudom gdje se je prijavljenik obvezivao na razne načine ili sam ili po bilo kojoj stručnoj osobi izvršiti popravak na spornim vratima prijaviteljice, pa obzirom da prijaviteljica nije na ništa pristajala, smatra da nije on povrijedio dobre poslovne običaje, te predlaže da ga se oslobodi od odgovornosti.

Sud je pročitao dokumentaciju koja se nalazi u spisu i uz prijavu od 18. travnja 2006. godine te je pročitan nalaz i mišljenje vještaka Branka Sekulića, vlasnika obrta Kepi iz Šibenika od 14. studenog 2006. godine, te je pročitana i dokumentacija koju je Sudu dostavio prijavljenik. Nakon što je ovaj **Sud** ocijenio sve pro-

vedene dokaze i navode stranaka **utvrdio je da prijaviteljica neosnovano tereti prijavljenika da je povrijedio dobre poslovne običaje pa ga je zato oslobodio odgovornosti temeljem članka 35 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.**

Naime uzimajući u obzir navode stranaka, a naročito nalaz i mišljenje sudskog vještaka Branka Sekulića da se na vratima radi o nedostacima koji se mogu lako otkloniti, ovaj Sud smatra da **prijaviteljica nepravilno postupa kada odbija bilo kakovu suradnju sa prijavljenikom i onemogućuje mu da otkloni nedostatke na vratima već traži raskid ugovora te povrat uloženih sredstava te prema članu 620. Zakona o obveznim odnosima** (NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99), a koji propisuje da kad izvršeni posao ima nedostatak zbog kojeg djelo nije neupotrebljivo, odnosno kad posao nije izvršen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora naručilac je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak otkloni, a to je ovdje Slučaj jer se radi o nedostacima koji se mogu lako otkloniti, a upravo prijaviteljica nije dopustila da prijavljenik postupi na opisani način, a obzirom na neznatnost nedostataka, prijaviteljica se ne može u ovom Slučaju koristiti svojim pravom na raskid ugovora. Prema tome prijaviteljica je pogrešno postupala i protivno odredbi tog članka 620. Zakona o obveznim odnosima i neosnovano od prijavljenika tražila raskid ugovora i povrat sredstava kao i onemogućavala prijavljeniku da do kraja izvrši popravak i otkloni nedostatke na spornim vratima, iako je prijavljenik insistirao na tome kroz cijeli postupak sve do njegovog završetka. Pa zato ovaj Sud smatra da je prijavljenik ispravno postupao, te da u njegovom postupanju nema elemenata povrede dobrih poslovnih običaja, pa ga je zato oslobodio odgovornosti (...)

Odgovornost prodavatelja

Slučaj 107: G-I-49/07

Otklanjanje nedostatka - prijavljenik nije uvažio prijaviteljevu reklamaciju (zbog neispravne kosilice) podnesenu u jamstvenom roku i nije prijavitelju osigurao ispravnu kosilicu (trimer) ili mu vratio uplaćen novac

Izreka odluke G-I-49/07 od 25. siječnja 2008: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik: P.Z. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije uvažio prijaviteljevu reklamaciju na neispravan trimer uloženu u jamstvenom roku i prijavitelju osigurao ispravan trimer ili mu vratio uplaćen novac ukoliko se trimer ne može popraviti ili zamijeniti za novi, čime je postupio protivno odredbama čl.4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio načelo savjesnosti i poštenja u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče OPOMENA (...)*

Obrazloženje odluke G-I-49/07: Dana 08. ožujka 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije uvažio njegovu reklamaciju na neispravan trimer i osigurao mu ispravan stroj, odnosno vratio uplaćeni novac.

Prijavitelj u prijavi navodi da je dana 23.04.2006. godine kupio u prijavljenikovoj trgovini dvije kosilice (dva trimera) od kojih je jedna već kupljena neispravna i koja je 12.05.2006. godine zamijenjena za drugi tip kosilice uz nadoplatu. Dana 05.07.2006. godine prijavitelj je prvi puta prijavio kvar na predmetnoj kosilici koji je popravljen u ovlaštenom servisu, a 02.09.2006., 02.10.2006. i 06.10.2006. prijavitelj je kosilicu ponovno ostavljao u servisu zbog kvarova. Prijavitelj također navodi kako je kod svakog popravka kao uzrok kvara naveden razlog koji ne podliježe jamstvu. Dana 16.20.2006. prijavitelj se obratio pisanom reklamacijom prijavljeniku tražeći ispravan stroj ili povrat novca. Prijavljenik se na uloženu reklamaciju nije odazvao.

Prijavljenik je u svojem očitovanju naveo kako je za njega značajno očitovanje ovlaštenog servisera iz kojeg proizlazi da je uzrok kvara neadekvatno postupanje prijavitelja i prljavština u gorivu te činjenica da je prijavitelj sam ili po trećoj osobi prilagođavao (podešavao) rasplinjač na što nije bio ovlašten.

U postupku je proveden dokaz saslušanjem svjedoka Radoja Marušića, vlasnika *Motorama* d.o.o., ovlaštenog servisa za motorne kosilice MTD u kojem je nekoliko puta popravljana i predmetna kosilica. Svjedok je iskazao da, kada je zadnji puta vidio kosilicu, je ona imala takav kvar da se više nije dala popraviti, ali da se ne radi o kvaru za koji bi bio odgovoran proizvođač, već je, prema njihovom mišljenju, uzrok kvara nedostatak ulja u gorivu, što je uzrok kojeg može učiniti samo korisnik stroja.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik nije uvažio reklamaciju prijavitelja i isporučio mu ispravan stroj, odnosno vratio uplaćeni novac, niti je uvažio činjenicu da je predmetni stroj prije no što mu se prijavitelj obratio bio više puta na popravku.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije uvažio reklamaciju kupca i osigurao mu ispravan stroj, odnosno, ako isto nije bilo moguće, vratio mu uplaćeni novac.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. s1. 1. tč. 1. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru opomene (...) Predsjednica vijeća Narcisa Knežević v.r. (...)

Odgovornost prodavatelja za zakonitost sklapanja ugovora – ne obvezuje ugovor koji u ime i za račun pravne osobe potpiše neovlaštena osoba

Slučaj 108: G-I-43/07

Ugovor se smatra sklopljenim prema odredbi čl. 247. Zakona o obveznim odnosima kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Volja za sklapanje ugovora može se sukladno odredbi čl. 249. st. 1. ZOO-a izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave

Izreka odluke G-I-43/07. od 17. svibnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik: T.I. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je dana 18. prosinca 2006. godine na neprimjeren način uručio prijavitelju telefonski imenik na CD-romu budući je osoba koja je isporučila CD-rom navela da se radi isključivo o potvrdi primitka, a nije upozorio da se radi o potpisu narudžbe/ugovora, koju potvrdu je pedagoginja škole u dobroj namjeri potpisala i ovjerila pečatom, iako za to nije ovlaštena, da je nakon nekoliko dana dostavio račun u iznosu od 1.769,00 kn i narudžbenicu, te da nije primio vraćeni CD, račun, narudžbenicu i dopis kojim prijavitelj raskida ugovor, čime je postupio protivno odredbama č1.12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U DNEVNOM TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE (...)*

Obrazloženje odluke G-I-43/07: Dana 2. ožujka 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući je 18. prosinca 2006. godine prijavitelju došla osoba koja je donijela CD-rom i od djelatnice prijavitelja (pedagoginje) koju je zatekla u tajništvu, tražila potpis za primitak telefonskog imenika na CD-romu. Kako je navedena osoba tvrdila da se radi isključivo o potvrdi primitka CD-a, djelatnica prijavitelja je potpisala dokument za koji je smatrala da je potvrda o primitku pošiljke, jer da je bila upozorena da se radi o potpisu nadrudžbe istu ne bi potpisala budući da nije ovlaštena osoba za njezino potpisivanje. Nakon nekoliko dana prijavitelj u je poštom dostavljen račun i narudžbenica za telefonski imenik na CD-romu po cijeni od 1.769,00 kn. Prijavitelj je, budući da nije naručio telefonski imenik na CD-romu, pokušao telefonom kontaktirati prijavitelja, ali se nitko nije javljao. Prijavitelj je također putem pošte uz popratni dopis vratio CD, račun i narudžbenicu, ali se pošiljka vratila s naznakom "ne prima".

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio odgovor na prijavu prijavitelja i nije pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik

u načinu zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je sklapanje ugovora ponudio osobi prijavitelja koja nije ovlaštena za sklapanje takvih poslova, te joj nije niti objasnio pravu prirodu dokumenta kojeg potpisuje, odnosno da se radi o ugovoru, a osobito nije ukazao na obveze prijavitelja iz tog ugovora. Ugovorom je naime predviđeno da isti služi kao pretplata za slijedećih pet godina, a da se ugovor može raskinuti pisanim putem u razdoblju od 1. do 15. siječnja tekuće godine, a koji raskid vrijedi samo za tekuću godinu. Ugovorom je također predviđeno da se neće uzimati u obzir otkaz izvan ugovorenog roka.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji predajući pošiljku traži potpis druge strane koji će potvrditi primitak robe, ali koji potpis je istovremeno i suglasnost na sklapanje ugovora o kupoprodaji s petogodišnjim trajanjem. Ugovor se smatra sklopljenim prema odredbi čl. 247. Zakona o obveznim odnosima kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Volja za sklapanje ugovora može se sukladno odredbi čl. 249. st.1. ZQQ-a izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnosšću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja zjave, a sukladno st. 3. istog članka izjava volje mora biti učinjena slobodno i ozbiljno. Iz samog načina uručivanja CD-roma i ishođenja potpisa i ovjere ugovora od strane neovlaštene osobe, vidljivo je da prijavljenik nije poštivao niti dobre poslovne običaje ali niti zakonske odredbe koje je potrebno poštivati prilikom zaključivanja poslovnih odnosa i izražavanja suglasnosti stranaka pri zaključenju ugovora.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad prijavitelju nije jasno objasnio sadržaj ponude i omogućio mu da ugovor potpiše tek nakon što je sa sigurnošću utvrđena volja stranaka.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora kad se nije prijavitelju javljao na višekratne telefonske pozive upućene na broj koji je upravo prijavljenik naveo kao svoj, te nepreuzimanje pošiljke prijavitelja od 16. siječnja 2007. godine upućene na njegovu adresu, a kojom mu vraća CD-ROM koji nije naručio i obavještava ga da prijavitelj nikada nije naručio predmetni CD, te da narudžba nije potpisana po ovlaštenoj osobi, odnosno da na strani prijavitelja nije bilo suglasne volje za sklapanje ugovora.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u dnevnom tisku i WEB stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević v.r. (...)

Odgovornost prodavatelja - zbog kašnjenja s isporukom kupljene stvari - automobila

Slučaj 109: G-I-33/07 i Gž-II-113/07

Izreka odluke G-I-33/07 od 21. ožujka 2007. ispravljene rješenjem od 24. srpnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik: A.P. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije prijavitelju isporučio vozilo ne samo u ugovorenom roku od 30 dana, nego ni u nepuna četiri mjeseca, a sve unatoč višestrukim intervencijama prijavitelja i obećanja prijavljenika, i to, nakon što je prijavitelj M.P. prihvatio prijavljenikovu ponudu od 29. studenoga 2006. godine br. 1765/06. o kupnji osobnog vozila, marke Renault Megane Berlina 2 za iznos od 110.000,00 kn sa rokom isporuke od 30 dana od dana uplate kapare, a koju je prijavitelj uplatio 29. studenog 2006. godine u iznosu od 2.000,00 kn te još 22. prosinca 2006. godine putem kredita 87.557,75 kn, a ostatak je trebao platiti pri preuzimanju vozila, čime je prijavljenik postupio protivno odredbama čl 12 Zakona o obveznim odnosima, a što ujedno smatra povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-33/07 od 21. ožujka 2007.: Dana 13. veljače 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

U odgovoru na prijavu zastupnik prijavljenika se ispričao prijavitelju. Priznaje da vozilo do sada (1. ožujka 2007. godine) nije isporučeno, ali da će to učiniti tek za 2 - 3 tjedna (ispravak zapisnika od 5. ožujka 2007. godine), te da će prijavitelju nadoknaditi štetu.

U nadopuni navoda odgovora prijavljenikov zastupnik, na glavnoj raspravi (21. ožujka 2007. godine) priznao je da vozilo još nije isporučeno, a da će se isporučiti kroz mjesec dana ili vratiti uplaćeni iznos.

Provedeni su ponuđeni dokazi. Prijava je osnovana.

Među strankama nije sporno da je prijavitelj dana 29. studenoga 2006. godine prihvatio ponudu prijavljenika o kupnji osobnog vozila uz uvjete iz ponude, time da je rok za isporuku 30 dana od uplate kapare od 2.000,00 kn, te da ju je prijavitelj istog dana uplatio i stekao uvjete za isporuku vozila. Nije sporno ni to da se je prijavitelj obvezao ostatak cijene vozila isplatiti pri preuzimanju istog.

Da vozilo nije isporučeno ni do zaključenja ove rasprave (21. ožujka 2007. godine) priznao je i zastupnik prijavljenika, te obvezao se kroz mjesec dana isporučiti vozilo ili u protivnom vratiti uplaćene iznose.

Iz pismene ponude br. 1765/2006 godine od 29. studenog 2006. godine razvidno je što su stranke ugovorile. Kao najvažnija obveza prijavljenika je isporuka vozila kroz 30 dana od uplate kapare od 2.000,00 kn. Prijavitelj je istog dana uplatio kaparu što se vidi iz uplatnice od 29. studenog 2006. godine (list Y. spisa).

Vozilo prijavljenik nije isporučio kroz nepuna 4 mjeseca od uplate kapare, pa je time prijavljenik počinio povredu pravila morala iz čl. 5. st. 2., a u svezi sa čl. 4. st. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06) pa ga je kao člana Komore valjalo proglasiti odgovornim. Za opisanu povredu Sud mu je temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. citiranog Pravilnika izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i WEB stranici Hrvatske gospodarske komore koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere, Sud je ocijenio sve okolnosti koje idu u korist ili na teret prijavljenika. Kao olakšavajuću okolnost Sud mu je uzeo priznanje i ispriku, a kao otežavajuću težinu povrede te opetovano uzaludno obećanje, a bez ispunjenja obveze, pa drži da će se ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti da djelo ne ponovi (...)

Drugostupanjska odluka Gž-II-113/07 od 28. rujna 2007.

Izreka:

Odbija se žalba prijavljenika kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 21. ožujka 2007. broj G-I-33/07.

Obrazloženje odluke Gž-II-113/07: Prvostupanjski sud je prijavljenika proglasio odgovornim što je prijavitelj prihvatio ponudu prijavljenika od 29.11.2006. br. 1765/06 o kupnji osobnog vozila marke Renault megane berlina 2 za iznos od 110.000,00 kn s rokom isporuke od 30 dana od dana uplate kapare, koju je prijavitelj uplatio 29.11.2006. u iznosu od 2.000,00 kn te 22.12.2006. putem kredita iznos od 87.557,75 kn, dok je ostatak trebao platiti pri preuzimanju vozila, ali prijavljenik nije isporučio vozilo ne samo u ugovorenom roku od 30 dana, nego ni nepuna 4 mjeseca, a sve unatoč višestrukim intervencijama prijavitelja i obećanja prijavljenika, čime je postupio suprotno čl. 12. Zakona o obveznim odnosima, što se smatra i povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u uobičajenom prometu, zbog čega mu je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Ovako je prvostupanjski sud postupio jer je među strankama nesporno da je prijavitelj 29.11.2006. prihvatio ponudu prijavljenika o kupnji osobnog vozila, s rokom isporuke 30 dana od uplate kapare od 2.000,00 kn, te da ju je prijavitelj istog dana uplatio i stekao uvjete za isporuku vozila. Nesporno je i to da se je prijavitelj obvezao uplatiti preostali dio cijene pri preuzimanju vozila. Zastupnik prijavljenika je priznao da vozilo nije isporučeno do zaključenja rasprave te se obvezao kroz mjesec dana isporučiti isto ili u suprotnom vratiti uplaćene iznose. Prijavljenik nije vozilo isporučio nepuna 4 mjeseca od uplate kapare, čime je počinio povredu pravila morala iz čl. 5. st. 2. u vezi s čl. 4. st. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, dalje: "Pravilnik").

Odlučujući o odgovornosti prijavljenika prvostupanjski sud navodi da je ocijenio sve okolnosti, koje mu idu u korist ili na teret. Kao olakšavajuću okolnost prijavljeniku je uzeto priznanje i isprika, a kao otežavajuća težina povrede i opetovano uzaludno obećanje bez ispunjenja obveze.

Protiv navedene odluke žalbu je podnio prijavljenik.

Odluku pobija zbog svih zakonom propisanih razloga.

U bitnome navodi da je prijavljenik nakon zaključenja glavne rasprave isporu-

čio predmetno vozilo podnositelju unatoč blokadi računa, iz čega proizlazi poštivanje poslovnih običaja od strane prijavljenika. Razlog za kašnjenje u isporuci su financijske poteškoće u poslovanju prijavljenika.

Predlaže preinačiti, podredno ukinuti odluku. Podnositelj prijave je podnio odgovor na žalbu.

U bitnome navodi da prijavljenik i dalje nije ispunio sve obveze - povećani su troškovi prijevoza vozila, nisu isporučeni pokloni niti je prijavljenik platio zakonsku zateznu kamatu zbog kašnjenja odnosno platio bilo kakvu odštetu za kašnjenje. Zbog navedenog drži da prijavljenik i dalje postupa suprotno dobrim poslovnim običajima i primjenjivim zakonima.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99 88/01 i 117/03, dalje: "ZPP") u vezi s čl. 8. Pravilnika, ovaj sud drži da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Tijekom prvostupanjskog postupka žalitelj je priznao navode iz prijave u vezi povrede pravila morala zbog neisporuke vozila.

Te navode žalitelj ne osporava niti u žalbi. U žalbi ističe nove činjenice u vidu izvršenja isporuke vozila i kašnjenja u isporuci zbog vlastitih financijskih poteškoća.

One, međutim, ne utječu na pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Ovo stoga što je isporuka vozila činjenica koja je, kako to sam žalitelj tvrdi, nastala nakon zaključenja glavne rasprave. Navod o kašnjenju u isporuci zbog financijskih poteškoća žalitelj ističe prvi put tek u žalbi.

Zato te činjenice nisu mogle biti uzete u obzir pri izradi pobijane odluke odnosno kod ocjene okolnosti bitnih za izricanje mjera društvene stege iz čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika.

Povrh navedenoga, u žalbi se sukladno čl. 352. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 8. Pravilnika, ne mogu isticati nove činjenice i dokazi, osim ako se ne odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog kojih se žalba može izjaviti, što ovdje nije Slučaj.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da prijavljenik nije isporučio auto unatoč primljenom većem dijelu kupoprodajne cijene i preuzetoj obvezi da predmet kupoprodaje isporuči u ugovorenom roku. Ovo žalitelj niti ne osporava.

Iz spisa ne proizlazi da je prijavljenik podnositelju nadoknadio štetu prouzročenu kašnjenjem na što se obvezao na ročištu od 1.3.2007. Ova okolnost je vidljiva i iz navoda odgovora na žalbu.

Iz opisanog ponašanja prijavljenika nedvosmisleno proizlazi da je isto u suprotnosti s pravilima dobrih poslovnih običaja, pa niti naknadna (zakašnjela) isporuka vozila ne može utjecati na takav zaključak.

Slijedom navedenoga i temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 8. Pravilnika, valjalo je odlučiti kao u izreci. Sudac izvjestitelj Ivan Vukas, v.r.

Zavaravajuće oglašavanje - neistinita reklama je izričito navedeno kao povreda pravila morala u odredbi iz čl. 5 alineja 4 *Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne Novine 66/06*), a zabranjeno je i po **Zakonu o zaštiti potrošača** (ZZP), članci **110.**,117., **118. stavak 3**. i **119**.

Slučaj 110: G-I-30/07 od 28. svibnja 2007. i GŽ-II-146/07 od 28. rujna 2007.

Izreka odluke G-I-30/07 od 28. svibnja 2007. Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) *presudio je:*

Prijavljenik: M. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je u programu radio postaja na području Republike Hrvatske emitirao reklamu sljedećeg sadržaja:*

„a) Prekidamo program zbog važne obavijesti. Na snazi je zakon koji omogućava društvu ZAMP da za svaki kupljeni CD, DVO, MP3 bilo koju memorijsku karticu za fotoaparate, računalo, IPOD, USB stick i rekorder izvuče iz vašeg džepa od 8 lipa do 160 kn.

b) Ako ste slikali svoje dijete na snijegu ili ste pripreme za ispit pohranili na USB stick ili zabilježili punicu dok hrče, fotkali papagaja ili snimili rođendansku proslavu, u svakom Makromikro dućanu za kupnju medija i uređaja, opljačkat ćemo vas baš za toliko i ni za lipu više.

c) Mi ćemo sami uplatiti točan opljačkani iznos. Predlažemo da i vi dignete sudsku tužbu i na taj način opljačkate kasu u kojoj se gomila puno novaca koji je tamo zbog autora - dakle vas. Samo ga treba tražiti.

d) Tko može dosuditi suprotno osim da je slika vašeg djeteta neprocjenjiva mada ćete za nju biti opljačkani.

e) Čekao vas u M. (...) i budimo svjesni da nas pljačkaju. M. (...) recept za pljačku",

čime je počinio povredu iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN br. 66/06.), pa mu se temeljem čl. 36. st. 2 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU iNA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje odluke G-I-30/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je prijavljenik emitirao reklamne poruke pod nazivom "makromikro recept za pljačku" u programima radio postaja na području Republike Hrvatske, koja traje 67 sekundi, a tekst navedene poruke glasi kako je to pobliže navedeno u izreci presude. Navodi da je i na internet stranici www.makromikro.hr objavljena također reklamna poruka o pljački koju svatko može pročitati. Tvrdi da je sadržaj reklamne poruke uvredljiv za podnositelja prijave jer se u toj reklamnoj poruci prijavitelj direktno navodi kao pljačkaš tj. da primjenjujući odredbe zakona o autorskom pravu i srodnim pravima zapravo vrši pljačku. Smatra da takvo postupanje prijavljenika predstavlja povredu

pravila morala iz čl. 5. navedenog Pravilnika te da takvo reklamiranje predstavlja nepošteno tržišno natjecanje u smislu čl. 70. i 71. **Zakona o trgovini**. Takva reklama pored prijavitelja vrijeđa i omalovažava sve ostale sudionike koji prihvaćaju sporazum o osnovnim načelima i uvjetima za ostvarivanje prava na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenja zaključeno između Hrvatske gospodarske komore i prijavitelja. Predlaže da Sud časti donese presudu kojom se utvrđuje da je prijavljenik povrijedio pravila morala uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljenik navodi da se prijavitelj Hrvatsko društvo skladatelja uopće ne spominje u reklami već se u poruci spominje riječ ZAMP. Navodi da prijavitelj u prijavi upotrebljava složenicu HDS-ZAMP iako pojam ZAMP i "stručna služba ZAMP" nema pravnu niti fizičku osobnost pa stoga ne može uživati pravnu zaštitu. Tvrdi da se u predmetnoj reklami ne spominje pojam HDS-ZAMP odnosno u reklami se ne navodi niti jedan subjekt, pojam fizička ili pravna osoba kao "pljačkaš". a niti se navodi da "HDS-ZAMP zapravo vrši pljačku". Smatra da sadržaj reklamne poruke ne vrijeđa nikoga osim što prijavljenik poziva ljude da dođu u njegov dućan i da ih upravo on "opljačka". Svoju reklamu smatra inovativnom. kreativnom i duhovitom. Predlaže prijavljenika osloboditi odgovornosti.

U dokaznom postupku preslušana je sporna reklama sa CD-a, pročitano rješenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 29. rujna 2004. godine i Statut Hrvatskog društva skladatelja.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza utvrđeno je da je prijava osnovana.

Iz preslušanog CD-a utvrđeno je da prijavljenik u svojoj reklami koja traje 67 sekundi sadržajno odgovara navodima iz prijave.

Iz rješenja iz Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo utvrđeno je da se Hrvatskom društvu skladatelja. Službi ZAMP (HDS-ZAMP) odobrava obavljanje djelatnosti zaštite autorskih prava.

Iz Statuta Hrvatskog društva skladatelja čl. 6., 17., 29., 39. i 41. utvrđeno je da je ZAMP (zaštita autorskim muzičkih prava) stručna služba prijavitelja i njegov sastavni dio. Naime čl. 6. navedenog Statuta propisano je da u poslovima zaštite autorskih prava društvo zastupa i direktor ZAMP-a. a čl. 17. da tijela društva pored ostalih su i direktor ZAMP-a. Čl. 29. propisano je da direktor ZAMP-a neposredno organizira i provodi poslove zaštite autorskih prava te rukovodi radom stručne službe za zaštitu autorskih prava (ZAMP). Čl. 39. i 49. propisane su ovlasti direktora ZAMP-a.

Iz navedenog ovaj Sud zaključuje da je pojam ZAMP vezan uz prijavitelja te da se kao njegova stručna služba prema vani i prema korisnicima pojavljuje kao nositelj zaštite autorskih prava. Stoga ovaj Sud prihvaća tvrdnju prijavitelja da je pojam ZAMP ne samo stručna služba prijavitelja već i pojam koji ga veže uz njegovu djelatnost ostvarivanja muzičkih autorskih prava i kolektivnu zaštitu. pa jz navedenog razloga prigovor prijavljenika da se u spornoj reklami ne spominje ime prijavitelja neosnovan. Preslušavanjem reklamne poruke ovaj Sud je utvrdio da je prijavljenik učinio povrede pravila morala iz čl. 5. navedenog Pravilnika oglašavajući neistinitu reklamu na štetu prijavitelja u kojoj navodi da ZAMP izvlači iz tuđih džepova novac i da je to što ZAMP radi pljačka, a pritom zanemarujući činjenicu da prijavitelj primjenjuje odredbe Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima.

Valja za napomenuti da je prilikom preslušavanja sporne snimke riječ ZAMP ovaj Sud asocirala na Hrvatsko društvo skladatelja tj. prijavitelja.

Tvrdnju prijavljenika da se radi o šaljivoj reklamo koja poziva ljude u njegov dućan ovaj Sud ne prihvaća jer po ocjeni ovog Suda sporna reklama je doista uvredljiva za prijavitelja.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-146/07 Zagreb, 28. rujna 2007.: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Odbija se prijavljenikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori br. G-I-30/07 od 28. svibnja 2007. (...)

Obrazloženje odluke GŽ-II-146/07: Prvostupanjskom presudom br. G-I-30/07 OD 28. svibnja 2007. presuđeno je da je prijavljenik M (...) d.o.o. (...) odgovoran što je u programu radio postaja na području Republike Hrvatske emitirao reklamu sljedećeg sadržaja: Citira sadržaj reklame iz prethodno citirane izreke odluke G-I-30/07 od 28. svibnja 2007. (...)

Tako je prvostupanjski sud presudio nakon što je proveo dokazni postupak u kojem je saslušana sporna reklama sa CD-a, pročitano rješenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (dalje: DZIV) od 29. rujna 2004. i Statut Hrvatskog društva skladatelja, te je utvrdio da sadržaj predmetne reklame, koja traje 67 sekundi odgovara navodima iz prijave prijavitelja čiji je sadržaj naveden u izreci prvostupanjske presude, da je prijavitelju i njegovoj službi ZAMP (HDS-ZAMP) odobreno obavljanje djelatnosti zaštite autorskih prava od strane DZIV-a, te da je ZAMP stručna služba prijavitelja koja provodi poslove zaštite autorskih prava.

Prvostupanjski sud je našao da je prijavljenik učinio povredu pravila morala iz čl. 5 navedenog Pravilnika oglašavajući neistinitu reklamu na štetu prijavitelja u kojoj navodi da ZAMP pljačka, zanemarujući činjenicu da prijavitelj primjenjuje odredbe Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (dalje: ZAPSP).

Prvostupanjski sud nije prihvatio navode prijavljenika da se prijavitelj ne spominje u predmetnoj reklami, navodeći da ZAMP asocira na prijavitelja, a nije prihvatio niti tvrdnju prijavljenika da se radi o šaljivoj reklami, već smatra da se radi o doista uvredljivoj reklami.

Kod odlučivanja o odgovornosti, Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinjeno, štetne posljedice koje su nastale prijavitelju te izrekao navedenu mjeru smatrajući da će ista u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da više ne čini predmetne i slične povrede pravila morala.

Protiv ove odluke prijavljenik je izjavio žalbu pobijajući je u cijelosti. U žalbi navodi da je prvostupanjski sud neosnovano utvrdio da je prijavljenik emitirao predmetnu reklamu, što je netočno zato što emitiranje može izvršiti samo radio postaja, a ne i prijavljenik. Nadalje, ističe da je prijavitelj udruga kojoj se ne pruža zaštita Pravilnikom o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (dalje: Pravilnik) budući ista nije trgovačko društvo niti potrošač. Navodi da se u reklami ne

spominje Hrvatsko društvo skladatelja niti njegova skraćenica HDS. Ističe da se reklamom kritizira zakon što nije niti protupravno niti protuzakonito. Riječ "pljačka" ne veže se uz ZAMP niti HDS, već uz prijavljenika.

Žalitelj smatra da je izrečena kazna prestroga te da prvostupanjski sud nije naveo otegotne okolnosti koje su utjecale na izricanje najteže propisane kazne.

Predlaže ukinuti pobijanu presudu, prijavljenika osloboditi odgovornosti i odbaciti prijavu.

Prijavitelj je u odgovoru na žalbu naveo da se sporna reklama emitirala na radio postajama u RH isključivo voljom i po zahtjevu prijavljenika, pa ne stoji žalbeni razlog da bi predmetnu inkriminaciju mogle izvršiti isključivo radio postaje. Ističe da prema odredbama Pravilnika povreda pravila morala može biti učinjena i prema trećim osobama, kao što je prijavitelj, a u vezi s djelatnosti prijavljenika.

Smatra da se predmetnom reklamom radi o vrijeđanju prijavitelja, a ne o kritiziranju postojećeg zakona. Predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud tijekom postupka nije povrijedio odredbe parničnog postupka na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, materijalno pravo je pravilno primijenjeno, a izrečena mjera je primjerena učinjenoj povredi dobrih poslovnih običaja.

Između stranaka je nesporno da se predmetna reklama emitirala na radio postajama i nesporan je sadržaj predmetne reklame.

Sporno je da li prijavitelj uživa zaštitu pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao i ocjena sadržaja reklame - da li ona predstavlja povredu pravila morala tj. dobrih poslovnih običaja.

Prijavitelj je ovlašten biti stranka u postupku pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori temeljem odredbe iz čl. 4. Pravilnika u kojem je propisano da Sud odlučuje o povredama pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u obavljanju gospodarskih djelatnosti (...) . kada takvu povredu članice učine prema trećim osobama. Stoga je neosnovan žalbeni razlog da predmetni Pravilnik prijavitelju ne pruža zaštitu.

Neosnovan je i žalbeni razlog da prijavljenik nije emitirao predmetnu reklamu već da su to učinile radio postaje u RH budući je nesporno da je prijavljenik naručio emitiranje predmetne reklame na radio postajama.

Neosnovan je i žalbeni razlog da se u reklami ne spominje prijavitelj, već ZAMP, i to stoga što je ZAMP stručna služba prijavitelja koja se ne može samostalno pojavljivati u postupku pred ovim Sudom.

Ovaj Sud prihvaća prosudbu i ocjenu prvostupanjskog Suda da je sadržaj predmetne reklame uvredljiv za prijavitelja, a da se ne radi o šaljivoj reklami. Činjenica je da je prijavitelj postupao prema važećim odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (čl. 32., 82.,156. toč. 1f), te da se naplata naknade za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje obavlja na zakonom propisan način: temeljem odredbi ZAPSP čija je ustavnost potvrđena Odlukom Ustavnog suda RH, a čija je visina utvrđena Sporazumom o osnovnim načelima i uvjetima za ostvarivanje prava na naknadu postignutu između prijavitelja i Hrvatske gospodarske komore 12. siječnja 2007. godine.

Sadržaj predmetne reklame težište stavlja na pljačku. Naplata navedene naknade okarakterizirana je kao pljačka građana. Stoga je **sadržaj predmetne reklame ispravno ocijenjen kao neistinita reklama.**

Neistinita reklama je izričito navedena kao povreda pravila morala u odredbi iz čl. 5. alineja 4. Pravilnika i prvostupanjski sud je donio ispravnu odluku.

Odluka o izrečenoj stegovnoj mjeri protiv navedene povrede je, prema ocijeni ovoga Suda primjerena vrsti, značaju i težini učinjene povrede. Kada se postupanje po zakonu javno naziva pljačkom, radi se o teškoj povredi pravila morala, za koju je primjereno izreći najstrožu kaznu.

Temeljem odredbe iz čl. 368. st. 1 ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03) u svezi s odredbom iz čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06) odlučeno je kao u izreci presude. Sudac izvjestitelj Draženka Deladio, v.r.

Odgovornost izvođača radova po ugovoru o djelu – za uredno ispunjenje obveze i za otklanjanje nedostataka

Slučaj 111: G-I-28/07

Izreka odluke G-I-28/07 od 19. ožujka 2007.: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik P. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što ugovorene radove nije obavio u skladu s pravilima struke, a niti je postupio po zamolbama prijavitelja da otkloni nedostatke izvedenih radova premda je s prijaviteljem dogovorio nabavu i ugradnju stolarije na obiteljskoj kući u (...) za koje poslove je naplatio 38.349,10 kn, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-28/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je prihvatio ponudu prijavljenika da mu prijavljenik izvrši nabavu i ugradnju stolarije (4 prozora) na obiteljskoj kući u Z (...) Nadalje, navodi da je dana 18.05.2006. godine i 22.08.2006. na žiro račun prijavljenika uplatio iznose od 22.987,77 kn i 15.361,33 kn, a prijavljenik se obvezao izvršiti radove u roku od 20 dana od dana konačne uplate ugovorene cijene. Navodi da je prijavljenik obavio radove sa zakašnjenjem s time da nije izvršena obrada zidova, špa leta i rolet kutija, kao i da obložene daske za rolet kutije nisu odgovarajućih dimenzija te je pozvao prijavljenika da otkloni navedene nedostatke, a što isti nije učinio pa je bio primoran sam otkloniti navedene nedostatke.

Na ročištu održanom dana 19.03.2007. prijavljenik navodi da nije sporno da izvršeni radovi nisu obavljeni kako treba, odnosno kako je to navedeno u prijavi, osim obložne daske za koju tvrdi da je ugrađena onakva kakva treba biti ističući da je imao namjeru otkloniti nedostatke, ali zbog nedostatka vremena to nije uspio učiniti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, ponuda prijavljenika i razgleda ne su uplatnice.

Nesporno je među strankama da su sklopile ugovor o ugradnji stolarije na kući prijavitelja, da je prijavitelj isplatio ugovorenu cijenu cijelosti, te da prijavljenik nije obavio ugovorene radove u skladu s pravilima struke kao niti na poziv prijavitelja nije otklonio nedostatke ugovorenih radova.

Po ocjeni ovog Suda ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, koje uređuju prava i obveze stranaka po ugovoru o djelu, ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu, a čime je počinio povrede morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komore pa ga je Sud proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarsko komori.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu,

značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost servisera - popravak skutera obavljen u jamstvenom roku

Slučaj 112: G-I-27/07

(Čl. 410. i 424. Zakona o obveznim odnosima)

Izreka odluke G-I-27/07 od 19. travnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik F d.o.o. (...) ***oslobađa se*** *od odgovornosti zbog povrede pravila morala.*

Obrazloženje odluke G-I-27/07: Dana 6. veljače 2007. godine Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori zaprimio je prijavu Đ. K. zbog povrede pravila morala protiv prijavljenika F. d.o.o. iz (...)

Prijavitelj u bitnom ističe da je dana 1. rujna 2006. godine kupio scooter marke Huasha u trgovačkom centru Mercatonne, kao poklon ocu, a koji scooter do dana podnošenja prijave nije uspio registrirati, jer je od prvog dana neispravan tj. pri nultom servisu (sklapanje motora iz kutije koji je obavljen tek 9. rujna 2006. godine je izvršena izmjena nekih dijelova,) jer motor nije htio upaliti, te da mu je sam servis naplaćen 200,00 kn za koji mu nije izdana nikakva pisana potvrda ili račun. Dodao je da je motor već dva puta nakon toga bio u servisu za koji nema nikakvih pisanih dokaza Ger mu serviser nije izdao presliku radnog naloga). Napomenuo je da je od dana 2. studenoga 2006. godine do dana podnošenja prijave motor neprekidno u servisu, te iako su ga dana 30. studenoga 2006. godine obavijestili da je motor gotov, da je motor bio neispravan, što je dokazao i sam serviser probnom vožnjom u njegovoj prisutnosti. Dodao je da je nakon toga odlučio kontaktirati Hrvatsku udrugu za zaštitu potrošača, gdje su mu savjetovali da svu dokumentaciju pošalje u Mercatone, te u Državni inspektorat, što je on i učinio te ga je nakon toga nazvao distributer govoreći da je motor gotov i da su izmijenjene sve instalacije. Napomenuo je da je dana 3. siječnja 2007. godine poslao preporučenom pošiljkom dopis u Mercatone, u kojem izričito zahtijeva prekid ugovora (povrat novca) ili zamjenu za novi potpuno ispravan scooter, da bi od istih dobio odgovor da je scooter već koristio i da je vozilo sada u ispravnom stanju. Ističe da su njegova prava prekršena, da ne može raskinuti ugovor, te da ne može dobiti novi potpuno ispravan scooter, te da je snosio i troškove za prijevoz scootera iz Like u Zagreb, te je zatražio raskid ugovora sa Mercatoneom i predložio izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Prijavljenik se odazvao na postupak mirenja koji je prethodio prvostupanjskom postupku.

U provedenom postupku mirenja prijavitelj je izjavio da u cijelosti ostaje pri svojoj prijavi, te da je spreman na mirno rješenje predmeta spora i predložio da mu prijavljenik izvrši povrat novca u iznosu od 4.499,90 kn, a koliko je sporni scooter platio prijavljeniku, te da mu ujedno nadoknadi trošak transporta scootera na relaciji Lika - Zagreb, a koji je bio nužan u svrhu dostave scootera na

popravak, te je izjavio da sporni scooter više nije u njegovu posjedu obzirom da se nalazi već duže vrijeme u ovlaštenom servisu.

Prijavljenik je u svom pisanom očitovanju na prijedlog prijavitelja, a datom po punomoćniku Tinu Matiću, odvjetniku iz Zagreba, istaknuo da ne pristaje na prijedlog prijavitelja za mirnim rješenjem spora od dana 1. ožujka 2007. godine, te da se navodi iz prijave osporavaju kao neosnovani u cijelosti. Nadalje je naveo da prijavitelj za veliki dio svojih navoda iz prijave ne dostavlja nikakav dokaz, te ih prijavljenik, a niti Sud nisu u mogućnosti provjeriti, posebice misleći pri tom na navode prijavitelja da su već pri nultom servisu na scooteru vršeni popravci na broj servisa koji je scooter prošao, kao i na troškove koje je prijavitelj imao prilikom transporta scootera na servis u Zagreb. Napominjući također da se ovdje radi o postupku pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore zbog povrede pravila morala, te prijavitelj ne može od Suda tražiti raskid predmetnog Ugovora o kupoprodaji. Ne spori da je prijavitelj dana 1. rujna 2006. godine u prodajnom centru prijavljenika Emmezeta kupio scooter Huasha HS50QT-7 po cijeni od 4.499,90 kn. Prijavitelj je uz račun za kupljeni scooter zaprimio i jamstveni list izdan od strane trgovačkog društva T.E.A.M. d.o.o., Zagreb, A. Heinza 3. Trgovačko društvo T.E.A.M. d.o.o. uvoznik je i distributer za proizvode društva Jiangmen Huari Group Co. Ltd. među koje spada i predmetni scooter marke Huasha. Nadalje navodi da je prijavitelj zbog neispravnosti kupljenog scootera koristio prava iz jamstva izdanog od strane društva T.E.A.M. d.o.o. te je scooter predao ovlaštenom servisu na popravak. Sukladno obavezi iz jamstva ovlašteni serviser izvršio je popravak scootera te je prijavitelj e-mailom društva T.E.A.M. d.o.o. od 12. prosinca 2006. godine izviješten da je scooter u ispravnom stanju, te da ga može preuzeti kod servisera. U odgovoru na pritužbe prijavitelja u vezi neispravnosti scootera djelatnik Fliba d.o.o. Krunoslav Cerovac kontaktirao je dobavljača T.E.A.M. d.o.o. te mu je tom prilikom rečeno da je prijaviteljev scooter popravljen i može se preuzeti u ovlaštenom servisu. Prijavitelj je od strane prijavljenika o ovome izviješten e-mailom djelatnika Krunoslava Cerovca od dana 15. prosinca 2006. godine te ponovno Dopisom od 12. siječnja 2007. godine. Napomenuo je da usprkos činjenici da je njegov scooter sukladno uvjetima iz jamstva popravljen te da u ispravnom stanju čeka preuzimanje iz servisa prijavitelj ga bez ikakvog razloga odbija preuzeti.

Naime, prijavitelj je scooter predao na popravak ovlaštenom serviseru koji je scooter i popravio, čime su iskorištena prava prijavitelja iz predmetnog jamstva na uklanjanje nedostatka kupljene stvari. Kako je njegov scooter sada u potpuno ispravnom stanju to zahtjev prijavitelja za zamjenom scootera ili raskidom Kupoprodajnog ugovora postavljen prema prijavljeniku nema nikakvog pravnog ili činjeničnog uporišta. Bez obzira što je prijavitelj predajom scootera na popravak ovlaštenom serviseru koristio uvjete iz jamstva, on je time iskoristio i svoja prava priznata Zakonom o obveznim odnosima. Nadalje je prijavitelj citirao odredbe čl. 410. i 424. Zakona o obveznim odnosima te naveo da nije sporno da je prijavitelj najprije predao scooter na popravak, dakle tražio da se nedostatak na scooteru ukloni pa je shodno tome scooter popravljen i u ispravnom stanju čeka da ga prijavitelj preuzme. Kako je na ovaj način otklonjen nedostatak stvari smatra da je time udovoljeno prvobitnom zahtjevu prijavitelja i iscrpljena njegova prava iz čl. 410. i 424. ZOO-a. Napominju također da Fliba d.o.o. nije ni proizvođač, niti uvoznik predmetnog scootera, budući je isti uvezen u Republiku Hrvatsku od strane društva T.E.A.M. d.o.o. te da iz izjave o sukladnosti vozila br. 227-000313 izdanu od strane

T.E.A.M. d.o.o.,a potvrđenu dana 31. srpnja 2006. godine od strane Carinarnice Rijeka proizlazi da je predmetni scooter sukladan homologiranom tipu vozila za koje je Državni Zavod za normizaciju i mjeriteljstvo izdao Potvrdu o sukladnosti tipa vozila br.HL-0557 od 20. travnja 2006. godine, te da slijedom navedene izjave T.E.AM. d.o.o. i Potvrde Državnog Zavoda za normizaciju i mjeriteljstvo prijavljenik nije imao nikakvog razloga sumnjati u ispravnost predmetnog scootera, te se ni na koji način ne bi moglo zaključiti da su stavljanjem scootera u prodaju prekršili bilo koje pravilo morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori. Ističu također i da je prijavljenik promptno i uljudno prijavitelj u odgovorio na sve njegove pritužbe vezane uz predmetni scooter, što je uostalom i praksa tog društva prema svim njegovim kupcima. Međutim **prijavljenik nije ni u kakvoj obavezi udovoljiti njegovu zahtjevu za zamjenom scootera ili raskidom Kupoprodajnog ugovora, budući je nedostatak na scooteru otklonjen te prijavitelj prema prijavljeniku nema nikakvih daljnjih prava, te su slijedom svega navedenog istaknuli da je predmetna prijava pravno i činjenično u cijelosti neosnovana, te predložili da se ista odbije.**

U svom odgovoru na pisano očitovanje prijavljenika na prijavu, a s obzirom da u prethodnom postupku mirenja nije postignuto mirno rješenje spora, prijavitelj je u bitnom naveo da je zbog neizdavanja računa pri nultom servisu servisera prijavio Državnom inspektoratu, ponovio je da ima pravo koristiti pravo na povrat novca po čl. 424. Zakona o obveznim odnosima, a zbog skrivenih mana na scooteru na kojem ima niz nedostataka, jer takav scooter više ne želi, jer to nije više nov proizvod kojem treba izmijeniti mnogo dijelova kako bi isti bio osposobljen za sigurnu vožnju, te da isti ne bi vjerojatno prošao niti tehnički pregled.

U svom Podnesku od 30. ožujka 2007. godine prijavljenik je u bitnom ponovio sve što je naveo u svom Pisanom očitovanju na prijavu, dodajući još da je u ovom Slučaju prijavitelj najprije zahtijevao uklanjanje nedostatka, te je isti nedostatak uklonjen od strane ovlaštenog servisa, to nema pravne osnove za postavljanje ostalih zahtjeva iz odredbe čl. 410. ZOO-a, te da je prijavitelj u ovom Slučaju propustio uredno obavijestiti prijavljenika o nedostacima, dakle izvan roka od dva mjeseca, računajući od dana kada je otkrio nedostatak, te da čl. 424. ZOO-a daje mogućnost kupcu da zahtijeva od prodavatelja ili proizvođača popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka, ali ne i raskid ugovora i povrat kupovine, a kako je isti scooter već popravljen time je udovoljeno zahtjevu kupca i u ispravnom stanju očekuje preuzimanje sa servisa, čime da je udovoljeno pravima prijavitelja te da ovakvim načinom postupanja od strane prijavljenikh nije prekršeno niti jedno pravilo morala iz odredbe čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Sud je u donošenju predmetne Odluke izvršio uvid u dokumentaciju koja pri leži ovom spisu i to: Dokaz o kupnji scootera - Račun i jamstveni list; Račun R1 od 9. rujna 2006. godine; Izjavu uvoznika T.E.A.M. d.o.o. kojom se odobrava tvrtci Fliba d.o.o. prodaja spornog scootera; Izjava o sukladnosti vozila br. 227-000313 od 20. travnja 2006. godine; Dopis upućen od prijavitelja Hrvatskoj udruzi za zaštitu potrošača dana 23. prosinca 2006. godine; Dopis upućen od strane prijavitelja u trgovački centar Mercatonne Fliba d.o.o. dana 3. siječnja 2007. godine koji predstavlja zahtjev za raskid Ugovora i povrat novca; Dopis upućen od Mercatonne-a prijavitelju dana 13. siječnja 2007. godine; Izvod iz registra Trgovačkog Suda u Zagrebu za Fliba d.o.o.; e-mail upućen od Krunosla-

va Cerovca prijavitelju dana 15. prosinca 2006. godine; kao i e-mail upućen od T.E.A.M.d.o.o.prijavitelju te u Jamstveni list i uputstvo.

Analizirajući prijedlog prijavitelja Sud je našao da je on u cijelosti neosnovan .

U tijeku postupka obje stranke učinile su nesporno da je prijavitelj dana 1. rujna 2006. godine kupio u Fliba emmezeta d.o.o. u Donjem Stupniku, trgovački centar Mercatonne, scooter marke Huasha HS50QT-7 po cijeni od 4.499,90 kn, te da mu je također kao kupcu izdan Jamstveni list, kao jamstvo za ispravnost prodane stvari i uputstvo za upotrebu. Također nije sporno da je isti scooter servisiran od strane ovlaštenog servisera. Međutim ono što je sporno je odnos prijavljenika, kao prodavatelja, prema prijavitelju, kao kupcu koji se ogleda u činjenici da je isti odbio kupcu izvršiti zamjenu istog scootera ili povrat novca nakon što ga je prijavitelj (kao kupac) obavijestio da nakon servisiranja scootera koji je izvršen više puta isti ne želi preuzeti, jer se ne radi o novom scooteru, a da bi se moglo utvrditi da se u konkretnom Slučaju radi na strani prijavljenika o povredi pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Naime, uvidom u Račun R1 i Prijavu prijavitelja utvrđeno je da je sklapanje navedenog scootera izvršeno dana 9. rujna 2006. godine te da se tom prilikom prijavitelj upoznao sa nedostacima stvari koje su zahtijevale izmjenu pojedinih dijelova na samom scooteru,te da je po izjavi prijavljenika on sam osobno zatražio od ovlaštenog servisera i to Markušić d.o.o. da se izvrši servisiranje istog scootera. Također je razvidno da se tek dana 3. siječnja 2007. godine svojim Dopisom prijavitelj obratio prodavatelju Mercatonne d.o.o., a nakon što je od distributera (uvoznika) T.E.A.M. d.o.o. zatražio zamjenu ili povrat novca koju nije uspio dobiti.

U odnosu na navode prijavitelja o povredi pravila morala od strane prijavljenika Sud je na temelju provedenog dokazanog postupku uvidom u gore citiranu dokumentaciju nedvojbeno utvrdio da nije došlo do povrede pravila morala od strane prijavljenika. Naime, utvrđujući gore navedeno ovaj Sud je našao da se u ponašanju prijavljenika nisu ostvarile povrede pravila morala i povrede odredbi čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, a to iz razloga što je prijavitelj koristeći se svojim pravom iz odredbe čl. 424. Zakona o obveznim odnosima nakon što se dana 9. rujna 2006. godine prilikom nultog servisiranja upoznao sa nedostatkom stvari zahtijevao od ovlaštenog servisera popravak tj. servisiranje istog scootera, čemu je i udovoljeno, te je isti scooter popravljen, te o nedostacima iste stvari prijavitelj nije bio upoznat sve do dana 3. siječnja 2007. godine kada je upućen prodavatelju Dopis od strane prijavitelja kojom traži zamjenu stvari ili povrat novca.

Prema tome za cijelo vrijeme od 9. rujna 2006. godine - 3. siječnja 2007. godine prodavatelj nije bio upoznat da ta stvar ima nekakav nedostatak, iako je kupac bio dužan sukladno odredbi čl. 404. Zakona o obveznim odnosima pod prijetnjom gubitka prava o tom nedostatku obavijestit prodavatelja u roku od dva mjeseca računajući od dana kada je nedostatak otkrio.

Nakon što je prijavljenik od strane prijavitelja upoznat dakle s Dopisom, a izvan roka propisanog Zakonom o obveznim odnosima da stvar ima skrivene nedostatke isti se nije oglušio o Zahtjev, već je kontaktirao ovlašteni servis, te su dobili obavijest da je scooter uredno servisiran, da je u ispravnom stanju i spreman za preuzimanje od strane prijavitelja. Kako je dakle značajka instituta jamstva u tome da se odgovornost širi i na proizvođača stvari, kupac je ovlašten zahtijevati ili popravak stvari u razumnom roku ili ako to odgovorna osoba ne učini, da mu se

umjesto nje preda stvar koja je ispravna, što proizlazi iz odredbe čl. 424. Zakona o obveznim odnosima, ali nema pravo po osnovi jamstva tražiti raskid ugovora. Takav zahtjev kupac ima kako prema prodavatelju tako i prema proizvođaču.

Pravila o jamstvu ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti prodavatelja za nedostatke stvari, pa je eventualno kupac mogao tražiti raskid Ugovora od prodavatelja po toj osnovi (skriveni nedostatak stvari), ali pod uvjetom iz odredbe čl. 404. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dakle o tom nedostatku obavijestit prodavatelja u roku od dva mjeseca računajući od dana kada je nedostatak otkrio). Pri tome se mora imati u vidu da su inzistiranjem prijavitelja na servisiranju scootera, izmjeni dijelova i sl. nastali i izvjesni troškovi.

Posebno treba napomenuti, a što je prijavitelj i bio upozoren u prethodnom postupku mirenja da Sud časti nije parnični sud koji treba odlučivati o imovinskom zahtjevu prijavitelja na naknadu troškova prijevoza i sl.

Dakle kako prijavitelj nije dokazao povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odnosno čl. 10. Zakona o obveznim odnosima, valjalo je prijavljenika osloboditi od odgovornosti.

Temeljem čl. 45. cit. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori svaka stranka snosi svoj dio troškova postupka.

Obzirom na sve naprijed iznijeto, a sukladno čl. 35. st. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odlučeno je kao u izreci (...)

Odgovornost izvođača radova - nekvalitetno izvedeni građevinski i obrtnički radovi...

Slučaj 113: G-I-25/07 i GŽ-II-168/07 17. prosinca 2007.

Izreka odluke G-I-25/07. od 18. svibnja 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

1.. Prijavljenik: T d.d. (...) ***odgovoran je*** *što je s prijaviteljem kao kupcem sklopio ugovor o prodaji br. 1770/05 od 03.01. 2005. god. i to 3-sobnog stana na adresi u Zagrebu, Gajnice, Ulica Kerstinečkih žrtava 63 u kojem ugovoru je kao prodavatelj garantirao za kvalitetnu izvedbu građevinskih i građevinsko-obrtničkih radova, a koje odredbe se nije pridržavao jer su radovi na izgradnji stanu pripadajućeg balkona nekvalitetno i pogrešno izvedeni što je zahtijevalo izvedbu sanacijskih radova u istom stanu zbog prodiranja vode u stambeni dio i oštećenja zidova i podova u njihovom stanu, te se prijavljenik oglušio na usmene i pismene reklamacije prijavitelja o potrebi hitnog izvođenja sanacijskih radova zbog čega su isti trajali dulje vrijeme od predviđenog pri čemu je prijavitelj trpio štetu koja se ogleda u nemogućnosti korištenja cijelog stana, dakle, prijavljenik je pružio uslugu loše kakvoće pod vidom dobre kakvoće, čime je počinio povredu iz čl. 5 st.1. al. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, što se ujedno smatra povredom pravila morala, pa mu se temeljem čl. 36. st. 1 t. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude. 2. Svaka stranka snosi svoje troškove sama .*

Obrazloženje odluke G-I-25/07: Dana 6. veljače 2007. godine Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori zaprimio je prijavu Josipe Matančević Gugić iz Zagreba, Kerestinečkih žrtava 63 zbog povrede pravila morala protiv prijavljenika T d.d. iz (...)

Prijaviteljica u prijavi navodi da je s prijavljenikom T d.d. iz Zagreba sklopila ugovor o kupoprodaji stana u Zagrebu, Gajnice, Kerestinečkih žrtava 63 u kojem ugovoru su u toč. 11. istog prijavljenik kao prodavatelji garantirali kvalitetnu izvedbu građevinskih i građevinsko-obrtničkih radova iste nekretnine, a koju ugovornu obavezu nisu poštovali jer su pružili uslugu loše kakvoće pod vidom dobre kakvoće iz razloga što su nekvalitetno i pogrešno sagradili balkon što je zahtijevalo izvođenje hitnih sanacijskih radova zbog prodiranja vode u stambeni dio i oštećenja zidova i podova u njihovom stanu te se na pismene reklamacije i prijave naknadnih oštećenja zbog loše izvedbe građevinskih radova prijavljenik oglušio, što je dovelo do odugovlačenja sa izvođenjem sanacijskih radova prilikom čega je prijaviteljica trpila štetu u vidu nemogućnosti korištenja cijelog stana u razdoblju od 16.08.2006. do 7.11.2006. godine, te je predložila izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore.

Prijavljenik se putem svog punomoćnika odazvao na postupak mirenja koji je prethodio prvostupanjskom postupku.

U provedenom postupku mirenja prijaviteljica je izjavila da ostaje pri svojoj prijavi, spremna je na mirno rješenje predmeta spora, te je u tu svrhu priložila troškovnik za osobnu naknadu štete zbog sanacijskih radova od 21. veljače 2007. god. te je dodala da su nedostaci koji su uočeni nakon useljenja otklonjeni, te da ustraje u svom zahtjevu za obeštećenjem zbog štete koju je pretrpjela zbog utvrđenih nedostataka i izvedbe sanacijskih radova.

Prijavljenik je u svom pisanom očitovanju od dana 15.03.2007. godine obavijestio Sud da ne može pristati na mirenje na način i pod uvjetima koje je predložila prijavitelj ica, jer smatraju da nije bilo propusta u ponašanju koje bi bilo suprotno dobrim poslovnim običajima. Dodao je da su i dalje spremni na mirno rješenje spora s napomenom da novčana naknada ne može biti predmet rasprave pred ovim tijelom.

U tijeku postupka, a na održanoj glavnoj raspravi dana 4. svibnja 2007. godine prijaviteljica je ustrajala u svojoj prijavi te izjavila da je i dalje spremna na mirno rješenje spora, međutim ustraje u tome da joj se naknadi šteta koja je prouzročena nedostacima i izvedbom sanacijskih radova na balkonu njenog stana koje je izveo prijavljenik, da su navedeni nedostaci u međuvremenu u potpunosti otklonjeni, ali ustraje u zahtjevu za obeštećenje zbog štete koju je pretrpjela i spremna je korigirati troškovnik što se tiče visine naknade štete, a ako ne dođe do mirnog rješenja spora ustraje u prijavi te da se prijavljenika proglasi odgovornim radi povrede pravila morala iz razloga što je u ugovoru o kupnji istog stana navedeno da se radovi izvode kao kvalitetni građevinski radovi i majstorski radovi, a pokazalo se da isti to nisu. Nadalje se u tijeku postupka usprotivila navodima punomoćnika prijavljenika da su radovi izvršeni u najkraćem mogućem roku te je ostala kod svog podneska nazvanog prijava oštećenja navodeći da su radovi trajali od 16.08.2006. do 7.11.2006. godine, a sami radovi u stanu od 2.09.2006. godine za koje vrijeme su izvođeni radovi u stanu u kojem su oni živjeli.

Punomoćnik prijavljenika se usprotivio prijedlogu prijavitelj ice iz razloga što smatraju da nije bilo propusta koji bi bili suprotni dobrim poslovnim običajima te ostaju kod svojeg očitovanja od 15.03.2007. te je dodao da ne pristaju na mirno rješenje spora isplatom naknade prema troškovniku koji su proučili i s kojim se ne slažu te izjavljuju da su nedostaci otklonjeni u najkraćem mogućem roku nakon što ih je prijavitelj ica obavijestila o kvarovima, stupila je u kontakt sa šefom gradilišta gosp. Dunaj Brankom koji je koordinirao otklanjanje nedostataka, međutim da se radilo o osmom mjesecu koji je mjesec godišnjih odmora što se mora imati u vidu .

U dokaznom postupku izvršen je uvid u Ugovor o prodaji br. 1770105, podnesak upućen od prijaviteljice Tehnici d.d. 16.08.2006. i 31.08.2006., podnesak nazvan tijek prijave oštećenja i sanacijskih radova u stanu i reklamacijski list.

Također su u dokaznom postupku saslušani predloženi svjedoci Dean Gugić i Dunaj Branko.

Svjedok Dean Gugić iskazao je da je on suprug prijaviteljice i cijeli ovaj događaj mu je dobro poznat, jer su već u 4. mj. kad su uselili u stan počeli prvi problemi sa kvalitetom izvedenih radova jer su se nedostaci očitovali najprije na stropu koji je bio loše izveden i valovit, ali na to u početku nisu reagirali da bi nakon nekoliko mjeseci primijetili da im u spavaću sobu i dnevnom boravku preko balkona ulazi voda. Dodao je da su odmah reagirali time što su već 16.08.2006. godine uputili prvi pismeni dopis u Tehniku d.d. jer su zidovi u spavaćoj sobi bili vlažni i parket se počeo odljepljivati, a sve zbog toga jer je balkon bio izveden s pogrešno izvedenim padom gdje se zadržava voda. Dodao je da je također curila voda i u kupaonici

i svaki put kad je kiša padala strepili su da će im voda ući u spavaću sobu i kupaonicu, da su već od početka kad su useljavali u stan znali da je voditelj gradilišta gosp. Dunaj Branko koji im je predao stan u posjed te je on osobno u toku cijelog ovog događaja više od 200 puta kontaktirao sa gosp. Brankom putem telefona. Napomenuo je da na njihove prve molbe i dopise nitko nije reagirao pa su supruga i on 28.08.2006. god. otišli u Tehniku d.d. te su tom prilikom razgovarali sa projektanticom gđom Ksenijom koja ih je uputila da se sve provjeriti sa gosp. Dunaj Brankom, međutim oni su u međuvremenu ponovno slali dopise da počnu radovi na sanaciji balkona i spavaće sobe, jer su isti hitni, ali su s istim radovima započeli tek 02.09.2006. godine. Nadalje je napomenuo da su isti radovi s prekidima trajali do 11 mjeseca, točnije 7.11.2006. godine, da su za to cijelo vrijeme supruga i on i dalje živjeli u istom stanu, nisu išli na godišnji odmor jer su morali kontrolirati izvođenje radova, morali su biti prisutni i trpiti druge razne posljedice radova u stanu koji su se ogledali u raznoraznim mirisima, plinovima te su morali i spavati na podu. Dodao je da su bili doista vrlo neugodno iznenađeni i razočarani sa kvalitetom izvedenih radova jer je u samom ugovoru o prodaji samog stana pisalo da se radi o kvalitetnim građevinskim i majstorskim radovima.

Prijaviteljica nije imala pitanja na svjedoka već samo konstataciju da se cijeli njihov Slučaj pokrenuo tek kad je gđa. Višnja Brščić direktorica tehničke službe preuzela cijeli Slučaj, dok punomoćnik prijavljenika nije imao pitanja na svjedoka.

Svjedok Dunaj Branko iskazao je daje on sada na radnom mjestu voditelja gradilišta Tehnike d.d. i vrlo dobro mu je poznat cijeli ovaj Slučaj jer je on osobno kontaktirao cijelo vrijeme sa gđom. i gosp. Gugić. Sjeća se da je već 30.06.2006. god. zaprimio od stranaka prijavu i unio je u garantnu knjižicu, nakon čega je sa istima kontaktirao i sa njima se dogovorio da su oni u 7 mjesecu na godišnjem odmoru i da se radovi za to vrijeme neće moći izvoditi u stanu, što je dogovorio sa gđom. Gugić te je nakon toga on njih obavijestio da je on početkom 8 mjeseca točnije do 16.08.2006. godine na godišnjem odmoru i da tek tada se može započeti s radovima u njihovom stanu s čime se gđa. Gugić složila, da bi nakon toga i to 16.08.2006. godine doista i započeli radovi, međutim kako nisu odmah mogli ustanoviti iz kojeg razloga je došlo do curenja vode prvo su poduzeli obrtničke radove na podizanju parketa te su tijekom vremena ustanovili da unatoč poduzetim radovima i dalje se pojavljuju vlažne fleke na zidu a koje potječu od vode sa balkona. Dodao je da je činjenica da je to neko vrijeme trajalo jer obrtničke radove izvode njihovi kooperanti koje je on kontaktirao i sa njima dogovarao termin u dogovoru sa gđom. Gugić, da bi nakon nekog vremena ustanovili da je potrebno izvesti i neke druge radove a on osobno je naložio sanaciju cijelog balkona, a zbog sigurnosti kvalitete radova i kao i iz razloga da se ubuduće ne pojavljuje vlaženje u stanu. Doista radovi su trajali neko vrijeme jer je to proces koji zahtijeva izvođenje pojedinačnih radova jer su to radovi više kooperanata.

Nakon toga radovi su konačno završeni po njegovom saznanju koje je dobio temeljem evidencije iz poduzeća 06.10.2006. god.

Na poseban upit suca da li je do potrebe izvođenja ovih radova došlo zbog nekvalitetnih građevinskih i majstorskih radova svjedok je iskazao da je tu moglo biti svega jer kod izgradnje oni su se držali projekta, a prema projektu nije predviđena nadstrešnica na tom balkonu. Nije mogao sa sigurnošću reći kako su izvedeni obrtnički radovi koji se tiču keramike i odgovarajućih materijala, međutim upravo zbog sigurnosti da će se naknadnim radovima riješiti cijela situacija on je naložio

sanaciju cijelog balkona i spavaće sobe. Napomenuo je da je kontaktirao sa gđom. Gugić u više navrata i poduzimao sve da se što prije izvedu radovi kako je to uobičajeno u građevinarstvu.

Prijaviteljica nije imala pitanja na svjedoka već samo konstataciju da se slaže sa svjedokom što se tiče vremenskog slijeda izvođenja radova s tim da je ona u svom podnesku naznačila da su radovi završeni 07.11.2006. godine iz razloga jer se na kraju stavljao zaštitni silikon na pločice, dok je punomoćnik prijavljenika postavio pitanje svjedoku da li su se prijaviteljica i njen suprug složili sa tako kompletnom sanacijom na balkonu i spavaćoj sobi te koliko će ti radovi trajati na što je svjedok iskazao da su se ono obostrano s tim složili da se izvede kompletna sanacija te da ih je upozorio na trajanje tih radova.

Analizirajući prijavu kao i provedeni dokazni postupak Sud je utvrdio da je prijava osnovana.

Naime, nesporno je među strankama da su sklopile ugovor o prodaji 3-sobnog stana u Zagrebu, Gajnice, i da je prijavitelj ušao u posjed stana.

Sporno je da li je prijavljenik obavio ugovorene radove u skladu s pravilima struke i ugovorom o prodaji te da li je doista u najkraćem mogućem roku otklonio nedostatke koji su zahtijevali hitnu intervenciju.

U tijeku postupka prijavljenik je ostao kod tvrdnje da nije bilo propusta u ponašanju koje bi bilo suprotno dobrim poslovnim običajima.

Međutim, na temelju provedenog dokaznog postupka i to posebice uvida u ugovor o prodaji, podnesaka upućenih od strane prijaviteljice prijavljeniku dana 16.08.2006., kao i dana 31.08.2006. koje je prijavljenik uredno zaprimio, a posebice iz iskaza saslušanog svjedoka Dunaj Branka, proizlazi da su radovi na izradnji balkona u netom kupljenom stanu prijaviteljice nekvalitetno i pogrešno izvedeni što je zahtijevalo izvedbu sanacijskih radova u istom stanu zbog prodiranja vode u stambeni dio i oštećenja zidova i podova u njihovom stanu, o čemu je svjedok i sam iskazao da je on osobno naložio sanaciju cijelog balkona, a zbog sigurnosti kvalitete radova tj. da se ubuduće ne pojavljuje vlaženje u stanu, a koji iskaz svjedoka je Sud ocijenio kao okolnosan i uvjerljiv.

Također je na temelju gore navedenih dokaza, a posebice suglasnih izjava prijaviteljice i svjedoka Dunaj Branka utvrđeno da su radovi na sanaciji trajali dulji vremenski period iako se radi o radovima koji su po svojoj prirodi takvi da zahtijevaju hitnu intervenciju i sanaciju (prodiranje vode s balkona u stambeni dio), čime se prijavljenik oglušio na usmene i pismene reklamacije prijavitelja o potrebi hitnog izvođenja sanacijskih radova zbog čega su isti trajali dulje vrijeme od predviđenog pri čemu je prijavitelj trpio štetu koja se ogleda u nemogućnosti korištenja cijelog stana.

Na osnovi iznesenog Sud je utvrdio, da je prijavljenik pružio uslugu loše kakvoće pod vidom dobre kakvoće, jer je u č1.11. ugovoru o prodaji garantirao za kvalitetnu izvedbu građevinskih i građevinsko-obrtničkih radova iako isti radovi nisu izvedeni kvalitetno i po pravilima struke, te se oglušio na zahtjeve za hitnom sanacijom nedostataka, što predstavlja povredu pravila morala iz čl. 5. st. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06), te je zbog toga kao član Komore proglašen odgovornim.

Odgovornost prijavljenika ne ekskulpira okolnost da se radilo o periodu godišnjih odmora, niti okolnost da je prijavitelj svjesno pristao na izvođenje sanacijskih radova.

Posebno treba napomenuti, a na što je prijavitelj bio upozoren u prethodnom postupku mirenja da Sud časti po čl. 36. citiranog Pravilnika ne može odlučivati o imovinsko pravnom zahtjevu jer nije parnični sud, pa shodno tome ne može ni odlučiti da li je zahtjev prijavitelja za obeštećenjem osnovan ili nije.

Za opisane povrede pravila morala, Sud je prijavljeniku izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i web stranici Hrvatske gospodarske komore po čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, koju drži primjerenom.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenika Sud mu je u smislu odredbe čl. 36. gore cit. Pravilnika uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala.

Uputa o pravnom liieku: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti ža/bu u roku od 15 dana od zaprimanja iste. ta/ba se podnosi u pet primjerka za sud u drugom stupnju.

Drugostupanjska odluka:

Izreka odluke GŽ-II-168/07. od 17. prosinca 2007.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Odbija se žalba prijavljenika T (...) d.d. (...) kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj G-I-25/07 od 18. svibnja 2007.

Obrazloženje odluke GŽ-II-168/07: Prvostupanjski sud je pobijanom presudom prijavljenika proglasio odgovornim i temeljem članka 36 stav. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izrekao mu javnu opomenu uz objavu u tisku i WEB stranici Hrvatske gospodarske komore zbog povrede pravila morala, zato što je iz provedenih dokaza utvrđena povreda pravila morala jer da ugovornu obvezu nije izvršio sukladno ugovoru i pravilima struke, čime je počinio povredu iz čl. 5. stav. 1. t. 1. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Prijavljenik u žalbi predanoj na poštu 20. rujna 2007. izražava nezadovoljstvo izrečenom mjerom tvrdeći da za istu nema temelja u dokazima koji su provedeni u prvostupanjskom postupku. Posebno ukazuje na primjenu prekluzivnih rokova za podnošenje prijave u ovom postupku te da su unatoč propisanim rokovima prihvatili reklamaciju prijavitelj ice i otklonili nedostatke na predmetnom stanu prema pravilima struke. Stoga smatra da je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno pa je pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Predlaže stoga da se žalba usvoji, prvostupanjska odluka preinači tako da se prijava odbaci ili odbije, a podredno da se predmet vrati na ponovni prvostupanjski postupak.

Na žalbu je odgovorila prijaviteljica podneskom od 1. listopada 2007. kojim u potpunosti negira navode prijavljenika iz žalbe. Tako posebno apostrofira navod da je 16. kolovoza 2006. uputila pisani dopis kojim je prijavljeniku reklamirala izvedene radove jer je tada utvrdila prodiranje vode u spavaću sobu, a što je nesporno utvrđeno tijekom prvostupanjskog postupka. Dodatno prilaže dokaze o reklamacijama koje su registrirane i tijekom prvostupanjskog postupka. Stoga predlaže da se prvostupanjska presuda održi kao rezultat objektivno utvrđenih činjenica.

Žalba nije osnovana.

Tijekom prvostupanjskog postupka nesporno je utvrđeno da je prijaviteljica s prijavljenikm dana 3. studenoga 2005. sklopila ugovor o prodaji broj 1770105 prema kojem se prijavljenik obvezao predati stan u zgradi izgrađenoj na k.č. 306/118 k.o. Stenjevec, u naravi zgrada u ulici Kerestinečkih žrtava br. 63. u Zagrebu. Isto je tako nesporno da je nakon primopredaje stana bilo konkretnih nedostataka koje je prijaviteljica reklamirala prijavljeniku kao prodavatelju stana kao i da je takve reklamacije prijavljenik prihvatio i uočene nedostake otklanjao s različitim uspjehom. Konkretan problem s vlagom i prodorom vode s balkona u spavaću sobu koja je oštetila zidove i parket prijaviteljica je reklamirala 16. kolovoza 2006., a nedostatak je saniran tek 8. studenoga 2006. (reklamacijski list br. 0131, list 1/5 spisa). Kraj takvog činjeničnog stanja i provedenih dokaza saslušanjem svjedoka Deana Gugića, supruga prijavitelj ice, i Branka Dunaja, voditelja gradilišta prijavljenika, ispravno je prvostupanjski sud zaključio da je prijava osnovana pa je prijavljeniku izrekao najoštriju mjeru koju Sud časti može izreći za povredu pravila morala. Evidentno je da su radovi na sanaciji trajali neuobičajeno dugo pa se može zaključiti da su bili i zahtjevni što opet upućuje na zaključak da se radilo o otklanjanju ozbiljnog propusta u gradnji stambene jedinice. Sama činjenica da je prijavljenik, kao investitor, prihvatio reklamaciju i otklonio nedostatke nikako ne može značiti da ne može biti odgovoran za povredu pravila morala. Zakon o obveznim odnosima uređuje odnose između prodavateljalinvestitora i kupca te propisuje da taj odnos ne prestaje časom predaje nekretnine u posjed kupcu, već da na određeni način traje i dalje, a što uključuje i obveze na otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku. Stoga ispravno zaključuje prvostupanjski sud da je prijavljenik u otklanjanju uočenih nedostataka na stanu postupao protivno pravilima morala, i to tako što je pružio uslugu loše kakvoće pod vidom dobre kakvoće. Dodatno, ovo vijeće smatra da se ne mogu prihvatiti razlozi koje prijavljenik ističe kao opravdanje dugotrajnosti postupka, a pogotovo ne razlozi koji se tiču podizvođača. Prijavljenik je nesporno renomirani građevinski poduzetnik i ima na raspolaganju kvalitetne radnike za izvršavanje najsloženijih građevinskih radova. Stoga se od istoga razumno očekuje da ozbiljno i s maksimalnom brzinom i stručnošću pristupi otklanjanju vlage u jamstvenom roku. Neosnovan je žalbeni navod da je prijaviteljica prekludirana u pravu na podnošenje predmetne prijave jer se iz provedenih dokaza nedvojbeno zaključuje da je reklamacija bila izjavljena 16. kolovoza 2006., a da je prijava Sudu časti izvršena 6. veljače 2007., tj. unutar šest mjeseci od saznanja za učinjenu povredu i počinitelja, kako propisuje odredba čl. 21 Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Drugostupanjsko vijeće smatra da je prvostupanjskom presudom pravilno primijenjeno pravo i donijeta pravilna presuda kojom je odlučeno o povredi pravila morala i tako sankcionirano ponašanje prijavljenika. Ovo vijeće u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjske presude, pogotovo u odnosu na stupanj odgovornosti prijavljenika. Isto tako, ovo vijeće potvrđuje stav prvostupanjske presude u pogledu imovinskih zahtjeva prijaviteljice. Ovo vijeće vjeruje da će izrečena mjera društvene discipline zbog povrede pravila morala pozitivno utjecati na ponašanje prijavljenika u daljnjem poslovanju na ovom zahtjevnom tržištu i da će se kaniti sličnih propusta ubuduće. Stambena izgradnja je zahtjevna djelatnost u kojoj su građani kao kupci očito u nezavidnom položaju zbog čestih probijanja ugovorenih rokova i neadekvatne gradnje. Stoga se od prijavljenika, kao renomiranog građevinskog poduzetnika, očekuje prvorazredno ponašanje prema kupcima, ali i kao

primjer drugima, osobito malim poduzetnicima.

Prijavljenik, kao profesionalac u poslu, nije u potpunosti profesionalno izvršio ugovornu obvezu pa mu je opravdano izrečena mjera društvene discipline.

Imajući u vidu navedene razloge, drugostupanjsko vijeće smatra da je žalba neosnovana pa je temeljem odredbe čl. 368. Zakona o parničnom postupku, u vezi s čl. 8 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odlučeno kao u izreci. Sudac izvjestitelj Stanko Šarac (...)

Zavaravajuće oglašavanje - neistinita reklama je izričito navedeno kao povreda pravila morala u odredbi iz čl. 5 alineja 4 *Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06*),

Slučaj 114: G-I-20/07

a zabranjeno je i po Zakonu o zaštiti potrošača (ZZP), članci **110.**,117., **118., stavak 3**. i **119**.

Izreka odluke G-I-20/07. od 28. svibnja 2007: *Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:*

Prijavljenik Vn (...) d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *da bi počinio povredu pravila morala iz čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori time što bi zavaravajućim oglašavanjem naveo prijaviteljicu na korištenje Opcije VIP i Fiksna, a da ju nije upozorio na ograničenje od 500 minuta razgovora prema fiksnim mrežama, odnosno 1000 minuta prema VIP korisnicima po cijeni od 0,10 kn/min.*

Obrazloženje odluke G-I-20/07: Prijaviteljica u prijavI navodi da je u lipnju mjesecu 2006. godine sklopila ugovor o pretplati s prijavljenikom, a u rujnu mjesecu je počela koristiti Opciju VIP i Opciju Fiksna, a na koje se odlučila nakon prijavljenikova oglašavanja u medijima. Tvrdi da je prije uključivanja navedenih opcija kontaktirala službu za korisnike prijavljenika, kojom prilikom operater prijavljenika joj nije spomenuo da postoji limit od 500 kn prema fiksnim mrežama, odnosno 1000 kn prema VIP korisnicima po cijeni od 0,10 kn/min. Smatra da ju je prijavljenik trebao obavijestiti o isteku prava po povlaštenoj cijeni SMS porukom kao što je obavještavao druge korisnike navedenih usluga. Nadalje navodi da je oglašavanje prijavljenika zavaravajuće oglašavanje jer se iz istog ne može zaključiti da postoji ikakvo ograničenje u korištenju navedenih usluga, već samo tvrdnja da više ne postoji nikakva opasnost za naš VIP račun. Predlaže prijavljenika proglasiti odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu tijekom postupka prijavljenik navodi da on samo korisnike pre-paide (korištenje usluga putem VIPme bonova) obavještava o isteku limita iz t. 11 Uvjeta korištenja tarifnih opcija i to iz razloga što isti moraju imati unaprijed osigurani određeni iznos na svom računu, dok postpaide korisnike (pretplatnike) ne obavještava o isteku limita, jer takva obveza prijavljenika nije predviđena uvjetima korištenja tarifnih opcija pa s tog razloga nije u obvezi obavještavati pretplatnike. Navodi da su Uvjeti korištenja tarifnih opcija bili dostupni svim korisnicima na prodajnim mjestima i na službenim VIP stranicama, a koje su korisnici aktiviranjem jedne od opcija prihvatili. Na tvrdnju prijaviteljice da se radi o zavaravajućem oglašavanju ističe da je oglas o svojoj prirodi reklamni oblik koji putem kratke informacije predstavlja proizvod ili uslugu, te upućuje zainteresirane na način dobivanja više informacija, a u konkretnom Slučaju oglas upućuje na Službu za korisnike ili posjetu WEB stranici za dobivanje podrobne informacije

o oglašenoj usluzi. Navodi da bi oglas izgubio svoju svrhu ukoliko bi sadržavao detaljne upute ili uvijete jer bi u tom Slučaju bio brošura, a ne oglas. Isto tako prijavljenik navodi da je djelatnik Službe za korisnike bio obvezan spomenuti limit iz t. 11. Uvjeta o korištenju opcija, a da li je to on učinio ne može sa sigurnošću tvrditi. Na navod prijavitelj ice da je dovedena u zabludu u bitnim elementima ugovora o korištenju Opcije VIP i Opcije Fiksna ističe da je isti netočan, budući je prijavitelj ica izabrala da unutar tarife koju je u tom trenutku koristila, a koju je izabrala potpisom zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog ugovora od lipnja 2006. godine koristi Opcije Vip i Fiksna, a koje je opcije mogla u bilo kojem trenutku deaktivirati pozivom Službe za korisnike ili slanjem SMS poruke, a sve sukladno t. 5. i 8. Uvjeta korištenja opcija. Izbor opcija nije ugovor već isti omogućuje korisniku povoljniju cijenu poziva prema fiksnoj ili VIP mreži, povoljne cijene SMS poruka ovisno o izboru samog korisnika. Navodi da prijaviteljica svoju tvrdnju da je operater nije upozorio na limit ničim nije dokazala, a iz Uvjeta korištenja tarifnih opcija ne proizlazi obveza prijavljenika da obavještava pretplatnike o stanju limita, a koji uvjeti se nalaze na javnim i svima dostupnim mjestima. Što se tiče navoda prijaviteljice da je uočila nepravilnosti u evidentiranju poziva i njihovoj naplati prijavljenik navodi da su pozivi obračunati prema cjeniku A i B, a koji cjenik je prijaviteljica prihvatila u okviru promocije "Evolucija komunikacije" aktivirajući Opciju VIP i Opciju Fiksna. Na prigovor prijaviteljice na diskriminaciju pretplatnika u odnosu na pre-paid korisnike koji mogu u svakom trenutku provjeriti svoju potrošnju i imati uvid u istu, dok post-paid korisnici to ne mogu, navodi da post-paid korisnici mogu u svakom trenutku provjeriti stanje svojih računa pozivom službe za korisnike ili putem usluge m-pin koje omogućuje korisniku svakodnevni uvid u potrošnju putem interneta iz čega proizlazi da prijavljenik na jednak način postupa prema svim svojim korisnicima.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, oglas Evolucija komunikacije, računi za razdoblje od 16.11. do 15.12. 2006., naplaćivanje usluga i uvjeti korištenja tarifnih opcija za VIP pretplatnike.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza **utvrđeno je da prijava nije osnovana**.

Iz oglasa Evolucija komunikacije utvrđeno je da prijavljenik nudi mogućnost razgovora s mobilnog telefona prema fiksnim mrežama i unutar VIP mreže po cijeni od samo 0,10 kn/min. Također je utvrđeno da je za dodatne informacije potrebno nazvati službu za korisnike, a koji pozivi su besplatni.

Iz naplaćivanja usluga (list 117 spisa), a koje je prijaviteljica dostavila uz prijavu i naznačila kao Opći uvjeti korištenja utvrđeno je da će Vip-net obavijestiti korisnika na primjeren način koji koristi usluge prekomjerno ili neuobičajeno puno u usporedbi sa korištenje koje je prosječno za tarifni model kojemu pretplatnik pripada.

Iz uvjeta korištenja tarifnih Opcija za VIP pretplatnike t. 11. propisano je da se korisniku Opcije VIP po isteku od 1000 min razgovora, a korisniku Opcije Fiksna po isteku 500 min po razgovoru tijekom jednog obračunskog razdoblja, prema destinaciji odabrane Opcije, počinje naplaćivati cijena poziva prema standardnom cjeniku tarife koju koristi, a u navedenim uvjetima nije predviđena obveza prijavljenika da obavještava pretplatnike o stanju limita.

Tijekom postupka prijaviteljica ničim nije dokazala da nije bila upozorena

od strane operatera prijavljenika o postojanu povlaštene tarife, a za istu je mogla saznati putem interneta kao što je i priložila "Opće uvjete korištenja" (list 117 spisa), a do kojeg podatka je došla putem internet stranice. Isto tako prijaviteljica nije dokazala koje je pretplatnike prijavljenik dužan izvijestiti da su koristili prekomjerno ili neuobičajeno puno uslugu, odnosno što znači prekomjerno ili neuobičajeno puno.

Po ocjeni ovog Suda nelogično je i životno neprihvatljivo da prijaviteljica nije provjeravala iznos povlaštene tarife budući je opće poznato da kod davanja takvih ili sl. usluga povlaštene tarife daju se do određenog limita, a što je prijaviteljici moralo biti poznato, odnosno da ne može razgovarati po povlaštenoj cijeni neograničeno.

Sud prihvaća navod prijavljenika da se promocija Evolucija komunikacije odvijala putem brošure i letaka dostupnih na svim prodajnim mjestima, te na WEB stranicama, kao i da je oglas po svojoj prirodi reklamni oblik koji upućuje zainteresirane na način dobivanja više informacija, te da je prijaviteljica ukoliko je operater nije izvijestio o povlaštenoj cijeni to mogla sama pročitati u Uvjetima korištenja tarifnih opcija za VIP pretplatnike. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude. Predsjednca vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost servisera - otklanjanje nedostatka na kupljenoj stvari - neprihvaćanje reklamacije

Slučaj 115: G-I-8/07

Izreka odluke G-I-8/07. od 28. veljače 2007.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: AK d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je dana 14. srpnja 2006. godine od prijavitelja Miroslava Vajdića preuzeo vozilo Daewoo Nexia, radi otklanjanja kvara na rashladnom klima uređaju, koji nije otklonjen, a radovi naplaćeni, dok reklamaciju nije uvažio, čime je postupio protivno odredbama članka 4. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36 st. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U DNEVNOM TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-8/07: Dana 5. siječnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci presude, a detaljnije obrazloženo u pismenoj prijavi (list 1 spisa), te dopuni prijave (list 3 spisa).

Prijavljenik nije dao odgovor na prijavu. Provedeni su ponuđeni dokazi.

Rasprava je održana u odsutnosti prijavljenika. Prijava je osnovana.

Iz pisanog izvješća Državnog inspektorata od 14. studenog 2006. godine ustanovljeno je, da je prijaviteljevo vozilo bilo na popravku kod prijavljenika (što je utvrđeno dokumentacijom), a da greška nije otklonjena, što je priznala prijavljenikova odgovorna osoba.

Izvješće državnog inspektorata predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230 stav. 1. Zakona parničnog postupka, te potvrđuje istinitost onoga što je u njoj navedeno. Po čl. 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarsko komori (NN br. 66/06.) na pitanja procesno pravne naravi koja nisu utvrđena ovim Pravilnikom, primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ZPP-a (glave l-XXVI).

Navode prijave pored izvješća Državnog inspektorata potvrdila je i pismena prepiska prijavitelja upućena prijavljeniku.

Prijavljenik nije osporio navode prijave. Čak se nije odazvao ni na glavnu raspravu, a ni na ročište o pokušaju mirnog rješenja spora.

Na osnovu svega iznesenog Sud smatra utvrđenim da prijavljenik nije otklonio kvar na klima uređaju, te da reklamaciju nije uvažio, što predstavlja povredu pravila morala iz čl. 5 stav. 1. t. 1. citiranog Pravilnika, pa ga je proglasio odgovornim.

Za navedenu povredu Sud mu je temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud se rukovodio individualizacijom sankcija, te je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Olakotnih okolnosti nije našao, dok je kao otegotnu okolnost uzeo težinu povrede kao i nesuradnju sa ovim Sudom, pa drži da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti, da djelo ne ponovi (...)

Odgovornost prodavatelja za pravovremenu isporuku kupljene stvari – stolca **ili za povrat primljenog avansa** nakon raskida ugovora

Slučaj 116: G-I-193/07

Izreka odluke G-I-193/07. od 27. ožujka 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: E (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije u ugovorenom roku isporučio prijavitelju stolac Aeron AU 123 AWB AJ/PJG1C73D01 veličina C kojeg je prijavitelj naručio i platio, niti je po obavijesti prijavitelja o raskidu ugovora i pozivu da vrati sredstva uplaćena po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. godine u iznosu od 10.450,36 kn koji je prijavitelj uplatio, čime je postupio protivno odredbama čl. 12. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude*

Obrazloženje odluke G-I-193/07: Dana 21. studenog 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja da mu prijavljenik nije u ugovorenom roku od 60 dana isporučio stolac Aeron AU 123 AWB AJ/PJG1C73D01 veličina C kojeg je prijavitelj naručio i platio po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. u iznosu od 10.450,36 kn.

Prijavitelj je naveo u prijavi kako je u nekoliko navrata pozivao prijavljenika da ispuni svoju obvezu i isporuči naručeni i plaćeni stolac, što prijavljenik nije učinio. Prijavitelj je dopisima od 12. lipnja 2007. i 19. lipnja 2007. izvijestio prijavljenika da raskida ugovor i pozvao ga da izvrši povrat sredstava uplaćenih po predračunu br. 29122006 od 29. prosinca 2006. što prijavljenik nije učinio.

Prijavitelju do zaključenja glavne rasprave nije vraćen iznos uplaćen za naručeni, a neisporučeni stolac, a niti mu je isti stolac isporučen.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio od!;lovor na prijavu prijavitelja, već samo ispriku za izostanak direktora prijavljenika g. Vladimira Seović u prethodnom postupku mirenja zakazanog za dan 30. siječnja 2008. poslanu Sudu putem telefaksa iz kojeg podneska nije bilo moguće utvrditi osobu koja ga je potpisala budući je potpis nečitak, a isti podnesak nije niti ovjeren pečatom tvrtke, niti je pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je postupanje prijavljenika protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavitelj je uplatio po predračunu iznos za stolac kojeg je naručio od prijavljenika, a prijavljenik je, prema predračunu bio obvezan isporučiti naručeni stolac u roku do 60 dana, što nije učinio, odnosno nije ispunio preuzetu obvezu, niti je prijavitelju po obavijesti prijavitelja da raskida ugovor te pozivu da izvrši

povrat sredstava izvršenih po predračunu, vratio uplaćeni iznos, čime je povrijedio dobre poslovne običaje.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio preuzetu obvezu, odnosno kad nije vratio prijavitelju uplaćeni iznos za robu koju nije isporučio, a što je bio obavezan učiniti.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i web stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost kreditora za štetu zbog prodavateljeva kašnjenja s isporukom automobila plaćenog kreditom

Slučaj 117: G-I-191/07

Izreka odluke G-I-191/07 od 25. siječnja 2008.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: HAAB d.d. (...) ***odgovoran je*** *što nije uvažio zahtjev prijavitelja za naknadom štete koju je prijavitelj pretrpio uslijed kašnjenja s isporukom vozila, čime je postupio protivno odredbama čl.4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala* (načelo savjesnosti i poštenja) *u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-191/07: Dana 15. studenog 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja jer mu prijavljenik ne želi naknaditi štetu koju je imao prilikom kupnje osobnog vozila putem zajma zbog neurednog ispunjenja obveza iz ugovora o kupoprodaji.

Prijavljenik je kupio osobno vozilo od tvrtke Ap d.o.o. iz (...) , a plaćanje je izvršeno prijavljenikovim kreditom. Ugovor o kreditu zaključen je 18.12.2006. Rok isporuke vozila prijavitelju je, sukladno ponudi tvrtke Auto plus d.o.o. br.1765/2006 od 29.11.2006. i ugovoru o prodaji novog vozila br.1765/2006 od 29.11.2006., bilo 30 dana od uplate kapare. Prijavljenik je dopisima od 25.01.2007. i 06.02.2007. pozvao prijavitelja da mu dostavi original knjižice vozila i presliku obaveznog osiguranja od automobilske odgovornosti koje dokumente tada prijavitelj nije mogao dostaviti budući mu naručeno i uplaćeno vozilo još nije bilo isporučeno.

Prijavitelj također smatra da je prijavljenik, kada je odlučivao o njegovom zahtjevu za kredit za kupnju osobnog vozila imao podatke o tvrtki od koje je automobil kupio kreditom, a osobito stoga što je prijavitelj u auto-kući bio upućen da svoj kredit ostvari upravo kod prijavljenika. Prijavljenik je, prema mišljenju prijavitelja povrijedio pravila morala time što je plasirao kredit tvrtki koja je bila u blokadi i pred pokretanjem stečajnog postupka.

Prijavljenik se očitovao na prijavu ističući da je pristao naknaditi prijavitelju trošak korištenja autobusnog prijevoza u razdoblju od 29.12.2006. do 30.05.2007. uz predočenje svih računa autobusnih karata, naknaditi trošak dodatne opreme koju je prijavitelj sam kupio nakon isporuke automobila uz prezentaciju računa, naknaditi iznos kamata na kredit za razdoblje dok prijavitelj nije mogao koristiti vozilo i najviše dvije radnje odvjetničkih troškova, a smatrao je neosnovanim naknaditi neimovinsku štetu. Punomoćnica prijavljenika nije bila u mogućnosti očitovati se na navod prijavitelja da je prijavljeniku bila poznata činjenica da je auto kuća Auto plus d.o.o. bila u blokadi već nekoliko mjeseci prije no što je prijavitelj zatražio i dobio kredit za kupnju vozila iz razloga što se radi o podacima klijenta za čije čuvanje su obavezani bankarskom tajnom.

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud

nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je plasirao kredit tvrtki koja se nalazila pred pokretanjem stečajnog postupka, a što mu je moglo biti poznato u trenutku odobravanja kredita.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije, nakon što ga je prijavitelj pozvao na naknadu štete koju je imao uslijed kašnjenja isporuke vozila, traženu štetu i naknadio.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st.1. tČ.3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Neznatan novčani iznos (53,56 kn) **duga** ne može biti činjenična osnova za proglašenje dužnika odgovornim

Slučaj 118: G-I-188/07

Izreka odluke G-I-188/07. od 14. svibnja 2008: Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: H (...) E. K. d.o.o. (...) ***oslobađa se odgovornosti*** *zbog povrede pravila morala učinjenih na način opisan u prijavi.*

Obrazloženje odluke G-I-188/07: Dana 13. studenog 2007. godine prijavitelji su podnijeli pisanu prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala-dobrih poslovnih običaja sa činjeničnim opisom u prijavi.

U odgovoru na prijavu, punomoćnik prijavljenika navodi, da je dug za kamate podmiren, pa prijavljenik više nema potraživanja prema prijavitelju. Izvršena je korekcija računa, što se vidi iz priloga prijavi. Osim toga navodi, da iz prijave nije razvidno, na što se odnosi reklamacija, jer je po svim prigovorima (reklamacijama) postupano.

Provedeni su ponuđeni dokazi. **Prijava je neosnovana**.

Iz prijave je razvidno da su nesporazumi između stranaka počeli u mjesecu prosincu 2006. godine. Svi su nesporazumi nakon reklamacija prijavitelja usuglašeni i svaka strana je svoje obveze izmirila. Ono što je ostalo sporno prema prijavi prijavitelja je iznos duga od 53,00 kn.

Prema dopisu prijavljenika od 25. srpnja 2007. godine upućenog prijavitelja radi se o iznosu od 53,56 kn, koji se odnosi na kamate, ali je nakon uplate dana 24. siječnja 2007. i ta stavka zatvorena. Prijavljenik nadalje navodi da prema prijaviteljima nema daljnjih potraživanja, a sa svoje strane je učinio sve da prijavitelji kao potrošači budu zadovoljeni pa je po svim reklamacijama prijavitelja udovoljeno, zbog čega i nadalje opskrbljuju prijavitelje električnom energijom.

Tko je na račun prijavitelja izvršio uplatu nije relevantno, ali ono što je najvažnije je da je dug podmiren i otvorena stavka tom uplatom zatvorena. U tom pravcu govori i izjava prijavitelja Zvonka od 13. svibnja 2008. da je gosp. Maletić izjavio da će predmetni dug od 53,00 kn. Točan dug je 53,56 kn i dana 9. siječnja 2008. uplatio ga je gosp. Maletić. I sam prijavitelj Z. u navedenoj izjavi priznaje da je tom uplatom problem riješen, čime na indirektan način stavio do znanja da je ovaj postupak time okončan. Na osnovi iznesenog Sud na strani prijavljenika nije našao i utvrdio povrede pravila morala iz čl. 4, a u svezi čl. 5 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN br. 129/07. i 8/08) pa ga je oslobodio odgovornosti. Predsjednik vijeća Rajko Bagić (...)

Odgovornost prodavatelja za isporuku po cijeni uplaćenoj po prvom predračunu

Slučaj 119: G-I-177/07

Članci 2. i 4. Zakona o obveznim odnosima - povreda pravila morala te načela savjesnosti i poštenja, **kao i odredbi Zakona o zaštiti potrošača,** npr. članci 107. do 111.

Izreka odluke G-I-177/07. od 8. siječnja 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) **presudio je**:

Prijavljenici TCZ d.o.o (...) i TC d.o.o. oba (...) ***odgovorni su*** *što su nakon zaprimljene uplate po predračunu izdali prijavitelju novi predračun na viši iznos, različit od ponude, čime su postupili protivno odredbama čl. 2. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te im se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-177/07: Dana 16. listopada 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenih zbog povrede dobrih poslovnih običaja u kojoj navodi da je namjeravao kupiti kod prvoprijavljenika vozilo Land Cruiser koji mu je izdao ponudu br. 72156 od 4.07.2007. godine. prema kojoj je rok isporuke bio kraj kolovoza i početak rujna, a opcija ponude 3 dana, na osnovu čega je uplaćen garancijski avans da je vozilo naručeno i rezervirano. Kako je cijena ponude bila formirana na temelju Potvrde o novčanoj donaciji iz inozemstva, predočeni su predstavniku prodavača originalni dokumenti dana 13.07.2007. godine. i tražili provjeru vjerodostojnosti ponuđene cijene. Prodavač prvo prijavljenika izdao prijavitelju predračun br.01-07-2007 od 24.07.2007. u kojem je bila navedena ukupna cijena vozila u iznosu od 274.025,60 kn, a temeljem kojega je prijavitelj izvršio uplatu i prema prodavaču ispunio u cijelosti ugovornu obvezu, a nije mu isporučeno kupljeno vozilo. Dana 28.08.2007.g. prvoprijavljenik je izdao prijavitelju novi predračun na viši iznos, a isti prijavitelj smatra neosnovanim i čudnim za ozbiljno poslovanje. Također navodi kako je prijavitelju iznos uplate vraćen protiv njegove volje. Zastupnik prijavitelja ukazuje da prodavač nije mogao ponuditi cijenu bez konzultacije s generalnim uvoznikom za što je imao prilike od 13.07.2007.g., kada su dostavljeni podaci o donaciji, do 24.08.2007.g. kada je ispostavi o predračun. Također ukazuje kako je u predračunu od 24.08.2007.g. navedena ukupna cijena vozila bez specifikacije što ona sve sadrži, kao i u predračunu od 28.08.2007.g. izdanom na viši iznos u kojem je na isti način definirana cijena vozila bez državnih davanja i ukupna cijena vozila koje su obje više od cijene koja je izražena u predračunu od 24.08.2007. godine.

Punomoćnica I. prijavljenika i II. prijavljenika navela je kako je zaposlenik I. prijavljenika izračunao cijenu koja je izražena u predračunu na osnovu usmenih

informacija i kako je protumačio pravila o donaciji. Kada je zaprimljena uplata po predračunu kod II. prijavljenika, koji i formira cijene, utvrđeno je da obračunata cijena ne sadrži sva potrebna davanja (carinu i trošarinu) te je radi toga prijavljenik izdao novi predračun na višu cijenu. Također je navela kako prodavači imaju programe s potrebnim podacima za određivanje cijene vozila koje dobiju od generalnog uvoznika, ovdje II. prijavljenika. Navela je kako je način izražavanja cijene u predračunu također programski definiran i kako program nema predviđenu varijantu kada je kupac oslobođen od nekog od davanja. Također je navela kako program ima razrađeno po stavkama sve obveze koje se uračunavaju u cijenu, ali da se ti podaci ne unose u predračun i da predstavljaju poslovnu tajnu.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenih u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da su prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupili protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njihovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. I. i II. prijavljenik su nakon zaprimljene uplate po predračunu izdali prijavitelju novi predračun na viši iznos.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne poštuje ugovorne obveze koje proizlaze iz njegove ponude prijavitelju koju je prijavitelj prihvatio uplatom ukupnog iznosa iste.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio preuzetu obvezu i isporučio prijavitelju naručeno i plaćeno vozilo.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenih utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljene proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. s1.1. I. 3. Pravilnika Sud im je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević...

Građevinski radovi – bez naloga i računa – povreda članaka 7. stav 4. i 12. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07)

Slučaj 120: G-I-174/07

Izreka odluke G-I-174/07. od 20. prosinca 2007.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik: H (...) d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što je s prijaviteljem B. P. ugovorio izvođenje građevinskih radova usmenom pogodbom i bez predračuna, ugovorio cijenu bez PDV-a, a nakon završetka radova u mjesecu rujnu 2007. godine naplatio radove u iznosu od 14.600,00 kn, bez PDV-a i nije prijavitelju izdao račun, čime je postupio protivno odredbama članka 4. Zakona o obveznim odnosima, a što se ujedno smatra povredom pravila morala u uobičajenom prometu, pa mu se temeljem čl. 36 stav. 1. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.*

Obrazloženje odluke G-I-174/07: Prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede pravila morala činjenično i pravno opisanih u izreci presude, sa detaljnijim opisom u pismenoj prijavi (list 1 spisa).

U odgovoru na prijavu zastupnik prijavljenika navodi, da je u radnom odnosu u trgovačkom društvu I.g. d.o.o. (...) te da je radove na objektu prijavitelja izvodio kao zaposlenik tog društva, a da svoju tvrtku nije aktivirao. Napominje da je s prijaviteljem bila ugovorena cijena 9 EUR po m2, bez ispostave računa, odnosno 13 EUR, ako račun bude ispostavljen. Ističe da je prijavitelj pristao na cijenu od 9 EUR bez ispostave računa, te da je prijavitelj po završetku radova izjavio, da je zadovoljan sa kvalitetom radova, te nije imao prigovora na utvrđenu cijenu. Smatra kako kod izračuna ako i postoji neka razlika u kvadraturi nikako nije moglo biti obračunato 30 kvadrata više od stvarne kvadrature, ostavlja mogućnost da je razlika maksimalno 10 -15 m2 obzirom na otvore. Prilikom izvođenja radova ugrađeno je sedam klupčica, a za čiju ugradnju je dogovorena cijena od 50 kn po klupčici, a da u konačnici ugradnja istih nije uračunata u cijenu.

Rasprava je održana u odsutnosti prijavljenika temeljem čl. 29. stav. 2 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u daljnjem tekstu Pravilnika (NN 66/06 i 114/06).

Provedeni su ponuđeni dokazi. **Prijava je osnovana**.

Kako prijavljenikov zastupnik po zakonu (direktor) (...) navodi da je u radnom odnosu u trgovačkom društvu Inženjer graditelj d.o.o., Jambrešakov brijeg 9, Zagreb, radove je za prijavitelja izvodio kao zaposlenik navedenog društva jer svoju tvrtku nije aktivirao. Navedeni prigovorom želi istaći prigovor promašene pasivne legitimacije. Taj prigovor zastupnik prijavljenika ničim nije potkrijepio, a niti je izdat valjani račun za te radove, a plaćeni su u gotovini i to zastupniku prijavljenika. Zato se sa sigurnošću ne može prihvatiti prigovor prijavljenika. S druge strane priznaje da je radove izvodio on i sa prijaviteljem ugovorio radove. I

najzad ono što je najvažnije je to da je prijavljenika trgovačko društvo Hazim d.o.o. registrirano u sudski registar trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj 2005. godine, što se vidi iz izvatka iz registra, a da u tok izvatku nije naveden suspenzivni uvjet ili dan početka radova prijavljenika društva. Naprotiv, samim upisom u sudski registar, stekao je pravo na obavljanje registrirane djelatnosti, a među ostalim i građevinarstvom. Kako je registracija obavljena 2005. godine od tada ima pravo na obavljanje djelatnosti. Zbog toga je valjalo odbiti prigovor promašene pasivne legitimacije, a to tim više što prijavitelj tijekom cijelog postupka, a i u pismenoj prijavi ističe da je samo sa prijavljeniku ugovorio radove i njemu osobno platio.

Prijavljenik priznaje da je cijena bila ugovorena po m2 9 EUR bez ispostave računa, a 13 EUR ako se ispostavi račun. Upravo po tom ugovoru prijavitelj je isplatio prijavljeniku 14.600,00 kn bez PDV i bez računa. Poslovanjem na opisani način prijavljenik je oštetio Državni proračun i prekršio odredbe Poreznog zakona, što samo po sebi predstavlja i kazneno djelo, a ne samo povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja).

Kao prvo **prijavljenik je bio dužan ispostaviti predračun, jer se radi o cijeni iznad 500 kn , što je uvjet po čl. 7 stav 4 Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07),** a što nije izvršeno. Nije izdao valjani račun po čl. 12. citiranog Zakona. Kako je naglasak **"valjan račun"** znači da treba biti sastavljen u skladu sa citiranim propisom, a kako prijavljenik nije izdao takav račun, prijavitelj nije mogao kontrolirati ni količinu ni cijenu radova, a niti tko je ugovorna stranka - trgovačko društvo radove izvodilo. Čak i sam prijavljenik dozvoljava mogućnost da je obračunato više kvadrata nego što je izvedeno. Navedeni propusti u poslovanju prijavljenika predstavljaju ujedno povredu pravila morala iz čl. 5. stav. 1 t. 3., 6., 8. i 9., a svezi s čl. 4. Pravilnika pa ga je valjalo proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede pravila morala prijavljeniku je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarske komore po čl. 36. stav. 1 t. 3. koju drži primjerenom.

Pri izboru vrste mjere Sud se rukovodio individualizacijom sankcija, te je cijenio sve okolnosti koje idu u korist ili teret prijavljenika. Olakotnih okolnosti nije našao, dok je kao otegotnu okolnost uzeo težinu povrede pa drži da će se samo ovom mjerom postići svrha i prijavljenika poučiti, da djelo ne ponovi (...)

Odbačaj nepravovremene prijave

Slučaj 121: G-I-172/07

Izreka odluke G-I-172/07. od 31. listopada 2007.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) riješio je:

Odbacuje se kao nepravovremena prijava *prijavitelja V.a.P.K. d.o.o. IZ (...) protiv I prijavljenika C.H. d.o.o. (...) i lI. prijavljenika H.L.K. d.o.o. (...) zbog povrede pravila morala.*

Obrazloženje odluke G-I-172/07: Prijavitelj je 11. rujna 2007. podnio prigovor Predsjedniku Hrvatske gospodarske komore, koji je ocijenjen prijavom Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i proslijeđen naslovnom Sudu kod kojeg je prijava zaprimljena 4.10.2007. godine.

Prijavitelj u prijavi navodi da mu je vozilo marke CC(...) isporučeno 7. veljače 2003. godine. Dana 18. travnja 2005. godine predmetno vozilo je pokazalo neispravnost, te ga je prijavitelj predao u ovlašteni servis A.P (...) gdje je vozilo popravljeno i preuzeto, ali se kvar nakon jednog dana ponovio, vozilo je ponovno preuzeto u servis, popravljeno i preuzeto, ali se vozilo nekoliko puta ponovno pokvarilo, ponovno ga preuzima i ponovno popravljano. Na traženje prijavitelja da se vozilo mora popraviti da bude pouzdano, na inzistiranje prijavitelja, dano mu je zamjensko vozilo do konačnog popravka spornog vozila.

Dana 21. rujna 2005. godine prijavitelj je zaprimio dopis tvrtke CIB C. d.o.o. da dođe po svoje vozilo. Kako prijavitelj nikada nije dostavio svoje vozilo na održavanje ili popravak navedenoj tvrtki, obratio se uvozniku i distributeru C.H. d.o.o. da mu objasni kako se vozilo koje je preuzeto na popravak u tvrtku A.P. d.o.o. podiže s popravka u drugoj tvrtki-CI B Commerce d.o.o. Prijavitelj je tada zatražio od prvoprijavljenika C.H. d.o.o. objašnjenje čijim je nalogom vozilo prebačeno iz jednog servisa u drugi bez znanja ili obavijesti prijavitelja, te zatražio na uvid i u posjed dokumentaciju o tijeku popravka i razlozima zašto je popravak trajao toliko dugo. Prvoprijavljenik C.H. d.o.o. nije udovoljio davanjem traženih dokumenata i izvješća o tijeku i razlozima duljine popravka vozila, iako je isto morao dati bez prethodnog poziva, a ponudio je da otkupi staro vozilo i za razliku u cijeni isporuči novo vozilo.

Sam prijavitelj navodi kako je iz postupanja tvrtke C.H. d.o.o. bilo razvidno da mora potražiti pomoć od vlasnika vozila. Prijavitelj je 20. prosinca 2005. godine obavijestio Sam prijavitelj navodi kako je iz postupanja tvrtke Citroen Hrvatska d.o.o. bilo razvidno da mora potražiti pomoć od vlasnika vozila. Prijavitelj je 20. prosinca 2005. godine obavijestio vlasnika vozila - tvrtku Hypo Leasing Kroatien d.o.o. o problemima u kojima se našao, a isti je umjesto pomoći koja je od njega zatražena, preuzeo vozilo od tvrtke CIB Commerce d.o.o dana 11. siječnja 2006. godine, iako su imali obavijest prijavitelja da ne preuzimaju vozilo. Prema zapisniku o preuzimanju, vozilo je bio u vrlo lošem stanju, sa cca 4.000 više prijeđenih kilometara, prljave unutrašnjosti, dotrajalih guma. Prijavitelj navodi da su sve njegove obaveze prema Hypo Leasing Kroatien d.o.o. bile redovito podmirivane

usprkos nemogućnosti njegovog korištenja, a smatra da drugoprijavljenik Hypo Leasing Kroatien d.o.o. nije niti pokušao zaštititi svoje vlasništvo - vozilo kojim se prijavitelj služio i o kojem se skrbio temeljem jamstveni h obaveza uvoznika. Drugoprijavljenik je jednostrano otkazao prijavitelju ugovor o najmu 10. travnja 2006. bez ijednog valjanog i u ugovoru o leasingu nabrojenog razloga iako je prijavitelj do tada platio ukupno 37 rata za predmetno vozilo.

Ovakvo ponašanje prijavljenika prijavitelj je mogao ocijeniti povredom pravila morala i zatražiti zaštitu od naslovnog suda. Sukladno čl. 21. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori prijava se može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od dana kada je povreda učinjena. Budući se prijavitelj, nezadovoljan postupanjem prvoprijavljenika, obratio za pomoć drugoprijavljeniku dana 20. prosinca 2005. godine, a drugoprijavljenik je nakon svih zamolbi za pomoć jednostrano otkazao ugovor o najmu dana 10. travnja 2006. godine, prijava prijavitelja podnijeta naslovnom Sudu dana 11. rujna 2007. podnijeta je nakon proteka roka od godinu dana od dana kada je povreda učinjena, te je stoga valjalo odlučiti kao u izreci. Sudac Narcisa Knežević v.r.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od osam (8) dana po prijemu istog, Žalba se podnosi u 5 (pet) primjeraka putem ovog Suda za sud u drugom stupnju.

Neispunjenje ugovorne obveze – neplaćanje lizing naknade i nevraćanje predmeta lizinga

Slučaj 122: G-I-149/07

Izreka odluke G-I-149/07. od 30. studenog 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je**:**

Prijavljenik: D.J. d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije redovito podmirivao rate leasinga prema sklopljenim Ugovorima o financijskom leasingu broj 16276/06 i 16241/06 te što nije nakon raskida navedenih Ugovora podmirio dospjelo potraživanje u roku od 8 dana, odnosno vratio predmet leasinga, i to, vozilo marke AUDI, tip (...) i stroj BAGER (...) sa svom dodatnom opremom, već iste i dalje drži u posjedu,* ***čime je*** *postupio protivno odredbama čl. 4. zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala* (načelo savjesnosti i poštenja) *u obveznim odnosima,* ***te mu se*** *temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori* ***izriče*** *JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-149/07: Dana 20. kolovoza 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije plaćao rate leasinga sukladno sklopljenim Ugovorima o financijskom leasingu broj 16241/06 i 16241/06, te što prijavljenik nije nakon raskida navedenih Ugovora podmirio dospjelo potraživanje u roku od 8 dana, odnosno izvršio povrat predmeta leasinga i to vozilo marke AUDI (...) i stroja BAGER..., god. proizvodnje 2005. te HIDRAULIČNI ČEKIĆ (...) sa svom dodatnom opremom.

Prijavitelj u prijavi navodi da je prijavljenik dana 20. ožujka 2006. godine sklopio Ugovor o financijskom leasingu broj 16241/06 po kojem je predmet leasinga bilo vozilo-marke Audi, tip vozila A6 3.0 TDI quattro, broj šasije WAUZZZ4FX6N142042, god. proizvodnje 2006. na vrijeme leasinga od 60 mjeseci od dana preuzimanja predmetnog vozila uz obvezu plaćanja rate leasinga sukladno sklopljenom Ugovoru i dana 28. ožujka 2006. godine sklopio Ugovor o financijskom leasingu broj 16241/06 po kojem su predmeti leasinga bili navedeni automobil i strojevi (...) sa svom dodatnom opremom. Predmete leasinga - vozilo Audi i stroj Hyundai i hidraulični čekić Hyundai je u ime prijavljenika osobno preuzeo direktor prijavljenika A.M.

Prijavitelj također navodi da je zbog neplaćanja rata određenih Ugovorima o financijskom leasingu broj 16241/06 i broj 16276/06, sukladno odredbama Ugovora i Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu koji su bili sastavni dio oba Ugovra, kao i Zakona o obveznim odnosima preporučenim dopisima raskinuo navedene Ugovore i pozvao prijavljenika da u roku od 8 dana podmiri dospjelo potraživanje prijavitelja odnosno da izvrši povrat predmeta leasinga. Dopise o raskidu Ugovora prijavljenik je zaprimio dana 6. travnja 2006. godine, ali po istima nije postupio, odnosno nije podmirio dospjela potraživanja po predmetnim Ugovorima niti je vratio predmete leasinga - vozilo, stroj i opremu u posjed prijavitelja, već

je iste zadržao i danas ih drži u protupravnom posjedu, iste skriva od prijavitelja i odbija ih vratiti.

Prijavitelj navodi da je prije raskida predmetnih Ugovora o leasingu putem ovlaštenog društva AVS INFORMACIJE d.o.o., Zagreb, Savska Opatovina 109 putem intervencija tijekom veljače, ožujka i travnja 2007. godine u više navrata pokušavao ovlaštenoj i odgovornoj osobi prijavitelja naglasiti da postoji dospjelo dugovanje, pozvao ga da dugovanje podmiri što prije jer će prijavitelj biti prisiljen raskinuti predmetne Ugovore i tražiti povrat vozila, stroja i opreme koji su vlasništvo prijavitelja te je pokušao doći u posjed predmetnog vozila, stroja i opreme, ali ovlaštena osoba prijavitelja, te gđa Gina Božić Mitrović koja je prilikom nekoliko odlazaka zatečena na adresi sjedišta prijavljenika nisu dopuštali pristup predmetima leasinga, već ih je prijavljenik skrivao i dalje ih skriva, a prilikom intervencija su izjavili "da potraživanje ne mogu i neće platiti, da će ga platiti kada budu mogli, a da predmete neće i nemaju namjeru vratiti Podnositelju prijave" . Također navodi da su tijekom intervencija djelatnici društva AVS INFORMACIJE d.o.o. došli do saznanja da se predmetni stroj nalazi u Pločama i da ga je prijavljenik dao u podnajam bez suglasnosti prijavitelja, a da je registracija vozila Audi istekla i da postoji mogućnost da ga ovlaštena osoba prijavljenika gosp. Mitrović i dalje vozi, čime je prijavitelj doveden u situaciju da mu prijeti još veća šteta odgovornost za moguće prometne i druge prekršaje kao vlasnika vozila.

Prijavitelj također navodi da je putem sredstava osiguranja koje mu je prilikom sklapanja predmetnih Ugovora dao prijavljenik na ime sredstava osiguranja, pokušao namiriti svoje dospjelo potraživanje, ali bezuspješno, budući je račun prijavljenika blokiran, a Društvo nema imovine, kao niti jamac A.M.

Prijavitelj navodi da je protiv odgovorne osobe prijavljenika g. Ante Mitrović, pokrenuo kazneni postupak zbog kaznenog djela utaje iz čl. 220. st. 1. i 4. KZ-a, a šteta prijavitelja u trenutku podnošenja kaznene prijave iznosila je 57.677,92 eura. Prijavitelj je također priložio presliku zapisnika s glavnih rasprava u parničnom postupku kojeg kao tužitelj vodi protiv prijavljenika kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1937/07 radi povrata stvari i rješenje o određivanju privremene mjere kojim se protivniku osiguranja-ovdje prijavljeniku zabranjuje da otuđi ili optereti vozilo Audi, stroj Hyundai i hidraulični čekić Hyundai koji su predmeti leasinga i u postupku kod naslovnog suda. Punomoćnik prijavitelja također je naveo kako prijavitelj ima saznanje da prijavljenik s predmetnim radnim strojevima koje protupravno drži u posjedu pokušava i protupravno raspolagati nudeći ih drugim leasing društvima kao zalog pri sklapanju novih ugovora o leasingu. Također je naveo da je prijavljenik zadnju ratu uplatio u prosincu 2006. godine i ukazao na praksu prijavitelja da nakon tri do četiri neplaćene rate prvo angažira posredničku kuću koja poziva dužnike na podmirenje njihovih obveza, nakon toga poziva dužnika na vraćanje predmeta zaloga i tek ako i to ne uspije raskida ugovor.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije pristupio na rasprave pred prvostupanjskim vijećem, a podneskom od 5. studenog 2007. godine se očitovao na prijavu ističući da je upravo prijavitelj povrijedio pravila poslovnog morala kada je bez ikakvog obzira trenutno raskinuo oba ugovora tvrdeći da je po Ugovoru broj 16241/06 bila podmirenja svaka rata, a po Ugovoru broj 16276/06 nije bila podmirenja jedna i pola rate. Navodi da je prijavitelj sredstva s Ugovora broja 16241/06 prebacivao na Ugovor broj 16276/06 te je na taj način nastalo dugovanje po oba Ugovora i da je prijavitelj trenutno napravio raskid oba Ugovora.

Prijava je osnovana.

Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik nije podmirio svoje obveze preuzete Ugovorima o financijskom leasingu, nije postupio po pozivu prijavitelja i vratio predmete leasinga i nakon raskida Ugovora i dalje drži u protupravnom posjedu predmete leasinga.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak **prijavljenika koji ne poštuje ugovorne obveze preuzete Ugovorima o financijskom leasingu koje je sklopio s prijaviteljem, niti u pogledu svojih obveza na plaćanje ugovorenih rata leasinga za predmetno vozilo, stroj i opremu, niti vraćanja prijavitelju predmeta leasinga - vozila Audi, stroja Hyundai i hidrauličnog čekića Hyundai.**

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio svoju ugovornu obvezu i podmirivao rate leasinga, odnosno, nije nakon raskida Ugovora o financijskom leasingu vratio prijavitelju predmete leasinga niti nakon što ga je prijavitelj na to pozvao.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora, a prije raskida Ugovora kada ga je prijavitelj putem ovlaštenog društva upozoravao na nepodmirene dospjele obveze i pozivao na njihovo ispunjenje, odnosno plaćanje duga ili povrat predmeta leasinga.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. stav. 1. t. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici

Odgovornost prodavatelja - neispunjenje obveza - prijavljenik nije isporučio kompjutersku opremu koju je prijavitelj naručio i uredno platio

Slučaj 123: G-I-121/07

Izreka odluke G-I-121/07 od 28. rujna 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljeni MB d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što nije isporučio naručene i plaćene dvije vanjske tipkovnice za ICOM uređaje, QSYER-IC, niti je izvršio povrat uplaćenih 1.533,93 kn budući da nije isporučio naručenu opremu na što ga je prijavitelj pozvao, čime je postupio protivno odredbama čl.4. Zakona o obveznim odnosima i povrijedio pravila morala (dobre poslovne običaje) u obveznim odnosima, te mu se temeljem članka 36. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, nakon pravomoćnosti ove presude*

Obrazloženje odluke G-I-121/07: Dana 02. srpnja 2007. godine prijavitelj je podnio prijavu protiv prijavljenika zbog povrede dobrih poslovnih običaja budući da prijavljenik nije isporučio opremu koju je prijavitelj naručio i uredno platio. Prijavljenik je dana 18. siječnja 2007. g. poslao prijavitelju ponudu br. 11/1/2007 kojom je ponudio prijavitelju dvije vanjske tipkovnice za ICOM uređaje, QSYER-IC po cijeni od 628,66 kn, odnosno ukupnoj cijeni s PDV-om u iznosu od 1.533,93 kn s rokom isporuke od 14 radnih dana po prijemu uplate.

Prijavitelj je na prijavljenikov žiro račun uplatio dana 19. siječnja 2007. g. iznos od 1.533,93 kn. Kako naručena i plaćena oprema nije bila isporučena u roku, predsjednik Radiokluba slijepih "Louis Braille" nazvao je krajem veljače 2007. prijavljenikova vlasnika (...) koji mu je rekao da će roba stići na carinu za desetak dana. Također je telefonski razgovarao s vlasnikom i dva puta u ožujku 2007. g. i svaki put je odgovor bio da roba stiže za 8 dana, ali naručena oprema nije isporučena niti nakon navedenih telefonskih razgovora, a tijekom mjeseca travnja 2007. taj se čovjek više nije javljao na telefonske pozive, niti je odgovarao na poruke ostavljene na telefonskoj sekretarici. Stoga je prijavitelj uputio i dva pisana dopisa prijavljeniku i to 14. svibnja 2007. kojim poziva prijavljenika da mu se javi kako bi razjasnili nastalu neželjenu situaciju i 30. svibnja 2007. g. kojim poziva prijavljenika da izvrši povrat uplaćenog iznosa od 1.533,93 kn budući da naručena roba nije isporučena. Prijavljenik je oba dopisa zaprimio, što je vidljivo iz potpisanih povratnica, ali nije prijavljeniku isporučio naručen u opremu niti izvršio povrat novca.

Prijavljenik nije pristupio na postupak mirenja, nije dostavio odgovor na prijavu prijavitelja i nije pristupio na raspravu pred prvostupanjskim vijećem.

Prijava je osnovana. Iz postupka prijavljenika u odnosu na prijavitelja, Sud nalazi da je prijavljenik u načinu postupanja nakon zaključenja pravnog posla postupio protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno da je njegovo postupanje, promatrano sa stajališta moralnih okvira unutar kojih bi trebali postupati sudionici u pravnom prometu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Prijavljenik je poslao

prijavitelju ponudu s opisom predmeta ponude i naznakom cijene, te rokom važenja ponude, broja žiro računa na koji je potrebno uplatiti iznos iz ponude, ukoliko prijavitelj prihvati ponudu, te rok u kojem se obvezuje isporučiti ponuđenu robu.

Neprihvatljiv je sa stajališta dobrih poslovnih običaja postupak prijavljenika koji ne isporuči robu koju je ponudio i u roku koji je sam odredio, a za čiju prodaju je primio novac od prijavitelja i koji na sve pozive prijavitelja na ispunjenje preuzete obveze ne samo da nije naknadno isporučio naručenu i plaćenu robu, već nije niti vratio prijavitelju novac koji je bio pozvan vratiti budući da nije isporučio naručenu robu. Prijavljenik je svojim ponašanjem postupio i suprotno odredbi čl. 389. ZOO-a budući da nije predao kupcu-prijavitelj u stvar u vrijeme i na mjestu predviđenom ugovorom, odnosno u roku od cca 14 radnih dana po prijemu uplate FCO Zagreb.

Stoga ovaj Sud nalazi da je prijavljenik povrijedio dobre poslovne običaje i osnovne principe profesionalnog poslovnog morala i etike kad nije ispunio ugovornu obvezu i isporučio prijavitelju naručenu robu, odnosno, nije vratio uplaćeni iznos niti nakon što ga je prijavitelj na to pozvao.

Na ovakav zaključak upućuje i ponašanje prijavljenika nakon sklapanja ugovora i proteka roka za ispunjenje ugovorne obveze kad se nije prijavitelju javljao na višekratne telefonske pozive, odnosno primljene dopise i pozive na ispunjenje ugovora, odnosno kasnije poziv na povrat uplaćenog novca.

Kako je Sud u ponašanju prijavljenika utvrdio povredu pravila morala iz čl. 5. Pravilnika, valjalo je prijavljenika proglasiti odgovornim.

Za opisane povrede dobrih poslovnih običaja, temeljem čl. 36. st.1. tč. 3. Pravilnika Sud mu je izrekao mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i WEB stranici hrvatske gospodarske komore. Predsjednica vijeća Narcisa Knežević (...)

Odgovornost izvođača radova – otklanjanje nedostataka

Slučaj 124: G-I-28/07

Izreka odluke G-I-28/07 od 19. ožujka 2007: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je:

Prijavljenik Pp d.o.o. (...) ***odgovoran je*** *što ugovorene radove nije obavio u skladu s pravilima struke, a niti je postupio po zamolbama prijavitelja da otkloni nedostatke s prijaviteljem ugovorene nabave i ugradnje stolarije na obiteljskoj kući u (...) za koje poslove je naplatio 38.349,10 kn, a ugovorene radove nije obavio u skladu s pravilima struke, a niti je postupio po zamolbama prijavitelja da otkloni nedostatke izvedenih radova, čime je počinio povredu iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, pa mu se temeljem čl. 36. st. 2. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke G-I-28/07: Prijavitelj u prijavi navodi da je prihvatio ponudu prijavljenika da mu prijavljenik izvrši nabavu i ugradnju stolarije (4 prozora) na obiteljskoj kući u Zagrebu, Portoroška 3. Nadalje navodi da je dana 18.05.2006. godine i 22.08.2006. na žiro račun prijavljenika uplatio iznose od 22.987,77 kn i 15.361,33 kn, a prijavljenik se obvezao izvršiti radove u roku od 20 dana od dana konačne uplate ugovorene cijene. Navodi da je prijavljenik obavio radove sa zakašnjenjem s time da nije izvršena obrada zidova, špaleta i rolet kutija, kao i da obložene daske za rolet kutije nisu odgovarajućih dimenzija te je pozvao prijavljenika da otkloni navedene nedostatke, a što isti nije učinio pa je bio primoran sam otkloniti navedene nedostatke.

Na ročištu održanom dana 19.03.2007. prijavljenik navodi da nije sporno da izvršeni radovi nisu obavljeni kako treba, odnosno kako je to navedeno u prijavi, osim obložne daske za koju tvrdi da je ugrađena onakva kakva treba biti ističući da je imao namjeru otkloniti nedostatke, ali zbog nedostatka vremena to nije uspio učiniti.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, ponuda prijavljenika i razgledane su uplatnice. Nesporno je među strankama da su sklopile ugovor o ugradnji stolarije na kući prijavitelja, da je prijavitelj isplatio ugovorenu cijenu cijelosti, te da prijavljenik nije obavio ugovorene radove u skladu s pravilima struke kao niti na poziv prijavitelja nije otklonio nedostatke ugovorenih radova.

Po ocjeni ovog Suda ovakvim ponašanjem prijavljenik je postupio suprotno odredbama članka 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komore pa ga je Sud proglasio odgovornim i izrekao mu mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na WEB stranici Hrvatske gospodarsko komori.

Kod odlučivanja odgovornosti prijavljenika Sud mu je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenika da ne čini ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost prodavatelja stvari potrošaču

Slučaj 125: P-I-64/08 od 27. studenog 2008. i PŽ-II-30/08. od 19. veljače 2009.

Po odredbi članka 403. stavak 4. **Zakona o obveznim odnosima** (NN 35/05) **kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac** nije obvezan pregledati stvari niti je dati na pregled, ali je obvezan obavijestiti predlagatelja o postojanju vidljivih nedostataka u roku od dva mjeseca od dana kada je otkrio nedostatak. Odredbom članka 406. stavak 1. citiranog Zakona propisano je da u obavijesti o nedostatku stvari kupac nije dužan potonje opisati nedostatak i pozvati prodavatelja da pregleda stvar, a odredbom članka 410. stavak 1. točka 2. tog Zakona propisano je da kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku, može između ostalog zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka.

Izreka rješenja br. PŽ-II-30/08: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branke Stilinović - Petrović, predsjednice vijeća, te Vande Franjić, Igora Periše, Branke Genzić-Horvat i mr. sc. Zorana Vujovića (...) **riješio je:**

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj P-I-64/08 od 27. studenog 2008.

Obrazloženje rješenja br. PŽ-II-30/08: Pobijanom presudom utvrđeno je da je **prijavljenik odgovoran** što je 17. siječnja 2008. godine u svojem dućanu prodao prijaviteljici jaknu uz popust, kojom prilikom je prijaviteljici rečeno da jaknu koja je namijenjena slanju u Njemačku može zamijeniti te joj nisu ograničili ili odredili rok za zamjenu, ali je, kada je prijaviteljica zatražila zamjenu ili drugu robu u istoj vrijednosti, prijavljenik to odbio učiniti, čime je počinio povredu pravila morala, **pa mu je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske banke.**

Prema obrazloženju prvostupanjske presude, u podnesenoj prijavi prijaviteljica navodi da je u prodavaonici prijavljenog u City centar Jankomir kupila jaknu 18. siječnja 2008. godine, da je prodavačici skrenula pozornost da jaknu šalje u Njemačku te se interesirala za zamjenu, da joj je ostavljena mogućnost zamjene bez ograničenja roka, a da rok nije određen niti u računu. Kako je zbog neodgovarajuće veličine prijaviteljica zatražila zamjenu, a prijavljeni je odbio ne samo zamjenu, već i ikoji drugi način dogovora, dok se na pozive suda nije odazivao, na temelju dostavljene dokumentacije i navoda prijaviteljice, zaključeno je da je ponašanje prijavljenog protivno pravilima morala. U odnosu na mjeru društvene discipline navedeno je kako su pri njezinom izboru cijenjene sve okolnosti te je zaključeno kako će se izrečenom mjerom postići svrha i prijavljenog poučiti da takvo ili slično djelo u obavljanju svoje djelatnosti ne ponovi.

Protiv takve presude žalbu je podnio prijavljeni navodeći da je netočno kako u konkretnom slučaju nije bio određen rok za zamjenu jer da se prilikom svake

kupnje uz računu kupcu daju uvjeri za zamjenu robe. Navodi kako Zakon o zaštiti potrošača (NN 79/07) točno regulira rokove i način postupanja s robom koja se reklamira zbog tvorničke greške ili nedostatka, što konkretno nije slučaj, te dodaje kako se odredbe navedenog Zakona na koje se sud poziva ne mogu primijeniti u ovom predmetu. Predlaže, stoga, ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Prijaviteljica nije podnijela odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/0, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 123/08), koji se na temelju odredbe članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06 i 114/06, 129/07 i 8/08) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Žalbeni sud nalazi pravilnim utvrđenje prvostupanjskog suda prema kojem je prijavljeni svojim ponašanjem koje mu prijaviteljica stavlja na teret povrijedio pravila morala (dobrih poslovnih) običaja (članci 4. i 5. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori).

Iz sadržaja prijave proizlazi da je ista podnesena prije svega zbog neprimjerenog ponašanja, odnosno neprimjerene i neugodne komunikacije prijavljenog kada mu se prijaviteljica javila zbog zamjene kupljene jakne.

U konkretnom slučaju nije sporno da je prijaviteljica u dućanu prijavljenog kupila jaknu 17. siječnja 2008. godine. Također, tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom prijavljeni nije osporio navode prijaviteljice prema kojima joj je, nakon što je prilikom kupnje upozorila da kupljenu jaknu šalje u Njemačku, ostavljena mogućnost zamjene ukoliko broj ne bi odgovarao, bez da je upozorena na ikakav rok u kojem to mora učiniti. Osim toga, prijavljeni tijekom postupka nije osporio niti navode prijaviteljice vezane uz neugodne i neprimjerene komunikacije prijavljenog i odbijanja zamjene jakne kada mu se krajem svibnja 2008. godine prijaviteljica obratila.

U odnosu na navode žalitelja valja istaknuti kako pogrešno zaključuje žalitelj da neodgovarajući broj jakne ne predstavlja nedostatak kupljene stvari.

Prema odredbi članka 403. stavak 4. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac nije obvezan pregledati stvari niti je dati na pregled, ali je obvezan obavijestiti predlagatelja o postojanju vidljivih nedostataka u roku od dva mjeseca od dana kada je otkrio nedostatak. Odredbom članka 406. stavak 1. citiranog Zakona propisano je da u obavijesti o nedostatku stvari kupac nije dužan potonje opisati nedostatak i pozvati prodavatelja da pregleda stvar, a odredbom članka 410. stavak 1. točka 2. tog Zakona propisano je da kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku, može između ostalog zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka.

U konkretnom slučaju nije sporno da je prijaviteljica obavijestila prijavljenog

o nedostatku kupljene stvari u propisanom roku, jer navedeno prijavljeni niti ne osporava, slijedom čega prijaviteljici pripada pravo zahtijevati od prijavljenog predaju druge stvari bez nedostatka.

Prema tome, opisanim postupanjem, odnosno neprimjerenom i neugodnom komunikacijom i odbijanjem zamjene jakne, prijavljeni je počinio povredu dobrih poslovnih običaja, što je pravilno utvrdio i prvostupanjski sud. Na pravilnost utvrđenja prvostupanjskog suda nije od utjecaja niti pogrešno pozivanje suda na odredbe Zakona o zaštiti potrošača navedene u obrazloženju pobijane presude.

Također, izrečena mjera je, prema ocjeni ovog suda, primjerena počinjenoj povredi, pri čemu se razlozi dani za istu prihvaćaju u cijelosti.

Kako žalitelj svojim navodima žalbe nije s uspjehom osporio pravilnost i zakonitost pobijane presude njegova je žalba neosnovana.

Valjalo je, stoga, na temelju odredbe članka 368. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Predsjednica vijeća Branka Stilinović-Petrović (...)

Odgovornost izdavatelja garancije

Slučaj 126: P-I-113/08

Uvoznik je odgovoran za ispravnost i funkcioniranje automobila koji je prijavitelju isporučio prijavljenikov ovlašteni serviser. Odgovornost proizlazi i iz jamstvenog lista koji je izdao prijavljeni uvoznik.

Izreka odluke P-I-113/08 od 18. svibnja 2009.: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) presudio je: ***Prijavljenik PH d.o.o. (...) odgovoran je***

što nije prihvatio reklamaciju prijavitelja i odbio njegov zahtjev za predaju novog ispravnog vozilo bez dodatnih ugrađenih dijelova,

te mu se temeljem čl. 36. st. 2 t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU i WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, *a nakon pravomoćnosti ove presude*.

Obrazloženje odluke P-I-113/08:

Prijavitelj u prijavi navodi da je 20. travnja 2007. godine sa Auto Par d.o.o. Zagreb zaključio ugovor o kupoprodaji automobila..., koji je već bio na lageru, a da ga Auto par nije obavijestio da su u to vozilo ugrađivani dijelovi koji ne spadaju u serijsku opremu, kao što je u konkretnom slučaju u predmetni automobil ugrađen ‘’pinjon – zupčanici’’ za ugradnju taxi sata. Navodi da je bio upoznat da su na predmetnom vozilu izvođeni neki naknadni radovi da ga sasvim sigurno ne bi preuzeo. Pored toga navedeno vozilo koje je staro dva dana skoro se ‘’raspalo’’ na cesti uslijed trešnje nebalansiranih guma, te da je cijelo vozilo u asimetričnosti. Sumnja da je on prvi vlasnik vozila.

Tijekom postupka prijavljenik je naveo da on odbija uklanjanje nedostataka na vozilu jer su to limarski radovi, koji se rade na starom automobilu, a ako bi se te korekcije izvršile onda to više nije novi automobil. Zahtjeva da mu prijavljeni isporuči novi automobil. Predlaže prijavljenog proglasiti odgovornim i izreći mu mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljeni navodi da ne vidi u čemu je njegova odgovornost. Tvrdi da je prijavitelj prvi vlasnik vozila što je vidljivo iz knjižice vozila, a ugrađeni pinjon ne može biti uzrok nedostatka vozila.

Rješenjem drugostupanjskog suda br. PŽ-II-18/08 od 3. listopada 2008. godine potvrđena je presuda ovog suda u odnosu na prijavljenog AP d.o.o. (...) , dok je ukinuta presuda u odnosu na ovdašnjeg prijavljenika PH d.o.o., (...) i predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, budući da u navedenoj presudi sud nije naveo u kakvom je obveznom odnosu prijavitelj sa prijavljenim Peugeot Hrvatska d.o.o.

U dokaznom postupku pročitana je prijava, dopis Državnom inspektoratu, tehnički podaci o vozilima Peugeot, saslušan je direktor AP d.o.o. (...) i svjedok (...) . Razgledan je ugovor sklopljen između PH d.o.o. i AP d.o.o Zagreb i jamstveni list za predmetni automobil.

Iz tehničkih podataka o vozilu P (...) utvrđeno je da ugrađeni dio u predmetno vozilo ne pripada u serijsku opremu nego se ugrađuje samo po narudžbi.

Iz iskaza direktora AP proizlazi da je sporno vozilo prodano prijavitelju, a koje je bilo na lageru jer je prvotni kupac odustao od kupnje zbog bolesti. Navodi da prijavitelj nije obaviješten da je izvršena ugradnja pinjona. Prvu primjedbu prijavitelj je imao da vozilo ‘’cuka’’, a nakon što je AP ustanovio da je u automobilu nečisto gorivo, a potom je otklonio taj nedostatak. Navodi da je nakon više primjedbi prijavitelja o nedostacima na automobilu održan sastanak između prijavitelja, AP i PH te je zapisnički konstatirano koji se nedostaci trebaju otkloniti. Prijavitelj se temeljem toga mogao obratiti bilo kome od ovlaštenih koncesionara u Hrvatskoj, a on to nije učinio. Tvrdi da ugrađeni pinjon nema nikakvog utjecaja na stabilnost automobila i da AP nije ni na koji način postupio prijevarno prema kupcu.

Sud prihvaća iskaz direktora AP, osim u dijelu u kojem tvrdi da nije postupio prijevarno prema kupcu, a istoga nije obavijestio o ugradnji pinjona, a što je znao i trebao je obavijestiti o tome kupca, odnosno prijavitelja.

Iz iskaza svjedoka (...) , djelatnika prijavljenog proizlazi da je on pregledao predmetni automobil i utvrdio da se isti može dovesti u stanje u kakvom je trebao biti i isporučen. Nakon što je prijavitelju rečeno što sve treba napraviti na automobilu on taj prijedlog nije prihvatio već je tražio zamjenu za drugi novi automobil. Svjedok navodi da je predmetni automobil bio dekonzerviran i stajao na skladištu kod AP, a koliko dugo je stajao svjedoku nije poznato. Isto tako svjedoku nije poznato kako probni vozač nije primijetio da gume nisu izbalansirane. Po njegovoj ocjeni korektura limarije na automobilu spada pod normalnu stvar jer se pojedini dijelovi samopodešavaju, te u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za zamjenu novog vozila. Tvrdi da ugrađeni pinjon ne utječe na sigurnost automobila, a niti na potrošnju goriva.

Sud prihvaća iskaz navedenog svjedoka osim u dijelu u kojem navodi da korektura limarije na automobilu spada u normalnu stvar te da nisu ispunjeni uvjeti za zamjenu novog vozila. Naime po ocijeni ovog Suda korektura limarije na automobilu starom dva dana ne spada u normalnu stvar.

Iz ugovora sklopljenog između PH kao isporučitelja i AP d.o.o. utvrđeno je da su isti sklopili ugovor kojim isporučitelj daje ovlaštenom servisu AP d.o.o. neekskluzivno pravo da se predstavlja kao ovlašteni servis za PH te da krajnjim kupcima osigurava opskrbu, plasiranje na tržištu i prodaju navedenih automobila.

Iz jamstvenog lista za sporni automobil utvrđeno je da je isti sastavio PH d.o.o.

Iz naprijed navedenog proizlazi da je prijavljeni zastupnik, tj. koncesionar na cijelom teritoriju RH za prodaju automobila marke P. Nadalje, zapisnik kojim su utvrđeni nedostaci na automobilu sastavljen je i od strane prijavljenog te ovaj sud zaključuje da je prijavljenik odgovoran za uvoz neispravnog automobila, odnosno nije prijavitelju dao suglasnost da otkloni nedostatke kod nekog drugog ovlaštenog servisa u RH.

Temeljem odredbe čl. 400 Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05 dalje u tekstu ZOO) propisano je da prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u trenutku prijelaza rizika na kupca. Nadalje temeljem odredbe čl. 401 navedenog zakona propisano je da nedostatak postoji pored ostalog kada je prodavatelj predao stvar koja nije jednaka uzorku ili modelu. Temeljem odredbe čl. 410 ZOO-a propisano je da kupac koji je pravodobno obavijestio prodavatelja o nedostatku može po svom izboru: 1.) zahtijevati od prodavatelja da nedostatak

ukloni, 2.) zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka, 3.) zahtijevati sniženje cijene i 4.) izjaviti da raskida ugovor, a u svakom od tih slučajeva ima pravo na popravljanje štete.

Tijekom postupka utvrđeno je da predmetno vozilo ima nedostataka, a koje vozilo je uvezao u RH prijavljeni. Predmetno vozilo je prijavitelju predao AP kao ovlašteni servis. Po mišljenju ovog suda prijavljeni je odgovoran kao uvoznik automobila jer prijavitelj nije dobio stvar, odnosno automobil koji je jednak uzorku ili modelu, pa je ovakvim ponašanjem prijavljeni počinilo povredu pravila morala te ga je Sud proglasio odgovornim iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06, 114/06, 129/07 i 8/08).

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenog Sud mu je uzeo u obzir vrstu značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koje su nastale kod prijavitelja pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenog da više ne čine ovakve ili slične povrede pravila morala. Predsjednica vijeća Zdenka Bačić (...)

Odgovornost i obveze iz jamstva za pravilno funkcioniranje stvari

Slučaj 127: PŽ-II-9/09

Obveza prodavatelja na temelju jamstva za ispravno funkcioniranje stvari se ne iscrpljuje samo u popravku, već i u zamjeni neispravnog proizvoda ispravnim, ako popravak ne uslijedi u razumnom roku

Izreka odluke PŽ-II-9/09 od 5. lipnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...) **presudio je:** ***Odbija se žalba prijavljenog kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 26. veljače 2009. broj: P-I-109/08.***

Obrazloženje drugostupanjske odluke PŽ-II-9/09: Odlukom navedenom u izreci prvostupanjski je sud utvrdio da je prijavljenik odgovoran što je prijavitelju prodao traktor marke CASE JX 70ALL 01 i traktorski utovarivač za CASE JX, 800/4/3,5 loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete, čime da je počinio povredu pravila morala i dobrih poslovnih običaja predviđenu u odredbi čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, 114/06, 129/07 i 8/08 - u daljnjem tekstu: Pravilnik), zbog čega mu je na temelju čl. 36. t. 3. Pravilnika izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U obrazloženju pobijane presude sud navodi da je punomoćnik prijavljenog na ročištu od 26.2.008. naveo, da su sve reklamacije otklonjene u roku; da kvaliteta proizvoda odgovara europskim standardima; da je potvrdio primitak pismenog zahtjeva podnositelja prijave od 13.10.2008. na koji se nije očitovao; da je priznao vršenje popravaka i na utovarivaču u granatnom roku i da podnositelj prijave nije podmirio iznos redovitog servisa.

Prvostupanjski sud je izvršio uvid u priloženu dokumentaciju u fotografije na priloženom optičkom mediju (CD). Na temelju iznijetog prvostupanjski sud je zaključio da je prijavljeni priznao navode iz prijave o dinamici nastanka kvarova te njihovu vrstu i obujam, te da i u slučaju da je postupio po svim reklamacijama podnositelja prijave, ta okolnost njega ne oslobađa odgovornosti za prodaju proizvoda loše kvalitete. Pri tome se sud poziva na okolnost da je podnositelj prijave zbog kvarova bio onemogućen u obavljanju svoje djelatnosti, da su kvarovi mogli dovesti u pitanje sigurnost rukovatelja, da su se nedostaci pojavili neposredno nakon isporuke odnosno u prvim satima rada, iz čega, prema mišljenju prvostupanjskog suda, proizlazi, da su sporni strojevi loše kvalitete.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenog , prvostupanjski sud navodi da je u obzir uzeo vrstu, značaj i težinu predmetnog djela, štetne posljedice koje su nastale podnositelju prijave, te činjenicu da je prijavljeni pred istim sudom u postupku pod brojem P-I-16/08 već pravomoćno proglašen odgovornim za istu povredu.

Protiv navedene odluke žalbu je podnio prijavljenik.

U bitnome navodi da prvostupanjski sud nije naveo što je točno utvrdio uvi-

dom u dokumentaciju i CD, zbog čega je, prema njegovom mišljenju, činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno. ističe da je podnositelj prijave bio dužan na temelju čl. 221.a ZPP-a dokazati da su sporni strojevi bili loše kvalitete i da je prijavljeni to znao ili morao znati. Navodi da sporni strojevi na hrvatskom tržištu i šire nisu općepoznati kao proizvodi loše kvalitete, te da je u konkretnom slučaju prijavljeni produžio jamstveni rok. Smatra da je prvostupanjski sud propustio utvrditi je li podnositelj prijave pravilno rukovao spornim strojevima te da je za utvrđivanje uzroka i okolnosti kvarova valjalo sukladno čl. 250. ZPP-a izvesti dokaz vještačenjem, što podnositelj prijave nije predložio, zbog čega je valjalo odbiti prijavu kao neosnovanu. U odnosu na utvrđenje prvostupanjskog suda da je u obzir uzeo i činjenicu, da je prijavljeni pred istim sudom u postupku pod brojem P-I-16/08 već pravomoćno proglašen odgovornim za istu povredu, prijavljeni ističe da prvostupanjski nije naveo uvid u taj spisa kao izvedeni dokaz. Prema mišljenu prijavljenog presuda u predmetu broj: P-I-16/08 ne sadrži utvrđenja prodaje traktora iste marke i loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete, te je donijeta u postupku mirenja.

Podnositelj prijave nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. ZPP-a u vezi s čl. 8. i 40. Pravilnika, ovaj sud drži da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

U konkretnom slučaju nije bilo potrebno izvesti dokaz vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke jer iz rezultata raspravljanja proizlazi, da je među strankama bila nesporna učestalost, vrsta i obujam kvarova, a što je pravilno zaključio prvostupanjski sud.

Obveza prodavatelja na temelju jamstva za ispravno funkcioniranje stvari se ne iscrpljuje samo u popravku, već i u zamjeni neispravnog proizvoda ispravnim, ako popravak ne uslijedi u razumnom roku (čl. 423. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 - u daljnjem tekstu: ZOO)). Pri tome treba imati u vidu da je podnositelj prijave u podnesku od 13.10. 2008. zahtijevao zamjenu spornih strojeva i da prijavljeni nije postupio po tom zahtjevu odnosno da nije odgovorio na isti.

Ukupna količina kvarova i popravaka tijekom jamstvenog razdoblja, ukazuje na to da proizvod u razumnom roku nije doveden u ispravno stanje u smislu navedene odredbe ZOO-a, bez obzira na eventualno otklanjanje pojedinačnih kvarova. Naime, otklanjanje individualnih kvarova samo po sebi ne znači da je stvar dovedena u ispravno stanje, ako je učestalost tih kvarova u određenom razdoblju tolika, da onemogućava njezinu uporabu. Ovo tim više ako se uzme u obzir činjenica da se radi o stroju za posebnu uporabu odnosno da je isti podnositelju neophodan za obavljanje registrirane djelatnosti (poljoprivredni obrt).

U takvoj situaciji prijavljeni je bio dužan podnositelju prijave predati drugi ispravni proizvod. S obzirom da on to nije učinio, proizlazi da je postupio suprotno čl. 423. st. 1. ZOO-a. Time je i povrijedio dobre poslovne običaje. Na navedeno ne utječu činjenice da je prijavljeni vršio popravke i produžio jamstvo na predmetni stroj (...) Predsjednica vijeća Branka Stilinović Petrović

Odgovornosti izdavatelja garancije

Slučaj 128: P-I-109/08

Odlike kvalitetnih strojeva su prije svega ispravnost i sigurnost, normalno funkcioniranje odnosno služenje namjeni

Prijavljenik, izdavatelj garancije, odgovara za povredu pravila poslovnog morala i u slučaju kad prihvaća prigovore o nedostacima stroja, ako su kvarovi česti i mnogobrojni i ako su još kupcu mogli prouzročiti štetu

Izreka odluke P-I-109/08 od 26. veljače 2009**:** Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) **presudio je**: *prijavljeni S d.o.o. (...) odgovoran je što je prijavitelju prodao traktor marke CASE JX 70ALL 01 i traktorski utovarivač za CASE JX, 800/4/3,5 loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete,* ***čime je počinio povredu pravila morala i dobrih poslovnih običaja predviđenu u odredbi čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori,***

pa mu se temeljem čl. 36. t. 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OJAVLJIVANJE U TISKU i NA WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.

Obrazloženje odluke P-I-109/08 od 26. veljače 2009.:

Prijavitelj u prijavi navodi da je dana 8. svibnja 2006. godine sklopio ugovor s prijavljenim o kupoprodaji traktora, utovarivača, omotača za bale i sakupljača sijena u nadi da kupuje kvalitetne strojeve od poznatog zastupnika CASE, ali da je pogriješio. Prodavatelj ga je odmah neistinito informirao da traktor dolazi iz Amerike, a za pravo porijeklo traktora nije znao dok nije dobio homologaciju iz carinarnice. Prodavatelj također nije poštovao ugovoreni rok isporuke strojeva, koji su naposljetku preuzeti 26. lipnja 2006. godine. Po prvim poljoprivrednim radovima uočeni su čudni zvukovi u transmisiji traktora koji su prijavljeni prodavatelju, te je o trošku prijavitelja traktor otpremljen na popravak u Veliku Goricu dana 15. prosinca 2006. godine. Potom su prijavljeni i ostali kvarovi kao npr. gašenje traktora, neispravan uređaj za pranje stakla, neispravna svjetla (…), da bi 23. prosinca 2006. godine traktor ponovno bio otpremljen o trošku prijavitelja u Pokupsko. Ponovno da je prijavio kvarove koji su djelomično otklonjeni 12. siječnja 2007. godine, a u međuvremenu je prijavio novonastale probleme (ponovno transmisija, svjetla, filtri zraka), te su 15. siječnja kvarovi samo opet djelomično otklonjeni. Traktor je u ožujku 2007. godine bio ponovno otpremljen u servis prijavljenoga zbog problema u transmisiji. Dana 28. ožujka 2007. godine ponovno je prijavljen kvar desnog kotača koji je skoro otpao, da bi kvar bio otklonjen tek 2. travnja 2007. godine. Nakon toga, dana 22. travnja 2007. godine pukao je amortizer vrata i oštetio „tapecirung" u kabini traktora, koji nije zamijenjen, već je popravljen samo amortizer i u međuvremenu otkazale kočnice. Dana 7. svibnja 2007. godine ostao je na polju jer je pukao lanac poteznica, zbog čega cijelu noć probdio na polju čuvajući traktor. Taj kvar je popravljen 8. svibnja 2007. godine. Zatim je dan iza, 9. svibnja 2007. godine otpao prednji lijevi kotač prilikom košnje na brdovitom predjelu, prilikom

čega je skoro došlo do prevrtanja traktora i tom prilikom je oštećena felga koja do danas nije popravljena. Uslijed tog proživljenog šoka prijavitelj je potražio liječničku pomoć, te od tada spornim traktorom upravlja samo djelatnik prijavitelja Tomislav Faber. Nakon toga, prijavljeni je doveo inženjera iz Engleske koji se silno iznenadio na uočenu situaciju. Dana 21. lipnja 2007. godine prijavljeni je produžio garanciju za traktor za 6 mjeseci, a na transmisiju za 12 mjeseci od ugradnje novih dijelova, koji do danas nisu zamijenjeni. U međuvremenu su prijavljeni i kvarovi utovarivača – pucanje klinova, odlijepljeni tvornički varovi, te curenje cilindra zbog kojeg je pala bala sijena i oštetila haubu traktora. Krajem siječnja 2008. godine pokvarila se lamela, koja je zamijenjena, a tom prilikom mu je od strane prijavljenog rečeno da su znali da će se to dogoditi, jer je to škart roba i da su takve kvarove već imali. Dana 29. travnja 2008. godine zamijenjena je i prednja spona volana. Prijavljeni navodi da je tijekom 2008. godine kontaktirao gosp. Stepanića, zakonskog zastupnika prijavljenog kao i Vjekoslava Mirenića, zaposlenika prijavljenoga, koji je obećavao da će doći pogledati novonastale kvarove, ali do današnjeg dana nisu došli. Također je prijavljenog i pismeno obavijestio o svom zahtjevu, ali se prijavljeni na taj zahtjev oglušio. Zbog svega navedenog bio je u nemogućnosti obavljati radove na poljoprivrednom imanju, stoga predlaže da se prijavljenom izrekne javna opomena uz objavljivanje u tisku i na web stranici HGK.

Dopunom prijave od 17. prosinca 2008. godine prijavitelj je povukao dio prijave u odnosu na ponašanje prijavljenoga o neistinitom informiranju o porijeklu traktora i u odnosu na kašnjenje s isporukom strojeva, budući da je taj dio prijave bio podnesen izvan roka. Zbog navedenog, sud je na održanom ročištu posebnim rješenjem utvrdio da je u tom dijelu prijava povučena, pa se u nastavku postupka raspravljalo samo o preostalim navodima iz prijave. Prijavljeni se pri tom nije protivio povlačenju prijave u tom dijelu.

Na ročištu održanom 26. veljače 2008. godine, punomoćnik prijavljenog je naveo da su sve reklamacije bile otklonjene u roku i da kvaliteta proizvoda odgovora europskim standardima. Nadalje, navodi da je točno da je primio pismeni zahtjev prijavitelja od 13. listopada 2008. godine, kao i da je točno da se na takav zahtjev nije očitovao. Punomoćnik prijavljenoga također je priznao da su i na utovarivaču vršeni popravci u garantnom roku, za kojeg su izdali garanciju na rok od 12 mjeseci. Zaključuje i da je prijavitelj njima ostao dužan određeni iznos za uslugu redovitog servisa, iz čega proizlazi da njihov odnos prema prijavitelju nije bio nekorektan.

U cilju utvrđivanja osnovanosti prijave **sud je proveo dokazni postupak** čitanjem cjelokupne dokumentacije koja se nalazi u spisu i pregledom fotografija sa priloženog CD-a.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti, te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, sud je utvrdio da je prijavljeni svojim postupanjem preciziranim u izreci ove odluke povrijedio dobre poslovne običaje i pravila morala.

U ovoj stvari je odlučno da prijavljeni zapravo priznaje točnim navode iz prijave kako u odnosu na dinamiku nastanka samih kvarova tako i u odnosu na njihovu vrstu i obujam. Prijavljeni se samo opravdava time što je u garantnom roku postupio po svim reklamacijama prijavitelja. Međutim, čak i da je točno da je postupio baš po svim reklamacijama, to ga ne oslobađa odgovornosti za prodaju proizvoda loše kvalitete.

Naime, iz priloženih naloga usluga nedvojbeno proizlazi da su prodani proizvodi imali višestruke kvarove zbog kojih je prijavitelj bio onemogućen u redovitom obavljanju svoje poljoprivredne djelatnosti, pa je tako promijenjena spona volana, zamijenjeni su izlazi hidraulike na traktoru i popravljeni isti na utovarivaču, otpao je prvi lijevi kotač na traktoru, oštećena je felga, zamijenjen je lanac poteznica, promijenjen je amortizer vrata, podešavani su kvačila i kočnice, promijenjen je semering na prednjem kotaču, promijenjeni su filtar zraka i rele svjetala.

Iz navedenih kvarova nedvojbeno se može zaključiti kako su prodani strojevi loše kvalitete, budući da nije uobičajeno, niti je za očekivati, da će se na strojevima iste vrste, u tako kratkom razdoblju, pojaviti svi navedeni materijalni nedostaci. Pri tom je značajno to što su se nedostaci počeli pojavljivati odmah nakon isporuke, dakle u prvim satima rada. Također je značajno i to da su neki kvarovi (kao npr. otpadanje kotača) ozbiljno doveli u pitanje sigurnost samog rukovatelja stroja. Stoga se nikako ne može prihvatiti tvrdnja prijavljenog da je kvaliteta prodanih strojeva odgovarajuća europskim standardima. Odlike kvalitetnih strojeva su prije svega ispravnost i sigurnost, što u konkretnom predmetu nije slučaj.

Zbog izloženog, ovaj sud smatra da je prijavljeni prodajom proizvoda loše kvalitete počinio povredu morala i dobrih poslovnih običaja predviđenu u odredbi čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenoga sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu djela koje je počinio, štetne posljedice koje su nastale prijavitelju, kao i činjenicu da je prijavljeni već pred ovim sudom pravomoćno proglašen odgovornim za istu povredu (P-I-16/08), pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenoga da više ne čini ovakve ili slične povrede morala. Predsjednica vijeća Ksenija Kuharić Mikleušević (...)

Odgovornost za kakvoću izvedenih parketarskih radova

Slučaj 129: PŽ-II-10/09

Izvođač odgovara za povredu pravila poslovnog morala ako parketarske radove izvede suprotno tehničkim propisima, posebnim odredbama za parketarske radove i pravilima parketarske struke.

Izreka odluke PŽ-II-10/09 od 5. lipnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) **presudio je**: ***Odbija se žalba prijavljenog kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori poslovni broj P-I-127/08 od 26. veljače 2009. godine.***

Obrazloženje odluke PŽ-II-10/09:Pobijanom presudom utvrđeno je da je **prijavljenik odgovoran** što je: nestručno izveo parketarske radove zbog čega je došlo do dizanja novopostavljenog parketa dok su na postojećem parketu ostale vidljive mrlje; odbio ispraviti uočene nedostatke po reklamaciji; odbio izdati garanciju za ugrađeni plinski bojler; dvostruko obračunavao izvedene radove i isporučene robe na način da je iz opisa pojedinih stavki izbacivao pojedine dijelove kako bi ih na drugom mjestu naplatio, čime je počinio povredu pravila morala i dobrih poslovnih običaja, pa mu je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske banke.

Prema obrazloženju navedene presude, tijekom provedenog dokaznog postupka, utvrđeno je da su parketarski radovi nekvalitetno izvedeni, što potvrđuje i provedeno vještačenje u okviru osiguranja dokaza pred nadležnim općinskim sudom, jer je u svojem mišljenju sudski vještak istaknuo da su oštećenja na novom parketu i starom parketu u uzročnoj vezi s parketarskim radovima koji su izvedeni suprotno tehničkim propisima, posebnim odredbama za parketarske radove i pravilima parketarske struke. Pritom su ocijenjeni neistinitim navodi prijavljenog da s takvim radovima nema nikakve veze te je navedeno da činjenica što je radove izvodio podizvođač kojeg je angažirao prijavljeni nije od utjecaja na odgovornost prijavljenog za kvalitetu radova budući da je podizvođača prijavljeni osobno angažirao. Osim toga, iz dokumentacije u spisu utvrđeno je da je prijavitelj višekratno pozivao prijavljenog na popravak nedostataka ali je prijavljeni odbijao izvršiti ikakve popravke ističući samo da prijavitelj ima prema njemu određeni dug s osnove izvršenih, a neplaćenih radova. U odnosu na odbijanje predaje prijavitelju garancije za isporučeni i ugrađeni plinski kombi bojler marke Viessmann, utvrđeno je da je neosnovano uvjetovanje predaje garancije isplatom cjelokupnog zatraženog iznosa za izvedene radove jer garanciju kao jamstvo ispravnog funkcioniranja proizvoda kupcu predaje proizvođač robe, a ne izvođač radova. Također, zaključeno je da je dostavljenom dokumentacijom prijavitelj dokazao da mu je prijavljeni dvostruko obračunavao izvedene radove i isporučene robe na način da je iz opisa pojedinih stavki izbacivao pojedine dijelove kako bi ih na dugom mjestu naplatio, a koje tvrdnje prijavljeni nije osporio. U odnosu na mjeru društvene discipline navedeno je kako je uzeto u obzir vrsta, značaj i težina dijela, kao i štetne posljedice nasta-

le prijavitelju, te je zaključeno kako će se izrečenom mjerom u cijelosti ostvariti njezina svrha i utjecati na prijavljenog da više ne čini ovakve ili slične povrede morala.

Protiv takve presude žalbu je podnio prijavljeni navodeći da radove na novom parketu nije izvodio ni prijavljeni, niti njegov podizvođač, već da ih je izvodio izvođač kojeg je prijavitelj samo angažirao zbog niže cijene. Zbog navedenog smatra kako prijavljeni ne može biti odgovoran za kvalitetu takvih radova. Iz navoda žalbe proizlazi prijedlog za ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Prijavitelj je podnio odgovor na žalbu navodeći kako u svojoj žalbi prijavljeni ponovno iznosi niz neistina pa predlaže odbijanje žalbe kao neosnovane te potvrđivanje presude donesene u skladu s dostavljenim dokazima.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/0, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 123/08), koji se na temelju odredbe članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06 i 114/06, 129/07 i 8/08) primjenjuje u postupcima pred ovim Sudom, drugostupanjski sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Žalbeni sud nalazi pravilnim utvrđenje prvostupanjskog suda prema kojem je prijavljeni svojim ponašanjem koje mu prijavitelj stavlja na teret povrijedio pravila morala (dobrih poslovnih) običaja (članci 4. i 5. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori).

Budući da je iz dokumentacije koja se nalazi u spisu razvidno da je u predračunu i ponudi od 10. svibnja 2008. godine prijavljeni obračunao novi parket „bambus 21“ količine 45 m2 (rad, ulaganje i ljepilo), te radove skidanja starog parketa, masu za izravnavanje i izradu podloge, koje stavke su ujedno dio 1. i 2. situacije koju je izdao prijavljeni, kao i da je račun za navedene stavke, odnosno za materijal potreban za takve radove, broj 1586/08 od 21. svibnja 2008. godine, kojeg je izdao Megakop d.o.o. Zagreb, naslovljen na prijavljenog, pravilno su ocijenjeni neosnovani navodi prijavljenog prema kojim on nema veze s tim radovima. Pritom je pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda kako na odgovornost prijavljenog za kvalitetu izvedenih radova nije od utjecaja činjenica da je radove izvodio njegov podizvođač, jer se radi o podizvođaču kojeg je prijavljeni osobno angažirao, a koju činjenicu prijavljeni tijekom postupka nije s uspjehom osporio. Okolnost da se radi o nekvalitetno izvedenim parketarskim radovima utvrđena je na temelju dostavljenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina, koje vještačenje je provedeno u predmetu nadležnog općinskog suda, a koji dokaz je u ovom predmetu ocijenjen kroz ukupnost navoda prijavitelja kojima dokazuje osnovanost svoje prijave.

Dalje, činjenicu da je odbio otkloniti uočene nedostatke na izvedenim radovima, a što proizlazi iz dostavljene dokumentacije i prepiske vođene između stranaka, prijavljeni tijekom postupka nije ni osporio. Također, tijekom postupka prijavljeni nije osporio niti činjenicu da je odbio predati prijavitelju kao kupcu garanciju za isporučeni i ugrađeni plinski bojler koju je prema ugovoru zaključenom između stranaka bio dužan predati jer se radi o garanciji kojom proizvođač robe (što konkretno nije prijavljeni) daje kupcu kao jamstvo ispravnog funkcioniranja robe. Osim toga, na temelju dostavljene dokumentacije pravilno je utvrđenje prvo-

stupanjskog suda u odnosu na dvostruko obračunavanje izvedenih radova i isporučene robe, koje tvrdnje tijekom postupka prijavljeni također nije osporio.

Budući da tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom prijavljeni nije s uspjehom osporio navode i dokaze prijavitelja prema kojima je prijavljeni, postupajući protivno ugovoru zaključenom s prijaviteljem, počinio opisane povrede koje mu se u podnesenoj prijavi stavljaju na teret, pravilno je postupio prvostupanjski sud utvrdivši odgovornim prijavljenog za takva ponašanja koja su u suprotnosti s dobrim poslovnim običajima te predstavljaju povredu pravila morala u smislu odredaba članaka 4. i 5. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Također, izrečena mjera je, prema ocjeni ovog suda, primjerena počinjenoj povredi, pri čemu se razlozi dani za istu prihvaćaju u cijelosti...

Valjalo je, stoga, na temelju odredbe članka 368. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu prvostupanjskog suda. Predsjednica vijeća Branka Stilinović- Petrović

Odgovornost osiguratelja kasko osiguranja

Slučaj 130: PŽ-II-6/09

Pretpostavka za raspravu i utvrđivanje osiguratelјeve odgovornosti zbog nejasnih odredbi ugovora (police i Općih uvjeta) o kasko osiguranju, jest da osiguratelj neke odredbe tumači na štetu prijavitelja, a ako toga nema onda nije ni moglo doći do povrede pravila morala.

Izreka odluke PŽ-II-6/09 od 23. travnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kao drugostupanjski sud (...) **presudio je:** ***Odbija se žalba prijaviteljice kao neosnovana i potvrđuje presuda Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj P-I-99/08 od 9. veljače 2009.***

Obrazloženje odluke PŽ-II-6/09 od 23. travnja 2009.:

Presudom broj P-I-99/08 od 9. veljače 2009., **prvostupanjski je sud prijavljenika oslobodio odgovornosti** da bi počinio povredu pravila morala iz članka 5. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori **time da je policu osiguranja sastavio na način da je najvažniju franšizu za paket osiguranja i to franšizu potpunog kaska nepotpuno definirao budući da uz postotak nije naveo osnovicu za izračun franšize, niti je osnovicu za izračun franšize jednoznačno odredio u članku 8. Uvjeta osiguranja.**

U obrazloženju je navedeno da prijaviteljica tvrdi da je Ugovor za kasko osiguranje koji su stranke sklopile 6. listopada 2008. protivan dobrim poslovnim običajima i polovnom moralu, jer je najvažnija franšiza nepotpuno definirana, i to stoga što je uporabljen glagolski oblik „može se ugovoriti“, što članak 8. Uvjeta osiguranja čini nejasnim, jer nije napisano što je de facto ugovoreno.

Prvostupanjski je sud utvrdio da su stranke sklopile ugovor prema kojem osnovica za obračun premije iznosi 118.455,00 kn te je ugovoren potpuni kasko s franšizom od 5%. U članku 8. stavku 2. prijavljenikovih Općih uvjeta propisano je da se franšiza može ugovoriti kod potpunog kasko osiguranja s osiguranjem od loma i od nekih drugih rizika u postotku od stvarne novonabavne cijene vozila, što strankama daje mogućnost, a ne i obvezu ugovaranja franšize, a ako ugovorne stranke to prihvate, odnosno ugovore franšizu, onda je kod potpunog kaska osnovica za obračun novonabavna cijena vozila. Stoga prvostupanjski sud smatra da odredba na koju ukazuje prijaviteljica nije nejasna niti protivna Kodeksu poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike.

Protiv navedene presude žalbu je podnijela prijaviteljica. U žalbi u bitnom navodi da pobijana presuda nije valjano obrazložena, ponavlja navode iz prvostupanjskog postupka te da predmetni Ugovor nije napisan jasnim i razumljivim jezikom i predlaže pobijanu presudu ukinuti i vratiti na ponovno suđenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na osnovi odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 84/08) u vezi s člankom 8. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 i 114/06,

dalje: Pravilnik), ovaj sud smatra da je pravilna i zakonita.

Niti pri donošenju pobijane presude, niti u postupku koji je tome prethodio, nisu počinjene bitne povrede postupovnih odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjska presuda o odlučnim činjenicama sadržava jasne i razumljive razloge koje prihvaća i ovaj sud.

Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda o značenju pojedinih izraza u predmetnom Ugovoru i u Općim uvjetima, onako kako je to navedeno u obrazloženju pobijane odluke, pa ovaj drugostupanjski sud, radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, upućuje na to obrazloženje. Međutim, valja istaknuti i to da, sve i da prijaviteljici nisu jasne pojedine odredbe Ugovora i Općih uvjeta, samo po sebi to ne znači postojanje odgovornosti prijavljenog za povredu na koju se prijaviteljica poziva u prijavi. Iz predmetne prijave, kao i iz cijelog tijeka postupka, prijaviteljica nije jasnim ukazala na koji se način sporne odredbe odnose na prijaviteljičina prava iz Ugovora. Prijaviteljica je nesporno sklopila predmetni Ugovor uz znanje sadržaja Općih uvjeta, dakle, znala je koja su prava i obveze stranaka iz nastalog pravnog posla. Za sada proizlazi **da za prijaviteljicu nisu nastala nikakva prava na osnovi osiguranog slučaja iz Ugovora, te da tim povodom prijavljeni nije bio u prilici navodno nejasne odredbe tumačiti na prijaviteljičinu štetu.**

Stoga je na osnovi odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 8. Pravilnika valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu. **Predsjednica vijeća Branka Stilinović-Petrović**

Odgovornost izvođača za izvedbu ugovorenih radova

Slučaj 131: P-I-13/09

Primitak predujma za radove koje nije ni započeo izvoditi predstavlja izvođačevu tešku povredu pravila poslovnog morala.

Izreka odluke P-I-13/09 28. travnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (...) **presudio je: Prijavljeni IC d.o.o. (...) odgovoran je** što je s prijaviteljem (...) ugovorio izvođenje radova na krovištu njegove obiteljske kuće za koje radove je primio uplatu predujma u iznosu od 30.000,00 kn, 16.10. 2008.g., a te radove uopće nije obavio, čime je počinio povredu dobrih poslovnih običaja iz čl. 5 stav.1. alineja 2. Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06 114/06, 129/07 i 8/08), svjesnog preuzimanja obveza bez namjere da ih se ispuni, pa mu se temeljem čl. 36. stavak 1. toč. 3 Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče **JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.**

Obrazloženje odluke P-I-13/09 28. travnja 2009.:

Prijavitelji u svojoj prijavi od 28. siječnja 2009. god., navode da je Branko Pavić 16.10.2008.g. potpisao Ugovor o izradi krovišta za obiteljsku kuću u suvlasništvu prijavitelja u Josipovcu s direktorom prijavljenog društva IC, te je direktoru na ime avansa uplatio 30.000,00 kn, za što nikada nije dobio račun.

Radovi na krovištu nisu nikada završeni, niti je prijavljeni izvršio povrat uplaćenog predujma, niti se više javlja na mobitel, niti se pojavljuje kod prijavitelja.

Predlaže da Sud izreče mjeru javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranci Hrvatske gospodarske komore, zbog povrede dobrih poslovnih običaja.

Prijavljeni nije podnio odgovor na prijavu niti se pojavio na ročištu za mirenje, kao ni na ovo ročište pred vijećem iako je uredno o istom bio obaviješten.

Sud je izvršio uvid u Ugovor sklopljen dana 16.10.2008.g. između Investitora Pavić Branka i izvoditelja INOTAI COMPANY d.o.o. Zmajevac, ul. Rak 9, zastupan po direktoru Laioš Inotai, te u iskaz prijavitelja kao i slike krovišta obiteljske kuće.

Nakon ocijene svakog dokaza pojedinačno i svih zajedno sud je utvrdio da je prijavljeni zastupan po direktoru i zakonskom zastupniku Inotai Laios, sklopio ugovor o građenju o izvođenju građevinskih radova na krovištu obiteljske kuće koja je u suvlasništvu prijavitelja, da je primio uplatu predujma od 30.000,00 kn, radove nije dovršio, te time svjesno preuzeo obvezu izvođenja radova bez namjere da preuzetu obvezu ispuni, tako da je sud utvrdio da je opravdano izricanje mjere društvene stege pobliže označene u dispozitivu presude.

Sud smatra da utvrđena mjera društvene stege će postići svrhu i utjecati na prijavljenog da više ne čini utvrđene i slične povrede dobrih poslovnih običaja.

Predsjednik vijeća Nada Kemec (...)

Odgovornost za izgradnju i montažu kamina

Slučaj 132: PŽ-II-7/09

Odgovornost montažera kamina za kakvoću i funkcioniranje dimovoda i zaštitu od požara nije zavisna o upozorenju naručitelja kamina i montaže

Izreka odluke PŽ-II-7/09 od 5. lipnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kao drugostupanjski sud (...), **presudio je:**

Preinačuje se presuda *Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 18. ožujka 2009. broj: P-I-92/08* ***i sudi: Prijavljeni K H d.o.o. (...) odgovoran je što je uslijed nepravilne ugradnje kamina Viggo 545 s ložištem 67 LW 1 i sustavom grijanja Tropic Air-B, u kući podnositelja prijave, dana 26. prosinca 2007. oko 18 sati došlo do požara nakon loženja kamina, čime je prijavljenik obavio uslugu loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete, postupivši time suprotno dobrim poslovnim običajima, zbog čega mu se na temelju članka 36. točke 3. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, izriče JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I WEB STRANICI HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE.***

Obrazloženje odluke PŽ-II-7/09 od 5. lipnja 2009:

Odlukom navedenom u izreci prvostupanjski je sud utvrdio da je prijavljeni odgovoran što je s prijaviteljem 29.5.2006. sklopio ugovor broj 1271100 o prodaji kamina Viaggis s originalnim ložištem 67LW 1 i sustavom grijanja Tropic Air B prvoklasne kvalitete, uz obvezu montaže u drvenoj kući podnositelja prijave, a 26.12. u 18.10 sati došlo je do požara prilikom loženja kamina, pa je prema nalazu i mišljenju (zaključku) stalnog sudskog vještaka za zaštitu na radu i zaštitu od požara (...) uzrok požara slaba izolacija dimovodne cijevi i nepravilno postavljanje, čime da je postupio suprotno čl. 12. ZOO-a, a što se ujedno smatra i povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja), radi čega mu je na temelju čl. 36. st. 1. t. 2. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (NN 66/06, 114/06, 129/07 i 8/08 - u daljnjem tekstu: Pravilnik), izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore.

U obrazloženju pobijane presude sud navodi da je među strankama nesporno da je prijavljeni prodao podnositelju prijave sporni kamin uz obvezu ugradnje u drvenu kuću podnositelja prijave, koji je ugovor ispunio te da je dana 26.12.2007. došlo požara korištenjem kamina, dok je sporna uzročno-posljedična veza požara s ugradnjom kamina od strane prijavljenog. Zaključuje da je neosnovan prigovor prijavljenog, da je podnositelj prijave bio dužan upozoriti majstore-radnike na drvenu oplatu i grede sukladno ugovoru i prirodi posla, budući da je prijavljenom bilo poznata činjenica, da su kamin ima ugraditi u drvenu kuću podnositelja prijave kao cjelinu. Djelomično točnim je ocijenio prigovor prijavljenog o tome da predmet ovog postupka ne može biti odgovornost poslodavca za radnike jer se postupak ne može voditi radi naknade štete, stoga što se pri ocjeni kvalitete proizvoda (i usluge) kamin mora zajedno razmatrati s dimovodnom cijevi. Prema mišljenju

suda loša izolacija dimovodne cijevi, koju je prijavljeni priznao, predstavlja povredu pravila morala (dobrih poslovnih običaja) opisanu u čl. 4. Pravilnika. Reproducira mišljenje vještaka prema kojem dimovodna cijev nije bila dovoljno izolirana te da je cijev postavljena vodoravno, dok u pravilu ne smije biti postavljena ispod 60 stupnjeva, te da je do izbijanja požara došlo iz unutarnjeg prostora peći-kamina preko usijane limene dimovodne cijevi od ložišta peći kamina do propisno zidanog dimnjaka. Napominje da na uzroke požara, kao navedeni vještak, ukazuje i inspektor PU Zagrebačke u Izvješću od 21.1.2008. Zbog navedenog sud je zaključio da je prijava osnovana.

Kod odlučivanja o vrsti mjere, prvostupanjski sud je naveo da nije našao otegotne niti olakotne okolnosti kod prijavljenog, te da će se izrečenom mjerom postići svrha i odvratiti prijavljenog od ponavljanja djela.

Protiv navedene odluke žalbu su podnijele obje stranke.

Prijavitelj u žalbi u bitnome navodi da je s obzirom na visinu nastale štete, koju je prijavljeni uzrokovao krajnjom nepažnjom, moguće posljedice u vidu ljudskih žrtava kao i na ponašanje prijavljenog nakon toga, sud morao izreći javnu opomenu uz njezinu objavu u javnom tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore. Ističe da pobijana odluka nema razloga i o povredi prijavljenog zbog odbijanja, da otkloni nedostatke proizvoda, odnosno da ga zamijeni.

Predlaže preinačiti pobijanu presudu.

Prijavljenik u žalbi bitnome navodi da se prijava nije odnosila na povredu dobrih poslovnih običaja, već na prodaju robe loše kvalitete ili na nepravilnu montažu. Smatra da je kamin bio prvoklasne kvalitete i ispravno montiran pa je prijava neosnovana. Prema mišljenju prijavljenog prvostupanjski sud je prekoračio zahtjev iz prijave. Ističe da je dimovodna cijev bila nedovoljno izolirana, ali da nije bila nepravilno postavljena, jer vještak nije vidio spornu cijev, već novu cijev, koja je naknadno i nepravilno postavljena. Smatra da propust na izolaciji cijevi ne predstavlja namjero ili grubo kršenje pravila struke, već je učinjen iz nehaja. Navodi da u čl. 5. st. 1. t. 1. Pravilnika nije propisana povreda morala pri izvođenju radova, već o prodaji proizvoda ili pružanja usluga loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete.

Predlaže preinačiti pobijanu presudu.

Prijavljeni je podnio odgovor na žalbu podnositelja prijave.

U odgovoru na žalbu u bitnome navodi da ja žalba neosnovana.

Žalba podnositelja prijave je osnovana.

Žalba prijavljenog nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku temeljem čl. 365. Zakona o parničnom postupku (NN , broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07. i 123/08. - daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s čl. 8. i 40. Pravilnika, ovaj sud drži da je prvostupanjski sud donio pogrešnu odluku o mjeri iz članka 36. Pravilnika.

Drugostupanjsko vijeće prije svega ocjenjuje da su kamin i dimovodna cijev prodani kao cjelina radi ugradnje u kuću podnositelja prijave, te ih se ne može razmatrati odvojeno. No, u konkretnom slučaju valja razlikovati prodaju tih stvari od njihove ugradnje.

U vezi ugradnje prijavljeni priznaje u žalbi da je nedovoljno izolirao dimovodnu cijev, dok poriče njezino nepravilno postavljanje (pod određenim kutom).

Međutim, uzrok požara je bio stjecaj više nepravilnosti počinjenih prilikom ugradnje dimovodne cijevi. Naime, nalazom i mišljenjem (zaključkom) stalnog

sudskog vještaka za zaštitu na radu i zaštitu od požara Salka Čauševića utvrđena je slaba izolacija dimovodne cijevi, njezino nepravilno postavljanje (previše vodoravno), prevelika blizina zapaljive materije te nedovoljan promjer dimovodne cijevi, što je sve po mišljenju vještaka dovelo do požara. Iz mišljenja policijskog inspektora za zaštitu od požara (...) proizlazi da je uzrok požara prijenos topline s metalne dimovodne cijevi. Stoga se neodlučnim ukazuje žalbeni navod prijavljenog o (ne)pravilnom postavljanju odnosno položaju dimovodne cijevi, budući da to nije mogao biti jedini uzrok požara.

Iz navedenog proizlazi da je nepravilnom ugradnjom kamina i dimovodne cijevi, dakle pružanjem usluge loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete, došlo do požara na podnositeljevoj kući. Pri tome valja ukazati na to da se podnositelj prijave pozivao ne samo na lošu kvalitetu proizvoda, već i na nedostatke u radu prijavljenog, dakle i na pružanje usluge loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete.

Stoga je drugostupanjski sud u ponašanju prijavljenoga našao povredu pravila morala opisanu u čl. 5. t. 1. Pravilnika.

S obzirom na navedeno, kao i na znatnu materijalnu štetu na kući podnositelja prijave u visini od preko 100.000,00 kn, moguću (neutvrđenu) nematerijalnu štetu u vidu straha podnositelja prijave i njegove obitelji, koja se u vrijeme požara nalazila u kući, te držanje prijavljenog prije i za vrijeme postupka, valjalo je izreći težu mjeru od one izrečene prvostupanjskom presudom, imajući pri tome u vidu, da će izrečena mjera društvene stege poučno djelovati i na sve druge sudionike u gospodarskom poslovanju, sve u cilju razvoja profesionalizma u obavljanju djelatnosti, što se s pravom očekuje u današnje vrijeme (...) Predsjednica vijeća Branka Stilinović Petrović

Rok za podnošenje žalbe - u postupku pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori – je 15 dana od primitka odluke protiv koje se podnosi žalba.

Slučaj 133: PŽ-II-33/08

Računanje roka ako posljednji dan pada na dan kada sud ne radi.

Izreka odluke PŽ-II-33/08 od 23. travnja 2009: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u drugostupanjskom vijeću (...) **riješio je:**

Odbija se žalba prijavljenog GG d.o.o. (...) kao neosnovana, te se rješenje Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj: PŽ-II-33/08 od 12. siječnja 2009. godine potvrđuje.

Obrazloženje **odluke PŽ-II-33/08 od 23. travnja 2009.:**

Pobijanim rješenjem žalba prijavljenog je odbačena kao nepravodobna.

Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja proizlazi da je sud zauzeo takvo stajalište jer je utvrdio:

- da je prijavljeni presudu ovog suda broj: P-I-59/08 od 21. studenog 2008. godine zaprimio 11. prosinca 2008. godine
- da je posljednji dan roka za podnošenje žalbe bio 29. prosinac 2009. godine i
- da je prijavljeni predao žalbu na poštu dana 30. prosinca 2008. godine.

Protiv prvostupanjskog rješenja žali se prijavljeni GG d.o.o. (...)

U žalbi u bitnome navodi da je žalbu poslao na vrijeme, jer da se blagdani i neradni dani ne računaju u rok.

Stoga predlaže da se žalba usvoji.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje ovaj sud nalazi da nisu ostvareni žalbeni razlozi iz žalbe.

Prijavljeni u žalbi ne osporava da je presudu ovog suda broj: P-I-59/08 od 21. studenog 2008. godine zaprimio 11. prosinca 2008. godine i da je žalbu na istu predao na poštu dana 30. prosinca 2008. godine, već se poziva na pogrešno računanje rokova.

Odredba članka 8. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/06, 114/06 i 88/08) – u nastavku Pravilnik, propisuje da se na pitanja procesno pravne naravi koja nisu uređena citiranim Pravilnikom na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku.

Prema odredbi članka 112. stavaka 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92,112/99,88/01 i 117/03, 88/05 i 84/08), ako posljednji dan roka pada na državni blagdan, ili u nedjelju ili u koji drugi dan kad sud ne radi rok istječe protekom prvog idućeg radnog dana.

U konkretnom slučaju posljednji dan roka pao je na blagdan u petak 26. prosinca 2008. godine, a kako su 27. i 28. prosinac 2008. godine pali u subotu i nedjelju, dakle u neradne dane, posljednji dan roka bio je ponedjeljak 29. prosinca 2008. godine.

Kako nije sporno da je prijavljeni presudu broj: P-I-59/08 od 21. studenog 2008. godine primio 11. prosinca 2008. Godine, a žalbu je predao na poštu dana 30. prosinca 2008. Godine, to je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je žalbu predao po isteku zakonskog roka od 15 dana. Stoga je valjalo žalbu kao neosnovanu odbiti, te temeljem odredbe članka 41. u vezi s odredbom članka 8. Pravilnika riješiti kao u izreci. Predsjednica vijeća Branka Stilinović- Petrović

Za pravnu osobu ugovor sklapa njen zastupnik - po zakonu ili po drugima propisanim osnovama

Slučaj 134: P-I-59/08

Kada naručitelj sklopi makar usmeni ugovor u prostorijama pravne osobe, onda se ima smatrati da je sklopio ugovor s pravnom osobom, a ne s fizičkom osobom koja je ugovorila posao zastupajući pravnu osobu i nije se posebno izjasnila da sklapa posao za sebe kao fizička osoba.

Izreka odluke P-I-59/08 od 21. studenog 2008: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ….**presudio je:** *Prijavljeni: Gg d.o.o. (...)* ***odgovoran je*** *što je s prijaviteljem ugovorio izvođenje radova na prozoru njegove kuće za koje je naplatio iznos od 900,00 kn, a radove uopće nije obavio, čime je počinio povrede pravila morala iz čl. 5. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ('Narodne novine 66/06, 114/06, 129/07 i 8/08), pa mu se temeljem čl. 38. st. 4. Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izriče mjera JAVNA OPOMENA UZ OBJAVLJIVANJE U TISKU I NA WEB STRANICI HRVATSKE OSPODARSKE KOMORE, a nakon pravomoćnosti ove presude.*

Obrazloženje odluke P-I-59/08 od 21. studenog 2008:

Prijavitelj u prijavi navodi da je u prosincu 2007. godine ugovorio sa prijavljenim izvođenje radova na prozoru njegove kuće i to zamjenu polupanog stakla sa fleks plastikom. Zbog zime dogovorili su se da se radovi izvedu u ožujku mjesecu 2008. godine. Navodi da je za navedene radove platio prijavitelju u tri rate ukupan iznos od 900,00 kn. Kako prijavljeni nije u ugovorenom roku obavio radove prijavitelj je u travnju 2008. godine zatražio povrat uplaćenog novca, a to prijavljeni odbija učiniti. Nadalje navodi da je radove ugovorio usmeno sa djelatnikom prijavljenog gosp. Dragecom kojemu je i platio novac. Na postupku mirenja prijavitelj pojašnjava da je radove ugovorio u prostorijama Gg d.o.o. (...) sa gosp. Dragecom, koji mu se predstavio kao vlasnik tvrtke i tom prilikom mu uručio vizitkartu, a u prostorijama je bila i prisutna još jedna ženska osoba. Nakon toga ugovorili su radove u svezi odvodnje vode što je prijavljeni i obavio, a prijavitelj je platio ugovorenu cijenu. Navodi da te radove nije obavljao sam gosp. Dragec već su te radove zajedno sa njime obavljala još dva radnika koji su rekli da rade za Gg d.o.o. Dok ti radovi još nisu bili završeni ugovoreni su radovi zbog kojih je podnio ovu prijavu. Tvrdi da je radove ugovorio sa prijavljenim, a ne privatno sa gosp. Dragecom. Predlaže prijavljenog proglasiti odgovornim uz izricanje mjere javne opomene uz objavljivanje u tisku i na web stranici Hrvatske gospodarske komore.

U odgovoru na prijavu prijavljeni navodi da on nije ugovorio radove navedene u prijavi, jer da su isti ugovoreni prijavljeni bi ispostavio predračun, a nakon završenih radova i račun. Nadalje navodi da ako je prijavitelj nešto dogovorio s Dragutinom Bakšajem, onda je to bilo isključivo u privatnom aranžmanu te da tvrtka Gg d.o.o. s tim nema nikakve veze. Smatra prijavu neosnovanom.

U dokaznom postupku pročitana je prijava i iskaz prijavitelja dan u postupku mirenja razgledan je izvadak iz Sudskog registra te su održana ročišta dana 20. listopada i 21. studenog 2008. godine na koje uredno pozvani prijavljeni nije pristupio, kao niti svjedok Dragutin Bakšaj.

Sud u cijelosti prihvaća tvrdnju prijavitelja da je sklopio usmeni ugovor o izvođenju radova sa prijavljenim, a ne ''privatni aranžman'' s Dragutinom Bakšajem kako to navodi prijavljeni. Naime, iz navoda prijavitelja koje Sud u cijelosti prihvaća utvrđeno je da je ugovor sklopljen u prostorijama prijavljenog, kao i da je prije ovog ugovora prijavitelj također sa prijavljenim sklopio dva usmena ugovora o izvođenju drugih radova i to sa gosp. Dragutinom Bakšajem, a koji radovi su izvedeni i naplaćeni. Obzirom da je prijavitelj naručio radove u prostorijama prijavljenog u kojima je dobio i vizitkartu ovaj Sud smatra da je prijavitelj bio uvjeren da radove naručuje od prijavljenog, tj. Tvrtke Gg d.o.o. Isto tako nelogična je i neuvjerljiva tvrdnja prijavljenog da njegov djelatnik u njegovim prostorijama sklapa poslove u svoje ime i za svoj račun i to u prisutnosti direktorice prijavljenog. Iz izvatka Sudskog registra utvrđeno je da je Dragutin Bakšaj prokurista tvrtke Gg d.o.o.

Ovakvim ponašanjem prijavljeni je postupio suprotno odredbama čl. 597 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05.) ne ispunivši svoje obveze iz ugovora o djelu, a sam prijavljeni kao i njegov djelatnik Dragutin Bakšaj tijekom ovog postupka su izbjegavali pristupiti na ročišta pa ovaj Sud prihvaća navode prijavitelja te je proglasio prijavljenog odgovornim za povrede pravila morala.

Kod odlučivanja o odgovornosti prijavljenoga Sud je uzeo u obzir vrstu, značaj i težinu dijela koje je počinio kao i štetne posljedice koju su nastale prijavitelju pa je izrekao mjeru za koju smatra da će u cijelosti ostvariti svoju svrhu i utjecati na prijavljenog da više ne čini ovakve ili slične povrede dobrih poslovnih običaja.
Predsjednica vijeća Zdenka Bačić

PRAVILNIK O SUDU ČASTI PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

3

Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, dalje: Pravilnik

- pročišćeni tekst - koji sadrži temeljni tekst Pravilnika objavljen u *Narodnim novinama* 66/06 od 12. lipnja 2006. te tekstove ispravka i izmjena i dopuna Pravilnika objavljene u *Narodnim novinama* 114/06 od 23. listopada 2006. i 129/07 od 17. prosinca 2007. Izradio: mr.sc. Josip Kos, predsjednik Suda časti.

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (u daljnjem tekstu: Komora) djeluje Sud časti.

Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori je sud ustanovljen u skladu sa zakonom, Statutom Hrvatske gospodarske komore i ovim Pravilnikom.

Članak 2.

Naziv Suda je: Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (u daljnjem tekstu: Sud)

Skraćeni je naziv: Sud časti pri HGK.

Sjedište Suda je u Zagrebu.

Sud ima svoj pečat okruglog oblika, na kojem je uz obod natpis "Sud časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori", a u sredini pečata otisnut je znak Suda.

Pečat je plave boje.

Članak 3.

Sud je u svom radu nezavisan i samostalan u odlučivanju.

Sud sudi na temelju Ustava, međunarodnih ugovora, zakona, podzakonskih akata, općih akata Komore, osnovnih načela obveznih odnosa utemeljenih Zakonom o obveznim odnosima, a posebno načela savjesnosti i poštenja u obveznim odnosima i sukladno moralu društva.

Članak 4.

Sud odlučuje o povredama pravila morala (dobrih poslovnih običaja) u obavljanju gospodarskih djelatnosti i prometa roba i usluga na području Komore, o neizvršavanju obveza članica Komore, kao i zbog povrede Statuta i drugih općih akata Komore, bilo da to članice učine u međusobnom poslovanju ili prema trećima.

Sud odlučuje povodom prijava potrošača o povredama iz stavka 1. ovog članka koje članice Komore učine u odnosu prema potrošačima (potrošački sporovi).

Sud ne obavlja poslove pravne pomoći.

Članak 5.

Povredom pravila morala (dobrih poslovnih običaja) iz članka 4. naročito se smatra:

– prodaja proizvoda ili pružanja usluga loše kvalitete pod vidom dobre kvalitete,
– svjesno preuzimanje obaveza bez namjere da ih se ispuni,
– namjerno zakv ljučivanje nejasnih ili nepotpunih ugovora u prometu roba i usluga,
– neistinita reklama na štetu drugih trgovačkih društava ili potrošača,
– postupak ili propust usmjeren na rušenje ugleda drugih članica,
– svjesno postupanje kojim se drugima može prouzročiti šteta,
– prekoračenje dopuštene samopomoći u svrhu pribavljanja ili zaštite svoga prava,
– povrede odredbi strukovnih kodeksa u pogledu članica na koje se kodeks primjenjuje,

kao i drugi slučajevi za koje Sud ocijeni da predstavljaju povredu pravila morala.

Članak 6.

Sud odlučuje i kada je prijavitelj s prebivalištem, odnosno sjedištem izvan teritorija Republike Hrvatske.

Sud odlučuje po prijavi prijavitelja i u slučaju kada je u istoj stvari među istim strankama pokrenuta parnica pri redovnom, odnosno specijaliziranom sudu.

Članak 7.

Sud sudi u svom sjedištu, u prostorijama Suda.

Rasprave se mogu održati i izvan sjedišta suda, a u sjedištu pojedine županijske komore. Ovo u slučajevima kada prijavitelj i prijavljeni imaju prebivalište na području pojedine županijske komore, a prvostupanjsko vijeće je moguće formirati od sudaca koji imaju prebivalište na području koje županijska komora pokriva.

Članak 8.

Na pitanja procesno pravne naravi koja nisu uređena ovim Pravilnikom, primjenjuju se na odgovarajući način odredbe glave I-XXVI Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03), osim odredbi o presudi na temelju priznanja, presudi zbog ogluhe, presudi zbog izostanka, sudskoj nagodbi, povratu u prijašnje stanje, ponavljanju postupka i reviziji.

Članak 9.

Sudionici u postupku i druge članice Komore dužni su Sudu dostavljati isprave, podatke i obavijesti potrebne za odlučivanje u postupku.

Članice Komore dužne su na zahtjev Suda dostaviti svoje opće akte koji su potrebni za odlučivanje u postupku.

Ako tako ne postupe, krše odredbe Statuta Hrvatske gospodarske komore.

II. SASTAV SUDA

Članak 10.

U postupku u prvom stupnju sudi vijeće sastavljeno od predsjednika vijeća i dva člana.

Predsjednik prvostupanjskog vijeća mora imati položen pravosudni ispit.

Članak 11.

Sastav prvostupanjskog vijeća za svaki pojedini slučaj određuje predsjednik suda, odnosno, u slučaju njegove spriječenosti jedan od zamjenika predsjednika, s liste sudaca za prvostupanjska vijeća, na prijedlog tajnika Suda.

U potrošačkom sporu iz članka 4. stavka 2. Pravilnika, predsjednik Suda odnosno, u slučaju njegove spriječenosti jedan od zamjenika će, na prijedlog tajnika Suda, za članove vijeća odrediti jednog člana s liste sudaca prvostupanjskih vijeća iz reda potrošača i jednog člana s liste sudaca prvostupanjskih vijeća iz reda trgovaca – članica Hrvatske gospodarske komore.

Ako se u tijeku postupka izmjeni sastav prvostupanjskog vijeća, rasprava se neće ponoviti ako stranke na to pristanu.

Članak 12.

O žalbama protiv prvostupanjskih presuda, odnosno rješenja odlučuje drugostupanjsko vijeće sastavljeno od predsjednika i četiri člana.

Predsjednik drugostupanjskog vijeća i sudac izvjestitelj mora imati položen pravosudni ispit.

Članak 13.

Sastav drugostupanjskog vijeća za svaki pojedini slučaj određuje predsjednik Suda, odnosno, u slučaju njegove spriječenosti jedan od zamjenika predsjednika, s liste sudaca za drugostupanjsko vijeće, na prijedlog tajnika Suda.

Za predsjednika drugostupanjskog vijeća može biti određen i zamjenik predsjednika Suda, ako ima položen pravosudni ispit.

U potrošačkom sporu iz članka 4. stavka 2. Pravilnika, predsjednik Suda, odnosno u slučaju njegove spriječenosti jedan od zamjenika će, na prijedlog tajnika Suda, za članove vijeća odrediti dva člana vijeća pravne struke, jednog člana s liste sudaca prvostupanjskih vijeća iz reda potrošača i jednog člana s liste sudaca prvostupanjskih vijeća iz reda trgovaca – članica Hrvatske gospodarske komore.

Članak 14.

Član prvostupanjskog, odnosno drugostupanjskog vijeća koji je spriječen i ne može sudjelovati na raspravi, odnosno sjednici drugostupanjskog vijeća, mora o tome obavijestiti tajnika Suda najkasnije tri dana prije održavanja rasprave.

III. TIJEK POSTUPKA PRED SUDOM ČASTI

a) Podnošenje prijave

Članak 15.

Postupak pred Sudom časti pokreće se pismenom prijavom.
Prijava se podnosi na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.
Za pokretanje postupka ne plaća se pristojba.

Članak 16.

Prijava treba sadržavati:
– naziv Suda
– podatke o prijavitelju (osobno ime, odnosno naziv prijavitelja, adresa stanovanja, odnosno sjedište – mjesto, ulica i kućni broj),
– podatke o punomoćniku ako prijavitelj ima punomoćnika,
– podatke o prijavljenom (naziv i sjedište – mjesto, ulica i kućni broj),
– činjenice i razloge na kojima prijavitelj temelji tvrdnja da su povrijeđena pravila morala,
– podatke o vremenu kada se povreda dogodila,
– prijedlog prijavitelja da se izrekne jedna od mjera iz članka 36. ovog Pravilnika,
– popis isprava ili drugih dokaza koji se prilažu uz prijavu, a kojima se dokazuje da se povreda dogodila od strane prijavljenog,
– vlastoručni potpis prijavitelja ili ovlaštenog punomoćnika.

Uz ispravu sastavljenu na stranom jeziku podnosi se i ovjereni prijevod.

Članak 17.

Prijava se predaje putem pošte ili pri Sudu, u kojem slučaju se može predati svakog radnog dana, tijekom radnog vremena.
Prijave se ne može podnositi putem elektronske pošte.

Članak 18.

Prijava i prilozi predaju se u tri primjerka za Sud, a za dostavu protivnoj strani u onolikom broju primjeraka koliko ima prijavljenih.

Članak 19.

Ako je prijava nejasna ili ne sadrži sve podatke propisane člankom 16., tajnik Suda može prijavitelja pozvati da je ispravi, odnosno dopuni te odrediti rok u kojem je prijavitelj dužan ukloniti uočene nedostatke.

Članak 20.

Ako prijavitelj ne postupi po zahtjevu tajnika Suda smatrat će se da je povukao prijavu, o čemu će sudac pojedinac donijeti rješenje.

Članak 21.

Prijava se može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana saznanja prijavitelja za učinjenu povredu i učinioca, a najkasnije u roku od godinu dana od dana kada je povreda učinjena.

Članak 22.

Na rokove iz prethodnog članka Sud pazi po službenoj dužnosti.

Ako tajnik Suda uoči iz prijave da je prijava podnesena po proteku subjektivnog, odnosno objektivnog roka, može o tome obavijestiti suca pojedinca koji nakon što izvrši uvid u prijavu i priloženu dokumentaciju donosi rješenje kojim se prijava odbacuje.

Članak 23.

Sudac pojedinac odbacit će prijavu rješenjem:

1. ako prijavljeni nije član Hrvatske gospodarske komore ili je prestao postojati,
2. ako je prijava podnesena radi povrede o kojoj je Sud već raspravljao i odlučio,
3. ako je prijava podnesena radi povrede o kojoj je pred Sudom zaključena nagodba,
4. ako je prijava podnesena po proteku roka za podnošenje prijave.
5. ako iz navoda sadržanih u prijavi proizlazi da Sud nije nadležan za odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari.

Predsjednik prvostupanjskog vijeća će izvan ročišta za glavnu raspravu donijeti rješenje o odbacivanju prijave iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka, ako to nije učinio sudac pojedinac.

Članak 23.a

Ako prijavitelj nakon podnošenja prijave ili tijekom postupka mirenja u roku određenom za daljnje pregovore, odustane od prijave, sudac pojedinac o tome donosi rješenje.

b) Prethodni postupak mirenja

Članak 24.

Povodom prijave tajnik Suda zakazuje prethodni postupak mirenja.

Uz poziv na postupak mirenja prijavljenom se na odgovor dostavlja prijava prijavitelja.

Dostava odgovora na prijavu nije uvjet za nastavak postupka pred Sudom.

Članak 25.

Postupak mirenja provodi tajnik Suda. U slučaju njegove spriječenosti ili odsutnosti tajnik Suda može za izmiritelja odrediti jednog od sudaca s liste sudaca za prvostupanjsko vijeće.

Sudac koji je kao izmiritelj sudjelovao u prethodnom postupku mirenja, ne može biti član prvostupanjskog vijeća koje rješava po prijavi, ako prethodni postupak mirenja ne uspije.

Za sudjelovanje u postupku mirenja sucu izmiritelju pripada pravo na nagradu sukladno posebnoj Odluci.

Članak 26.

U slučaju postizanja rješenja spora stranke sklapaju nagodbu. Tekst nagodbe unosi se u zapisnik.

Nagodba je zaključena kad stranke, pošto pročitaju zapisnik o nagodbi, potpišu taj zapisnik.

Nagodba ima svojstvo ovršne isprave.

Zaključenjem nagodbe postupak pokrenut po prijavi prijavitelja smatra se okončanim.

Članak 27.

Kada u postupku pred Sudom sudjeluju prijavitelj i prijavljeni čije je prebivalište, odnosno sjedište na području koje pokriva neka od županijskih komora, tajnik Suda može, radi ekonomičnosti postupka, odrediti da se postupak mirenja provede u sjedištu županijske komore koja pokriva područje na kojem stranke imaju prebivalište, odnosno sjedište. U tom slučaju postupak mirenja provodi stručni radnik kojeg za to odredi predsjednik ili tajnik dotične županijske komore.

Stručni radnik Komore provest će postupak mirenja u roku od 30 dana od dana dostave spisa županijskoj komori.

c) Postupak pred prvostupanjskim vijećem

Članak 28.

Predsjednik prvostupanjskog vijeća zakazuje raspravu:

– ako u prethodnom postupku mirenja stranke ne postignu mirno rješenje spora,
– ako jedna od stranaka neopravdano ne pristupi prethodnom postupku mirenja, u kojem slučaju se smatra da nije zainteresirana za mirno rješenje spora.

Članak 29.

Pozivom na raspravu predsjednik vijeća određuje dan, sat i mjesto održavanja rasprave.

Odsutnost uredno pozvanog prijavljenog ne sprječava održavanje rasprave.

Članak 30.

Ako uredno pozvan prijavitelj izostane s rasprave, a svoj izostanak ne opravda u roku od 8 dana od dana održavanja rasprave smatrat će se da je povukao prijavu, o čemu će predsjednik vijeća donijeti rješenje.

Članak 31.

Predsjednik vijeća rukovodi raspravom, brine za svestrano raspravljanje o predmetu i otklanjanju svega što odugovlači postupak, a ne služi razrješenju stvari.

Članak 32.

Predsjednik vijeća dužan je brinuti o održavanju reda u sudnici i dostojanstvu Suda.

Članak 33.

Suci se moraju ponašati tako da ne umanje svoj ugled i ugled Suda, te ne dovedu u pitanje svoju nepristranost i neovisnost u suđenju.

Suci Suda i administrativno osoblje obvezuje se da će podatke i informacije koje su doznali u vođenju postupka čuvati kao tajnu, kako tijekom trajanja postupka, tako i nakon prestanka rada u Sudu časti.

Članak 34.

Po zaključenju glavne rasprave prvostupanjsko vijeće donosi presudu.

Presudu prvostupanjskog vijeća Sud dostavlja strankama u pisanom obliku.

Presuda mora sadržavati uvod, izreku, obrazloženje i pouku o pravnom lijeku.

Uvod mora sadržavati naziv i sjedište Suda, ime i prezime predsjednika vijeća i članova vijeća, ime i prezime ili naziv te prebivalište ili boravište, odnosno sjedište stranaka, njihovog zastupnika ili punomoćnika, kratko navođenje predmeta spora, dan zaključenja glavne rasprave, naznaku stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika koji su na toj raspravi prisustvovali te dan kada je presuda donesena.

U izreci se navodi odluka Suda je li prijavljeni odgovoran, u kojem slučaju se navodi činjenični opis povrede, vrijeme i način kako je povreda učinjena, te koja mu se mjera izriče, ili se oslobađa odgovornosti.

U obrazloženju Sud navodi prijavu prijavitelja, navode prijavitelja i prijavljenog trgovačkog društva o činjenicama na kojima su osnivali svoje tvrdnje, predložene dokaze i temelj na kojem je osnovao svoju odluku.

Presudu potpisuje predsjednik vijeća.

Članak 35.

Rješavajući po prijavi prvostupanjsko vijeće može:

1. presudom osloboditi prijavljenog odgovornosti
2. presudom utvrditi odgovornost prijavljenog te ovisno o težini odgovornosti izreći jednu od mjera iz članka 36. ovog Pravilnika.

Članak 36.

Zbog povrede iz članka 5. ovog Pravilnika Sud može izreći sljedeće mjere društvene stege:

1. opomena
2. javna opomena uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore
3. javna opomena uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore.

Pri izricanju mjere Sud nije vezan uz prijedlog prijavitelja (čl. 16. alineja 7.)

Članak 37.

Pravomoćna presuda kojom je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine, odnosno u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore objavljuje se u skraćenom obliku.

Članak 38.

Mjera opomene izvršava se dostavljanjem pravomoćne presude strankama.

Mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gos-

podarske komore, izvršava se objavljivanjem pravomoćne presude u skraćenom obliku na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore.

Mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore, izvršava se objavljivanjem pravomoćne presude u skraćenom obliku, o trošku prijavljenog, u tisku te na Web stranici Hrvatske gospodarske komore. Objava na Web stranici Hrvatske gospodarske komore traje 60 dana od dana objave.

Ako prijavljeni kojem je izrečena mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i na Web stranici Hrvatske gospodarske komore, ne podmiri trošak objave presude u tisku, presuda će se objaviti na teret sredstava državnog proračuna ako je mjera izrečena u potrošačkom sporu, a u ostalim slučajevima na teret sredstava Hrvatske gospodarske komore.

IV. PRAVNI LIJEKOVI

Članak 39.

Protiv presude u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude.

Nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem predsjednik prvostupanjskog vijeća koje je pobijanu presudu donijelo.

Protiv rješenja u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka rješenja.

Nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik prvostupanjskog vijeća koji je pobijano rješenje donio.

Protiv odluke iz stavka 2. i 4. ovog članka dopuštena je samostalna žalba.

Članak 39.a

Žalba naročito treba sadržavati:

– oznaku presude ili rješenja protiv kojih se podnosi,
– razloge zbog kojih se podnosi,
– potpis podnositelja žalbe.

Članak 40.

O žalbi protiv presude, odnosno rješenja, odlučuje drugostupanjsko vijeće Suda u nejavnoj sjednici vijeća kojoj prisustvuju predsjednik vijeća, članovi vijeća i zapisničar.

Povodom žalbe predsjednik drugostupanjskog vijeća dodjeljuje spis sucu izvjestitelju i određuje vrijeme održavanja sjednice drugostupanjskog vijeća.

Članak 41.

Drugostupanjsko vijeće može u sjednici vijeća:

– rješenjem odbaciti žalbu kao nepravodobnu ili nedopuštenu,
– presudom, odnosno rješenjem odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi
– prvostupanjsku presudu, odnosno rješenje,
– rješenjem ukinuti prvostupanjsku presudu, odnosno rješenje i predmet vratiti

– prvostupanjskom vijeću na ponovni postupak i odluku,

– presudom preinačiti prvostupanjsku presudu.

Odluku drugostupanjskog vijeća potpisuje predsjednik vijeća.

Odluka drugostupanjskog vijeća Suda je konačna s danom donošenja odluke drugostupanjskog vijeća i protiv nje nije dopušten pravni lijek.

V. DOSTAVA

Članak 42.

Dostava prijavitelju obavlja se na adresu koju je prijavitelj naveo u prijavi. Ako dostava ne uspije na adresu navedenu u prijavi, dostava pismena i sudskih odluka obavit će se na oglasnoj ploči Suda.

Dostava prijavljenom obavlja se na adresu koju je prijavitelj naveo u prijavi. Ako dostava na adresu navedenu u prijavi ne uspije, dostava pismena i sudskih odluka obavlja se na adresu sjedišta prijavljenog. Ako dostava ne uspije niti na toj adresi, dostava će se obaviti na oglasnoj ploči Suda.

Članak 43.

Stranke i njihovi zastupnici dužni su o promjeni svoje adrese uredno obavještavati Sud.

Ako stranka ili njezin zastupnik ne obavijesti Sud o promjeni adrese, pa zbog toga dostava ne uspije, daljnja dostava će se obavljati stavljanjem pismena i sudskih odluka na oglasnu ploču Suda.

Članak 44.

Dostava putem oglasne ploče smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana stavljanja pismena, odnosno sudske odluke na oglasnu ploču Suda.

VI. TROŠKOVI POSTUPKA

Članak 45.

Troškove postupka koje čine: osobni troškovi stranaka i zastupnika u vezi s njihovim dolaskom na sud (putni troškovi, troškovi za hranu, troškovi za smještaj, naknada za neostvarenu plaću odnosno zaradu), nagrada odvjetnika i sl., snose same stranke.

Članak 46.

Troškove izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka, odnosno vještačenjem, snosi stranka koja je predložila izvođenje tog dokaza.

Članak 47.

Troškovi postupka pred Sudom koji obuhvaćaju administrativne troškove postupka, iznos nagrada koje se isplaćuju sucima i sucu izmiritelju, iznos naknada troškova smještaja sucima, iznos naknada putnih troškova sucima, vještacima i

drugim stručnim osobama čije stručno znanje je neophodno Sudu, a koji imaju prebivalište izvan mjesta održavanja rasprave, te troškovi objave presuda, u potrošačkim sporovima podmiruju se iz sredstava državnog proračuna, u skladu s Odlukom o troškovima u potrošačkim sporovima pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Odluku iz stavka 1. ovog članka uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za gospodarstvo donosi Upravni odbor Hrvatske gospodarske komore.

Visina nagrade koja se isplaćuje sucima, visina naknade troškova sucima, vještacima i drugim stručnim osobama čije je stručno znanje potrebno u postupku, a koji imaju prebivalište izvan mjesta održavanja rasprave, u sporovima koji u smislu ovog Pravilnika nisu potrošački, kao i visina nagrade predsjedniku Suda i članovima Predsjedništva za obavljanje poslova izvan pojedinih postupka određena je Odlukom o nagradama i naknadama troškova sucima i drugim osobama u postupku pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore.

Odluku iz stavka 3. ovog članka donosi Upravni odbor Hrvatske gospodarske komore.

Članak 48.

Putni troškovi obuhvaćaju naknadu za prijevoz sredstvima javnog prometa.

Putni troškovi obuhvaćaju izdatke za dolazak iz mjesta prebivališta, odnosno boravišta do sjedišta Suda, kao i za povratak u prebivalište odnosno boravište.

Sredstva javnog prometa u smislu ovog Pravilnika su tramvaj, vlak, autobus, brod i zrakoplov.

Članak 49.

Naknada za prijevoz pripada za putovanje obavljeno najkraćim putem i najekonomičnijim prometnim sredstvom.

Prijevozni troškovi priznaju se u visini stvarnih izdataka na osnovu odgovarajuće dokumentacije koja se prilaže uz putni nalog.

Članak 50.

Ako je putovanje obavljeno vlastitim prijevoznim sredstvom visina naknade za prijevoz priznaje se u visini cijene javnog prijevoza.

Članak 51.

Troškovi smještaja obuhvaćaju nužne izdatke za smještaj za vrijeme zadržavanja suca izvan mjesta prebivališta, odnosno boravišta, u trajanju dužem od 12 sati do 24 sata, računajući i vrijeme potrebno za dolazak u sjedište Suda, odnosno mjesto održavanja rasprave, kao i za povratak u mjesto prebivališta, odnosno boravišta.

Visina naknade troškova za smještaj priznaje se u visini punog iznosa hotelskog računa u hotelu druge kategorije – četiri zvjezdice.

VII. REGISTAR MJERA

Članak 52.

Sud vodi registar pravomoćno izrečenih mjera.

Registar obuhvaća: naziv, odnosno ime i prezime prijavitelja, tvrtku, sjedište, naziv povrede, broj pravomoćne presude, vrstu izrečene mjere s naznakom njezina trajanja, datum izvršenja mjere, datum brisanja mjere.

Članak 53.

Temeljem uvida u registar sudskih mjera, tajnik Suda može izdati uvjerenje o neizricanju mjere. Uvjerenje se izdaje na pismeni zahtjev članice Hrvatske gospodarske komore, a u svrhu dokazivanja njenog dobrog ugleda.

U uvjerenju se ne navode podaci o brisanoj mjeri.

Za izdavanje uvjerenja ne naplaćuje se pristojba.

VIII. BRISANJE SUDSKIH MJERA

Članak 54.

Mjere upisane u registar sudskih mjera brišu se:

a. mjera opomene – po proteku jedne godine od pravomoćnosti presude, ako članica kojoj je ova mjera izrečena, u tom roku ne počini novu povredu za koju joj je pravomoćno izrečena mjera društvene stege,

b. mjera javne opomene uz objavljivanje na sjednici Skupštine Hrvatske gospodarske komore – po proteku dvije godine od pravomoćnosti presude, ako članica kojoj je ova mjera izrečena, u tom roku ne počini novu povredu za koju joj je pravomoćno izrečena mjera društvene stege,

c. mjera javne opomene uz objavljivanje u tisku i Web stranici Hrvatske gospodarske komore po proteku 3 godine od pravomoćnosti presude ako članica kojoj je ova mjera izrečena, u tom roku ne počini novu povredu za koju joj je pravomoćno izrečena mjera društvene stege.

Ako u toku roka za brisanje iz evidencije izrečene mjere, članica kojoj je mjera izrečena počini novu povredu, ranije pravomoćno izrečena mjera brisati će se iz registra sudskih mjera kada se ispune uvjeti iz stavka 1. ovog članka za brisanje nove pravomoćno izrečene mjere.

Članak 55.

Podaci o brisanim mjerama ne daju se nikome na uvid.

IX. TIJELA SUDA ČASTI I NJIHOV IZBOR

Članak 56.

Tijela Suda su:

– Predsjedništvo

– predsjednik

– tajnik Suda
– prvostupanjska i drugostupanjska vijeća
– sudac pojedinac

Članak 57.

Predsjednika i dva zamjenika predsjednika Suda imenuje Upravni odbor Hrvatske gospodarske komore, na mandat od četiri godine, s tim da ista osoba može biti imenovana samo dva puta uzastopce.

Suce prvostupanjskih i drugostupanjskih vijeća imenuje Upravni odbor Hrvatske gospodarske komore na mandat od četiri godine, s tim da iste osobe, po isteku mandata mogu biti ponovno imenovane.

Članak 58.

Za predsjednika Suda i zamjenika predsjednika mogu biti imenovani suci redovnih i specijaliziranih sudova, znanstveni radnici i drugi istaknuti stručnjaci koji imaju visoku stručnu spremu i stručne kvalifikacije, sposobnosti i iskustvo potrebno za upravljanje Sudom.

Za suce prvostupanjskih i drugostupanjskih vijeća mogu biti imenovani suci i savjetnici redovnih i specijaliziranih sudova, znanstveni radnici, predstavnici trgovaca i potrošača, javni bilježnici, odvjetnici, kao i druge osobe koje imaju visoku stručnu spremu i odgovarajuće stručno iskustvo.

Članak 59.

Za predsjednika Suda i zamjenike predsjednika i suce ne mogu biti birani članovi Upravnog odbora i Skupštine Hrvatske gospodarske komore te radnici stručne službe Komore.

Članak 60.

Postupak za imenovanje predsjednika Suda, njegove zamjenike i suce pokreće tajnik Suda najkasnije tri mjeseca prije isteka mandata.

Članak 61.

Ako imenovanje predsjednika Suda, njegovih zamjenika i sudaca, započeto u roku iz članka 60. ovog Pravilnika nije dovršeno do isteka mandata, prijašnji predsjednik, zamjenici predsjednika i suci ostaju na dužnosti do imenovanja predsjednika, njegovih zamjenika i sudaca s novim mandatom.

Članak 62.

Prije stupanja na dužnost suci daju prisegu pred predsjednikom Hrvatske gospodarske komore.

Prisega glasi:

"Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti suca Suda časti pridržavati Ustava i zakona Republike Hrvatske, podzakonskih akata i morala društva i da ću dužnost suca obavljati savjesno i nepristrano".

Članak 63.

Sudac može biti razriješen prije isteka mandata:

1. ako sam zatraži razrješenje,

2. ako se utvrdi da je teže kršio sudačku dužnost ili njen ugled ili ako je svojim radom pokazao da nije sposoban obavljati funkciju,
3. ako zanemaruje dužnosti pri Sudu časti.

Odluku o razrješenju suca donosi Upravni odbor Hrvatske gospodarske komore.

Novoizabrani sudac dovršava mandat suca kojemu je mandat prestao prije isteka vremena na koje je izabran.

Članak 64.

Tajnika Suda imenuje predsjednik Hrvatske gospodarske komore. Tajnik svoju dužnost obavlja na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Tajnik može biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

Članak 65.

Predsjedništvo Suda čine: predsjednik Suda časti, dva zamjenika predsjednika i tajnik Suda.

Članak 66.

Predsjedništvo Suda:

Vrši opći nadzor nad radom Suda časti, brine o pravilnoj primjeni pravilnika i drugih općih akata Suda, raspravlja o spornim pravnim pitanjima i zauzima određene stavove u svrhu izjednačavanja sudske prakse, donosi godišnji Program rada Suda časti, razmatra i prihvaća Izvješće o radu Suda časti za proteklu godinu, utvrđuje visinu nagrade predsjedniku Suda i članovima Predsjedništva za obavljanje poslova Suda izvan pojedinih predmeta za tekuću godinu, odobrava isplatu nagrada sucima prvostupanjskog i drugostupanjskog vijeća za sudjelovanje na raspravnom ročištu, odnosno sjednici vijeća, te izradu presuda i obrazloženih rješenja, razmatra prijedloge općih akata Suda te obavlja druge poslove određene ovim Pravilnikom i drugim aktima Suda časti.

Članak 67.

Kad Predsjedništvo Suda na temelju odredaba ovog Pravilnika ili drugog akta Suda samostalno odlučuje o određenoj stvari, za pravovaljano odlučivanje potrebno je da sjednici Predsjedništva prisustvuje predsjednik Suda, jedan zamjenik predsjednika i tajnik Suda, kao članovi Predsjedništva.

Članak 68.

Predsjednik Suda:

Zastupa i predstavlja Sud, osigurava uvjete za pravilan rad i poslovanje Suda, brine o urednom i pravodobnom obavljanju poslova Suda, podnosi Hrvatskoj gospodarskoj komori godišnji Izvještaj o radu Suda časti, na prijedlog tajnika Suda imenuje predsjednika i članove prvostupanjskih i drugostupanjskih vijeća, odlučuje o izuzeću predsjednika i članova prvostupanjskih i drugostupanjskih vijeća, saziva i predsjedava sjednicama Predsjedništva, brine o održavanju i razvijanju suradnje s istim ili sličnim sudovima, drugim organizacijama ili tijelima iz zemlje i inozemstva, a čija je djelatnost od interesa za rad Suda, te obavlja druge poslove određene aktima Suda i odlukama Predsjedništva.

Članak 69.

Pojedine poslove iz svog djelokruga predsjednik Suda može povjeriti jednom od zamjenika predsjednika.

Članak 70.

Tajnik Suda:

Priprema sjednice Predsjedništva Suda i izvršava njegove odluke, priprema sjednice drugostupanjskih vijeća i prisustvuje im u svojstvu zapisničara, provodi prethodni postupak mirenja, određuje suca pojedinca, predlaže predsjedniku Suda predsjednika i članove prvostupanjskog i drugostupanjskog vijeća te obavlja administrativne poslove radi pripremanja rasprava u određenoj pravnoj stvari, može prisustvovati raspravama prvostupanjskog vijeća, daje potrebne obavijesti strankama u svezi pokretanja postupka pred Sudom, nadzire upis u registar mjera pravomoćno izrečenih mjera i njihovo brisanje iz registra, sudjeluje u izradi godišnjeg Plana rada Suda časti i Izvještaja o radu Suda časti za proteklo razdoblje, vrši obračun troškova u vezi s radom suca izmiritelja, suca pojedinca, sudskih vijeća, izdaje nalog za isplatu nagrada predsjedniku i članovima Predsjedništva za obavljanje poslova Suda izvan pojedinih postupaka, te obavlja druge stručne poslove kojima se osiguravaju uvjeti potrebi za rad Suda".

Članak 71.

Radi obavljanja poslova sudske uprave tajniku Suda časti pomažu i drugi radnici Hrvatske gospodarske komore.

Članak 72.

Sud ima administratora Suda.

Administrator Suda: zaprima poštu i vrši upis iste u urudžbeni zapisnik, odnosno upisnik predmeta ili interne dostavne knjige, obavlja poslove prijepisa i otpreme, poslove fotokopiranja, prisustvuje prethodnom postupku mirenja i raspravama prvostupanjskog vijeća u svojstvu zapisničara, vrši upis u registar sudskih mjera i brisanje izrečenih mjera, ažurira web stranicu Suda, vrši nabavu uredskog materijala,

Osim gore navedenih poslova, administrator suda obavlja i druge poslove koje mu naloži predsjednik ili tajnik Suda.

X. NADZOR NAD RADOM SUDA

Članak 73.

Hrvatska gospodarska komora obavlja nadzor nad administrativnim i materijalno financijskim poslovanjem Suda časti i osigurava sredstva i materijalno – tehničke uvjete za njegov rad.

Sredstva za naknadu troškova Suda u potrošačkim sporovima osigurava Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva u državnom proračunu.

Sud časti Hrvatske gospodarske komore do 31. siječnja naredne godine Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva podnosi godišnje izvješće o korištenju proračunskih sredstava u potrošačkim sporovima.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 74.

Postupci koji su pokrenuti pred Sudom časti prije stupanja na snagu ovog Pravilnika, dovršit će se po odredbama Pravilnika o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89, 69/91, 47/00 i 64/01 – pročišćeni tekst).

Članak 75.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama". Tog dana prestaje važiti Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 15/89, 69/91, 47/00, 64/01 – pročišćeni tekst).

Klasa: 740-15/06-01/15 Urbroj: 311-19/06-1 Zagreb, 31. svibnja 2006. Predsjednik Nadan Vidošević, v. r.

Napomena: Pravilnik je stupio na snagu 20. lipnja 2006.

Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 129/07 od 17. prosinca 2007.) – završna odredba:

Članak 34.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa: 003-05/07-02/24 Urbroj: 311-01/01-07-02 Zagreb, 13. prosinca 2007. Predsjednik Nadan Vidošević, v. r.

Napomena: Izmjene prethodno navedenoga Pravilnika stupile su na snagu 25. prosinca 2007.

SADRŽAJ (NASLOVI I BROJEVI) BITNIH ČLANAKA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA

4

Dio prvi - OPĆI DIO - Glava I.
OSNOVNA NAČELA

Cilj i sadržaj zakona, **članak 1.**

Sloboda uređivanja obveznih odnosa, **članak 2.**

Ravnopravnost sudionika u obveznom odnosu, **članak 3.**

Načelo savjesnosti i poštenja, članak 4.

Dužnost suradnje, **članak 5.**

Zabrana zlouporabe prava, **članak 6.**

Načelo jednake vrijednosti činidaba, **članak 7.**

Zabrana prouzročenja štete, **članak 8.**

Dužnost ispunjenja obveze, **članak 9.**

Ponašanje u ispunjavanju obveza i ostvarivanju prava, **članak 10.**

- **pažnja dobrog gospodarstvenika, odnosno pažnja dobrog domaćina, pažnja dobrog stručnjaka i suzdržavanje** od postupaka kojima bi se otežalo ispunjenje obveze drugog sudionika.

Zaštita prava, **članak 15.**

Kamate na kamate, **članak 27.**

OBVEZE PRODAVATELJA

1. Predaja stvari

Vrijeme i mjesto predaje, **članak 389.**

Troškovi predaje, **članak 396.**

2. Odgovornost za materijalne nedostatke

Materijalni nedostaci za koje prodavatelj odgovara, **članak 400.**

Kad postoje materijalni nedostaci, **članak 401.**

Nedostaci za koje prodavatelj ne odgovara (**pojam potrošačkog ugovora**), **članak 402.**

Pregled stvari i vidljivi i nevidljivi nedostaci, **članci 403. i 404.**

Rokovi u slučaju popravka, zamjene i slično, **članak 405.**

Obavijest o nedostatku, **članak 406.**

Značenje činjenice da je prodavatelj znao za nedostatak, **članak 407.**

Ograničenje i isključenje odgovornosti za materijalne nedostatke, **članak 408.**

Napomena: Stavkom 2. članka 408. ZOO-a propisana je ništetnost onih odredbi ugovora

- kojima bi bila ograničena ili isključena odgovornost za one nedostatke za koje je pro-

davatelj znao (po sudskoj praksi s neznanjem izjednačen je i slučaj kad je prodavatelj mogao ili morao znati ili nije mogao ne znati...), a nije o njima obavijestio kupca,
- a i onda kad je prodavatelj nametnuo tu odredbu koristeći se svojim monopolskim položajem
- **te ako se radi o potrošačkom ugovoru.**

U navedenim slučajevima ugovorne odredbe o ograničenju ili isključenju odgovornosti za nedostatke su ništetne. Za postojanje ništetnosti takve odredbe ugovora kod potrošačkog ugovora dovoljno je da se utvrdi da se radi o takvom (dakle, potrošačkom) ugovoru, pa nije potrebno utvrđivati ostale subjektivne elemente prodavatelja (znanje, neznanje, iskorištavanje monopolskog položaja...) To su, dakle, iznimke od pravila iz stavka 1. ovoga članka ZOO-a, koje ima dispozitivni karakter tj. po kojem ugovaratelji mogu ograničiti ili sasvim isključiti prodavateljevu odgovornost za materijalne nedostatke stvari. Unošenjem navedenih ništetnih odredbi u ugovor prodavatelj ujedno čini i povredu pravila morala, odnosno dobrih poslovnih običaja kako je to navedeno u Zakonu o zaštiti potrošača (članci: 3. i 123.)

TEKST BITNIH ČLANAKA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA

5

Tekst bitnih članaka Zakon o obveznim odnosima

koji se odnose na obvezne odnose trgovaca i davatelja usluga te kupaca i potrošača (Narodne novine 35/05 od 17. ožujka 2005. i 41/08 od 9. travnja 2008.)

Dio prvi

OPĆI DIO

Glava I.
OSNOVNA NAČELA

Cilj i sadržaj zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnove obveznih odnosa (opći dio) te ugovorni i izvanugovorni obvezni odnosi (posebni dio).

Sloboda uređivanja obveznih odnosa

Članak 2.

Sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

Ravnopravnost sudionika u obveznom odnosu

Članak 3.

Sudionici u obveznom odnosu ravnopravni su.

Načelo savjesnosti i poštenja

Članak 4.

U zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.

Dužnost suradnje

Članak 5.

Sudionici obveznih odnosa dužni su surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima.

Zabrana zlouporabe prava

Članak 6.

Zabranjeno je ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato.

Načelo jednake vrijednosti činidaba

Članak 7.

(1) Pri sklapanju naplatnih pravnih poslova sudionici polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih činidaba.

(2) Zakonom se određuje u kojim slučajevima narušavanje toga načela povlači pravne posljedice.

Zabrana prouzročenja štete

Članak 8.

Svatko je dužan uzdržati se od postupka kojim se može drugome prouzročiti šteta.

Dužnost ispunjenja obveze

Članak 9.

Sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

Ponašanje u ispunjavanju obveza i ostvarivanju prava

Članak 10.

(1) Sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju svoje obveze postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnja dobrog gospodarstvenika, odnosno pažnja dobrog domaćina).

(2) Sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

(3) Sudionik u obveznom odnosu dužan je u ostvarivanju svog prava suzdržati se od postupka kojim bi se otežalo ispunjenje obveze drugog sudionika.

Zaštita prava

Članak 15.

(1) Osoba koja smatra da je neko njezino pravo povrijeđeno ovlaštena ga je štititi i ostvarivati putem suda, ako zakonom odlučivanje nije povjereno nekom drugom nadležnom tijelu.

(2) Tko bi samovlasno pribavljao ili štitio neko svoje pravo ili pravo za koje smatra da mu pripada, prekoračivši time granice nužne obrane ili druge zakonom dopuštene samopomoći, odgovoran je za to.

Kamate na kamate

Članak 27.

(1) Ništetna je odredba ugovora kojom se predviđa da će na kamate, kad dospiju za isplatu, početi teći kamate ako ne budu isplaćene.

(2) Ali se može, uz ograničenja iz članka 26. ovoga Zakona, unaprijed ugovoriti povećana godišnja kamatna stopa, ako dužnik ne isplati dospjele kamate na vrijeme.

(3) Odredba iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na pologe kod banaka i drugih financijskih institucija.

III. OBVEZE PRODAVATELJA

1. Predaja stvari

Vrijeme i mjesto predaje

Članak 389.

(1) Prodavatelj je dužan predati stvar kupcu u vrijeme i na mjestu predviđenom ugovorom.

(2) Prodavatelj je ispunio obvezu predaje kupcu, u pravilu, kad mu stvar uruči ili preda ispravu kojom se stvar može preuzeti.

Troškovi predaje

Članak 396.

Troškove predaje, a i one koji joj prethode, snosi prodavatelj, a troškove odnošenja stvari i sve ostale troškove poslije predaje snosi kupac, ako nije što drugo ugovoreno.

---

2. Odgovornost za materijalne nedostatke

Materijalni nedostaci za koje prodavatelj odgovara

Članak 400.

(1) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u trenutku prijelaza rizika na kupca, bez obzira je li mu to bilo poznato.

(2) Prodavatelj odgovara i za one materijalne nedostatke koji se pojave nakon prijelaza rizika na kupca ako su posljedica uzroka koji je postojao prije toga.

(3) Predmnijeva se da je nedostatak koji se pojavio u roku od šest mjeseci od prijelaza rizika postojao u vrijeme prijelaza rizika, osim ako prodavatelj ne dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.

(ZID ZOO-a NN 41/08) Brisan stavak 4. koji je glasio: (4) Ne odgovara se za neznatan materijalni nedostatak.

Kad postoje materijalni nedostaci

Članak 401.

(1) Nedostatak postoji:

1) ako stvar nema potrebna svojstva za svoju redovitu uporabu ili za promet,

2) ako stvar nema potrebna svojstva za posebnu uporabu za koju je kupac nabavlja, a koja je bila poznata prodavatelju ili mu je morala biti poznata,

3) ako stvar nema svojstva i odlike koje su izrijekom ili prešutno ugovorene, odnosno propisane,

4) kad je prodavatelj predao stvar koja nije jednaka uzorku ili modelu, osim ako su uzorak ili model pokazani samo radi obavijesti,

5) ako stvar nema svojstva koja inače postoje kod drugih stvari iste vrste i koja je kupac mogao opravdano očekivati prema naravi stvari, posebno uzimajući u obzir javne izjave prodavatelja, proizvođača i njihovih predstavnika o svojstvima stvari (reklame, označavanje stvari i dr.),

6) ako je stvar nepravilno montirana pod uvjetom da je usluga montaže uključena u ispunjenje ugovora o prodaji,

7) ako je nepravilna montaža posljedica nedostataka u uputama za montažu.

(2) Ako je kupac na temelju izjava proizvođača ili njegova predstavnika očekivao postojanje određenih svojstava stvari, nedostatak se ne uzima u obzir ako prodavatelj nije znao niti morao znati za te izjave, ili su te izjave bile opovrgnute do trenutka sklapanja ugovora ili one nisu utjecale na odluku kupca da sklopi ugovor.

3) Proizvođač, u smislu odgovornosti za materijalne nedostatke i jamstva za ispravnost prodane stvari, je proizvođač stvari, uvoznik stvari i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem svojega imena ili naziva, žiga ili druge oznake na stvar.

Nedostaci za koje prodavatelj ne odgovara

Članak 402.

(1) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke ako su u trenutku sklapanja ugovora bili poznati kupcu ili mu nisu mogli ostati nepoznati.

(2) Smatra se da nisu mogli ostati nepoznati kupcu oni nedostaci koje bi brižljiva osoba s prosječnim znanjem i iskustvom osobe istog zanimanja i struke kao kupac mogla lako opaziti pri uobičajenom pregledu stvari.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na ugovore koje fizička osoba kao kupac sklapa izvan svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti s fizičkom ili pravnom osobom koja kao prodavatelj djeluje u okviru svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti (potrošački ugovor).

(4) Ali **prodavatelj odgovara i za nedostatke** koje je kupac mogao lako opaziti **ako je izjavio da stvar nema nikakve nedostatke ili da stvar ima određena svojstva ili odlike.**

Napomena: Odredbama stavka 3. prethodnoga članka 402. ZOO-a definiran je pojam potrošačkog ugovora. **Potrošački ugovor** je ugovor koji fizička osoba kao kupac sklopi izvan svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti s fizičkom ili pravnom osobom koja kao prodavatelj djeluje u okviru svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti. Na kupce iz potrošačkih ugovora ne odnose se odredbe stavaka 2. prethodnoga članka ZOO-a o nedostacima za koje prodavatelj ne odgovara, ali se odnose na sve druge kupce. Dakle, presumpcija (predmnijeva) iz članka 402. stavak 2. ZOO-a (o tome da nedostaci nisu kupcu mogli ostati nepoznati...) ne odnosi se na fizičke osobe kao kupce u potrošačkim ugovorima, jer je tako propisano odredbama stavka 3. članka 402. ZOO-a.

Pregled stvari i vidljivi nedostaci

Članak 403.

(1) Kupac je dužan primljenu stvar na uobičajeni način pregledati ili je dati na pregled, čim je to prema redovitom tijeku stvari moguće, i o vidljivim nedostacima obavijestiti prodavatelja u roku od osam dana, a kod trgovačkog ugovora bez odgađanja, inače gubi pravo koje mu po toj osnovi pripada.

(2) Kad je pregled izvršen u nazočnosti obiju strana, kupac je dužan svoje primjedbe zbog vidljivih nedostataka priopćiti prodavatelju odmah, inače gubi pravo koje mu po toj osnovi pripada.

(3) Ako je kupac otpremio stvar dalje bez pretovara, a prodavatelju je pri sklapanju ugovora bila poznata ili morala biti poznata mogućnost takve daljnje otpreme, pregled stvari može biti odgođen do njezina prispijeća u novo odredišno mjesto, i u tom slučaju kupac je dužan prodavatelja obavijestiti o nedostacima čim je po redovitom tijeku stvari mogao za njih doznati od svojih klijenata.

(4) Kod potrošačkih ugovora potrošač kao kupac nije obvezan pregledati stvar niti je dati na pregled, ali je obvezan obavijestiti prodavatelja o postojanju vidljivih nedostataka u roku od dva mjeseca od dana kad je otkrio nedostatak, a najkasnije u roku od dvije godine od prijelaza rizika na potrošača.

Napomena: Prethodnim člankom propisani su objektivni i subjektivni rokovi u kojima je kupac dužan na uobičajeni način pregledati stvar ili je dati na pregled, a određeni su i rokovi u kojima kupac mora obavijestiti prodavatelja o otkrivenima, vidljivim nedostacima. Određene su i posljedice kupčevih propuštanja ili prekoračenja rokova. Međutim, za kupca iz potrošačkog ugovora nije propisana dužnost niti rok u kojem bi trebao pregledati stvar. Propisan je samo subjektivni rok od dva mjeseca u kojem je dužan obavijestiti prodavatelja o otkrivanju vidljivih nedostataka, računajući od dana otkrivanja takvih nedostataka. Tako može s uspjehom postupiti do isteka dviju godina od dana preuzimanja stvari tj. **najkasnije u roku od dvije godine od prijelaza rizika na potrošača.** Na obavijesti o nedostatku, koja bi bila poslana prodavatelju po proteku roka od dvije godine, računajući od dana isporuke (prijelaza rizika na kupca), kupac ne može temeljiti ni ostvariti svoja prava u vezi s otkrivenim nedostatkom, jer mu ta prava prestaju protekom navedenoga objektivnog, prekluzivnog roka. Valja rečenome dodati, da je pravna znanost zauzela takav stav o dvogodišnjem objektivnom roku i prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Nn br. 41/08) kojim je taj rok izričito propisan (Gorenc: Komentar Zakona o obveznim odnosima, RRIFplus, Zagreb, 2005., str. 637).

Članak 404.

(1) Kad se nakon primitka stvari od strane kupca pokaže da stvar ima neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom prilikom preuzimanja stvari, kupac je dužan, pod prijetnjom gubitka prava, o tom nedostatku obavijestiti prodavatelja u roku od dva mjeseca računajući od dana kad je nedostatak otkrio, a kod trgovačkog ugovora – bez odgađanja.

(2) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke koji se pokažu pošto proteknu dvije godine od predaje stvari, a kod trgovačkog ugovora šest mjeseci.

(3) Kod prodaje rabljenih stvari ugovorne strane mogu ugovoriti rok od jedne godine, a kod trgovačkih ugovora i kraći rok.

(4) Ugovorom se mogu produljiti rokovi iz stavka 2. i 3. ovoga članka.

Napomena: Ovdje je riječ o tzv. skrivenom nedostatku stvari koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom.

Rokovi u slučaju popravka, zamjene i sl.

Članak 405.

Kad je zbog nekog nedostatka došlo do popravka stvari, isporuke druge stvari, zamjene dijelova i slično, rokovi iz prethodna dva članka počinju teći od predaje popravljene stvari, izvršene zamjene dijelova i slično.

Obavijest o nedostatku

Članak 406.

(1) U obavijesti o nedostatku stvari kupac nije dužan potanje opisati nedostatak i pozvati prodavatelja da pregleda stvar, osim ako se radi o trgovačkom ugovoru.

(2) Ako obavijest o nedostatku koju je kupac pravodobno poslao prodavatelju preporučenim pismom, brzojavom, telefaksom ili na neki drugi pouzdan način, zakasni ili uopće ne stigne prodavatelju, smatra se da je kupac ispunio svoju obvezu da obavijesti prodavatelja.

Napomena: U svakodnevnom govoru za ***obavijest o nedostatku stvari*** koristi se izraz ***reklamacija,*** premda bi bilo korektnije koristiti zakonski izraz ***obavijest o nedostatku stvari.*** Međutim, zbunjujuće je za *obaviještavanje o nedostatku stvari ili usluge* rabiti glagol ***reklamirati*** (u bilo kojem licu i vremenu) jer on u poslovnoj praksi i teoriji znači obavljati posao promidžbe (reklame) proizvoda ili usluga, a što je sasvim nešto drugo od pojma ***obavještavati o nedostatku stvari.***

Značenje činjenice da je prodavatelj znao za nedostatak

Članak 407.

Kupac ne gubi pravo da se pozove na neki nedostatak i kad nije ispunio svoju obvezu da stvar pregleda bez odgađanja, ili obvezu da u određenom roku obavijesti prodavatelja o postojanju nedostatka, a i kad se nedostatak pokazao tek nakon proteka dvije godine, (ZID ZOO-a NN 41/08) **"odnosno kod trgovačkih ugovora šest mjeseci"** od predaje stvari, ako je taj nedostatak bio poznat prodavatelju ili mu nije mogao ostati nepoznat.

Ograničenje i isključenje odgovornosti za materijalne nedostatke

Članak 408.

(1) Ugovaratelji mogu ograničiti ili sasvim isključiti prodavateljevu odgovornost za materijalne nedostatke stvari.

(2) Odredba ugovora o ograničenju ili isključenju odgovornosti za nedostatke stvari **ništetna je** ako je nedostatak bio poznat prodavatelju, a on o njemu nije obavijestio kupca, a i onda kad je prodavatelj nametnuo tu odredbu koristeći se svojim monopolskim položajem te **ako se radi o potrošačkom ugovoru**.

(3) Kupac koji se odrekao prava na raskid ugovora zbog nedostatka stvari zadržava ostala prava zbog tih nedostataka.

Napomena: Stavkom 2. ovoga članka ZOO-a propisana je ništetnost onih odredbi ugovora kojima bi bila ograničena ili isključena odgovornost

- za one nedostatke za koje je prodavatelj znao (po sudskoj praksi s neznanjem izjednačen je i slučaj kad je prodavatelj mogao ili morao znati ili nije mogao ne znati...), a nije o njima obavijestio kupca,
- a i onda kad je prodavatelj nametnuo tu odredbu koristeći se svojim monopolskim položajem
- te **ako se radi o potrošačkom ugovoru.**

U navedenim slučajevima ugovorne odredbe o ograničenju ili isključenju odgovornosti za nedostatke su ništetne. Za postojanje ništetnosti takve odredbe ugovora kod potrošačkog ugovora dovoljno je da se utvrdi da se radi o takvom ugovoru, pa nije potrebno utvrđivati ostale subjektivne elemente prodavatelja (znanje, neznanje, iskorištavanje monopolskog položaja...) To su, dakle, iznimke od pravila iz stavka 1. ovoga članka ZOO-a, koje ima dispozitivni karakter tj. po kojem ugovaratelji mogu ograničiti ili sasvim isključiti prodavateljevu odgovornost za materijalne nedostatke stvari. Unošenjem navedenih ništetnih odredbi u ugovor prodavatelj ujedno čini i povredu pravila morala, odnosno dobrih poslovnih običaja kako je to navedeno u Zakonu o zaštiti potrošača (članci: 3. i 123.).

SADRŽAJ PROČIŠĆENOGA TEKSTA ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

6

Sadržaj pročišćenoga teksta Zakona o zaštiti potrošača, ZZP,

koji obuhvaća osnovni tekst, ispravak te izmjene i dopune ZZP-a objavljene u službenom listu *Narodne novine, i to:* **broj 79/07** od 30. srpnja 2007. (ZZP), stupio na snagu 7. kolovoza 2007. osim članka 103., 104., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140. i 141. koji stupaju na snagu na dan prijma Hrvatske u EU) i Ispravak ZZP-a NN **br. 125/07** od 5.12.07. te **broj 79/09** od 8. srpnja 09. Zakon o izmjenama i dopunama ZZP-a ili ZID ZZP-a/09. i ispravak ZZP-a NN 89/09 od 24. srpnja 2009.

I. OPĆE ODREDBE

Svrha i sadržaj Zakona, **članak 1.**
Odnos prema drugim zakonima, **članak 2.**
Definicije, **članak 3.**
Izbor stranog prava, **članak 4.**
Obveza trgovca, **članak 5.**
Pravna narav zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori, **članak 6.**

II. PRODAJA PROIZVODA I PRUŽANJE USLUGA

Glava I.
OPĆE ODREDBE O PRODAJI NA MALO

Uvjeti prodaje proizvoda i pružanja usluga, **članci 7. i 8.**
Isticanje cijena proizvoda i pružanja usluga, **članak 9.**
Isticanje cijene pri oglašavanju, **članak 10.**
Plaćanje novčanih obveza, **članak 11.**
Račun, **članak 12.**
Isprave koje prate proizvod, **članak 13.**
Ambalaža, **članak 14.**
Obećavanje dobitka, **članak 15.**
Ostavljanje oglasnih poruka i materijala, **članak 16.**

Glava II.
OBAVIJEST O PROIZVODU, **članak 17.**

Članak 18. brisan

Glava III.
AKCIJSKA PRODAJA, SNIŽENJE, RASPRODAJA I PRODAJA PROIZVODA S GREŠKOM, **članci 19. do 23.**

Akcijska prodaja, **članak 19.**
Sniženje i rasprodaja, **članci 20. i 21.**

Naslov iznad **članka 22**. i **članak 22**. brisani su
Proizvod s greškom, **članak 23.**

Glava IV.
JAVNE USLUGE KOJE SE PRUŽAJU POTROŠAČIMA, **članak 24.**
Priključak na distribucijsku mrežu, **članak 25.**
Obustavljanje pružanja javne usluge, **članak 26.**
Održavanje kvalitete javne usluge, **članci 27. i 28.**

Glava V.
PLAĆANJE PREDUJMOM
Kamate na predujam, **članak 29.**

Glava VI.
UGOVORI SKLOPLJENI IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA TRGOVCA
Područje primjene, **članak 30.**
Ugovori isključeni od primjene ove glave Zakona, **članak 31.**
Obavijest o pravu na raskid ugovora, **članak 32.**
Raskid ugovora, **članak 33.**
Raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana, **članak 34.**
Posljedice raskida ugovora, **članak 35.**

Glava VII.
UGOVOR SKLOPLJEN NA DALJINU
Pojam ugovora sklopljenog na daljinu, **članak 36.**
Sredstva daljinske komunikacije, **članak 37.**
Operator sredstva daljinske komunikacije, **članak 38.**
Područje primjene odredaba ove glave Zakona, **članak 39.**
Isključenje primjene pojedinih odredaba ove glave Zakona, **članak 40.**
Zabrana sklapanja određenih ugovora sredstvima daljinske komunikacije, **članak 41.**
Ograničavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije, **članak 42.**
Prethodna obavijest, **članak 43.**
Potvrda prethodne obavijesti, **članak 44.**
Pravo na raskid ugovora, **članak 45.**
Rok za raskid ugovora ako potvrda prethodne obavijesti nije dostavljena, **članak 46.**
Oblik raskida ugovora, **članak 47.**
Posljedice raskida ugovora, **članak 48.**
Isključenje prava na raskid ugovora, **članak 49.**
Utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam, **članak 50.**
Posljedice raskida ugovora o zajmu, **članak 51.**
Ispunjenje ugovora u roku, **članak 52.**
Zlouporaba kreditne kartice potrošača od strane trgovca, **članak 53.**
Zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošača, **članak 54.**
Teret dokaza, **članak 55.**

Glava VIII.
UGOVOR O PRODAJI FINANCIJSKIH USLUGA SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam, **članak 56.**
Prethodna obavijest, **članci od 57. do 61.**
Oblik prethodne obavijesti, **članak 62.**
Pravo na jednostrani raskid ugovora, **članak 63.**
Oblik jednostranog raskida ugovora, **članak 64.**
Početak ispunjenja ugovora, **članak 65.**
Posljedice jednostranog raskida ugovora, **članak 66.**
Utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore, **članak 67.**
Postupanje protivno odredbama ove glave Zakona, **članak 68.**
Teret dokaza, **članak 69.**
Odgovarajuća primjena, **članak 70.**

Glava IX.
POTROŠAČKI ZAJAM

Pojam ugovora o potrošačkom zajmu, **članak 71.**
Ugovori o zajmu isključeni od primjene ove glave Zakona, **članak 72.**
Oblik ugovora o potrošačkom zajmu, **članak 73.**
Sadržaj ugovora o potrošačkom zajmu, **članak 74.**
Efektivna kamatna stopa, **članak 75.**
Ukupni troškovi zajma, **članak 76.**
Obavještavanje potrošača, **članak 77.**
Oglašavanje, **članak 78.**
Ispunjenje ugovora o zajmu prije roka, **članak 79.**
Promjene na strani zajmodavca, **članak 80.**
Otplata zajma sredstvima bezgotovinskog plaćanja, **članak 81.**
Zabrana prenošenja prava na zajmodavca, **članak 82.**
Odgovornost zajmodavca za trgovca, **članak 83.**
Zakonsko založno pravo, **članak 84.**
Zajam u obliku dopuštenog prekoračenja na tekućem računu, **članak 85.**
Prešutno dopuštenje prekoračenja na tekućem računu, **članak 86.**

Glava X.
UGOVOR O PRAVU NA VREMENSKI OGRANIČENU UPORABU NEKRETNINE

Područje primjene, **članak 87.**
Upis prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, **članak 88.**
Prethodna obavijest, **članak 89.**
Sadržaj ugovora ili predugovora, **članak 90.**
Utjecaj prethodne obavijesti na ugovor, **članak 91.**
Pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora, **članak 92.**
Teret dokaza, **članak 93.**
Utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu, **članak 94.**
Zabrana prethodnog plaćanja, **članak 95.**

Glava XI.
NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠAČKIM UGOVORIMA

Pojam nepoštene ugovorne odredbe, **članak 96.**
Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima, **članak 97.**
Okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora, **članak 98.**
Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba, **članak 99.**
Odredbe ugovora u pisanom obliku, **članak 100.**
Tumačenje ugovora, **članak 101.**
Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe, **članak 102. i 106.**
Članci 103., 104. i 105. brisani su

III. NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA

Glava I.
OPĆE ODREDBE

Područje primjene, **članak 107.**
Zabrana nepoštene poslovne prakse, **članak 108.**
Pojam nepoštene poslovne prakse, **članak 109.**

Glava II.
ZAVARAVAJUĆA POSLOVNA PRAKSA

Zavaravajuće radnje, **članak 110.**
Zavaravajuća propuštanja, **članak 111.**
Postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu, **članak 112.**

Glava III.
AGRESIVNA POSLOVNA PRAKSA

Pojam, **članak 113.**
Uznemiravanje, prisila i nedopušteni utjecaj, **članak 114.**
Postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu, **članak 115.**
Naziv Glave IV. Dijela II. i **članci 116. do 120.** brisani su

IV. NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Glava I.

Nacionalni program zaštite potrošača, **članak 121.**

Glava II.

Nositelji zaštite potrošača, **članak 122.**
Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača, **članak 123.**
Tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, **članak 124.**
Osnivanje i udruživanje udruga za zaštitu potrošača, **članak 125.**
Poslovi udruga, **članci 126. i 127.**
Savjetovališta za zaštitu potrošača, **članak 128.**

Glava III.
INFORMIRANJE I EDUKACIJA POTROŠAČA

Nastavni planovi i programi, **članak 129.**

V. ZAŠTITA POTROŠAČKIH PRAVA

Glava I.

Izvansudsko rješavanje potrošačkih sporova, **članak 130.**

Glava II.

Tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, **članak 131.**
Osobe ovlaštene pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, **članak 132.**
Postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka, **članci 132.a i 132.b**
Stvarna i mjesna nadležnost suda, **članak 132.c**
Teret dokaza, **članci 133. i 134.**
Predmnijeva netočnosti činjeničnih navoda, **članak 135.**
Odluka suda, **članak 136.**
Objava sudske odluke, **članak 136.a**
Sankcije za nepostupanje po odluci suda, **članak 137.**
Učinak sudske odluke prema trećima, **članak 138.**
Obvezujuća snaga sudske odluke za ostale sudove, **članak 138.a**
Privremene mjere, **članci 139. i 140.**
Dobrovoljna kontrola, **članak 141.**
Suradnja nacionalnih tijela nadležnih za provedbu propisa o zaštiti potrošača, **članak 141.a**
Podredna primjena općih propisa procesnog prava, **članak 141.b**

VI. INSPEKCIJSKI NADZOR, članci 142. i 143.

VII. PREKRŠAJNE ODREDBE, **članci 144., 145. i 147. - članak 146.**
brisan

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, **članci od 148. do 155.**

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (*Narodne novine* 79/09 od 8. srpnja 2009.) **Prijelazne i završne odredbe, članci od 73. do 81.**

7

ZAKON
O ZAŠTITI POTROŠAČA, ZZP

Zakon o zaštiti potrošača, ZZP

- pročišćeni tekst, koji obuhvaća osnovni tekst, ispravak te izmjene i dopune ZZP-a objavljene u službenom listu *Narodne novine, i to:* **broj 79/07** od 30. srpnja 2007. (ZZP), stupio na snagu 7. kolovoza 2007. osim članka 103., 104., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140. i 141. koji stupaju na snagu na dan prijama Hrvatske u EU) i Ispravak ZZP-a NN **125/07** od 5.12.07. te **broj 79/09** od 8. srpnja 09. Zakon o izmjenama i dopunama ZZP-a ili ZID ZZP-a/09. i ispravak ZZP-a NN **89/09 od 24. srpnja 2009.**

Izmjene i dopune iz ZID-a ZZP-a/09., ali i naslovi osnovnog teksta ZZP-a - **otisnute su u pročišćenome tekstu tamnijim slovima (poboldano).**

Napomena: Autor ove Zbirke smatra da je korisno podstavke, u stavcima pojedinih članaka, označiti brojevima umjesto crticama (-) radi lakšeg čitanja, citiranja i razumijevanja. Npr. članak 112. ZZP-a i dr.

I. OPĆE ODREDBE

Svrha i sadržaj Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje zaštita osnovnih prava potrošača pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim oblicima stjecanja proizvoda i usluga na tržištu, i to:

1. pravo na zaštitu gospodarskih interesa potrošača,
2. pravo na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu,
3. pravo na pravnu zaštitu potrošača,
4. pravo na informiranje i edukaciju potrošača,
5. pravo na udruživanje potrošača u svrhu zaštite njihovih interesa,
6. pravo na predstavljanje potrošača i sudjelovanje predstavnika potrošača u radu tijela koja rješavaju pitanja od njihova interesa.

Odnos prema drugim zakonima

Članak 2.

(1) Primjena odredaba ovoga Zakona ne utječe na prava koja potrošači imaju na temelju drugih zakona.

(2) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, na obveznopravne odnose između potrošača i trgovca primijenit će se odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Definicije

Članak 3.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini izrazi znače:

– *"cijena za jedinicu mjere"* je konačna cijena u kunama, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na pojedinom području Republike Hrvatske, a koja uključuje porez na dodanu vrijednost,

– *"maloprodajna cijena"* je konačna cijena u kunama za pojedini proizvod ili uslugu, odnosno određenu količinu proizvoda, uključujući porez na dodanu vrijednost,

– *"obavijest o proizvodu"* je pisana obavijest u kojoj se navode osnovni podaci o proizvodu,

– *"potrošač"* je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja,

– *"proizvod"* je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, prava i obveze,

– *"proizvod u slobodnom (rasutom ili "rinfuza") stanju"* je proizvod koji je ponuđen na prodaju potrošačima, a koji nije prethodno zapakiran i koji je izmjeren u nazočnosti potrošača,

– *"trajni medij"* je svaki instrument koji omogućava potrošaču da pohrani podatke koji su namijenjeni njemu osobno, na način da podaci ostanu dostupni za buduću uporabu tijekom razdoblja primjerenog svrsi informacije, te koji omogućava nepromijenjenu reprodukciju pohranjenih podataka,

– *"trgovac"* je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje poslovne djelatnosti ili u okviru obavljanja djelatnosti slobodnog zanimanja,

– *"usluga s dodanom vrijednosti"* je svaka usluga koja zahtijeva obradu prometnih podataka ili podataka o lokaciji bez prometnih podataka izvan opsega nužnog za prijenos komunikacije ili za obračun i naplatu troškova,

– *"zemlja podrijetla"* je zemlja u kojoj je proizvod proizveden, odnosno zemlja u kojoj je proizvod podvrgnut procesu koji je posljednji bitno promijenio njegova svojstva.

(2) U smislu glave VI. dijela II. i dijela III. ovoga Zakona, trgovcem se smatra i osoba koja nastupa u ime ili za račun trgovca.

(3) U smislu dijela III. ovoga Zakona, pojedini izrazi znače:

– *"nedopušteni utjecaj"* je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku),

– *"nositelj pravila postupanja trgovaca"* je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je nadležan za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga,

– *"poziv na kupnju"* je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovne karakteristike proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koji se koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupnje proizvoda,

– *"odluka o poslu"* je svaka odluka koju donosi potrošač, a koja se odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u

cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili s njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti pravima koja ima na temelju ugovora, bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja,

– *"poslovna praksa trgovca prema potrošaču"* (u daljnjem tekstu: "poslovna praksa") je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošaču,

– *"pravila postupanja trgovaca"* je sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštivati ta pravila postupanja glede jedne ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora,

– *"profesionalna pažnja"* je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno očekuje da će ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom poslovnom praksom i načelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca,

– *"važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača"* je korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do toga da potrošač donosi odluku o poslu koju inače ne bi donio,

– *"uređena profesija"* je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje, obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju.

Izbor stranog prava

Članak 4.

Izborom stranog prava kao mjerodavnog prava potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu ili drugom zakonu kojim se uređuju pojedini aspekti zaštite potrošača.

Obveza trgovca

Članak 5.

(1) Trgovac je dužan potrošaču ispuniti ugovor u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisima obveznog prava.

(2) U slučaju materijalnog nedostatka na proizvodu na odnose potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari te je u skladu s tim odredbama trgovac dužan prema izboru potrošača ukloniti nedostatak na proizvodu, predati drugi proizvod bez nedostatka, sniziti cijenu ili vratiti plaćeni iznos za proizvod, te ispuniti i druge obveze propisane tim odredbama.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na odgovornost trgovca za obavljenu uslugu.

(**4**) Nedostatak na proizvodu, odnosno obavljenoj usluzi, kada je to nužno, dokazuje se vještačenjem u za to ovlaštenim ustanovama ili uz pomoć ovlaštenog sudskog vještaka, a troškove vještačenja snosi potrošač ili trgovac, ovisno o rezultatu vještačenja.

(5) Ako trgovac ili proizvođač da jamstvo za ispravnost prodanog pro-

izvoda dužan je ispuniti obveze propisane odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari kao i obveze preuzete jamstvom.

Pravna narav zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori

Članak 6.

(1) Potrošači se ne mogu odreći prava koja stječu odredbama ovoga ili drugih zakona.

(2) Ugovorne odredbe kojima bi se odredbe o zaštiti potrošača, predviđene ovim ili drugim zakonom, mijenjale na štetu potrošača, ništetne su.

II. PRODAJA PROIZVODA I PRUŽANJE USLUGA

Glava I.
OPĆE ODREDBE O PRODAJI NA MALO

Uvjeti prodaje proizvoda i pružanja usluga

Članak 7.

(1) Ako se izlaganje proizvoda na prodajnome mjestu, prema općim propisima obveznog prava, ne smatra ponudom, trgovac može odbiti s potrošačem sklopiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome mjestu samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili običaja. Trgovac može odbiti pružiti uslugu koja je predmet njegovog poslovanja, samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili običaja.

(2) Trgovac mora svoje prodajne uvjete jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti u prodajnom prostoru. Posebne uvjete koje trgovac daje za pojedine proizvode mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti na prodajnim mjestima tih proizvoda. Ako trgovac pojedinim skupinama potrošača odobrava posebne uvjete (rodilje, mladenci, invalidi, umirovljenici i dr.), ti uvjeti trebaju biti jasno i vidljivo objavljeni u prodajnom prostoru.

(3) Trgovcu se zabranjuje davanje osobnih podataka potrošača bilo kojoj trećoj osobi bez prethodnog izričitog i pisanog odobrenja potrošača, osim ako je na to obvezan zakonom ili odlukom nadležnog tijela vlasti.

(4) Za usluge popravaka i održavanja proizvoda čija je vrijednost veća od 500,00 kuna trgovac mora ispostaviti potrošaču **ponudu** i radni nalog s opisom radova te upotrijebljenog materijala i dijelova za popravak. Radni nalog potpisuje trgovac i potrošač, a jedan primjerak radnog naloga mora se predati potrošaču.

(5) Ako se, u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka, tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova (proširenje radnog naloga), trgovac mora za to dobiti prethodni pisani pristanak potrošača, osobno ili putem sredstava daljinske komunikacije, ako se proširenjem radnog naloga cijena povisuje za više od 10 posto.

Članak 8.

(1) Svaki trgovac je dužan potrošačima omogućiti podnošenje pisanih prigovora, bilo u prodajnom prostoru ili putem pošte, telefaks uređaja ili elektroničke pošte, te je na njih dužan odgovoriti **najkasnije** u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora.

(2) Trgovac je dužan u prodajnom prostoru vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanih prigovora iz stavka 1. ovoga članka.

(**3**) Svaki trgovac, dužan je voditi i čuvati pisanu evidenciju prigovora potrošača iz stavka 1. ovoga članka najmanje godinu dana od dana primitka prigovora potrošača.

Isticanje cijena proizvoda i pružanja usluga

Članak 9.

(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos utvrđene maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda ili usluge koje pruža.

(2) Na proizvodu ili na prodajnom mjestu, osim cijena iz stavka 1. ovoga članka, ne smiju se istaknuti druge cijene, osim u slučaju sniženja, odnosno rasprodaje.

(3) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno istaknuti ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda.

(4) Kod proizvoda u slobodnom (rasutom) stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnome mjestu proizvoda.

(5) Trgovac cijenu mora istaknuti tako da ne oštećuje proizvod.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na javne dražbe i prodaje umjetničkih djela i antikviteta te na cijene usluga uređene drugim propisima.

(7) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača propisat će pravilnikom način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere iz stavka 1. ovoga članka.

Isticanje cijene pri oglašavanju

Članak 10.

Pri oglašavanju u kojem se spominje maloprodajna cijena proizvoda ili usluga, mora biti navedena i cijena za jedinicu mjere, a sukladno odredbama članka 9. ovoga Zakona.

Plaćanje novčanih obveza

Članak 11.

Novčana obveza koju potrošač plaća putem pošte, banke ili neke druge ustanove za platni promet smatrat će se namirenom s danom kada je takva ustanova primila od potrošača nalog za plaćanje.

Račun

Članak 12.

(1) Trgovac mora za prodani proizvod, odnosno obavljenu uslugu potrošaču izdati račun koji mora biti točan, neizbrisiv, jasan, vidljiv i čitljiv u papirnatom ili elektroničkom obliku.

(2) Trgovac mora potrošaču omogućiti provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode, odnosno pružene usluge.

(3) Trgovac se mora pridržavati istaknute maloprodajne cijene i uvjeta prodaje.

(4) Izdavanje računa nije dopušteno naplaćivati.

(5) Na slučajeve iz stavka 1. do 4. ovog članka, na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koje uređuju pitanja ispostavljanja računa.

Isprave koje prate proizvod

Članak 13.

(**1**) Trgovac mora prigodom prodaje proizvoda potrošaču predati, ili ako je riječ o proizvodima u rasutom stanju predočiti, isprave koje je proizvođač priredio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda (jamstvo, tehničku uputu, uputu za sklapanje, uputu za uporabu, popis ovlaštenih servisa, upozorenje o mogućoj opasnosti pri uporabi, izjavu o sukladnosti proizvoda i sl.).

(2) Isprave iz stavka 1. ovoga članka moraju biti napisane jasno, vidljivo i čitljivo na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom.

(3) Prijevod isprava koje je proizvođač pripremio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda, iz stavka 1. mora biti istovjetan izvorniku.

Ambalaža

Članak 14.

(1) Ambalaža mora biti neškodljiva za zdravlje, prilagođena obliku i masi proizvoda i ne smije dovoditi potrošača u zabludu glede mase i veličine proizvoda te mora biti sukladna posebnim propisima koji propisuju zahtjeve za ambalažu.

(2) U slučaju ponude zamatanja posebnim papirom za zamatanje i dodatnim ukrasima, cijena tih proizvoda i usluge zamatanja mora biti istaknuta jasno, vidljivo i čitljivo.

(3) Vrećice i torbe koje služe za nošenje kupljenih proizvoda i imaju u cijelosti ili djelomično logotip, znak, slogan i/ili naziv proizvođača ili trgovca smatraju se promidžbenim materijalom. Takvu ambalažu trgovac ne smije naplatiti.

(4) Trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodanog proizvoda.

Obećavanje dobitka

Članak 15.

Trgovac koji prigodom ponude proizvoda ili usluge potrošaču obećava dobitak u obliku nagrade ili daje druge slične izjave stvarajući dojam kod potrošača da je dobio priopćenu nagradu ili je nagradna igra završila a proizvod se i dalje tako obilježen nalazi u prometu dužan je predati proizvod koji je namijenjen za nagradu.

Ostavljanje oglasnih poruka i materijala

Članak 16.

(1) Zabranjeno je ostavljanje oglasnih poruka i materijala u ili na poštanskim sandučićima, te na ili ispred kućnih vrata potrošača ako je takva zabrana na njima jasno napisana.

(2) Za ostavljanje oglasnih poruka i materijala odgovoran je trgovac čija se roba i usluge oglašavaju na oglasnim porukama i materijalima.

Glava II.
OBAVIJEST O PROIZVODU

Članak 17.

(1) Obavijest o proizvodu, koja prati proizvod i dostupna je potrošaču, sadrži bitne podatke iz članka 111. stavka 4. ovoga Zakona koji su, ovisno o kontekstu i okolnostima slučaja, potrebni prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o kupnji.

(2) Ako poseban propis usklađen s pravilima Europske zajednice uređuje označavanje pojedinog proizvoda, obavijest o proizvodu za te proizvode sadrži podatke određene tim posebnim propisima.

(3) Obavijest o proizvodu sadrži i oznaku zemlju podrijetla.

(4) Podaci iz stavka 1. do 3. ovoga članka moraju biti jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i drugih jezika."

Članak 18. brisan

Glava III.
AKCIJSKA PRODAJA, SNIŽENJE, RASPRODAJA I PRODAJA PROIZVODA S GREŠKOM

Akcijska prodaja

Članak 19.

(1) Akcijska prodaja je prodaja određene količine proizvoda jednog proizvođača u određeno vrijeme na određenom mjestu, i to po cijeni koja je niža od cijene tog proizvoda u redovitoj prodaji.

(2) Proizvod iz stavka 1. ovoga članka mora biti jasno, vidljivo i čitljivo označen riječima "akcija" ili "akcijska prodaja".

Sniženje i rasprodaja

Članak 20.

(1) Proizvod koji se prodaje na sniženju, odnosno rasprodaji mora biti jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom prije i cijenom nakon sniženja, odnosno tijekom rasprodaje.

(2) Ako je postotak sniženja cijena objavljen u rasponu, najveći postotak sniženja na početku sniženja, odnosno rasprodaje, mora se odnositi na najmanje jednu petinu svih proizvoda na sniženju, odnosno rasprodaji.

(3) Na cijene proizvoda na sniženju, odnosno rasprodaji odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 9. ovoga Zakona.

(4) Rasprodajom iz stavka 1. ovoga članka smatra se prodaja robe po sniženoj cijeni u slučaju prestanka poslovanja trgovca, prestanka poslovanja u prodajnom objektu i prestanka prodaje određenog proizvoda iz predmeta poslovanja trgovca.

(5) Sniženjem iz stavka 1. ovoga članka smatra se prodaja robe po sniženoj cijeni nakon proteka sezone, prodaja proizvoda s greškom, prigodna sajamska prodaja u okviru sajamske priredbe i stalna prodaja po sniženim cijenama u specijaliziranim prodavaonicama, bez obzira na razloge sniženja cijene.

Članak 21.

Proizvod koji je na sniženju, odnosno rasprodaji jer mu istječe rok uporabe mora dodatno imati jasno, vidljivo i čitljivo istaknut krajnji rok uporabe.

Naslov iznad članka 22. i članak 22. brisani su

Proizvod s greškom

Članak 23.

Ako trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, mora takav proizvod fizički odvojiti od ostalih proizvoda i jasno, vidljivo i čitljivo obilježiti na proizvodu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom te upoznati potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu.

Glava IV.
JAVNE USLUGE KOJE SE PRUŽAJU POTROŠAČIMA

Članak 24.

(1) U smislu ovoga Zakona javnim uslugama smatraju se distribucija električne energije, opskrba električnom energijom, distribucija plina, opskrba plinom, distribucija toplinske energije, opskrba toplinskom energijom, opskrba pitkom vodom, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, prijevoz putnika u javnom prometu, poštanske usluge, održavanje čistoće, odlaganje komunalnog otpada, održavanje groblja i krematorija i prijevoz pokojnika, obavljanje dimnjačarskih poslova i javne telekomunikacijske usluge.

(2) Prodaja potrošačima javnih usluga mora biti obračunata primjenom cijena utvrđenih posebnim propisima.

(3) Prodaja potrošačima javnih usluga, kada to priroda javne usluge dopušta, mora biti obračunata prema potrošnji.

(4) Uslugu očitanja mjernih uređaja nije dopušteno naplaćivati, osim u slučaju kada potrošač zahtijeva nestandardno očitanje propisano posebnim propisom.

(5) Trgovac mora potrošaču omogućiti upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno objaviti u medijima.

(6) Tijela koja odlučuju o pravima i obvezama potrošača javnih usluga, moraju osnovati savjetodavna tijela u koja će biti uključeni predstavnici udruga potrošača, a odluke će donositi nakon mišljenja savjetodavnog tijela, na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način.

(7) Trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u kojem trebaju biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača. Povjerenstvo mora pisano odgovoriti potrošačima na zaprimljene reklamacije u roku od 30 dana od dana zaprimanja reklamacije.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, za pojedine djelatnosti koje obavljaju trgovci koji imaju do pet zaposlenih može se pri Hrvatskoj obrtničkoj komori osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u kojima će biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača.

(**9**) Savjetodavna tijela iz stavka 6., ovoga članka, odnosno povjerenstva za reklamacije potrošača iz stavka 7. **i 8.** ovoga članka financiraju tijela koja ih osnivaju sukladno svojim internim aktima.

(**10**) Tražbina naknada za javne usluge, kao i za sve troškove kućanstava koji se plaćaju u **jednakim vremenskim razmacima**, zastarijeva za jednu godinu.

Priključak na distribucijsku mrežu

Članak 25.

Trgovac koji pruža javnu uslugu putem distribucijske mreže mora omogućiti potrošačima priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga u skladu s posebnim propisima, koncesijskim ugovorima ili općim aktima jedinice lokalne samouprave na čijem području se usluga pruža, pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima.

Obustavljanje pružanja javne usluge

Članak 26.

(1) Ako se račun pružatelja javne usluge osporava bilo u kojem sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, trgovac – pružatelj javne usluge ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka.

(2) Ako je pružatelj javne usluge obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je ponovo započeti i nastaviti pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka.

(3) Obveza iz stavka 1. i 2. ovoga članka odnosi se i na slučaj kada pružatelj javne usluge pokrene postupak prisilne naplate protiv potrošača.

(4) Sudskim ili izvansudskim postupkom u smislu stavka 1. i 2. ovoga članka smatra se svaki postupak predviđen važećim propisima, kao i svaki postupak predviđen općim uvjetima ili drugim pravilima pružatelja javne usluge.

Održavanje kvalitete javne usluge

Članak 27.

Trgovac koji pruža javnu uslugu mora održavati kvalitetu javne usluge u skladu s zakonom, posebnim propisima i pravilima struke.

Članak 28.

(1) Tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za obavljanje javnih usluga dužna su osigurati, svaki u djelokrugu svojih zakonom propisanih nadležnosti, da nositelj navedenog ovlaštenja pruža usluge vodeći računa o sigurnosti, redovitosti i kvaliteti javne usluge te da je javna usluga ravnopravno pristupačna svim potrošačima.

(2) Nadležna tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su omogućiti uvjete za tržišno natjecanje na području javnih usluga.

Glava V.
PLAĆANJE PREDUJMOM

Kamate na predujam

Članak 29.

(1) Ako trgovac zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge djelomičnim ili ukupnim jednokratnim ili obročnim predujmom i isporuči proizvod ili obavi uslugu nakon primitka predujma, dužan je potrošaču prigodom

isporuke proizvoda ili pružene usluge obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana isporuke proizvoda, ako je rok isporuke proizvoda ili usluge dulji od jednog mjeseca.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i u slučaju kad trgovac ne može isporučiti ugovoreni proizvod ili obaviti uslugu.

Glava VI.
UGOVORI SKLOPLJENI IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA TRGOVCA

Područje primjene

Članak 30.

(1) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore koji su sklopljeni u vrijeme izleta koji je organizirao trgovac izvan njegovih poslovnih prostorija, u vrijeme posjeta trgovca domu potrošača, domu drugog potrošača ili radnome mjestu potrošača.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se i na ugovore čije je sklapanje ponudio potrošač pod uvjetima koji su slični onima koji su opisani u stavku 1. ovoga članka, bez obzira na to je li potrošač bio vezan tom ponudom ili nije prije njezina prihvaćanja od strane trgovca.

(3) Trgovac koji sklapa ugovor na način opisan stavkom 1. ovoga članka mora se potrošaču legitimirati identifikacijskom karticom.

Ugovori isključeni od primjene ove glave Zakona

Članak 31.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovore:

1. o građenju koji se sklapaju radi izgradnje na određenoj nekretnini,
2. o prodaji, najmu, zakupu i drugim pravima na nekretninama,
3. o periodičnoj dostavi hrane, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj uporabi u kućanstvu koji se putem pokretne prodaje na malo isporučuju u pravilnim vremenskim razmacima,
4. sklopljene na temelju kataloga trgovca, ako ga je potrošač imao prilike pročitati bez nazočnosti trgovca ili njegova predstavnika, ako je predviđeno da će na temelju tog ugovora ili nekog kasnije sklopljenog ugovora trgovac i potrošač ostati u trajnijoj vezi te ako je i u katalogu i u ugovoru potrošač bio jasno obaviješten o njegovu pravu na raskid ugovora iz članka 33. ovoga Zakona,
5. o osiguranju,
6. o prodaji vrijednosnih papira.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore o prodaji proizvoda namijenjenog njegovoj ugradnji u nekretninu, kao i na ugovore o građenju kojima je svrha popravak ili obnova nekretnine.

Obavijest o pravu na raskid ugovora

Članak 32.

(1) U slučaju sklapanja ugovora iz ove glave Zakona, trgovac je dužan potrošaču dati pisanu obavijest o njegovu pravu na raskid ugovora prema članku 33. ovoga Zakona.

(2) Obavijest mora sadržavati ime, odnosno tvrtku ili naziv trgovca, njegovu adresu, datum slanja obavijesti, podatke potrebne radi identifikacije ugovora, poglavito naznaku ugovornih strana te predmet ugovora i njegovu cijenu, kao i rok za raskid ugovora iz članka 33. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako je obavijest o pravu na raskid sastavni dio ugovora, tada mora biti posebno istaknuta i napisana na isti način (font, veličina, boja, podloga, oblik, itd.) kao i ostale odredbe ugovora.

(**4**) Obavijest mora biti uručena potrošaču najkasnije u trenutku sklapanja ugovora.

(**5** U slučaju spora trgovac je dužan dokazati da je potrošaču na vrijeme predao obavijest iz stavaka 1. do 3. ovoga članka.

Raskid ugovora

Članak 33.

(1) Potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor iz ove glave Zakona u roku od 14 **radnih** dana od dana primitka pisane obavijesti iz članka 32. ovoga Zakona.

(2) Ugovor se raskida pisanom obaviješću o raskidu.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(4) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar roka iz stavka 1. ovoga članka.

Raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana

Članak 34.

Ako potrošač nije primio pisanu obavijest iz članka 32. ovoga Zakona, njegovo pravo na raskid ugovora iz članka 33. ovoga Zakona nije vremenski ograničeno.

Posljedice raskida ugovora

Članak 35.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošač je dužan vratiti proizvod trgovcu o svom trošku.

(2) Potrošač ne odgovora za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan, najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošaču cjelokupan iznos koji je potrošač do tog trenutka platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje računajući od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Glava VII.
UGOVOR SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam ugovora sklopljenog na daljinu

Članak 36.

Ugovor na daljinu je ugovor sklopljen između trgovca i potrošača u okviru organizirane prodaje proizvoda ili organiziranog obavljanja usluga trgovca koji za potrebe sklapanja takvih ugovora isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije.

Sredstva daljinske komunikacije

Članak 37.

(1) Sredstva daljinske komunikacije jesu ona sredstva koja su pogodna za sklapanje ugovora između trgovca i potrošača bez istodobne fizičke nazočnosti trgovca i potrošača na jednome mjestu.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka, među ostalim, jesu: adresirani i neadresirani tiskani materijali, standardna pisma i dopisnice, tiskana promidžbena poruka s narudžbenicom, katalog, telefon s ljudskim posredovanjem i bez njega, radio, videofon, videotekst, telefaks uređaj, televizija, **internet** i elektronička pošta.

Operator sredstva daljinske komunikacije

Članak 38.

(1) Operator sredstva daljinske komunikacije je bilo koja osoba čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogućavanje **trgovcu.** uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije.

(2) Zabranjuje se objavljivanje oglasa u javnim glasilima za usluge s dodanom vrijednošću, ako se uz svaki objavljeni oglas za usluge s dodanom vrijednošću, ne objavi jasno, vidljivo i čitljivo, naziv i puna adresa trgovca, te telefonski broj, koji ne smije biti iz numeracije brojeva s dodanom vrijednosti i matični broj tvrtke koja pruža navedene usluge.

(3) Operatori koji u Republici Hrvatskoj pružaju usluge s dodanom vrijednošću, dužni su oformiti javni telefonski imenik tih brojeva s naznakom usluge i njezine cijene, podacima o vlasniku broja, podacima o davatelju sadržaja usluga, matičnog broja operatora i davatelja sadržaja usluga, punom adresom, te telefonskim brojem, koji ne smije biti iz numeracije brojeva s dodanom vrijednosti.

(4) Usluge s dodanom vrijednošću ne mogu se pružati bez dostupnosti podataka iz stavka 2. i 3. ovoga članka.

Područje primjene odredaba ove glave Zakona

Članak 39.

Odredbe ove glave Zakona neće se primjenjivati na:

1. ugovore glede financijskih usluga na koje se odnose odredbe "glave VIII. ovoga dijela Zakona, osim odredaba članaka 42., 53. i 54. ove glave Zakona,
2. ugovore sklopljene kupnjom na automatima za prodaju,
3. ugovore sklopljene s telekomunikacijskim operatorom uporabom javnih govornica,
4. ugovore o građenju,
5. ugovore kojima je svrha stjecanje prava na nekretnini, osim na ugovore o najmu i zakupu nekretnine,
6. ugovore sklopljene javnom dražbom.

Isključenje primjene pojedinih odredaba ove glave Zakona

Članak 40.

(1) Odredbe članaka 43. do 51. i članka 52. stavka 1. ovoga Zakona neće se primjenjivati na:

1. ugovore o prodaji hrane i ostalih proizvoda namijenjenih svakod-

nevnoj uporabi i koje potrošaču na kućnu adresu, njegovo prebivalište ili njegovo radno mjesto dostavlja redoviti dostavljač,

2. ugovore o smještaju, prijevozu i opskrbi pripremljenom hranom (catering), i uslugama za slobodno vrijeme kojima se trgovac obvezuje ispuniti svoju obvezu u točno određenom trenutku ili u točno određenom roku.

(2) Kod ugovora o pružanju usluga razonode na otvorenome trgovac može ugovorom isključiti od primjene na taj ugovor odredbu članka 52. stavka 2. ovoga Zakona u pojedinim, ugovorom određenim, situacijama.

Zabrana sklapanja određenih ugovora sredstvima daljinske komunikacije

Članak 41.

Sredstvima daljinske komunikacije nije dopušteno sklapati ugovore o prodaji lijekova, medicinskih i veterinarsko-medicinskih proizvoda, eksploziva, duhanskih proizvoda, oružja i ostalih proizvoda čija je zabrana prodaje na daljinu uređena posebnim propisom.

Ograničavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije

Članak 42.

(1) Uporaba telefona bez ljudskog posredovanja (automatskih govornih automata), elektroničke pošte i telefaks uređaja u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je samo uz prethodnu suglasnost potrošača.

(2) Uporaba ostalih sredstava daljinske komunikacije u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je ako se potrošač tomu izričito ne protivi.

(3) Uporabu sredstava daljinske komunikacije u slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka nije dopušteno naplatiti potrošaču.

Prethodna obavijest

Članak 43.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o:

1. imenu, tvrtki ili nazivu, matičnom broju i sjedištu trgovca ili osobe kojoj potrošač može iznijeti svoje prigovore,
2. proizvodu ili usluzi koji se nude te njihovu nazivu,
3. glavnim svojstvima proizvoda ili usluge,
4. cijeni proizvoda ili usluge, uključujući sva porezna i druga davanja,
5. troškovima dostave proizvoda,
6. načinu plaćanja te načinu i roku isporuke proizvoda ili pružanja usluge,
7. uslugama koje se nude nakon prodaje (servisiranje i prodaja zamjenskih dijelova),
8. jamstvima koja se daju uz proizvod ili uslugu,
9. pravu potrošača na raskid ugovora iz članka 45. ovoga Zakona i roku za raskid,
10. situacijama u kojima je isključeno pravo potrošača na raskid ugovora,
11. pretpostavkama i postupku otkaza ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme ili za razdoblje dulje od godinu dana,
12. troškovima uporabe sredstava daljinske komunikacije kada se taj trošak ne zaračunava po osnovnoj tarifi,

13. razdoblju u kojem ponuda ili cijena vrijede,

14. ako je riječ o ugovorima o kontinuiranoj prodaji proizvoda ili ugovorima o kontinuiranom pružanju usluga, najkraćem vremenu na koje trgovac pristaje sklopiti ugovor.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru trgovca, te mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koja se koristi.

(3) U slučaju uporabe telefona, identitet trgovca, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izričito navedeni prilikom započinjanja razgovora.

(4) Obavijest **iz stavka 1. ovoga članka** mora sadržavati upozorenje da ugovor u ime i za račun maloljetnika ili potpuno poslovno nesposobne osobe mogu sklopiti samo njihovi zakonski zastupnici, odnosno upozorenje da djelomično poslovno sposobne osobe mogu sklopiti ugovor samo uz suglasnost njihova zakonskog zastupnika.

Potvrda prethodne obavijesti

Članak 44.

(1) Potrošač mora dobiti potvrdu prethodne obavijesti u pisanom ili u nekom drugom, potrošaču dostupnom trajnom mediju, što je moguće prije, a najkasnije u trenutku isporuke proizvoda, odnosno najkasnije na dan početka pružanja usluge, ako mu potvrda prethodne obavijesti u tom obliku nije bila dostavljena prije sklapanja ugovora.

(2) Potvrda prethodne obavijesti mora sadržavati sve podatke koje sadrži i prethodna obavijest.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o usluzi koja se pruža jednokratnom uporabom sredstava daljinske komunikacije i koju naplaćuje operator sredstava daljinske komunikacije, trgovac neće biti dužan izdati potvrdu prethodne obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, međutim potrošač mora u svakom slučaju biti obaviješten o sjedištu trgovca ili drugoj adresi na koju može nasloviti prigovor.

(4) U slučajevima u kojima je dužan izdati potvrdu prethodne obavijesti, teret dokaza izdavanja te obavijesti je na trgovcu.

Pravo na raskid ugovora

Članak 45.

(1) Svaki ugovor sklopljen sredstvom daljinske komunikacije na koji se primjenjuju pravila sadržana u ovoj glavi Zakona potrošač može, ne navodeći za to razlog, raskinuti u roku od sedam **radnih** dana.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana kada je potrošač primio proizvod, uz pretpostavku da je prije toga potrošaču bila dostavljena potvrda prethodne obavijesti iz članka 44. ovoga Zakona.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana sklapanja ugovora, odnosno, ako do trenutka sklapanja ugovora potrošaču nije bila dostavljena potvrda prethodne obavijesti, od dana primitka potvrde prethodne obavijesti.

Rok za raskid ugovora ako potvrda prethodne obavijesti nije dostavljena

Članak 46.

(1) **Ako trgovac nije ispunio svoje obveze** iz članka 44. ovoga Zakona, potrošač će imati pravo raskinuti ugovor u roku od tri mjeseca.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana primitka proizvoda.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana sklapanja ugovora.

(4) Ako trgovac, u roku iz stavka 1. ovoga članka, dostavi potrošaču potvrdu prethodne obavijesti iz članka 44. ovoga Zakona, potrošač ima pravo raskinuti ugovor u roku od 14 **radnih** dana od dana primitka potvrde prethodne obavijesti.

Oblik raskida ugovora

Članak 47.

(1) Ugovor se raskida pisanom obaviješću o raskidu poslanom trgovcu.

(2) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(3) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme, ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 45. i 46. ovoga Zakona.

Posljedice raskida ugovora

Članak 48.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošač je dužan o svom trošku vratiti proizvod trgovcu.

(2) Potrošač ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan **što je moguće prije, a najkasnije** u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošaču cjelokupan iznos koji je potrošač do trenutka raskida platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Isključenje prava na raskid ugovora

Članak 49.

Osim ako stranke nisu drukčije ugovorile, potrošač nema pravo na raskid na temelju članka 45. i 46. ovoga Zakona ako je riječ o ugovoru:

1. o pružanju usluge, ako je pružanje usluge, uz izričit pristanak potrošača, započelo prije isteka roka u kojem je potrošač imao pravo tražiti raskid ugovora,
2. o prodaji proizvoda ili obavljanju usluge čija je cijena ovisna o fluktuacijama na financijskom tržištu,
3. o prodaji proizvoda izrađenog na temelju potrošačeve specifikacije, proizvoda izrađenog isključivo za potrošača ili proizvoda koji zbog svoje naravi ne može biti vraćen ili je podložan brzom propadanju,
4. o prodaji audio ili videozapisa te računalnih programa koje je potrošač otpakirao,
5. o prodaji novina, periodičnih publikacija i magazina
6. o igrama na sreću.

Utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam

Članak 50.

Ako je, radi djelomične ili potpune isplate cijene iz ugovora o prodaji proizvoda ili usluge sklopljenog na daljinu, potrošaču odobren zajam od strane trgovca ili neke treće osobe koja je potrošaču zajam odobrila na temelju njezina sporazuma s trgovcem, raskidom ugovora o prodaji proizvoda ili usluge raskida se i ugovor o zajmu.

Posljedice raskida ugovora o zajmu

Članak 51.

Ako potrošač, na temelju odredaba članaka 45. do 50. ovoga Zakona, raskine ugovor o zajmu, trgovac ili treća osoba koja mu je odobrila zajam na temelju sporazuma s trgovcem nema pravo zaračunati potrošaču nikakve troškove, kamate ili kaznu.

Ispunjenje ugovora u roku

Članak 52.

(1) Trgovac je dužan ispuniti ugovor o prodaji robe ili obavljanju usluge sklopljen na daljinu u roku od 30 dana od dana kad mu je potrošač poslao narudžbu, osim ako su strane drukčije odredile.

(2) Ne ispuni li trgovac ugovor u roku, pa makar i zbog toga jer naručeni proizvod nema na zalihi ili nije u mogućnosti pružiti naručenu uslugu, mora potrošača o tome obavijestiti, a potrošač može, po svom izboru, izjaviti da raskida ugovor ili ostaviti trgovcu primjereni naknadni rok za ispunjenje.

(3) Odluči li se potrošač, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, raskinuti ugovor trgovac mu je dužan vratiti plaćeno što je moguće prije, a najkasnije u roku od 30 dana otkada je nastupilo zakašnjenje, uvećano za zatezne kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Zlouporaba kreditne kartice potrošača od strane trgovca

Članak 53.

Ako je u vezi s ugovorom iz ove glave Zakona zlouporabljena kreditna ili debitna kartica određenog potrošača, oštećeni je potrošač ovlašten zahtijevati storniranje plaćanja, odnosno ako je plaćanje već izvršeno, potrošač ima pravo zahtijevati od trgovca da mu vrati ili nadoknadi plaćeni iznos uvećan za zatezne kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana kada je plaćanje izvršeno.

Zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošača

Članak 54.

(1) Nije dopušteno isporučiti potrošaču proizvod ili pružiti uslugu koju potrošač nije unaprijed naručio, ako je riječ o naplatnom poslu.

(2) Ako trgovac, suprotno stavku 1. ovoga članka, pošalje potrošaču određeni proizvod, smatra se da je taj proizvod promidžbeni dar trgovca.

(3) Ništetna je odredba u uvjetima poslovanja trgovca ili ponudi poslanoj bez prethodne narudžbe potrošača prema kojoj bi šutnja potrošača značila prihvat ponude.

(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovode se u pitanje odredbe ovog ili drugih zakona o prešutnom obnavljanu ugovora.

Teret dokaza

Članak 55.

U parničnom postupku pokrenutom protiv trgovca ili operatora sredstava daljinske komunikacije zbog povrede prava potrošača iz ove glave Zakona teret dokaza glede postojanja prethodne obavijesti, pisane potvrde prethodne obavijesti i pridržavanja rokova ispunjenja ugovora sklopljenog sredstvima daljinske komunikacije je na trgovcu, odnosno operatoru sredstava daljinske komunikacije.

Glava VIII.
UGOVOR O PRODAJI FINANCIJSKIH USLUGA SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam

Članak 56.

(1) Ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu je ugovor između trgovca i potrošača, čiji je predmet pružanje financijskih usluga a sklopljen je u okviru plana organizirane prodaje na daljinu proizvoda ili usluga trgovca koji prije i u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije iz članka 37. ovoga Zakona.

(2) Financijske usluge na koje se odnosi ugovor iz stavka 1. ovoga članka jesu bankovne usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, uključujući usluge dobrovoljnog mirovinskog osiguranja, investicijske usluge, usluge stambene štednje te usluge platnog prometa.

(3) U slučaju da se na temelju potrošačkog ugovora o financijskim uslugama potrošaču sukcesivno pruža određena usluga, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga **iste prirode**, odredbe ove glave Zakona odnose se samo na početni ugovor.

(4) U slučaju da se potrošaču sukcesivno pružaju određene usluge, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga **iste prirode**, a da između njega i **trgovaca** nije sklopljen početni ugovor, odredbe članaka 57. do 62. ovoga Zakona primjenjivat će se samo kad se ta usluga pruža prvi put.

(5) Ako, u slučaju iz stavka 4. ovoga članka, usluga određene vrste potrošaču nije pružena u razdoblju od godinu dana, sljedeća usluga iste vrste smatrat će se prvom uslugom te će se na tu uslugu primjenjivati odredbe članaka 57. do 62. ovoga Zakona.

Prethodna obavijest

Članak 57.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o **trgovacu**, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te načinu rješavanja sporova.

(2) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke koji su predviđeni člancima 58. do 61. ovoga Zakona.

(3) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno ista-

knutu komercijalnu namjeru **trgovaca**, mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se rabi.

(4) U slučaju uporabe telefona, identitet **trgovaca**, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izričito navedeni prilikom započinjanja razgovora. Uz izričiti pristanak potrošača, osoba koja u ime **trgovaca** kontaktira s potrošačem, dužna je obavijestiti ga o svom identitetu, kao i o prirodi odnosa između nje i **trgovaca** te podacima predviđenim člankom 59. podstavcima 1., 2. i 5. te člankom 60. podstavkom 1. ovoga Zakona. Osoba koja kontaktira s potrošačem obavijestit će ga o tome da mu na njegov zahtjev mogu biti dostavljene daljnje obavijesti te će ga obavijestiti o tome kakve su prirode te obavijesti. U svakom slučaju, **trgovac je dužan** dostaviti potrošaču obavijest koja sadrži sve podatke iz članaka 58. do 61. ovoga Zakona prilikom ispunjenja svoje obveze iz članka 62. ovoga Zakona.

(5) Obavijesti o ugovornim obvezama potrošača, koje su mu dostavljene prije sklapanja ugovora, moraju biti sukladne ugovornim obvezama koje bi za potrošača proizlazile iz primjene prava koje će biti mjerodavno za taj ugovor, ako on naknadno bude sklopljen.

(6) Uz podatke koji su navedeni u stavcima 1. do 5. ovoga članka te člancima 58. do 61. ovoga Zakona, potrošač mora biti obaviješten i o svim ostalim podacima predviđenim propisima kojima se uređuju pojedine financijske usluge koje su predmet ugovora između potrošača i **trgovaca**.

Članak 58.

(1) Obavijest o **trgovcu** sadrži: njegovo ime, naziv ili tvrtku, **njegovu djelatnost,** punu adresu njegovog prebivališta ili sjedište, bilo koju drugu adresu koja utječe na njegov odnos s potrošačem te njegov matični broj i registar u kojem je upisan.

(2) Ako je djelatnost **trgovaca** podložna izdavanju određene dozvole ili dopuštenja od strane tijela javne vlasti, obavijest o davatelju usluge uključuje i navođenje pojedinosti te dozvole ili dopuštenja, poput navođenja tijela koje je izdalo dozvolu ili dopuštenje, na koji je rok i s kojim sadržajem izdana ta dozvola ili dopuštenje.

(3) Ako **trgovac** u Republici Hrvatskoj ima svog predstavnika, obavijest o **trgovcu** uključuje i ime, naziv ili tvrtku tog predstavnika, kao i punu adresu koja utječe na odnos potrošača s tim predstavnikom.

(4) Ako potrošač stupa u ugovorni odnos s **trgovcem** putem neke druge osobe, koja nije njegov predstavnik, obavijest o **trgovcu** uključuje i ime, naziv ili tvrtku te osobe, svojstvo u kojemu ona djeluje, te sjedište ili drugu adresu koja utječe na odnos potrošača s tom osobom.

Članak 59.

Obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži:

1. opis osnovnih obilježja financijske usluge,
2. ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguće utvrditi, elemente za izračun ukupne cijene koji omogućavaju potrošaču da sam utvrdi cijenu,
3. ako je to potrebno, naznaku da financijska usluga uključuje financijske

instrumente povezane s posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, odnosno financijske usluge koja se nudi,

4. ako je to potrebno, naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje **trgovac** nema utjecaja te naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge,

5. naznaku o postojanju mogućnosti da potrošač bude obvezan na plaćanje nekih dodatnih poreza ili troškova, u skladu s poreznim propisima koje ne plaća **trgovcu**, odnosno koje ne plaća putem **trgovaca**,

6. bilo koje vremensko ograničenje valjanosti obavijesti,

7. pojedinosti glede plaćanja cijene i ispunjenja financijske usluge,

8. naznaku bilo kojeg dodatnog troška koji je potrošač dužan platiti za uporabu sredstava daljinske komunikacije.

Članak 60.

Obavijest o pojedinostima ugovora sadrži:

1. naznaku postoji li ili ne postoji pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora prema članku 63. ovoga Zakona te, kada to pravo postoji, naznaku roka u kojem se to pravo može ostvariti, pretpostavke pod kojima se ono može ostvariti, uključujući i naznaku iznosa na čije bi plaćanje potrošač mogao biti obvezan na temelju članka 66. stavka 3. ovoga Zakona, kao i naznaku posljedica neostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora,

2. minimalno trajanje ugovora o financijskoj usluzi, ako je riječ o usluzi koja se pruža trajno ili ponavljano,

3. naznaku o pravu na ugovorni jednostrani raskid ili otkaz ugovora prije isteka vremena na koje je ugovor sklopljen, kao i naznaku ugovorne kazne ili bilo kojeg drugog oblika obeštećenja predviđenog ugovorom za te slučajeve,

4. praktične upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid prema članku 63. ovoga Zakona, uključujući adresu na koju se obavijest o raskidu dostavlja,

5. naznaku države čije je pravo mjerodavno za uređenje odnosa **trgovca** i potrošača prije sklapanja ugovora,

6. naznaku ugovorne odredbe o određivanju prava mjerodavnog za ugovor o financijskoj usluzi, kao i naznaku ugovorne odredbe o određivanju suda nadležnog za rješavanje sporova iz tog ugovora,

7. naznaku jezika na kojem ili na kojima su sastavljeni ugovor i prethodna obavijest te naznaku jezika na kojem ili na kojima će, uz pristanak potrošača, davatelj usluga u vrijeme trajanja ugovora komunicirati s potrošačem.

Članak 61.

Obavijest o načinu rješavanja sporova sadrži:

1. naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova i naknade štete koji je predviđen ugovorom sklopljenim na daljinu te na koji se način i pod kojim pretpostavkama potrošač može koristiti tim mehanizmom,

2. naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik obeštećenja potrošača koji nije obuhvaćen Zakonom o kreditnim institucijama i Zakonom o tržištu kapitala.

Oblik prethodne obavijesti

Članak 62.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora ili predugovora **trgovac** dostavit će potrošaču **ugovorne odredbe i uvjete, te** prethodnu obavijest iz članka 57. ovoga Zakona koja sadrži sve podatke navedene u člancima 58. do 61. ovoga Zakona, u pisanom obliku ili na nekom drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju.

(2) Ako je na izričit zahtjev potrošača ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava da mu se ugovorne odredbe i uvjeti, te prethodna obavijest iz članka 57. ovoga Zakona dostave u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, trgovac će ispunit svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka odmah nakon sklapanja ugovora.

(3) U svakom slučaju, potrošač je bilo u kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa ovlašten zahtijevati da mu se dostavi primjerak ugovora koji je sklopio s **trgovcem**. Potrošač je isto tako ovlašten promijeniti sredstvo daljinske komunikacije kojim se koristi, osim ako je to nespojivo sa sklopljenim ugovorom ili prirodom financijske usluge koja mu se pruža.

Pravo na jednostrani raskid ugovora

Članak 63.

(1) Svaki potrošački ugovor o financijskim uslugama sklopljen sredstvom daljinske komunikacije potrošač može, ne navodeći za to razloge, raskinuti u roku od 14 **radnih** dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o ugovoru o životnom osiguranju **i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju.**

(2) Rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora, odnosno, u slučaju sklapanja ugovora o životnom osiguranju, **odnosno dobrovoljnom mirovinskom osiguranju** od dana kada je potrošač obaviješten da je ugovor sklopljen.

(3) Ako je, sukladno odredbi članka 62. stavka 2. ovoga Zakona, ugovor sklopljen prije nego što su potrošaču dostavljeni ugovorne odredbe i uvjeti, te prethodna obavijest sa svim podacima iz članka 58. do 61. ovoga Zakona, rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, započinje teći od dana kad su mu ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest dostavljeni sukladno članku 62. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora predviđen stavkom 1. ovoga članka ako je:

1. sklopljen ugovor o financijskim uslugama čija cijena ovisi o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca do čega može doći tijekom trajanja roka za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute, instrumente novčarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u investicijskim fondovima, ročnice uključujući usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom; kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i dioničke zamjene, te opcije stjecanja ili otuđenja nekog od prethodno navedenih instrumenata, uključujući ekvivalentne instrumente koji se namiruju gotovinskim sredstvima, a posebice opcije na valute i kamatne stope,

2. sklopljen ugovor o osiguranju putnika i prtljage ili neka druga kratkoročna polica osiguranja koja se sklapa na rok kraći od mjesec dana,

3. ugovor u potpunosti ispunjen na izričit zahtjev potrošača prije nego što je potrošač iskoristio svoje pravo na raskid ugovora iz ovoga članka.

4. riječ o ugovoru o zajmu koji se raskida temeljem članka 50. i 94. ovoga Zakona.

Stavak 5. brisan

Oblik jednostranog raskida ugovora

Članak 64.

(1) Ugovor se raskida obaviješću u pisanom obliku ili na nekom drugom, primatelju dostupnom, trajnom mediju, poslanom prije isteka roka za raskid ugovora, predviđenog člankom 63. ovoga Zakona, s time da je potrošač dužan slijediti upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid koje su mu dane u prethodnoj obavijesti iz članka 57. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kad je ovlaštena osoba primila obavijest o raskidu.

Početak ispunjenja ugovora

Članak 65.

(1) **Trgovac** može započeti s ispunjenjem ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona jedino uz izričit pristanak potrošača.

(2) **Trgovac** nije ovlašten zahtijevati ispunjenje potrošačeve obveze iz ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, predviđenog člankom 63. ovoga Zakona.

Posljedice jednostranog raskida ugovora

Članak 66.

(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, potrošač ne odgovara za štetu koju je **trgovac** zbog toga pretrpio te nije dužan platiti nikakvu kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(2) U slučaju raskida ugovora, svaka je strana dužna vratiti drugoj ono što je na temelju tog ugovora primila od druge strane.

(3) Ako se priroda pružene usluge protivi vraćanju, potrošač je dužan platiti cijenu dijela usluge koji mu je pružen do trenutka raskida ugovora.

(4) Iznos koji bi potrošač bio dužan platiti **trgovcu** na temelju stavka 3. ovoga članka mora biti proporcionalan pruženoj usluzi te ni u kojem slučaju ne smije biti takav da ga se može ocijeniti kao kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(5) **Trgovac** nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje bilo kojeg iznosa na temelju stavka 3. ovoga članka ako nije u stanju dokazati da je o mogućnosti tog plaćanja potrošač bio obaviješten u prethodnoj obavijesti iz članka 57. ovoga Zakona, na način predviđen člankom 60. stavkom 1. podstavkom 1. ovoga Zakona.

(6) **Trgovac** nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje cijene dijela usluge koji je ispunjen prije jednostranog raskida ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, ako je usluga pružena suprotno odredbi članka 65. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 63. ovoga Zakona, **trgovac je dužan** bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je ovlaštena

osoba obaviještena o raskidu ugovora, vratiti potrošaču sve što je na temelju tog ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je davatelj financijske usluge ovlašten, na temelju stavka 3. ovoga članka, naplatiti od potrošača.

(8) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 63. ovoga Zakona, dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana odašiljanja obavijesti o raskidu, vratiti **trgovcu** ono što je od njega primio na temelju tog ugovora.

Utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore

Članak 67.

Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, raskidom ugovora o financijskoj usluzi raskida se i svaki drugi ugovor koji je, na temelju ili u svezi s ugovorom o financijskoj usluzi, potrošač sklopio s **trgovcem** ili nekom drugom osobom koja je ugovor s potrošačem sklopila na temelju prethodnog sporazuma s **trgovcem**.

Postupanje protivno odredbama ove glave Zakona

Članak 68.

(1) Ako **trgovac** ne ispuni bilo koju obvezu predviđenu ovom glavom Zakona, potrošač ima pravo raskinuti ugovor bilo u kojem trenutku.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač neće biti dužan nadoknaditi **trgovcu** štetu koju je ovaj zbog raskida pretrpio, niti mu platiti bilo koju drugu naknadu za raskid ugovora.

Teret dokaza

Članak 69.

(1) U parničnom postupku pokrenutom glede sporova vezanih za ugovore iz ove glave Zakona **trgovac je dužan** dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještavanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu davatelj financijske usluge počne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona.

(2) Ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza glede činjenica navedenih u stavku 1. ovoga članka biti na potrošaču, smatrat će se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredaba „glave XI.“ ovoga Zakona.

Odgovarajuća primjena

Članak 70.

Odredbe članaka 42., 53. i 54. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ugovore iz ove glave Zakona.

Glava IX.
POTROŠAČKI ZAJAM

Pojam ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 71.

(1) Ugovorom o potrošačkom zajmu obvezuje se zajmodavac da potrošaču stavi na raspolaganje određeni iznos novca, a potrošač se obvezuje da mu plaća određenu kamatu i dobiveni iznos vrati u vrijeme i na način utvrđen ugovorom.

(2) Ugovor o kupnji proizvoda i usluga, kojim se ovlašćuje potrošača da plati kupnju u nekoliko obroka, s tim da je zbroj iznosa svih obroka viši od cijene proizvoda ili usluge, smatra se, za potrebe ovoga Zakona, ugovorom o potrošačkom zajmu. Ugovori o kontinuiranom pružanju usluga kada potrošač ima pravo otplaćivati ih obročno u vrijeme njihova pružanja ne smatraju se ugovorima o zajmu.

(3) Zajmodavac je svaka osoba ili skupina osoba koja u okviru svoje djelatnosti ili svoga zanimanja sklapa s potrošačima ugovore o zajmu.

(4) Za potrebe ovoga Zakona, zajmodavac se smatra trgovcem.

Ugovori o zajmu isključeni od primjene ove glave Zakona

Članak 72.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na:

1. ugovore o zajmu namijenjene zakupu stvari, osim ako je ugovorom o zakupu predviđeno da će na kraju ugovorenog roka zakupa stvar prijeći u vlasništvo zakupnika,
2. ugovore o zajmu kojima je predviđeno da se kamate ne plaćaju ako potrošač isplati zajam odjednom,
3. ugovore o dopuštenom prekoračenju na tekućem računu, osim članaka 77., 85. i 86. ovoga Zakona,
4. ugovore o zajmu kojima se potrošač obvezuje vratiti zajam u razdoblju kraćem od tri mjeseca,
5. ugovore o zajmu kojima se potrošač obvezuje vratiti zajam u najviše četiri obroka u razdoblju kraćem od dvanaest mjeseci.

(2) Odredba članka 84. ovoga Zakona neće se primjenjivati na ugovore o zajmu u kojima je tražbina zajmodavca osigurana založnim pravom na nekretnini.

(3) Odredba članka 84. ovoga Zakona ne primjenjuje se na ugovore o zajmu sklopljene radi kupnje, izgradnje, dogradnje, obnove, zakupa ili stjecanja nekog drugog prava na nekretnini ili posebnom dijelu nekretnine.

Oblik ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 73.

Ugovor o potrošačkom zajmu mora biti sklopljen u pisanom obliku, a najmanje jedan primjerak ugovora mora se uručiti potrošaču.

Sadržaj ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 74.

(1) Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito:

1. odredbu o iznosu zajma,
2. odredbu o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja nominalna kamatna stopa može promijeniti,
3. odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti,
4. odredbu o efektivnoj kamatnoj stopi,
5. odredbu o pretpostavkama pod kojima efektivna kamatna stopa na zajam može biti promijenjena,
6. odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, kao i kamate i ostale troškove koje potrošač mora platiti kako bi otplatio

zajam te, ako je moguće, ukupan iznos tih uplata,

7. odredbu o ukupnom trošku zajma,

8. odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma,

9. nominalnu godišnju kamatnu stopu za zajam i nominalnu godišnju kamatnu stopu za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma,

10. odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja,

11. odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu.

(2) U slučaju kada nije moguće izraziti efektivnu kamatnu stopu, pisani ugovor mora sadržavati odgovarajuću obavijest potrošaču koja mora sadržavati najmanje obavijest o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu izmijeniti.

Efektivna kamatna stopa

Članak 75.

(1) Efektivna kamatna stopa na zajam jest ukupan trošak zajma za potrošača, izražen kao postotak od iznosa odobrenog zajma, iskazan na godišnjoj razini.

(2) Efektivna kamatna stopa izračunava se s obzirom na okolnosti koje postoje u trenutku sklapanja ugovora o zajmu.

(3) Za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da je ugovor o zajmu valjan te da zajmodavac i potrošač ispunjavaju ugovorom preuzete obveze na ugovoreni način i u ugovoreno vrijeme.

(4) U slučaju da ugovor o zajmu sadrži odredbu kojom je predviđena mogućnost promjene nominalne kamatne stope i iznosa, odnosno razine ostalih troškova zajma, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da će do ispunjenja ugovora o zajmu kamate i ostali troškovi zajma ostati nepromijenjeni.

(5) Ako se u ugovoru o zajmu ne navodi iznos odobrenog zajma, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da je odobren zajam u iznosu od 10.000,00 kuna.

(6) Ako u ugovoru o zajmu nije izričito navedeno vrijeme na koje je odobren zajam, niti se ono može odrediti na temelju ostalih odredaba ugovora, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da je zajam odobren na godinu dana.

(7) Kada je ugovorom o zajmu predviđeno da će zajmodavac isplatiti potrošaču odobreni iznos u nekoliko rata, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope na zajam, smatra se da je cjelokupan iznos zajma isplaćen na dan isplate prvog obroka.

(8) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača, u suglasnosti s ministrom nadležnim za financije, propisat će odlukom jedinstvenu metodu obračuna efektivne godišnje kamate.

Ukupni troškovi zajma

Članak 76.

(1) Ukupni troškovi zajma jesu svi troškovi, uključujući kamate i sva druga davanja koja je potrošač dužan platiti za odobreni zajam.

(2) Ukupni troškovi zajma ne obuhvaćaju:

1. iznose koje je potrošač dužan platiti u slučaju neispunjenja neke od odredaba ugovora o zajmu,

2. troškove transfera novca na račun potrošača,

3. troškove računa na koji je potrošač dužan uplaćivati obroke zajma, kamate i ostale troškove, osim ako potrošaču nije bila ostavljena mogućnost odabira želi li otvaranje takvog posebnog računa, a troškovi tog računa nerazumno su visoki,
4. troškove doznaka,
5. troškove članarina za sudjelovanje u određenim udruženjima ili skupinama koji ne proizlaze iz ugovora o zajmu, a utječu na uvjete ugovora o zajmu,
6. troškove osiguranja otplate zajma, osim troškova osiguranja ugovorenog za slučaj smrti, bolesti ili gubitka zaposlenja potrošača, ako je iznos troškova osiguranja ugovorenog za te slučajeve, uključujući kamate i druge troškove, jednak ili manji od ukupnog iznosa zajma te ako je to osiguranje bilo uvjet za odobrenje zajma,
7. troškove različite od prodajne cijene proizvoda ili usluge za čiju se kupnju zajam odobrava, a koje bi potrošač, na temelju ugovora o kupnji tih proizvoda ili usluga, bio dužan platiti bez obzira na to plaća li ih svojim ili pozajmljenim novcem.

Obavještavanje potrošača

Članak 77.

(1) Zajmodavac je dužan, u primjerenom roku prije sklapanja ugovora, u pisanom obliku, obavijestiti potrošača o najvišem iznosu zajma, ako takav postoji, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o pretpostavkama i postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu zajmodavac je dužan obavijestiti potrošača o svakoj promjeni nominalne godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u primjerenom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavka 2. ovoga članka bit će potrošaču dostavljena u izvješću o stanju računa, u obliku pisane obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Oglašavanje

Članak 78.

Svako oglašavanje, bez obzira na to je li riječ o ponudi za sklapanje ugovora ili nije, istaknuto u poslovnim prostorijama ili dostavljeno potrošaču na neki drugi način, a kojim netko nudi odobravanje potrošačkog zajma, neposredno ili putem neke druge osobe, mora sadržavati nominalnu godišnju kamatnu stopu, navod o svim drugim troškovima zajma, te navod o efektivnoj kamatnoj stopi.

Ispunjenje ugovora o zajmu prije roka

Članak 79.

(1) Potrošač može vratiti zajam i prije roka određenog za vraćanje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač ima pravo na razmjerno sniženje ukupnog troška zajma koje se sastoji od razlike iznosa kamata koje je trebalo platiti do trenutka u kojem je, prema ugovoru, trebalo izvršiti plaćanje i iznosa kamata plaćenih do trenutka vraćanja zajma.

Promjene na strani zajmodavca

Članak 80.

Dođe li, na temelju ustupa tražbine ili ustupanja ugovora, do promjene zajmodavca, potrošač ima pravo istaknuti novom zajmodavcu sve prigovore koje bi imao i prema starom zajmodavcu, osim strogo osobnih prigovora.

Otplata zajma sredstvima bezgotovinskog plaćanja

Članak 81.

(1) Ako je ugovoreno da potrošač može otplaćivati zajam mjenicom, čekom ili nekim drugim sredstvom bezgotovinskog plaćanja, zajmodavac je dužan koristiti ta sredstva plaćanja isključivo za otplatu zajma.

(2) Iskoristi li zajmodavac mjenicu, ček ili drugo bezgotovinsko sredstvo plaćanja za neku drugu svrhu, odgovara za štetu koju je time uzrokovao potrošaču.

Zabrana prenošenja prava na zajmodavca

Članak 82.

Ugovorom o zajmu potrošača se ne može obvezati da će na zajmodavca ili neku treću osobu prenijeti ili u njihovu korist ograničiti svoja prava koja, u slučaju neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora, ima prema osobi s kojom je sklopio ugovor koji se financira ugovorom o zajmu.

Odgovornost zajmodavca za trgovca

Članak 83.

(1) Ako je, radi kupnje određenog proizvoda ili određene usluge, potrošač sklopio ugovor o zajmu s osobom različitom od trgovca tog proizvoda ili usluge, a ugovor o zajmu sklopljen je na temelju prethodnog sporazuma zajmodavca i trgovca proizvoda ili usluge prema kojem se zajmodavac obvezuje potrošačima odobravati zajam isključivo za kupnju proizvoda ili usluga tog trgovca, potrošač može, ne uspije li ostvariti prava koja ima prema trgovcu zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji, zahtijevati od zajmodavca nadoknadu štete koju je pretrpio zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji.

(2) Ako, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ugovor o kupoprodaji bude raskinut, raskida se i ugovor o zajmu, a zajmodavac ne može od potrošača zahtijevati nadoknadu štete koju je zbog toga pretrpio.

(3) Zajmodavac koji je, na temelju stavka 1. ovoga članka, nadoknadio potrošaču štetu koju je ovaj pretrpio zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji može zahtijevati od trgovca da mu nadoknadi sve što je isplatio za njegov račun, kamate od dana isplate, troškove nastale u sporu s potrošačem od trenutka kada je obavijestio trgovca o tom sporu, kao i nadoknadu štete koju je zajmodavac time pretrpio.

Zakonsko založno pravo

Članak 84.

Zajmodavac koji je s potrošačem sklopio ugovor o potrošačkom zajmu ima, radi osiguranja naplate svojih tražbina iz ugovora o zajmu, zakonsko založno pravo na stvari koju je potrošač kupio pozajmljenim novcem.

Zajam u obliku dopuštenog prekoračenja na tekućem računu

Članak 85.

(1) Ako banka ili druga financijska institucija kao zajmodavac odobrava potrošaču zajam u obliku dopuštenog prekoračenja na tekućem računu, potrošač mora, prije ili u trenutku sklapanja ugovora o dopuštenom prekoračenju, biti obaviješten o dopuštenoj gornjoj granici prekoračenja na tekućem računu, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o pretpostavkama i postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu zajmodavac je dužan obavijestiti potrošača o svakoj promjeni nominalne godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u primjerenom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavaka 1. i 2. ovoga članka bit će potrošaču dostavljena u izvješću o stanju računa, u obliku pisane obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Prešutno dopuštenje prekoračenja na tekućem računu

Članak 86.

(1) Ako banka ili druga financijska institucija prešutno dopušta prekoračenje tekućeg računa, dužna je potrošača obavijestiti o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i ostalim troškovima kojima će teretiti tekući račun potrošača zbog prekoračenja, kao i o promjeni visine kamatne stope ili troškova u slučaju da prekoračenje traje dulje od tri mjeseca.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka bit će dostavljena potrošaču u izvješću o stanju računa, u obliku pisane obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Glava X.
UGOVOR O PRAVU NA VREMENSKI OGRANIČENU UPORABU NEKRETNINE

Područje primjene

Članak 87.

(1) Odredbama ove glave Zakona uređuju se jedan ili više ugovora koji se sklapaju za razdoblje koje ne može biti kraće od tri godine, a kojim trgovac, izravno ili neizravno, za potrošača osniva ili na njega prenosi pravo uporabe jedne ili više nekretnina, odnosno jednog ili više posebnih dijelova nekretnine tijekom određenog ili odredivog dijela godine, dok se potrošač obvezuje za to platiti mu ukupnu cijenu.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjivat će se i kad su zaobiđene drukčijim formulacijama ugovornih odredaba te bez obzira na to je li, po mjerodavnom pravu, pravo iz stavka 1. ovoga članka stvarnopravne ili obveznopravne prirode.

(3) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka mora biti u pisanom obliku.

(4) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka mora biti napisan na službenom jeziku države u kojoj potrošač ima prebivalište ili boravište, odnosno, prema potrošačevu izboru, službenom jeziku države čiji je on državljanin te na službenom jeziku države na čijem se području nekretnina nalazi.

(5) Ako bi u slučaju iz stavka 4. ovoga članka ugovor bio sastavljen u više

jezičnih inačica, svaka se jezična inačica smatra izvornikom.

(6) U slučaju spora, ako postoje razlike između jezičnih inačica ugovora iz stavka 4. ovoga članka, izvornikom će se smatrati ona jezična inačica ugovora koju odabere potrošač.

(7) Najmanje tri primjerka ugovora moraju biti uručena potrošaču.

Upis prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine

Članak 88.

(1) Tko ugovorom iz članka 87. ovoga Zakona stekne pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, ovlašten je, ako se nekretnina nalazi na području Republike Hrvatske, to pravo upisati u zemljišnu knjigu.

(2) Pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine ne može biti protivno pravu onoga koji je, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine još nije bilo upisano.

Prethodna obavijest

Članak 89.

(1) Trgovac je dužan svakoj osobi koja traži obavijest o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine dostaviti pisanu obavijest koja, uz opći opis nekretnine, sadrži barem kratku i točnu obavijest o podacima navedenim u članku 90. stavku 1. podstavcima 1. do 8., 10.,13. i 14., a ako na nekretnini još nije izgrađena zgrada, podacima navedenim u članka 90. stavku 2. podstavcima 1. do 5. ovoga Zakona te uputu o tome gdje i na koji način je moguće dobiti detaljnije obavijesti.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora biti napisana na službenom jeziku države u kojoj potrošač ima prebivalište ili boravište, odnosno, prema izboru potrošača, službenom jeziku države čiji je on državljanin te na službenom jeziku države na čijem se području nekretnina nalazi.

(3) U svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine mora biti navedena mogućnost dobivanja prethodne obavijesti, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti.

Sadržaj ugovora ili predugovora

Članak 90.

(1) Ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i predugovor kojim se strane obvezuju sklopiti taj ugovor treba sadržati sljedeće:

1. ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište stranaka,
2. pravo na temelju kojega trgovac raspolaže nekretninom na način predviđen člankom 87. stavkom 1. ovoga Zakona,
3. ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište vlasnika nekretnine, ako trgovac koji s potrošačem sklapa ugovor iz ove glave Zakona nije vlasnik nekretnine,
4. pravnu narav prava koje je predmet ugovora iz ove glave Zakona te ovlaštenja koja za potrošača proizlaze iz tog prava, kao i pretpostavke pod kojima se u državi u kojoj se nekretnina nalazi to pravo može izvršavati te navod jesu li te pretpostavke ostvarene, a ako nisu, koje se pretpostavke tek trebaju ispuniti,
5. ako je nekretnina ugovorom određena, točan opis nekretnine i njezinu lokaciju,

6. komunalne usluge, poput primjerice električne energije, vode, održavanja, telefona, odvoza smeća, koje stoje potrošaču na raspolaganju, kao i pretpostavke pod kojima mu te usluge stoje na raspolaganju,

7. zajedničke prostorije, poput primjerice bazena ili saune, kojima se potrošač ima pravo koristiti te pretpostavke pod kojima ima pravo koristiti se zajedničkim prostorijama,

8. pravila o održavanju i upravljanju nekretninom,

9. točno vremensko razdoblje unutar kojeg potrošač može koristiti nekretninu te datum od kojeg potrošač može početi koristiti nekretninu,

10. ugovorenu cijenu, okvirni iznos troškova uporabe zajedničkih prostorija i komunalne usluge, podatke za izračun troškova vezanih za uporabu nekretnine, obvezatna zakonska davanja, poput poreza i pristojbi, iznos troškova za održavanje nekretnine i njezino upravljanje,

11. odredbu kojom trgovac izjavljuje da uporaba nekretnine nije povezana ni sa kakvim drugim troškovima osim onih navedenih u ugovoru,

12. odredbu kojom se uređuje mogućnost uključivanja u sustav zamjene ili prodaje prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine te kojom se navode troškovi u slučaju da je taj sustav organiziran od strane trgovca ili osobe koju on ugovorom na to ovlasti,

13. odredbu o tome je li dopušteno zamijeniti ili prodati pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i odredbu o troškovima u slučaju da zamjenu ili prodaju tog prava provodi trgovac, odnosno osoba koju on ugovorom na to ovlasti,

14. obavijest o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 92." ovoga Zakona, načinu raskida te roku za raskid, osobi kojoj se pisana obavijest o raskidu treba poslati te prirodi i iznosu troškova koje će potrošač, u slučaju raskida ugovora, biti dužan platiti,

15. način raskida ugovora o zajmu sklopljenom u svezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine,

datum i mjesto potpisivanja ugovora svake ugovorne strane.

(2) Ako u vrijeme sklapanja ugovora ili predugovora na nekretnini još nije izgrađena zgrada, uz podatke navedene u stavku 1. ovoga članka, ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i predugovor kojim se strane obvezuju sklopiti taj ugovor mora sadržavati sljedeće:

1. stanje dovršenosti zgrade, razumnu procjenu roka završetka zgrade,

2. broj građevinske dozvole te naziv i adresu tijela koje ju je izdalo,

3. stanje dovršenosti električne, plinovodne, vodovodne i telekomunikacijske mreže,

4. jamstvo da će zgrada biti izgrađena na vrijeme te jamstvo kojim se trgovac obvezuje da će, u slučaju da zgrada ne bude izgrađena na vrijeme, potrošaču vratiti iznos koji je ovaj na temelju ugovora platio, kao i pretpostavke pod kojima se ta jamstva mogu ostvariti.

Utjecaj prethodne obavijesti na ugovor

Članak 91.

(1) Podaci navedeni u prethodnoj obavijesti iz članka 89. ovoga Zakona čine dio ugovora, osim ako se strane ugovorom izričito sporazume da će odstupiti od podataka iz prethodne obavijesti.

(2) Podaci dani u prethodnoj obavijesti iz članka 89. ovoga Zakona ugovorom

mogu biti promijenjeni ako su te izmjene rezultat okolnosti na koje trgovac nije mogao utjecati, osim ako su se stranke izričito sporazumjele suprotno.

(3) Trgovac je dužan prije sklapanja ugovora obavijestiti potrošača o promjeni svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti te u ugovoru moraju izričito biti navedene te promjene.

Pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora

Članak 92.

(1) Potrošač može, iz bilo kojeg razloga, raskinuti ugovor ili predugovor, i to pisanom obaviješću "poslanoj" osobi navedenoj u prethodnoj obavijesti, ugovoru ili predugovoru:

a) u roku od 14 **radnih** dana od dana sklapanja ugovora ili predugovora, bez navođenja razloga,

b) u roku od tri mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, kada ugovor ili predugovor ne sadrži sve podatke propisane člankom 90. ovoga Zakona,

c) u roku od jednog mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, ako mu trgovac nije uručio prethodnu obavijest s podacima iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona,

d) ako unutar roka od tri mjeseca, računajući od dana sklapanja ugovora ili predugovora, trgovac pisano priopći potrošaču podatke koji su u trenutku potpisa ugovora ili predugovora nedostajali, potrošač, ako u međuvremenu već nije poslao obavijest o raskidu, ima pravo raskinuti ugovor ili predugovor u roku od 14 **radnih** dana računajući od dana kada mu je zadnji podatak koji nedostaje pisano priopćen,

e) ako potrošač ne zaprimi podatke koji nedostaju u roku od tri mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, ima pravo raskinuti ugovor u roku od 14 **radnih** dana od proteka roka od tri mjeseca.

(2) Smatra se da je obavijest o raskidu pravodobna ako je poslana unutar rokova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz stavka 1. točke a) ovoga članka, potrošač je dužan trgovcu nadoknaditi samo troškove ovjere ugovora ili predugovora, ako je to ugovorom izričito određeno.

(4) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz stavka 1. točke od b) do e) ovoga članka, potrošač nije dužan trgovcu nadoknaditi nikakve troškove.

Napomena (Kos): Mislim da uvodna račenica stavka 1. ovoga članka treba glasiti: *(1) Potrošač može, iz bilo kojeg razloga, raskinuti ugovor ili predugovor, i to, pisanom obaviješću poslanom osobi navedenoj u prethodnoj obavijesti, ugovoru ili predugovoru:*

Teret dokaza

Članak 93.

U slučaja spora je li i s kojim datumom potrošaču uručena prethodna obavijest, ugovor ili predugovor, teret dokaza je na trgovcu.

Utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu

Članak 94.

(1) Ako je, radi plaćanja cijene iz ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, potrošaču odobren zajam od strane trgovca ili treće osobe koja

mu je taj zajam odobrila na temelju sporazuma s trgovcem, jednostranim raskidom ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine raskida se i ugovor o zajmu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač nije dužan platiti ugovorenu kamatu, eventualnu štetu ili kaznu, a osoba koja je odobrila zajam dužna je vratiti potrošaču ono što je, na temelju ugovora o zajmu, od njega primila.

Zabrana prethodnog plaćanja

Članak 95.

Trgovcu nije dopušteno zahtijevati od potrošača nikakva plaćanja na osnovi potpisanog ugovora ili predugovora prije isteka roka za raskid ugovora iz članka 92. stavka 1. ovoga Zakona.

Glava XI.
NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠAČKIM UGOVORIMA

Pojam nepoštene ugovorne odredbe

Članak 96.

(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

(3) Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima.

(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne naravi, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.

Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima

Članak 97.

Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 96. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu, primjerice:

1. odredba o ograničenju ili isključenju odgovornosti trgovca za štetu uzrokovanu smrću ili tjelesnom ozljedom potrošača, ako je šteta posljedica štetne radnje trgovca,
2. odredba o ograničenju ili isključenju prava koja potrošač ima prema trgovcu ili nekoj trećoj osobi u slučaju potpunog ili djelomičnog neispunjenja ugovora, uključujući i odredbu o isključenju prijeboja potrošačeva duga s dugom koji trgovac ima prema potrošaču,
3. odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok

je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca,

4. odredba kojom se predviđa da trgovac zadrži plaćeno od strane potrošača kada ovaj odluči da neće sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor, dok se isto pravo ne predviđa za potrošača u slučaju da trgovac ne želi sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor,

5. odredba kojom se potrošač obvezuje platiti nadoknadu štete zbog neispunjenja koja je znatno veća od stvarne štete,

6. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na raskid ugovora na temelju njegove diskrecijske ocjene, dok isto pravo nije predviđeno i za potrošača,

7. odredba kojom se trgovca ovlašćuje da, u slučaju kada raskine ugovor, zadrži plaćeno za usluge koje još nije obavio,

8. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na otkaz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez ostavljanja primjerenog otkaznog roka, osim u slučajevima kada postoje opravdani razlozi za otkaz,

9. odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produljiti na neodređeno ili određeno vrijeme ne izjavi li potrošač, prije prestanka ugovora, da ne želi produljenje ugovora, ako je rok u kojem potrošač to može izjaviti neprimjereno kratak,

10. odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom,

11. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog razloga,

12. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja obilježja proizvoda ili usluge koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga,

13. odredba kojom se cijena robe ili usluge utvrđuje u vrijeme isporuke robe, odnosno pružanja usluge ili odredba kojom se trgovcu dopušta povećanje cijene, u oba slučaja ne priznajući pritom potrošaču pravo na raskid ugovora, ako je stvarna cijena znatno viša od cijene dogovorene u vrijeme sklapanja ugovora,

14. odredba kojom se trgovcu daje pravo ocijeniti je li prodani proizvod ili pružena usluga u skladu s ugovorom,

15. odredba kojom se trgovcu daje isključivo pravo tumačenja svih ili pojedinih odredaba ugovora,

16. odredba kojom se isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za obveze koje je za njega preuzeo njegov zastupnik ili odredba kojom se dužnost poštovanja tih obveza uvjetuje ispunjenjem određenih formalnosti,

17. odredba kojom se obvezuje potrošača na ispunjenje njegovih ugovornih obveza čak i u slučajevima kada trgovac nije ispunio svoje ugovorne obveze,

18. odredba kojom se trgovcu dopušta da, bez prethodnog pristanka potrošača, prenese prava i obveze iz ugovora na treću osobu, ako se potrošač time dovodi u nepovoljniji položaj,

19. odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošača na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predviđena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogućava izvođenje dokaza koji idu u prilog potrošaču ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošača kada bi, prema mjerodavnom pravu, teret dokaza bio na trgovcu.

Okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora

Članak 98.

Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav **proizvoda** ili usluge **koji predstavljaju** predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba

Članak 99.

Nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.

Odredbe ugovora u pisanom obliku

Članak 100.

Ako na temelju zakona ili sporazuma stranaka, ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i razumljivo te moraju biti lako uočljive.

Tumačenje ugovora

Članak 101.

(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.

(2) Pravilo iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka **131.** ovoga Zakona.

Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe

Članak 102.

(1) Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

(2) Ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

Članci 103., 104. i 105. brisani su

Članak 106.

Odredbe članaka **131., 132. i 136.** ovoga Zakona ne utječu na primjenu pravila međunarodnog privatnog prava glede određivanja mjerodavnog prava.

III. NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA

Glava I.
OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 107.

(1) Odredbe ovog dijela Zakona primjenjuju se na nepoštenu poslovnu praksu trgovca u odnosu prema potrošaču, kako je ona određena člancima 109. do 115. ovoga Zakona, a koju trgovac koristi prije, u vrijeme i nakon sklapanja pravnog posla u vezi s određenim proizvodom.

(2) Odredbe ovog dijela Zakona ne utječu na:

1. primjenu pravila ugovornog prava, poglavito pravila o sklapanju, valjanosti i pravnim učincima ugovora,
2. primjenu propisa kojima se uređuje zdravstvena ispravnost i sigurnost proizvoda,
3. primjenu propisa kojima se određuje nadležnost sudova,

primjenu propisa kojima se određuju uvjeti zasnivanja ili sustavi odobravanja uređenih profesija, kao ni na primjenu propisom predviđenih deontoloških pravila određenih profesija ili nekih drugih posebnih pravila kojima se uređuju uređene profesije, a kojima je svrha održati visok stupanj profesionalnog integriteta tih profesija.

(3) Odredbe ovog dijela Zakona ne odnose se na primjenu zakona i drugih propisa koji se odnose na izdavanje potvrda i označavanje čistoće predmeta izrađenih od plemenitih kovina.

(4) Ako su pojedini aspekti nepoštene poslovne prakse uređeni posebnim propisima, odredbe ovog dijela Zakona neće se primjenjivati na te aspekte nepoštene poslovne prakse, **pod pretpostavkom da su posebni propisi usklađeni s pravilima Europske zajednice kojima su uređeni pojedini aspekti nepoštene poslovne prakse.**

Zabrana nepoštene poslovne prakse

Članak 108.

Nepoštena poslovna praksa je zabranjena.

Pojam nepoštene poslovne prakse

Članak 109.

(1) Poslovna praksa je nepoštena:

1. ako je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje

2. ako, u smislu određenog proizvoda bitno utječe ili je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača kojemu je takva praksa namijenjena ili do kojega ona dopire, odnosno prosječnog člana određene skupine potrošača na koju je ta praksa usmjerena.

(2) Poslovna praksa koja će vjerojatno bitno utjecati na ekonomsko ponašanje samo jasno odredive skupine potrošača koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, dobi ili lakomislenosti posebno osjetljivi na određenu poslovnu praksu ili određeni proizvod, i to na način koji je trgovac mogao razumno predvidjeti, procjenjivat će se iz perspektive prosječnog člana te skupine potrošača.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne utječe na dopuštenost korištenja uobičajene i zakonite promidžbene prakse preuveličavanja ili davanja izjava za koje se ne očekuje da budu shvaćene doslovno.

(4) Nepoštenom poslovnom praksom posebno se smatra

1. zavaravajuća poslovna praksa, kako je **uređena** u člancima 110. do 112. ovoga Zakona i
2. agresivna poslovna praksa, kako je **uređena** u člancima 113. do 115. ovoga Zakona.

Glava II.
ZAVARAVAJUĆA POSLOVNA PRAKSA

Zavaravajuće radnje

Članak 110.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži netočne informacije, zbog čega je neistinita ili ako na neki drugi način, uključujući njezino cjelokupno predstavljanje, pa čak ako je informacija činjenično točna, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača u pogledu neke od okolnosti navedenih u stavku 2. ovoga članka, čime ga navodi ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(**2**) Okolnosti iz stavka 1. ovoga članka na koje se zavaravajuća poslovna praksa odnosi jesu:

1. postojanje ili priroda proizvoda,
2. osnovna obilježja proizvoda, kao što su njegova dostupnost, koristi, rizici, izvedba, sastav, pripaci, postojanje postprodajne pomoći potrošaču i sustava rješavanja pritužbi, metode i datum izrade ili nabave, dostava, podobnost za ostvarivanje svrhe, način korištenja, količina, specifikacija, zemljopisno ili tržišno podrijetlo, rezultati koji se očekuju od njegove uporabe ili rezultati i bitni pokazatelji testova ili provjera provedenih na proizvodu,
3. opseg obveza trgovca, motivi trgovačke prakse te priroda postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol koji se odnosi na izravno ili neizravno sponzorstvo ili odobrenje trgovca ili proizvoda,
4. cijena proizvoda ili način na koji je ona izračunata ili postojanje određene pogodnosti glede cijene,
5. potreba servisiranja, rezervnih dijelova, zamjene ili popravka,
6. priroda, obilježja i prava trgovca ili njegovog zastupnika, kao što su njegov identitet, imovina, kvalifikacije, status, odobrenja, članstvo u određenim udruženjima ili povezanost s nekim drugim subjektima, njegovo industrijsko, komercijalno ili intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja,
7. prava potrošača, uključujući prava koja potrošač ima na temelju pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke,

rizici kojima potrošač može biti izložen.

(**3**) Poslovna praksa, se isto tako smatra zavaravajućom ako, u konkretnom slučaju uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio, a uključuje:

1. bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i komparativno oglašavanje koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda s nekim drugim proi-

zvodom, zaštićenim znakom, zaštićenim imenom ili drugim znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu,

2. nepoštivanje obveza, od strane trgovca, koje proizlazi iz pravila postupanja trgovaca koja ga obvezuju, pod pretpostavkom da ta obveza ne predstavlja tek namjeru već je riječ o čvrstoj obvezi koju je moguće provjeriti te pod pretpostavkom da je trgovac u okviru poslovne prakse naznačio da je vezan tim pravilima postupanja.

Zavaravajuća propuštanja

Članak 111.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o poslu utemeljenu na potpunoj obavijesti i time ga navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, zavaravajućim se propuštanjem isto tako smatra:

1. ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovoga članka ili ako su pružene obavijesti nejasne, nerazumljive, dvosmislene ili nepravodobne,

2. ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije razvidna iz konteksta, a u oba slučaja, takva praksa, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(3) Kada trgovac pri prenošenju poslovne prakse koristi konkretno sredstvo komunikacije koje je ograničeno vremenom ili prostorom, prilikom ocjene je li određena važna obavijest izostavljena vodit će se računa o tim ograničenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac poduzeo kako bi se te obavijesti dostavile potrošaču na neki drugi način.

(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to već nije razvidno iz konteksta, bitnim će se smatrati informacije o:

1. osnovnim obilježjima proizvoda u mjeri koja je prikladna proizvodu i komunikacijskom sredstvu koje se koristi,

2. sjedištu i identitetu trgovca, kao što su njegova tvrtka, naziv ili ime te, ako je to potrebno, adresa i identitet osobe u čije ime nastupa,

3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, ili kad narav proizvoda ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu na koji će cijena biti izračunata, kao i, gdje je potrebno, o dodatnim poštanskim troškovima te troškovima prijevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, naznaku da se plaćaju i ti dodatni troškovi,

4. uvjetima plaćanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, kao i o sustavu rješavanja pritužbi, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje,

5. postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima glede kojih su predviđena i ta prava.

(5) Bitnim se smatraju i one informacije koje je, na temelju ovoga Zakona i ostalih propisa **usklađenih s pravilima Europske zajednice**, trgovac dužan pružiti potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište.

Stavak 6. brisan

Postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu
Članak 112.

(1) Zavaravajućom poslovnom praksom u svakom se slučaju smatraju sljedeći postupci:

1. tvrdnja trgovca da je potpisnik određenog pravila postupanja trgovaca, iako to nije slučaj,
2. isticanje zaštitnih znakova, znakova kvalitete ili sličnih znakova bez potrebnog odobrenja,
3. tvrdnja da je pravila postupanja trgovaca koja taj trgovac primjenjuje odobrilo neko javno ili drugo tijelo, iako to nije slučaj,
4. tvrdnja trgovca da je njegovu djelatnost, njegovu poslovnu praksu ili njegov proizvod odobrilo, preporučilo ili dopustilo neko javno ili privatno tijelo, iako to nije slučaj ili ista takva tvrdnja u slučaju kada njegova poslovna praksa ili proizvod ne udovoljava zahtjevima za izdavanje tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja,
5. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge vjerovati da neće biti u mogućnosti ponuditi isporuku tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod, opseg oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće biti u mogućnosti
6. osigurati da drugi trgovac isporuči taj ili sličan proizvod po navedenoj cijeni, u vremenu i u količini koji su razumni s obzirom na navedene okolnosti,
7. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijanje da se kupcu pokaže oglašavani proizvod ili odbijanje prihvaćanja narudžbe potrošača, odnosno dostave proizvoda u razumnom roku ili pokazivanje neispravnog primjerka proizvoda, a sve s namjerom promidžbe nekog drugog proizvoda,
8. lažno tvrditi da će proizvod biti dostupan samo u vrlo ograničenom razdoblju ili da će biti dostupan jedino pod posebnim uvjetima u vrlo ograničenom razdoblju, a radi navođenja potrošača da odmah donese odluku o kupnji, čime mu se uskraćuje mogućnost ili vrijeme potrebno da donese odluku utemeljenu na saznanju o svim relevantnim okolnostima,
9. obvezati se potrošaču na pružanje nekih postprodajnih usluga, i to na jeziku koji nije službeni jezik države članice Europske unije, u kojoj se trgovac nalazi, a zatim omogućiti pružanje tih usluga samo na nekom drugom jeziku, a da potrošač na to nije bio jasno upozoren prije sklapanja ugovora;
10. tvrditi ili na drugi način stvarati dojam da se proizvod može zakonito prodati a kada to nije slučaj;
11. predstavljati potrošaču prava koja mu po zakonu i inače pripadaju kao posebnost ponude trgovca,
12. koristiti uredničke sadržaje u medijima radi plaćene promidžbe proizvoda a da u tim sadržajima nije jasno izraženo, riječima, znakovima ili zvukovima koje potrošač može jasno prepoznati, da je riječ o promidžbi,
13. iznositi netočne tvrdnje glede naravi i obujma rizika kojem bi mogla biti izložena osobna sigurnost potrošača ili članova njegove obitelji u slučaju da potrošač ne kupi proizvod,
14. oglašavati proizvod koji je sličan proizvodu koji je proizveo neki drugi

proizvođač i to na način da se namjerno navodi potrošača na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizveo taj drugi proizvođač,

15. uspostavljanje, vođenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri čemu potrošač mora dati određenu činidbu kako bi mogao dobiti određenu naknadu, i to prije svega zbog toga jer je uveo u sustav nove potrošače, a ne zbog toga jer je kupio ili konzumirao proizvod,

16. tvrditi da će trgovac uskoro prestati sa svojom djelatnošću ili da će se preseliti u drugi poslovni prostor iako to nije slučaj,

17. tvrditi da proizvod može omogućiti dobitak u igrama na sreću,

18. lažno tvrditi da proizvod može izliječiti bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju,

19. prenošenje netočnih obavijesti glede stanja na tržištu ili dostupnosti proizvoda, s namjerom da se navede potrošača da kupi proizvod pod uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta,

20. tvrditi u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razumni ekvivalent,

21. označavanje proizvoda oznakama "gratis", "besplatno", "bez naknade" ili sličnim oznakama ako potrošač mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos različit od neizbježivih troškova odgovaranja na poslovnu praksu, troškova dostave ili primitka proizvoda,

22. uvrštavanje u promidžbene materijale računa ili nekog drugog zahtjeva za plaćanje kojim se kod potrošača stvara dojam da je već naručio oglašavani proizvod koji se nudi iako to nije slučaj,

23. lažno tvrditi ili stvarati dojam da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno djelatnosti slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača,

24. stvaranje lažnog dojma da su postprodajne usluge glede proizvoda dostupne i u državi članici Europske unije koja je različita od one u kojoj je proizvod prodan.

Glava III.
AGRESIVNA POSLOVNA PRAKSA

Pojam

Članak 113.

(1) Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja korištenjem uznemiravanja, prisile, uključujući fizičku silu ili prijetnju te nedopušten utjecaj, u bitnoj mjeri umanjuje ili je vjerojatno da će umanjiti slobodu izbora ili postupanja prosječnog potrošača glede proizvoda te ga time navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

S**tavak 2. brisan**

Uznemiravanje, prisila i nedopušteni utjecaj

Članak 114.

Prilikom odlučivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila, uključujući silu ili prijetnju, ili nedopušteni utjecaj, vodit će se računa o:

1. vremenu, mjestu ili naravi poslovne prakse, kao i ustrajnosti koju je trgovac pritom iskazao,
2. tome je li se trgovac koristio prijetećim ili uvredljivim rječnikom ili ponašanjem,
3. tome je li trgovac iskorištavao nesretne ili druge okolnosti u kojima se potrošač nalazio, a koje su bile tolikog značenja da su umanjile sposobnost potrošača da razumno rasuđuje, a trgovac je bio svjestan da će te okolnosti utjecati na odluku potrošača glede proizvoda,
4. postojanju bilo kojeg otežavajućeg ili nerazmjernog ograničenja izvanugovorne naravi koje je trgovac nametnuo potrošaču za slučaj da potrošač želi ostvariti neko svoje pravo iz ugovora, uključujući pravo na raskid ili pravo na otkaz ugovora ili pravo da izabere drugi proizvod ili drugog trgovca,
5. korištenju bilo kakve prijetnje o poduzimanju radnji koje se po zakonu ne mogu poduzeti.

Postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu

Članak 115.

Agresivnom poslovnom praksom u svakom se slučaju smatraju sljedeći postupci:

1. stvaranje dojma da potrošač ne može napustiti poslovni prostor sve dok ne sklopi ugovor,
2. posjećivanje potrošača u njegovu domu, ignorirajući pritom zahtjev potrošača da se napusti njegov dom ili da ga se više ne posjećuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze,
3. ustrajno i neželjeno komuniciranje s potrošačem putem telefona, telefaks-uređaja, elektroničke pošte ili drugog sredstva daljinske komunikacije, osim u slučajevima i u mjeri u kojoj je to opravdano zbog propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze. Ova odredba ne utječe na primjenu pravila ovoga Zakona ili drugih propisa o ograničenju ili zabrani korištenja određenih sredstava daljinske komunikacije u određenim okolnostima, **koji su usklađeni s pravilima Europske zajednice**,
4. traženje od potrošača koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi određene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno izbjegavanje davanja odgovora na ustrajno dopisivanje potrošača, s namjerom da ga se odvrati od ostvarivanja prava koja mu pripadaju na temelju ugovora,
5. oglašavanje kojim se djecu izravno navodi na to da kupe oglašavani proizvod ili da nagovore svoje roditelje ili ostale punoljetne osobe da im kupe oglašavani proizvod,
6. zahtijevanje plaćanja proizvoda odmah ili s odgodom ili vraćanja ili čuvanja proizvoda koji je trgovac nabavio, a potrošač ga uopće nije naručio,
7. izravno obavještavanje potrošača da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošač ne kupi proizvod,
8. stvaranje lažne predodžbe da je potrošač osvojio, ili da će osvojiti, bezuvjetno ili uz ispunjenje određene činidbe, određenu nagradu ili neku drugu odgovarajuću korist, kada u stvarnosti nikakva nagrada ili druga odgovarajuća korist nije predviđena ili kada je u stvarnosti poduzimanje bilo kakve radnje usmjerene na

ostvarivanje te nagrade ili druge koristi uvjetovano određenim plaćanjem od strane potrošača ili kod potrošača uzrokuje troškove.

Naziv Glave IV. Dijela II. i članci 116. do 120. brisani su

IV. NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Glava I.

NACIONALNI PROGRAM ZAŠTITE POTROŠAČA

Članak 121.

(1) Nacionalnim programom zaštite potrošača određuju se temelji politike zaštite potrošača i obavlja izbor i opseg prioritetnih poslova na području zaštite potrošača koji će se financirati iz **Državnog** proračuna Republike Hrvatske.

(2) Nacionalni program zaštite potrošača donosi Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske za razdoblje od četiri godine.

(3) Vlada Republike Hrvatske izvješćuje Hrvatski sabor o ostvarivanju politike zaštite potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača.

(4) Poslove vezane za provođenje politike zaštite potrošača i koordinaciju rada svih nositelja zaštite potrošača u vezi s provedbom Nacionalnog programa zaštite potrošača provodi ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača.

Glava II.

NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Članak 122.

Nositelji zaštite potrošača su: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača, Državni inspektorat i druge nadležne inspekcije, Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatska udruga poslodavaca i ostala tijela javne vlasti **svako** iz svoje nadležnosti za područje zaštite potrošača te udruge za zaštitu potrošača.

Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača

Članak 123.

(1) Vlada Republike Hrvatske osniva Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Vijeće) i imenuje članove i zamjenske članove vijeća na vrijeme od četiri godine. Vijeće čine predstavnici državnih tijela nadležnih za područje zaštite potrošača, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore, Hrvatske udruge poslodavaca, Trgovačkog suda u Zagrebu, udruga za zaštitu potrošača i neovisni stručnjaci iz područja zaštite potrošača.

(2) Predsjedatelja Vijeća imenuje Vlada Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine. Predsjedatelj Vijeća mora biti stručnjak iz područja zaštite potrošača.

(3) Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog većine članova Vijeća razriješiti člana Vijeća prije isteka mandata i predložiti imenovanje novog člana.

(4) Vijeće je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske.

(5) Vijeće ima tajnika koji obavlja stručne poslove za potrebe Vijeća. Tajnika imenuje Vlada Republike Hrvatske.

(6) Administrativne poslove za Vijeće obavlja ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača.

(7) Vijeće sudjeluje u izradi Nacionalnog programa za zaštitu potrošača i izvješća o ostvarivanju Nacionalnog programa za zaštitu potrošača, potiče izmjene i dopune postojećih te donošenje novih propisa iz područja zaštite potrošača, sudjeluje u kreiranju politike zaštite potrošača i izvješćuje Vladu Republike Hrvatske o slučajevima kršenja dobrih poslovnih običaja.

(8) Rad Vijeća je javan. Vijeće donosi poslovnik o svom radu uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(9) Vijeće podnosi Vladi Republike Hrvatske godišnje izvješće o svom radu.

(10) Vlada Republike Hrvatske odlukom određuje visinu naknade za rad članova Vijeća i tajnika Vijeća koja se osigurava u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave

Članak 124.

Tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužna su sustavno promicati zaštitu potrošača na svom području te podupirati djelovanje udruga za zaštitu potrošača.

Osnivanje i udruživanje udruga za zaštitu potrošača

Članak 125.

(1) Udruge za zaštitu potrošača osnivaju potrošači radi promicanja i zaštite svojih prava i interesa.

(2) Na udruge za zaštitu potrošača odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o udrugama.

(3) Udruge za zaštitu potrošača su neovisne u svom djelovanju od interesa trgovaca te ne smiju stjecati sredstva od trgovaca.

(4) Udruge za zaštitu potrošača u Republici Hrvatskoj mogu se udruživati u saveze radi provođenja politike zaštite potrošača, uzajamne potpore i ostvarivanja zajedničkih interesa na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

(5) Savezi udruga za zaštitu potrošača mogu nastupati, u ime svojih članova, a na dobrobit svih potrošača, u javnosti i pred tijelima državne uprave, radi zaštite zajedničkih interesa potrošača, davati mišljenja na prijedloge propisa koji mogu imati utjecaja na potrošače.

(6) Savez udruga za zaštitu potrošača je pravna osoba.

(7) U radu Saveza udruga za zaštitu potrošača sve udruge sudjeluju ravnopravno.

Poslovi udruga

Članak 126.

Udruge za zaštitu potrošača mogu na području zaštite potrošača obavljati osobito sljedeće poslove:

1. pružati preventivnu zaštitu putem pružanja obavijesti i savjeta potrošačima u svrhu edukacije potrošača,
2. pružati informacije potrošačima o njihovim pravima i obvezama te pojavama na tržištu,

3. provoditi, putem akreditiranih laboratorija, usporedne testove proizvoda i rezultate objavljivati u medijima,

4. provoditi preko akreditiranih laboratorija u zemlji, a po potrebi i u inozemstvu, naknadna ispitivanja proizvoda stavljenih na tržište,

5. pružati pomoć oštećenom potrošaču u nastupu prema trgovcu,

6. voditi evidencije o primljenim prijavama potrošača i postupcima poduzetim za njihovo rješavanje,

7. davati primjedbe i prijedloge kod donošenja propisa koji se odnose na područje zaštite potrošača,

8. podstavci 8. i 9. brisani su

Članak 127.

(1) Poslove na području zaštite potrošača određene Nacionalnim programom zaštite potrošača, osobito **edukaciju, informiranje, te savjetovanje potrošača**, obavljaju udruge **za zaštitu** potrošača u suradnji s nadležnim tijelima državne uprave i tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača na temelju javnog natječaja odlukom dodjeljuje financijska sredstva udrugama za zaštitu potrošača, za projekte kojima je cilj promicanje zaštite potrošača, a osobito za obavljanje poslova iz članka 126. ovoga Zakona.

Savjetovališta za zaštitu potrošača

Članak 128.

(1) Za organiziranu pomoć potrošačima, udruge za zaštitu potrošača mogu osnovati savjetovališta za zaštitu potrošača.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača izdat će odobrenje za rad savjetovališta sukladno kriterijima iz javnog natječaja i potrebama utvrđenim Nacionalnim programom za određeno razdoblje.

(3) Savjetovališta za zaštitu potrošača iz stavka 1. ovoga članka sufinanciraju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

(**4**) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača daje ocjenu stručne osposobljenosti osoba za rad u Savjetovalištu sukladno pravilniku o postupku ocjenjivanja stručne osposobljenosti osoba za rad u Savjetovalištu koji će propisati ministar nadležan za poslove zaštite potrošača.

(**5**) Jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u mjestu rada Savjetovališta dužna je osigurati prostor za rad Savjetovališta.

Glava III.
INFORMIRANJE I EDUKACIJA POTROŠAČA

Nastavni planovi i programi

Članak 129.

(1) Nastavni planovi i programi osnovnog i srednjeg školovanja trebaju sadržati osnovna znanja o pravima i obvezama vezanim za zaštitu potrošača.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove obrazovanja sudjeluje u pripremanju odgojnih i obrazovnih programa zaštite potrošača u okviru nastavnih planova i programa.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača i udruge za zaštitu po-

trošača surađuju s odgojno-obrazovnim institucijama "te provode" druge odgojno-obrazovne aktivnosti informiranja i edukacije iz područja zaštite potrošača.

V. ZAŠTITA POTROŠAČKIH PRAVA

Glava I.
IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE POTROŠAČKIH SPOROVA

Članak 130.

(1) U slučaju spora između potrošača i trgovca, može se podnijeti prijava Sudu časti Hrvatske gospodarske komore, Sudu časti Hrvatske obrtničke komore ili prijedlog za mirenje centru za mirenje.

(2) Postupak pred sudovima časti iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj obrtničkoj komori kojima se propisuje da su članovi vijeća tih sudova, osim nezavisnih pravnih stručnjaka i predstavnika trgovaca, i predstavnici potrošača.

(3) Mirenje pred centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno odredbama Zakona o mirenju, te sukladno Pravilniku o mirenju centra za mirenje iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Troškovi postupka pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore iz stavka 1. ovoga članka sufinanciraju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

(5) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora će uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu potrošača donijeti odluku o troškovima u postupcima pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore.

(6) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača na temelju javnog natječaja donosi odluku o financijskoj potpori za nadoknađivanje troškova mirenja pred centrima za mirenje.

Glava II.
Tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača

Članak 131.

(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti odredbama članka 30. do 115. ovoga Zakona, odredbama članka 400. do 429., članka 881. do 903. Zakona o obveznim odnosima, odredbama članka 8., 9. i 14. Zakona o elektroničkoj trgovini, odredbama članka 15., 17. do 18.a i 34. Zakona o elektroničkim medijima i odredbama članka 5. do 15. Pravilnika o načinu oglašavanja i obavješćivanja o lijekovima, homeopatskim i medicinskim proizvodima.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istoga gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz stavka 1. ovoga članka, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepo-

štene poslovne prakse, kako je ona definirana odredbama dijela III. ovoga Zakona.

Osobe ovlaštene pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača

Članak 132.

(1) Postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona mogu tužbom za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pokrenuti ovlaštene osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošača, te državna tijela nadležna za zaštitu potrošača.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom odrediti osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona pred nadležnim sudom iz članka 132.c ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom iz stavka 2. ovoga članka odrediti i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članice Europske unije.

(4) Uredba iz stavka 2. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine trgovaca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131. stavku 1. ovoga Zakona i utječe ili može utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije, postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošača iz te države ili neko drugo neovisno državno tijelo koje je po propisima te države ovlašteno pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.

(6) Postupak iz stavka 5. ovoga članka može se pokrenuti i protiv trgovaca sa sjedištem izvan Republike Hrvatske, a čije ponašanje dovodi do povrede propisa iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Strane osobe iz stavka 5. ovoga članka ovlaštene su pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, ukoliko su uvrštene na popis osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa objavljenu u Službenom listu Europske unije.

(8) Popis iz stavka 7. ovoga članka ovlaštena osoba dostavit će sudu istodobno s tužbom za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. ovoga Zakona u obliku preslike Službenog lista Europske unije u kojem je taj popis objavljen.

Postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka

Članak 132.a

(1) Prije pokretanja postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona ovlaštena osoba iz članka 132. ovoga Zakona dužna je trgovca ili drugu osobu iz članka 131. stavka 2. ovoga Zakona prethodno pisano upozoriti da će u slučaju da ne prekine s nedopuštenim ponašanjem protiv njega pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ovlaštena osoba ne može pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona prije isteka roka od četrnaest dana od dana dostave prethodnog upozorenja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 132.b

(1) Prije pokretanja postupka iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, stranke mogu pokrenuti postupak mirenja pred centrom za mirenje radi postizanja nagodbe.

(2) Mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno odredbama Zakona o mirenju i Pravilnika o mirenju centra za mirenje iz stavka 1. ovoga članka.

Stvarna i mjesna nadležnost suda

Članak 132.c

(1) Za suđenje u postupcima iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona stvarno je nadležan trgovački sud.

(2) Za suđenje u postupcima iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona mjesno je nadležan trgovački sud prema mjestu sjedišta, odnosno podružnice tuženika, a ukoliko tuženik nema sjedište ni podružnicu, mjesno je nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi prebivalište tuženika.

(3) Za suđenje u postupcima iz članka 131. ovoga Zakona, protiv osobe koja nema opću mjesnu nadležnost u Republici Hrvatskoj mjesno je nadležan trgovački sud kada je na njegovom području došlo ili je moglo doći do povrede propisa iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno mjesno je nadležan trgovački sud na području kojeg su nastale štetne posljedice odnosne povrede.

Teret dokaza

Članak 133.

(1) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članaka 36.do 55. ovoga Zakona, trgovac, odnosno operator sredstva daljinske komunikacije dužan je dokazati da je potrošaču dostavio prethodnu obavijest te pisane potvrde prethodne obavijesti, odnosno da se pridržavao rokova za ispunjenje ugovora sklopljenog putem sredstva daljinske komunikacije.

(2) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članaka 56. do 70. ovoga Zakona, **trgovac** dužan je dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještavanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu davatelj financijske usluge počne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza glede činjenica navedenih u stavku 2. ovoga članka ležati na potrošaču smatra se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredaba dijela II. "glave XI." ovoga Zakona.

Članak 134.

Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članaka 107. do 115. ovoga Zakona, prilikom odlučivanja o tome je li poslovna praksa nepoštena neće se uzimati u obzir je li tom praksom nekome prou-

zročena šteta, odnosno je li vjerojatno da će nekome biti prouzročena šteta, kao niti je li osoba protiv koje se vodi postupak kriva za nedopuštenost poslovne prakse.

Predmnijeva netočnosti činjeničnih navoda

Članak 135.

(1) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članaka 107. do 115. ovoga Zakona, **nadležni sud iz članka 132.c ovoga Zakona**, ako je to primjereno s obzirom na okolnosti slučaja te uzimajući u obzir opravdane interese trgovca, zahtijevati od trgovca protiv kojeg se postupak vodi da u roku od sedam dana dostavi dokaze koji potvrđuju istinitost činjeničnih navoda iznesenih u okviru poslovne prakse.

(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovoga članka ne budu dostavljeni u roku predviđenom stavkom 1. ovoga članka ili ako nadležni sud iz članka 132.c ovoga Zakona smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni ili nedovoljni, smatra se da su činjenični navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.

Odluka suda

Članak 136.

Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će odlukom:

1) utvrditi čin povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona i precizno ga definirati,

2) narediti tuženiku da prekine s postupanjem koje je protivno propisima o zaštiti potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, te narediti mu da, ukoliko je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegovog protupravnog ponašanja i

3) zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće.

Objava sudske odluke

Članak 136.a

Sud će naložiti tuženiku da o svom trošku objavi cijelu ili dio odluke ukoliko njeno objavljivanje može doprinijeti da se ublaže ili u potpunosti isključe štetne posljedice povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 131 stavka 1. ovoga Zakona.

Sankcije za nepostupanje po odluci suda

Članak 137.

(1) Odlukom iz članka 136. ovoga Zakona kojom se usvaja tužbeni zahtjev, sud određuje rok za ispunjenje odluke.

(2) Sud će na zahtjev osobe ovlaštene za pokretanje postupka iz članka 131. ovoga Zakona odrediti u svojoj odluci novčanu kaznu za slučaj da tuženik dobrovoljno ne ispuni obvezu iz sudske odluke, odnosno ukoliko je obvezu ispunio sa zakašnjenjem, za svaki dan zakašnjenja i to ovisno o ozbiljnosti povrede prava zaštite potrošača.

(3) Na određivanje novčane kazne iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Ovršnog zakona koje uređuju odmjeravanje i odlučivanje o novčanoj kazni kao osnovnom sredstvu ovrhe.

(4) Ukoliko sud odlukom obveže tuženika na isplatu određenog novčanog

iznosa iz stavka 2. ovog članka, taj će iznos biti uplaćen u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske.

Učinak sudske odluke prema trećima

Članak 138.

(1) Odluka kojom sud usvaja tužbeni zahtjev obvezuje tuženika da se u budućnosti suzdrži od istog ili sličnog protupravnog ponašanja u odnosu na sve potrošače.

(2) Ovrhu na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka može,osim tužitelja i ovlaštene osobe iz članka 132. stavka 2. ovoga Zakona, tražiti i svaki potrošač iz stavka 1. ovoga članka.

Obvezujuća snaga sudske odluke za ostale sudove

Članak 138.a

Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

Privremene mjere

Članak 139.

(1) Sud može, do donošenja konačne odluke, odrediti privremenu mjeru kojom će narediti prekid određenog postupanja koje je suprotno odredbama članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti bez dokazivanja uvjeta iz članka 298. stavka 1. Ovršnog zakona.

Članak 140.

Pokretanje ili vođenje postupka pokrenutog na temelju članka 131. ovoga Zakona ne sprečava osobu kojoj je, postupanjem trgovca koje je suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131. ovoga Zakona, prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za nadoknadu štete protiv osobe koja joj je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu, da pred sudom pokrene postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja, odnosno da pred sudom pokrene bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila sadržanih u ovom ili drugim zakonima.

Dobrovoljna kontrola

Članak 141.

(1) Pokretanje postupka iz članka 131. ovoga Zakona ne isključuje mogućnost dobrovoljne kontrole postupanja trgovca od strane određenih samostalnih organizacija niti isključuju mogućnost da osobe navedene u članku 132. ovoga Zakona pokrenu pred tim samostalnim organizacijama odgovarajući postupak protiv onih članova tih organizacija koji postupaju suprotno odredbama ovoga i drugih zakona, navedenih u članku 131. ovoga Zakona.

(2) Ako se postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokreće zbog povrede odre-

daba članaka 107. do 115. ovoga Zakona, pokretanje tog postupka ne isključuje mogućnost kontrole nepoštene poslovne prakse od strane tvorca pravila postupanja trgovaca niti isključuje mogućnost da osobe ili organizacije navedene u članku 132. ovoga Zakona pokrenu pred tvorcem pravila postupanja trgovaca ili nekim njegovim tijelom odgovarajući postupak protiv onih trgovaca koji postupaju suprotno pravilima postupanja trgovaca.

(3) Pokretanje postupaka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ni u kojem slučaju ne predstavlja odricanje od prava da se protiv određenog trgovca, skupine trgovaca ili interesnih udruga trgovaca pokrene postupak predviđen člankom 131. ovoga Zakona.

Suradnja nacionalnih tijela nadležnih za provedbu propisa o zaštiti potrošača

Članak 141.a

Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom imenuje tijela koja će biti nadležna za provedbu Uredbe (EZ-a) br. 2006/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za nadzor nad provedbom propisa o zaštiti potrošača.

Podredna primjena općih propisa procesnog prava

Članak 141.b

U postupku povodom tužbe iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona nadležni će sud primjenjivati na odgovarajući način odredbe Zakona o parničnom postupku i Ovršnog zakona, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

VI. INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 142.

Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori ministarstava i Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: inspektor), u skladu s ovlastima utvrđenim zakonom.

Članak 143.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor će rješenjem trgovcu privremeno zabraniti prodaju proizvoda i pružanje usluga do otklanjanja nalazom utvrđenih nepravilnosti ako:

1. uvjeti prodaje nisu istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo u prodajnom prostoru, a posebni uvjeti prodaje za pojedine proizvode nisu istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (članak 7. stavak 2.),
2. maloprodajna cijena proizvoda i usluge i cijena za jedinicu mjere nije istaknuta jasno, vidljivo i čitljivo na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,
3. potrošaču ne učini dostupnom obavijest o proizvodu, sukladno članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,
4. podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te ako nisu

napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i drugih jezika (članak 17. stavak 4.)

5. proizvod na sniženju, rasprodaji, nije jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom prije i cijenom nakon sniženja, cijenom prije i cijenom tijekom rasprodaje odnosno akcijske prodaje (članak 20. stavak 1.),
6. najveći postotak sniženja cijena na proizvodu ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na početku sniženja, rasprodaje, odnosno akcijske prodaje (članak 20. stavak 2.),
7. proizvod koji je na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema jasno, vidljivo i čitljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe proizvoda (članak 21.),
8. trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizički odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i čitljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom (članak 23.),
9. prodaju javne usluge ne obračunava po posebnim propisima (članak 24. stavak 2.)

(2) Nadležni inspektor će trgovcu rješenjem zabraniti obavljanje poslovne prakse koja se u smislu dijela III. ovoga Zakona smatra nepoštenom.

(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:

1. bez opravdanog razloga nije potrošaču ispunio ugovor (članak 5. stavak 1.),
2. u slučaju proizvoda s materijalnim nedostatkom nije prema izboru potrošača uklonio nedostatak na proizvodu, nije predao drugi proizvod bez nedostatka, nije snizio cijenu, nije vratio iznos plaćen za taj proizvod ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 2.),

3. u slučaju nedostatka u obavljanju usluge nije prema izboru potrošača uklonio nedostatak, nije snizio cijenu, nije vratio iznos plaćen za tu uslugu ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 3.),

4. proizvod za koji je dano jamstvo nije popravio u primjerenom roku ili ako to nije učinio, a umjesto toga nije potrošaču predao proizvod koji je ispravan ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari (članak 5. stavak 5.).

5. uz proizvode trgovac nije potrošaču predao i predočio isprave (članak 13.) ovoga Zakona,
6. nije predao proizvod potrošaču koji je namijenjen za nagradu (članak 15.),
7. zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomičnim ili ukupnim predujmom i isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma, te potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge nije obračunao i isplatio kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne ulo-

ge na tri mjeseca, ako je rok isporuke bio dulji od jednog mjeseca (članak 29.),

8. potrošaču nije predao obavijest sukladno člancima 32., 43., 44., 57. i 62. ovoga Zakona,

9. ugovor o potrošačkom zajmu ne sadrži sve podatke sukladno članku 74. ovoga Zakona,

10. nije obavijestio potrošača sukladno članku 77. ovoga Zakona,

11. oglašavanje nije istaknuto sukladno odredbama članka 78. ovoga Zakona,

12. u slučaju vraćanja zajma od strane potrošača prije roka određenog za vraćanje postupi suprotno odredbi članka 79. ovoga Zakona,

13. nije obavijestio potrošača sukladno odredbi članaka 85., 86. i 89. ovoga Zakona,

14. ugovor ne sadrži podatke sukladno članku 90. ovoga Zakona.

15. (4) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu:

16. vraćanje više naplaćenog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da se nije

17. pridržavao propisanih ili utvrđenih cijena i uvjeta prodaje (članak 12. stavak 3.),

18. vraćanje cjelokupno uplaćenog iznosa uvećanog za zatezne kamate ako utvrdi da trgovac nije vratio u roku cjelokupan iznos koji je potrošač platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne kamate kako je propisano člankom 35. stavkom 3., člankom 48. stavkom 3. i člankom 52. stavkom 3.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što će inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

VII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 144.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. bez opravdanog razloga ne ispuni ugovor sklopljen s potrošačem ili ga ne ispuni na vrijeme (članak 5. stavak 1.),

2. u slučaju proizvoda s materijalnim nedostatkom, prema izboru potrošača, ne ukloni nedostatak na proizvodu, ne preda drugi proizvod bez nedostatka, ne snizi cijenu, ne vrati iznos plaćen za taj proizvod ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 2.)

3. u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, prema izboru potrošača, ne ukloni nedostatak, ne snizi cijenu, ne vrati iznos plaćen za tu uslugu ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 3.)

4. proizvod za koji je dano jamstvo ne popravi u primjerenom roku ili ako to ne učini, umjesto toga ne preda proizvod koji je ispravan ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari (članak 5. stavak 5.)

5. bez opravdanog razloga odbije s potrošačem zaključiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome mjestu ili usluge koja je predmet njegova poslovanja (članak 7. stavak 1.),

6. uvjete prodaje ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo u prodajnom prostoru, a posebne uvjete za pojedine proizvode ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (članak 7. stavak 2.),

7. za usluge popravaka i održavanja proizvoda čija je vrijednost veća od 500,00 kuna, trgovac ne ispostavi potrošaču **ponudu** i radni nalog s opisom radova, upotrijebljenog materijala, dijelova za popravak i ako nepotpisani radni nalog uruči potrošaču (članak 7. stavak 4.),

8. tijekom popravka proširi radni nalog bez prethodnoga pisanog pristanka potrošača osobno ili putem sredstava daljinske komunikacije (članak 7. stavak 5.),

9. postupi suprotno odredbama članka 8.,

10. maloprodajnu cijenu proizvoda i usluge i cijenu za jedinicu mjere ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,

11. oglašavanje ne sadrži cijenu na način propisan člankom 10. ovoga Zakona,

12. potrošaču ne omogući provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode ili pružene usluge (članak 12. stavak 2.),

13. se ne pridržava prodajne cijene proizvoda ili usluga i uvjeta prodaje (članak 12. stavak 3.),

14. cijenu posebnog papira za zamatanje i uporabu dodatnih ukrasa te usluge zamatanja ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo (članak 14. stavak 2.),

15. ne postupi sukladno odredbi članka 14. stavka 3. ovoga Zakona

16. na zahtjev potrošača ne zadrži ambalažu prodanog proizvoda (članak 14. stavak 4.),

17. postupi suprotno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

18. proizvod na sniženju, rasprodaji, nije jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom prije i cijenom nakon sniženja, cijenom prije i cijenom tijekom rasprodaje, odnosno akcijske prodaje (članak 20. stavak 1.),

19. najveći postotak sniženja cijena proizvoda na sniženju, rasprodaji, ne iznosi najmanje jednu petinu svih proizvoda na početku sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje (članak 20. stavak 2.),

20. proizvod koji je na sniženju, rasprodaji, jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema jasno, vidljivo i čitljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe (članak 21.),

21. prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizički odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i čitljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom (članak 23.),

22. potrošač najkasnije u trenutku zaključivanja ugovora ne dobije pisanu obavijest o njegovom pravu na otkazivanje ugovora zaključenog izvan poslovnih prostorija trgovca (članak 32. stavak 3.),

23. vraćeni novac potrošaču ne uveća za zatezne kamate po "kamatnoj sto-

pi", poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od trenutka primitka pisane obavijesti "o raskidu" ugovora do isplate (članak 35. stavak 3.),

24. naplati uporabu sredstava daljinske komunikacije suprotno odredbi članka 42. stavka 3. ovoga Zakona,

25. ne postupi sukladno članku 45. ovoga Zakona,

26. potrošaču zaračunava troškove, kamate ili kaznu, suprotno propisanom u članku 51. ovoga Zakona,

27. postupi protivno odredbama članka 54. ovoga Zakona, potrošaču ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upućena nepravodobno (članak 57. stavak 1.),

28. prethodna obavijest ne sadrži podatke propisane člankom 57. stavkom 2. ovoga Zakona,

29. postupi suprotno odredbi članka 66. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona,

30. u pisanom obliku ne obavijesti potrošača prije zaključenja ugovora o odredbama iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona,

31. postupi suprotno odredbama članka 81. ovoga Zakona,

32. onemogućuje potrošaču da dođe do podataka kojima može dokazati poseban odnos između zajmodavca i trgovca (članak 83. stavak 1.),

33. postupi suprotno odredbama članka 86. ovoga Zakona,

34. ugovor nije zaključen sukladno odredbama članka 87. stavka 3. i 4. ovoga Zakona,

35. osobi koja traži obavijest ne dostavi obavijest ili je ne dostavi sukladno članku 89. ovoga Zakona,

36. nameće nepoštene ugovorne odredbe u smislu članka 96. ovoga Zakona.

37. se koristi praksom koja je nepoštena u smislu odredaba dijela III. ovoga Zakona

Brisani podstavci 38 i 39

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Stavak 4. brisan

Članak 145.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruži podatke o potrošaču bilo kojoj trećoj osobi, osim ako to potrošač odobri u pisanom obliku (članak 7. stavak 3.),

2. potrošaču ne prizna da je račun plaćen sukladno odredbama članka 11. ovoga Zakona,

3. potrošaču ne izda točan, neizbrisiv te jasno vidljiv i čitljivo ispisan račun (članak 12. stavak 1.),

4. naplati izdavanje računa (članak 12. stavak 4.),

5. prigodom prodaje potrošaču ne preda ili ne predoči isprave iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona,

6. isprave koje prate proizvod nisu napisane sukladno članku 13. stavku 2. i 3. ovoga Zakona,

7. stavi u promet proizvod čija je ambalaža škodljiva za zdravlje ili nije prilagođena obliku i masi proizvoda te dovodi u zabludu potrošača glede mase i veličine proizvoda (članak 14. stavak 1.),

8. ne preda proizvod potrošaču koji je namijenjen za nagradu sukladno odredbi članka 15. ovoga Zakona,

9. potrošaču ne učini dostupnom obavijest o proizvodu (članak 17. stavak 1.),

10. obavijest o proizvodu ne sadrži oznaku zemlje podrijetla (članak 17. stavak 3.),

11. podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi, te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost uporabe i drugih jezika (članak 17. stavak 4.),

12. prodaju javnih usluga, potrošaču ne obračuna sukladno propisanom u članku 24. stavku 3. ovoga Zakona,

13. ne omogući potrošaču upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno ne objavi u medijima (članak 24. stavak 5.),

14. za odluke o pravima i obvezama potrošača javnih usluga ne osnuje savjetodavna tijela u koja su uključeni predstavnici udruga potrošača te ako odluke donosi bez pribavljenog mišljenja savjetodavnog tijela ili odluke ne donosi na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način (članak 24. stavak 6.),

15. pruža javnu uslugu, a ne osnuje povjerenstvo za reklamacije potrošača te ako u povjerenstvu za reklamacije potrošača nisu zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača (članak 24. stavak 7.),

16. ako trgovac koji pruža javnu uslugu iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona ne omogući potrošaču priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (članak 25.),

17. postupi suprotno odredbama članka 26. ovoga Zakona,

18. ne održava kvalitetu pružene javne usluge u skladu s pravilima struke (članak 27.),

19. zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomičnim ili ukupnim predujmom i isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma te potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge ne obračuna i ne isplati kamate po kamatnoj stopi u poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke dulji od jednog mjeseca (članak 29.),

20. nema identifikacijsku karticu (članak 30. stavak 3.),

21. potrošaču ne preda ili preda nepotpunu obavijest o pravu na raskid ugovora (članak 32. stavak 1. i 2.),

22. postupi suprotno odredbama članka 38. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

23. bez prethodnog pristanka potrošača prema potrošaču uporabi pojedinačna sredstva daljinske komunikacije ili ako uporabi adresirani ili neadresirani tiskani materijal iz članka 37. stavka 2. unatoč izričitom protivljenju potrošača (članak 42. stavak 1.),

24. prije sklapanja ugovora na daljinu putem sredstva za daljinsku komunikaciju ne obavijesti potrošača o svim odredbama iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona,

25. prethodna obavijest nije u skladu s odredbama iz članka 43. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

26. potrošaču ne preda potvrdu prethodne obavijesti sukladno članku 44. ovoga Zakona,

27. potrošaču ne vrati plaćeni iznos novca u roku od 30 dana po primitku obavijesti potrošača da raskida ugovor (članak 48. stavak 3.),

28. ne obavijesti potrošača o nemogućnosti isporuke naručenog proizvoda ili pružanja naručene usluge (članak 52. stavak 2.),

29. ne postupi sukladno propisanom u članku 52. stavku 3. ovoga Zakona,

30. zlouporabi kreditnu ili debitnu karticu potrošača kojom potrošač plaća ugovoreni proizvod ili uslugu (članak 53.),

31. ugovor o potrošačkom zajmu nije sklopljen u pisanom obliku (članak 73.),

32. ugovor o potrošačkom zajmu ne sadrži potrebne podatke (članak 74.),

33. potrošača ne obavijesti na način kako je to propisano člankom 77. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona,

34. oglašavanje kojim trgovac nudi odobravanje potrošačkog zajma ne sadrži nominalnu godišnju kamatnu stopu i navod o svim drugim troškovima zajma te navod o efektivnoj kamatnoj stopi (članak 78.),

35. onemogući potrošača da svoje obveze iz ugovora o potrošačkom zajmu ispuni prijevremeno ili mu ne omogući razmjerno sniženje ukupnih troškova zajma (članak 79.),

36. ne postupi sukladno propisanom u članku 85. ovoga Zakona,

37. zahtijeva od potrošača plaćanje suprotno propisanom u članku 95. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 146. brisan

Članak 147.

Nadležni inspektor iz članka 142. ovoga Zakona neće podnositi optužni prijedlog ili donositi prekršajni nalog za prekršaje iz članka 144. stavka 1. podstavka 1. do 6., podstavka 10., 14., 18., 20. i 21. ako trgovac tijekom nadzora ili najkasnije u roku od osam dana od dana provedenog inspekcijskog nadzora otkloni inspekcijskim nalazom utvrđene nepravilnosti, a za koje je inspektor utvrdio da ih je trgovac počinio u istom prodajnom objektu ili na prodajnom mjestu prvi put u roku od godine dana od dana provedenog nadzora.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 148.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 104. stavka 2. i članka 132. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 149.

(1) Obvezuje se Vlada Republike Hrvatske da u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donese odluku o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača te imenuje predsjedatelja i članove toga Vijeća.

(2) Na dan stupanja na snagu odluke iz stavka 1. ovoga članka prestaje važiti Odluka o osnivanju i imenovanju članova Vijeća za zaštitu potrošača ("Narodne novine", br. 58/04. i 154/04.).

Članak 150.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača donijet će pravilnik za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom u članku 128. stavku 3., u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 151.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača donijet će odluku za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom u članku 75. stavku 8. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 152.

Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora dužne su u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj obrtničkoj komori.

Članak 153.

Do dana stupanja na snagu propisa iz članaka 148. do 151. ovoga Zakona primjenjivat će se podzakonski akti doneseni na temelju članka 60. stavka 8. i članka 102. stavka 4. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 96/03.).

Članak 154.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 96/03.).

Stupanje na snagu

Članak 155.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama", **osim članka 112. podstavka 8. i 23.** koji stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Zagreb, 13. srpnja 2007.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača *(Narodne novine* br. 79/09. od 8. srpnja 2009.)

Prijelazne i završne odredbe

Članak 73.

U Glavi VIII. i u članku 133. stavku 2. riječi: "davatelj financijske usluge" zamjenjuju se riječju: "trgovac" u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 74.

(1) Savjetovališta iz članka 53. ovoga Zakona nastavljaju s radom do donošenja novog Nacionalnog programa zaštite potrošača za razdoblje 2009-2013.

(2) Subjektima koji provode izvansudsko rješavanje sporova osigurava se financijska potpora iz Državnog proračuna Republike Hrvatske do objavljivanja javnog natječaja o financijskoj potpori za naknađivanje troškova izvansudskog rješavanja sporova sukladno kriterijima i potrebama iz Nacionalnog programa za određeno razdoblje.

Članak 75.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji:

– u članku 17. stavak 3. prestaje važiti, a stavak 4., koji postaje stavak 3., mijenja se i glasi:

"(3) Podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka moraju biti jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču."

– U članku 143. stavku 1. podstavak 4. mijenja se i glasi:

"– podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču (članak 17. stavak 3.)."

U članku 145. stavku 1. podstavak 10. prestaje važiti, a podstavak 11. mijenja se i glasi:

"– podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču (članak 17. stavak 3.)."

Članak 76.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 57. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 77.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 141.a, koji je dodan člankom 66. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 78.

Pravilnik za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom ministar nadležan za zaštitu potrošača je obvezan donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 79.

Do dana stupanja na snagu propisa iz članka 57. ovoga Zakona primjenjivat će se Uredba o određivanju pravnih osoba ovlaštenih za pokretanje postupka radi zaštite zajedničkih interesa potrošača (Narodne novine 41/08) i Uredba o određivanju pravnih osoba ovlaštenih za podnošenje tužbe u vezi sa zabranom korištenja nepoštenih ugovornih odredaba u potrošačkim ugovorima (Narodne novine 41/08).

Članak 80.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izradi pročišćeni tekst Zakona o zaštiti potrošača.

Članak 81.

(1) Ovaj Zakon i odredbe članka 108., 112, podstavak 1. do 7. i 9. do 22., 114., 133. stavak 1. i 3., 134, 140. i 141. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07 i 125/07) stupaju na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

(2) Odredbe članka 57. ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na odredbe članka 132. stavka 4. i 5. stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Zagreb, 24. lipnja 2009.

ABECEDNO STVARNO KAZALO POJMOVA IZ PROČIŠĆENOGA TEKSTA ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

8

A

akcijska prodaja, sniženje, rasprodaja i prodaja proizvoda s greškom:
- akcijska prodaja**, članak 19.**
- proizvod s greškom**, članak 23.**
- sniženje i rasprodaja**, članci 20. i 21.**

aktivna legitimacija
- vidjeti: zaštita potrošačkih prava

D

definicije pojmova iz ZZP-a**, članak 3.**

E

efektivna kamatna stopa**, članak 75.**

I

inspekcijski nadzor**, članci 142. i 143.**

izbor stranog prava**, članak 4.**

J

javne usluge koje se pružaju potrošačima, članci 24. do 28.
- obustavljanje pružanja javne usluge**, članak 26.**
- održavanje kvalitete javne usluge**, članci 27. i 28.**
- priključak na distribucijsku mrežu**, članak 25.**

N

nepoštena poslovna praksa, članci od 107. do 115.
agresivna poslovna praksa
- pojam**, članak 113.**
- postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu**, članak 115.**
- uznemiravanje**, prisila i nedopušteni utjecaj, članak 114.**

nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima:
- nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba**, članak 99.**
- odredbe ugovora u pisanom obliku**, članak 100.**

- okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora**, članak 98.**
- pojam nepoštene ugovorne odredbe**, članak 96.**
- pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima**, članak 97.**
- posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe**, članak 102. i 106.**
- tumačenje ugovora**, članak 101.**
- članci 103.**, 104. i 105. brisani su**

nositelji zaštite potrošača, članci od 121. do 128.
- informiranje i edukacija potrošača**, članak 129.**
- nacionalni program zaštite potrošača**, članak 121.**
- nacionalno vijeće za zaštitu potrošača**, članak 123.**
- nastavni planovi i programi**, članak 129.**
- nositelji zaštite potrošača**, članak 122.**
- osnivanje i udruživanje udruga za zaštitu potrošača**, članak 125.**
- poslovi udruga**, članci 126. i 127.**
- savjetovališta za zaštitu potrošača**, članak 128.**
- tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave**, članak 124.**

opće odredbe
- područje primjene**, članak 107.**
- pojam nepoštene poslovne prakse**, članak 109.**
- zabrana nepoštene poslovne prakse**, članak 108.**

zavaravajuća poslovna praksa:
- postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu**, članak 112.**
- zavaravajuća propuštanja**, članak 111.**
- zavaravajuće radnje**, članak 110.**

O

obavijest o proizvodu, članak 17.

obveza trgovca, članak 5.

odnos ZZP-a prema drugim zakonima, članak 2.

opće odredbe
- o prodaji na malo**, članci od 7. do 16.**
- ZZP-a**, članci 1. do 6.**

P

plaćanje predujmom
- kamate na predujam**, članak 29.**

potrošački ugovori
- pravna narav zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori**, članak 6.**
- Zakon o obveznim odnosima**, članak 402. stavak 3.**

prekršajne odredbe, članci 144. 145. i 147. - članak 146. brisan

prijelazne i završne odredbe
- ZZP-a**, članci 148. do 155.**
- Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/09 od 8. srpnja 2009.)**, članci od 73. do 81.**

prodaja na malo:
- ambalaža**, članak 14.**
- isprave koje prate proizvod**, članak 13.**
- isticanje cijene pri oglašavanju**, članak 10.**
- isticanje cijena proizvoda i pružanja usluga**, članak 9.**
- obećavanje dobitka**, članak 15.**
- ostavljanje oglasnih poruka i materijala**, članak 16.**
- plaćanje novčanih obveza**, članak 11.**
- račun**, članak 12.**
- uvjeti prodaje proizvoda i pružanja usluga**, članci 7. i 8.**

prodaja proizvoda i pružanje usluga, članci od 7. do 106.

S

svrha i sadržaj ZZP-a, članak 1.

U

ugovor o potrošačkom zajmu - potrošački zajam:
- efektivna kamatna stopa**, članak 75.**
- ispunjenje ugovora o zajmu prije roka**, članak 79.**
- obavještavanje potrošača**, članak 77.**
- oblik ugovora o potrošačkom zajmu**, članak 73.**
- odgovornost zajmodavca za trgovca**, članak 83.**
- oglašavanje**, članak 78.**
- otplata zajma sredstvima bezgotovinskog plaćanja**, članak 81.**
- pojam ugovora o potrošačkom zajmu**, članak 71.**
- prešutno dopuštenje prekoračenja na tekućem računu**, članak 86.**
- promjene na strani zajmodavca**, članak 80.**
- sadržaj ugovora o potrošačkom zajmu**, članak 74.**
- ugovori o zajmu isključeni od primjene ove glave zakona**, članak 72.**
- ukupni troškovi zajma**, članak 76.**
- zabrana prenošenja prava na zajmodavca**, članak 82.** odgovornost zajmodavca za trgovca**, članak 83.**

- zajam u obliku dopuštenog prekoračenja na tekućem računu**, članak 85.**
- zakonsko založno pravo**, članak 84.**

ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine:
- područje primjene**, članak 87.**
- pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora**, članak 92.**
- prethodna obavijest**, članak 89.**
- sadržaj ugovora ili predugovora**, članak 90.**
- teret dokaza**, članak 93.**
- upis prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine**, članak 88.**
- utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu**, članak 94.**
- utjecaj prethodne obavijesti na ugovor**, članak 91.**
- zabrana prethodnog plaćanja**, članak 95.**

ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu:
- oblik jednostranog raskida ugovora**, članak 64.**
- oblik prethodne obavijesti**, članak 62.**
- odgovarajuća primjena (drugih odredbi ZZP-a na ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu)**, članak 70.**
- početak ispunjenja ugovora**, članak 65.**
- pojam**, članak 56.**
- posljedice jednostranog raskida ugovora**, članak 66.**
- postupanje protivno odredbama ove glave zakona**, članak 68.**
- pravo na jednostrani raskid ugovora**, članak 63.**
- prethodna obavijest**, članci od 57. do 61.**
- teret dokaza**, članak 69.**
- utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore**, članak 67.**

ugovor sklopljen na daljinu.
- isključenje prava na raskid ugovora**, članak 49.**
- isključenje primjene pojedinih odredaba ove glave zakona**, članak 40.**
- ispunjenje ugovora u roku**, članak 52.**
- oblik raskida ugovora**, članak 47.**
- ograničavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije**, članak 42.**
- operator sredstva daljinske komunikacije**, članak 38.**
- područje primjene odredaba ove glave zakona**, članak 39.**
- pojam ugovora sklopljenog na daljinu**, članak 36.**
- posljedice raskida ugovora**, članak 48.**
- posljedice raskida ugovora o zajmu**, članak 51.**
- potvrda prethodne obavijesti**, članak 44.**
- pravo na raskid ugovora**, članak 45.**
- prethodna obavijest**, članak 43.**
- rok za raskid ugovora ako potvrda prethodne obavijesti nije dostavljena**, članak 46.**
- sredstva daljinske komunikacije**, članak 37.**
- teret dokaza**, članak 55.**
- utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam**, članak 50.**

- zabrana sklapanja određenih ugovora sredstvima daljinske komunikacije**, članak 41.**
- zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošača**, članak 54.**
- zlouporaba kreditne kartice potrošača od strane trgovca**, članak 53.**

ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostorija trgovca:
- obavijest o pravu na raskid ugovora**, članak 32.**
- područje primjene**, članak 30.**
- posljedice raskida ugovora**, članak 35.**
- raskid ugovora**, članak 33.**
- raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana**, članak 34.**
- ugovori isključeni od primjene ove glave zakona**, članak 31.**

Z

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača
(*Narodne novine* br. 79/09. od 8. srpnja 2009.)
- prijelazne i završne odredbe**, članci od 73. do 81.**

zaštita potrošačkih prava:
- dobrovoljna kontrola**, članak 141.**
- izvansudsko rješavanje potrošačkih sporova**, članak 130.**
- objava sudske odluke**, članak 136.a**
- obvezujuća snaga sudske odluke za ostale sudove**, članak 138.a**
- *odluka suda,* **članak 136.**
- *osobe ovlaštene pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača,* **članak 132.**
- podredna primjena općih propisa procesnog prava**, članak 141.b**
- postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka**, članci 132.a i 132.b**
- predmnijeva netočnosti činjeničnih navoda**, članak 135.**
- privremene mjere**, članci 139. i 140.**
- *sankcije za nepostupanje po odluci suda,* **članak 137.**
- stvarna i mjesna nadležnost suda**, članak 132.c**
- suradnja nacionalnih tijela nadležnih za provedbu propisa o zaštiti potrošača**, članak 141.a**
- teret dokaza**, članci 133. i 134.**
- *tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača,* **članak 131.**
- *učinak sudske odluke prema trećima,* **članak 138.**

zavaravajuća poslovna praksa:
- postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu**, članak 112.**
- zavaravajuća propuštanja**, članak 111.**
- zavaravajuće radnje**, članak 110.**

ODLUKA SKUPŠTINE HGK O POTVRĐIVANJU I TEKST KODEKSA ETIKE U POSLOVANJU

9

Odluka skupštine HGK o potvrđivanju i tekst Kodeksa etike u poslovanju

- Hrvatska gospodarska komora

Na temelju članka 3. podstavka 13. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine 66/91, 73/91) i članka 21. Statuta Hrvatske gospodarske komore (Narodne novine 11/94 – pročišćeni tekst, 108/95, 19/96 i 64/01) Skupština Hrvatske gospodarske komore je na sjednici održanoj 23. svibnja 2005. godine, donijela

ODLUKU O POTVRĐIVANJU KODEKSA ETIKE U POSLOVANJU

Članak 1.

Ovom Odlukom potvrđuje se postojanje i sadržaj Kodeksa etike u poslovanju.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

Broj: I-2983/1-2005. Zagreb, 23. svibnja 2005.
Predsjednik Nadan Vidošević, v. r.

KODEKS ETIKE U POSLOVANJU

Na temelju članka 3. stavka 1. podstavka 13. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori ("Narodne novine" br. 66/91, 73/91) i članka 21. Statuta Hrvatske gospodarske komore (Narodne novine 11/94 – pročišćeni tekst, 108/95, 19/96 i 64/01) Hrvatska gospodarska komora (u daljnjem tekstu: Komora)

– prihvaćajući važnost odgovornog i etički utemeljenog ponašanja poslovnih subjekata kao nužne pretpostavke za učinkovito funkcioniranje tržišta i integraciju hrvatskog gospodarstva u međunarodne tokove,
– potičući razvijanje kvalitetnih odnosa i lojalne konkurencije između poslovnih partnera i s poslovnom sredinom u kojoj poslovni subjekti djeluju,
– uvažavajući posebnosti pojedinih poslovnih subjekata i djelatnosti,
– naglašavajući potrebu otvorenoga javnog dijaloga koji će odrediti osnovne etičke smjernice koje će potaknuti poslovne ljude u donošenju odluka na korist svojih poslovnih subjekata i društva u cjelini,
– promoviranjem odgovarajuće brige za okoliš,

preporučuje svojim članicama prihvaćanje pravila ovog Kodeksa:

I. UVOD

Članak 1.

Ovim Kodeksom utvrđuju se osnovne smjernice etičkog ponašanja poslovnih subjekata u okviru hrvatskoga gospodarstva.

Određivanjem etičkih kriterija pridonosi se transparentnijem i učinkovitijem poslovanju i kvalitetnijim vezama poslovnih subjekata u Republici Hrvatskoj s poslovnom sredinom u kojoj djeluju.

Preporučuje se strukovnim udruženjima, grupacijama, zajednicama i pojedinačnim poslovnim subjektima u okviru Komore da, u skladu s vlastitim potrebama razvijaju vlastita etička načela ili kodekse.

Dioničkim društvima se preporuča usvajanje i provođenje načela modernog korporacijskog upravljanja.

Članak 2.

Svaka potpisnica odgovorna je za poštivanje pravila ovog Kodeksa.

Manageri su odgovorni za pridržavanje odredbi Kodeksa u organizacijskim jedinicama kojima upravljaju.

Etička pravila trebaju biti prihvaćena od svih zaposlenika i moraju biti utkana u način rada i poslovanja.

Poticanje etičkog ponašanja u organizaciji postiže se definiranjem i publiciranjem pravila ponašanja, pozitivnim primjerom managera, otkrivanjem i rješavanjem potencijalnih etičkih problema u ranoj fazi te sankcioniranjem neetičkog ponašanja.

Članak 3.

Nije dopušten nikakav politički utjecaj, utjecaj na sudbenu vlast ili pritisak u poslovnim odnosima koji su usmjereni na postizanje ekonomskih interesa za određene subjekte ili grupe osoba.

Zalaganje poslovnih subjekata i njihovih udruženja za interese poslovnog sektora pri donošenju ili izmjenama zakona i drugih propisa treba biti argumentirano, transparentno i provedeno institucionalnim putevima.

II. OPĆA NAČELA

Članak 4.

Potpisnik Kodeksa prihvaća obvezu djelovanja u skladu s načelima odgovornosti, istinitosti, učinkovitosti, transparentnosti, kvalitete, postupanja u dobroj vjeri i poštovanja dobrih poslovnih običaja prema poslovnim partnerima, poslovnom i društvenom okruženju, i vlastitim zaposlenicima.

Svaki poslovni subjekt će pridržavanjem važećeg zakonodavstva poštovati načela etike u poslovnim odnosima.

Dobra i usluge trebaju biti proizvedeni i ponuđeni kupcima na društveno i ekološki odgovoran način. Razvoj, proizvodnja, distribucija i potrošnja proizvoda i usluga ne smiju imati nedopušten utjecaj na društvenu i prirodnu okolinu.

Članak 5.

Potpisnici Kodeksa pridržavat će se dobrih poslovnih običaja u domaćim i međunarodnim okvirima, koji su izgrađeni na dobroj vjeri, korektnim odnosima, lojalnosti i točnosti.

Članak 6.

Propust poslovnog subjekta da poštuje pravila etike u poslovanju neće osloboditi ostale poslovne subjekte od njihove obveze da poštuju ova načela prema istom subjektu.

III. MEĐUSOBNI ODNOSI POSLOVNIH SUBJEKATA

Članak 7.

Načela etike u poslovanju zahtijevaju da se svaki poslovni subjekt strogo pridržava preuzetih obveza u okviru zakona i dogovorenih ugovornih uvjeta, te da ne ometa ostale poslovne subjekte u izvršenju njihovih obveza.

Potpisnik Kodeksa neće preuzimati obveze za koje je svjestan da ih neće moći ispuniti.

Članak 8.

Poslovni subjekti dužni su poslovnim partnerima, državnim tijelima i javnosti pružiti podatke o svojim aktivnostima kada za to postoji obveza u skladu sa zakonom, ugovorom, dobrim poslovnim običajima ili opravdanim javnim interesom.

Svjesno davanje lažnih podataka sa ciljem dovođenja poslovnog partnera ili javnosti u zabludu nije dopušteno.

Članak 9.

Poslovanje ne smije zloupotrebljavati povjerenje korisnika potrošača, poslovnih partnera ili drugih sudionika nekog poslovnog odnosa ili iskorištavati njihov nedostatak iskustva, znanja ili njihovu dobru vjeru.

Prilikom sklapanja ugovora, poslovni subjekti će formulirati odredbe na način da budu jasne i precizne, i da se ne mogu tumačiti suprotno stvarnoj volji stranaka.

Članak 10.

Proizvodi i usluge moraju posjedovati deklariranu kvalitetu te biti sigurni i zdravstveno prihvatljivi u svojoj namjeravanoj upotrebi.

Nedopušteno je prikrivanje od korisnika negativnih posljedica upotrebe određenih proizvoda, kao i bilo koji drugi oblik obmane korisnika u pogledu nekog od bitnih svojstava proizvoda.

Članak 11.

Nekorektnim se smatra davanje ponuda za sklapanje posla s nedovoljnim podacima za donošenje odluke od strane korisnika.

Članak 12.

Nedopušteno je na internetskim stranicama nuditi besplatno uvrštavanje poslovnih subjekata u poslovne adresare, a nakon toga potpis na prijavi za uvrštenje u bazu smatrati potpisom ugovora o oglašavanju za koji se naknadno ispostavi račun te se tretira naplatnim poslom.

Članak 13.

Ukoliko organizira prodaju svojih proizvoda ili usluga putem interneta, poslovni subjekt dužan je pobrinuti se za sigurnost transakcija.

Pri kupovini putem interneta posebno je važno da su cijene jasno i jednoznačno istaknute, te da se svaka naplata vrši isključivo uz odgovarajuće znanje i pristanak kupca. Nije dopušteno dodavati pristojbe ili naknade na cijenu prihvaćenu od strane kupca, a na koje nije prethodno upozoren.

Kupci koji obave transakcije preko interneta imaju ista prava na kvalitetu proizvoda ili usluge, te na post-prodajne usluge i jamstva kao i kupci koji isti proizvod ili uslugu kupe neposredno.

Članak 14.

U međusobnom poslovanju poslovni subjekti će se rukovoditi načelom uzajamnosti, što podrazumijeva pravo na uzajamno utvrđene koristi od izvršenih aktivnosti.

Članak 15.

Etika u poslovanju zahtijeva poštivanje načela o slobodnoj i fer konkurenciji i postupanje na jednak način svih sudionika u poslovnom životu.

Poslovni subjekti neće primjenjivati fiktivno sniženje cijena roba i usluga.

Nekorektno je i svako zadržavanje prodaje roba u usluga kojima predstoji neposredno povećanje cijena.

Članak 16.

Nisu dopušteni nekorektni oblici konkurentske utakmice npr. dumping, neetičko pribavljanje informacija o konkurentima i širenje bilo kakvih, a naročito neistinitih informacija.

Nisu dopušteni i nekorektni oblici suradnje s konkurentima npr. aktivnosti vezane uz dogovaranja o cijenama, podjeli tržišta, bojkotu kupaca ili dobavljača, ograničavanju prodaje proizvoda ili bilo kojem obliku tajnog udruživanja radi stjecanja povlaštene tržišne pozicije.

Članak 17.

Poslovni subjekti dužni su u razumnom roku odgovoriti na pitanja, primjedbe i pritužbe korisnika.

Politika poslovnog subjekta vezana uz jamstva, reklamacije, zamjenu kupljenog proizvoda i povrat novca mora biti jasno priopćena kupcu prilikom kupoprodaje.

Ukoliko su primjedbe vezane uz proizvod ili uslugu opravdane, poslovni subjekt dužan je ponuditi kupcu odgovarajući zamjenski proizvod ili uslugu, ili vratiti novčanu protuvrijednost istog.

Članak 18.

Poslovni partneri mogu međusobno razmjenjivati poklone manje vrijednosti, međutim prihvaćanje takvih poklona ne smije uvjetovati sklapanje posla ili biti povezano s postavljanjem darodavatelja u povlašten položaj prema konkurentima.

Oblik i vrijednost poklona moraju biti u skladu sa zakonima, internim odlukama poslovnog subjekta i prihvaćenom poslovnom praksom.

Članak 19.

Potpisnici Kodeksa obvezuju se eventualne međusobne sporove, odnosno sporove sa zaposlenicima, rješavati pregovorima i dobrovoljnim sporazumima odnosno dobrovoljnim ispunjenjem obveze, a ukoliko to nije moguće spor mogu rješavati koristeći jednu od sljedećih mogućnosti za rješavanje sporova u okviru Komore:

– sporove zbog povrede dobrih poslovnih običaja i etičkih pravila u poslovanju rješavat će pred Sudom časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori,
– u postupku mirenja koristeći administrativni servis Centra za mirenje Hrvatske gospodarske komore,
– ili u obliku sveobuhvatnoga činjeničnog razjašnjavanja spora pred arbitražom kod Stalnog izbranog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

IV. UNUTARNJI ODNOSI U POSLOVNOM SUBJEKTU

Članak 20.

Poslovni subjekti samostalno uređuju svoju organizaciju i pravila ponašanja. Pri tome su obvezni poštivati važeće propise, kolektivne i individualne ugovore te štititi ljudska i građanska prava, dostojanstvo i ugled svakog zaposlenika.

Članak 21.

Zaposlenici, članovi uprave i nadzornog odbora te drugi suradnici dužni su profesionalno obavljati poslove na koje su raspoređeni i promicati poslovne interese poslovnog subjekta u kojem su zaposleni ili angažirani.

Navedeno uključuje zaštitu i brigu za materijalnu i nematerijalnu imovinu poslovnog subjekta, uključujući sve oblike vlasništva, čuvanje povjerljivih poslovnih informacija, te brigu za ugled i odnose s poslovnim partnerima, državnim tijelima, nevladinim organizacijama i javnošću u cjelini.

Članak 22.

Nije dopušten sukob interesa i konkuriranje poslovnom subjektu kod kojega je osoba zaposlena.

Članak 23.

Poslovne odluke vezane uz zapošljavanje, edukaciju, raspoređivanje poslova, plaću, vrednovanje i nagrađivanje radnog učinka, promociju zaposlenika i osobito otkazivanje ugovora o radu moraju biti korektne i pravedne.

Nije dopuštena diskriminacija i uznemiravanje zaposlenika zbog spola, rase, vjerske, nacionalne ili političke pripadnosti, tjelesnih nedostataka, dobi, obiteljskog statusa ili bilo kakve osobne značajke ili uvjerenja.

Članak 24.

Poslovni subjekti duži su osigurati sigurne radne uvjete rada, što podrazumijeva da svoje zaposlenike neće izlagati zdravstvenim i drugim rizicima, te da će im pružiti odgovarajuće informacije, obuku i osiguranje od posljedica takvih rizika.

U skladu sa mogućnostima, poslovni subjekti će ulagati u razvoj svojih zaposlenika i stvarati poticajno okruženje za inovativan i kreativan rad.

Članak 25.

Poslovni subjekti će u okviru raspoloživih mogućnosti svojim zaposlenicima osigurati primjerenu plaću s obzirom na radni učinak, kvalifikacije, radno iskustvo, uvjete i vrijeme rada.

Radno vrijeme bit će usklađeno s važećim propisima.

Plaće i naknade bit će isplaćivane na vrijeme i u skladu sa zakonima, kolektivnim ugovorom (ako postoji) i ugovorom o radu.

Članak 26.

U slučaju kršenja zakonskih ili ugovornih prava zaposlenik ili suradnik poslovnog subjekta ima pravo i dužnost zatražiti rješavanje nastalog problema unutar poslovnog subjekta.

U slučaju kad se nastali spor ne bude mogao riješiti mirnim putem, sukladno stavku 1. ovog članka zaposlenik ima pravo zatražiti zaštitu pred sudom.

U osobito teškim slučajevima kršenja prava dopustivo je i iznošenje slučaja u medijima, ali rizik takvog postupka snosi osoba koja ga je poduzela.

Članak 27.

Osobne podatke o zaposlenicima ili kandidatima za radna mjesta poslodavac je dužan zaštititi sukladno važećim propisima.

Zaposlenici imaju pravo biti obaviješteni o postupcima prikupljanja i načinima upotrebe informacija o njima i njihovim aktivnostima tijekom radnog procesa.

Nije dopuštena prodaja, razmjena ili ustupanje osobnih podataka o zaposlenima trećim osobama.

Ustupanje podataka sudovima obavlja se na temelju sudskog naloga.

Članak 28.

Sve invalidne osobe ili osobe sa trajnim ili privremenim posebnim potrebama moraju se pri zapošljavanju, obavljanju svojih radnih obveza i ostalih aktivnosti tretirati kao i ostali građani u svojim pravima i obvezama, ali poštujući i uvažavajući posebne potrebe ovih osoba.

V. RJEŠAVANJE POVREDA KODEKSA

Članak 29.

Pravo je svakog zaposlenika, odnosno ovlaštenoga radničkog predstavnika (radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika) ili suradnika poslovnog subjekta obvezanog ovim Kodeksom da izvijesti neposredno nadređenu osobu o mogućim ili počinjenim kršenjima Kodeksa ili zakonskih propisa.

Poslovni subjekti mogu internim aktima regulirati način prijave kršenja Kodeksa.

Dužnost je managementa poslovnih subjekata poduzimati aktivnosti kojima se sprječava i sankcionira kršenje odredbi Kodeksa, te utvrđivati utemeljenost prijava o mogućem ili počinjenom kršenju odredbi Kodeksa, kao i važećih propisa Republike Hrvatske.

Zaposlenik ili suradnik koji podnese utemeljenu prijavu o kršenju Kodeksa ili zakona, ne smije zbog toga snositi sankcije ili biti diskriminiran u budućem radu.

Ako se prijava o kršenju Kodeksa ili zakona utvrdi neutemeljenom, i ako se dokaže da je neutemeljenost bila poznata osobi koja ju je podnijela, takva osoba snosit će sankcije u skladu sa internim aktima poslovnog subjekta.

Preporučuje se poslovnim subjektima da kao mjere za povrede Kodeksa, ovisno o težini povrede, mogu izricati primjerice: savjet, opomenu, upućivanje na edukaciju, zahtjev za ispravljanjem učinjene povrede, novčanu kaznu, otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora, otkaz ugovora o radu.

Članak 30.

Ukoliko odgovorne osobe unutar poslovnog subjekta neprimjereno dugo rješavaju prijavu o mogućem ili počinjenom kršenju Kodeksa, a daljnje odgađanje rješavanja problema može prouzročiti kršenje zakona, opasnost po život, zdravlje ili okoliš, znatnu materijalnu štetu ili drugu povredu javnog interesa, svaka osoba koja sazna za takvu okolnost treba se obratiti višoj instanci unutar poslovnog subjekta.

Ako to nije moguće, ili od više instance nije ishođen odgovor, prijava se može podnijeti nekom od tijela unutar Komore nadležnim za rješavanje sporova navedenih u članku 19. ovog Kodeksa.

VI. PRIHVAĆANJE KODEKSA

Članak 31.

Odredbe ovog Kodeksa obvezuju sve poslovne subjekte na području Republike Hrvatske koji su potpisali izjavu o prihvaćanju Kodeksa.

Izjava o prihvaćanju Kodeksa dostavlja se Hrvatskoj gospodarskoj komori – Odjelu za odnose s javnošću, na obrascu koji je sastavni dio Kodeksa.

Članak 32.

Popis potpisnica kodeksa vodi se i ažurira Odjelu za odnose s javnošću Hrvatske gospodarske komore.

Članak 33.

Tekst Kodeksa kao i Popis potpisnica bit će objavljen na web stranici Hrvatske gospodarske komore www.hgk.hr

Članak 34.

Kodeks stupa na snagu danom donošenja Odluke o potvrđivanju Kodeksa etike u poslovanju, na Skupštini Hrvatske gospodarske komore.

Članak 35.

Poslovni subjekti primjenjuju Kodeks od dana potpisivanja izjave o prihvaćanju Kodeksa.

Dodatak:
IZJAVA o prihvaćanju Kodeksa etike u poslovanju (...)

Dovršeno 27. listopada 2009.
J. Kos

ISBN 978-953-7622-05-3

Hrvatska gospodarska komora

SUD ČASTI PRI HGK

HGK 1852 HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA

www.hgk.hr